

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

កម្មវិធីសិក្សាលម្អិត សម្រាប់បង្កើនយុទ្ធសាស្ត្រសហគមន៍

នាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២១

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

លេខ: ៧៧២ អយក. ២៧

ប្រកាស
ស្តីពី

ការអនុញ្ញាតឱ្យបោះពុម្ពផ្សព្វផ្សាយ
កម្មវិធីវិស័យកីឡាសម្រាប់មន្ត្រីយុវសិក្សាសហគមន៍

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/០៩១៨/៩២៥ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០១ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២០៧/០៣២ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការអប់រំ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៥៦ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
- បានឃើញប្រកាសលេខ ១១១៩ អយក.ប្រក ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៦ ស្តីពីការរៀបចំនិងប្រព្រឹត្តទៅរបស់អគ្គនាយកដ្ឋានអប់រំ
- បានឃើញប្រកាសលេខ ៣០២ អយក.ប្រក ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៧ ស្តីពីការដាក់ឱ្យអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌកម្មវិធីវិស័យកីឡាចំណេះទូទៅ និងអប់រំបច្ចេកទេស
- សំណើរបស់ក្រុមការងារបច្ចេកទេសពិនិត្យឡើងវិញ និងកែសម្រួលកម្មវិធីវិស័យកីឡាសម្រាប់មន្ត្រីយុវសិក្សារដ្ឋ

សម្រេច

ប្រការ១ .-

អនុញ្ញាតឱ្យបោះពុម្ពផ្សព្វផ្សាយ **កម្មវិធីវិស័យកីឡាសម្រាប់មន្ត្រីយុវសិក្សាសហគមន៍** ដែលរៀបចំដោយក្រុមការងារបច្ចេកទេសពិនិត្យ និងកែសម្រួលកម្មវិធីវិស័យកីឡាសម្រាប់មន្ត្រីយុវសិក្សារដ្ឋ ដើម្បីប្រើប្រាស់ជាសាធារណៈ។

ទំព័រទី១ នៃ ២

ប្រការ២ .-

កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់មន្ត្រីយុវសិក្សាសហគមន៍ មានមាតិកាសំខាន់ៗដូចខាងក្រោម៖

សេចក្តីផ្តើម

១-គោលបំណង

២-គោលដៅរួម នៃការសិក្សា

៣-របាយម៉ោងសិក្សា

៤-ការណែនាំអនុវត្ត

៥-ការពិនិត្យតាមដាន និងវាយតម្លៃ

៦-ផ្នែកទី១៖ បំណងចែកកម្មវិធីសិក្សាលម្អិត

៧-ផ្នែកទី២៖ លំនាំនៃការបង្រៀន

ខ្លឹមសារលម្អិត នៃកម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់មន្ត្រីយុវសិក្សាសហគមន៍ ជាឧបសម្ព័ន្ធ នៃប្រកាសនេះ។

ប្រការ៣ .-

អគ្គនាយក នៃអគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល និងហិរញ្ញវត្ថុ អគ្គនាយក នៃអគ្គនាយកដ្ឋានអប់រំ អគ្គនាយក នៃអគ្គនាយកដ្ឋានគោលនយោបាយ និងផែនការ អគ្គនាយក នៃអគ្គនាយកដ្ឋានប្រធាននាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច ប្រធាននាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល ប្រធាននាយកដ្ឋានបុគ្គលិក ប្រធាននាយកដ្ឋានហិរញ្ញវត្ថុ ប្រធាននាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សា ប្រធាននាយកដ្ឋានធានាគុណភាពអប់រំ និងគ្រប់ប្រធានអង្គភាពពាក់ព័ន្ធ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តប្រកាសនេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

ថ្ងៃទី ០៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០២១ ភ្នំពេញ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ថ្ងៃទី ២១ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០២១

អន្តរាគមន៍៖

- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ឧទ្ធរណ៍យុវជន ក្រសួង អយក
“ដើម្បីជូនជ្រាប”
- គ្រប់អង្គភាពក្រោមឱវាទក្រសួង អយក
- មន្ទីរអប់រំ យុវជន និងកីឡាធានី ខេត្ត
- ដូចប្រការ ៣
“ដើម្បីអនុវត្ត”
- ឯកសារ កាលប្បវត្តិ នា.អកត អ.យ.ក

បណ្ឌិតសភាចារ្យ ហង់ ជួន ណារ៉ុន

សមាសភាពគណៈកម្មការ

I. គណៈកម្មការគ្រប់គ្រង និងដឹកនាំ

- ១- ឯកឧត្តមបណ្ឌិតសភាចារ្យ ហង់ជួន ណារ៉ុន
- ២- លោកជំទាវ គឹម សេដ្ឋានី
- ៣- លោកជំទាវ យុន រចនា
- ៤- ឯកឧត្តម ពុត សាមិត្ត
- ៥- ឯកឧត្តម ឡោ ឆវណ្ណា
- ៦- ឯកឧត្តម ប្រាក់ កុសល

II. គណៈកម្មការនិពន្ធ

- ១- ឯកឧត្តម ប្រាក់ កុសល
- ២- លោកស្រី ផ្អែង មុនីកុសល
- ៣- លោកស្រី សេ សេដ្ឋា
- ៤- លោក ឆន ឈាង
- ៥- លោកស្រី សុខ សោភា
- ៦- លោកស្រី វ៉ៃ ម៉ារិន
- ៧- លោក សុក សុខុម
- ៨- លោក ម៉ៅ ណារី
- ៩- លោក ម្នង ចាន់ទូច
- ១០- លោកស្រី សេង សុវណ្ណា
- ១១- លោកស្រី អ៊ុក សុផាន់ណារី
- ១២- លោកស្រី ហេង ចាន់ណា
- ១៣- លោកស្រីហៀង លក្ខិណា
- ១៤- លោកស្រីកុយ វ៉ាឡែននី
- ១៥- លោក សៀង គឹមឈឿន

IV. បច្ចេកទេសកុំព្យូទ័រ

- ១- លោក ណាយ សុចិត្រា
- ២- លោក លី ចាន់ថុល
- ៣- លោក ឡេង សុភាព
- ៤- លោក សៅ ដេវីដ

III. គណៈកម្មការពិនិត្យ

- ១- ឯកឧត្តមបណ្ឌិតសភាចារ្យ ហង់ជួន ណារ៉ុន
- ២- លោកជំទាវ គឹម សេដ្ឋានី
- ៣- លោកជំទាវ យុន រចនា
- ៤- ឯកឧត្តម ពុត សាមិត្ត
- ៥- ឯកឧត្តម ឡោ ឆវណ្ណា
- ៦- ឯកឧត្តម ប្រាក់ កុសល
- ៧- លោកបណ្ឌិត ឈូក ច័ន្ទឆាយា
- ៨- លោក យិន ជី
- ៩- លោក ឈួន ប៊ុនឈឿន
- ១០- លោក ង៉ុយ គឹមច័ន្ទដារី
- ១១- លោកស្រី ប៉ាត់ គឹមនីន
- ១២- តំណាងអង្គការ UNICEF
- ១៣- តំណាងអង្គការ Plan International
- ១៤- តំណាងអង្គការ SVA

មុព្វកថា

ការផ្តល់ឱកាស និងលើកកម្ពស់ឱកាសសម្រាប់កុមារអាយុចាប់ពី៣ឆ្នាំ ទៅអាយុក្រោម ៦ ឆ្នាំ ទទួលបានការបង្រៀន និងរៀនពេញលេញនៅកម្រិតមត្តេយ្យសិក្សា គឺជាអន្តរាគមន៍គ្រប់ជ្រុងជ្រោយទាន់ពេលវេលាក្នុងការបណ្តុះស្មារតីក្លាហាន និងភាពឈ្លាសវៃចំពោះការសិក្សារបស់កុមារ ដែលជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់កុមារបន្តសិក្សានៅកម្រិតបឋមសិក្សា សំដៅពង្រឹងនិងកសាងធនធានមនុស្សប្រកបដោយសក្តានុពល ឆ្ពោះទៅកាន់សង្គមពុទ្ធនិងវិបុលភាព។

ស្ថិតក្នុងដំណាក់កាលកែសម្រួលរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រង នៃសេវាអប់រំជាបន្តបន្ទាប់ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាបានកែលម្អកម្មវិធីសិក្សាគ្រប់កម្រិត ក្នុងនោះកម្មវិធីសិក្សានៅកម្រិតមត្តេយ្យសិក្សា បានកែលម្អឡើងវិញជា ៤ ដំណាក់កាល៖

ដំណាក់កាលទី១៖ នៅឆ្នាំ១៩៨១ គណៈកម្មការនីតន្តរបស់ក្រសួងអប់រំ បានរៀបចំកម្មវិធីសិក្សាសម្រាប់មត្តេយ្យសិក្សាមានឈ្មោះថា កម្រងអត្ថបទសម្រាប់មត្តេយ្យសិក្សាតាមកម្រិតថ្នាក់ ដោយបានរៀបចំជាលំដាប់បង្រៀនតាមមុខវិជ្ជា និងទៅតាមត្រីមាសនីមួយៗ ហើយបានអនុវត្តជាបន្តបន្ទាប់មក។

ដំណាក់កាលទី២៖ នៅឆ្នាំ២០០០ បានដាក់ចេញជាសេចក្តីព្រាងលំណែនាំកម្មវិធីសិក្សាសម្រាប់មត្តេយ្យសិក្សាដោយផ្អែកតាមកម្រងអត្ថបទសម្រាប់មត្តេយ្យសិក្សាឆ្នាំ១៩៨១ និងបានធ្វើសំយោគជាមួយកម្មវិធីសិក្សារបស់បណ្តាប្រទេសមួយចំនួនក្នុងតំបន់ ដើម្បីឱ្យស្របទៅនឹងគោលដៅអប់រំជាតិ។

ដំណាក់កាលទី៣៖ នៅចន្លោះឆ្នាំ ២០០៦-២០០៧ ពិនិត្យពិគ្រោះកែសម្រួលសេចក្តីព្រាងកម្មវិធីសិក្សាឆ្នាំ២០០០ ឡើងវិញ និងឯកភាពដាក់ឱ្យអនុវត្តជាផ្លូវការកម្មវិធីសិក្សាសម្រាប់មត្តេយ្យសិក្សាសម្រាប់កុមារអាយុ ៥ឆ្នាំ មាន២ផ្នែក គឺផ្នែកទី១៖ ស្តង់ដាសិក្សាសម្រាប់កុមារអាយុ ៥ឆ្នាំ និងផ្នែកទី២៖ កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់កុមារអាយុ ៥ឆ្នាំ។

ដំណាក់កាលទី៤៖ ការអនុវត្តវិធានការកំណែទម្រង់កម្មវិធីសិក្សាមត្តេយ្យសិក្សា ដែលកំណត់ជាបណ្តុំមុខវិជ្ជាគោលចំនួន ៥ រួមមានមុខវិជ្ជាចិត្តចលកាត មុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រ មុខវិជ្ជាសិក្សាសង្គម មុខវិជ្ជាបុគ្គលិកភាព មុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការរីកចម្រើនរបស់កុមារក្នុងបរិបទថ្មីនេះ។

ផ្អែកតាមមូលដ្ឋានខាងលើនេះ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា បានធ្វើការកែលម្អកម្មវិធីសិក្សាសម្រាប់មត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍ឱ្យមានសង្គតិភាព និងលក្ខណៈផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងកម្មវិធីសិក្សានៅបឋមសិក្សាចំណេះទូទៅ។ កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់មត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍នេះ បានផ្តល់កុមារអាយុ៣ឆ្នាំ ទៅក្រោម៦ឆ្នាំ នូវការបណ្តុះសញ្ញាណឧបនិស្ស័យ បុគ្គលិកលក្ខណៈ និងបំណិនសតវត្សរ៍ទី២១ ដើម្បីឱ្យពួកគេក្លាយជាពលរដ្ឋពេញលេញនៅពេលអនាគត។

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាសង្ឃឹមយ៉ាងមុតមាំថា កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់មត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍នេះ នឹងបម្រើជាប្រយោជន៍ដ៏មានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការអភិវឌ្ឍសៀវភៅសិក្សាគោល សម្ភារឧបទេស ឯកសារជំនួយនានាក្នុងការរៀននិងបង្រៀន និងឧបករណ៍ពិនិត្យតាមដានវាយតម្លៃផ្សេងៗ។

សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅបំផុត ចំពោះអនុគណៈកម្មការមុខវិជ្ជាឯកទេសទាំងអស់ លេខាធិការដ្ឋានកែលម្អកម្មវិធីសិក្សា និងសៀវភៅសិក្សាគោល នាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច នាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សា អង្គភាពនានានិងអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ដែលបានចូលរួម និងដើរតួនាទីស្នូលក្នុងការសម្របសម្រួល ព្រមទាំងដឹកនាំរៀបចំ តាក់តែងកម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់មត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍នេះ ឱ្យបានសម្រេចជាផ្លូវការឡើងនាពេលនេះ។

ថ្ងៃពុធ ១២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំឆ្លូវ ត្រីស័ក ព.ស. ២៥៦៥
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ២០២១
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

បណ្ឌិតសភាចារ្យ ហង់ ជួន ណារ៉ុន

ការប្តេជ្ញា

ក្នុងគោលដៅពង្រឹងគុណភាពអប់រំ ប្រកបដោយសមធម៌ បរិយាបន្ន និងលើកកម្ពស់ឱកាសសម្រាប់កុមារ នៅកម្រិតមត្តេយ្យសិក្សា ឈានទៅសម្រេចបានគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព ហើយក៏ជាចំណុចគន្លឹះដែលពិភពលោកបានចាត់ទុកមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ធានាបាននូវគុណភាពក្នុងការកសាងធនធានមនុស្សឱ្យក្លាយទៅជាពលរដ្ឋសកល។

ឆ្លើយតបនឹងបរិការណ៍នេះ ជាការចាំបាច់តម្រូវឱ្យមានឯកសារសម្រាប់ដំណើរការបង្រៀននិងរៀនគ្រប់គ្រាន់ និងសម្បូរបែប ដើម្បីផ្តល់លទ្ធភាពឱ្យកុមារទទួលបានពេញលេញនូវសុខុមាលភាពរាងកាយនិងផ្លូវចិត្ត ស្មារតីសាមគ្គីភាព ភាពម្ចាស់ការ ការទទួលខុសត្រូវ សមត្ថភាពពិចារណា ការដោះស្រាយបញ្ហា បំណិន អន្តរកម្មបុគ្គលនិងសង្គម ស្មារតីស្រឡាញ់បរិស្ថាន និងការចូលរួមរបស់កុមារ។ ខ្លឹមសារ និងបំណិនទាំងអស់នេះ នឹងបង្ហាញឱ្យឃើញតាមរយៈការដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងមុខវិជ្ជាទាំង៥ គឺមុខវិជ្ជាចិត្តចលកាព បុរេគណិត ភាសាខ្មែរ សិក្សាសង្គម និងវិទ្យាសាស្ត្រ។

កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់មត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍នេះ រួមមានផ្នែកសំខាន់ៗមាន សេចក្តីផ្តើម គោលបំណងគោលដៅរួមនៃការសិក្សា របាយម៉ោងសិក្សា ការណែនាំអនុវត្តនូវគោលការណ៍គ្រឹះ ការពិនិត្យតាមដាននិងវាយតម្លៃ បំណែងចែកកម្មវិធីសិក្សាលម្អិតតាមខែនីមួយៗ លំនាំបង្រៀនតាមមុខវិជ្ជា និងផ្នែកសំខាន់ៗមួយចំនួនទៀត ដើម្បីបង្កភាពងាយស្រួលក្នុងការរៀបចំធនធាន និងយន្តការអនុវត្តនានាប្រកបដោយគុណភាព និងប្រសិទ្ធភាព ។

គណៈកម្មការនិពន្ធសង្ឃឹមថា កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់មត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍នេះ នឹងបានជាគោលលំអានសម្រាប់គ្រូមត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍ ក្នុងការអនុវត្តវិធីសាស្ត្របង្រៀន ការផលិតសម្ភារឧបទេស ការតាមដាននិងការវាយតម្លៃ និងយន្តការនានាក្នុងការអភិវឌ្ឍកុមារតូច ជាពិសេសការចូលរួមសហការអនុវត្តប្រកប ដោយសុឆន្ទៈ ពីលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ សិស្សានុសិស្ស មាតាបិតា អ្នកអាណាព្យាបាល សហគមន៍ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងគ្រប់សមាសភាពភាគីពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ដើម្បីលើកកម្ពស់ការអប់រំនៅកម្ពុជា ឱ្យមានការអភិវឌ្ឍដូចប្រទេសនានាក្នុងតំបន់និងលើសកលលោក។

គណៈកម្មការនិពន្ធកម្មវិធីសិក្សា

មាតិកា

ប្រកាស	i
សមាសភាពគណៈកម្មការ	iii
មុព្វកថា	iv
អារម្ភកថា	v
មាតិកា	vi
សេចក្តីផ្តើម	១
១- គោលបំណង	២
១.១- កាយសម្បទា	២
១.២- វិជ្ជាសម្បទា	២
១.៣- បំណិនសម្បទា	២
១.៤- ចរិយាសម្បទា	២
២- គោលដៅរួមនៃការសិក្សា	២
២.១- ការត្រិះរិះពិចារណា និងដោះស្រាយបញ្ហា	៣
២.២- ចិត្តចលកាព	៣
២.៣- វិទ្យាសាស្ត្រ	៣
២.៤- សិក្សាសង្គម	៣
២.៥- បុរេគណិត	៤
២.៦- ភាសាខ្មែរ	៤
៣- របាយម៉ោងសិក្សា	៥
៤- គោលការណ៍ណែនាំអនុវត្ត	៥
៤.១- គោលការណ៍គ្រឹះ	៥
៤.២- ការគ្រប់គ្រងកុមារ និងរបៀបរៀនរបស់កុមារ	៦
៤.២.១- ការយល់ដឹងពីអារម្មណ៍កុមារ	៦
៤.២.២- ប្រសិទ្ធភាពនៃការគ្រប់គ្រងអារម្មណ៍កុមារ	៦
៤.២.៣- របៀបរៀនរបស់កុមារ	៧
៤.២.៤- វិន័យ និងការសរសើរ	៧
៤.២.៥- គរុកោសល្យមួយចំនួនដើម្បីបង្រៀនកុមារ	៨
៤.៣- ការអនុវត្ត	៩
៥- ការវាយតម្លៃ	១០
៥.១- ការស្តាប់ និងសង្កេតមើលកុមារ	១០
៥.២- ជំរុញ និងផ្តល់ការណែនាំបន្ថែម	១១
៥.៣- ការវាយតម្លៃលទ្ធផលសិក្សារបស់កុមារជាផ្លូវការ	១១

ផ្នែកទី១៖
ចំណេញចែកកម្មវិធីសិក្សាលម្អិត

កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់ខែទី១	១២
កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់ខែទី២	២០
កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់ខែទី៣	២៩
កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់ខែទី៤	៣៧
កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់ខែទី៥	៤៥
កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់ខែទី៦	៥៣
កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់ខែទី៧	៥៩
កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់ខែទី៨	៦៦
កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់ខែទី៩	៧៥
កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់ខែទី១០	៨៤

ផ្នែកទី២៖
លំនាំនៃការបង្រៀន

២.១- មុខវិជ្ជាចិត្តចលកាត	៩៣
២.១.១- លំនាំនៃការបង្រៀនមុខវិជ្ជាចិត្តចលកាត	៩៣
២.១.១.១- ចលនាមូលដ្ឋាន	៩៣
២.១.១.២- ចលនាចរន្ត	៩៣
២.១.១.៣- ល្បឿនចលនា	៩៣
២.១.១.៤- ហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន	៩៤
២.១.១.៥- ហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង	៩៤
២.១.១.៦- ឧទាហរណ៍	៩៥
២.១.២- អត្ថបទនៃមុខវិជ្ជាចិត្តចលកាត	៩៧
២.១.២.១- ល្បឿនចលនាម្រាមដៃ	៩៧
២.១.២.២- ល្បឿនចលនា	១០៥
២.១.២.៣- ហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន	១១៦
២.១.២.៤- ហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង	១១៧
២.២- មុខវិជ្ជា៖ វិទ្យាសាស្ត្រ	១១៩
២.២.១- លំនាំនៃការបង្រៀនមុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រ	១១៩
២.២.១.១- ទស្សនាសង្កេត	១១៩
២.២.១.២- សង្កេត	១២០
២.២.១.៣- ពិសោធន៍	១២០
២.២.១.៤- ឧទាហរណ៍	១២១

២.២.២- អត្ថបទនៃមុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រ.....	១២២
២.២.២.១- សន្ទនា	១២២
២.២.២.២- ល្បែង	១២៣
២.២.២.៣- រឿងនិទាន	១២៦
២.២.២.៤- ចម្រៀង	១៣១
២.២.៣- សម្ភារឧបទេសសម្រាប់មុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រ	១៣២
២.៣- មុខវិជ្ជា៖ សិក្សាសង្គម	១៣៧
២.៣.១- លំនាំនៃការបង្រៀនមុខវិជ្ជាសិក្សាសង្គម.....	១៣៧
២.៣.១.១- សកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ.....	១៣៧
២.៣.១.២- គំនូរ និងសកម្មភាពកសាង.....	១៣៨
២.៣.១.៣- ល្បែង	១៣៩
២.៣.១.៤- ចម្រៀង.....	១៣៩
២.៣.២- អត្ថបទនៃមុខវិជ្ជាសិក្សាសង្គម.....	១៤០
២.៣.២.១- សង្កេត (សន្ទនា).....	១៤០
២.៣.២.២- ល្បែង.....	១៤១
២.៣.២.៣- រឿងនិទាន.....	១៤៦
២.៣.២.៤- ចម្រៀង.....	១៥២
២.៣.៣- សម្ភារឧបទេសសម្រាប់មុខវិជ្ជាសិក្សាសង្គម.....	១៥៦
២.៤- មុខវិជ្ជា៖ បុរេគណិត	១៦០
២.៤.១- លំនាំនៃការបង្រៀនមុខវិជ្ជាបុរេគណិត	១៦០
២.៤.១.១- សកម្មភាពបង្រៀន	១៦០
២.៤.១.២- ឧទាហរណ៍	១៦០
២.៤.២- អត្ថបទនៃមុខវិជ្ជាបុរេគណិត	១៦១
២.៤.២.១- សម្គាល់	១៦១
២.៤.២.២- ល្បែង	១៦៤
២.៤.២.៣- គំនូរ	១៧០
២.៤.២.៤- រឿងនិទាន.....	១៧១
២.៤.២.៥- ចម្រៀង	១៧២
២.៤.៣- សម្ភារឧបទេសសម្រាប់មុខវិជ្ជាបុរេគណិត	១៧៣
២.៥- មុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ	១៨៣
២.៥.១- លំនាំនៃការបង្រៀនមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ.....	១៨៣
២.៥.១.១- សម្គាល់តួអក្សរ	១៨៣
២.៥.១.២- រឿងនិទាន.....	១៨៣

២.៥.១.៣- កំណាព្យ.....	១៨៤
២.៥.២- អត្ថបទនៃមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ.....	១៨៥
២.៥.២.១- ល្បែង.....	១៨៥
២.៥.២.២- រឿងនិទាន	១៩២
២.៥.២.៣- កំណាព្យ	១៩៦
២.៥.៣- សម្ភារឧបទេសសម្រាប់មុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ.....	១៩៧
គណនីទ្រូស	២០២

សេចក្តីផ្តើម

មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការអប់រំកុមារតូច គឺជាដំណើរប្រព្រឹត្តទៅក្នុងការបណ្តុះនូវមានភាពក្លាហាន បំណិនផ្នែកសង្គម ឱ្យមានការវិវឌ្ឍទាំងផ្នែករាងកាយ និងផ្លូវចិត្ត ដើម្បីត្រៀមខ្លួនរួចជាសម្រេចសម្រាប់ទៅសាលារៀន សំដៅពង្រឹង ស្មារតីជាមូលដ្ឋាន នៃការបង្កើតចរិតលក្ខណៈមនុស្សពេញលេញ។ ការបណ្តុះសញ្ញាណបំណិនសិក្សាពេញមួយជីវិត បង្កើតបរិស្ថានសិក្សារួម និងមធ្យោបាយមានប្រសិទ្ធភាពជាច្រើន នឹងធ្វើឱ្យសម្រេចបាននូវគោលដៅរួមនៃលទ្ធផល សិក្សារបស់កុមារ និងក្លាយជាពលរដ្ឋមានគុណភាព។ សេវាអប់រំកុមារតូចរួមមានមត្តេយ្យសិក្សាដ្ឋ មត្តេយ្យសិក្សា សហគមន៍ មត្តេយ្យសិក្សាឯកជន និងកម្មវិធីអប់រំមាតាបិតា។

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា បានយកចិត្តទុកដាក់លើកកម្ពស់គុណភាពអប់រំនៅមត្តេយ្យសិក្សាគ្រប់រូបភាព ជាពិសេសនៅតំបន់ជួបការលំបាក ក្នុងនោះការរៀបចំនិងកែលម្អកម្មវិធីសិក្សាគឺជាគោលដៅអាទិភាព។ នៅក្នុងដំណើរ ការកែសម្រួលរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងសេវាអប់រំកុមារតូច និងរៀបចំអភិវឌ្ឍន៍កម្មវិធីសិក្សាអប់រំកុមារតូច។ នៅឆ្នាំ២០០៣ ក្រោមកិច្ចសហការរវាងក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងកិច្ចការនារី និងក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដោយមានគាំទ្រពីអង្គការ ដៃគូអភិវឌ្ឍនានា មត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅតាមតំបន់គោលដៅភូមិសាស្ត្រ ដែលនៅឆ្ងាយ ឬពុំ ទាន់មានសាលាមត្តេយ្យសិក្សាសាធារណៈ ដើម្បីផ្តល់ឱកាសឱ្យកុមារអាយុ ៣ឆ្នាំទៅក្រោម ៦ឆ្នាំទទួលបានការសិក្សា នៅកម្រិតមត្តេយ្យសិក្សា។ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាឆ្នាំ២០០៦ បានរៀបចំកម្មវិធីសិក្សាមត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍ និងឯកសារសម្រាប់គ្រូមត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍ ដោយអនុវត្តការរៀននិងបង្រៀន ៦ម៉ោងសិក្សាក្នុងមួយថ្ងៃ និង១ម៉ោង សិក្សាមានរយៈពេល ២០នាទី រួមមានសកម្មភាពចិត្តចលនា សកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ ទម្លាប់ល្អ សកម្មភាពចម្រៀង កំណាព្យ រឿងនិទាន ល្បែងស្តាប់សូរ សកម្មភាពភាសា (ត្រៀមអាន និងសរសេរ) សកម្មភាពវិទ្យាសាស្ត្រ និងសិល្បៈ (គំនូរ គំនូសអក្សរ សកម្មភាពកសាង) និងសកម្មភាពបុរេគណិត។

ស្ថិតក្នុងដំណាក់កាលកែសម្រួលកម្មវិធីសិក្សា ក្នុងនោះកម្មវិធីសិក្សានៅមត្តេយ្យសិក្សាត្រូវបានកែលម្អឡើងវិញ នៅឆ្នាំ២០០៧ ដោយបានរៀបចំតម្រូវតាមស្តង់ដារអភិវឌ្ឍការសិក្សារបស់កុមារតូចដែលមាន ៥ផ្នែកសំខាន់ៗ គឺការ អភិវឌ្ឍផ្នែករាងកាយ និងសុខភាព ការអភិវឌ្ឍផ្នែកសីលធម៌ និងវប្បធម៌ ការអភិវឌ្ឍផ្នែកចិត្តសង្គមនិងអារម្មណ៍ ការអភិវឌ្ឍផ្នែកពិចារណានិងការយល់ដឹង និងការអភិវឌ្ឍផ្នែកភាសា។ ទន្ទឹមនឹងនោះ រាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុម័ត ឯកភាពគោលនយោបាយជាតិស្តីពីការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូចក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គគណៈរដ្ឋមន្ត្រីនៅថ្ងៃទី១៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ព្រមទាំងបានឯកភាពរៀបចំយន្តការអន្តរក្រសួងក្នុងការអនុវត្តគោលនយោបាយជាតិផងដែរ។ ក្នុងន័យលើកកម្ពស់មត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍ រាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុម័តអនុក្រឹត្យលេខ ២៤៥ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែធ្នូ ២០១៧ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងមត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍ ក្នុងនោះក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា បានដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ ស្តង់ដារអប្បបរមាមត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍ និងបែបបទនិងនីតិវិធីនៃការវាយតម្លៃមត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍។

អនុលោមតាមចក្ខុវិស័យ និងសុឆន្ទៈរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលស្របតាមគោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព (SDG-4) "ធានាការអប់រំរយាបន្ន សមធម៌ គុណភាព និងលើកកម្ពស់ការសិក្សាពេញមួយជីវិតសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា" ជាពិសេសក្នុងចំណុចដៅ ៤.២ បានកំណត់ត្រឹម ឆ្នាំ២០៣០ ធានាថា កុមារទាំងអស់ទទួលបានការអប់រំកម្រិត មត្តេយ្យសិក្សា ការថែទាំ ការអភិវឌ្ឍកុមារតូចប្រកបដោយគុណភាព ដើម្បីពួកគេបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចចូលរៀននៅ កម្រិតបឋមសិក្សា។

ឆ្លើយតបនឹងចំណុចដៅខាងលើនេះ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា បានដាក់ចេញនូវផែនការកំណែទម្រង់ស៊ី ជម្រៅលើវិស័យអប់រំ ក្នុងនោះក្របខ័ណ្ឌកម្មវិធីសិក្សាថ្មីមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងឆ្នាំ២០១៦ ដោយបានដាក់បញ្ចូល ការអប់រំនៅមត្តេយ្យសិក្សា ដើម្បីផ្សារភ្ជាប់វិជ្ជាសម្បទា បំណិនសម្បទា និងចរិយាសម្បទាទៅនឹងការអប់រំនៅបឋម សិក្សា។ កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់មត្តេយ្យសហគមន៍នេះ បានកែសម្រួលខ្លឹមសារកម្មវិធីសិក្សា ដែលកន្លងមកអនុវត្ត១០

មុខវិជ្ជាទៅជា ៥មុខវិជ្ជាវិញគឺ ចិត្តចលភាព វិទ្យាសាស្ត្រ សិក្សាសង្គម បុរេគណិត និងភាសាខ្មែរ ព្រមទាំងកែសម្រួល ដំណើរការអនុវត្តម៉ោងរៀននិងបង្រៀនពី ៦ម៉ោងសិក្សាក្នុងមួយថ្ងៃ និង១ម៉ោងសិក្សាមានរយៈពេល ២០នាទី ទៅជា៦ ម៉ោងសិក្សាក្នុងមួយថ្ងៃ និង១ម៉ោងសិក្សាមានរយៈពេល ៣០នាទី វិញ ឱ្យមានសង្គតិភាពទៅនឹងមត្តេយ្យសិក្សារដ្ឋ ស្រប តាមតម្រូវការរីកចម្រើនរបស់កុមារក្នុងបរិបទថ្មីនេះ។

១- គោលបំណង

ដើម្បីធានាបានការអប់រំប្រកបដោយបរិយាបន្ន សមធម៌គុណភាព និងលើកកម្ពស់ការសិក្សាពេញមួយជីវិត សម្រាប់ទាំងអស់គ្នា ជាពិសេសក្នុងកំណត់ចំណុចដៅត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ធានាថាកុមារទាំងអស់ទទួលបានការអប់រំកម្រិត មត្តេយ្យសិក្សា ការថែទាំ ការអភិវឌ្ឍកុមារតូចប្រកបដោយគុណភាព ដើម្បីពួកគេបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចចូលរៀន នៅកម្រិតបឋមសិក្សា។ កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់មត្តេយ្យសិក្សាមានគោលបំណងរួម ៖

១.១- កាយសម្បទា

- មានសុខភាពល្អទាំងផ្លូវកាយ និងផ្លូវចិត្ត
- មានថាមពលបរិបូណ៌ កម្លាំងពល់មាំមួន ទាំងកាយ ប្រាជ្ញា និងស្មារតី
- រាងវែ ស្វាហាប់ អង់អាចក្លាហាន និងរហ័សរហួន ... ។

១.២- និជ្វាសម្បទា

- ស្គាល់ ចំណាំ ថាតាម ហៅឈ្មោះ និងអានបានតួអក្សរ ពាក្យ ឃ្លា និងល្បះងាយៗដែលធ្លាប់ ប្រើប្រាស់ ប្រចាំថ្ងៃញឹកញាប់
- ចំណាំ គូសតាម ហៅឈ្មោះ រាប់ចំនួន លេខពីរខ្ទង់ និងស្គាល់រូបរាង ទំហំវត្ថុនានា និងរង្វាស់រង្វាល់ មួយចំនួន
- ប្រាប់បានពីរបៀបថែទាំសុខភាពងាយៗ ដូចជាអនាម័យខ្លួនប្រាណ ការបរិភោគចំណីអាហារ
- ប្រាប់ពីរបៀបបង្ការខ្លួនពីគ្រោះថ្នាក់ដោយចៃដន្យ ឬដោយធម្មជាតិ ... ។

១.៣- បំណិនសម្បទា

- ប្រើប្រាស់ភាសាខ្មែរសម្រាប់ទំនាក់ទំនងប្រចាំថ្ងៃក្នុងគ្រួសារ និងសហគមន៍ ដូចជាការស្តាប់ និយាយ និង ប្រើសម្តីសមរម្យប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវ
- ប្រើប្រាស់គណិតវិទ្យាដូចជា ចំណាំ រាប់ គូសតាម និងប្រៀបធៀប
- រក្សាអនាម័យខ្លួនប្រាណ ការប្រើប្រាស់ចលករតូច ចលករធំ។

១.៤- វិស័យសម្បទា

- សប្បាយរីករាយចូលរួមលេងល្បែងសិក្សា ក្លាហាន សកម្ម ចែករំលែក និងសហការ
- ស្រឡាញ់ខ្លួនឯង គ្រួសារ មិត្តភក្តិ លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ និងជនរួមជាតិ
- ស្រឡាញ់បរិស្ថាន វប្បធម៌ និងប្រពៃណីទំនៀមទម្លាប់របស់ជាតិខ្លួន។

២- គោលដៅរួមនៃការសិក្សា

ការសិក្សារៀនសូត្ររបស់កុមារ បានចាប់ផ្តើមឡើងពីការប្រើប្រាស់ញាណ និងចិត្តចលភាព តាមរយៈការលេង និងសកម្មភាពដោយផ្ទាល់របស់កុមារ។ ការផ្សារភ្ជាប់ការលេងរបស់កុមារទៅនឹងការច្នៃប្រឌិតតាមរយៈវិធីសាស្ត្រខុសៗ

គ្នា វានឹងផ្តល់នូវមូលដ្ឋានចំណេះដឹង និងជំនាញមួយចំនួនដូចជា សមត្ថភាពគិតពិចារណា វិនិច្ឆ័យ ម្ចាស់ការ ការចូលរួម និងសហការ។ សញ្ញាណនៃមុខវិជ្ជាមួយចំនួន ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលក្នុងគោលដៅសិក្សានៅមត្តេយ្យសិក្សា ដើម្បីផ្សារភ្ជាប់ ចំណេះដឹង និងបំណិនទៅបឋមសិក្សា និងកម្រិតសិក្សាបន្តបន្ទាប់។ នៅពេលបញ្ចប់មត្តេយ្យសិក្សាកុមារ នឹងមាន សមត្ថភាពផ្នែក៖

២.១- ការត្រិះរិះពិចារណា និងដោះស្រាយបញ្ហា

- សម្តែងអារម្មណ៍ និងចេះសង្កត់ចិត្តរបស់ខ្លួន
- ការយល់ដឹងពីហេតុ និងផល
- ការគិត និងវិភាគគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ
- គោលវិធីជាវិជ្ជមាន និងជាចំហដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហា ។

២.២- ចិត្តបល្លាត

- ការហ្វឹកហាត់បង្កើនកម្លាំង សម្របសម្រួលរវាងចលនាសាច់ដុំដៃ និងសាច់ដុំភ្នែក
- ការហ្វឹកហាត់បង្កើនកម្លាំង និងសម្របសម្រួលរវាងចលនាសាច់ដុំតូច និងសាច់ដុំធំ
- ការបង្កើនកម្លាំង និងការប្រឈមទប់ទល់នឹងឧបសគ្គក្នុងពេលធ្វើសកម្មភាព។

២.៣- វិទ្យាសាស្ត្រ

- ចំណេះដឹងមូលដ្ឋានអំពីក្រុមអាហារ និងអាហារូបត្ថម្ភ
- ទម្លាប់រស់នៅមានអនាម័យ
- ការយល់ដឹងពីការប្រតិបត្តិខ្លួនដើម្បីសុវត្ថិភាព
- ការស្វែងយល់ដោយការសង្កេត
- លក្ខណៈវត្ថុគ្មានជីវិត និងសត្វមានជីវិត
- លក្ខណៈមេឃ និងអាកាសធាតុ
- លក្ខណៈរូបធាតុ
- អំពីរាងកាយផ្ទាល់ខ្លួន
- ការប្រើប្រាស់សម្ភារៈតាមបច្ចេកវិទ្យា។

២.៤- សិក្សាសង្គម

- ការយល់ដឹងពីតម្លៃ និងចរិតលក្ខណៈមនុស្ស
- ការលើកតម្កើងវប្បធម៌របស់ខ្លួន
- អត្តសញ្ញាណរបស់ខ្លួន
- បំណិនរស់នៅក្នុងសង្គម និងទំនាក់ទំនងវិជ្ជមានជាមួយមនុស្សជុំវិញ
- បំណិនរស់នៅក្នុងសង្គម និងទំនាក់ទំនងល្អជាមួយមិត្តភក្តិដែលមានវ័យប្រហែលគ្នា
- ការយល់ដឹងអំពីទង្វើ និងលទ្ធផល
- ការពេញចិត្ត និងភាពផ្សេងគ្នា
- ស្គាល់ពីអារម្មណ៍មួយចំនួន

- និមិត្តសញ្ញាតំណាងឱ្យវត្ថុនានា
- ភាពខុសគ្នារវាងព្រឹត្តិការណ៍ដែលកើតឡើងក្នុងអតីតកាល បច្ចុប្បន្នកាល និងអនាគតកាល
- ការយល់ដឹងអំពីបរិស្ថានធម្មជាតិ និងវិធីការពារ
- ចំណេះដឹងនៃបញ្ញត្តិសេដ្ឋកិច្ចសាមញ្ញមួយចំនួន
- ចំណេះដឹងអំពីសហគមន៍
- ការយល់ដឹង និងការពេញចិត្តចំពោះសិល្បៈតាមរយៈការបង្កើតរូបភាព
- ចំណេះដឹងបច្ចេកទេស ចលនា ការច្នៃប្រឌិត និងបទពិសោធន៍ផ្នែកតន្ត្រី។

២.៥- បុរេគណិត

- ស្គាល់ យល់លេខតាង រាប់ចំនួន និងការគណនាលេខសាមញ្ញៗ
- បញ្ញត្តិស្តីពីរង្វាស់រង្វាល់
- បញ្ញត្តិនៃរូបរាង លំហ និងទំហំ
- ចំណាត់ក្រុម និងលំដាប់លំដោយ។

២.៦- ភាសាខ្មែរ

- ស្តាប់គេនិយាយ និងមានសមត្ថភាពស្តាប់ដោយធ្វើតាមការណែនាំងាយៗ
- សន្ទនាដោយប្រើពាក្យ ឬឃ្លាសមស្រប ទៅតាមវ័យ(ភាសាបង្ហាញអារម្មណ៍ និងមនោសញ្ចេតនា)
- ការយល់ពីវាក្យស័ព្ទ ឃ្លា និងល្បះ
- ទំនាក់ទំនងដោយប្រើពាក្យសម្តី
- ទំនាក់ទំនងដោយប្រើកាយវិការ និងនិមិត្តសញ្ញា
- បង្ហាញការយល់ដឹងអំពីភាពខុសគ្នានៃសូរសំឡេង
- បង្ហាញការយល់ដឹងអំពីបញ្ញត្តិនៃសំណេរ
- បង្ហាញការយល់ដឹងអំពីការប្រើប្រាស់ឯកសារសំណេរ / ឯកសារគោលផ្សេងៗ
- បង្ហាញនូវការពេញចិត្ត និងភាពរីករាយជាមួយអំណានដំបូង
- បង្ហាញការយល់ដឹងអំពីគោលការណ៍អក្ខរក្រម
- គូសបំពេញរូបគំនូរដែលមានរាងងាយៗតាមស្នាមចុច
- ការយល់ដឹងពីភាសាដទៃ។

៣- របាយម៉ោងសិក្សា

កម្មវិធីសិក្សាត្រូវបានកំណត់ឱ្យបង្រៀនចំនួន ៣៥សប្តាហ៍ក្នុង១ឆ្នាំសិក្សា។ សិក្សា ៥ថ្ងៃក្នុង ១សប្តាហ៍ ៦ម៉ោងសិក្សាក្នុង ១ថ្ងៃ និង១ម៉ោងសិក្សាមានរយៈពេល ៣០នាទី។ ម៉ោងសរុបប្រចាំឆ្នាំតាមមុខវិជ្ជា៖

ល.រ	មុខវិជ្ជា	ចំនួនម៉ោងក្នុង១សប្តាហ៍	ចំនួនសប្តាហ៍	ចំនួនម៉ោងប្រចាំឆ្នាំ
១	២	៣	៤	៥=៣x៤
១	ចិត្តចលនា	៦ ម៉ោង	៣៥	២១០ ម៉ោង
២	បុគ្គលិក	៣ ម៉ោង	៣៥	១០៥ ម៉ោង
៣	ភាសាខ្មែរ	៤ ម៉ោង	៣៥	១៤០ ម៉ោង
៤	វិទ្យាសាស្ត្រ	៣ ម៉ោង	៣៥	១០៥ ម៉ោង
៥	សិក្សាសង្គម	១៤ ម៉ោង	៣៥	៤៩០ ម៉ោង
សរុប		៣០ម៉ោង	៣៥	១,០៥០ម៉ោង

៤- គោលការណ៍ណែនាំអនុវត្ត

៤.១- គោលការណ៍គ្រឹះ

កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់មត្តេយ្យសិក្សា គឺជាអភិក្រមសមស្របតាមការអភិវឌ្ឍ ដែលគិតគូរពីការលើកកម្ពស់ការរៀនសូត្រដ៏សកម្ម ការប្រើប្រាស់មជ្ឈដ្ឋានសិក្សា ការរៀបចំផែនការ និងការពិនិត្យឡើងវិញព្រមទាំងបង្កលក្ខណៈឱ្យកុមារអភិវឌ្ឍទៅតាមភាពសមស្របតាមតម្រូវការពិសេស និងដោយឡែករបស់ពួកគេ។

កម្មវិធីសិក្សានេះ រៀបចំឡើង ឈរលើគោលការណ៍សំខាន់ៗ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌកម្មវិធីសិក្សា គឺអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកកាយសម្បទា វិជ្ជាសម្បទា បំណិនសម្បទា និងចរិយាសម្បទា។ ការអភិវឌ្ឍចំណេះដឹង និងជំនាញ ជាចំណុច ចាប់ផ្តើមនៃការទទួលយករបស់កុមារមុននឹងមានការប្រែប្រួលផ្នែកកាយសម្បទា និងចរិយាសម្បទា។ បំណិនជាច្រើនរបស់កុមារដូចជា បំណិនដោះស្រាយបញ្ហាអន្តរបុគ្គលទំនាក់ទំនង និងបរិស្ថានជាដើម ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលសមស្របតាមការអភិវឌ្ឍរូបរាងកាយ អាយុ និងវប្បធម៌របស់កុមារ។

កម្មវិធីសិក្សានេះបានបំផុសគំនិតច្នៃប្រឌិត ការប្រើប្រាស់សម្ភារឧបទេស សម្ភាររូបវន្ត ប្រើប្រាស់ពេលវេលាសិក្សា និងការណែនាំក្នុងការរៀន និងបង្រៀន ដើម្បីធ្វើឱ្យសម្រេចគោលដៅសិក្សាប្រកបដោយគុណភាព។

គ្រូបង្រៀនដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ ក្នុងសកម្មភាពរៀននិងបង្រៀន ដោយសម្របសម្រួលលើកទឹកចិត្តប្រើប្រាស់សម្ភារៈសមស្រប ជំរុញការរៀនសូត្ររបស់កុមារឱ្យមានភាពរស់រវើក និងសម្រេចគោលដៅសិក្សាស្របតាម អាយុរបស់កុមារ។

ការរៀបចំបរិស្ថានសាលារៀន ថ្នាក់រៀន ផែនការបង្រៀន ការតាមដានការរៀនសូត្ររបស់កុមារ និងយន្តការនានាដើម្បីពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពការងារ ក៏ជាគោលដៅសំខាន់ក្នុងកម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់មត្តេយ្យសិក្សានេះផងដែរ។

គោលការណ៍គ្រឹះដើម្បីអនុវត្តកម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់មត្តេយ្យសិក្សាមាន ៖

១- ការរៀននិងបង្រៀនត្រូវអនុវត្តតាមគោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលនិងគោលវិធីចម្រុះ

២- ការសិក្សារបស់កុមារត្រូវធ្វើឡើងតាមការលេងនិងសហការ

៣- កុមារត្រូវបានផ្តល់ទំនុកចិត្ត ការលើកទឹកចិត្ត និងការទទួលខុសត្រូវក្នុងការរៀនសូត្រប្រកបដោយ សុវត្ថិភាពនិងភាពកក់ក្តៅ

៤- អន្តរកម្មនៃការសិក្សាប្រកបដោយគុណភាព កុមារនឹងទទួលបានចំណេះដឹង បំណិន និងឥរិយាបថថ្មីៗបន្ថែមទៀតពីបរិស្ថានសិក្សារបស់ខ្លួន

៥- កុមារជាអ្នកកសាងសមត្ថភាពដោយខ្លួនឯង គ្រូជាអ្នកណែនាំ និងសម្របសម្រួល ដើម្បីឱ្យកុមាររៀនសូត្រ បានល្អប្រសើរ

៦- ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន ត្រូវធ្វើតាមគោលវិធីចម្រុះ

៧- បង្កើតយន្តការតាមដានការរៀនសូត្ររបស់កុមារប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព

៨- ការបង្រៀននិងរៀនត្រូវដំណើរការស្របតាមអាយុ វប្បធម៌ និងសមធម៌

៩- ការរៀននិងបង្រៀនត្រូវមានលក្ខណៈជាក់ស្តែង និងវិទ្យាសាស្ត្រ

១០- ថ្នាក់រៀននិងគ្រូបង្រៀនត្រូវធ្វើអន្តរកម្មជាមួយអាណាព្យាបាល សហគមន៍ និងរដ្ឋអំណាច ដើម្បីធានា គុណភាព និងប្រសិទ្ធភាព។

៤.២- ការគ្រប់គ្រងកុមារ និងរបៀបរៀនរបស់កុមារ

និស្ស័យធម្មជាតិរបស់កុមារចូលចិត្តលេងច្រើន រើស និងធ្វើសកម្មភាពឥតឈប់ឈរជាបុគ្គលជាមួយមនុស្ស ជុំវិញ និងជាមួយបរិស្ថានមានន័យថា កុមារលេងគឺរៀន កុមាររៀនគឺលេង។ កុមារបញ្ឈប់ការធ្វើសកម្មភាពលេងរបស់ខ្លួន នៅពេលមានការនឿយហត់ ឬអស់ចំណង់ចំណូលចិត្ត ឬធុញចប់ ឬមានទំនាស់ ឬនៅពេលមានរឿងអ្វីមួយកើតឡើង។

ដូច្នេះមនុស្សធំត្រូវយកចិត្តទុកដាក់គ្រប់គ្រងកុមារឱ្យបានល្អនៅពេលកុមារ ធ្វើសកម្មភាពលេងនិងសកម្មភាព សិក្សា ដើម្បី អភិវឌ្ឍលើផ្ទៃដទៃទាំង៥ និងរក្សាដល់សុខសុវត្ថិភាពផ្លូវចិត្តផ្លូវកាយរបស់កុមារ។

និយមន័យ ដូចម្តេចហៅថាគ្រប់គ្រងកុមារ?

ការគ្រប់គ្រងកុមារគឺជាការឃុំគ្រងកុមារឱ្យបានល្អក្នុងពេលធ្វើសកម្មភាពមួយទាំងក្នុង និងក្រៅម៉ោងសិក្សា ប្រកបដោយចំណេះដឹង អប់រំ និងសុខភាព។

៤.២.១- ការយល់ដឹងពីអារម្មណ៍កុមារ

កុមារមានប្រតិកម្មតបទៅនឹងកម្រិតសម្ពាធបរិយាកាសធម្មជាតិ សុខភាពអ្នកនៅជុំវិញនិងសង្គមដោយបង្ហាញ អារម្មណ៍តាមរយៈការសម្តែងទឹកមុខ ឬការបញ្ចេញសំឡេង ឬកាយវិការ។

អាកប្បកិរិយាទាំងនោះមានដូចជា៖

- **អាកប្បកិរិយាមួយចំនួនដែលបង្ហាញពីអារម្មណ៍សប្បាយរីករាយ៖** កុមារសើចញញឹម ញញឹមឯក់ក្បាល ញញឹម រៀនសើចញញឹមកញ្ចៀនព្រមជាមួយកាយវិការ ពោលគឺកុមារបង្ហាញឱ្យឃើញនូវអារម្មណ៍រំភើបសប្បាយរីករាយខ្លាំង/ តិចនៅពេលកុមារទទួលបានអ្វីមួយសមដូចចំណង់។

- **អាកប្បកិរិយាមួយចំនួនដែលបង្ហាញពីអារម្មណ៍ម្តង៖** កុមារងងឹក រឹងរូស ម្និកម្នាក់ មិននិយាយស្តី បំពានអ្នក នៅជុំវិញខ្លួន យំខឹង យំកើតទុក្ខ យំមិនធ្វើ តាមសំណូមពររបស់គ្រូគឺសុទ្ធតែជាអារម្មណ៍ម្តងដែលបណ្តាលមកពី សុខភាពមិនល្អ ឈឺចាប់រាងកាយ ខឹងស្អប់ឯកោ ឬចង់ការពារខ្លួន ឬពីអ្វីដែលកុមារធ្វើមិនបានសម្រេចដូចចំណង់ ឬទទួលការកៀបសង្កត់ពីនរណាម្នាក់ ឬខ្លាចមនុស្សប្លែកមុខ ឬទុក្ខព្រួយ ឬខ្លាចអ្វីមួយ ឬចង់ប្រឆាំងតបតទៅ នឹង អ្វីមួយ ឬមានចង់ឈ្នះ ឬតាំងខ្លួនជាមនុស្សធំ ឬបង្ហាញភាពខ្លាំង ឬត្រូវការការល្អងលោម ការយកចិត្តទុកដាក់ ជាពិសេសការគាំទ្រ និងការល្អងលោមលើកទឹកចិត្តជាដើម។

៤.២.២- ប្រសិទ្ធភាពនៃការគ្រប់គ្រងអារម្មណ៍កុមារ

ដើម្បីមានឥទ្ធិពលដល់ការគ្រប់គ្រងអារម្មណ៍កុមារឱ្យបានល្អគ្រូមគ្គុយសិក្សាគប្បី៖

- តាំងខ្លួនជាមាតាទី ២ ដោយប្រកាន់ខ្ជាប់នូវព្រហ្មវិហារធម៌ទាំង៤៖

- មេត្តា៖ សេចក្តីស្រឡាញ់ប្រាថ្នាចង់ឱ្យកូនគ្រប់រូបទទួលបានសេចក្តីសុខ។

- ករណីសេចក្តីអាណិត អាសូរចំពោះកូនគ្រប់រូបពេលពួកគេមានទុក្ខ មិនចេះដឹង ដោយប្រាថ្នាចង់ឱ្យពួកគេរួចរាល់រួចចាកផុតទុក្ខនិងមានការចេះដឹង បានល្អប្រសើរ។
- មុទិតា ៖ សេចក្តីរីករាយត្រេកអរ នៅពេលឃើញកូនទាំងឡាយបានទទួលសេចក្តីសុខចម្រើន
- ឧបេក្ខា៖ ការតាំងចិត្តនៅជាកណ្តាល ដោយមិនមានចិត្តលំអៀងលើកូនណាមួយឡើយ។
- រៀបចំបរិស្ថានសិក្សាឱ្យមានខ្យល់អាកាសគ្រប់គ្រាន់ ទីធ្លាល្អស្អាតអនាម័យប្រកបដោយសោភ័ណភាពទាំងក្នុងនិងក្រៅថ្នាក់រៀន និងជាទីមេត្រីរបស់កុមារ
- យល់ដឹងអំពីចំណង់ចំណូលចិត្ត អារម្មណ៍ ចំណេះដឹង និងបំពេញតម្រូវការត្រឹមត្រូវរបស់កុមារម្នាក់ៗ
- យកចិត្តទុកដាក់ដល់បម្រុងប្រយ័ត្នរបស់កុមារ និងការគ្រប់គ្រងពេលវេលា ដើម្បីធានាបាននូវគុណភាពការអប់រំ
- ផ្តល់ចំណេះដឹង ឱកាស បទពិសោធន៍ និងតាមដានអប់រំណែនាំកុមារឱ្យបានច្បាស់លាស់
- គោរពសិទ្ធិកុមារ និងអប់រំកុមារឱ្យចេះប្រើសិទ្ធិរបស់ខ្លួនប្រកបដោយភាពថ្លៃថ្នូរ
- ជំរុញ និងលើកទឹកចិត្ត សរសើរ កុមារជាប្រចាំ
- ទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធជាមួយក្រុមគ្រួសារ អាជ្ញាធរដែនដីនិងអ្នកពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីស្គាល់កុមារឱ្យបានច្បាស់មានកិច្ចសហការល្អ និងត្រៀមលក្ខណៈដោះស្រាយបញ្ហាដែលនឹងកើតមានឡើងចំពោះកុមារ
- ឈ្លាសវៃក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាបានទាន់ពេលវេលាមានហេតុផលច្បាស់លាស់ មានយុត្តិធម៌មានតម្លាភាព និងភាពរកាព។

៤.២.៣- របៀបរៀនរបស់កុមារ

កុមាររៀនមានរបៀបច្រើនបែបច្រើនយ៉ាង និងមានលក្ខណៈពិសេសទៅតាមស្ថានភាពសុខភាព ជីវសាស្ត្រ សេដ្ឋកិច្ច វប្បធម៌ សាសនា ជាតិសាសន៍ ការរស់នៅជាក់ស្តែងក្នុងគ្រួសារសហគមន៍និងមិត្តភក្តិ។

ទម្រង់នៃរបៀបរៀនរបស់កុមារមានពីរគឺការរៀនដោយខ្លួនឯងហៅថា **ការរៀនតាមបែបធម្មជាតិ** ឯការរៀនដោយមានគ្រូជំរុញណែនាំអប់រំហៅថា **ការរៀនតាមបែបអប់រំក្នុងប្រព័ន្ធ**។

✚ ហេតុអ្វីបានជាកុមាររៀន? កុមាររៀនដើម្បី៖

- សម្របខ្លួនទៅនឹងបរិស្ថានធម្មជាតិ និងសង្គម
- ចង់ចេះ ចង់ដឹង ចង់ស្គាល់ចង់យល់ចង់ធ្វើឱ្យបានដូចអ្នកដទៃនិងមនុស្សធំ
- ចង់បង្ហាញអំពីអ្វីដែលជាទីមោទកភាព(ស្នាដៃ)របស់ខ្លួន។

✚ កុមាររៀនតាមរយៈអ្វី?

- ល្បែង ការធ្វើសកម្មភាព និងការអនុវត្តផ្ទាល់
- ការសង្កេត ការគ្រាប់តាម ស្រាវជ្រាវរុករក និងដកបទពិសោធន៍។

៤.២.៤- វិន័យ និងការសរសើរ

វិន័យមានអត្ថន័យខុសពីការដាក់ទណ្ឌកម្ម។វិន័យមានខ្លឹមសារអប់រំទូន្មានបង្រៀនមនុស្សឱ្យចេះគោរពទំនៀមទម្លាប់ បម្រាបបទបញ្ជា ច្បាប់ ឬក្រមសីលធម៌ក្នុងការងារ សម្តែងអាកប្បកិរិយាដោយមិនប្រើទណ្ឌកម្ម ឬហិង្សា។

គ្រូអាចនាំកុមារបង្កើតវិន័យ ឬបទបញ្ជាថ្នាក់រៀនទាំងអស់គ្នា ដូចជាការគោរពពេលវេលារៀន ការធ្វើអនាម័យ ការស្តាប់ការណែនាំនានារបស់គ្រូ ៧ប្រការកុមារល្អជាដើម។ ចំណុចនីមួយៗក្នុងវិន័យនោះត្រូវប្រាកដថាកុមារអាចអនុវត្តបាន និងមានការឯកភាពពីកុមារផងដែរ។គ្រូត្រូវរៀបចំបិទវិន័យ ឬបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងដោយអមរូបភាពតំណាងជួយឱ្យកុមារងាយយល់ ងាយចាំ ងាយមើលឃើញគ្រប់គ្នា ជាពិសេស គ្រូត្រូវតាមដាន និងអនុវត្តឱ្យបានហ្មត់ចត់ ។

ហេតុអ្វីបានជាកុមារមិនគោរពវិន័យក្នុងថ្នាក់ ?

✚ កត្តាកុមារ

- កុមារមិនចាប់អារម្មណ៍(អារម្មណ៍មិននឹងនររើវាយ)
- ចរិតពិក័ណ៌តរបស់កុមារ(កូនទម្រើស)
- មានជំងឺបាក់ទឹកចិត្ត(អំពើហិង្សាបិភ្លឺផ្សេងៗ)
- មិនទាន់យល់ច្បាស់ពីវិន័យឬបទបញ្ជាថ្នាក់រៀន
- មានសុខភាពមិនល្អ(គេងមិនគ្រប់ញ៉ាំមិនឆ្អែតមានជំងឺ...)
- មានតម្រូវការពិសេស។

✚ កត្តាគ្រូ និងមនុស្សធំ

- កង្វះវិធីសាស្ត្រក្នុងការដឹកនាំសកម្មភាព និងបង្ហាញនូវគំរូមិនល្អចំពោះកុមារ
- កង្វះភាពស្ម័គ្រចិត្តលើកទឹកចិត្តនិងភាពយុត្តិធម៌
- សំឡេងនិយាយតិចពេកមិនច្បាស់មិនផ្លាស់ប្តូរតាមខ្លឹមសារឬស្ថានភាពជាក់ស្តែង
- មិនស្វាហាប់ក្នុងការដឹកនាំសកម្មភាព(ចំណេះដឹងមិនច្បាស់ស្ទាក់ស្ទើរ...)
- មិនយកចិត្តទុកដាក់មិនចាប់អារម្មណ៍ចំពោះសកម្មភាពកុមារ
- មិនហ្មត់ចត់ក្នុងកិច្ចការ(បណ្តោយកុមារឱ្យធ្វើអ្វីតាមចិត្តមើលរំលង)
- មិនផ្តល់ដំបូន្មានមិនពន្យល់កុមារជាប្រចាំអំពីទង្វើវិជ្ជមាននិងអវិជ្ជមាន
- មិនណែនាំកែលម្អឱ្យទាន់ពេល។

✚ ការលើកសរសើរ

ការលើកសរសើរកុមារមានសារៈសំខាន់ណាស់ ក្នុងការផ្តល់កម្លាំងចិត្តដល់កុមារឱ្យមានភាពជឿជាក់លើខ្លួនឯង។ គ្រូត្រូវផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើអាកប្បកិរិយា និងសកម្មភាពវិជ្ជមានជាជាងផ្តោតលើអាកប្បកិរិយាអវិជ្ជមានរបស់កុមារ។ ប៉ុន្តែគ្រូក៏មិនធ្វេសប្រហែសទង្វើអវិជ្ជមានរបស់កុមារដោយគ្រួសម្របសម្រួលកែតម្រូវតាមរយៈជំរុញលើកទឹកចិត្តកុមារឱ្យពេញចិត្តទទួលស្គាល់ និងកែលម្អចំណុចខ្វះខាតរបស់ខ្លួន។

វិធីនៃការលើកសរសើរដោយ៖

- ប្រើពាក្យសម្តីទន់ភ្លន់ ល្ងង់លោមដោយភាពហ្មត់ចត់
- ធ្វើការវិការ ឬវត្ថុតូចៗដែលជាស្នាដៃរបស់គ្រូ ឬបំពេញនូវអ្វីដែលកុមារត្រូវការចាំបាច់
- ផ្តល់អំណោយសម្រាប់សកម្មភាពល្អ លេចធ្លោក្នុងកម្មវិធីធំៗ។

៤.២.៥- គន្ថកោសល្យមួយចំនួនដើម្បីបង្រៀនកុមារ

កុមារកសាងសមត្ថភាពបានល្អប្រសើរ អាស្រ័យលើចំណង់ចំណូលចិត្តការព្យាយាមការពេញចិត្តមជ្ឈដ្ឋានជុំវិញ និងបរិយាកាសសិក្សាមានគុណភាព និងអំណោយផលល្អ។ ដូច្នេះ គ្រូមគ្គុយសិក្សាត្រូវ៖

- អនុវត្តប្រធានបទសិក្សាមួយដោយផ្សារភ្ជាប់ជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ ចំណេះដឹងមានស្រាប់របស់កុមារទៅនឹងការផ្តល់ចំណេះដឹងថ្មីដោយដាក់បញ្ចូលសកម្មភាពល្បែង
- អនុវត្តសកម្មភាពបង្រៀននិងរៀនត្រូវមានលក្ខណៈទាក់ទាញសកម្មរស់រវើក និងសំបូរបែបជាពិសេសសមស្របតាមវ័យ និងសមត្ថភាពរបស់កុមារម្នាក់ៗ

- សម្របសម្រួល និងផ្តល់លក្ខណៈងាយស្រួលដល់ការទទួលខុសត្រូវ ភាពម្ចាស់ការរបស់កុមារលើ ការពិសោធដាមួយសម្ភារៈជាបុគ្គលឬក្រុមការផ្លាស់ប្តូរបទពិសោធរវាងបុគ្គលនិងបុគ្គល។ ជាពិសេស ជំរុញកុមារឱ្យមានការគិតគូរ ធ្វើត្រូវ ឆ្លើយត្រូវប្រកបដោយភាពក្លាហាននិងការគោរព
- បំផុសកុមារឱ្យមានការចូលរួមការជួយគ្នា ការគោរពវិន័យអនាម័យ សណ្តាប់ធ្នាប់ គំនិតផ្តួចផ្តើម និង ច្នៃប្រឌិតក្នុងពេលធ្វើសកម្មភាព
- រៀបចំកន្លែងសិក្សានៅក្នុងថ្នាក់/ក្រៅថ្នាក់ទៅតាមខ្លឹមសារមេរៀននិងធានាបានលក្ខណៈគរុកោសល្យ។

ការត្រៀមលក្ខណៈ

- សិក្សាស្វែងយល់ខ្លឹមសារមេរៀនឆ្លើយតបនឹងកម្មវិធីមត្តេយ្យសិក្សា
- ធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀនឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
- ផលិតនិងរៀបចំសម្ភារៈបង្រៀនធានាឆ្លើយតបតាមខ្លឹមសារមេរៀន ប្រកបដោយគំនិតច្នៃប្រឌិត
- ជ្រើសរើសទីកន្លែងនិងរៀបចំបង្គុយកុមារ(សុវត្ថិភាព មានខ្យល់អាកាសគ្រប់គ្រាន់ ពន្លឺមិនចាំងភ្នែក កុមារងាយស្រួលកុមារធ្វើសកម្មភាព...)។

ដំណើរការបង្រៀនក្នុងម៉ោងសិក្សាមួយ

- អនុវត្ត ៥ជំហាននៃកិច្ចតែងការបង្រៀន និងគ្រប់គ្រងកុមារឱ្យបានល្អ
- យកចិត្តទុកដាក់ដល់ការចូលរួមរបស់កុមារគ្រប់រូប និងផ្តល់ឱកាសឱ្យកុមារបញ្ចេញមតិយោបល់ និង បង្ហាញសមត្ថភាពផ្ទាល់ខ្លួន
- ឈ្លាសវៃក្នុងការប្រើ/ផ្លាស់ប្តូរសំណួរ និងវិធីបង្រៀនសមស្របនឹងសមត្ថភាពរបស់កុមារ
- ប្រើប្រាស់សម្ភារបង្រៀនឱ្យសំបូរបែបសមស្របនឹងខ្លឹមសារមេរៀន និងសមត្ថភាពទទួលចំណេះដឹង របស់កុមារប្រកបដោយភាពឈ្លាសវៃ
- ប្រើប្រាស់ពេលវេលាបានសមស្រប និងធ្វើឱ្យថ្នាក់រៀនមានភាពសកម្មរស់រវើក
- ជំរុញសរសើរ និងលើកទឹកចិត្តកុមារជាប្រចាំ។

ការវាយតម្លៃ

ដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាពសិក្សារបស់កុមារ គ្រូត្រូវវាយតម្លៃការចូលរួមឥរិយាបថ និងលទ្ធផលសិក្សារបស់ កុមារដោយឆ្លុះបញ្ចាំងទៅនឹងការបង្រៀនរបស់គ្រូ និងរបៀបរៀនរបស់សិស្ស។ ការវាយតម្លៃត្រូវមានពិនិត្យតាមដាន និងតម្កល់ឯកសារទុក ។

សេចក្តីសនិដ្ឋាន៖ ការគ្រប់គ្រងកុមារឱ្យបានល្អក្នុងពេលបង្រៀន ឬកំពុងធ្វើសកម្មភាពអ្វីមួយ អាស្រ័យដោយគ្រូ ស្រឡាញ់កុមារមានការទទួលខុសត្រូវខ្ពស់និងមានឆន្ទៈមោះមុតមានការយល់ដឹងអំពីកុមារច្បាស់លាស់ មានសមត្ថភាព បង្រៀនពេញលេញ និងអនុវត្តតាមវិធីខាងលើគួបផ្សំបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួនប្រកបដោយភាពឈ្លាសវៃ និងពោរពេញ ដោយគុណធម៌។

៤.៣- ការអនុវត្ត

ដើម្បីអនុវត្តកម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់មត្តេយ្យសិក្សានេះ ប្រកបដោយគុណភាពនិងប្រសិទ្ធភាព អ្នកអនុវត្ត គ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ ត្រូវរៀបចំធនធាន និងយន្តការមួយចំនួនដូចជា ៖

១- អភិវឌ្ឍសៀវភៅណែនាំការបង្រៀនសម្រាប់គ្រូតាមមុខវិជ្ជាស្របតាមកម្រិតនៃក្របខ័ណ្ឌកម្មវិធីសិក្សា ចំណេះទូទៅនិងបច្ចេកទេស ។

២- អភិវឌ្ឍសម្ភារៈបម្រើឱ្យការរៀននិងបង្រៀន ឯកសារណែនាំប្រើប្រាស់សាមញ្ញ និងងាយស្រួលក្នុងការអនុវត្ត។

៣- អភិវឌ្ឍឯកសារជំនួយ និងអំណានបន្ថែមដទៃទៀត (ល្បែងសិក្សា ពាក្យបណ្តៅ ផ្ទាំងរូបភាព រឿងនិទាន ងាយៗ...) ដើម្បីជួយពង្រឹងការរៀននិងបង្រៀន។

៤- គ្រឹះស្ថានមត្តេយ្យសិក្សាសាធារណៈ និងឯកជនត្រូវរៀបចំជាបន្ទប់ ឬជ្រុងថ្នាក់រៀនសម្រាប់ លេង អាន សៀវភៅ សម្តែង តន្ត្រី ទុកដាក់សម្ភារៈ និទានរឿង...។

៥- គ្រឹះស្ថានមត្តេយ្យសិក្សា ត្រូវរៀបចំទីធ្លាប្រកបដោយបរិស្ថានល្អ មានសុវត្ថិភាព សម្រាប់ដំណើរការលេងកម្សាន្ត ល្បែង និងលំហាត់ប្រាណជាដើម ។

៦- គ្រឹះស្ថានមត្តេយ្យសិក្សាសាធារណៈត្រូវរៀបចំផែនការបង្រៀនប្រចាំឆ្នាំ ប្រចាំខែ ប្រចាំសប្តាហ៍ និងប្រចាំថ្ងៃ ស្របតាមពេលវេលា និងកម្មវិធីសិក្សាដែលបានកំណត់ ។

៧- គ្រឹះស្ថានមត្តេយ្យសិក្សាសាធារណៈនីមួយៗ ត្រូវរៀបចំយន្តការ និងឯកសារផ្សេងៗ ដើម្បីធ្វើអន្តរកម្ម មានប្រសិទ្ធភាពរវាងសាលារៀន មាតាបិតា ឬអ្នកអាណាព្យាបាល និងសហគមន៍ ។

៨- គ្រូបង្រៀនត្រូវរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀនតាមម៉ោងពេលកំណត់ស្របតាមខ្លឹមសារកម្មវិធីសិក្សា និងសៀវភៅណែនាំគ្រូ។

៩- រៀបចំធនធាន និងយន្តការថ្មីៗផ្សេងទៀត ដើម្បីពង្រឹងការអនុវត្តការអប់រំកុមារមត្តេយ្យសិក្សានៅកម្ពុជាប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវ ។

៥- ការវាយតម្លៃ

ជាទូទៅការតាមដាន និងវាយតម្លៃមានច្រើនបែប ច្រើនយ៉ាង និងមានគោលបំណងផ្សេងៗគ្នា។ ប៉ុន្តែជាមួយការពិនិត្យតាមដាន និងវាយតម្លៃមានគោលបំណងដូចតទៅ ៖

- វាស់កម្រិតចំណេះដឹង បំណិន ឬសមត្ថភាពរបស់កុមារមុនចាប់ផ្តើមសិក្សានិងក្រោយពីបានសិក្សាចប់ មេរៀនក្នុងជំពូក ប្រធានបទ តាមមុខវិជ្ជា នៃកម្មវិធីសិក្សា

- វាស់កម្រិត នៃការប្រែប្រួលឬការរីកចម្រើនផ្លូវចិត្ត និងគុណតម្លៃនានា ដូចជាតម្លៃសីលធម៌ ឥរិយាបថ សាមគ្គីភាព ព្រហ្មវិហារធម៌។ល។

- ឆ្លុះបញ្ចាំងពីលទ្ធផលនៃការរៀន និងបង្រៀនដោយផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ក្នុងការជួយគ្រូ កុមារ មាតាបិតា ឬអាណាព្យាបាលកុមារ និងគណៈគ្រប់គ្រង ដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាពនៃការរៀននិងបង្រៀនឱ្យកាន់តែ មានគុណភាពនិងប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។

សម្រាប់ការតាមដាន និងវាយតម្លៃនៅមត្តេយ្យសិក្សា មានលក្ខណៈពិសេសដោយឡែកអំពីវិធីវាយតម្លៃសម្រាប់កុមារនៅបឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សា។ ត្រូវមានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការសង្កេតតាមដាន និងវាយតម្លៃការរីកចម្រើនរបស់កុមារតាំងពីកាយ វាចា ចិត្ត ឥរិយាបថ និងការចូលរួមរបស់កុមារ។ ការតាមដាន និងវាយតម្លៃលទ្ធផលសិក្សារបស់កុមារគួរមានបីដំណាក់កាលដូចតទៅ ៖

៥.១- ការស្តាប់ និងសង្កេតមើលកុមារ

ការស្តាប់ និងសង្កេតមើលដំណើរការលេង និងការរៀនសូត្ររបស់កុមារ ជាដំណើរការដំបូងៗនៃការឈ្វេងយល់ទៅលើចិត្តគំនិត ឥរិយាបថ និងការយល់ដឹងរបស់កុមារដោយ៖

- កំណត់ចំណុចដែលត្រូវសង្កេត និងតាមដានជាស្រេច
- សង្កេត ស្តាប់ តាមដានត្រួសៗក្រៅផ្លូវការ

- សង្កេត តាមដានជាផ្លូវការ គួរធ្វើឡើងជាលក្ខណៈបុគ្គល ជាដៃគូ និងជាក្រុម
- ប្រើតារាងដែលបង្ហាញពីការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារលើចំណុចដែលបានកំណត់
- ធ្វើកំណត់ហេតុនៃការតាមដានដោយដាក់លាក់ និងសត្យានុម័ត
- ផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ដាក់លាក់ដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធ។

៥.២- ជំរុញ និងផ្តល់ការណែនាំបន្ថែម

បន្ទាប់ពីទទួលបានព័ត៌មានជាក់លាក់ពីកុមារ ទៅតាមលទ្ធផលនៃការសង្កេតតាមដានរួចហើយ គ្រូ ឬអ្នកពាក់ព័ន្ធគប្បី៖

- រៀបចំ និងលើកផែនការសកម្មភាពដើម្បីជួយជំរុញដល់កុមារណាដែលខ្សោយ
- ជំរុញ និងលើកទឹកចិត្តកុមារទៅតាមចំណេះដឹង ទេពកោសល្យ និងការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារដោយបង្កលក្ខណៈនិងបរិយាកាសសិក្សា ដើម្បីធ្វើឱ្យសម្រេចបានលទ្ធផលល្អទៅលើចំណុចខ្វះខាតដែលបានរកឃើញ
- ធ្វើអន្តរកម្មជាមួយកុមារឱ្យកាន់តែប្រសើរ និងប្រើប្រាស់គ្រប់មធ្យោបាយ និងធនធានដើម្បីឱ្យកុមារចាប់យកចំណេះដឹង និងបំណិនទៅតាមគោលការណ៍កំណត់
- បន្តជំរុញ និងលើកទឹកចិត្តឱ្យកុមារទទួលបានចំណេះដឹង និងបំណិនថ្មីៗថែមទៀតទៅតាមចំណង់ចំណូល ចិត្ត ទេពកោសល្យ និងមុខវិជ្ជាសិក្សា។

៥.៣- ការវាយតម្លៃលទ្ធផលសិក្សារបស់កុមារជាផ្លូវការ

ដំណាក់កាលនេះ ជាដំណាក់កាលបញ្ជាក់ចុងក្រោយពីលទ្ធផលនៃការប្រែប្រួល និងការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារទៅលើគោលដៅសិក្សាដែលបានកំណត់ដោយ៖

- ប្រមូលអង្គហេតុដែលបញ្ជាក់ដោយកិច្ចការរបស់កុមារ
- វិភាគ និងវាយតម្លៃព័ត៌មានដែលទទួលបាន
- ប្រៀបធៀបលទ្ធផលជាមួយបញ្ជីក្នុងតារាងត្រួតពិនិត្យដែលបានតាមដាន
- ឆ្លុះបញ្ចាំងទៅលើការសិក្សារៀនសូត្ររបស់កុមារ ការអនុវត្តរបស់គ្រូ សាលារៀន ធនធានបរិស្ថានសិក្សា និងយន្តការនានាក្នុងដំណើរការរៀន និងបង្រៀន
- រកវិធានការនានាដែលមានគុណភាព និងប្រសិទ្ធភាពដើម្បីអនុវត្តបន្តប្រកបដោយទំនុកចិត្ត។

ផ្នែកទី១៖

បំណងចែកកម្មវិធីសិក្សាលម្អិត

កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់ខេត្ត១

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
មុខវិជ្ជា៖ ចិត្តបលភាព			
១.បំណិនចលករតូច ការហ្វឹកហាត់បង្កើន កម្លាំងនិងសម្របសម្រួល រវាងចលនាសាច់ដុំដៃ និងសាច់ដុំភ្នែក	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបធ្វើចលនាម្រាមដៃតាមទម្រង់ ផ្សេងៗ នៃសកម្មភាពមួយ។ បំណិនសម្បទា - ធ្វើចលនាម្រាមដៃដោយទប់លំនឹងតាមទម្រង់ ផ្សេងៗនៃសកម្មភាពណាមួយ។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ ព្យាយាម ស្វាហាប់ រហ័សរហួន និង សប្បាយរីករាយ។	១.ល្បែងចលនាម្រាមដៃ៖ បូតសណ្តែក ២.រំលឹកល្បែងចលនាម្រាមដៃ៖ បូតសណ្តែក ៣.ល្បែងចលនាម្រាមដៃ៖ ប៉ែតប៉ែត ឬក្អែកស៊ីដៃ ៤.ល្បែងចលនាម្រាមដៃ៖ ប៉ក់យកកៅស៊ូ ឬប៉ក់យកគ្រាប់ក្រួស ៥.រំលឹកល្បែងចលនាម្រាមដៃ៖ ប៉ក់ យកកៅស៊ូ ឬប៉ក់យកគ្រាប់ក្រួស ៦.ល្បែងចលនាម្រាមដៃ៖ ចាក់ឡកឡាក់ ឬចាក់ដីយ៉ា ៧.ល្បែងចលនាម្រាមដៃ៖ កាប់ដូងទុំ	២៣ម៉
២.បំណិនចលករធំ ការហ្វឹកហាត់បង្កើន កម្លាំងនិងសម្របសម្រួល រវាងចលនា សាច់ដុំតូច និងសាច់ដុំធំ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបដើរតាមទម្រង់ផ្សេងៗនៃ សកម្មភាពមួយ។ បំណិនសម្បទា - ដើរមានលំនឹងល្អតាមរបៀបផ្សេងៗនៃ សកម្មភាពនីមួយៗ។ ចរិយាសម្បទា - ស្វាហាប់ រហ័សរហួន អំណត់ ព្យាយាម និង សប្បាយរីករាយ។	៨.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ ដើរ ដើរទៅមុខ ដើរថយក្រោយ ដើរចំហៀង ខ្លួនឆ្ពោះទៅគោលដៅ ៩.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ ដើរ ដើរចុងជើង ដើរកែងជើង ដើរលើផ្លូវគំនូសតូចត្រង់ ១០.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ ដើរ ដើរតាមចន្លោះកាំជណ្តើរ ដើរបត់បែន តាមខ្សែ ដើរវាងឧបសគ្គ ១១.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ ដើរ ដើរទូលវត្ថុលើក្បាល ដើរដាក់វត្ថុលើខ្នង និងដើរគ្រាប់តាមកូនទា ១២.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ ដើរ ដើរលើត្រឡោកដូង/ដុំឥដ្ឋ ដើរកាន់កែវ ទឹក និងដើរគាបវត្ថុចន្លោះក្តៅ ទាំងពីរ	
៣.ការរីកចម្រើនរាងកាយ និងចលនា ការបង្កើនកម្លាំងនិងការ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបធ្វើចលនាតូចនិងចលនាធំ។ បំណិនសម្បទា	១៣.ល្បែងចលនា៖ ប្រណាំងដើរយឺត ដើរលឿន	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
ប្រឈមទប់ទល់នឹង ឧបសគ្គក្នុងពេលធ្វើ សកម្មភាព	- ធ្វើចលនាតូច និងចលនាធំទៅតាមវិធីផ្សេងៗ។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម ស្វាហាប់ រហ័ស រហូន បម្រុង ប្រយ័ត្ននិងសប្បាយ រីករាយ។	១៤.ល្បែងចលនា៖ ដើរប្រណាំងគ្នា លើបន្ទះខ្សែ ឬគំនូសបន្ទះខ្សែ ១៥.ល្បែងចលនា៖ ដើរកាន់កែវទឹក ប្រណាំងគ្នា ១៦.ហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង៖ យើងក្មេងៗនាំគ្នា ១៧.ហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង៖ ដើរប្រដេក ១៨.ហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន៖ យើង នាំគ្នាទៅមើល គេអុំទូក ១៩.ហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង៖ ឆ្វេងស្តាំ ២០.រំលឹកហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង ៖ យើងក្មេងៗ នាំគ្នា ២១.រំលឹកហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង៖ ដើរប្រដេក ២២.រំលឹកហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន៖ យើងនាំគ្នាទៅមើលគេអុំទូក ២៣.រំលឹកហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង ៖ ឆ្វេងស្តាំ	
មុខវិជ្ជា៖ វិទ្យាសាស្ត្រ			
១.បំណិនអនាម័យ ទម្លាប់រស់នៅមាន អនាម័យក្នុងគ្រួសារ និងសង្គម	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីទម្លាប់ល្អទាំងឡាយមុននិងក្រោយ ពេលញាំអាហារ ចូល និងចេញពីបង្គន់ - ប្រាប់បានពីទីកន្លែងទុក ដាក់សំរាមនិងរបៀប ចោលសំរាម - ប្រាប់បានពីការសម្អាតច្រមុះ និងវិធីការពារក្អក កណ្តាស់។ បំណិនសម្បទា - លាងសម្អាតដៃមុន និងក្រោយពេលញាំអាហារ ចូលនិងចេញពីបង្គន់សម្អាតច្រមុះ ខ្ទប់មាត់ ពេលក្អក កណ្តាស់(ក្រដាសអនាម័យកូន កន្សែង...)	១.សង្កេត៖ ការលាងដៃ ២.សន្ទនា៖ មុននិងក្រោយញាំអាហារ ៣.ទស្សនាសង្កេត៖ កន្លែងទុកដាក់ សំរាមតាមប្រភេទនៅក្នុងសាលារៀន ៤.រឿងនិទាន៖ ផ្ទុកសំរាម ៥.សន្ទនា៖ ការសម្អាតច្រមុះ ការក្អក កណ្តាស់	១០ម៉

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	- ញែកសំរាមតាមប្រភេទ និងដាក់តាមទីកន្លែងកំណត់ ។ ចរិយាសម្បទា - ភ្ញាក់រឭក និងមានទម្លាប់ អនាម័យចោលសំរាមតាមកន្លែងកំណត់ - ប្រុងប្រយ័ត្នជានិច្ចនៅពេលក្អក កណ្តាស់ក្បែរអ្នកជិតខាង។		
២.ប្រតិបត្តិដោយសុវត្ថិភាព ការយល់ដឹងពីការប្រតិបត្តិខ្លួនដើម្បីសុវត្ថិភាព	វិជ្ជាសម្បទា -ប្រាប់បានពីវត្ថុមុតស្រួចដែលនាំឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ ចំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីវត្ថុមុតស្រួចដែលនាំឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់។ ចរិយាសម្បទា - មានបម្រុងប្រយ័ត្នក្នុងការប្រើប្រាស់វត្ថុនានានិងរត់លេង ចៀសវាងគ្រោះថ្នាក់។	៦.សង្កេត៖ វត្ថុមុតស្រួចនាំឱ្យគ្រោះថ្នាក់	
៣.ការរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ អំពីរាងកាយផ្ទាល់ខ្លួន	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីផ្នែកផ្សេងៗនៃរាងកាយ និងទំនាក់ទំនងទៅនឹងសម្ភារៈប្រើប្រាស់។ ចំណិនសម្បទា - រៀបរាប់ និងគូសភ្ជាប់ផ្នែកផ្សេងៗនៃរាងកាយទៅនឹងសម្ភារៈប្រើប្រាស់។ ចរិយាសម្បទា - ស្រឡាញ់ និងថែទាំ អនាម័យ រាងកាយ។	៧.វិល្លុង៖ ទំនាក់ទំនងរាងកាយទៅនឹងសម្ភារៈប្រើប្រាស់ ៨.គំនូរ៖ គូសបំពេញផ្នែកដែលខ្វះ(ខ្វះផ្ទៃមុខ ដៃ...)	
- លក្ខណៈមេឃ និងអាកាសធាតុ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីលក្ខណៈរបស់មេឃនិងអាកាសធាតុ (អាកាសធាតុ តាមថ្ងៃជាក់ស្តែង) - ប្រាប់បានពីរបៀបការពារខ្លួននឹងអាកាសធាតុថ្ងៃនេះ។ ចំណិនសម្បទា - រៀបរាប់បានពីលក្ខណៈរបស់មេឃ និងអាកាសធាតុ (អាកាសធាតុតាមថ្ងៃជាក់ស្តែង)។ - រៀបរាប់ពីរបៀបការពារខ្លួនអាកាសធាតុថ្ងៃនេះ។ ចរិយាសម្បទា - មានបម្រុងប្រយ័ត្ន និងការពារខ្លួនទប់ទល់នឹងការប្រែប្រួល អាកាសធាតុ។	៩.ទស្សនាសង្កេត៖ មេឃ និងអាកាសធាតុថ្ងៃនេះ ១០.សន្ទនា៖ យើងការពារខ្លួននឹងអាកាសធាតុថ្ងៃនេះ	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	ចរិយាសម្បទា - ចៀសវាងទង្វើមិនល្អដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់អ្នកដទៃ។		
២.ការយល់ដឹងពីតម្លៃមនុស្ស - ការយល់ដឹងពីតម្លៃនិងចរិតលក្ខណៈរបស់មនុស្ស	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីការគួរសមជាមួយមនុស្សជុំវិញខ្លួន (ខ្ញុំ បាទ ចាស ជម្រាបសួរ ជម្រាបលា ការគោរព ការឱនលំទោន)។ មំណិនសម្បទា - សម្តែងកាយវិការគោរព និងប្រើពាក្យគួរសមជាមួយអ្នកជុំវិញខ្លួន (ខ្ញុំ បាទ ចាស ជម្រាបសួរ ជម្រាបលា ការគោរពឱនលំទោន)។ ចរិយាសម្បទា - បង្ហាញនូវអាកប្បកិរិយាសុភាពរាបសាច់ពោះចាស់ទុំ និងមនុស្សជុំវិញខ្លួន។	៤.វិល្លុង៖ យើងចេះគួរសម ៥.វិល្លុង៖ តាថាជម្រាបសួរតាមវ័យ	
៣.ការលើកតម្កើងវប្បធម៌ - ការលើកតម្កើងវប្បធម៌របស់ខ្លួន	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានទង់ជាតិកម្ពុជា - ប្រាប់បានពីឈ្មោះ និងអត្ថន័យទិវាបុណ្យឯករាជ្យជាតិ - ប្រាប់បានពីឈ្មោះ និងអត្ថន័យបុណ្យអុំទូក។ មំណិនសម្បទា - រៀបរាប់ពីការប្រារព្ធ ការចូលរួមក្នុងពិធីបុណ្យជាតិនិងបុណ្យអុំទូក។ ចរិយាសម្បទា - ស្រឡាញ់ជាតិ និងរៀបចំខ្លួនបានល្អ នៅពេលចូលរួមកម្មវិធីបុណ្យផ្សេងៗ។	៦.សង្កេត៖ ទង់ជាតិរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ៧.សង្កេត៖ ពិធីបុណ្យឯករាជ្យជាតិ ៨.សង្កេត៖ ពិធីបុណ្យអុំទូក ៩.រឿងនិទាន៖ ប្រវត្តិបុណ្យអុំទូក	
៤.គំនូរនិងសកម្មភាពកសាង - ការយល់ដឹង និងការពេញចិត្តចំពោះសិល្បៈតាមរយៈការបង្កើតរូបភាព	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបបត់ក្រដាស - ប្រាប់ពីរបៀបសូនរូបផ្សេងៗដោយការហ្វឹកហាត់ប្រើបាតដៃម្ខាងនិងដៃទាំង២បានត្រឹមត្រូវ។ មំណិនសម្បទា - បត់ក្រដាសចេញជាផ្នត់បានត្រឹមត្រូវ - ប្រើបាតដៃសូនរូបដោយដៃម្ខាង និងដៃទាំង២បានត្រឹមត្រូវ។	១០.សកម្មភាពកសាង៖ បត់ក្រដាសជា៤ផ្នត់ ១១.សកម្មភាពកសាង៖ សូនរូបបន្លែណាមួយងាយៗ	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	ចរិយាសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម ផ្ចិតផ្ចង់ធ្វើកិច្ចការរហូតបានសម្រេច។		
- ការយល់ដឹងពីភាពធ្លាក់ចុះនៃវត្ថុតាមចង្វាក់និងការគូរគំនូរ (ការកាន់ខ្មៅដៃ)	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ពីរបៀបកាន់ និងទប់លំនឹងខ្មៅដៃគូររូបបានត្រឹមត្រូវ។ បំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីរបៀបកាន់ និងទប់លំនឹងខ្មៅដៃគូររូបដោយកំណត់ព្រំដែននៃគំនូរបានត្រឹមត្រូវ។ ចរិយាសម្បទា - ខិតខំ ព្យាយាម អំណត់ កាន់ខ្មៅដៃគូររូបមានលំនឹង។	១២.រឿងនិទាន៖ ស្វាកាន់ខ្មៅដៃ (គំនូសត្រង់)	
៥.ចម្រៀងនិងតន្ត្រី - ចំណេះដឹងបច្ចេកទេសចលនា ការច្នៃប្រឌិត និងបទពិសោធន៍ពីតន្ត្រី	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ចំណងជើង អត្ថន័យបទចម្រៀងនិងរបៀបធ្វើកាយវិការ - ប្រាប់បានពីរបៀបទះដៃ ឬគោរៈ សម្ភារៈនានាតាមចង្វាក់ក្លែង។ បំណិនសម្បទា - ច្រៀងចម្រៀង និងធ្វើកាយវិការតាមខ្លឹមសារបទចម្រៀង - ទះដៃបន្ត ឬគោរៈសម្ភារៈនានាត្រូវតាមចង្វាក់ក្លែង ឬបទចម្រៀង។ ចរិយាសម្បទា - ស្រឡាញ់ និងរំភើបចិត្តក្នុងពេលធ្វើតាមសកម្មភាពបទ ចម្រៀង។	១៣.ចម្រៀង៖ ជម្រាបសួរ(ពេលទី១) ១៤.ចម្រៀង៖ ជម្រាបសួរ(ពេលទី២)	
មុខវិជ្ជា៖ មុខគោរៈវិភាគ			
១.បរិមាណ និងចំនួន - ស្គាល់ និងយល់លេខតាង រាប់ចំនួន និងការគណនាលេខសាមញ្ញៗ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ចំនួន លេខ និងយល់ន័យពី១ ដល់៣ តាមលំដាប់ - ប្រាប់របៀបគូរតាមស្នាមចុច និងគូរចម្លងតាមគំរូលេខ ១ និងលេខ ២ បានត្រឹមត្រូវ - ប្រាប់បានពីការបន្ថែម និងបន្ថយចំនួនពី១ ដល់៣។	១.សម្គាល់៖ ចំនួន ចំណុច និងលេខពី ១ ដល់ ៣ ២.ល្បែង៖ យើងទៅផ្សារ ទិញបន្លែ ឬផ្លែឈើ ពី១ ដល់៣ ៣.ល្បែង៖ បន្ថែម និងបន្ថយចំនួនពី ១ ដល់ ៣	១០ម៉

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	បំណិនសម្បទា - រាប់ចំនួន លេខ និងយល់ន័យពី១ ដល់៣ តាមលំដាប់ - បន្ថែមនិងបន្ថយចំនួនពី១ ដល់ ៣ និងរាប់ចំនួនសរុប - គូរតាមស្នាមចុច និងគូរចម្លងតាមគំរូលេខ១ លេខ ២បានត្រឹមត្រូវ។ ចរិយាសម្បទា - ឈ្លាសវៃ ហ៊ុំសរសើរ ក្នុងការគិតលេខ និងសហការជួយគ្នា។	៤.ល្បែង៖ តម្រៀបវត្ថុតូចៗលើលេខ១ ដល់ ៣ ៥.គំនូរ៖ គូរតាមស្នាមចុចលេខ ១ និងលេខ ២ ៦.គំនូរ៖ គូរចម្លងតាមគំរូលេខ១ដល់២	
២.បំណិនពិចារណា ក្នុងសង្គម - ភាពខុសគ្នារវាងព្រឹត្តិការណ៍ ដែលកើតឡើងក្នុងអតីតកាល បច្ចុប្បន្នកាល និងអនាគតកាល	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ឈ្មោះថ្ងៃក្នុងមួយសប្តាហ៍តាមលំដាប់លំដោយ។ បំណិនសម្បទា - រាប់ឈ្មោះថ្ងៃក្នុងមួយសប្តាហ៍តាមលំដាប់លំដោយ។ ចរិយាសម្បទា - ខិតខំយកចិត្តទុកដាក់ ចងចាំឈ្មោះថ្ងៃក្នុងមួយសប្តាហ៍ - សហការជួយគ្នាក្នុងការងារក្រុម។	៧.ល្បែង៖ ចង់ទិញឈ្មោះថ្ងៃក្នុងសប្តាហ៍ ៨.ល្បែង៖ តម្រៀបឈ្មោះថ្ងៃក្នុងមួយសប្តាហ៍(តាមលំដាប់) ៩.ល្បែង៖ រកដៃគូឈ្មោះថ្ងៃក្នុងសប្តាហ៍ ១០.សង្កេត៖ ថ្ងៃសម្រាកនិងថ្ងៃរៀន	
មុខវិជ្ជា៖ ភាសាខ្មែរ			
១.ការប្រើពាក្យសម្តីកាយវិការ និងនិមិត្តសញ្ញាដើម្បីទំនាក់ទំនង - ទំនាក់ទំនងដោយប្រើពាក្យសម្តី	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីសកម្មភាពតាមដំណើររឿងឱ្យអ្នកដទៃស្តាប់។ បំណិនសម្បទា - និទានរឿងតាមរូបភាពឱ្យអ្នកដទៃស្តាប់ និងរៀបរាប់បានពីសកម្មភាពដែលខ្លួនពេញចិត្តក្រោយពីស្តាប់រឿងនិទាន។ ចរិយាសម្បទា - យកចិត្តទុកដាក់ ចូលចិត្តស្តាប់រឿង យកគំរូតាមគូអង្គុល និងនិទានរឿងឱ្យមិត្តភក្តិស្តាប់។	១.រឿងនិទាន៖ កូនទន្សាយទៅសាលារៀន (ប្រើផ្ទាំងរូបភាព) ២.រឿងនិទាន៖ កូនទន្សាយទៅសាលារៀន (តម្រៀបផ្ទាំងរូបភាព)	១៤ម៉
- ទំនាក់ទំនងដោយប្រើកាយវិការនិងនិមិត្តសញ្ញា	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បាននិមិត្តសញ្ញា សាធារណៈទៅអ្នកដទៃចំនួន៣ ដូចជាបន្ទប់ទឹកប្រុស បន្ទប់ទឹកស្រី		

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	សញ្ញាពេទ្យ និងសញ្ញាចរាចរណ៍។ ចំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីនិមិត្តសញ្ញាសាធារណៈទៅអ្នកដទៃ ចំនួន ៣ដូចជាបន្ទប់ទឹកប្រុស បន្ទប់ទឹកស្រី សញ្ញាពេទ្យ និងសញ្ញាចរាចរណ៍។ ចរិយាសម្បទា - ឈ្លាសវៃ រហ័សរហួន សហការគ្នា និង សប្បាយរីករាយ ។	៣.សង្កេត៖ ស្លាកសញ្ញាសាធារណៈ (ស្លាកសញ្ញាបន្ទប់ទឹកប្រុស បន្ទប់ទឹកស្រី សញ្ញាពេទ្យនិងសញ្ញាចរាចរណ៍) ៤.វិល្លុង៖ គោរពភ្លើង ចរាចរណ៍	
២.ការស្គាល់តួអក្សរ - ការប្រើប្រាណរបស់ខ្លួនដើម្បីអភិវឌ្ឍបំណិនសមត្ថភាពទាំង៦	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ឈ្មោះសត្វ វត្ថុផ្សេងៗ ដោយស្តាប់សំឡេង ឬសង្កេតកាយវិការ - ប្រាប់ឈ្មោះវត្ថុតាមការស្តាប់សូរសំឡេង និងរូបភាពដែលមានលក្ខណៈខុសគេ។ ចំណិនសម្បទា - ចាប់ប្រជ្រើសរើសបំណ្តែងរូបភាពមួយក្នុងចំណោមរូបភាពចំនួន៤ យកមកមើល ឬធ្វើកាយវិការ ឬសំឡេង និងប្រាប់ឈ្មោះសត្វនិងវត្ថុផ្សេងៗ។ ចរិយាសម្បទា - សហការ អំណត់ ព្យាយាម ប្រុងប្រយ័ត្ន និងសប្បាយរីករាយ។	៥.វិល្លុង៖ ទាយឈ្មោះសត្វ ដោយប្រើសំឡេង (ប្រើរូបបំណ្តែងសត្វចំនួន៤ឡើងទៅ) ៦.វិល្លុង៖ ទាយឈ្មោះសត្វនិងវត្ថុផ្សេងៗ ដោយប្រើកាយវិការ(ប្រើរូបភាពបំណ្តែងសត្វនិងវត្ថុផ្សេងៗ ចំនួន៤ ឡើងទៅ) ៧.វិល្លុង៖ ទាយសូរសំឡេងវត្ថុខុសគ្នា (ចំនួន៣មុខ) ៨.វិល្លុង៖ សង្កេតរូបភាពដែលខុសគេ	
- ការយល់ដឹងអំពីកំណាព្យ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ពីចំណងជើង និងអត្ថន័យកំណាព្យ។ ចំណិនសម្បទា - សូត្រកំណាព្យត្រូវតាម ទំនុកបទ។ ចរិយាសម្បទា - ស្រឡាញ់ និងចូលចិត្តកំណាព្យ។	៩.កំណាព្យ៖ ពិធីបុណ្យអុំទូក (ពេលទី១) ១០.កំណាព្យ ៖ ពិធីបុណ្យអុំទូក (ពេលទី២)	
- ការយល់ដឹងអំពីគោលការណ៍អក្ខរក្រម	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់តួអក្សរក្នុងអក្ខរក្រមភាសាខ្មែរចំនួន៣តួ។ ចំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីលំដាប់តួអក្សរក្នុងអក្ខរក្រមចំនួន៣តួ។ ចរិយាសម្បទា - រីករាយនឹងការបង្ហាញលំដាប់អក្សរក្នុងអក្ខរក្រមភាសាខ្មែរ។	១១.សម្គាល់តួអក្សរ៖ «ក» ១២.សម្គាល់តួអក្សរ៖ «ខ» ១៣.សម្គាល់តួអក្សរ៖ «គ» ១៤.វិល្លុង ៖ ភ្លើងឆេះលើភ្នំតួអក្សរ	

កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់ខែទី២

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
មុខវិជ្ជា៖ ចិត្តបល្លាត			
១.បំណិនចលករតូច - ការហ្វឹកហាត់បង្កើន កម្លាំងសម្របសម្រួល រវាងចលនាសាច់ដុំដៃ និងសាច់ដុំភ្នែក	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបធ្វើចលនាម្រាមដៃតាមទម្រង់ ផ្សេងៗនៃសកម្មភាពណាមួយ។ បំណិនសម្បទា - ធ្វើចលនាម្រាមដៃដោយទប់លំនឹងតាមទម្រង់ ផ្សេងៗនៃសកម្មភាពណាមួយ។ ចរិយាសម្បទា - ព្យាយាម អំណត់ ស្ទាហាប់ រហ័សរហួន ទន់ភ្លន់និងសប្បាយរីករាយ។	១.ល្បែងចលនាម្រាមដៃ៖ ប៉ក់យកគ្រាប់ក្រូស ២.ល្បែងចលនាម្រាមដៃ៖ ចាប់រលាក់ដៃ ៣.ល្បែងចលនាម្រាមដៃ៖ ម្រាមដៃនៅឯណា	២៥ម៉
២.បំណិនចលករធំ - ការហ្វឹកហាត់បង្កើន កម្លាំងនិងសម្រប សម្រួលរវាងចលនា សាច់ដុំតូច និង សាច់ដុំធំ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបធ្វើសកម្មភាពតាមចលនារត់។ បំណិនសម្បទា - រត់មានលំនឹងល្អតាមរបៀបផ្សេងៗនៃ សកម្មភាពមួយ។ ចរិយាសម្បទា - ស្ទាហាប់ រហ័សរហួន អំណត់ ព្យាយាមនិង សប្បាយរីករាយ។	៤.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ រត់ រត់មួយកន្លែង រត់តិចៗទៅមុខតាមទី កំណត់ និងរត់លឿនតាមទីកំណត់ ៥.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ រត់ រត់តិចៗទៅមុខនិងថយក្រោយ រត់បត់ បែនតាមខ្សែ ៦.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ រត់ រត់ចុងជើងទៅមុខ និងថយក្រោយដៃ ទាំងពីរប្រត់ចង្កៈ(កំណត់ទីខ្លី) រត់វាង ឧបសគ្គ ៧.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ រត់ រត់តាមខ្សែកាច់ រត់បត់បែនតាមចន្លោះ កៅអី រត់ត្រាប់តាមសត្វសេះ	
៣.ការរីកចម្រើនរាង កាយនិងចលនា - ការបង្កើនកម្លាំងនិង ការប្រឈមទប់ទល់ នឹងឧបសគ្គក្នុងពេល ធ្វើសកម្មភាព	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបធ្វើចលនាតូច និង ចលនាធំ នៃសកម្មភាពដើរ និងរត់។ បំណិនសម្បទា -ធ្វើចលនាដើរនិងរត់ ទៅតាមសកម្មភាពផ្សេងៗ។ ចរិយាសម្បទា - ព្យាយាមអំណត់ ស្ទាហាប់ រហ័សរហួន ទន់ភ្លន់ បម្រុងប្រយ័ត្ន និងសប្បាយរីករាយ។	៨.ចលនាចរន្ត៖ ដើរ និងរត់ ដើរលើផ្លូវគំនូសតូចត្រង់ រត់បត់បែនតាម ចន្លោះកៅអី និងដើរតាមចង្វាក់១, ២ ៩.ចលនាចរន្ត៖ ដើរ និងរត់ ដើរធម្មតា រត់តិចៗទៅមុខនិងដើរ លឿនតាមផ្លូវបត់បែន ១០.ចលនាចរន្ត៖ ដើរ និងរត់ ដើរលើកជើងខ្ពស់ៗ រត់ចុងជើងទៅមុខ ដើរធម្មតា និងរត់តាម ខ្សែបត់បែន	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
		១១.ចលនាចរន្ត៖ ដើរ និងរត់ ដើរត្រាប់តាមកូនទា រត់ត្រាប់តាមសត្វ សេះ ដើរចុងជើងនិងរត់លើកជើងខ្ពស់ៗ ទៅទីកំណត់ ១២.ចលនាចរន្ត៖ ដើរ និងរត់ ដើរត្រាប់តាមសត្វខ្លា រត់តិចៗ ទៅមុខ ដើរចំហៀងខ្លួនឆ្ពោះទៅមុខនិងរត់លឿន រកទីកំណត់ ១៣.ល្បែងចលនា៖ អ៊ូ ១៤.ល្បែងចលនា៖ ដងទឹកដាក់ដប ១៥.ល្បែងចលនា៖ ដណ្តើមកៅអី ១៦.ល្បែងចលនា៖ រត់ហុចបាល់ បណ្តាក់គ្នា ១៧.ល្បែងចលនា៖ ដឹះសេះប្រណាំងគ្នា ១៨.ល្បែងចលនា៖ ដណ្តើមស្លឹកឈើ ១៩.ល្បែងចលនា៖ ប៉ូលីសចាប់ចោរ ២០.ហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន៖ ហ្វូងពពែនាំគ្នាទៅស៊ី ស្មៅលើភ្នំ ២១.ហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន៖ មេមាន់នាំកូនទៅរកចំណី ២២.ហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន៖ មេសេះនាំកូនទៅរកចំណី ២៣.ហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន៖ សម្លាញ់បីនាក់នាំគ្នាដើរលេង ២៤.ហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង៖ រទេះភ្លើង ២៥.រំលឹកហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង៖ ធ្វេងស្តាំ	
មុខវិជ្ជា៖ វិទ្យាសាស្ត្រ			
១.បំណិនអនាម័យ - ទម្លាប់រស់នៅមាន អនាម័យក្នុងគ្រួសារ និងសង្គម	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីទម្លាប់ល្អក្នុងការសម្អាតខ្លួនប្រាណ និងអនាម័យក្រចកដៃ ក្រចកជើង - ប្រាប់បានពីអនាម័យសម្លៀកបំពាក់និងសម្ភារៈ ប្រើប្រាស់	១.សង្កេត៖ អនាម័យខ្លួនប្រាណ ២.ចម្រៀង៖ ត្រូវសម្អាតខ្លួនប្រាណ ៣.សន្ទនា៖ អនាម័យមាត់ធ្មេញ	១៣ម៉

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	- ប្រាប់បានពីអនាម័យ មាត់ធ្មេញ។ បំណិនសម្បទា - សម្អាតខ្លួនប្រាណអនាម័យ សក់ ក្រចកដៃ ក្រចកជើងនិង អនាម័យមាត់ធ្មេញ - បង្ហាញពីអនាម័យសម្លៀកបំពាក់ និងសម្ភារៈប្រើប្រាស់។ ចរិយាសម្បទា - មានទម្លាប់រៀបចំអនាម័យខ្លួនប្រាណ សម្លៀកបំពាក់ និងសម្ភារៈប្រើប្រាស់។	៤.សន្ទនា៖ អនាម័យសម្លៀកបំពាក់ និងសម្ភារៈប្រើប្រាស់	
២.ប្រតិបត្តិដោយសុវត្ថិភាព - ការយល់ដឹងពីការប្រតិបត្តិខ្លួន ដើម្បីសុវត្ថិភាព	វិជ្ជាសម្បទា -ប្រាប់បានពីថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិតនិងថ្នាំពេទ្យផ្សេងៗ -ប្រាប់បានពីទីកន្លែងដែលនាំឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់។ បំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីផលវិបាកនៃថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិត ថ្នាំពេទ្យ ការលេងទឹកបឹង ស្ទឹង ទន្លេ ពាងទឹក។ ចរិយាសម្បទា - ប្រុងប្រយ័ត្នក្នុងការប្រើប្រាស់វត្ថុនានាចៀសវាងទីកន្លែងដែលគ្រោះថ្នាក់។	៥.សន្ទនា៖ ប្រភេទថ្នាំសម្លាប់ សត្វល្អិត និងថ្នាំផ្សេងៗ ៦.ល្បែង៖ បាទ/ចាស ទេ(ថ្នាំបណ្តាលឱ្យគ្រោះថ្នាក់) ៧.សង្កេត៖ ទីកន្លែងនាំឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់	
៣.ការរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ - ការស្វែងយល់ដោយការសង្កេត	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរុក្ខជាតិដែលអាចរស់ក្នុងទឹក និងលើគោក។ បំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីរុក្ខជាតិដែលអាច រស់ក្នុងទឹក និងលើគោល។ ចរិយាសម្បទា - ស្រឡាញ់ ថែទាំ ការពារ រុក្ខជាតិ។	៨.ល្បែង ៖ ប្រព័ន្ធគ្រួសារ រុក្ខជាតិ	
- លក្ខណៈមេឃ និងអាកាសធាតុ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីអាកាសធាតុ និងវិធីការពារខ្លួននៅរដូវវស្សា។ បំណិនសម្បទា -ពន្យល់ពីអាកាសធាតុនិងវិធីការពារខ្លួននៅរដូវវស្សា ចរិយាសម្បទា -មានបម្រុងប្រយ័ត្ននិងចេះការពារខ្លួននៅរដូវវស្សា។	៩.សង្កេត៖ អាកាសធាតុ និងរដូវវស្សា	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
- អំពីរាងកាយផ្ទាល់ខ្លួន	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីឈ្មោះ មុខងារ និងការលូតលាស់ផ្នែកផ្សេងៗនៃរាងកាយមនុស្ស - ប្រាប់បានពីរបៀបផ្សំបមនុស្ស។ បំណិនសម្បទា - ចង្អុលបង្ហាញឈ្មោះមុខងារ និងការលូតលាស់ផ្នែកផ្សេងៗនៃរាងកាយមនុស្ស - ផ្គុំផ្នែកផ្សេងៗនៃរាងកាយរបស់ មនុស្ស។ ចរិយាសម្បទា - ព្យាយាម អំណត់ ផ្ចិតផ្ចង់ ចូលរួមយ៉ាងសកម្ម និងសប្បាយរីករាយ។	១០.សង្កេត៖ រាងកាយក្មេងប្រុស និងក្មេងស្រី ១១.ល្បែង៖ ថង់ទិព្វរាងកាយមនុស្ស ១២.ល្បែង៖ ផ្សំបមនុស្ស ១៣.ល្បែង៖ តាថារាងកាយមនុស្ស	
មុខវិជ្ជា៖ សិក្សាសង្គម			
១.បំណិនទំនាក់ទំនង - បំណិនរស់នៅក្នុងសង្គមនិងទំនាក់ទំនងល្អជា មួយមិត្តភក្តិដែលមាន វ័យប្រហាក់ប្រហែលគ្នា	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីការប្រើប្រាស់តារាងសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ និងទម្លាប់ល្អ - ប្រាប់បានពីរបៀបលេងល្បែងសេរីដែលបានលេងជាមួយក្រុម ឬលេងជា លក្ខណៈបុគ្គល។ បំណិនសម្បទា - ប្រើប្រាស់តារាងសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃនិងអនុវត្តទម្លាប់ល្អ - រៀបចំទុកដាក់សម្ភារៈផ្ទាល់ ខ្លួនឱ្យមានល្អាបធ្លាប់ និងជួយការងារអ្នកជុំវិញ។ ចរិយាសម្បទា - គោរពពេលវេលាទៀងទាត់មានបម្រុងប្រយ័ត្នមានសណ្តាប់ធ្នាប់ចែករំលែក ច្នៃប្រឌិត សហការ និងការយោគយល់គ្នា។	ក.សកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ៖ - ពិនិត្យវត្តមាន - កាលបរិច្ឆេទ - ទម្លាប់ល្អ(សួស្តី ជម្រាបសួរ ជម្រាបលា) • ឆ្លើយបាទ ចាស អរគុណ • ការមិនបង្កជម្លោះ • លាងដៃមុន និងក្រោយពេលញ៉ាំអាហារ និងក្រោយពេលចេញពីបង្គន់ • ត្រូវចេះចែករំលែក • ចេះជួយសម្អាត ថ្នាក់រៀន ខ.ល្បែងសេរី	សរុប៥៩ម៉ ១៧ម៉ ២១ម៉
- អត្តសញ្ញាណរបស់ខ្លួន	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីព័ត៌មានខ្លួនឯង និងសមាជិកក្នុងគ្រួសារ។ បំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីខ្លួនឯង និងគ្រួសារដោយបញ្ជាក់ពីឈ្មោះ ជាកូនទីប៉ុន្មាន និងចំនួនសមាជិក។	១.សន្ទនា៖ អំពីខ្ញុំ និងគ្រួសារ ២.ល្បែង៖ តើខ្ញុំជានរណា ? ៣.រឿងនិទាន៖ គ្រួសារខ្ញុំ	២១ម៉

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	ចរិយាសម្បទា - ក្លាហាន រួសរាយរាក់ទាក់ ជឿជាក់ក្នុងការ ណែនាំខ្លួននិងសមាជិកគ្រួសារ។		
- បំណិនរស់នៅក្នុង សង្គមនិងទំនាក់ទំនង វិជ្ជមានជាមួយមនុស្ស ជុំវិញ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីឈ្មោះអ្នកដែលខ្លួនស្គាល់ - ប្រាប់បានពីអាសយដ្ឋានផ្ទះនិងសាលារៀន។ មំណិនសម្បទា - ពន្យល់បានពីឈ្មោះ អ្នកដែលខ្លួនស្គាល់ អាសយដ្ឋានផ្ទះ និងសាលារៀន។ ចរិយាសម្បទា - ក្លាហាន ហ្មត់ចត់ ជឿជាក់ខ្លួនឯងក្នុងពេល សន្ទនា។	៤.សន្ទនា៖ អ្នកដែលខ្ញុំស្គាល់ ៥.សន្ទនា៖ អាសយដ្ឋាននិងសាលារៀន របស់ខ្ញុំ	
២.ការយល់ដឹងពីតម្លៃ មនុស្ស - ការយល់ដឹងពីតម្លៃនិង ចរិតលក្ខណៈរបស់ មនុស្ស	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីការគួរសមជា មួយមនុស្សដែលនៅ ជុំវិញ។ មំណិនសម្បទា - សម្តែងការគួរសមជាមួយមនុស្សដែល នៅជុំវិញខ្លួន។ ចរិយាសម្បទា - ស្គាល់ខុសត្រូវ រួសរាយ មានឥរិយាបថសុភាព រាបសាឱនលំទោន ទន់ភ្លន់ ។	៦.សន្ទនា៖ ការប្រើពាក្យ គួរសម ៧.វិញ្ញកល្យៈ ៖ យើងចេះគួរសម (ជម្រាបសួរ សួរសុខទុក្ខ អរគុណ...)	
៣.គំនូរនិងសកម្មភាព កសាង - ការយល់ដឹង និង ការពេញចិត្តចំពោះ សិល្បៈតាមរយៈការ បង្កើតរូបភាព	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបហែក បត់និងដេរ។ មំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីការបត់ក្រដាសដេរ ហែកបិទរូប។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម ធ្វិតផ្ទុះ សហការ និងចូលរួម សប្បាយរីករាយ។	៨.សកម្មភាពកសាង៖ បត់ទូក ៩.សកម្មភាពកសាង ៖ បិទកំទេចវត្ថុ លើរូបទូក ១០.សកម្មភាពកសាង៖ ហែកបិទរូបម្នាក់ ១១.សកម្មភាពកសាង៖ ដេរតាម ទម្រង់ម្នាក់	
- ការយល់ដឹងពីភាព ឆ្លាស់នៃវត្ថុតាមចង្វាក់ និងការគូរគំនូរ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបដោតអង្កាឆ្លាស់ពណ៌តាម ចង្វាក់ និងរបៀបកាន់ខ្មៅដៃ។ មំណិនសម្បទា - ដោតអង្កាឆ្លាស់ពណ៌ តាមចង្វាក់	១២.សកម្មភាពកសាង៖ ដោតអង្កា២ ពណ៌ឆ្លាស់តាមចង្វាក់ ១៣.គំនូរ៖ សំបុកបាប	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	- កាន់ខ្មៅដៃគូមានលំនឹងនិងកំណត់ព្រំដែននៃគំនូសបានត្រឹមត្រូវ។ វិធានសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម ផ្ចិតផ្ចង់ សហការ ចូលរួមយ៉ាងសកម្មសប្បាយរីករាយដោយការទទួលខុសត្រូវ។	១៤.គំនូស៖ គូសភ្ជាប់តាមស្នាមចុច (កោងឆ្វេង កោងស្តាំ) ១៥.គំនូរ៖ ជំណាក់ទឹកភ្លៀង ១៦.គំនូរ៖ ទឹករលក	
៤.ចម្រៀងនិងតន្ត្រី - ចំណេះដឹងបច្ចេកទេសចលនានិងការច្នៃប្រឌិត	វិទ្យាសម្បទា - ប្រាប់បានចំណងជើង អត្ថន័យបទចម្រៀងនិងរបៀបធ្វើកាយវិការ - ប្រាប់បានពីរបៀបទះដៃ ឬគោរៈ សម្ភារៈនានាតាមចង្វាក់។ បំណិនសម្បទា - ច្រៀងចម្រៀង និងធ្វើកាយវិការតាមខ្លឹមសារបទចម្រៀង - ទះដៃបន្ទុះ ឬគោរៈសម្ភារៈនានាត្រូវតាមចង្វាក់។ វិធានសម្បទា - ស្រឡាញ់ ចូលចិត្តច្រៀងបទចម្រៀង សហការគ្នា និងចូលរួមយ៉ាងសប្បាយរីករាយ ។	១៧.ចម្រៀង៖ មេអំបៅទៅសាលា (ពេលទី១) ១៨.ចម្រៀង៖ មេអំបៅទៅសាលា (ពេលទី២) ១៩.ចម្រៀង៖ ស្អាតជានិច្ច (ពេលទី១) ២០.ចម្រៀង៖ ស្អាតជានិច្ច (ពេលទី២) ២១.រំលឹកចម្រៀង៖ ស្អាតជានិច្ច (ទះដៃ ឬគោរៈ សម្ភារៈតាមចង្វាក់)	
បុរេគណិត			
១.បរិមាណ និងចំនួន - ស្គាល់ យល់លេខតាងរាប់ចំនួននិងការគណនាលេខសាមញ្ញ។	វិទ្យាសម្បទា - ប្រាប់ចំនួនលេខនិងយល់ន័យពី១ ដល់៥តាមលំដាប់ - ប្រាប់បានរបៀបគូសចម្លងតាមលេខ៣ និងលេខ៤ - ប្រាប់ពីការបន្ថែម និងបន្ថយចំនួនពី១ ដល់៥។ បំណិនសម្បទា - រាប់ចំនួន លេខ និងយល់ន័យពី១ ដល់៥ តាមលំដាប់លំដោយ - បន្ថែម និងបន្ថយចំនួនពី១ ដល់៥ និងរាប់ចំនួនសរុប - គូសចម្លងលេខ៣ និង លេខ៤។ វិធានសម្បទា - អំណត់ ព្យាយាម ឈ្លាសវៃ រហ័សរហួនក្នុងការ	១.សម្គាល់៖ ចំនួន ចំណុចនិងលេខពី ១ ដល់ ៥ ២.វិល្លុង៖ បន្ថែម និងបន្ថយ ចំនួនពី ១ ដល់ ៥ ៣.ចម្រៀង៖ ចាប់ត្រី (១ដល់៥) ៤.គំនូរ៖ គូរចម្លងតាមគំរូលេខ ៣ និង លេខ ៤	១២ម៉

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
- ការគិត និងវិភាគគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ	គិតលេខសហការជួយគ្នាក្នុងការអនុវត្តការងារក្រុមបានល្អ។ វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបផ្គុំ និងផ្គុំផ្គង់ចំនួនរូបភាពទៅនឹងចំនួនចំណុចនិងទៅនឹងលេខពី១ ដល់ ៥។ បំណិនសម្បទា - ផ្គុំនិងផ្គុំផ្គង់ចំនួនរូបភាពទៅនឹងចំនួនចំណុចនិងទៅលេខពី១ ដល់៥។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ ព្យាយាម ឈ្លាសវៃ ហ៊ីស ហ្វូន សហការ ជួយគ្នាក្នុងការអនុវត្តការងារក្រុម។	៥.ល្បែង៖ ផ្គុំចំនួនរូបភាពទៅនឹងចំនួនចំណុចពី១ ដល់៥ ៦.ល្បែង ៖ ផ្គុំផ្គង់ចំនួនរូបភាពទៅនឹងចំនួនចំណុច និងលេខពី ១ ដល់៥។	
២.រូបរាង និងលំហ - បញ្ញត្តិនៃរូបរាងនិងលំហ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីឈ្មោះរាងធរណីមាត្រនិងអំពីទីតាំងក្នុងលំហខាងលើ និងខាងក្រោម។ បំណិនសម្បទា - បង្ហាញរាងធរណីមាត្រ ដូចជា រង្វង់ ការព្រីកោណ និងចតុកោណកែង - កំណត់ទីតាំងក្នុងលំហខាងលើខាងក្រោម។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ ព្យាយាម ឈ្លាសវៃ ហ៊ីសហ្វូន សហការ ជួយគ្នាក្នុងការអនុវត្តការងារក្រុម។	៧.សម្គាល់៖ រាងធរណីមាត្រ(រង្វង់ និងត្រីកោណ) ៨.ល្បែង ៖ តាថារង្វង់ និងត្រីកោណ ៩.សម្គាល់៖ រាងធរណីមាត្រ(ការព្រីកោណកែង និងចតុកោណកែង) ១០.ល្បែង ៖ ចងចាំរាងធរណីមាត្រ (រង្វង់ ត្រីកោណ ការព្រីកោណកែង) ១១.សម្គាល់៖ ខាងលើ និងខាងក្រោម ១២.ល្បែង៖ សង្កេតរូបភាពខាងលើ និងខាងក្រោម	
មុខវិជ្ជា៖ ភាសាខ្មែរ			
១. ការស្តាប់ ស្តាប់គេនិយាយ និងមានសមត្ថភាពស្តាប់ដោយធ្វើតាមការណែនាំងាយៗ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីសូរសំឡេង និងឈ្មោះវត្ថុផ្សេងៗដែលបានគោះ និងសូរសំឡេងនានានៅក្នុងបរិស្ថាន - ប្រាប់បានពីទិសនៃសូរសំឡេងនិងព្រែកសូរសំឡេងវត្ថុនានា។ បំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីសូរសំឡេងនិងឈ្មោះវត្ថុផ្សេងៗដូចជា សៀវភៅ ឫស្សី ប្លាស្ទិច ដែក ការចាក់ទឹក... - បែងចែក និងព្រែកសូរសំឡេងទូទៅ សំឡេងសត្វ វត្ថុ មនុស្ស និងដឹងពីប្រភពសំឡេង។	១.ល្បែង៖ ស្តាប់សូរសំឡេងនានាក្នុងបរិស្ថាន ២.ល្បែង៖ ទាយសូរសំឡេងវត្ថុ ខុសគ្នា(ចំនួន៥មុខ) ៣.ល្បែង៖ស្តាប់សូរនិងប្រាប់ ឈ្មោះវត្ថុ ៤.ល្បែង៖ ទាយឈ្មោះសត្វដោយប្រើសំឡេង ៥.ល្បែង៖ ស្តាប់ និងទាយរកទិសនៃសំឡេង	១៧ម៉

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	វិធានសម្បទា - គោរពតាមការណែនាំ ឈ្លាសវៃនិងអំណត់ព្យាយាម។		
២.ការប្រើពាក្យសម្តី កាយវិការ និងនិមិត្ត សញ្ញាដើម្បី ទំនាក់ទំនង - ទំនាក់ទំនងដោយប្រើ ពាក្យសម្តី	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីសកម្មភាពនៅក្នុងសាច់រឿងឱ្យអ្នកដទៃស្តាប់។ បំណិនសម្បទា - និទានរឿងតាមរូបភាពឱ្យអ្នកដទៃស្តាប់ - ពន្យល់ឡើងវិញសកម្មភាពតួអង្គនីមួយៗ។ វិធានសម្បទា - យកចិត្តទុកដាក់ ព្យាយាម ចូលរួមយ៉ាងសកម្ម ដោយរីករាយ។	៦.រឿងនិទាន៖ ដៃជើង មាត់ ច្រណែន នឹងក្រពះ (ផ្ទាំងរូបភាព) ៧.វិញ្ញាបនបត្រនិទាន៖ ដៃជើង មាត់ ច្រណែននឹងក្រពះ(កុមារនិទាន)	
៣.ការស្គាល់តួអក្សរ - ការយល់ដឹងអំពី កំណាព្យ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ពីចំណងជើង និងអត្ថន័យនៃកំណាព្យ។ បំណិនសម្បទា - សូត្រកំណាព្យត្រូវតាមវាក្យស័ព្ទ និងទំនុកបទ។ វិធានសម្បទា - យកចិត្តទុកដាក់ ព្យាយាម ចូលចិត្តសូត្រ កំណាព្យ។	៨.កំណាព្យ៖ ពេលដើរតាមផ្លូវ(ពេលទី១) ៩.កំណាព្យ៖ ពេលដើរតាមផ្លូវ(ពេលទី២) ១០.កំណាព្យ៖ សាលានិងផ្ទះ(ពេលទី១) ១១.កំណាព្យ៖ សាលានិងផ្ទះ(ពេលទី២)	
- ការយល់ដឹងអំពី គោលការណ៍អក្ខរក្រម	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ឈ្មោះតួអក្សរក្នុងអក្ខរក្រមភាសាខ្មែរ ចំនួន៤តួ។ បំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីលំដាប់អក្សរក្នុងអក្ខរក្រមចំនួន ៤តួ។ វិធានសម្បទា - ព្យាយាម អំណត់ សហការគ្នា និងយកចិត្ត ទុកដាក់ចងចាំតួអក្សរ។	១២.សម្គាល់តួអក្សរ ៖ «យ» ១៣.សម្គាល់តួអក្សរ ៖ «ង» ១៤.សម្គាល់តួអក្សរ ៖ «ច» ១៥.សម្គាល់តួអក្សរ ៖ «ឆ»	
- ការយល់ដឹងអំពីបញ្ញត្តិ នៃសំណេរ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបរៀបរៀង តួចៗ លើតួអក្សរ ចំនួន ៣តួ តាមទិស នៃសំណេរ។ បំណិនសម្បទា - រៀបរៀងតួចៗលើតួអក្សរចំនួន៣តួតាមទិសនៃ សំណេរ។	១៦.សកម្មភាពកសាង៖ តម្រៀបគ្រាប់ ធុញជាតិលើតួអក្សរ «ក ខ គ»	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	ចរិយាសម្បទា - ព្យាយាម អំណត់ ចូលរួម និងសប្បាយរីករាយ។		
៤.សមត្ថភាពគូស និង សរសេរគូអក្សរ - ការសរសេរកាន់តែ ប្រសើរ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបគូរគូអក្សរ «ក ខ គ» តាម ស្នាមចុច។ បំណិនសម្បទា - គូរគូអក្សរ«ក ខ គ»តាមស្នាមចុច។ ចរិយាសម្បទា - ព្យាយាម អត់ធ្មត់ មានបម្រុងប្រយ័ត្ន ផ្ចិតផ្ចង់ និងទំនុកចិត្តខ្ពស់។	១៧.គំនូរ៖ គូរគូអក្សរ «ក ខ គ» តាម ស្នាមចុច	

កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់ខែទី៣

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
មុខវិជ្ជា៖ ចិត្តបលភាព			
១.បំណិនចលករតូច - ការហ្វឹកហាត់បង្កើន កម្លាំងសម្របសម្រួល រវាងចលនា៧សាច់ ដុំដៃនិងសាច់ដុំភ្នែក	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបធ្វើចលនាម្រាមដៃតាមទម្រង់ ផ្សេងៗនៃសកម្មភាព ណាមួយ។ ចំណិនសម្បទា - ធ្វើចលនាម្រាមដៃដោយទប់លំនឹងតាមទម្រង់ ផ្សេងៗ នៃសកម្មភាពមួយ។ ចរិយាសម្បទា - ព្យាយាម អំណត់ ស្វាហាប់ រហ័សរហួន សប្បាយរីករាយ។	១.ល្បែងចលនាម្រាមដៃ៖ ដឹបអំបិល ២.ល្បែងចលនាម្រាមដៃ៖ ក្រងកៅស៊ូ កងជាខ្សែ ៣.ល្បែងចលនាម្រាមដៃ៖ ផ្ទាត់កៅស៊ូ ចូលក្នុងរង្វង់ ៤.ល្បែងចលនាម្រាមដៃ៖ ផ្ទាត់គ្រាប់ ក្រូស ឬកៅស៊ូប្រណាំងគ្នា	២៤ម៉
២.បំណិនចលករធំ - ការហ្វឹកហាត់បង្កើន កម្លាំងនិងសម្របសម្រួល រវាងចលនាសាច់ដុំតូចនិង សាច់ដុំធំ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបលោតតាមទម្រង់ផ្សេងៗ នៃសកម្មភាពនីមួយៗ។ ចំណិនសម្បទា - លោតមានលំនឹងល្អតាមរបៀបផ្សេងៗនៃ សកម្មភាពនីមួយៗ។ ចរិយាសម្បទា - ស្វាហាប់ រហ័សរហួន អំណត់ ព្យាយាម ប្រុង ប្រយ័ត្ននិងសប្បាយ រីករាយ ។	៥.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ លោត - លោតជើងទាំង២ទៅមុខ លោតជើង ទាំង២ទៅឆ្វេង ទៅស្តាំ ៦.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ លោត - លោតជើង១ ទៅមុខ លោតជើង១ ទៅឆ្វេង ទៅស្តាំ និងលោតជើង១បត់ បែនតាមផ្លូវកាច់ ៧.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ លោត - លោតចូលកងឬរង្វង់(រង្វង់ច្រើនតាម ទីកំណត់)លោតរំលងឧបសគ្គ លោតគ្រាប់តាមសត្វកង្កែប ៨.វិញ្ញកចលនាមូលដ្ឋាន៖ លោត - លោតចូលកងឬរង្វង់(រង្វង់ច្រើនតាម ទីកំណត់)លោត រំលងឧបសគ្គ លោតគ្រាប់តាមសត្វកង្កែប ៩.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ លោត - លោតវាយវ៉ែតចងព្យួរ លោតចូលនិង លោតចេញពីរង្វង់ លោតកាន់វ៉ែតយក ទៅដាក់ក្នុងកន្រ្តក។	
៣.ការរីកចម្រើនរាងកាយ និងចលនា - ការបង្កើនកម្លាំងនិង ការប្រឈមទប់ទល់	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបធ្វើចលនាតូច និងចលនាធំ នៃសកម្មភាពដើរ រត់ និងលោត ។	១០.ចលនាចរន្ត៖ ដើរ រត់ និងលោត - ដើរតាមផ្លូវបត់បែន លោតរំលង ឧបសគ្គដើរគ្រាប់តាមកូនទានិងរត់ ទៅរកទីកំណត់	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
នឹងឧបសគ្គក្នុងពេល ធ្វើសកម្មភាព	បំណិនសម្បទា - ធ្វើចលនាដើរ រត់ និងលោតទៅតាមសកម្មភាព ផ្សេងៗ។ វិធានសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម ស្វាហាប់ រហ័ស រហួន ទន់ភ្លន់ បម្រុងប្រយ័ត្ន រង់ចាំវេន និងសប្បាយ រីករាយ។	១១.ចលនាចរន្ត៖ ដើរ រត់ និងលោត - ដើរចុងជើងនិងកែងជើង រត់បត់បែន តាមខ្សែនិងលោតចូលក្នុងរង្វង់២ឬ៣ ១២.ល្បែងចលនា៖ ចាប់ត្រី ១៣.ល្បែងចលនា៖ ចាប់ស្រុក និងឆ្មា ១៤.ល្បែងចលនា៖ កំប្រុករត់ ចូលទ្រុង ១៥.ល្បែងចលនា៖ ដណ្តើមផ្ទះ ១៦.ល្បែងចលនា៖ ទន្សាយបេះ ផ្លែប៉េងប៉ោះ ១៧.រំលឹកល្បែងចលនា៖ ដណ្តើមស្លឹកឈើ ១៨.ហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង៖ ព្រះអាទិត្យរះហើយ ១៩.រំលឹកហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង ៖ ព្រះអាទិត្យរះហើយ ២០.រលឹកហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន ៖ មេមាន់នាំកូនទៅរកចំណី ២១.ហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន៖ (ប្រឌិតរឿងទាក់ទងនឹងចលនាបាន រៀនរួច) ២២.ហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន៖ (ប្រឌិតរឿង) ២៣.ហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន៖ (ប្រឌិតរឿង) ២៤.ហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន៖ (ប្រឌិតរឿង)	
មុខវិជ្ជា៖ វិទ្យាសាស្ត្រ			
១.អាហារូបត្ថម្ភ - ចំណេះដឹងអំពី ក្រុមអាហារ និង អាហារូបត្ថម្ភ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពី ឈ្មោះផ្លែឈើ រូបផ្គុំ រសជាតិ និង ផលប្រយោជន៍ - ប្រាប់បានពីទឹកស្អាត និងទឹកឆ្អិន។ បំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីបន្លែផ្លែឈើ រសជាតិ សារសំខាន់នៃ ការញ៉ាំបន្លែ និងផ្លែឈើ	១.ទស្សនាសង្កេត៖ ដើមឈើហូបផ្លែ ២.សង្កេត៖ បន្លែ ៣.សង្កេត៖ បន្លែជាមើម និងជាផ្លែ ៤.ល្បែង៖ ចំណាត់ថ្នាក់បន្លែនិងផ្លែឈើ ៥.សង្កេត៖ ផ្លែឈើ ៦.សង្កេត៖ ទឹកស្អាត និងទឹកឆ្អិន	១១ម៉

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	- បង្ហាញពីសារសំខាន់នៃការញាំទឹកផ្លិន និងប្រើប្រាស់ទឹកស្អាត។ បរិយាសម្បទា - មានបម្រុងប្រយ័ត្ន ទម្លាប់ញាំបន្លែ ផ្លែឈើទឹកផ្លិនដើម្បីសុខភាព។		
២.ការរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ - ការស្វែងយល់ដោយការសង្កេត	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីលក្ខណៈ និងពណ៌បន្លែ ផ្លែឈើ - ប្រាប់ពីរបៀបពិសោធន៍ការលាយពណ៌ លិច អណ្តែត និងលក្ខខណ្ឌលូតលាស់របស់រុក្ខជាតិ។ បំណិនសម្បទា - កំណត់បានពីលក្ខណៈទូទៅ និងលក្ខណៈខុសគ្នារបស់បន្លែ ផ្លែឈើទុំ ចាស់ ខ្ចី រឹង ទន់ លិចអណ្តែត - កំណត់បានពីពណ៌ផ្សេងៗ ដែលបានលាយ - ដាំនិងតាមដានពីការលូតលាស់។ បរិយាសម្បទា - ឧស្សាហ៍ព្យាយាម ចូលចិត្តមានសណ្តាប់ធ្នាប់ និងស្រឡាញ់ការដាំដំណាំ ។	៧.សង្កេត៖ ប្រៀបធៀបផ្លែឈើទុំនិងផ្លែឈើខ្ចី ៨.ពិសោធន៍៖ ដាំគ្រាប់ធញ្ញជាតិ ៩.ពិសោធន៍៖ ការលាយពណ៌ ១០.ពិសោធន៍៖ លិច អណ្តែត (ផ្លែឈើ/បន្លែ) ១១.សង្កេត៖ ការលូតលាស់ការដាំគ្រាប់ធញ្ញជាតិ	
សិក្សាសង្គម			
១.បំណិនទំនាក់ទំនង - បំណិនរស់នៅក្នុងសង្គមនិងទំនាក់ទំនងល្អជាមួយមិត្តភក្តិដែលមានវ័យប្រហាក់ប្រហែលគ្នា	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីការប្រើប្រាស់តារាងសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ និងទម្លាប់ល្អ - ប្រាប់បានពីរបៀបលេងល្បែងសេរីដែលបានលេងជាមួយក្រុម ឬលេងជាលក្ខណៈបុគ្គល។ បំណិនសម្បទា - ប្រើប្រាស់តារាងសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃនិងអនុវត្តទម្លាប់ល្អ - រៀបចំទុកដាក់សម្ភារៈផ្ទាល់ខ្លួនឱ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់ និងជួយការងារអ្នកជុំវិញ។ បរិយាសម្បទា - គោរពពេលវេលាទៀងទាត់ មានបម្រុងប្រយ័ត្នមានសណ្តាប់ធ្នាប់ចែករំលែក ថ្លៃប្រឌិតសហការនិងការយោគយល់គ្នា។	ក.សកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ៖ - ពិនិត្យវត្តមាន - កាលបរិច្ឆេទ - ទម្លាប់ល្អ • ការគួរសមជាមួយមិត្តភក្តិ និងមនុស្សធំ • ត្រូវបត់ជើងតូច ធំ តាមទីកន្លែងកំណត់ • មិនត្រូវបោះសំរាមពាសវាលពាសកាល ខ.ល្បែងសេរី	សរុប៥៦ម៉ ១៦ ម៉ ២០ម៉

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
- ការយល់ដឹងអំពីទង្វើ និងលទ្ធផល	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីអំពើដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់អ្នកដទៃ បំណិនសម្បទា - ប្រព្រឹត្តតែអំពើល្អ និងចៀសវាងអំពើដែលប៉ះពាល់ដល់អ្នកដទៃដោយមិនរំខាន ធ្វើអ្វីមួយឬចង់បានអ្វីមួយត្រូវគិតក្រែងអែងចិត្ត។ ចរិយាសម្បទា - គ្រប់គ្រងអារម្មណ៍ខ្លួនឯង អំណត់ព្យាយាមឥរិយាបថល្អ និងយោគយល់គ្នា។	១.សន្ទនា៖ ការធ្វើអំពើមិនប៉ះពាល់អ្នកដទៃ ២.សន្ទនា៖ ការគោរព និងទទួលស្គាល់ទង្វើល្អនៅជុំវិញខ្លួន ៣.វិល្ល័ង្ក៖ តម្រង់ជួររង់ចាំវេន ៤.រឿងនិទាន៖ ការអត់ឱន	២០ម៉
២.គំនូរនិងសកម្មភាពកសាង - ការយល់ដឹង និងការពេញចិត្តចំពោះសិល្បៈតាមរយៈការបង្កើតរូបភាព	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបហែកបិទ បត់ រោយ ដេរ និងតម្រៀប។ បំណិនសម្បទា - ហែកបិទបត់ រោយ ដេរ និងតម្រៀប តាមរូបភាពបានត្រឹមត្រូវ។ ចរិយាសម្បទា - សប្បាយរីករាយ សហការគ្នា មានការផ្ទៃប្រឌិត អំណត់ ព្យាយាម និងមានសណ្តាប់ធ្នាប់ល្អ ។	៥.សកម្មភាពកសាង៖ ហែកបិទផ្លែឈើ ៦.សកម្មភាពកសាង៖ តម្រៀបវត្ថុតូចៗតាមរូបបន្លែ ៧.សកម្មភាពកសាង៖ បត់រូបកែវ ៨.សកម្មភាពកសាង៖ ដេរតាមរាងបន្លែ ៩.សកម្មភាពកសាង៖ រោយកំទេចលើផ្លែឈើ	
- ការយល់ដឹងពីភាពឆ្លាស់នៃវត្ថុតាមចង្វាក់ និងការគូររូប	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ពីរបៀបដោតខ្សែអង្កាំ និងរបៀបគូរផ្កាមង្គល់ពណ៌រូបគំនូរ ហែកបិទ បត់ និងតម្រៀប។ បំណិនសម្បទា - ដោតអង្កាំ វត្ថុផ្សេងៗដែលមានរន្ធបានត្រឹមត្រូវ - គូរ និងដាក់ពណ៌រូបគំនូរ ហែកបិទបត់ និងតម្រៀបបានត្រឹមត្រូវ។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម ចូលរួម សហការគ្នា ច្នៃប្រឌិត ទទួលស្គាល់និងលើកសរសើរស្នាដៃរបស់អ្នកដទៃ។	១០.សកម្មភាពកសាង៖ ដោតអង្កាំឆ្លាស់រាងតាមចង្វាក់ ១១.សកម្មភាពកសាង៖ ដោតស្លឹកឈើ ផ្កា បំពង់បិត... ១២.គំនូរ៖ ផ្លែក្រូច ១៣.គំនូរ៖ ផ្លែមៀន ១៤.គំនូរសង្គម៖ ស្លឹកឈើ	
៣.ចម្រៀងនិងតន្ត្រី - ចំណេះដឹងបច្ចេកទេស ចលនាការច្នៃប្រឌិត និងបទពិសោធន៍ពីតន្ត្រី	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីចំណងជើងអត្ថន័យ និងរបៀបធ្វើកាយវិការ - ប្រាប់បានពីរបៀបរាំរង់ និងការទះដៃបន្ទូលឬគោរវត្ថុតាមចង្វាក់។	១៥.ចម្រៀង៖ ចំការបន្លែ (ពេលទី១) ១៦.ចម្រៀង៖ ចំការបន្លែ (ពេលទី២) ១៧.ចម្រៀង៖ បណ្តាំអ្នកគ្រូ (ពេលទី១) ១៨.ចម្រៀង៖ បណ្តាំអ្នកគ្រូ (ពេលទី២)	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	បំណិនសម្បទា - ច្រៀង និងធ្វើកាយវិការត្រូវតាមខ្លឹមសារ និងទំនុកនៃបទចម្រៀង - ទះដៃបន្ទុះគោរពតាមចង្វាក់ និងរាំរង់តាមចង្វាក់ប្រពៃណីខ្មែរ។ បរិយាសម្បទា - ចូលរួមយ៉ាងសកម្មសហការគ្នាចូលចិត្តចង្វាក់ភ្លេង ។	១៩.វិល្លុង៖ គោរពតាមតាមបទចម្រៀង ២០.រាំរង់៖ រាំរង់តាមបទចម្រៀង	
បុរេគណិត			
១.បរិមាណនិងចំនួន - ស្គាល់ យល់លេខតាងរាប់ចំនួននិងការគណនាលេខសាមញ្ញៗ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីចំនួន លេខ និងយល់ន័យពី ១ ដល់ ១០តាមលំដាប់លំដោយ - ប្រាប់បានពីការបន្ថែម និងបន្ថយចំនួនពី១ ដល់១០ - ប្រាប់បានរបៀបគូរចម្លងតាមគំរូលេខ៥ និងលេខ៦ - ប្រាប់បានពីការបំពេញលេខតាមចន្លោះពី១ ដល់ ១០ បំណិនសម្បទា - រាប់ចំនួន លេខ និងយល់ន័យពី ១ ដល់ ១០ តាមលំដាប់ - បង្ហាញពីការបន្ថែម និងបន្ថយចំនួនពី ១ ដល់ ១០និងរាប់ចំនួន សរុប - គូរចម្លងតាមគំរូលេខ៥ លេខ៦ - បំពេញលេខតាមចន្លោះ ពី ១ ដល់១០។ បរិយាសម្បទា - ចូលរួមសហការ ជំណត់ ព្យាយាម ឈ្លាសវៃ និងរហ័សរហួន ។	១.សម្គាល់៖ ចំនួន ចំណុច និងលេខ ពី ១ ដល់ ១០ ២.វិល្លុង ៖ ភ្លើងឆេះលើភ្នំចំនួននិងលេខពី ១ដល់ ១០ ៣.វិល្លុង៖ បំពេញលេខតាមចន្លោះពី ១ដល់១០ ៤.រឿងនិទាន៖ ចុងក្រោយសល់តែខ្ញុំម្នាក់ ៥.គំនូរ៖ គូរចម្លងតាមគំរូលេខ ៥ និងលេខ ៦	១៣ម៉
- ការគិត និងវិភាគគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីចំនួនរូបភាព ចំនួនចំណុច និងលេខពី១ ដល់ ១០ ដែលត្រូវផ្គុំ និងផ្គុំផ្គង។ បំណិនសម្បទា	៦.វិល្លុង៖ ផ្គុំចំនួនរូបភាពទៅនឹងលេខពី ១ ដល់១០ ៧.វិល្លុង៖ បង្កើតសំណុំចំនួនតូចៗពី១ ដល់១០ ៨.វិល្លុង៖ ផ្គុំដូចមីណូពី ១ ដល់ ១០	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	- ផ្គុំ និងផ្គូផ្គង ចំនួនរូបភាពទៅនឹងចំនួនចំណុច និង ទៅនឹងលេខពី១ ដល់១០។ វិធានសម្បទា - ប្រើប្រាស់គំនិត ច្នៃប្រឌិត សហការគ្នា ស្តាប់ យោបល់ក្រុម និងចូលរួមដោយចិត្តរីករាយ ។	៩.ល្បែង៖ ផ្គូផ្គងចំនួនរូបភាពទៅនឹង ចំនួនចំណុច និងលេខពី១ ដល់១០	
២.ទំហំ និងពណ៌ - ចំណាត់ក្រុម និង លំដាប់លំដោយ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីឈ្មោះពណ៌ ខៀវ ក្រហម លឿង និងបៃតង - ប្រាប់បានពីរបៀបចំណាត់ក្រុមផ្លែឈើតាមទំហំ និងពណ៌ - ប្រាប់បានពីរបៀបគូសភ្ជាប់ពណ៌ដូចគ្នា។ បំណិនសម្បទា - បង្ហាញពណ៌ ខៀវ ក្រហម លឿង និងបៃតង - ចំណាត់ថ្នាក់ក្រុមផ្លែឈើតាមទំហំ និងពណ៌ - ផ្គូផ្គងពណ៌ដែលដូចគ្នា។ វិធានសម្បទា - គោរពតាមការណែនាំមាន អំណត់ ព្យាយាម ឈ្លាសវៃ និងមានសណ្តាប់ធ្នាប់។	១០. ល្បែង ៖ ចង់ទិញសម្គាល់ពណ៌ (ពណ៌ខៀវ ក្រហម លឿង និងបៃតង) ១១.ល្បែង៖ ចំណាត់ក្រុមផ្លែឈើតាម ពណ៌ និងទំហំ ១២.សម្គាល់៖ ពណ៌នៅជុំវិញខ្លួនខ្ញុំ ១៣.ល្បែង៖ គូសភ្ជាប់ពណ៌ ដូចគ្នា	
មុខវិជ្ជា៖ ភាសាខ្មែរ			
១.ការស្តាប់ - ស្តាប់គេនិយាយ និង មានសមត្ថភាពស្តាប់ ដោយធ្វើតាមការ ណែនាំងាយៗ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ពីសកម្មភាពតាមដំណាក់ដោយអនុវត្ត តាមការណែនាំ។ បំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីសកម្មភាពតាមការណែនាំ៣ដំណាក់។ វិធានសម្បទា - ព្យាយាម និងមានបម្រុងប្រយ័ត្ន។	១.ល្បែង៖ ធ្វើតាមការណែនាំ (សកម្មភាពមាន៣ដំណាក់)	១៧ម៉
២.ការសន្ទនា -សន្ទនាដោយប្រើពាក្យ ឬ ឃ្លាត្រូវតាមវ័យ(ភាសា បង្ហាញអារម្មណ៍ និង សញ្ញាតនា)	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនទៅមិត្តភក្តិ ឬ មនុស្សធំ។ បំណិនសម្បទា -រៀបរាប់ពីព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនទៅមិត្តភក្តិឬមនុស្សធំ វិធានសម្បទា - សហការ និងសប្បាយរីករាយក្នុងការសន្ទនា។	២.សន្ទនា៖ កិច្ចការដែលខ្ញុំបានធ្វើ ៣.សន្ទនា៖ អ្វីៗដែលខ្ញុំចូលចិត្ត	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
៣.ការប្រើពាក្យតាម វេយ្យាករណ៍ -ការយល់ដឹងអំពីវាក្យស័ព្ទ ឃ្លា និងល្បះ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពាក្យទាក់ទងនឹងបន្ថែម ផ្ទៃឈើ ប្រចាំថ្ងៃ និងសារសំខាន់នៃការញាំ។ បំណិនសម្បទា - និយាយជាឃ្លាល្បះបានច្បាស់ពីប្រធានបទអ្វី មួយដោយមិនចាកប្រធាន។ ចរិយាសម្បទា -ទម្លាប់ប្រើពាក្យឃ្លាល្បះខ្លីៗវិះគិតមុនផ្តល់ចម្លើយ	៤.ល្បែង ៖ ថង់ទិញបង្កើតឃ្លា ឬល្បះ ៥.ល្បែង ៖ ហុចកញ្ចប់បង្កើតឃ្លាឬល្បះ ទាក់ទងនឹងផ្ទៃឈើ ៦.ល្បែង៖ បន្ថែមពាក្យទៅផ្សារ	
៤.ការប្រើពាក្យសម្តី កាយវិការ និងនិមិត្ត សញ្ញាដើម្បីទំនាក់ទំនង - ទំនាក់ទំនងដោយប្រើ ពាក្យ សម្តី	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីសកម្មភាពក្នុងសាច់រឿងឱ្យអ្នក ដទៃស្តាប់។ បំណិនសម្បទា - និទានរឿងផ្ទាល់មាត់ឱ្យអ្នកដទៃស្តាប់ - សម្តែងតួបង្ហាញសកម្មភាពតាមសាច់រឿងឱ្យ អ្នកដទៃស្តាប់។ ចរិយាសម្បទា - ចូលចិត្តស្តាប់ និងនិទានរឿងបន្ត និងចូលរួម សកម្មភាព។	៧.រឿងនិទាន៖ មើមឆែថាវ ដំធំ ៨.រឿងនិទាន៖ មើមឆែថាវដំធំ (សម្តែងតួ)	
- ទំនាក់ទំនងដោយ កាយវិការ និង និមិត្តសញ្ញា	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីនិមិត្តសញ្ញាសាធារណៈ ស្លាកសញ្ញា គ្រោះថ្នាក់ទៅអ្នកដទៃចំនួន ៣។ បំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីនិមិត្តសញ្ញា សាធារណៈស្លាកសញ្ញា គ្រោះថ្នាក់ទៅអ្នកដទៃចំនួន ៣។ ចរិយាសម្បទា - ប្រុងប្រយ័ត្ន និងចៀសវាង ទីកន្លែងដែលមាន ស្លាកសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់។	៩.សង្កេត៖ ស្លាកសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់ (ស្លាកសញ្ញាហាមឃាត់ សញ្ញាមាន មីននិងផ្ទៃកាច...)) ១០.ល្បែង៖ បាទ ចាស ទេ (ស្លាក សញ្ញាគ្រោះថ្នាក់ និងមិនគ្រោះថ្នាក់)	
៥.ការស្គាល់តួអក្សរ - ការយល់ដឹងអំពី កំណាព្យ	វិជ្ជាសម្បទា -ប្រាប់បានពីចំណងជើងនិងអត្ថន័យនៃកំណាព្យ។ បំណិនសម្បទា - សូត្រកំណាព្យត្រូវតាមវាក្យស័ព្ទ និងទំនុកបទ។ ចរិយាសម្បទា - ស្រឡាញ់ និងចូលចិត្តកំណាព្យ។	១១.កំណាព្យ៖ យើងថែទាំដំណាំ (ពេលទី១) ១២.កំណាព្យ៖ យើងថែទាំដំណាំ (ពេលទី២)	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
- ការយល់ដឹងអំពី គោលការណ៍អក្ខរក្រម	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីឈ្មោះតួអក្សរក្នុងអក្ខរក្រមភាសាខ្មែរចំនួន ៣ តួ។ បំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីលំដាប់អក្សរក្នុងអក្ខរក្រមចំនួន ៣ តួ។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម យកចិត្តទុកដាក់ និងចូលរួមយ៉ាងសកម្ម	១៣.សម្គាល់តួអក្សរ ៖ «ជ» ១៤.សម្គាល់តួអក្សរ ៖ «ឈ» ១៥.សម្គាល់តួអក្សរ ៖ «ញ»	
- ការយល់ដឹងអំពីបញ្ញត្តិសំណេរ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានឈ្មោះអក្សរដែលរៀនរួច - ប្រាប់បានពីរបៀបតម្រៀបគ្រាប់ គ្រួសលើតួអក្សរ «យ ង ច» - ប្រាប់បានពីរបៀបរៀបតួអក្សរលើពស់ពីតួអក្សរ ក ដល់ ញ តាមលំដាប់ - ប្រាប់បានពីរបៀបគូសគ្នាប្រាប់តួអក្សរដែលដូចគ្នា។ បំណិនសម្បទា - រៀបវត្ថុតូចៗលើតួអក្សរពី «យ ង ច» តាមទិសនៃសំណេរ - រៀបតួអក្សរលើពស់ ពី ក ដល់ ញ តាមលំដាប់ - គូសគ្នាប្រាប់តួអក្សរដែលដូចគ្នា។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ ព្យាយាម យកចិត្តទុកដាក់ និងសកម្មចូលរួម។	១៦.ល្បែង ៖ រៀនតួអក្សរ - តម្រៀបគ្រាប់គ្រួសលើតួអក្សរ «យ ង ច» - ដើរតួអក្សរលើរូបពស់ ពី ក ដល់ ញ - គូសគ្នាប្រាប់តួអក្សរដែលដូចគ្នា	
៦.គូស និងសរសេរតួអក្សរ - ការសរសេរកាន់តែប្រសើរឡើង	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបគូរតួអក្សរ យ ង ច ឆ តាមស្នាមចុច។ បំណិនសម្បទា - គូរតួអក្សរ យ ង ច ឆ បានតាម ស្នាមចុច។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ ព្យាយាម យកចិត្តទុកដាក់ និងចូលរួមយ៉ាងសកម្ម។	១៧.គំនូរ៖ គូរតួអក្សរតាមស្នាមចុច « យ ង ច ឆ »	

កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់ខែទី៤

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
មុខវិជ្ជា៖ ចិត្តបលភាព			
១.បំណិនចលករតូច - ការហ្វឹកហាត់បង្កើន កម្លាំងសម្របសម្រួល រវាងចលនាសាច់ដុំដៃ និងសាច់ដុំភ្នែក	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបធ្វើចលនាម្រាមដៃតាមទម្រង់ ផ្សេងៗនៃសកម្មភាពណាមួយ។ បំណិនសម្បទា - ធ្វើចលនាម្រាមដៃដោយទប់លំនឹងតាមទម្រង់ ផ្សេងៗនៃសកម្មភាពណាមួយ។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម ស្វាហាប់ រហ័សរហួនទន់ភ្លន់ និងសប្បាយរីករាយ។	១.ល្បែងចលនាម្រាមដៃ៖ លាក់ម្រាមដៃ ២.ល្បែងចលនាម្រាមដៃ៖ ក្តាមវារកចំណី ៣.ល្បែងចលនាម្រាមដៃ៖ ចាប់វត្ថុ ប្រណាំងគ្នាដោយប្រើម្រាមដៃពីរ	២៣ម៉
២.បំណិនចលករធំ - ការហ្វឹកហាត់បង្កើន កម្លាំងនិងសម្របសម្រួល រវាងចលនា សាច់ដុំតូច និងសាច់ដុំធំ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបវារតាមទម្រង់ផ្សេងៗនៃ សកម្មភាពនីមួយៗ។ បំណិនសម្បទា - វារមានលំនឹងល្អតាមរបៀបផ្សេងៗនៃសកម្មភាព នីមួយៗ។ ចរិយាសម្បទា - ស្វាហាប់ រហ័សរហួន អំណត់ ព្យាយាម ប្រុងប្រយ័ត្ន និងសប្បាយ រីករាយ។	៤.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ វារ វារទៅមុខ និងវារទៅឆ្វេង វារទៅស្តាំ ៥.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ វារ វារបត់បែនតាមខ្សែ និងវារក្រោមខ្សែ ៦.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ វារ វារចូលកង និងវារដាក់វត្ថុ លើខ្នង ៧.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ វារ វាររាងឧបសគ្គ និងវារដូចសត្វក្តាម	
៣.ការរីកចម្រើនរាង កាយនិងចលនា - ការបង្កើនកម្លាំងនិងការ ប្រឈមទប់ទល់នឹង ឧបសគ្គក្នុងពេលធ្វើ សកម្មភាព	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបធ្វើចលនាតូច និងចលនាធំ នៃសកម្មភាព ដើរ រត់លោត និងវារ។ បំណិនសម្បទា - ធ្វើចលនាដើរ រត់ លោតនិងវារទៅតាមវិធីផ្សេងៗ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម ស្វាហាប់ រហ័ស រហួន ទន់ភ្លន់ ប្រុងប្រយ័ត្ន រង់ចាំវេន និងសប្បាយរីករាយ។	៨.ចលនាចរន្ត៖ ដើរ រត់ និងលោត - ដើរបត់បែនតាមគំនូសលោតចូលកង - ដើរកន្លងវត្ថុ ៣ ឬ ៤ និងរត់ទៅវាយ វត្ថុចងព្យួរ ៩.ចលនាចរន្ត៖ ដើរ រត់ និងលោត ដើរចុងជើង រត់រាងឧបសគ្គ ដើរលើផ្លូវ តូចត្រង់លោតជើង១ ទៅមុខ និងដើរ ចំហៀងខ្លួន ១០.ចលនាចរន្ត៖ ដើរ រត់ លោត និងវារ ដើរតាមចន្លោះកាំជណ្តើរ រត់ត្រាប់តាម សត្វសេះ លោតចូលរង្វង់ ២ ឬ៣ និង វារបត់បែនតាមខ្សែ ១១.ល្បែងចលនា៖ វារដូចក្តាម ប្រណាំងគ្នា	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
		១២. វិល្លុងចលនា៖ ស្វាដណ្តើមទី ១៣. វិល្លុងចលនា៖ ទន្សាយលោត ចូលទ្រុង ១៤. រំព្យកវិល្លុងចលនា៖ ដណ្តើម ស្លឹកឈើ ១៥. វិល្លុងចលនា៖ លោតម៉ឹក ១៦. វិល្លុងចលនា៖ លោតអន្ទាក់ ១៧. រំព្យកវិល្លុងចលនា៖ ជិះសេះប្រណាំងគ្នា ១៨. ហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង៖ ហាត់កាយសិក្សា ១៩. រំព្យកហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង៖ ហាត់កាយសិក្សា ២០. រំព្យកហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង ៖ រទេះភ្លើង ២១. ហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន៖ មេគោនាំកូនទៅ ស៊ីស្មៅ ២២. ហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន៖ ប្រឌិតរឿង ២៣. ហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន៖ ប្រឌិតរឿង	
មុខវិជ្ជា៖ វិទ្យាសាស្ត្រ			
១. អាហារូបត្ថម្ភ - ចំណេះដឹងមូលដ្ឋាន អំពីក្រុមអាហារ និង អាហារូបត្ថម្ភ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីឈ្មោះក្រុមស៊ុតនិងសាច់ - ប្រាប់បានពីអាហារមាន និងគ្មានគុណភាព។ បំណិនសម្បទា - ពណ៌នាឈ្មោះសាច់ ស៊ុត និងវិធីធ្វើឱ្យអាហារ ឆៅអាចញ៉ាំបាន - កំណត់បាននូវអាហារមាននិងគ្មានគុណភាព។ ចរិយាសម្បទា - បម្រុងប្រយ័ត្នអាហារខូចៗ ចូលចិត្តញ៉ាំបន្លែ ផ្លែនិងអាហារល្អៗ។	១. សង្កេត៖ ក្រុមសាច់ ២. សង្កេត៖ ក្រុមស៊ុតរបស់សត្វ ៣. សង្កេត៖ ក្រុមគ្រាប់ធញ្ញជាតិ ៤. សង្កេត៖ អាហារមាន និងគ្មាន គុណភាព ៥. វិល្លុង៖ ចំណាត់ថ្នាក់ អាហារមាន គុណភាព និងគ្មានគុណភាព	១១ម៉
២. ការរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីឈ្មោះវត្ថុរលាយ និងមិនរលាយ	៦. ពិសោធន៍៖ វត្ថុរលាយ និងមិនរលាយ	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
- ការស្វែងយល់ដោយ ការសង្កេត	- ប្រាប់បានពីសជាតិអាហារ។ បំណិនសម្បទា - រៀបរាប់បានពីវត្ថុរលាយ និងមិនរលាយ - សន្និដ្ឋានបានពីវត្ថុរលាយ និងមិនរលាយ - សន្និដ្ឋានបានពីលទ្ធផលនៃការភ្ជាក់សជាតិ អាហារ។ ចរិយាសម្បទា - យកចិត្តទុកដាក់តាមដាននិងចូលរួមយ៉ាងសកម្ម	(សួរ អំបិល អង្ករ...) ៧.ពិសោធន៍៖ ភ្ជួរសជាតិអាហារ	
- លក្ខណៈមេឃ និង អាកាសធាតុ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីលក្ខណៈមេឃ និងអាកាសធាតុ និង ព្រឹត្តិកាណ៍នៅរដូវប្រាំង។ បំណិនសម្បទា - ពន្យល់ពីលក្ខណៈមេឃ អាកាសធាតុ និង ព្រឹត្តិកាណ៍នៅរដូវប្រាំង។ ចរិយាសម្បទា - យកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់និងស្វែងយល់ពីមូលហេតុ	៨.សង្កេត៖ រដូវប្រាំង	
- លក្ខណៈរូបធាតុ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីវត្ថុធ្វើអំពីឈើ ជ័រ ដែក ដីឥដ្ឋ និងថ្ម - ប្រាប់ពីភាពខុសគ្នានៃវត្ថុធាតុដើមរបស់វត្ថុ។ បំណិនសម្បទា - បែងចែករវាងវត្ថុធ្វើអំពីឈើ ជ័រ ដែក ដីឥដ្ឋ ថ្ម - ព្រែកបានពីភាពខុសគ្នារវាងវត្ថុធាតុដើមរបស់ វត្ថុដោយប្រើបញ្ញត្តិជ្រាយ រឹង ទន់ រលោង គ្រើម ក្តៅ ត្រជាក់ សើម ស្ងួត។ ចរិយាសម្បទា - ចូលរួមសហការ ច្នៃប្រឌិត និងមាន សណ្តាប់ធ្នាប់ល្អ។	៩. សង្កេត៖ សម្ភារៈផ្ទះបាយ (ឆ្នាំង ស្លាបព្រា កាដុន កាំបិត ធ្វើអំពីដែក ជ័រ...) ១០.ល្បែង ៖ ចង់ទិញទាយវត្ថុធាតុដើម នៃវត្ថុ ១១.ល្បែង៖ ចំណាត់ថ្នាក់ក្រុមវត្ថុធាតុ ដើម	
មុខវិជ្ជា៖ សិក្សាសង្គម			
១.បំណិនទំនាក់ទំនង - បំណិនរស់នៅក្នុងសង្គម និងទំនាក់ទំនងជាមួយ មិត្តភក្តិដែលមានវ័យ ប្រហាក់ប្រហែលគ្នា	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីការប្រើប្រាស់តារាងសកម្មភាព ប្រចាំថ្ងៃ និងមានទម្លាប់ល្អ - ប្រាប់បានពីរបៀបលេងល្បែងសេរីដែលបាន លេងជាមួយក្រុម ឬលេងជាលក្ខណៈបុគ្គល ។	ក.សកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ - ពិនិត្យវត្តមាន - កាលបរិច្ឆេទ - ទម្លាប់ល្អ ▪ ជួយធ្វើការងារឪពុកម្តាយនៅផ្ទះ	សរុប៥៣ម៉ ១៥ ម៉

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	ចរិយាសម្បទា - អំណត់ ព្យាយាម សហការគ្នា យកចិត្តទុកដាក់ ធ្វើកិច្ចការនិងទទួលស្គាល់ស្នាដៃខ្លួនឯង និង អ្នកដទៃ។	១២.សកម្មភាពកសាង៖ ដោតវត្ថុ តូចៗ (ដោតរាងផ្សេងៗជាខ្សែលម្អបង្អួចតាម ចង្វាក់)	
៣.ចម្រៀងនិងតន្ត្រី - ចំណេះដឹង ច្នៃប្រឌិត និង បទពិសោធន៍ពីតន្ត្រី	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីចំណងជើងអត្ថន័យនៃបទចម្រៀង និងរបៀបធ្វើការវិភាគបានត្រឹមត្រូវ។ បំណិនសម្បទា - ច្រៀងចម្រៀង និងធ្វើការវិភាគតាមខ្លឹមសារទំនុកបទចម្រៀងរាំរង់ រាំក្បាច់បានត្រឹមត្រូវ ចរិយាសម្បទា - សប្បាយរីករាយ រង់ចាំវេនគ្នា សហការគ្នា និង ស្រឡាញ់ចូលចិត្តបទចម្រៀង។	១៣.ចម្រៀង៖ នគររាជវត្ត១និងវត្ត២ (ពេលទី១) ១៤.ចម្រៀង៖ នគររាជវត្ត១ និងវត្ត២ (ពេលទី២) ១៥.ចម្រៀង៖ ដើមល្អុង(ពេលទី១) ១៦.ចម្រៀង៖ ដើមល្អុង(ពេលទី២) ១៧.វិល្លុង៖ ទះដៃតាមចង្វាក់ បទចម្រៀង ១៨.របាំ៖ រាំក្បាច់តាមបទចម្រៀង ១៩.វិល្លុង៖ រាំដណ្តើមកៅអី(រាំរង់ រាំក្បាច់)	
មុខវិជ្ជា៖ មុខគោរព			
១.បរិមាណ និងចំនួន - ស្គាល់ យល់លេខតាង រាប់ចំនួននិងគណនា លេខសាមញ្ញៗ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ចំនួនលេខនិងយល់ន័យពី ១ ដល់ ១៥ តាមលំដាប់ - ប្រាប់បានពីការប្រៀបធៀបចំនួនស្មើគ្នា តិចជាង ច្រើនជាង ក្នុងចំនួនពី១ ដល់៥ - ប្រាប់បានពីការបន្ថែម និងបន្ថយចំនួនពី១ ដល់១០ - ប្រាប់បានពីរបៀបគូរចម្លងតាមគំរូលេខ៧ និង លេខ៨ - ប្រាប់បានពីការបំពេញលេខតាមចន្លោះពី១ ដល់ ១៥។ បំណិនសម្បទា - រាប់ចំនួន លេខ និង យល់ន័យពី ១ ដល់១៥ តាមលំដាប់ - ប្រៀបធៀបចំនួនស្មើគ្នាតិចជាងច្រើនជាងក្នុង ចំនួនពី១ ដល់ ៥ - គូរចម្លងតាមគំរូលេខ៧ និង៨	១.សម្គាល់៖ ចំនួន ចំណុច និងលេខពី ១ ដល់១៥ ២.របៀបធៀប៖ ចំនួនស្មើគ្នា តិចជាង ច្រើនជាងក្នុងចំនួនពី១ ដល់៥ ៣.វិល្លុង៖ បំពេញលេខតាមចន្លោះពី១ ដល់១៥ ៤.វិល្លុង៖ បន្ថែម និងបន្ថយចំនួន ពី ១ ដល់១០ ៥.គំនូរ៖ គូរចម្លងតាមគំរូលេខ ៧ និង លេខ ៨	១១ម៉

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	- បន្ថែម និងបន្ថយចំនួនពី១ ដល់១០ និងរាប់ចំនួនសរុប - បំពេញលេខតាមចន្លោះពី១ដល់១៥។ ចរិយាសម្បទា - ឈ្លាសវៃ រហ័សរហួន អំណត់ សហការគ្នា ចូលរួមយ៉ាងសកម្ម។		
- ការគិត និងវិភាគគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបផ្គុំចំនួនរូបភាពទៅ នឹងចំនួនចំណុចពីលេខ៥ ដល់១៥ - ប្រាប់បានពីរបៀបផ្គុំផ្គងចំនួនរូបភាពទៅនឹងចំនួនចំណុចទៅ នឹងលេខពី ១ ដល់ ១៥ - ប្រាប់បានពីរបៀបបង្កើតសំណុំចំនួនពី១ដល់១៥ - ប្រាប់បានពីការបន្ថែម និងបន្ថយចំនួនពី១ ដល់១៥។ ចំណិនសម្បទា - ផ្គុំចំនួនរូបភាពទៅនឹងចំនួនចំណុចពី៥ដល់១៥ - ផ្គុំផ្គងចំនួនរូបភាពទៅនឹងចំនួនចំណុចទៅនឹងលេខពី១ ដល់ ១៥ - បង្កើតសំណុំចំនួនពី១ ដល់១៥ - បន្ថែម និងបន្ថយចំនួនពី១ ដល់១៥ និងរាប់ចំនួនសរុប។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ ព្យាយាម សហការ គ្នា យកចិត្តទុកដាក់ធ្វើកិច្ចការ និងសប្បាយរីករាយ។	៦.ល្បែង៖ បង្កើតសំណុំចំនួនតូចៗ ពី ១ ដល់ ១៥ ៧.ល្បែង៖ ផ្គុំចំនួនរូបភាព ទៅនឹងចំនួនចំណុចពី ៥ ដល់ ១៥ ៨.ល្បែង៖ ផ្គុំផ្គងចំនួនរូបភាពទៅនឹងចំនួនចំណុច និងលេខពី១ដល់១៥ ៩.ល្បែង៖ បណ្តុំមិត្ត	
២.រង្វាស់រង្វាល់ - បញ្ញត្តិនៃរូបរាង និងលំហ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីបញ្ញត្តិ ធ្ងន់ និងស្រាល។ ចំណិនសម្បទា - ប្រៀបធៀប ធ្ងន់ និងស្រាល។ ចរិយាសម្បទា - យកចិត្តទុកដាក់ធ្វើកិច្ចការនិងសប្បាយរីករាយ។	១០.សម្គាល់៖ ធ្ងន់និងស្រាល ១១.ប្រៀបធៀប៖ ធ្ងន់ជាង និងស្រាលជាង	
តាសាខ្មែរ			
១.ការសន្ទនា - សន្ទនាដោយប្រើពាក្យឬឃ្លាសមស្រប តាម	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីព្រឹត្តិការណ៍ ផ្សេងៗដែលបានជួប ដល់មិត្តភក្តិ	១.សន្ទនា៖ អំពីព្រឹត្តិការណ៍ផ្សេងៗ ដែលបានជួបប្រាប់មិត្តភក្តិ	១៦ម៉

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
វិយ (កាសាបង្ហាញ អារម្មណ៍ និង មនោសញ្ចេតនា)	ចំណិនសម្បទា - រៀបរាប់ព្រឹត្តិការណ៍ផ្សេងៗដែលបានជួបប្រាប់ មិត្តភក្តិ។ ចរិយាសម្បទា - ទម្លាប់រំលឹករឿង ឬព្រឹត្តិការណ៍ផ្សេងៗប្រាប់អ្នក នៅជុំវិញ។		
-ការប្រើប្រាស់ប្រាសាទ ដើម្បីអភិវឌ្ឍបំណិន សមត្ថភាពទាំង៦	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីឈ្មោះសត្វបានចំនួន៤ តាមរយៈ ការធ្វើគ្រាប់តាមនិមិត្តសញ្ញា។ ចំណិនសម្បទា - ទាយឈ្មោះសត្វ និងគ្រាប់តាមនិមិត្តសញ្ញា បានត្រឹមត្រូវ។ ចរិយាសម្បទា - សហការចូលរួមយកចិត្តទុកដាក់ និងសប្បាយ រីករាយ។	២.វិល្លុង៖ ចង់ទិញទាយឈ្មោះសត្វ ដោយប្រើសំឡេង ៣.វិល្លុង៖ ទាយឈ្មោះសត្វដោយប្រើ កាយវិការ	
២.ការស្តាប់ - ស្តាប់គេនិយាយ និង មានសមត្ថភាពស្តាប់ ដោយធ្វើតាមការ ណែនាំងាយៗ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីសកម្មភាពតាម ដំណាក់ៗ។ ចំណិនសម្បទា - បង្ហាញសកម្មភាពតាមការណែនាំ៤ដំណាក់ កាល ចរិយាសម្បទា - យកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់និងគោរពតាមការណែនាំ	៤.វិល្លុង៖ ធ្វើតាមការណែនាំ (៤ដំណាក់កាល)	
៣.ការប្រើពាក្យតាម វេយ្យាករណ៍ - ការយល់ដឹងអំពី វាក្យស័ព្ទ ឃ្លានិងល្បះ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីពាក្យទំនាក់ទំនងនឹង សម្ភារៈប្រើ ប្រាស់ប្រចាំថ្ងៃ។ ចំណិនសម្បទា - និយាយជាឃ្លាល្បះបានច្បាស់លាស់និងត្រឹមត្រូវ ចរិយាសម្បទា - មានទម្លាប់ប្រើពាក្យឃ្លាល្បះងាយៗ និងខ្លីៗ។	៥.សន្ទនា៖ សម្ភារៈប្រើប្រាស់ប្រចាំថ្ងៃ ដែលស្រឡាញ់ ពេញចិត្ត	
៤.ការស្គាល់អក្សរ - ការយល់ដឹងអំពីការ អាន និងការប្រើប្រាស់ ឯកសារ សំណេរ ឬ ឯកសារផ្សេងៗ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបកាន់ និងបើកសៀវភៅដើម្បី អានរឿង។ ចំណិនសម្បទា - កាន់បើក និងអានសៀវភៅរឿងនិទានពីទំព័រមុខ	៦.អំណានរឿង៖ ជ្រើសរើសរឿង ដោយខ្លួនឯង ៧.រំលឹកអំណានរឿង៖ ជ្រើសរើសរឿង ដោយខ្លួនឯង	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	រហូតដល់ទំព័រចុងក្រោយបានត្រឹមត្រូវ។ ចរិយាសម្បទា ព្យាយាម យកចិត្តទុកដាក់ ចូលចិត្តអានរឿង ស្រឡាញ់សៀវភៅ។		
- ការយល់ដឹងអំពី គោលការណ៍អក្ខរក្រម	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីតួអក្សរក្នុងអក្ខរក្រមភាសាខ្មែរ៤តួ។ បំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីលំដាប់អក្សរក្នុងអក្ខរក្រមចំនួន៤តួ។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ ព្យាយាម យកចិត្តទុកដាក់ និងចូលរួម សកម្ម។	៨.សម្គាល់តួអក្សរ៖ «ជ» ៩.សម្គាល់តួអក្សរ៖ «ណ» ១០.សម្គាល់តួអក្សរ៖ «ត» ១១.សម្គាល់តួអក្សរ៖ «ថ»	
៥.គូស និងសរសេរ តួអក្សរ - បំណិនសរសេរកាន់តែ ប្រសើរឡើង	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបរៀបរៀបវត្ថុ តូចៗលើតួអក្សរ ៦តួ តាមទិសនៃសំណេរ។ បំណិនសម្បទា - រៀបវត្ថុតូចៗលើតួអក្សរ ៦តួតាមទិសនៃសំណេរ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ ព្យាយាម យកចិត្តទុកដាក់ និងចូលរួម យ៉ាងសកម្ម។	១២.សកម្មភាពកសាង៖ តម្រៀបវត្ថុតូចៗលើតួអក្សរ «ឆ ជ ឈ» ១៣.សកម្មភាពកសាង៖ តម្រៀបវត្ថុតូចៗលើតួអក្សរ «ញ ដ ណ» ១៤.ល្បែង៖ តាថាលោតចូលអក្សរ «ជ ឈ ញ ដ»	
	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបគូរតួអក្សរ ជ ឈ ញ ដ តាម ស្នាមចុច - ប្រាប់បានពីរបៀបគូរ ចម្លងតាមគំរូតួអក្សរ ដែលរៀនរួច។ បំណិនសម្បទា - គូរតួអក្សរ ជ ឈ ញ ដ តាម ស្នាមចុច - គូរចម្លងតាមគំរូតួអក្សរដែលរៀនរួច។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ ព្យាយាម យកចិត្តទុកដាក់ និងចូលរួម យ៉ាងសកម្ម។	១៥.គំនូរ៖ គូរតាមស្នាមចុចតួអក្សរ «ជ ឈ ញ ដ» ១៦.គំនូស៖ គូរចម្លងតាមគំរូតួអក្សរ ដែលរៀនរួច	

កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់ខែទី៥

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
មុនិជ្ជា៖ ចិត្តបលភាព			
១.បំណិនចលករតូច - ការហ្វឹកហាត់បង្កើន កម្លាំងសម្របសម្រួល រវាងចលនាសាច់ដុំដៃ និងសាច់ដុំភ្នែក	វិនិច្ឆ័យសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបធ្វើចលនាម្រាមដៃតាមទម្រង់ ផ្សេងៗនៃសកម្មភាពមួយ។ បំណិនសម្បទា - ធ្វើចលនាម្រាមដៃដោយទប់លំនឹងតាមទម្រង់ ផ្សេងៗ នៃសកម្មភាពណាមួយ។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ ព្យាយាម ស្វាហាប់ ហើសរហួន ទន់ភ្លន់ និងសកម្ម។	១.ល្បែងចលនាម្រាមដៃ៖ ចាក់ទឹកដូង ២.ល្បែងចលនាម្រាមដៃ៖ លោតម៉ីក ម្រាមដៃ ៣.ចលនាម្រាមដៃតាមរឿងនិទាន៖ ដង្កូវវាររកចំណី	២៦ម៉
២.បំណិនចលករធំ - ការហ្វឹកហាត់បង្កើន កម្លាំងនិងសម្របសម្រួល រវាងចលនាសាច់ដុំតូច និងសាច់ដុំធំ	វិនិច្ឆ័យសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបបោះវត្ថុផ្សេងៗនៃសកម្មភាព នីមួយៗ។ បំណិនសម្បទា - បោះបាល់មានលំនឹងល្អតាមរបៀបផ្សេងៗ នៃ សកម្មភាពនីមួយៗ។ ចរិយាសម្បទា - ស្វាហាប់ ហើសរហួន អំណត់ ព្យាយាម ប្រុង ប្រយ័ត្ន និងសប្បាយរីករាយ។	៤.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ បោះ - បោះបាល់/វត្ថុទៅមក និងបោះបាល់/ វត្ថុបន្តគ្នា ៥.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ បោះ - បោះបាល់/វត្ថុចូលក្នុងរង្វង់ និងបោះ បាល់/វត្ថុចូល កន្ត្រក ៦.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ បោះ - បោះបាល់/វត្ថុចូលកន្ត្រកចងព្យួរ និង បោះកងចូលដប	
៣.ការរីកចម្រើនរាង កាយនិងចលនា - ការបង្កើនកម្លាំងនិង ការប្រឈមទប់ទល់ នឹងឧបសគ្គក្នុងពេល ធ្វើសកម្មភាព	វិនិច្ឆ័យសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបធ្វើចលនាតូច និងចលនាធំ នៃសកម្មភាព ដើរ រត់ លោត វារ និង បោះ។ បំណិនសម្បទា - ធ្វើចលនាដើរ រត់ លោត វារ និងបោះទៅតាម វិធីផ្សេងៗ។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម ស្វាហាប់ ហើសរហួន ទន់ភ្លន់ បម្រុងប្រយ័ត្ន រង់ចាំវេន និងសប្បាយ រីករាយ។	៧.ចលនាចរន្ត៖ ដើរ វារ លោត និងរត់ - ដើរចុងជើងទៅមុខ វារបត់បែនតាម ខ្សែ លោតត្រាប់តាមសត្វកង្កែប និង រត់ទៅមុខរកទឹកកំណត់ ៨.ចលនាចរន្ត៖ ដើរ លោត បោះ វារ និងរត់ - ដើររំលងឧបសគ្គ លោតចូលរង្វង់ វារលើកន្ទួល និងរត់ទៅរកទឹកកំណត់ ៩.ល្បែងចលនា៖ ក្រពើដេញចាប់ ១០.ល្បែងចលនា៖ ចាប់កូនខ្លែង ១១.ល្បែងចលនា៖ លាក់កន្សែង ១២.ល្បែងចលនា៖ បោះអង្កញ់ ១៣.ល្បែងចលនា៖ បោះបាល់ចូលក្នុង រាងការេ	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
		១៤. វិញ្ញាបនបត្រនោះ ខ្ញុំពុំមែនជាមនុស្សយន្ត ១៥. វិញ្ញាបនបត្រនោះ លាក់កន្សែង ១៦. វិញ្ញាបនបត្រនោះ ចាប់ត្រី ១៧. វិញ្ញាបនបត្រនោះ កំប្រុករត់ចូលទ្រុង ១៨. វិញ្ញាបនបត្រនោះ ដង្កូវវារទៅមុខ (អង្គុយឱបចង្កេះបន្តគ្នារំកិលទៅមុខ) ១៩. វិញ្ញាបនបត្រនោះ ហុចនិងចាប់បាល់ ២០. វិញ្ញាបនបត្រនោះ បោះ ផ្លូសកូនកោយ (គ្រាប់អង្កាញ់ ឬវត្ថុផ្សេងៗ) ២១. វិញ្ញាបនបត្រនោះ គប់បាល់ ឱ្យចំរង្គង់ ២២. វិញ្ញាបនបត្រនោះ ហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន៖ មេសេនាំកូនទៅរកចំណី ២៣. វិញ្ញាបនបត្រនោះ ហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន សម្លាញ់ពនាក់ទៅសាលារៀន ២៤. ហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង៖ ពេលសប្បាយ ២៥. វិញ្ញាបនបត្រនោះ ហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង ៖ ពេលសប្បាយ ២៦. វិញ្ញាបនបត្រនោះ ហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង ៖ ដើរប្រដេក	
មុខវិជ្ជា៖ វិទ្យាសាស្ត្រ			
១. អាហារូបត្ថម្ភ - ចំណេះដឹងមូលដ្ឋានអំពីក្រុមអាហារ និងអាហារូបត្ថម្ភ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ពីអាហារ៣ក្រុម និងសារសំខាន់នៃការញ៉ាំអាហារ។ បំណិនសម្បទា - កំណត់ឈ្មោះបន្លែត្រីសាច់ និងសារសំខាន់នៃការញ៉ាំអាហារ - ធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ក្រុមអាហារបានត្រឹមត្រូវ។ ចរិយាសម្បទា - ស្រឡាញ់សុខភាព និងចូលចិត្ត ញ៉ាំអាហារមានគុណភាព និងមានគំនិតសន្សំសំចៃ។	១. វិញ្ញាបនបត្រនោះ សួស្តីកូន ២. សង្កេត៖ អាហារ៣ក្រុម ៣. វិញ្ញាបនបត្រនោះ ចំណាត់ថ្នាក់ក្រុមអាហារ (រៀបចំបន្លែ ត្រីសាច់ដាក់តាមក្រុមអាហារ) ៤. វិញ្ញាបនបត្រនោះ ប្រព័ន្ធគ្រួសារបន្លែ ៥. រឿងនិទាន៖ បាយ	១២ម៉

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
- ការលើកតម្កើងវប្បធម៌របស់ខ្លួន	ចូលឆ្នាំខ្មែរ - ប្រាប់បានពីឧបករណ៍ភ្លេងខ្មែរ និងសម្លៀកបំពាក់ប្រពៃណីខ្មែរ។ ចំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីសកម្មភាពខ្លះៗក្នុងពិធីបុណ្យចូលឆ្នាំខ្មែរ - សម្លៀកបំពាក់ប្រពៃណីខ្មែរ និងឧបករណ៍ភ្លេងខ្មែរ។ វិធានសម្បទា - ស្រឡាញ់ចូលចិត្តរក្សានូវសម្ភារៈប្រើប្រាស់ប្រពៃណីខ្មែរ - ប្រកាន់ខ្ជាប់នូវឥរិយាបថល្អក្នុងពេលចូលរួមកម្មវិធីផ្សេងៗ។	២.រឿងនិទាន៖ ចូលឆ្នាំខ្មែរ ៣.សង្កេត៖ ឧបករណ៍ភ្លេងខ្មែរ ៤.សង្កេត ៖ សម្លៀកបំពាក់ប្រពៃណីខ្មែរ	
៣.គំនូរនិងសកម្មភាពកសាង - ការយល់ដឹង និងការពេញចិត្តចំពោះសិល្បៈតាមរយៈការបង្កើតរូបភាព	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបកាត់ហែកបិទបត់ និងសូនរូប ចំណិនសម្បទា - កាត់ ហែក បិទ បត់ និងសូនរូប បានត្រឹមត្រូវ។ វិធានសម្បទា - ព្យាយាម អំណត់ សហការ ចូលរួមយ៉ាងសកម្ម និងមានសណ្តាប់ធ្នាប់ល្អ។	៥.សកម្មភាពកសាង៖ ហែកបិទរូបស៊ុត ៦.សកម្មភាពកសាង៖ បត់រូបត្រី ៧.សកម្មភាពកសាង៖ បិទកំទេចពណ៌តុបតែងឱ្យកូនមាន់ ៨.សកម្មភាពកសាង៖ សូនរូបកូនទា ៩.សកម្មភាពកសាង៖ កាត់បិទរូបកូនទា	
- ការយល់ដឹងពីភាពឆ្លាស់នៃវត្ថុតាមចង្វាក់និងការគូរគំនូរ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបគូសគំនូរគំនូរនិងផាត់ពណ៌។ ចំណិនសម្បទា - គូរនិងផាត់ពណ៌រូបគំនូរបានត្រឹមត្រូវ។ វិធានសម្បទា - ស្រឡាញ់ចូលចិត្តសោក្តីអំណត់ ព្យាយាម ច្នៃប្រឌិត និងទទួលស្គាល់ស្នាដៃរបស់ខ្លួន។	១០.គំនូរ៖ បន្ទាត់កាច់ បន្តគ្នា ១១.គំនូរ៖ តុបតែងលម្អតាមរូបគំរូកូនពស់ ១២.គំនូរសេរី ១៣.គំនូរផាត់ពណ៌៖ ទន្សាយ ១៤.គំនូរ៖ ពស់	
៤.ចម្រៀងនិងតន្ត្រី - ចំណេះដឹងបច្ចេកទេស ចលនាការច្នៃប្រឌិត និងបទពិសោធន៍ពីតន្ត្រី	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីចំណងជើងអត្ថន័យនៃបទចម្រៀងនិងរបៀបធ្វើកាយវិការបានត្រឹមត្រូវ - ហ្វឹកហាត់រាំរង់រាំក្បាច់បានត្រឹមត្រូវ។ ចំណិនសម្បទា - ច្រៀងចម្រៀងនិងធ្វើកាយវិការត្រូវតាមខ្លឹមសារទំនុកបទរាំរង់ រាំក្បាច់ត្រូវតាមចង្វាក់។	១៥.ចម្រៀង៖ សត្វទីទុយ (ពេលទី១) ១៦.ចម្រៀង៖ សត្វទីទុយ(ពេលទី២) ១៧.ចម្រៀង៖ ជីតាខ្ញុំ (ពេលទី១) ១៨.ចម្រៀង៖ ជីតាខ្ញុំ (ពេលទី២) ១៩.វិល្លុង៖ ទះដៃតាមចង្វាក់បទចម្រៀង ២០. រាំរង់ រាំក្បាច់ តាមបទចម្រៀង	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	ចរិយាសម្បទា - រង់ចាំវេនគ្នាសកម្មចូលរួម និងសប្បាយរីករាយ។	២១. រៀនរាំ៖ រាំរង់ រាំក្បាច់តាមបទ ចម្រៀង	
មុខវិជ្ជា៖ មុខគោលវិភាគ			
១. បរិមាណ និងចំនួន - ស្គាល់ និងយល់លេខ តាងនិងការគណនា លេខសាមញ្ញ។	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីចំនួនលេខនិងយល់ន័យពី ១ ដល់ ១៥ តាមលំដាប់ - ប្រាប់បានរបៀបគូរចម្លងតាមលេខ៩និងលេខ ១០ - ប្រាប់បានពីការប្រៀបធៀបចំនួនស្មើគ្នាតិចជាង ច្រើនជាង ពី១ ដល់១០ - ប្រាប់បានពីការបំពេញលេខតាមចន្លោះពី១ ដល់ ១៥ - ប្រាប់បានពីការបន្ថែម និងបន្ថយចំនួនពី១ ដល់១៥។ ចំណិនសម្បទា - ប្រាប់បានពីការប្រៀបធៀបចំនួនស្មើគ្នា តិច ជាង ច្រើនជាងពី១ដល់ ១០ - ប្រាប់បានពីការបំពេញលេខតាមចន្លោះពី១ ដល់១៥ - ប្រាប់បានពីការបន្ថែម និងបន្ថយចំនួនពី១ ដល់ ១៥ ចរិយាសម្បទា - ឈ្លាសវៃ រហ័សហ្មឿនក្នុងការគិតលេខ។	១.សម្គាល់៖ ចំនួន ចំណុច និងលេខពី ១ដល់១៥ ២.របៀបធៀប៖ ចំនួនស្មើគ្នាតិចជាង ច្រើនជាង ក្នុងចំនួនពី១ ដល់ ១០ ៣.ល្បែង៖ បំពេញលេខតាមចន្លោះ ពី១ ដល់១៥ ៤.រឿងនិទាន៖ ហ្វូងកូនទាទាំង១៥ ៥.គំនូរ៖ គូរចម្លងតាមលេខគំនូរ៩និង១០ ៦.ល្បែង ៖ តាថាចំនួននិងលេខពី១ ដល់១៥	១៣ម៉
- ការគិត និងវិភាគគ្រប់ ជ្រុងជ្រោយ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបផ្គុំផ្គង់ចំនួនរូបភាពទៅនឹង ចំនួនចំណុចទៅនឹងលេខពី៥ ដល់១៥ - ប្រាប់បានពីការបង្កើតសំណុំចំនួនពី៥ ដល់១៥ - ប្រាប់បានពីរបៀបផ្គុំបន្ថែមដូចម្តេចពី៥ ដល់១៥។ ចំណិនសម្បទា - បង្កើតបានសំណុំចំនួនពី៥ ដល់១៥ - ផ្គុំផ្គង់ចំនួនរូបភាពទៅនឹងចំនួនចំណុចទៅនឹង លេខពី៥ ដល់១៥។ ចរិយាសម្បទា	៧.ល្បែង៖ បង្កើតសំណុំចំនួនតូចៗពី ៥ ដល់ ១៥ ៨.ល្បែង៖ ផ្គុំផ្គង់ចំនួនរូបភាពទៅនឹង ចំនួនចំណុច និងលេខពី ៥ ដល់ ១៥ ៩.ល្បែង៖ ផ្គុំដូចម្តេចទៅនឹងលេខពី៥ ដល់ ១៥	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	- ខិតខំសម្រេចកិច្ចការជាបុគ្គល និងក្រុមបាន ត្រឹមត្រូវ។		
២. រង្វាស់រង្វាល់ - បញ្ញត្តិស្តីពីរង្វាស់រង្វាល់	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីបញ្ញត្តិខ្ពស់ ទាបដោយប្រើខ្នាត។ បំណិនសម្បទា - ប្រៀបធៀបខ្ពស់ ទាបដោយប្រើខ្នាត។ ចរិយាសម្បទា - ខិតខំសង្កេត និងផ្តល់ចម្លើយបានត្រឹមត្រូវ។	១០.សម្គាល់៖ ខ្ពស់ និងទាប ១១.ល្បែង ៖ ចង់ទិញបង្ហាញរូបខ្ពស់ និងរូបទាប	
៣.បំណិនពិចារណា - ភាពខុសគ្នា រវាង ព្រឹត្តិការណ៍ដែល កើត ឡើងក្នុងអតីតកាល បច្ចុប្បន្នកាល និង អនាគតកាល (ដោយ ផ្ដោតលើពេលវេលា)	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ពេលដែលកន្លងហួស កំពុង និងមិនទាន់ ទៅដល់ - ប្រាប់បានពីសកម្មភាពការងារតាមលំដាប់ លំដោយ ពេលវេលា ពេលព្រឹក ពេលថ្ងៃត្រង់ និងពេលយប់ ។ បំណិនសម្បទា - កំណត់ពេលវេលារវាងថ្ងៃម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ ថ្ងៃ ស្អែក អ្វីដែលបានធ្វើ អ្វីដែលកំពុងធ្វើ អ្វីដែល នឹងត្រូវធ្វើ - បង្ហាញសកម្មភាពការងារតាមលំដាប់លំដោយ ពេលវេលា ពេលព្រឹក ថ្ងៃត្រង់ និងពេលយប់។ ចរិយាសម្បទា - អត់ធ្មត់ រង់ចាំវេន យកចិត្តទុកដាក់ មិននិយាយ កាត់សម្តីអ្នកដទៃក្លាហានក្នុងការបញ្ចេញគំនិត ផ្ទាល់ខ្លួន។	១២.សម្គាល់៖ ថ្ងៃម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និង ថ្ងៃស្អែក ១៣.សន្ទនា៖ រៀបរាប់ពីសកម្មភាព ការងារពេលព្រឹក ពេលថ្ងៃត្រង់ និង ពេលយប់	
មុខវិជ្ជា៖ ភាសាខ្មែរ			
១.ការស្តាប់ - ស្តាប់គេនិយាយនិង មានសមត្ថភាពស្តាប់ ដោយធ្វើតាមការ ណែនាំងាយៗ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីដំណើររឿងក្រោយពីការស្តាប់។ បំណិនសម្បទា - រៀបរូបភាព និងរៀបរាប់តាមដំណើររឿង។ ចរិយាសម្បទា - ព្យាយាម សហការ មានចំណង់ចំណូលចិត្ត និង យកចិត្តទុកដាក់។	១.រឿងនិទាន៖ ទន្សាយចង់ស៊ីចេក (ប្រើផ្ទាំងរូបភាព) ២.ល្បែង៖ តម្រៀបរូបភាពតាមដំណើរ សាច់រឿងនិទាន ទន្សាយចង់ស៊ីចេក	១៧ម៉
២.សន្ទនា - សន្ទនាដោយប្រើពាក្យ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនដែលស្រឡាញ់		

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
ឬឃ្លាសមស្របតាមវ័យ (ភាសាបង្ហាញ អារម្មណ៍ និងមនោសញ្ចេតនា)	ពេញចិត្ត។ បំណិនសម្បទា - ផ្តល់ព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនទៅអ្នកជុំវិញខ្លួន។ ចរិយាសម្បទា - ចូលរួមសហការ យកចិត្តទុកដាក់ គោរពសិទ្ធិគ្នា។	៣.សន្ទនា៖ ចំណង់ចំណូលចិត្តផ្ទាល់ ខ្លួន ៤.វិល្លុង៖ ខ្ញុំចូលចិត្ត.....ចុះអ្នកវិញ ?	
៣.ការប្រើពាក្យតាម វេយ្យាករណ៍ - ការយល់អំពីវាក្យសព្ទ ឃ្លា និងល្បះ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ពីពាក្យ ឃ្លា និងល្បះបានចំនួនព្យាង្គ (ចំនួន២ទៅ៥ព្យាង្គ)។ បំណិនសម្បទា - ទះដៃត្រូវតាមតាមចំនួនព្យាង្គនៃពាក្យ ឃ្លា និង ល្បះ។ ចរិយាសម្បទា - ព្យាយាម និងទម្លាប់ប្រើពាក្យឃ្លាល្បះខ្លីៗ។	៥.វិល្លុង៖ ទះដៃតាមចំនួនព្យាង្គពី ២ ទៅ៥ព្យាង្គ	
៤.ការប្រើពាក្យសម្តី កាយវិការ និងនិមិត្ត សញ្ញាដើម្បី ទំនាក់ទំនង - និមិត្តសញ្ញាតំណាង ឱ្យមនុស្ស សត្វ ឬ វត្ថុនានា	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីឈ្មោះ រូបរាងសត្វ និងគ្រាប់តាម សំឡេង កាយវិការ។ បំណិនសម្បទា - បង្ហាញឈ្មោះ រូបរាងសត្វ គ្រាប់តាមសំឡេង និង កាយវិការ។ ចរិយាសម្បទា - សហការ យោគយល់ ចូលរួមសកម្មភាព និង សប្បាយរីករាយ។	៦.វិល្លុង៖ ហុចកញ្ចប់អំពីសត្វ ៧.វិល្លុង៖ ទាយឈ្មោះ តើនេះជាអ្វី?	
៥.ការស្គាល់តួអក្សរ ការប្រើសញ្ញាបស់ខ្លួន ដើម្បីអភិវឌ្ឍបំណិន សមត្ថភាពទាំង៦	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីឈ្មោះ សត្វជើង៤។ បំណិនសម្បទា - កំណត់និងជ្រើសរើសបង្ហាញរូបភាពសត្វជើង៤ ចរិយាសម្បទា - សហការ យោគយល់គ្នា ចូលរួមសកម្មភាព និង សប្បាយរីករាយ។	៨.វិល្លុង៖ ប្រព័ន្ធគ្រួសារ សត្វជើងបួន ៩.វិល្លុង៖ ជ្រើសរើសរូប សត្វជើងបួន	
- ការយល់ដឹងអំពី គោលការណ៍អក្ខរក្រម	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ពីតួអក្សរក្នុងអក្ខរក្រមភាសាខ្មែរ៤តួ។ បំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីលំដាប់អក្សរក្នុងអក្ខរក្រមចំនួន៤តួ។	១០.សម្គាល់តួអក្សរ៖ «ទ» ១១.សម្គាល់តួអក្សរ៖ «ឆ» ១២.សម្គាល់តួអក្សរ៖ «ន» ១៣.សម្គាល់តួអក្សរ៖ «ប»	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	ចរិយាសម្បទា - អំណត់ ព្យាយាម យកចិត្តទុកដាក់ និងចូលរួមសកម្ម។		
- ការយល់ដឹងអំពីបញ្ញត្តិនៃសំណេរ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបរៀបរៀបវត្ថុ តូចៗ លើអក្សរចំនួន៣ តួតាមទិសនៃសំណេរ។ ចំណិនសម្បទា - រៀបវត្ថុតូចៗលើអក្សរចំនួន៣តួតាមទិសសំណេរ ចរិយាសម្បទា - សហការ យោគយល់គ្នា ចូលរួមសកម្មភាព និងសប្បាយរីករាយ។	១៤.សកម្មភាពកសាង៖ តម្រៀបគ្រាប់ធញ្ញជាតិលើតួអក្សរ «ត ថ ទ»	
៦.សមត្ថភាពគូស និងសរសេរតួអក្សរ - ការសរសេរកាន់តែប្រសើរឡើង	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបគូរតួអក្សរ ណ ត ថ ទ តាមស្នាមចុច។ - ប្រាប់បានពីរបៀបគូរចម្លងតាមគំរូតួអក្សរដែលរៀនរួច។ ចំណិនសម្បទា - គូរតួអក្សរ ណ ត ថ ទ តាមស្នាមចុច។ - គូរចម្លងតាមគំរូតួអក្សរដែលរៀនរួច។ ចរិយាសម្បទា - អត់ធ្មត់ព្យាយាម យកចិត្តទុកដាក់និងចូលរួមសកម្ម។	១៥.គំនូរ៖ គូរតាមស្នាមចុចតួអក្សរ «ណ ត ថ ទ» ១៦.គំនូរ ៖ គូរចម្លងតួអក្សរដែលរៀនរួច ១៧.គំនូរ៖ គូរចម្លងតួអក្សរដែលរៀនរួច	

កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់ខែទី៦

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
មុខវិជ្ជា៖ ចិត្តបលភាព			
១.បំណិនចលករតូច - ហ្វឹកហាត់បង្កើន កម្លាំងសម្របសម្រួល រវាងចលនាសាច់ដុំដៃ និងសាច់ដុំភ្នែក	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបធ្វើចលនាម្រាមដៃតាមទម្រង់ ផ្សេងៗនៃសកម្មភាពនីមួយៗ។ មំណិនសម្បទា - ធ្វើចលនាម្រាមដៃដោយទប់លំនឹងតាមទម្រង់ ផ្សេងៗនៃសកម្មភាពណាមួយ។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម ស្វាហាប់ រហ័សរហួន ទន់ភ្លន់ និងសប្បាយរីករាយ។	១.ល្បែងចលនាម្រាមដៃ៖ ចាក់ឡូកឡាក់ ឬចាក់ដីយ៉ា ២.ល្បែងចលនាម្រាមដៃ៖ ប៉ក់យកកៅស៊ូ ៣.ល្បែងចលនាម្រាមដៃ៖ បោះកៅស៊ូ	១២ម៉
២.បំណិនចលករធំ - ការហ្វឹកហាត់បង្កើន កម្លាំងនិងសម្រប សម្រួល រវាងចលនា សាច់ដុំតូច និងសាច់ដុំ ធំ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបគប់ផ្សេងៗនៃសកម្មភាព នីមួយៗ។ មំណិនសម្បទា - គប់មានលំនឹង និងប៉ាន់ស្មានចម្ងាយតាមរបៀប ផ្សេងៗនៃសកម្មភាពនីមួយៗ។ ចរិយាសម្បទា - ស្វាហាប់ រហ័សរហួន ព្យាយាមប្រុងប្រយ័ត្ន អំណត់និងសប្បាយរីករាយ។	៤.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ គប់ - គប់វត្ថុយកចម្ងាយ និងគប់បាល់/វត្ថុ ឱ្យចំចំណុចដែលបានកំណត់ ៥.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ គប់ - គប់វត្ថុឱ្យចំកំប៉ុងឬដបដី និងគប់ បាល់/វត្ថុឱ្យចំវត្ថុដែលចងព្យួរ	
៣.ការរីកចម្រើនរាង កាយនិងចលនា - ការបង្កើនកម្លាំងនិង ការប្រឈមទប់ទល់ នឹងឧបសគ្គក្នុងពេល ធ្វើសកម្មភាព	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបធ្វើ ចលនាតូច និងចលនាធំ នៃសកម្មភាព ដើរ រត់ លោត និងវារ។ មំណិនសម្បទា - ធ្វើចលនាដើរ រត់ លោត និងវារ ទៅតាមវិធី ផ្សេងៗ។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម ស្វាហាប់ រហ័សរហួន ទន់ភ្លន់ បម្រុងប្រយ័ត្ន រង់ចាំវេន និងសប្បាយរីករាយ។	៦.ចលនាចរន្ត៖ ដើរ រត់ លោត និង វារ - ដើរតាមចន្លោះកាំជណ្តើរ រត់ចុងជើង បត់បែនតាមខ្សែ លោតជើងទាំង២ ទៅខាងឆ្វេងទៅខាងស្តាំ ដើរលើ ត្រឡោកដូង/ដុំឥដ្ឋ និងវារក្រោមខ្សែ ៧.ល្បែងចលនា៖ ពីរដកមួយ ៨.រំឭកល្បែងចលនា៖ ដងទឹកដាក់ដប ៩.រំឭកល្បែងចលនា៖ បោះអង្កាញ់ ១០.រំឭកល្បែងចលនា៖ លាក់កន្សែង ១១.រំឭកហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង ៖ ព្រះអាទិត្យរះហើយ ១២.ហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន៖ ប្រឌិតរឿង	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
វិទ្យាសាស្ត្រ			
១.ការរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ ការស្វែងយល់ដោយការ សង្កេត	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីប្រភេទពណ៌ផ្សេងដែលកើតចេញពីផ្កានិងស្លឹក បំណិនសម្បទា - ពិសោធពណ៌ផ្សេងៗ។ ចរិយាសម្បទា - យកចិត្តទុកដាក់ មានអំណត់ព្យាយាម និងមានបម្រុងប្រយ័ត្ន។	១.ពិសោធន៍៖ ការយកពណ៌ចេញពីផ្កានិងស្លឹក ២.ពិសោធន៍៖ ការជ្រលក់ពណ៌	៨ម៉
អ្វីៗដែលមាន និងគ្មានជីវិត	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីឈ្មោះអ្វីៗដែលមាននិងគ្មានជីវិត។ បំណិនសម្បទា - ព្រែកបានពីឈ្មោះអ្វីៗដែលមាននិងគ្មានជីវិត។ ចរិយាសម្បទា - ចូលរួមយ៉ាងសកម្ម មានគំនិតថែរក្សាវត្ថុ សត្វនិងរុក្ខជាតិ។	៣.សង្កេត៖ រូបសត្វរស់ និងសត្វស្លាប់ ៤.សន្ទនា៖ អ្វីៗដែលមានជីវិត និងគ្មានជីវិត	
២.បំណិនរស់នៅក្នុងសង្គម - ចំណេះដឹងអំពីសហគមន៍	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីឈ្មោះ និងមុខងារនៃទីកន្លែងសំខាន់ៗក្នុងសហគមន៍។ បំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីឈ្មោះនិងមុខងារនៃទីកន្លែងសំខាន់ៗក្នុងសហគមន៍។ ចរិយាសម្បទា - ហ្មត់ចត់មានសណ្តាប់ធ្នាប់សហការស្រឡាញ់ និងចូលរួមថែរក្សាបរិស្ថានក្នុងសហគមន៍។	៥.ទស្សនាសង្កេត៖ វត្ត ៦.សង្កេត៖ មណ្ឌលសុខភាព (ផ្ទាំងរូបភាព) ៧.សង្កេត ៖ សាលាយុវ័យ(ផ្ទាំងរូបភាព) ៨.វិល្លុង៖ ចំណាត់ថ្នាក់ សម្ភារៈសម្រាប់វត្ត និងមណ្ឌលសុខភាព	
សិក្សាសង្គម			
១.បំណិនទំនាក់ទំនង - បំណិនរស់នៅក្នុងសង្គមនិងទំនាក់ទំនងល្អជាមួយមិត្តភក្តិដែលមានវ័យប្រហាក់ប្រហែលគ្នា	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីវត្តមានរបស់មិត្តភក្តិ និងកាលបរិច្ឆេទ - ប្រាប់បានពីការគោរពវេន និងការទទួលខុសត្រូវក្នុងពេលអនុវត្តទម្លាប់ល្អ - ប្រាប់បានពីឈ្មោះនិងលក្ខណៈសម្បត្តិមិត្តភក្តិ។ បំណិនសម្បទា - អនុវត្តតាមសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃបានទៀងទាត់	ក.សកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ៖ - ពិនិត្យវត្តមាន - កាលបរិច្ឆេទ - ទម្លាប់ល្អ ចេះស្រឡាញ់មិត្តភក្តិនៅជិតខាង និងនៅក្នុងភូមិ	សរុប៣២ម៉ ១១ម៉

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	និងត្រឹមត្រូវ - បង្ហាញការគោរពវេន និងការទទួលខុសត្រូវក្នុងពេលអនុវត្តទម្លាប់ល្អ - បង្ហាញឈ្មោះ និងលក្ខណៈសម្បត្តិមិត្តភក្តិដែលខ្លួនបានលេង។ បរិយាសម្បទា - គោរពពេលវេលាទៀងទាត់ មានបម្រុងប្រយ័ត្ន មានសណ្តាប់ធ្នាប់ចែករំលែក ថ្លៃប្រឌិត និងសហការ។	▪ ចេះស្តាប់យោបល់មិត្តភក្តិនៅពេលលេង ជាមួយគ្នានៅក្នុងសាលានិងនៅក្នុងភូមិ ▪ មិនត្រូវសើចចំអកឱ្យមិត្តភក្តិនិងអ្នកដទៃ ខ.ល្បែងសេរី	១១ម៉
២.ការលើកតម្កើងវប្បធម៌ - ការលើកតម្កើងវប្បធម៌របស់ខ្លួន	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីសកម្មភាពខ្លះៗ នៅក្នុងពិធីបុណ្យចូលឆ្នាំខ្មែរ - ប្រាប់បានពីទិដ្ឋភាពខ្លះៗក្នុងព្រះបរមរាជវាំងនិងទីកន្លែងសំខាន់ៗនៅតាមតំបន់ - ប្រាប់បានពីអត្ថន័យសំខាន់ នៃបទនគររាជ។ បំណិនសម្បទា - បង្ហាញបានពីសកម្មភាពខ្លះៗនៅក្នុងពិធីបុណ្យចូលឆ្នាំខ្មែរ - បង្ហាញបានពីទិដ្ឋភាពខ្លះៗក្នុងព្រះបរមរាជវាំងនិងទីកន្លែងសំខាន់ៗតាមតំបន់ - ច្រៀងចម្រៀងបទនគររាជត្រូវតាមទំនុកបទ។ បរិយាសម្បទា - ពេញចិត្ត ស្រឡាញ់ បទភ្លេងជាតិ និងចូលរួមគោរពទង់ជាតិបានទៀងទាត់។	១.សន្ទនា៖ ពិធីបុណ្យចូលឆ្នាំខ្មែរកន្លងទៅ ២.សង្កេត៖ ព្រះបរមរាជវាំង (ផ្ទាំងរូបភាព) ៣.រំលឹកចម្រៀង៖ នគររាជវត្តទី១-២ ៤.ទស្សនាសង្កេត៖ ទីកន្លែងសំខាន់ៗតាមតំបន់	១០ម៉
៣.គំនូរនិងសកម្មភាពកសាង - ការយល់ដឹង និងការពេញចិត្តចំពោះសិល្បៈតាមរយៈការបង្កើតរូបភាព	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបហែកបិទដោត តុបតែងលម្អ។ បំណិនសម្បទា - ហែក បិទនិងដោត តុបតែងលម្អ។ បរិយាសម្បទា - មានការតាំងចិត្ត ព្យាយាម អំណត់ សហការគ្នាចូលរួមក្នុងក្រុមនិងមានគំនិតថ្លៃប្រឌិត។	៥.សកម្មភាពកសាង៖ ហែកបិទរូបឆត្រតាមស្នាមចុច ៦.សកម្មភាពកសាង៖ បិទ និងដោតវត្ថុតុបតែងលម្អ សួនច្បារ...	
៤.ចម្រៀង និងតន្ត្រី	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីចំណងជើងអត្ថន័យនៃបទចម្រៀងនិងរបៀបធ្វើកាយវិការបានត្រឹមត្រូវ។	៧.ចម្រៀង ៖ កូនមាន់ភឿ (ពេលទី១) ៨.ចម្រៀង ៖ កូនមាន់ភឿ (ពេលទី២)	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
- ចំណេះដឹងបច្ចេកទេសចលនាបទពិសោធន៍ផ្នែកតន្ត្រី	បំណិនសម្បទា - ច្រៀងចម្រៀង និងធ្វើកាយវិការត្រូវតាមខ្លឹមសារទំនុកបទ។ ចរិយាសម្បទា - ស្តាប់និងរង់ចាំគ្នាក្នុងពេលច្រៀងចូលរួមវីករាយជាមួយក្បាច់រាំ។	៩.ចម្រៀង៖នគរជ័យវគ្គទី៣(ពេលទី១) ១០.ចម្រៀង៖នគរជ័យវគ្គទី៣(ពេលទី២)	
បុរេគណិត			
បរិមាណ និងចំនួន - ស្គាល់ និងយល់លេខតាង និងគណនាលេខសាមញ្ញៗ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីចំនួនលេខនិងយល់ន័យពី១ ដល់ ២០ តាមលំដាប់លំដោយ - ប្រាប់បានពីការគូសភ្ជាប់លេខបង្កើតរូបភាពពី១ ដល់១៥ - ប្រាប់បានរបៀបគូរចម្លងតាមគំរូលេខ១១១។ បំណិនសម្បទា - រាប់ចំនួនលេខនិងយល់ន័យ ពី១ ដល់២០តាមលំដាប់ - គូសភ្ជាប់លេខបង្កើតរូបភាព ពី១ ដល់១៥ - គូរចម្លងតាមគំរូលេខ១១១។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ ព្យាយាម ផ្ចិតផ្ចង់ និងឈ្លាសវៃ។	១.សម្គាល់៖ ចំនួន ចំណុច និងលេខពី ១ ដល់ ២០ ២.វិល្លុង៖ គូសភ្ជាប់លេខបង្កើតរូបភាពពី១ដល់១៥ ៣.គំនូរ៖ គូរចម្លងតាមគំរូលេខ១១	៧ម៉
- ការគិត និងវិភាគគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់របៀបផ្គុំចំនួនចំណុចទៅនឹងលេខពី១០ ដល់២០ - ប្រាប់បានពីការប្រៀបធៀបចំនួនស្មើគ្នា តិចជាង ច្រើនជាងក្នុងចំនួនពី១ ដល់២០ - ប្រាប់បានពីការបង្កើតសំណុំចំនួនពី១០ដល់២០ បំណិនសម្បទា - ផ្គុំចំនួនចំណុចទៅនឹងលេខពី១០ ដល់២០ - ប្រៀបធៀបចំនួនស្មើគ្នាតិចជាង ច្រើនជាងក្នុងចំនួនពី១ដល់២០ - បង្កើតសំណុំចំនួនពី១០ដល់ ២០។ ចរិយាសម្បទា - ព្យាយាម អំណត់ឈ្លាសវៃ សហការគ្នា និងមានសណ្តាប់ធ្នាប់។	៤.វិល្លុង៖ បង្កើតសំណុំចំនួនតូចៗ ពី ១០ ដល់២០ ៥.វិល្លុង៖ ផ្គុំចំនួនចំណុចទៅនឹងលេខពី១០ ដល់២០ ៦.វិល្លុង៖ ភ្លើងឆេះលើភ្នំ(ចំនួនពី ១០ ដល់ ២០) ៧.ប្រៀបធៀប៖ ចំនួនស្មើគ្នា តិចជាង ច្រើនជាង ក្នុងចំនួនពី១ ដល់ ២០	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
មុខវិជ្ជា៖ ភាសាខ្មែរ			
១.ការសន្ទនា - សន្ទនាដោយប្រើពាក្យ ឬឃ្លា សមស្របតាម វ័យ(ភាសាបង្ហាញ អារម្មណ៍ និង មនោសញ្ចេតនា)	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីព័ត៌មានដែលបានជួបប្រទះទៅ អ្នកដទៃ បំណិនសម្បទា - រៀបរាប់ព័ត៌មានដែលបានជួបប្រទះទៅអ្នកដទៃ ចរិយាសម្បទា - សប្បាយរីករាយក្នុងការសន្ទនា និងរង់ចាំវេន និយាយ។	១.សន្ទនា៖ អំពីអ្វីដែលគេធ្លាប់ជួប	៩ម៉
២.ការប្រើពាក្យសម្តី កាយវិការនិងនិមិត្ត សញ្ញាដើម្បី ទំនាក់ទំនង - ទំនាក់ទំនងដោយប្រើ ពាក្យ សម្តី	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីដំណើររឿងឱ្យអ្នកដទៃស្តាប់។ បំណិនសម្បទា - និទានរឿងតាមរូបភាពឱ្យកុមារស្តាប់ - រៀបរាប់សកម្មភាពតួអង្គ និងព្រឹត្តិការណ៍រឿង ដែលពេញចិត្តនិងឈានទៅវិភាគតួអង្គ។ ចរិយាសម្បទា - ចូលចិត្តស្តាប់រឿងនិទាន និងនិទានរឿងឱ្យអ្នក ដទៃស្តាប់	២.រឿងនិទាន៖ កុមារតូចនិងខ្លាញ់ទាំងបី (សៀវភៅរូបភាព) ៣.រឿងនិទាន៖ កុមារតូច និងខ្លាញ់ ទាំងបី	
- និមិត្តសញ្ញាតំណាង ឱ្យមនុស្ស សត្វ ឬ វត្ថុនានា	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានឈ្មោះវត្ថុប្រើប្រាស់ និងសត្វចំនួន៣ ទៅ៤ តាមរយៈការធ្វើកាយវិការ។ បំណិនសម្បទា - កំណត់ពីឈ្មោះវត្ថុប្រើប្រាស់ និងសត្វចំនួន៤ តាមរយៈធ្វើកាយវិការ ចរិយាសម្បទា - ចូលរួមយ៉ាងសកម្ម ទម្លាប់គិតពិចារណាមុន ឆ្លើយ មានសណ្តាប់ធ្នាប់ល្អ និងសប្បាយរីករាយ	៤.វិល្លុង៖ ទាយកាយវិការ និងប្រាប់ ឈ្មោះ(វត្ថុនិងសត្វ)	
៣.ការស្គាល់តួអក្សរ - ការយល់ដឹងអំពី គោលការណ៍អក្ខរក្រម	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីតួអក្សរក្នុងអក្ខរក្រមភាសាខ្មែរ២តួ។ បំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីលំដាប់អក្សរក្នុង អក្ខរក្រមចំនួន២តួ។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម យកចិត្តទុកដាក់ និងចូលរួម សកម្ម។	៥.សម្គាល់តួអក្សរ ៖ «ផ» ៦.សម្គាល់តួអក្សរ ៖ «ព»	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
- ការយល់ដឹងអំពីបញ្ញត្តិនៃសំណេរ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបរៀបរៀបវត្ថុតូចៗលើតួអក្សរចំនួន ៣តួតាមទិសនៃសំណេរ។ បំណិនសម្បទា - រៀបវត្ថុតូចៗលើតួអក្សរចំនួន ៣តួ តាមទិសនៃសំណេរ។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម យកចិត្តទុកដាក់ និងចូលរួមយ៉ាងសកម្ម	៧.សកម្មភាពកសាង៖ តម្រៀបគ្រាប់ក្រូសលើតួអក្សរ «ឆ ន ប»	
៤.សមត្ថភាពគូសនិងសរសេរតួអក្សរ - បំណិនសរសេរកាន់តែប្រសើរឡើង	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបគូរតួអក្សរ «ឆ ន ប ផ» តាមស្នាមចុច - ប្រាប់បានពីរបៀបដើរតួអក្សរលើរូបពស់ពី ក ដល់ ៣ - ប្រាប់បានពីរបៀបគូសភ្ជាប់តួអក្សរដែលដូចគ្នា បំណិនសម្បទា - គូរតួអក្សរ «ឆ ន ប ផ» តាមស្នាមចុច - រៀបតួអក្សរលើរូបពស់ពី ក ដល់ ៣ - គូសភ្ជាប់តួអក្សរដែលដូចគ្នា។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម យកចិត្តទុកដាក់ និងចូលរួមយ៉ាងសកម្ម។	៨.គំនូរ៖ គូរតាមស្នាមចុចតួអក្សរ «ឆ ន ប ផ» ៩.ល្បែង ៖ រៀងតួអក្សរ - ដើរតួអក្សរលើរូបពស់ពី ក ដល់ ៣ - គូសភ្ជាប់តួអក្សរដែល ដូចគ្នា	

កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់ខែទី៧

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
ចិត្តបល្លាត			
១.បំណិនចលករតូច - ការហ្វឹកហាត់បង្កើន កម្លាំងសម្របសម្រួល រវាងចលនាសាច់ដុំដៃ និងសាច់ដុំភ្នែក	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបធ្វើចលនាសម្រាប់ដៃតាមទម្រង់ ផ្សេងៗនៃសកម្មភាពណាមួយ។ ចំណិនសម្បទា - ធ្វើចលនាសម្រាប់ដៃដោយទប់លំនឹងតាមទម្រង់ ផ្សេងៗនៃសកម្មភាពណាមួយ។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម ស្វាហាប់ រហ័សរហួន ទន់ភ្លន់ និងសប្បាយរីករាយ។	១.ល្បែងចលនាសម្រាប់ដៃគ្រុះ ២.ល្បែងចលនាសម្រាប់ដៃ ផ្ទាត់កៅស៊ូ គងត្នា ៣.រំលឹកល្បែងចលនាសម្រាប់ដៃ ផ្ទាត់ គ្រាប់ក្រូសចូលក្នុងរង្វង់ ៤.ល្បែងចលនាសម្រាប់ដៃ ទាយ	១៨ម៉
២.បំណិនចលករធំ - ការហ្វឹកហាត់បង្កើន កម្លាំង និងសម្រប សម្រួលរវាងចលនា សាច់ដុំតូចនិងសាច់ដុំធំ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបឡើង/ចុះផ្សេងៗនៃសកម្មភាព នីមួយៗ។ ចំណិនសម្បទា - ឡើង/ចុះមានលំនឹងល្អ តាមរបៀបផ្សេងៗ នៃ សកម្មភាពនីមួយៗ។ ចរិយាសម្បទា - ស្វាហាប់ រហ័សរហួន អំណត់ព្យាយាម ប្រុង ប្រយ័ត្ន និងសប្បាយ រីករាយ។	៥.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ ឡើង/ចុះ - ឡើងនិងចុះលើតុ ឬកៅអីដែលមាន កម្ពស់ ខ្ពស់ ទាបជាងគ្នា (សមស្រប តាមវ័យកុមារ) ៦.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ ឡើង/ចុះ - ឡើងនិងចុះជណ្តើរ ឬជុំឈើដែល មានជាថ្នាក់ៗ ៧.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ ឡើង/ចុះ - ឡើងនិងចុះតាមខ្សែព្នរ	
៣.ការរីកចម្រើនរាងកាយ និងចលនា - ការបង្កើនកម្លាំងនិងការ ប្រឈមទប់ទល់នឹង ឧបសគ្គក្នុងពេលធ្វើ សកម្មភាព	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបធ្វើចលនា តូច និងចលនាធំ នៃសកម្មភាព ដើរ រត់ លោត វាវ និងឡើង/ចុះ។ ចំណិនសម្បទា - ធ្វើចលនាដើរ រត់ លោត វាវ និងឡើង/ចុះ ទៅ តាមវិធីផ្សេងៗ។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម ស្វាហាប់ រហ័សរហួន ទន់ភ្លន់ បម្រុងប្រយ័ត្ន រង់ចាំវេន និងសប្បាយរីករាយ។	៨.ចលនាចរន្ត៖ ដើរ រត់ លោត វាវ និងឡើង/ចុះ - ដើររវាងឧបសគ្គ រត់បត់បែនតាម ចន្លោះកៅអី លោតវាវវត្ថុចងព្នរ វាវបត់បែនតាមខ្សែ - ឡើងនិងចុះជណ្តើរឬជុំឈើដែល មានជាថ្នាក់ៗ ៩.ចលនាចរន្ត៖ ដើរ រត់ លោត វាវ និងឡើង/ចុះ - ដើរចុងជើង ដើរកែងជើង រត់តិចៗ ទៅមុខលោតជើង១បត់បែនតាមផ្លូវ កាប់ វាវដូចសត្វក្តាមនិងឡើង/ចុះ ជណ្តើរ ឬជុំឈើ ដែលមានជាថ្នាក់ៗ	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
		១០. រំពងកែលម្អផ្លូវថ្នល់នានា ដើម្បីប្រណាំង គ្នាលើគំនូសបន្ទះខ្សែ ១១. រំពងកែលម្អផ្លូវថ្នល់នានា ដណ្តើមផ្ទះ ១២. រំពងកែលម្អផ្លូវថ្នល់នានា ក្រពើដេញចាប់ ១៣. រំពងផ្លូវថ្នល់នានា ដើរតាមវត្តទល់ ខ្នងគ្នា ១៤. រំពងផ្លូវថ្នល់នានា តាមវត្តនឹងភ្លៅ លោតប្រណាំងគ្នា ១៥. រំពងកែលម្អផ្លូវថ្នល់នានា ឱប ចង្កេះ ១៦. រំពងកាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង ៖ ពេលសប្បាយ ១៧. រំពងកាត់ប្រាណតាមបទ ចម្រៀង៖ ព្រះអាទិត្យរះហើយ ១៨. រំពងកាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន៖ សម្លាញ់បីនាក់នាំគ្នាដើរលេង	
មុខវិជ្ជា៖ វិទ្យាសាស្ត្រ			
១. ការរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ - ការស្វែងយល់ដោយការ សង្កេត	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ពីលក្ខខណ្ឌរស់នៅរបស់សត្វត្រីបាន ត្រឹមត្រូវ។ ចំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីការហែលទឹក ចំណី ជម្រករបស់សត្វត្រី បានត្រឹមត្រូវ។ ចរិយាសម្បទា - យកចិត្តទុកដាក់ ព្យាយាម សហការ និង ស្រឡាញ់ ចូលចិត្តធម្មជាតិ។	១. សង្កេត៖ ត្រី	១០ម៉
- អ្វីៗដែលមាន និង គ្មានជីវិត	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ឈ្មោះអ្វីៗដែលមានជីវិត និងអ្វីៗដែល គ្មានជីវិត - ប្រាប់បានពីសញ្ញាសម្គាល់ថា មាននិងគ្មានជីវិត។ ចំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីសត្វ មនុស្ស រុក្ខជាតិទឹក ដី និងវត្ថុដែល គ្មាន និងមានជីវិត - ញែកបានពីសភាវៈគ្មាន និងមានជីវិត។	២. រំពងសន្ទនា៖ អ្វីៗដែលមានជីវិត និងគ្មានជីវិត ៣. រំពង៖ តាមអ្វីៗដែលមានជីវិត និងគ្មានជីវិត ៤. ទស្សនាសង្កេត៖ ដើមឈើក្នុង បរិវេណសាលារៀន ៥. រំពង៖ គ្រាប់តាមអ្វីដែលមានជីវិត	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	- បង្ហាញពីរបៀបថ្វាយបង្គំព្រះ និង ព្រះសង្ឃ - រៀបរាប់សកម្មភាពខ្លះៗក្នុងទិវាបុណ្យកុមារអន្តរជាតិ១មិថុនា។ ចរិយាសម្បទា - ជឿជាក់បុណ្យ បាប ថ្វាយបង្គំព្រះ និងព្រះសង្ឃ - មានចិត្តរំភើបក្នុងបុណ្យកុមារអន្តរជាតិ១មិថុនា។		
៣.ការយល់ដឹងអំពីខ្លួនឯង - ស្គាល់ពីអារម្មណ៍មួយចំនួន	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីអារម្មណ៍ និងមូលហេតុដែលធ្វើឱ្យខ្លួនសប្បាយ ត្រេកអរ ភ័យខ្លាចនៅពេលជួបព្រឹត្តិការណ៍ណាមួយ។ ចំណិនសម្បទា - បង្ហាញកាយវិការ ឬនិយាយអំពីក្តីស្រឡាញ់ និងទំនាក់ទំនងជាមួយមនុស្សជុំវិញ។ ចរិយាសម្បទា - សម្តែងនូវកាយវិការ សហការ ចូលរួម ឈ្លាសវៃ ហ៊ុនហ្មួន គោរពតាមការណែនាំ និងសប្បាយរីករាយ។	៣.សង្កេត៖ ទឹកមុខ (មុខសប្បាយ ខឹង ភ័យខ្លាច ឆ្ងល់) ៤.សន្ទនា៖ អំពីអារម្មណ៍ (សប្បាយ ចិត្ត និងមិនសប្បាយចិត្ត) ៥.វិល្លុង៖ បកដំឡូងក្តៅបង្ហាញពីអារម្មណ៍ ៦.វិល្លុង៖ ទាយពីអារម្មណ៍របស់ខ្ញុំ ៧.វិល្លុង៖ មុខគួរឱ្យចង់សើច	
៤.គំនូរនិងសកម្មភាពកសាង - ការយល់ដឹង និងការពេញចិត្តចំពោះសិល្បៈតាមរយៈការបង្កើតរូបភាព។	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបសូនរូប បត់ កាត់និងតម្រៀប។ ចំណិនសម្បទា - សូន បត់និងកាត់បង្កើតជារូបផ្សេងៗ។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម យកចិត្តទុកដាក់ សហការគ្នា មានសណ្តាប់ធ្នាប់ និងទទួលស្គាល់ស្នាដៃរបស់ខ្លួន និងអ្នកដទៃ។	៨.សកម្មភាពកសាង ៖ កាត់រាងមូល ៩.សកម្មភាពកសាង ៖ បត់ក្បាលសត្វ ១០.សកម្មភាពកសាង៖ សូនរូបសេរី	
៥.ចម្រៀងនិងតន្ត្រី - ចំណេះដឹងបច្ចេកទេសចលនា ការច្នៃប្រឌិតនិងបទពិសោធន៍ពីតន្ត្រី	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីចំណងជើង អត្ថន័យនៃបទចម្រៀងនិងរបៀបធ្វើកាយវិការបានត្រឹមត្រូវ។ ចំណិនសម្បទា - ច្រៀងចម្រៀង និងធ្វើកាយវិការត្រូវតាមខ្លឹមសារទំនុកបទ។ ចរិយាសម្បទា - ចូលចិត្ត និងស្រឡាញ់បទចម្រៀងប្រជាប្រិយខ្មែរ។	១១.ចម្រៀង៖ មុខរបរភូមិខ្ញុំ (ពេលទី១) ១២.ចម្រៀង៖ មុខរបរភូមិខ្ញុំ (ពេលទី២)	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
បុរេគណិត			
១.បរិមាណ និងចំនួន - ស្គាល់ និងយល់ លេខតាងនិងគណនាលេខសាមញ្ញៗ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីការបំពេញលេខតាមចន្លោះពី១០ដល់២០ - ប្រាប់ពីការបង្កើតសំណុំចំនួនតូចៗពី១០ដល់២០ - ប្រាប់បានពីរបៀបគូរចម្លងតាមគំរូលេខ ១២ - ប្រាប់បានពីរបៀបចាប់គូ លេខពី១០ ដល់២០។ ចំណិនសម្បទា - បង្កើតសំណុំចំនួនតូចៗពី១០ដល់២០ - បំពេញលេខតាមចន្លោះពី១០ដល់២០ - គូរចម្លងតាមគំរូលេខ ១២ - ចាប់គូលេខពី ១០ ដល់ ២០បានត្រឹមត្រូវ។ ចរិយាសម្បទា - ឈ្លាសវៃ រហ័សរហួន ចូលរួមសហការគ្នា ។	១.វិល្លុង៖ បង្កើតសំណុំចំនួនតូចៗពី ១០ដល់២០ ២.វិល្លុង៖ ចាប់គូលេខពី ១០ ដល់ ២០ ៣.គំនូរ៖ គូរចម្លងតាម លេខគំរូ ១២	៨ម៉
- ការគិត និងវិភាគ គ្រប់ជ្រុងជ្រោយ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបផ្គូផ្គងចំនួនរូបភាពទៅនឹងចំនួនចំណុច និងទៅនឹងលេខពី ១០ ដល់ ២០។ ចំណិនសម្បទា - ផ្គូផ្គងចំនួនរូបភាពទៅនឹងចំនួនចំណុច និងលេខពី១០ដល់២០។ ចរិយាសម្បទា - ឈ្លាសវៃ រហ័សរហួន ច្នៃប្រឌិត សហការយោគយល់គ្នានិងមានការប្រុងប្រយ័ត្ន។	៤.វិល្លុង៖ ផ្គូផ្គងចំនួនរូបភាពទៅនឹងចំនួនចំណុច និងលេខពី១០ដល់២០	
២.រង្វាស់រង្វាល់ - បញ្ញត្តិស្តីពីរង្វាស់រង្វាល់	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីបញ្ញត្តិច្រើនជាងតិចជាង ពេញនិងកន្លះ - ប្រាប់បានពីការប្រៀបធៀបតិចជាង និងច្រើនជាងដោយប្រើខ្នាតជារង្វាស់។ ចំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីបរិមាណតិច ច្រើន ពេញ និងកន្លះដោយប្រើ ខ្នាតជារង្វាស់ - ប្រៀបធៀបតិចជាង និងច្រើនជាង ប្រើខ្នាតជារង្វាស់។	៥.សម្គាល់៖ ច្រើនជាង តិចជាង ៦.ប្រៀបធៀប៖ តិចជាងនិងច្រើនជាង ៧.សម្គាល់៖ ពេញ និងកន្លះ ៨.វិល្លុង៖ ដងទឹកដាក់ដបប្រណាំងគ្នា (ពេញ និងកន្លះ)	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	ចរិយាសម្បទា - អត់ធ្មត់ ព្យាយាមសហការ យោគយល់គ្នា មាន បម្រុងប្រយ័ត្ន។		
មុខវិជ្ជា៖ ភាសាខ្មែរ			
១.ការប្រើពាក្យតាម វេយ្យាករណ៍ - ការយល់ដឹងអំពីវាក្យស័ព្ទ ឃ្លា និងល្បះ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីពាក្យ ឃ្លា ល្បះដែលមាន ចំនួន ៦ ព្យាង្គ។ បំណិនសម្បទា - និយាយពាក្យ ឃ្លា ដែលមានចំនួន ៦ព្យាង្គ។ ចរិយាសម្បទា - មានការរិះគិត និងទម្លាប់ ប្រើពាក្យឃ្លាល្បះខ្លីៗ។	១.ល្បះ ៖ បង្កើតឃ្លាដែលមាន៦ ព្យាង្គ	១២ម៉
២.ការប្រើពាក្យសម្តីកាយ វិការនិងនិមិត្តសញ្ញាដើម្បី ទំនាក់ទំនង - ទំនាក់ទំនងដោយប្រើ កាយវិការនិងនិមិត្ត សញ្ញា	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីនិមិត្តសញ្ញា សាធារណៈទៅអ្នកដទៃ ចំនួន ៤។ បំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីនិមិត្តសញ្ញាសាធារណៈទៅអ្នកដទៃ ចំនួន ៤។ ចរិយាសម្បទា - ឈ្លាសវៃ ទម្លាប់ទំនាក់ទំនងគ្នា សហការ យោគយល់គ្នា និងចូលរួមសប្បាយរីករាយ។	២.ល្បះ ៖ ចង់ទិញស្លាកសញ្ញាសា ធារណៈ (សញ្ញាបន្ទប់ទឹកប្រុស បន្ទប់ ទឹកស្រី សញ្ញាពេទ្យ និងសញ្ញា ចរាចរណ៍)	
- និមិត្តសញ្ញាតំណាងឱ្យ មនុស្ស សត្វ ឬវត្ថុនានា	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីសកម្មភាពការងាររបស់មនុស្ស សត្វ តាមរយៈការធ្វើនិមិត្តសញ្ញា និងកាយវិការ។ បំណិនសម្បទា - កំណត់ពីសកម្មភាពការងាររបស់មនុស្ស សត្វ តាម រយៈការបង្ហាញនិមិត្តសញ្ញា និងធ្វើកាយវិការ។ ចរិយាសម្បទា - ពិភាក្សា សហការ ចូលរួមជាមួយគ្នាយោគយល់ គ្នានិងចូលរួមសប្បាយរីករាយ។	៣.ល្បះ ៖ ទាយឈ្មោះសកម្មភាព ៤.រំព្យកល្បះ ៖ ទាយឈ្មោះ សកម្មភាព	
៣.ការស្គាល់តួអក្សរ - ការប្រើប្រាណរបស់ ខ្លួន ដើម្បីអភិវឌ្ឍបំណិន សមត្ថភាពទាំង៦	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ឈ្មោះទីកន្លែងរស់នៅនិងផ្នែកផ្សេងៗនៃសត្វ - ប្រាប់បានពីលំដាប់ នៃសកម្មភាព។ បំណិនសម្បទា - រៀបរាប់ពីឈ្មោះទីកន្លែងរស់នៅនិងផ្នែកផ្សេងៗនៃ	៥.ល្បះ ៖ ពណ៌នាសត្វនៅក្នុងភូមិ ៦.ល្បះ ៖ តម្រៀបរូបភាពតាម លំដាប់លំដោយ	

កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់ខែទី៨

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
ចិត្តបល្លាត			
១.បំណិនចលករតូច - ការហ្វឹកហាត់បង្កើន កម្លាំងនិងសម្របសម្រួល រវាងចលនា សាច់ដុំដៃ និងសាច់ដុំភ្នែក	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបធ្វើចលនាសម្រាប់ដៃតាមទម្រង់ ផ្សេងៗ នៃសកម្មភាពណាមួយ។ ចំណិនសម្បទា - ធ្វើចលនាសម្រាប់ដៃដោយទប់លំនឹងតាមទម្រង់ ផ្សេងៗនៃសកម្មភាពណាមួយ។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម ស្វាហាប់ រហ័សរហួន ទន់ភ្លន់ និងសប្បាយរីករាយ។	១-ល្បែងចលនាសម្រាប់ដៃ៖ ចាប់ការ៉េម ២-រំលឹកល្បែងចលនាសម្រាប់ដៃ៖ ផ្ទាត់ គ្រាប់ក្រូស ឬកៅស៊ូ ប្រណាំងគ្នា ៣.រំលឹកចលនាសម្រាប់ដៃតាមរឿង និទាន៖ ដង្កូវវារកចំណី	២៣ម៉
២.បំណិនចលករធំ - ការហ្វឹកហាត់បង្កើន កម្លាំងនិងសម្របសម្រួល រវាងចលនា សាច់ដុំតូច និងសាច់ដុំធំ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀប បង្វិល ទាញ/រុញ ផ្សេងៗតាម ទម្រង់ផ្សេងៗ នៃសកម្មភាពនីមួយៗ។ ចំណិនសម្បទា - បង្វិល ទាញ/រុញមានលំនឹងល្អ តាមទម្រង់ផ្សេងៗ នៃសកម្មភាពនីមួយៗ។ ចរិយាសម្បទា - ស្វាហាប់ រហ័សរហួន អំណត់ ព្យាយាម ប្រុង ប្រយ័ត្ន និងសប្បាយរីករាយ ។	៤.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ បង្វិល ទាញ/រុញ - រុញខ្នងទល់ខ្នងរុញស្មាទល់ស្មា បង្វិលដៃជាមួយកង - ប្រទាក់ដៃគ្នាទាញទៅវិញទៅមកតាម ទីកំណត់ ៥.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ បង្វិល ទាញ/រុញ - រុញវត្ថុទៅមុខដោយជើង - ទាញខ្សែទៅវិញទៅមក - បង្វិលខ្លួនជាមួយកង	
៣.ការរីកចម្រើនរាងកាយ និងចលនា - ការបង្កើនកម្លាំងនិងការ ប្រឈមទប់ទល់នឹង ឧបសគ្គក្នុងពេលធ្វើ សកម្មភាព	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបធ្វើចលនាតូច និងចលនាធំនៃ សកម្មភាព ដើរ រត់ លោត បង្វិលនិងឡើង/ចុះ។ ចំណិនសម្បទា - ធ្វើចលនា ដើរ រត់ លោតបង្វិល និងឡើង/ចុះទៅ តាមវិធីផ្សេងៗ។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម ស្វាហាប់ រហ័សរហួន ទន់ភ្លន់ បម្រុងប្រយ័ត្ន រង់ចាំវេន និងសប្បាយរីករាយ។	៦.ចលនាចរន្ត៖ ដើរ រត់ លោត និង បង្វិល - ដើរគ្រាប់តាមកូនទា រត់ចុងជើង ទៅ មុខ លោតជើងទាំង២ ទៅមុខបង្វិល ខ្លួន១ជុំ ដើររត់បែនតាមខ្សែទៅមុខ ៧.ចលនាចរន្ត៖ ដើរ រត់ លោត និង ឡើង/ចុះ - ដើរគ្រាប់តាមខ្លាឃ្មុំ រត់គ្រាប់តាម សត្វសេះ លោតជើងទាំង២ទៅខាង ឆ្វេងនិងទៅខាងស្តាំ ឡើងចុះលើជុំ តង្គ/ត្រឡោកដូងនិងដើរលើផ្លូវតូច ត្រង់	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
		៨.រំព្វកល្បែងចលនា៖ ពីរជក់មួយ ៩.រំព្វកល្បែងចលនា៖ ដណ្តើមស្លឹកឈើ ១០.រំព្វកល្បែងចលនា៖ លោតម៉ីក ១១.រំព្វកល្បែងចលនា៖ បេះផ្លែឌីឡើកឬ ឱបផ្លែត្រឡាច ១២.រំព្វកល្បែងចលនា៖ វារដូចក្តាម ប្រណាំងគ្នា ១៣.រំព្វកល្បែងចលនា៖ លោតជើង១ ដេញចាប់ ១៤.រំព្វកល្បែងចលនា៖ លោតអន្ទាក់ ១៥.រំព្វកល្បែងចលនា៖ បេះផ្លែឌីឡើក ឬឱបផ្លែ ត្រឡាច ១៦.រំព្វកល្បែងចលនា៖ កាន់ទឹកដើរលើ ត្រឡោកដូង ១៧.រំព្វកហាត់ប្រាណតាមបទ ចម្រៀង៖ ព្រះអាទិត្យរះហើយ ១៨.ហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង៖ កូនកំប្រុក ១៩.រំព្វកហាត់ប្រាណតាមបទ ចម្រៀង៖ កូនកំប្រុក ២០.រំព្វកហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង៖ ហាត់កាយសិក្សា ២១.រំព្វកហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន៖ ហ្វូងពពែនាំគ្នាទៅស៊ីស្មៅលើភ្នំ ២២.រំព្វកហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន៖ មេគោនាំកូនទៅរកចំណី ២៣.រំព្វកហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន៖ មេសេះនាំកូនទៅរកចំណី	
មុខវិជ្ជា៖ វិទ្យាសាស្ត្រ			
១.បំណិនពិចារណា - ការយល់ដឹងពីហេតុ និងផល	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីលក្ខណៈអាកាសធាតុ និង ព្រឹត្តិការណ៍មុនក្នុងពេល និងក្រោយពេលភ្លៀង។ ចំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីលក្ខណៈអាកាសធាតុ ព្រឹត្តិការណ៍មុន	១.សង្កេត៖ ព្រឹត្តិការណ៍មុនពេលភ្លៀង ២.សង្កេត៖ ព្រឹត្តិការណ៍ក្នុងពេលនិង ក្រោយពេលភ្លៀង ៣.ល្បែង៖ ភ្លៀងធ្លាក់	១១ម៉

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	- ភ្ញៀវ ក្នុងពេលភ្ញៀវ និងក្រោយពេលភ្ញៀវ។ ចរិយាសម្បទា - មានបម្រុងប្រយ័ត្ន និងការពារខ្លួនពេលមាន បាតុភូតធម្មជាតិ។	៤.រឿងនិទាន: មេអំបៅមួយគូ ៥.សង្កេត: វិធីការពារខ្លួនពេលមាន ផ្អែកបន្ទោរភ្ញៀវ ៦.រឿងនិទាន: ពពក និងកូនផ្កា	
២.ការរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ - លក្ខណៈមេឃ និង អាកាសធាតុ	វិន័យសម្បទា - ប្រាប់បានពីលក្ខណៈមេឃ និងអាកាសធាតុនៅ ពេលមានបាតុភូតធម្មជាតិ - ប្រាប់បានពីផលពិបាកនៅពេលមាន ខ្យល់ព្យុះ ភ្ញៀវ ផ្គុវ រន្ទះ រាំងស្ងួត និងទឹកជំនន់។ បំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីលក្ខណៈមេឃ និងអាកាសធាតុនៅ ពេលមានបាតុភូតធម្មជាតិ - បង្ហាញពីផលពិបាក និងការពារខ្លួននៅពេលមាន ខ្យល់ព្យុះ ភ្ញៀវ ផ្គុវ រន្ទះ រាំងស្ងួត និងទឹកជំនន់។ ចរិយាសម្បទា - មានបម្រុងប្រយ័ត្ន និងការពារខ្លួន នៅពេលមាន បាតុភូតធម្មជាតិកើតឡើង។	៧.រឿងនិទាន: ខ្យល់ព្យុះ ៨.សង្កេត: ទឹកជំនន់ ៩.រឿងនិទាន: សង្គ្រាមរវាងគីង្គក់ និងតាព្រហ្ម ១០.សន្ទនា: ផលពិបាកនៃទឹកជំនន់ និងគ្រោះរាំងស្ងួត ១១.ល្បែង: ការពារខ្លួនពីបាតុភូតធម្ម ជាតិ	
មុខវិជ្ជា៖ សិក្សាសង្គម			
១.បំណិនទំនាក់ទំនង - បំណិនរស់នៅក្នុងសង្គម និងទំនាក់ទំនងល្អ ជាមួយមិត្តភក្តិដែលមាន វ័យប្រហាក់ប្រហែលគ្នា	វិន័យសម្បទា - ប្រាប់បានពីវត្តមានរបស់មិត្តភក្តិ និងកាលបរិច្ឆេទ - ប្រាប់បានពីឈ្មោះ និងលក្ខណៈសម្បត្តិមិត្តភក្តិ។ បំណិនសម្បទា - អនុវត្តតាមសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃបានទៀងទាត់ និងត្រឹមត្រូវ - បង្ហាញឈ្មោះ និងលក្ខណៈសម្បត្តិមិត្តភក្តិដែល នៅជុំវិញខ្លួន។ ចរិយាសម្បទា - សម្របខ្លួនឱ្យមិត្តភក្តិ គោរពពេលវេលា មាន បម្រុងប្រយ័ត្នមានសណ្តាប់ធ្នាប់ ចែករំលែក ឆ្នៃប្រឌិត សហការ និងការយោគយល់គ្នា។	ក.សកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ៖ - ពិនិត្យវត្តមាន - កាលបរិច្ឆេទ - ទម្លាប់ល្អ ▪ មិនត្រូវប្រឡែងគ្នាលេងនៅតាម ផ្លូវនិងតាមទីសាធារណៈ ▪ ចេះដូតទឹក សិតសក់ និងស្លៀក ពាក់ដោយខ្លួនឯង ▪ រៀបចំទុកដាក់សម្ភារៈនិងសម្លៀក បំពាក់ ផ្ទាល់ខ្លួនបានត្រឹមត្រូវ ខ.ល្បែងសេរី	សរុប៥៣ម៉ ១៦ម៉ ១៩ម៉
២.ការយល់ដឹងពីតម្លៃ មនុស្ស	វិន័យសម្បទា - ប្រាប់បានពីអំពើល្អអំពើអាក្រក់។ បំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីទង្វើល្អ និងទង្វើអាក្រក់។	១.រឿងនិទាន: កូនប្អូននាក់មិនបម្រើ ឪពុក	១៨ម៉

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
- ការយល់ដឹងពីតម្លៃមនុស្សនិងចរិតលក្ខណៈរបស់មនុស្ស	ចរិយាសម្បទា - ការតាំងចិត្តប្រព្រឹត្តតែអំពើល្អយល់ពីបុណ្យ និងបាប។		
៣.ការយល់ដឹងអំពីខ្លួនឯង - សម្តែងអារម្មណ៍និងចេះសង្កត់ចិត្តរបស់ខ្លួន	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីអារម្មណ៍និងគ្រប់គ្រងអារម្មណ៍របស់ខ្លួននៅពេលជួបរឿងសប្បាយចិត្ត និងមិនសប្បាយចិត្ត។ ចំណិនសម្បទា - សម្តែងអារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួន សម្របខ្លួន និងទប់អារម្មណ៍នូវគ្រប់ស្ថានភាពដែលបានជួប។ ចរិយាសម្បទា - ទទួលស្គាល់ភាពបរាជ័យ និងជោគជ័យរបស់ខ្លួននិងអ្នកដទៃ - កែប្រែទម្លាប់មិនល្អក្នុងការរស់នៅជាមួយអ្នកនៅជុំវិញ។	២.សន្ទនា៖ ការគ្រប់គ្រងអារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួន ៣.វិល្លេង៖ ទាយអារម្មណ៍តាមរូបភាព ៤.ចម្រៀង៖ កុំប្រឡែងគ្នាលេង ៥.រឿងនិទាន៖ ហ្វូងជំរី ៦.វិល្លេង៖ ស្វាមើលឃើញស្វាធ្វើតាម	
៤.បំណិនពិចារណា - គោលវិធីជាវិជ្ជមាននិងជំហរដើម្បីដោះស្រាយ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីវិធីដោះស្រាយបញ្ហាក្នុងក្រុម។ ចំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីវិធីផ្សេងៗដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាបានត្រឹមត្រូវ។ ចរិយាសម្បទា - សម្របខ្លួន ដឹងខុសត្រូវ និងតាំងខ្លួនជាកណ្តាលដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហា។	៧.សង្កេត៖ រូបភាពកុមារដណ្តើមកូនបាល់គ្នាលេង ៨.សន្ទនា៖ ការដោះស្រាយបញ្ហាដែលបានជួប ៩.សន្ទនា៖ ការជួយមិត្ត/មនុស្សចាស់កំពុងមានបញ្ហា ១០.រំលឹកសន្ទនា៖ ការដោះស្រាយបញ្ហាដែលបានជួប	
៥.គំនូរនិងសកម្មភាពកសាង - ការយល់ដឹង និងការពេញចិត្តចំពោះសិល្បៈតាមរយៈការបង្កើតរូបភាព	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបសួរបត់ កាត់បិទ។ ចំណិនសម្បទា - សួរ កាត់បិទ បត់បានត្រឹមត្រូវ។ ចរិយាសម្បទា - រហ័សរហួន មានបម្រុងប្រយ័ត្ន សហការចូលរួមច្នៃប្រឌិត និងមានសណ្តាប់ធ្នាប់ល្អ។	១១.សកម្មភាពកសាង៖ សួរបូសសេរី ១២.សកម្មភាពកសាង៖ បត់កាបូប ១៣.សកម្មភាពកសាង៖ បិទស្លឹកឈើជារូបសត្វ ១៤.សកម្មភាពកសាង៖ កាត់បិទរូបបាល់	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
- ការយល់ដឹងអំពីការធ្លាក់វត្ថុចង្វាក់ និងការគូរគំនូរ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបគូរផាត់ពណ៌រូបភាពងាយៗ។ ចំណិនសម្បទា - គូរ ផាត់ពណ៌ រូបភាព ងាយៗបានត្រឹមត្រូវ។ ចរិយាសម្បទា - រហ័សរហួន យកចិត្តទុកដាក់ មានបម្រុងប្រយ័ត្ន - សហការចូលរួម ច្នៃប្រឌិតនិងមានសណ្តាប់ធ្នាប់។	១៥.គំនូរតាមវត្ថុគំរូ៖ ទឹកមុខញញឹម ១៦.គំនូរតុបតែងលម្អ៖ កន្សែងដៃ	
៦.ចម្រៀងនិងតន្ត្រី - ចំណេះដឹងបច្ចេកទេសចលនាការច្នៃប្រឌិត និងបទពិសោធន៍ផ្នែក តន្ត្រី	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីចំណងជើងអត្ថន័យនៃបទចម្រៀងនិងរបៀបធ្វើកាយវិការបានត្រឹមត្រូវ។ ចំណិនសម្បទា - ច្រៀងចម្រៀង និងធ្វើកាយវិការត្រូវតាមខ្លឹមសារនិងទំនុកបទ។ ចរិយាសម្បទា - យកចិត្តទុកដាក់ និងសហការចូលរួមនិងសប្បាយរីករាយ។	១៧.ចម្រៀង៖ ពេលសប្បាយ (ពេលទី១) ១៨.ចម្រៀង៖ ពេលសប្បាយ (ពេលទី២)	
បុរេគណិត			
១.បរិមាណ និងចំនួន - ស្គាល់ យល់លេខតាងរាប់ចំនួន និងការគណនាលេខសាមញ្ញៗ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីចំនួន លេខ និងយល់ន័យពី ១០ ដល់ ២៥តាមលំដាប់ - ប្រាប់បានពីការបន្ថែមនិងបន្ថយចំនួនពី១ដល់១៥ - ប្រាប់បានពីរបៀបគូរចម្លងតាមលេខ ១៣។ ចំណិនសម្បទា - រាប់ចំនួនលេខនិងយល់ន័យពី១០ ដល់២៥តាមលំដាប់ - បន្ថែមនិងបន្ថយ ចំនួនពី១ ដល់១៥ និងរាប់ចំនួនសរុប - គូរចម្លងតាមលេខ១៣។ ចរិយាសម្បទា - សហការជួយគ្នា ព្យាយាម ឈ្លាសវៃ រហ័សរហួន ឆ្លើតឆ្លង់ និងសហការចូលរួម។	១.សម្គាល់៖ ចំនួន ចំណុច និងលេខពី១០ ដល់ ២៥ ២.ល្បែងបង់ទិញ៖ ចំនួននិងលេខពី១០ ដល់២៥ ៣.ល្បែង៖ បន្ថែមនិងបន្ថយចំនួនពី១ ដល់១៥ ៤.គំនូរ៖ គូរចម្លងតាមលេខគំរូ១៣	១១ម៉
- ការគិតនិងវិភាគគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបផ្គុំចំនួនរូបភាព ទៅនឹងចំនួនចំណុចពី១៥ ដល់ ២៥	៥.ល្បែង៖ ផ្គុំចំនួនរូបភាពទៅនឹងចំនួនចំណុចពី១៥ដល់២៥	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	- ប្រាប់បានពីការបង្កើតសំណុំចំនួនពី១៥ ដល់២៥ - ប្រាប់បានពីរបៀបគូសភ្ជាប់លេខតាមលំដាប់បង្កើតរូបភាពពី១ ដល់ ២៥។ ចំណិនសម្បទា - ផ្គុំចំនួនរូបភាពទៅនឹងចំនួនចំណុចពី១៥ដល់២៥ - បង្កើតសំណុំចំនួនពី១៥ ដល់ ២៥ - គូសភ្ជាប់លេខតាមលំដាប់បង្កើតរូបភាពពី១ ដល់ ២៥។ វិធានសម្បទា - រហ័សរហួន យកចិត្តទុកដាក់ មានបម្រុងប្រយ័ត្ន សហការចូលរួម និងមានសណ្តាប់ធ្នាប់។	៦.វិល្លុង៖ បង្កើតសំណុំចំនួនតូចៗ ពី ១៥ដល់២៥ ៧.វិល្លុង ៖ គូសភ្ជាប់លេខតាមលំដាប់បង្កើតរូបភាពពី១ដល់ ២៥	
២.រង្វាស់រង្វាល់ - បញ្ញត្តិស្តីពីរង្វាស់រង្វាល់	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីបញ្ញត្តិមាន និងមិនមាន។ ចំណិនសម្បទា - ប្រៀបធៀបមាន និងមិនមាន។ វិធានសម្បទា - យកចិត្តទុកដាក់ មានបម្រុងប្រយ័ត្ន សហការចូលរួម សកម្ម និងមានសណ្តាប់ធ្នាប់។	៨.សន្ទនា៖ បញ្ញត្តិមាន និងមិនមាន ៩.វិល្លុង៖ បាទ/ចាស ទេ (មាន និងមិនមាន)	
៣. រូបរាងនិងលំហ - បញ្ញត្តិនៃរូបរាងនិងលំហ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីបញ្ញត្តិទីតាំងក្នុងលំហ ខាងធ្វេង និងខាងស្តាំ។ ចំណិនសម្បទា - កំណត់ទីតាំងក្នុងលំហ ខាងធ្វេង និងខាងស្តាំ។ វិធានសម្បទា - ឈ្លាសវៃ រហ័សរហួន និងបម្រុងប្រយ័ត្នក្នុងការធ្វើសកម្មភាព។	១០.សម្គាល់ ៖ ខាងធ្វេង និងខាងស្តាំ ១១.ចម្រៀង៖ ធ្វេង ស្តាំ	
មុខវិជ្ជា៖ ភាសាខ្មែរ			
១.ការស្តាប់ - ស្តាប់គេនិយាយនិងមានសមត្ថភាពស្តាប់ដោយធ្វើតាមការណែនាំងាយៗ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ពីដំណើររឿង តាម រយៈពេលរូបភាពដែលបានបង្ហាញ។ ចំណិនសម្បទា - រៀបរូបភាព និងរៀបរាប់តាមដំណើររឿង - ឆ្លើយតបនឹងសំណួរ សាមញ្ញៗ៤ សំណួរ។	១.រឿងនិទាន៖ កសិករ និងពស់ថ្លាន់ ២.វិល្លុង៖ សម្តែងតួកសិករ និងពស់ថ្លាន់	១៦ម៉

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	ចរិយាសម្បទា - ឈ្លាសវៃ សកម្មចូលរួម យកចិត្តទុកដាក់ និង សប្បាយរីករាយ។		
២.ការប្រើពាក្យតាម វេយ្យាករណ៍ - ការយល់អំពីវាក្យស័ព្ទ ឃ្លា និងល្បះ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីឃ្លា ចំនួន៧ព្យាង្គ ។ ចំណិនសម្បទា - និយាយ ឃ្លា បានត្រឹមត្រូវចំនួន៧ព្យាង្គ។ ចរិយាសម្បទា - ឈ្លាសវៃ សកម្មចូលរួម យកចិត្តទុកដាក់ និង សប្បាយរីករាយ។	៣.ល្បះ ទះ ដៃតាមឃ្លា ដែលមាន ៧ព្យាង្គ	
៣.ការប្រើពាក្យសម្តី កាយ វិការ និងនិមិត្តសញ្ញាដើម្បី ទំនាក់ទំនង - ទំនាក់ទំនងដោយប្រើ ពាក្យសម្តី	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីសកម្មភាពនៅក្នុងសាច់រឿងឱ្យអ្នក ដទៃស្តាប់។ ចំណិនសម្បទា - បង្ហាញ និងនិទានរឿងតាមរូបភាពឱ្យអ្នកដទៃ ស្តាប់។ ចរិយាសម្បទា - ចូលចិត្តស្តាប់ និងនិទានរឿងឱ្យអ្នកដទៃស្តាប់។	៤.រឿងនិទាន៖ បូណាជាកុមារល្អ	
- ទំនាក់ទំនងដោយប្រើ កាយវិការ និងនិមិត្ត សញ្ញា	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បាននិមិត្តសញ្ញាស្លាកចារចរណ៍ចំនួន៤ទៅ អ្នកដទៃ។ ចំណិនសម្បទា - បង្ហាញស្លាកសញ្ញាចារចរណ៍ចំនួន៤ទៅអ្នកដទៃ។ ចរិយាសម្បទា - សកម្មចូលរួម យកចិត្តទុកដាក់ និងសប្បាយ រីករាយ។	៥.ល្បះ ចាប់គូស្លាកសញ្ញាចារចរណ៍	
៤.ការស្គាល់តួអក្សរ - ការប្រើសញ្ញាណរបស់ ខ្លួនដើម្បីអភិវឌ្ឍបំណិន សមត្ថភាពទាំង៦ (បំណិនចលនា)	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបបំពេញរូបភាព ផ្សេងៗ។ ចំណិនសម្បទា - គូសរូបភាពផ្សេងៗបានត្រឹមត្រូវ។ ចរិយាសម្បទា - យកចិត្តទុកដាក់ ព្យាយាម ផ្ដិតផ្ដង់ និង ការច្នៃប្រឌិត។	៦.គំនូរ៖ គូសបំពេញរូបភាព ផ្សេងៗ	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
- ការយល់ដឹងពីភាពខុសគ្នានៃសូរសំឡេង	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីពាក្យដែលផ្ដើមចេញពីតួអក្សររៀនរួច ចំណិនសម្បទា - រកពាក្យផ្ដើមចេញពីតួអក្សរដែលរៀនរួច ។ ចរិយាសម្បទា - រិះគិត ហៅសរសេរ ចូលរួមយ៉ាងសកម្ម និងព្យាយាមរកពាក្យថ្មីៗ។	៧.ល្បែង៖ រកពាក្យផ្ដើមចេញពីអក្សររៀនរួច	
- ការយល់ដឹងអំពីការអាន និងការប្រើប្រាស់ឯកសារ សំណេរ ឬឯកសារផ្សេងៗ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបកាន់ និងបើកសៀវភៅរឿងដើម្បីអាន។ ចំណិនសម្បទា - កាន់ បើក និងអានសៀវភៅរឿងពីទំព័រមុខរហូតដល់ទំព័រចុងក្រោយបានត្រឹមត្រូវ ។ ចរិយាសម្បទា - មានចំណូលចិត្តក្នុងការអានសៀវភៅ។	៨.អំណានរឿង៖ តើនេះជាសំឡេងនរណា ? ៩.រំលឹកអំណានរឿង៖ តើនេះជាសំឡេងនរណា ?	
- ការយល់ដឹងអំពីគោលការណ៍អក្ខរក្រម	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីតួអក្សរក្នុងអក្ខរក្រមភាសាខ្មែរចំនួន ៤តួ។ ចំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីលំដាប់អក្សរក្នុងអក្ខរក្រមបានចំនួន ៤តួ។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម យកចិត្តទុកដាក់និងចូលរួមយ៉ាងសកម្ម។	១០.សម្គាល់តួអក្សរ ៖ «រ» ១១.សម្គាល់តួអក្សរ ៖ «ល» ១២.សម្គាល់តួអក្សរ ៖ «វ» ១៣.សម្គាល់តួអក្សរ ៖ «ស»	
- ការយល់ដឹងអំពីបញ្ញត្តិនៃសំណេរ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបរៀបរៀងវត្ថុតូចៗលើតួអក្សរចំនួន៣តួតាមទិសនៃសំណេរ។ ចំណិនសម្បទា - រៀបវត្ថុតូចៗលើតួអក្សរចំនួន៣តួតាមទិសនៃសំណេរ។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ ព្យាយាម យកចិត្តទុកដាក់ និងចូលរួមសកម្ម។	១៤.សកម្មភាពកសាង៖ តម្រៀបវត្ថុតូចៗលើតួអក្សរ «ម យ រ»	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
៥.គូស និងសរសេរ តួអក្សរ - ការសរសេរកាន់តែ ប្រសើរឡើង	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីគូរចម្លងតាមគំរូតួអក្សរ «ព ភ ម យ» - ប្រាប់បានពីរបៀបចម្លងឈ្មោះខ្លួនឯង។ ចំណិនសម្បទា - គូរចម្លងតាមគំរូតួអក្សរ «ព ភ ម យ» និងចម្លង ឈ្មោះខ្លួនឯង។ វិធានសម្បទា - អំណត់ព្យាយាមយកចិត្តទុកដាក់សកម្មចូលរួម។	១៥.គំនូរ៖ គូរចម្លងតាមតួអក្សរគំរូ «ព ភ ម យ» ១៦.គំនូរ ៖ គូរឈ្មោះខ្លួនឯង តាមស្នាមចុច	

កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់ខែទី៩

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
ចិត្តបល្លាត			
១.បំណិនចលករតូច - ការហ្វឹកហាត់បង្កើន កម្លាំងសម្របសម្រួល រវាងចលនាសាច់ដុំដៃ និងសាច់ដុំភ្នែក	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបធ្វើចលនាសម្រាប់ដៃតាមទម្រង់ ផ្សេងៗ នៃសកម្មភាពមួយ។ ចំណិនសម្បទា - ធ្វើចលនាសម្រាប់ដៃដោយទប់លំនឹងតាមទម្រង់ ផ្សេងៗនៃ សកម្មភាពណាមួយ។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម ស្ទាហាប់ ហ្វឹកសរសៃ និង សប្បាយរីករាយ។	១. ព្យាបាលចលនាសម្រាប់ដៃ៖ គ្រុះ ២. ព្យាបាលចលនាសម្រាប់ដៃ៖ ផ្លាត់ កៅស៊ូគងត្នា ៣. ព្យាបាលចលនាសម្រាប់ដៃ៖ ចាប់ កាដេម	២៧ម៉
២.បំណិនចលករធំ - ការហ្វឹកហាត់បង្កើន កម្លាំងនិងសម្រប សម្រួលរវាងចលនា សាច់ដុំតូច និងសាច់ដុំ ធំ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបតោងតាមទម្រង់ផ្សេងៗ។ ចំណិនសម្បទា - តោងតាមរបៀបផ្សេងៗ។ ចរិយាសម្បទា - ស្ទាហាប់ ហ្វឹកសរសៃ អំណត់ ព្យាយាម ប្រុង ប្រយ័ត្ន និងសប្បាយរីករាយ ។	៤.ចលនាមូលដ្ឋាន៖ តោង - តោងបង្អង់ឈើ តោងស្ករឈើ ឬដែក និងតោងខ្សែពួរ	
៣.ការរីកចម្រើនរាងកាយ និងចលនា - ការបង្កើនកម្លាំងនិង ការប្រឈមទប់ទល់ នឹងឧបសគ្គក្នុងពេល ធ្វើសកម្មភាព	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបធ្វើចលនាតូច និងចលនាធំ នៃសកម្មភាពដើរ រត់ លោត វាវ និងឡើង/ចុះ។ ចំណិនសម្បទា - ធ្វើចលនាសកម្មភាព ដើរ រត់ លោត វាវ និង ឡើង/ចុះទៅតាមវិធីផ្សេងៗ។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម ស្ទាហាប់ ហ្វឹកសរសៃ រហូនទន់ភ្លន់ បម្រុងប្រយ័ត្ន រង់ចាំវេន និងសប្បាយរីករាយ។	៥.ចលនាចរន្ត៖ ដើរ រត់ លោត វាវ ឡើង/ចុះ - ដើរលើកែងជើងទៅមុខ រត់បត់បែន តាមចន្លោះកៅអី លោតចូលរង្វង់ ចំនួន៣រង្វង់ វាវចូលកង ឡើងនិង ចុះតុឬកៅអី និងរត់តិចៗទៅមុខ តាមទីកំណត់ ៦.ចលនាចរន្ត៖ ដើរ រត់ លោត វាវ ឡើង/ចុះ - ដើរកែងជើងដោយច្រត់ចង្កេះរត់ នៅមួយកន្លែងលោតជើង១ទៅមុខ ឡើងនិងចុះតុ ឬ កៅអី វាវក្រោម ខ្សែ និងរត់លើកជើងខ្ពស់ៗ ៧.ចលនាចរន្ត៖ ដើរ រត់ លោត វាវ ឡើង/ចុះ	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
		- ដើរតាមចន្លោះកាំជណ្តើរ រត់វាង ឧបសគ្គ លោតត្រាប់តាមសត្វកង្កែប ដើរចុងជើងដោយច្រត់ចង្កេះ វាបត់ បែនតាមខ្សែ និងឡើង/ចុះលើជុំតង្គ ៨.រំលឹកល្បែងចលនា៖ រត់ដងទឹកដាក់ដប ៩.ល្បែងចលនា៖ ប្រណាំងឡាន ១០.រំលឹកល្បែងចលនា៖ បេះផ្លែឌីឡឹក ឬឱបផ្លែត្រឡាច ១១.ល្បែងចលនា៖ ចាប់កូនខ្លែង ១២.រំលឹកល្បែងចលនា៖ បោះបាល់ ចូលរាងការ ១៣.ល្បែងចលនា៖ កាន់ទឹកដើរលើ ត្រឡោកដូង ១៤.ល្បែងចលនា៖ ស្វែងរកកោះ ១៥.រំលឹកល្បែងចលនា៖ ចាប់ស្រុក និងធ្មា ១៦.ល្បែងចលនា៖ ដឹកដៃកូនប្រសារ ទៅលេងម៉ែក្មេក ១៧.រំលឹកល្បែងចលនា៖ គាបវត្ថុនឹង ភ្លៅលោតប្រណាំងគ្នា ១៨.ល្បែងចលនា៖ រត់យកវត្ថុបន្តគ្នា ១៩.ល្បែងចលនា៖ បោះបាល់/វត្ថុ ចូលកន្ត្រកប្រណាំងគ្នា ២០.រំលឹកហាត់ប្រាណតាមបទ ចម្រៀង៖ រទេះភ្លើង ២១.រំលឹកហាត់ប្រាណតាមបទ ចម្រៀង៖ ហាត់កាយសិក្សា ២២.រំលឹកហាត់ប្រាណតាមបទ ចម្រៀង៖ ធ្វេង ស្តាំ ២៣. រំលឹកហាត់ប្រាណតាមបទ ចម្រៀង៖ កូនកំប្រុក ២៤.រំលឹកហាត់ប្រាណតាមបទ ចម្រៀង៖ ពេលសប្បាយ	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
		២៥. រំពឹងទុកប្រាណតាមរឿង និទាន៖ សម្លាញ់បីនាក់ទៅសាលារៀន ២៦. ហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន៖ រឿងប្រឌិត ២៧. ហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន៖ រឿងប្រឌិត	
វិទ្យាសាស្ត្រ			
១. ការរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ - ការប្រើប្រាស់សម្ភារៈ តាមបច្ចេកវិទ្យា	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ឈ្មោះឧបករណ៍បច្ចេកវិទ្យាដែលប្រើ ប្រាស់ប្រចាំថ្ងៃ - ប្រាប់បានពីឈ្មោះសំណង់សាមញ្ញៗ។ ចំណិនសម្បទា - បង្ហាញបានពីឈ្មោះឧបករណ៍បច្ចេកវិទ្យាដែល ប្រើប្រាស់ប្រចាំថ្ងៃ និងមុខងារ - សាងសង់សំណង់សាមញ្ញៗដោយ ប្រើក្រដាស ដីឥដ្ឋ ឬដុំឈើឬដុំឥដ្ឋកូនរុក្ខជាតិតូចៗ...ធ្វើជាផ្ទះ សួនច្បារ ទូក កង់តាមការច្នៃប្រឌិត។ ចរិយាសម្បទា - យកចិត្តទុកដាក់ អំណត់ព្យាយាម សហការគ្នា ច្នៃប្រឌិត និងចូលរួមយ៉ាងសកម្ម។	១. សន្ទនា៖ ឧបករណ៍បច្ចេកវិទ្យា ដែលប្រើប្រាស់ប្រចាំថ្ងៃ ២. សង្កេត៖ កង្ហារ ៣. សង្កេត៖ ទូរទស្សន៍ ៤. សង្កេត៖ អាគុយ ៥. ល្បែង៖ គូសភ្ជាប់វត្ថុទៅ នឹងរាង កាយមនុស្ស ៦. សង្កេត៖ រូបភាពផ្ទះឈើ ៧. ល្បែងសាងសង់៖ សេរី ៨. ល្បែង៖ រៀបចំបរិស្ថាន សាលារៀន ៩. រំពឹងទុកល្បែង៖ រៀបចំបរិស្ថាន សាលារៀន	១៤ម៉
- ការស្វែងយល់ដោយ ការសង្កេត	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីវត្ថុដែលអាចច្រោះទឹកបាន - ប្រាប់បានពីឈ្មោះវត្ថុដែលជ្រាបនិងមិនជ្រាបទឹក ចំណិនសម្បទា - បង្ហាញវត្ថុដែលច្រោះទឹកបាន និងវត្ថុជ្រាបនិង មិនជ្រាបទឹក ចរិយាសម្បទា - សហការគ្នាព្យាយាមយកចិត្តទុកដាក់ ចូលរួម សកម្មភាពស្វែងយល់ស្រាវជ្រាវអនុវត្ត។	១០. សង្កេត៖ ធុងចម្រោះទឹក ១១. ពិសោធន៍៖ វត្ថុជ្រាប និងមិន ជ្រាបទឹក	
២. បំណិនពិចារណា - ការយល់ដឹងពីហេតុ និងផល	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីសកម្មភាពដែលជះឥទ្ធិពលលើវត្ថុ នានាឱ្យមានការប្រែប្រួល។ ចំណិនសម្បទា - រៀបរាប់ពីសកម្មភាពដែលជះឥទ្ធិពលលើវត្ថុនានា	១២. ពិសោធន៍៖ វត្ថុរមៀល និង មិន រមៀល ១៣. សន្ទនា៖ ការប្រែប្រួល របស់វត្ថុ	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	ឱ្យមានការប្រែប្រួល(បានច្នៃផ្គត់ផ្គង់នឹងបែក កែវ ជាជំរកដាក់ចូលក្នុងវានឹងឆេះរលាយ វត្ថុមូលវា មៀល វត្ថុមានជ្រុងមិនមៀល...)។ ចរិយាសម្បទា - មានបម្រុងប្រយ័ត្ន ព្យាយាម យកចិត្តទុកដាក់ និងចូលរួម។	១៤.ល្បែង៖ ធ្វើចំណាត់ថ្នាក់វត្ថុបែក វត្ថុរលាយ និងវត្ថុមៀល	
សិក្សាសង្គម			
១.បំណិនទំនាក់ទំនង - បំណិនរស់នៅក្នុងសង្គម និងទំនាក់ទំនងល្អ ជាមួយមិត្តភក្តិដែលមាន វ័យប្រហាក់ប្រហែលគ្នា	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីវត្តមានរបស់មិត្តភក្តិនិងកាលបរិច្ឆេទ - ប្រាប់បានពីការគោរពវេន និងការទទួលខុសត្រូវ ក្នុងពេលអនុវត្តទម្លាប់ល្អ។ ចំណិនសម្បទា - អនុវត្តតាមសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃបានទៀងទាត់ និងត្រឹមត្រូវ។ ចរិយាសម្បទា - សម្របខ្លួនចុះសម្រុងជាមួយ មិត្តភក្តិ គោរព ពេលវេលា មានបម្រុងប្រយ័ត្នមានសណ្តាប់ធ្នាប់ ចែករំលែក ច្នៃប្រឌិត សហការ និង ការយោគយល់ គ្នា។	ក.សកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ៖ - ពិនិត្យវត្តមាន - កាលបរិច្ឆេទ - រៀនទម្លាប់ល្អ(ខែទី៧) ▪ ចេះផ្តល់កន្លែងអង្គុយដល់ មនុស្សចាស់ជួយរើសសម្ភារៈជូន អ្នកដទៃដែលជ្រុះនិងសម្តែងក្តី បារម្ភចំពោះមនុស្សជុំវិញខ្លួន ▪ មិនរើសអើងចំពោះអ្នកដទៃ ▪ ក្លាហានចូលរួមសកម្មភាពជាមួយ មិត្តភក្តិ គ្រូ និងអ្នកនៅជុំវិញខ្លួន ខ.ល្បែងសេរី	<i>សរុប៦៥ម៉</i> ២១ម៉
២.បំណិនក្នុងសង្គម - ការយល់ដឹងអំពីបរិស្ថាន ធម្មជាតិ និងវិធីការពារ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ឈ្មោះទីកន្លែងដែលមានបរិស្ថានធម្មជាតិល្អ និងការពារបរិស្ថាន។ ចំណិនសម្បទា - អនុវត្តការថែរក្សាបរិស្ថានដែលនៅជុំវិញខ្លួន។ ចរិយាសម្បទា - សហការចូលរួម អំណត់ ព្យាយាម ស្រឡាញ់ ចូលចិត្ត និងចូលរួមថែរក្សាបរិស្ថាន។	១.សន្ទនា៖ ការចូលរួមថែរក្សាបរិស្ថាន ២.ល្បែង៖ ស្គាល់ធម្មជាតិរបស់អ្នក ៣.រឿងនិទាន៖ ដើរលេងតាមសួន ៤.រៀនរឿងនិទាន៖ ដើរលេងតាមសួន ៥.ល្បែង៖ បាទ/ចាសទេ អំពីបរិស្ថាន ៦.ល្បែង៖ ស្តាប់សូរសំឡេងជុំវិញខ្លួន	២១ម៉
៣.គំនូរនិងសកម្មភាព កសាង - ការយល់ដឹង និងការ ពេញចិត្តចំពោះសិល្បៈ តាមរយៈការបង្កើត រូបភាព	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបបិទបត់ សួន និងផលិត វត្ថុផ្សេងៗ ចំណិនសម្បទា - បិទ បត់ សួន ជារូបភាពផ្សេងៗ - កែច្នៃនិងផលិតវត្ថុផ្សេងៗឱ្យទៅជាសម្ភារៈល្បែង	៧.សកម្មភាពកសាង៖ កាត់ និងបិទ កង្ហារ ៨.សកម្មភាពកសាង៖ បត់ផ្លិត ៩.សកម្មភាពកសាង៖ ផលិតទូរស័ព្ទពីកំប៉ុង ១០.សកម្មភាពកសាង៖ សួនរូបសេរី	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	វិស័យសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម ច្នៃប្រឌិត សហការចូលរួម សណ្តាប់ធ្នាប់។	១១.សកម្មភាពកសាង៖ សូនរូបសេរី	
- ការយល់ដឹងពីភាពធ្លាក់ នៃវត្ថុតាមចង្វាក់និងការ គូរគំនូរ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបដោត និងគូរគំនូរ។ ចំណិនសម្បទា - ដោតវត្ថុតូចៗតាមចង្វាក់សញ្ញាតាង និងគូរគំនូរ បានត្រឹមត្រូវ។ វិស័យសម្បទា - យកចិត្តទុកដាក់ អំណត់ព្យាយាម និងស្រឡាញ់ សោភ័ណភាព។	១២.សកម្មភាពកសាង៖ ដោតវត្ថុតូចៗ តាមចង្វាក់ខ្លី២ វែង១ ១៣.សកម្មភាពកសាង៖ ដោតវត្ថុតូចៗ តាមចង្វាក់ សញ្ញាតាង។ ១៤.គន្ថរផាត់ពណ៌៖ ទូរស័ព្ទ ១៥.គំនូរផាត់ពណ៌៖ កង្កែប	
៤.ចម្រៀងនិងតន្ត្រី - ចំណេះដឹងបច្ចេកទេស ចលនាការច្នៃប្រឌិត និងបទពិសោធន៍ ពីតន្ត្រី	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីចំណងជើងអត្ថន័យនៃបទចម្រៀង និងរបៀបធ្វើការវិការបានត្រឹមត្រូវ។ ចំណិនសម្បទា - ច្រៀងចម្រៀង និងធ្វើការវិការត្រូវតាមខ្លឹមសារ ទំនុកបទ វិស័យសម្បទា - បម្រុងប្រយ័ត្នស្តាប់ រង់ចាំវេនគ្នា និងសហការ ចូលរួម។	១៦.ចម្រៀង៖ អក្ខរក្រមវគ្គទី១ និង ទី២ (ពេលទី១) ១៧.ចម្រៀង៖ អក្ខរក្រមវគ្គទី១ និង ទី២ (ពេលទី២) ១៨.ចម្រៀង៖ អក្ខរក្រមវគ្គទី៣ និង ទី៤ (ពេលទី១) ១៩.ចម្រៀង៖ អក្ខរក្រមវគ្គទី៣ និង ទី៤ (ពេលទី២) ២០.ចម្រៀង៖ អក្ខរក្រម ២១.វិល្លៀង៖ គោរ/ទះដៃតាមចង្វាក់ នៃបទចម្រៀង	
បុរេគណិត			
១.បរិមាណ និងចំនួន - ស្គាល់ និងយល់លេខ តាង និងគណនាលេខ សាមញ្ញៗ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីចំនួន លេខ និងយល់ន័យពី១០ ដល់ ៣០តាមលំដាប់ - ប្រាប់បានពីការបំពេញលេខតាមចន្លោះពី១០ ដល់៣០ - ប្រាប់បានពីការបន្ថែម និងបន្ថយចំនួនពី១ ដល់១៥ - ប្រាប់បានរបៀបគូរចម្លងតាមគំរូលេខ១៤ - ប្រាប់បានពីការប្រៀបធៀបចំនួនស្មើគ្នា តិចជាង ច្រើនជាងក្នុងចំនួនពី១ ដល់ ២០។	១.សម្គាល់៖ ចំនួនចំណុច និងលេខពី ១០ ដល់ ៣០ ២.វិល្លៀង៖ បំពេញលេខតាមចន្លោះ ពី១០ ដល់៣០ ៣.រំលឹកវិល្លៀង៖ បន្ថែមនិងបន្ថយ ចំនួនពី ១ដល់១៥ ៤.គំនូរ៖ គូរចម្លងតាមគំរូលេខ១៤	១៤ម៉

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	ចំណិនសម្បទា - រាប់ចំនួនលេខនិងយល់ន័យពី១០ ដល់៣០ តាមលំដាប់ - បន្ថែម និងបន្ថយចំនួនពី១ ដល់១៥ និងរាប់ ចំនួនសរុប - គូរចម្លងតាមគំរូលេខ១៤ - បំពេញលេខតាមចន្លោះពី១០ ដល់៣០ - ប្រៀបធៀបចំនួនស្មើគ្នា តិចជាង ច្រើនជាងក្នុង ចំនួនពី១ ដល់១៥។ ចរិយាសម្បទា - ឈ្លាសវៃ រហ័សរហួន រិះគិត ហ្មត់ចត់ និង សកម្មចូលរួម។	៥.រំពងកែលម្អ៖ ប្រៀបធៀបចំនួនស្មើគ្នា តិចជាង ច្រើនជាងក្នុងចំនួនពី១ ដល់២០	
- ការគិតនិងវិភាគគ្រប់ ជ្រុងជ្រោយ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់របៀបផ្គុំចំនួនចំណុចទៅនឹងលេខពី២០ ដល់៣០។ ចំណិនសម្បទា - ផ្គុំចំនួនចំណុច ទៅនឹងលេខពី២០ ដល់៣០។ ចរិយាសម្បទា - ឈ្លាសវៃ រហ័សរហួន រិះគិត ហ្មត់ចត់ និងចូល រួមសកម្ម។	៦.ល្បែង៖ ផ្គុំចំនួនចំណុចទៅនឹង លេខពី២០ ដល់៣០	
២. ទំហំ និងពណ៌ - ចំណាត់ថ្នាក់ និង លំដាប់លំដោយ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ពីរបៀបរៀងរាងធរណីមាត្រប្រវត្តនានាទៅ តាមក្រុមនិងតាមចង្វាក់ដដែលៗនៃរាងទំហំ និងពណ៌ - ប្រាប់បានពីរបៀបតម្រួតរាងធរណីមាត្រប្រវត្ត នានាតាមលំដាប់លំដោយនៃទំហំ ។ ចំណិនសម្បទា - រៀបរាងធរណីមាត្រប្រវត្តនានាទៅតាមក្រុមនិង តាមចង្វាក់ដដែលៗ នៃរាង ទំហំ និងពណ៌ - តម្រួតរាងធរណីមាត្រប្រវត្តនានាតាមលំដាប់ លំដោយនៃទំហំ។ ចរិយាសម្បទា - មានទម្លាប់ប្រើប្រាស់និងទុកដាក់ សម្ភារៈឱ្យមាន សណ្តាប់ធ្នាប់ មានការព្យាយាម សហការនិង	៧.ល្បែង៖ ចំណាត់ថ្នាក់តាមក្រុមរាង ធរណីមាត្រ ពណ៌ និងទំហំ ៨.ល្បែង៖ ពស់ព្រួយចិត្ត(រាងធរណី មាត្រនិងពណ៌) ៩.រំពងកែលម្អ៖ ពស់ព្រួយចិត្ត(រាង ធរណីមាត្រ និងពណ៌) ១០.ល្បែង៖ តម្រៀបវត្ថុតាមចង្វាក់ ដដែលៗ ១១.ល្បែង៖ តម្រួតរាងធរណីមាត្រ តាមលំដាប់លំដោយ នៃទំហំ ១២.រំពងកែលម្អ៖ តម្រួតរាងធរណីមាត្រ តាមលំដាប់លំដោយនៃទំហំ	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
៣.បំណិនពិចារណាក្នុងសង្គម - ចំណេះដឹងនៃបញ្ញត្តិសេដ្ឋកិច្ចសាមញ្ញមួយចំនួន	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីប្រភេទនិងការប្រើប្រាស់ប្រាក់រៀលខ្មែរ ៥០៛ ១០០៛ ២០០៛ ៥០០៛ ១០០០៛ ២០០០៛ និង៥០០០៛។ ចំណិនសម្បទា - បង្ហាញ និងប្រើប្រាស់ ប្រភេទក្រដាសប្រាក់រៀលខ្មែរ ៥០៛ ១០០៛ ២០០៛ ៥០០៛ ១០០០៛ ២ ០០០៛ និង៥០០០៛។ ចរិយាសម្បទា - ស្រឡាញ់ និងឱ្យតម្លៃប្រាក់រៀលរបស់ជាតិខ្មែរ។	១៣.សម្គាល់៖ ប្រាក់រៀលខ្មែរ ៥០៛ ១០០៛ ២០០៛ ៥០០៛ ១ ០០០៛ ២ ០០០៛ និង៥ ០០០៛។ ១៤.វិល្លុង៖ ត្រាប់តាមអ្នកលក់ដូរ	
ភាសាខ្មែរ			
១.ការប្រើពាក្យតាមវេយ្យាករណ៍ - ការយល់អំពីវាក្យស័ព្ទ ឃ្លា និងល្អះ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ឃ្លាបានចំនួន ៨ព្យាង្គ - ប្រាប់បានពីរបៀបផ្គុំឃ្លាដែលមាន ៨ព្យាង្គ។ ចំណិនសម្បទា - និយាយពាក្យ ឃ្លា និងល្អះចំនួន ៨ព្យាង្គ - ផ្គុំឃ្លាដែលមាន ៨ព្យាង្គ។ ចរិយាសម្បទា - មានការរិះគិតនិងមានទម្លាប់ប្រើពាក្យឃ្លាល្អៗខ្លីៗ។	១.វិល្លុង៖ ផ្គុំឃ្លាដែលមាន ៨ព្យាង្គ	១៨ម៉
២. ការប្រើពាក្យសម្តីកាយវិការ និងនិមិត្តសញ្ញាដើម្បីទំនាក់ទំនង - ទំនាក់ទំនងដោយប្រើពាក្យសម្តី	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីសកម្មភាពនៅក្នុងសាច់រឿងឱ្យអ្នកដទៃស្តាប់ - ប្រាប់បានពីការសម្តែងតួនៃសកម្មភាពសាច់រឿង។ ចំណិនសម្បទា - និទានរឿងតាមរូបភាពឱ្យអ្នកដទៃស្តាប់ - បង្ហាញនិងសម្តែងតួពីសកម្មភាពនៃសាច់រឿង។ ចរិយាសម្បទា - ក្លាហាន សហការគ្នា សប្បាយរីករាយ និងចូលចិត្តរឿងនិទាន។	២.រឿងនិទាន៖ កុមារសៅចេះ កែខ្លួន ៣.រឿងនិទាន ៖ សម្តែងតួក្នុងកុមារសៅចេះកែខ្លួន	
- ទំនាក់ទំនងដោយប្រើកាយវិការ និងនិមិត្តសញ្ញា	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីនិមិត្តសញ្ញាសាធារណៈ ស្លាកសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់ និងមិនគ្រោះថ្នាក់។		

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	ចំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីនិមិត្តសញ្ញាសាធារណៈ ស្លាកសញ្ញា គ្រោះថ្នាក់ និងមិនគ្រោះថ្នាក់។ ចរិយាសម្បទា - ឈ្លាសវៃទំនាក់ទំនង សហការល្អ និងមានការ ប្រុងប្រយ័ត្ន។	៤.វិឈ្លង៖ ហូចកញ្ចប់ស្លាកសញ្ញា សាធារណៈ(សញ្ញាគ្រោះថ្នាក់ និងមិន គ្រោះថ្នាក់)	
៣. ការស្គាល់តួអក្សរ - ការប្រើសញ្ញារបស់ខ្លួន ដើម្បីអភិវឌ្ឍបំណិន សមត្ថភាពទាំង៦	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបរកផ្លូវដែលមានភាពស្មុគស្មាញ ទៅឱ្យដល់គោលដៅ។ ចំណិនសម្បទា - គូបង្ហាញផ្លូវដែលមានភាពស្មុគស្មាញទៅឱ្យដល់ គោលដៅបានត្រឹមត្រូវ។ ចរិយាសម្បទា - មានចំណូលចិត្តព្យាយាមនិងផ្ដើមផ្ទៃក្នុងការគូស វាស។	៥.វិឈ្លង៖ ជួយរកផ្លូវឱ្យកូនកណ្តុរ	
- ការយល់ដឹងអំពីភាព ខុសគ្នានៃសូរសំឡេង	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីពាក្យដែលផ្ដើមចេញពីតួអក្សរដែល រៀនរួច ។ ចំណិនសម្បទា - រកពាក្យតាមរយៈការផ្ដើមចេញពីតួអក្សរណា មួយដែលរៀនរួច។ ចរិយាសម្បទា - រិះគិត ហ៊ុសហ្វូន និងព្យាយាមរកពាក្យថ្មីៗ។	៦.វិឈ្លង៖ រកពាក្យផ្ដើមចេញពីអក្សរ រៀនរួច	
- ការយល់ដឹងអំពីការ អាន និងការប្រើប្រាស់ ឯកសារសំណេរ ឬឯក សារផ្សេងៗ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបកាន់ និងបើកសៀវភៅរឿង ដើម្បីអាន។ ចំណិនសម្បទា - កាន់ បើក និងអានសៀវភៅរឿងពីទំព័រមុខរហូត ដល់ទំព័រចុងក្រោយបានត្រឹមត្រូវ។ ចរិយាសម្បទា - មានចំណូលចិត្តក្នុងការអាន សៀវភៅ។	៧.អំណានរឿង៖ ជ្រើសរើសរឿង ដោយខ្លួនឯង ៨.រំឭកអំណានរឿង ៖ ជ្រើសរើសរឿង ដោយខ្លួនឯង	
- ការយល់ដឹងអំពី គោលការណ៍អក្ខរក្រម	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់ពីឈ្មោះតួអក្សរ៣តួ និងស្រៈចំនួន៥បាន ត្រឹមត្រូវ។	៩.សម្គាល់តួអក្សរ ៖ « ហ » ១០.សម្គាល់តួអក្សរ ៖ « ឡ » ១១.សម្គាល់តួអក្សរ ៖ « អ »	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	ចំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីតួអក្សរ៣តួនិងស្រៈ ចំនួន៥ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ ព្យាយាមយកចិត្តទុកដាក់ សហការចូលរួមយ៉ាងសកម្ម។	១២.ល្បែង៖ ឡូកឡាក់ស្រៈ « ី ្ក ្ខ ្គ ្ឃ » ១៣.ល្បែង៖ ឡូតូស្រៈ « ា » ដល់ស្រៈ « ្គ » ១៤.ល្បែង៖ ភ្លើងឆេះលើភ្នំស្រៈដែលរៀនរួច	
- ការយល់ដឹងពីបញ្ញត្តិនៃសំណេរ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបរៀបរៀបវត្ថុតូចៗ លើតួអក្សរ និងស្រៈតាមទិសនៃសំណេរ។ ចំណិនសម្បទា - រៀបវត្ថុតូចៗលើតួអក្សរ និងស្រៈតាមទិសនៃសំណេរ ចរិយាសម្បទា - ខិតខំសង្កេត ព្យាយាមចំណាំតួ អក្សរ ស្រៈនីមួយៗ ដោយភាពអត់ធ្មត់និងសហការរីករាយ។	១៥.សកម្មភាពកសាង៖ តម្រៀបវត្ថុតូចៗលើតួអក្សរ « ល វ ស » ១៦.សកម្មភាពកសាង៖ តម្រៀបវត្ថុតូចៗលើស្រៈ « ា ិ ី ឺ »	
៤.សមត្ថភាពតួស និងសរសេរតួអក្សរ - ការសរសេរកាន់តែប្រសើរឡើង	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបគូរចម្លងតាមគំរូតួអក្សរចំនួន៣តួ - ប្រាប់បានពីរបៀបគូរឈ្មោះកុមារម្នាក់ៗតាមស្នាមចុច ។ ចំណិនសម្បទា - គូរចម្លងតួអក្សរបានតាមគំរូ និងឈ្មោះកុមារម្នាក់ៗតាមស្នាមចុច - គូរឈ្មោះកុមារម្នាក់ៗតាមស្នាមចុច។ ចរិយាសម្បទា - ព្យាយាមអត់ធ្មត់ និងផ្ចិតផ្ចង់ សកម្មចូលរួមក្នុងសកម្មភាព	១៧.គំនូរ៖ គូរចម្លងតាមតួអក្សរគំរូ «ហ ឡ អ» ១៨.គំនូរ៖ គូរចម្លងឈ្មោះខ្លួនឯង	

កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់ខែទី១០

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
វិគ្គបាលភាព			
១.បំណិនចលករតូច - ការហ្វឹកហាត់បង្កើន កម្លាំងសម្របសម្រួល រវាងចលនាសាច់ដុំដៃ និងសាច់ដុំភ្នែក	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបធ្វើចលនាសម្រាប់ដៃតាមទម្រង់ ផ្សេងៗនៃសកម្មភាពមួយ។ ចំណិនសម្បទា - ធ្វើចលនាសម្រាប់ដៃដោយទប់លំនឹងតាមទម្រង់ ផ្សេងៗនៃ សកម្មភាពណាមួយ។ ចរិយាសម្បទា - អំណត់ព្យាយាម ស្វាហាប់ រហ័សរហួន និង សប្បាយរីករាយ។	១.រំលឹកល្បែងចលនាសម្រាប់ដៃ៖ ចាប់ការ៉េម៉េ ២.រំលឹកចលនាសម្រាប់ដៃ៖ តាមរឿងនិទានដង្កូវរ៉ាវរកចំណី ៣.ល្បែងចលនាសម្រាប់ដៃ៖ បាយខុំ ៤.រំលឹកល្បែងចលនាសម្រាប់ដៃ៖ ផ្ទាត់កៅស៊ូគងត្នា	២៧ម៉
២.បំណិនចលករធំ - ការហ្វឹកហាត់បង្កើន កម្លាំងនិងសម្រប សម្រួលរវាងចលនា សាច់ដុំតូច និងសាច់ដុំ ធំ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀប ដើរ រត់ លោត បោះ គប់ និង ឡើងចុះ/ផ្សេងៗ។ ចំណិនសម្បទា - ដើរ រត់ លោត បោះ គប់ និងឡើង/ចុះ តាម របៀបផ្សេងៗ ចរិយាសម្បទា - ស្វាហាប់ រហ័សរហួន អំណត់ ព្យាយាម ប្រុងប្រយ័ត្ន និងសប្បាយរីករាយ ។	៥.រំលឹកចលនាមូលដ្ឋាន៖ រត់ លោតបោះ៖ - រត់ចុងជើងទៅមុខ ថយក្រោយ ដោយច្រត់ចង្កៈ - លោតដាក់វត្ថុក្នុងប្រអប់/កន្រ្ទកដែល ចង់ឮរ - បោះបាល់វត្ថុ/ចូលក្នុងរង្វង់ ៦. រំលឹកចលនាមូលដ្ឋាន៖ ដើរ គប់ ឡើង/ចុះ៖ - ដើរកាន់កែវទឹកក្នុងចម្ងាយ ៣ម៉ែត្រ - គប់បាល់វត្ថុ/ឱ្យចំចំណុចដែលបាន កំណត់ - ឡើងនិងចុះជណ្តើរ ឬខ្សែពួរ ឬតុ ឬកៅអី	
៣.ការរីកចម្រើនរាងកាយ និងចលនា - ការបង្កើនកម្លាំងនិងការ ប្រឈមទប់ទល់នឹង ឧបសគ្គក្នុងពេលធ្វើ សកម្មភាព	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបធ្វើចលនាតូច និងចលនាធំ នៃសកម្មភាពដើរ រត់ លោត វាវ ឡើង/ចុះនិង បង្វិល។ ចំណិនសម្បទា - ធ្វើចលនាសកម្មភាព ដើរ រត់ លោត វាវ ឡើង/ចុះ និងបង្វិល ទៅតាមវិធីផ្សេងៗ។ ចរិយាសម្បទា	៧.ចលនាចរន្ត៖ ដើរ រត់ លោត វាវ ឡើង/ចុះ៖ - ដើររវាងឧបសគ្គ រត់បត់បែនតាម ចន្លោះកៅអី - លោតវាយវត្ថុចង់ឮរ វាវបត់បែន តាមខ្សែ - ឡើងចុះជណ្តើរឬជុំឈើដែលមាន ជាថ្នាក់ៗ	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	- អំណត់ព្យាយាមស្វាហាប់ រហ័ស រហ័សទន់ភ្លន់ បម្រុងប្រយ័ត្ន រង់ចាំវេន និងសប្បាយរីករាយ។	៨.ចលនាចន្លោះ ដើរ រត់ លោត និង បង្វិល - ដើរគ្រាប់តាមកូនទាត់ចុងជើងទៅ មុខ លោតជើងទាំង២ទៅមុខ បង្វិលខ្លួន១ជុំ និងដើរបត់បែនតាម ខ្សែទៅមុខ ៩.រំព្យកល្បៈចលនាៈ ប្រណាំងដើរ យឺត ដើរលឿន ១០.ល្បឿនចលនាៈ ដើរកាន់កែវទឹក ប្រណាំងគ្នា ១១.ល្បឿនចលនាៈ តាបវត្ថុទល់ខ្នងគ្នា ១២.រំព្យកល្បៈចលនាៈ ប៉ូលីសចាប់ ចោរ ១៣.ល្បឿនចលនាៈ ទន្សាយចូលទ្រុង ១៤.រំព្យកល្បៈចលនាៈ រត់ហុចបាល់ បណ្តាក់គ្នា ១៥.រំព្យកល្បៈចលនាៈ ជិះសេះ ប្រណាំងគ្នា ១៦.រំព្យកល្បៈចលនាៈ ស្វែងរកកោះ ១៧.រំព្យកល្បៈចលនាៈ កាន់ទឹកដើរ លើត្រឡោកដូង ១៨.រំព្យកល្បៈចលនាៈ កាន់ទឹកដើរ លើត្រឡោកដូង ១៩.ល្បឿនចលនាៈ លោតជើង១ ដេញចាប់ ២០.រំព្យកល្បៈចលនាៈ លោតម៉ឹក ២១.ល្បឿនចលនាៈ រុញស្មាគ្នា (ដាក់ដៃទាំងពីរលើស្មារុញគ្នាទៅវិញ ទៅមក) ២២.រំព្យកល្បៈចលនាៈ បេះផ្លែ ឌីឡឹក ឬឌីបផ្លែត្រឡាច ២៣. រំព្យកល្បៈចលនាៈ ប្រាណតាមរឿង និទានៈ សម្លាញ់បីនាក់ទៅសាលារៀន	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
		២៤. រំលឹកហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន ៖ ហ្វូងពពែនាំគ្នាទៅស៊ីស្មៅលើភ្នំ ២៥. រំលឹកហាត់ប្រាណតាមបទ ចម្រៀង៖ ហាត់កាយសិក្សា ២៦. រំលឹកហាត់ប្រាណតាមបទ ចម្រៀង៖ ព្រះអាទិត្យរះហើយ ២៧. រំលឹកហាត់ប្រាណតាមតាមបទ ចម្រៀង៖ យើងក្មេងៗនាំគ្នារាំ	
វិទ្យាសាស្ត្រ			
១. ការរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ - ការស្វែងយល់ដោយការសង្កេត	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីខ្យល់ធម្មជាតិខ្យល់ដោយមនុស្សបង្កើត។ ចំណិនសម្បទា - ព្រែកបានរវាងខ្យល់ធម្មជាតិនិងខ្យល់កើតឡើងដោយមនុស្សបង្កើត។ ចរិយាសម្បទា - យកចិត្តទុកដាក់ស្រឡាញ់ និងចូលរួមថែរក្សាបរិស្ថាន។	១. សង្កេត៖ ខ្យល់	១៣ម៉
- លក្ខណៈរូបធាតុ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីវត្ថុធ្វើអំពីឈើ និងជ័រ - ប្រាប់បានពីបញ្ញត្តិ រឹង ទន់ រលោង និងត្រើម។ ចំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីលក្ខណៈរបស់វត្ថុដែលធ្វើអំពីឈើនិងជ័រ - ព្រែកពីភាពខុសគ្នារវាងវត្ថុធាតុដើមរបស់វត្ថុដោយប្រើបញ្ញត្តិ រឹង ទន់ រលោង និងត្រើម។ ចរិយាសម្បទា - យកចិត្តទុកដាក់ ព្យាយាម និងសហការគ្នាល្អ។	២. សង្កេត៖ វត្ថុធ្វើអំពីឈើ ៣. ពិសោធន៍៖ វត្ថុរឹង និងទន់ ៤. សង្កេត៖ វត្ថុធ្វើអំពីជ័រ	
២. បំណិនក្នុងសង្គម - មធ្យោបាយធ្វើដំណើរ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់មធ្យោបាយធ្វើដំណើរផ្លូវគោក ផ្លូវទឹក ផ្លូវអាកាស។ ចំណិនសម្បទា - កំណត់ពីមធ្យោបាយធ្វើដំណើរ ផ្លូវគោក ផ្លូវទឹក ផ្លូវអាកាស។	៥. សង្កេត៖ មធ្យោបាយ ធ្វើដំណើរផ្លូវគោក (ផ្ទាំងរូបភាព) ៦. សង្កេត៖ មធ្យោបាយធ្វើដំណើរផ្លូវអាកាស និងផ្លូវទឹក (ផ្ទាំងរូបភាព) ៧. វិល្បង៖ ផ្លូវទឹក ផ្លូវគោក និង ផ្លូវអាកាស	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	ចរិយាសម្បទា - ប្រុងប្រយ័ត្នស្តាប់ សង្កេត ពិភាក្សា ចូលរួមសហការ មានបម្រុងប្រយ័ត្ន និងសប្បាយរីករាយ។	៨.ល្បែង៖ ផ្សំបម្រើប្រយោជន៍ដំណើរ ៩.រឿងនិទាន៖ ទុកខ្ញុំនៅឯណា? ១០.រឿងនិទាន៖ ទុកចម្លែក ១១.ល្បែង៖ គូសភ្ជាប់យានជំនិះទៅនឹងទឹកនៃង ១២.ល្បែង៖ ចំណាត់ថ្នាក់មធ្យោបាយធ្វើដំណើរ ១៣.ល្បែង៖ តាថាឈ្មោះ យានជំនិះ	
សិក្សាសង្គម			
១.បំណិនទំនាក់ទំនង - បំណិនរស់នៅក្នុងសង្គម និងទំនាក់ទំនងជាមួយមិត្តភក្តិដែល មានវ័យប្រហាក់ប្រហែលគ្នា	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីវត្តមានរបស់មិត្តភក្តិ និងកាលបរិច្ឆេទ - ប្រាប់ពីការគោរពវេន និងការទទួលខុសត្រូវក្នុងពេលអនុវត្តទម្លាប់ល្អ - ប្រាប់ពីឈ្មោះ និងលក្ខណៈសម្បត្តិមិត្តភក្តិ។ ចំណិនសម្បទា - អនុវត្តតាមសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃទៀងទាត់ និងត្រឹមត្រូវ - បង្ហាញឈ្មោះនិងលក្ខណៈសម្បត្តិរបស់អ្នកដទៃ ចរិយាសម្បទា - សម្របខ្លួនឱ្យមិត្តភក្តិ គោរពពេលវេលា មានបម្រុងប្រយ័ត្នមានសណ្តាប់ធ្នាប់ ចែករំលែក ថ្លៃប្រឌិត សហការ និងការយោគយល់គ្នា។	ក.សកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ - ពិនិត្យវត្តមាន - កាលបរិច្ឆេទ - ព្រែកទម្លាប់ល្អ(ខែទី៨) ▪ មិនត្រូវប្រឡែងគ្នាលេងនៅតាមផ្លូវ និងតាមទីសាធារណៈ ▪ ចេះងូតទឹក សិតសក់ និងស្លៀកពាក់ខ្លួនឯង ▪ រៀបចំទុកដាក់សម្ភារៈនិងសម្លៀកបំពាក់ ផ្ទាល់ខ្លួនបានត្រឹមត្រូវ ខ.ល្បែងសេរី	សរុប១៩ម៉ ២២ម៉ ២២ម៉
- ការពេញចិត្តចំពោះលក្ខណៈផ្សេងគ្នារបស់បុគ្គល	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីលក្ខណៈសម្បត្តិមិត្តភក្តិ - ប្រាប់បានពីសមត្ថភាពរបស់អ្នកដទៃ។ ចំណិនសម្បទា - លេងជាមួយកុមារដទៃទៀតដោយមិនប្រកាន់ពូជសាសន៍ពណ៌សម្បុរ ពិការ អ្នកមាននិងអ្នកក្រ...។ ចរិយាសម្បទា - ស្រឡាញ់ចូលចិត្ត មិនរើសអើងអ្នកនៅជុំវិញខ្លួន - សប្បាយអបអរសាទរទទួលស្គាល់ស្នាដៃរបស់ខ្លួននិងអ្នកដទៃ។	១.សន្ទនា៖ មិត្តភក្តិដែលខ្ញុំលេងជាមួយ ២.រឿងនិទាន៖ កូនទារុបអាក្រក់ ៣.ព្រឹត្តិរឿងនិទាន៖ កូនទារុបអាក្រក់ ៤.ល្បែង៖ ស្តេចចង់ ៥.ល្បែង៖ ជិះសំពៅ ៦.សន្ទនា៖ ការលើកឡើងពី ស្នាដៃមិត្តភក្តិ ៧.ល្បែង៖ ព្រះអាទិត្យរះលើ	១៧ម៉

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
២.ការលើកកម្ពស់វប្បធម៌ - ការលើកកម្ពស់វប្បធម៌ របស់ខ្លួន	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីសកម្មភាពខ្លះៗក្នុងពិធីបុណ្យភ្ជុំបិណ្ឌ ចំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីការត្រៀមខ្លួនចូលរួមក្នុងពិធីបុណ្យ ភ្ជុំបិណ្ឌ។ ចរិយាសម្បទា - សប្បាយ និងសម្តែងនូវអារម្មណ៍ជ្រះថ្លាក្នុង ពិធីបុណ្យ។	៨.សង្កេត៖ បុណ្យភ្ជុំបិណ្ឌ (ផ្ទាំងរូបភាព) ៩.រឿងនិទាន៖ បុណ្យភ្ជុំបិណ្ឌ	
៣.គំនូរនិងសកម្មភាព កសាង - ការយល់ដឹងភាពឆ្លាស់ វត្ថុតាមចង្វាក់និង ការគូររូប	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបដោតវត្ថុតូចៗធ្វើជាខ្សែក និង តុបតែងលម្អ - ប្រាប់ពីរបៀបគូសចម្លងគូរគំនូរ។ ចំណិនសម្បទា - ដោតអង្កាំធ្វើជាខ្សែកឬតុបតែងលម្អសម្រាប់ពិធី វិស្សមកាលធំ - គូសចម្លងរាងធរណីមាត្រ គូរគំនូរសេរី គូររូប មនុស្ស និងពណ៌នា។ ចរិយាសម្បទា - ព្យាយាម ផ្គិតផ្គង់ធ្វើកិច្ចការ សហការ ចូលរួម សប្បាយរីករាយនិងទទួលស្គាល់ស្នាដៃរបស់ខ្លួន។	១០.សកម្មភាពកសាង៖ ដោតវត្ថុតូចៗ ជាខ្សែក ១១.គំនូរ៖ រាងរង្វង់ និងរាងការេ ១២.គំនូរ៖ រាងចតុកោណកែង និងរាង ត្រីកោណ ១៣.គំនូរតុបតែងលម្អ៖ ជាយកម្រាលតុ ១៤.គំនូរ៖ រូបមនុស្ស ១៥.គំនូរ៖ រទេះភ្លើង ១៦.គំនូរ៖ យន្តហោះ ១៧.គំនូរសេរី	
បុរេគណិត			
១.បរិមាណ និងចំនួន - ស្គាល់ និងយល់លេខ តាង និងការគណនា លេខសាមញ្ញៗ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីចំនួនលេខ និង យល់ន័យពី ២០ ដល់៣០ តាមលំដាប់ - ប្រាប់បានពីការបំពេញលេខតាមចន្លោះពី ២០ ដល់ ៣០ - ប្រាប់បានពីរបៀបរៀបលេខតាមលំដាប់ពី ១ ដល់ ៣០ - ប្រាប់បានពីរបៀបគូរចម្លងតាមគំរូលេខ ១៥។ ចំណិនសម្បទា - រាប់ចំនួន លេខ និងយល់ន័យពី ២០ដល់៣០ តាមលំដាប់ - គូរចម្លងតាមគំរូលេខ ១៥ - បំពេញលេខតាមចន្លោះពី ២០ ដល់ ៣០។	១.ល្បែងភ្លើងរទេះលើភ្នំ៖ ចំនួន និង លេខពី ២០ ដល់ ៣០ ២.ល្បែង៖ បំពេញលេខតាមចន្លោះពី ២០ ដល់ ៣០ ៣.គំនូរ៖ គូរចម្លងតាមគំរូលេខ១៥ ៤.ល្បែង៖ តម្រៀបលេខតាមលំដាប់ ពី១ ដល់ ៣០	១៣ម៉

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	- រៀបលេខតាមលំដាប់ពី១ ដល់ ៣០។ ចរិយាសម្បទា - ព្យាយាម ឈ្លាសវៃ ហៀសរហ័ស ចូលរួមសហការ រីករាយ និងមានសណ្តាប់ធ្នាប់។		
- ការគិត និងវិភាគគ្រប់ ជ្រុងជ្រោយ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបផ្គូផ្គងចំនួន រូបភាពទៅនឹង ចំនួនចំណុចទៅ នឹងលេខពី ២០ ដល់ ៣០។ ចំណិនសម្បទា - ផ្គូផ្គងចំនួន រូបភាពទៅនឹងចំនួន ចំណុចទៅ នឹង លេខពី ២០ ដល់ ៣០។ ចរិយាសម្បទា - ព្យាយាម អំណត់ សកម្មចូលរួម និងសហការ ជួយគ្នា។	៥.ល្បែង៖ ផ្គូផ្គងចំនួនរូបភាពទៅនឹង ចំនួនចំណុច និងលេខ ពី ២០ ដល់ ៣០	
២.រង្វាស់រង្វាល់ - បញ្ញត្តិស្តីពីរង្វាស់រង្វាល់	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីបញ្ញត្តិ វែង និងខ្លី។ ចំណិនសម្បទា - កំណត់បានពីប្រវែងវែង និងខ្លី។ ចរិយាសម្បទា - ព្យាយាម អំណត់ សកម្មចូលរួម និងសហការ ជួយគ្នា	៦.សម្គាល់៖ វែង និង ខ្លី ៧.ល្បែង៖ តើផ្លូវណាវែងជាងគេបំផុត និងខ្លីជាងគេបំផុត ?	
៣.ទំហំ រូបរាង លំហ និង ពណ៌ - ចំណាត់ក្រុម និង លំដាប់លំដោយ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបរៀបរាងធរណីមាត្រ និងវត្ថុ នានា ទៅតាមក្រុម រាង ទំហំ និងពណ៌ - ប្រាប់បានពីទីតាំងក្នុងលំហ ខាងលើ ខាងក្រោម ខាងឆ្វេង និង ខាងស្តាំ។ ចំណិនសម្បទា - រៀបរាងធរណីមាត្រ ឬវត្ថុនានាតាមក្រុម រាង ទំហំ ពណ៌ - កំណត់ពីទីតាំងក្នុងលំហខាងលើ ខាងក្រោម ខាងឆ្វេង និងខាងស្តាំ។ ចរិយាសម្បទា - មានសណ្តាប់ធ្នាប់ ព្យាយាម អំណត់ សកម្មចូល រួម និងសហការជួយគ្នា។	៨.រំលឹកល្បែង៖ ធ្វើចំណាត់ថ្នាក់តាម ក្រុម រាងធរណីមាត្រ ទំហំ និងពណ៌ ៩.រំលឹកល្បែង៖ ធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ក្រុម ផ្ទៃលើ តាមទំហំនិងពណ៌ ១០.ល្បែង៖ លើ ក្រោម ឆ្វេង ស្តាំ	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
៤.បំណិនពិចារណា ក្នុងសង្គម - ភាពខុសគ្នារវាង ព្រឹត្តិការណ៍ដែល កើត ឡើងក្នុងអតីតកាល បច្ចុប្បន្នកាល និង អនាគតកាល (ដោយ ផ្ដោតលើពេលវេលា)	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីពេលវេលាតាមលំដាប់ លំដោយ សកម្មភាពប្រចាំ ថ្ងៃដោយប្រើ មុន បន្ទាប់ និងចុង ក្រោយ។ ចំណិនសម្បទា - រៀបនិងបង្ហាញរូបភាពតាម លំដាប់សកម្មភាព ប្រចាំថ្ងៃដោយ ប្រើ មុន បន្ទាប់ និងចុងក្រោយ។ ចរិយាសម្បទា - យកចិត្តទុកដាក់ ព្យាយាម សកម្មចូលរួម និង សហការជួយគ្នា។	១១.វិល្លុង ៖ តម្រៀបរូបភាពតាម លំដាប់សកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ (ពេលមុន បន្ទាប់និងចុងក្រោយ)	
- ចំណេះដឹងនៃបញ្ញត្តិ សេដ្ឋកិច្ចសាមញ្ញ មួយ ចំនួន	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីប្រភេទ និងការប្រើប្រាស់ប្រាក់រៀល ខ្មែរ ៥០៛ ១០០៛ ២០០៛ ៥០០៛ ១០០០៛ ២០០០៛ និង៥០០០៛។ ចំណិនសម្បទា - ប្រើប្រាស់ប្រាក់រៀលតាមតម្លៃសម្រាប់ទិញទំនិញ និងវត្ថុផ្សេងៗ។ ចរិយាសម្បទា - ចូលរួមសកម្ម សហការជួយគ្នាស្រឡាញ់ និង ឱ្យតម្លៃប្រាក់រៀលខ្មែរ។	១២.វិល្លុង៖ រកដៃគូ ប្រភេទក្រដាស ប្រាក់៥០៛ ១០០៛ ២០០៛ ៥០០៛ ១ ០០០៛ ២ ០០០៛ និង៥០០០ ៛ ១៣.វិល្លុង៖ គ្រាប់តាមអ្នកលក់ដូរ	
ភាសាខ្មែរ			
១.ការស្គាល់តួអក្សរ - ការប្រើប្រាណរបស់ខ្លួន ដើម្បីអភិវឌ្ឍ បំណិន សមត្ថភាពទាំង៦ (សមត្ថភាព សង្កេត)	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបរៀបរូបភាពមធ្យោបាយ ធ្វើដំណើរ។ ចំណិនសម្បទា - រៀបរូបភាពមធ្យោបាយធ្វើដំណើរឱ្យត្រូវគ្នា។ ចរិយាសម្បទា - សប្បាយរីករាយក្នុងការលេង មានបម្រុង ប្រយ័ត្ន សហការរង់ចាំវេន អំណត់។	១.វិល្លុង៖ ឡូត្រូរូបភាពមធ្យោបាយធ្វើ ដំណើរ	១៨ម៉
- ការយល់ដឹងអំពីបញ្ញត្តិ នៃសំណេរ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបរៀបវត្ថុតូចៗលើតួអក្សរចំនួន ៣តួ និងស្រៈចំនួន៤ តាមទិសនៃសំណេរ។ ចំណិនសម្បទា - រៀបវត្ថុតូចៗលើតួអក្សរចំនួន ៣តួ និងស្រៈ	២.សកម្មភាពកសាង៖ តម្រៀបវត្ថុតូចៗ លើតួអក្សរ « ហ ឡ អ » ៣.សកម្មភាពកសាង៖ តម្រៀបវត្ថុតូចៗ លើស្រៈ « ី ុ ូ ួ »	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	ចំនួន៤តាមទិសនៃសំណេរ។ វិធានសម្បទា - យកចិត្តទុកដាក់ ព្យាយាម សហការគ្នា គោរពលក្ខខណ្ឌ រង់ចាំវេន រហ័សរហួននិងសប្បាយរីករាយ។		
- ការយល់ដឹងអំពីការអាន និងប្រើប្រាស់ឯកសារសំណេរ ឬឯកសារផ្សេងៗ	វិធានសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបកាន់ និងបើកសៀវភៅរឿងដើម្បីអាន។ ចំណិនសម្បទា - កាន់ បើក និងអានសៀវភៅរឿងពីទំព័រមុខរហូតដល់ទំព័រចុងក្រោយបានត្រឹមត្រូវ ។ វិធានសម្បទា - ស្រឡាញ់ និងមានចំណូលចិត្តក្នុងការអានសៀវភៅ ។	៤.អំណានរឿង៖ ជ្រើសរើសសៀវភៅរឿងដោយខ្លួនឯង ៥.រំលឹកអំណានរឿង៖ ជ្រើសរើសសៀវភៅរឿងដោយខ្លួនឯង	
- ការយល់ដឹងអំពីគោលការណ៍អក្ខរក្រម	វិធានសម្បទា - ប្រាប់បានពីតួអក្សរ និងស្រៈដែលរៀនរួច - ប្រាប់បានពីរបៀបរៀបតួអក្សរតាមលំដាប់ចំនួន ៣តួ។ ចំណិនសម្បទា - បង្ហាញពីលំដាប់នៃតួអក្សរនិងស្រៈដែលរៀនរួច - រៀបតួអក្សរតាមលំដាប់ចំនួន ៣០តួ។ វិធានសម្បទា - យកចិត្តទុកដាក់ ព្យាយាម សហការជួយគ្នា ចូលរួមយ៉ាងសកម្ម។	៦.ល្បែង ៖ ភ្លើងឆេះលើក្នុងអំពីស្រៈទាំង៨ ៧.ល្បែង ៖ ចាប់គូតួអក្សរពី ក ដល់ ណ ៨.ល្បែង៖ ដើរតួអក្សរលើរូបពស់ពី ត ដល់ អ ៩.ល្បែង៖ ដើរតួអក្សរលើរូបពស់ពី ក ដល់ អ	
២.តួស និងសសេរតួអក្សរ - ការសសេរកាន់តែប្រសើរឡើង	វិធានសម្បទា - ប្រាប់បានពីរបៀបគូរចម្លងតាមគំរូស្រៈ ៣ ដល់ ស្រៈ ១១ - ប្រាប់បានពីទិសនៃសំណេរ ឈ្មោះរបស់ខ្លួន - ប្រាប់បានពីរបៀបគូរចម្លងឈ្មោះខ្លួនឯងតាមគំរូ។ ចំណិនសម្បទា - គូរចម្លងតាមគំរូស្រៈ៣ ដល់ ស្រៈ ១១ - គូរចម្លងឈ្មោះខ្លួនឯងតាមគំរូ។ វិធានសម្បទា - ចូលរួមសហការរីករាយ ព្យាយាម អំណត់ និង	១០.គំនូរ ៖ គូរចម្លងតាមស្រៈគំរូ ៣ ០ ០ ០ ១១.គំនូរ ៖ គូរចម្លងតាមស្រៈគំរូ ០ ០ ០ ០ ១២.សកម្មភាពកសាង៖ តម្រៀបវត្ថុតូចលើឈ្មោះខ្លួនឯង (ឧ៖តារា) ១៣.គំនូរផាត់ពណ៌៖ ផាត់ពណ៌លើឈ្មោះខ្លួនឯង(ឧ៖តារា)	

ប្រធានបទ និងខ្លឹមសារ	លទ្ធផលរំពឹងទុក	សកម្មភាពគោល និងចំណងជើងមេរៀន	ម៉ោង សិក្សា
	ផ្នែកផ្ទៃក្នុង។	១៤.គំនូរ ៖ គូរចម្លងឈ្មោះខ្លួនឯងតាមគំរូ	
៣.ការយល់ដឹងអំពី កំណាព្យ - ការយល់ដឹងអំពីវាក្យស័ព្ទ ឃ្លា និងលំនាំបទ	វិជ្ជាសម្បទា - ប្រាប់បានពីចំណងជើង និង អត្ថន័យនៃ កំណាព្យ។ បំណិនសម្បទា - សូត្រកំណាព្យត្រូវតាមវាក្យស័ព្ទ និងលំនាំបទ។ ចរិយាសម្បទា - ស្រឡាញ់ និងចូលចិត្តសូត្រកំណាព្យ។	១៥.កំណាព្យ៖ ត្រូវហូបទឹកផ្អិន (ពេលទី១) ១៦.កំណាព្យ៖ ត្រូវហូបទឹកផ្អិន (ពេលទី២) ១៧.កំណាព្យ៖ ត្រូវកំចាត់សត្វចង្រៃ (ពេលទី១) ១៨.កំណាព្យ៖ ត្រូវកំចាត់សត្វចង្រៃ (ពេលទី២)	

ផ្នែកទី២៖
លំនាំនៃការបង្រៀន

២.១- មុខវិជ្ជាវិគ្គបលភាព

២.១.១- លំនាំនៃការបង្រៀនមុខវិជ្ជាវិគ្គបលភាព

២.១.១.១- ចលនាមូលដ្ឋាន

- ❖ **កំដៅសាច់ដុំ ៖** នាំកុមារធ្វើចលនាងាយៗ ចំនួន ១ ឬ ២ (សូមមើលក្នុងកំណត់សម្គាល់ខាងក្រោម)។
- ❖ **សកម្មភាពអនុវត្ត ៖**
 - បង្ហាញសម្ភារៈឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ (ប្រសិនបើមាន)
 - ណែនាំពីរបៀបធ្វើចលនាមូលដ្ឋាន
 - ឱ្យកុមារនិយាយឡើងវិញពីរបៀបធ្វើចលនា ១នាក់ ឬ ២នាក់
 - ចែកកុមារជាក្រុមតូចៗ និងអនុវត្តតាមសកម្មភាពនីមួយៗ
 - កុមារប្តូរក្រុមធ្វើសកម្មភាពតាមសញ្ញារបស់គ្រូ
 - បំផុសរកចំណងជើងចលនា។
- ❖ **បន្ទុកអារម្មណ៍ ៖** នាំកុមារធ្វើចលនាដកដង្ហើមចេញចូលបន្ថយការនឿយហត់។
- 🚦 **បញ្ជាក់ ៖**
 - ចំពោះការបែងចែកកុមារជាក្រុមតូចៗ ចំនួនក្រុមតិចឬច្រើនអាស្រ័យទៅតាមចំនួនកុមារនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ប្រសិនបើចែកកុមារច្រើនក្រុមគ្រូអាចជ្រើសរើសសកម្មភាពបន្ថែមឱ្យស្របតាមចំនួនក្រុម
 - ត្រូវតែរៀបចំទីកន្លែងសម្រាប់ធ្វើសកម្មភាពទុកជាមុន និងធានាសុវត្ថិភាពចំពោះកុមារ។

២.១.១.២- ចលនាបន្ត

គឺជាការរៀបចំចលនាមូលដ្ឋានចាប់ពី ២ចលនា ឡើងទៅបន្តបន្ទាប់គ្នា។

- ❖ **កំដៅសាច់ដុំ ៖** នាំកុមារធ្វើចលនាងាយៗ ចំនួន ១ ឬ ២ (សូមមើលក្នុងកំណត់សម្គាល់ខាងក្រោម)។
- ❖ **សកម្មភាពអនុវត្ត ៖**
 - បង្ហាញសម្ភារៈឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ (ប្រសិនបើមាន)
 - ណែនាំពីទីកន្លែង និងការធ្វើចលនានីមួយៗ បន្តបន្ទាប់គ្នា
 - ឱ្យកុមារនិយាយឡើងវិញពីរបៀបធ្វើចលនាពីកន្លែងមួយបន្តទៅកន្លែងមួយទៀត
 - ឱ្យកុមារទាំងអស់អនុវត្តសកម្មភាពតាមការណែនាំ
 - បំផុសរកចំណងជើងចលនា។
- ❖ **បន្ទុកអារម្មណ៍ ៖** នាំកុមារធ្វើចលនាដកដង្ហើមចេញចូលបន្ថយការនឿយហត់។
- 🚦 **បញ្ជាក់ ៖**
 - ត្រូវតែរៀបចំទីកន្លែងសម្រាប់កុមារធ្វើសកម្មភាពទុកជាមុន
 - ចំពោះការអនុវត្តសកម្មភាពកុមារអាចធ្វើសកម្មភាពបន្តបន្ទាប់គ្នាវិលជុំអាស្រ័យទៅលើពេលវេលានិងចំនួនកុមារក្នុងថ្នាក់។

២.១.១.៣- ល្បឿនចលនា

- ❖ **កំដៅសាច់ដុំ ៖** នាំកុមារធ្វើចលនាងាយៗ ចំនួន ១ ឬ ២ (សូមមើលក្នុងកំណត់សម្គាល់)។
- ❖ **សកម្មភាពអនុវត្ត ៖**
 - បង្ហាញសម្ភារៈឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ (ប្រសិនបើមាន)

- ណែនាំពីរបៀប និងលក្ខខណ្ឌនៃការលេង
- ឱ្យកុមារនិយាយឡើងវិញពីរបៀប និងលក្ខខណ្ឌនៃការលេង
- រៀបចំកុមារជាក្រុមតូច ឬក្រុមធំ អាស្រ័យទៅតាមប្រភេទល្បែង
- ចែកសម្ភារៈនិងឱ្យកុមារអនុវត្តតាមក្រុម ឬបុគ្គល
- បង្ហាញលទ្ធផលរបស់ក្រុម
- កុមារ និងគ្រូផ្ទៀងផ្ទាត់កែតម្រូវភ្លាមៗ ដោយផ្អែកតាមលក្ខខណ្ឌនៃការលេង
- បំផុសរកចំណងជើងល្បែង។

❖ **បន្ទុកអារម្មណ៍ ៖** នាំកុមារធ្វើចលនាដកដង្ហើមចេញចូលបន្ថយការនឿយហត់។

២.១.១.៤- ហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន

- ❖ **កំដៅសាច់ដុំ ៖** នាំកុមារធ្វើចលនាងាយៗ ចំនួន ១ ឬ២ (សូមមើលក្នុងកណ្តត់សម្គាល់) ។
- ❖ **សកម្មភាពអនុវត្ត ៖**
 - ពិភាក្សាជាមួយកុមារធ្វើចលនាខ្លះៗ ដែលទាក់ទងទៅនឹងខ្លឹមសាររឿង
 - និទានរឿងបណ្តើរនាំកុមារធ្វើសកម្មភាពបណ្តើរតាមការនិទានរឿងរបស់គ្រូរហូតដល់ចប់សាច់រឿង
 - បំផុសរកចំណងជើងរឿងនិទាន។
- ❖ **បន្ទុកអារម្មណ៍ ៖** នាំកុមារធ្វើចលនាដកដង្ហើមចេញចូលបន្ថយការនឿយហត់។

២.១.១.៥- ហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង

- ❖ **កំដៅសាច់ដុំ ៖** នាំកុមារធ្វើចលនាងាយៗ ចំនួន ១ ឬ២ (សូមមើលក្នុងកណ្តត់សម្គាល់ខាងក្រោម)។
- ❖ **សកម្មភាពអនុវត្ត ៖**
 - បំផុសរកចំណងជើងចម្រៀង
 - ច្រៀង និងធ្វើចលនាតាមខ្លឹមសារបទចម្រៀងឱ្យកុមារស្តាប់ និងមើលមួយចប់
 - នាំកុមារច្រៀង និងធ្វើចលនាទាំងអស់គ្នា។
- ❖ **បន្ទុកអារម្មណ៍ ៖** នាំកុមារធ្វើចលនាដកដង្ហើមចេញចូលបន្ថយការនឿយហត់។

📌 **បញ្ជាក់ ៖**

- ការធ្វើចលនាតាមខ្លឹមសារបទចម្រៀង គ្រូអាចបង្កើតចលនាមូលដ្ឋានផ្សេងៗតាមការច្នៃប្រឌិតរបស់គ្រូម្នាក់ៗ
- នាំកុមារច្រៀង និងធ្វើចលនា ២ ឬ៣ដង អាស្រ័យលើពេលវេលា។

📌 **កំណត់សម្គាល់**

- ត្រូវរៀបចំទីកន្លែងសម្រាប់ធ្វើសកម្មភាពទុកជាមុន មានអនាម័យ និងធានាសុវត្ថិភាពចំពោះកុមារ
- ការសម្របសម្រួលកុមារតាមក្រុមនីមួយៗ គ្រូត្រូវកែតម្រូវសកម្មភាពភ្លាមក្នុងករណីកុមារធ្វើមិនទាន់ត្រឹមត្រូវ
- ការកំដៅសាច់ដុំមានដូចជា ៖ ត្រាប់តាមដំណើរមនុស្ស (ពូកងទ័ព មនុស្សយន្ត មនុស្សត្បូង អ្នកបង្ហាញម៉ូត...) ត្រាប់តាមដំណើរសត្វ ខ្យល់បក់ ទឹករលក លោតដោយសេរី ជាដើម
- ការបន្ទុកអារម្មណ៍ ៖ នាំកុមារធ្វើចលនាដកដង្ហើមចេញ និងដកដង្ហើមចូល ដោយអនុវត្តសកម្មភាពត្រាប់តាមផ្លូវក្រដាស បេះផ្កាហិត ផ្លុំទឹកក្តៅ ផ្លុំប៉េងប៉ោង...
- ការហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង និងហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន៖នៅពេលពង្រឹងចំណេះដឹងត្រូវសួរពីចលនាមូលដ្ឋានដែលបានអនុវត្តទៅក្នុងខ្លឹមសារបទចម្រៀង និងខ្លឹមសាររឿងនិទាន

- ការរៀបចំកុមារធ្វើសកម្មភាព គឺផ្លាស់ប្តូរបត់បែនទៅតាមសកម្មភាពនីមួយៗ ដូចជា ៖
 - ឈរជាជួរទទឹង ឬបណ្តោយ ធ្វើសកម្មភាពមកឈរជារង្វង់វិញ
 - ឈរជារង្វង់ ធ្វើសកម្មភាពរួចមកឈរជាជួរទទឹង ឬជួរឈរណ្តោយវិញ
 - ឈរជុំគ្នាធ្វើសកម្មភាពជាសេរីរួចមកឈរជារង្វង់វិញ
 - ឈរជុំគ្នាធ្វើសកម្មភាពជាសេរីរួចមកឈរជាជួរទទឹង ឬជួរឈរណ្តោយវិញ។

២.១.១.៦- ឧទាហរណ៍

ចលនាមូលដ្ឋាន ៖ ដើរ (ដើរទៅមុខ ដើរថយក្រោយ ដើរចំហៀងខ្លួនឆ្ពោះទៅគោលដៅ)

❖ **កំដៅសាច់ដុំ ៖** ឱ្យកុមារធ្វើចលនាដើរដូចពូកងទ័ព ជ្រុំជើងមួយកន្លែង ។

❖ **សកម្មភាពអនុវត្ត ៖**

- ណែនាំពីរបៀបធ្វើចលនាមូលដ្ឋាននីមួយៗ
 - ដើរទៅមុខ
 - ដើរថយក្រោយ
 - ដើរចំហៀងខ្លួនឆ្ពោះទៅគោលដៅ
- ឱ្យកុមារ១ ឬ ២ នាក់និយាយឡើងវិញពីរបៀបធ្វើចលនា
- ចែកកុមារជាបីក្រុម និង អនុវត្តតាមសកម្មភាពនីមួយៗ
- កុមារប្តូរក្រុមធ្វើសកម្មភាពតាមសញ្ញារបស់គ្រូ
- សម្របសម្រួលកុមារតាមក្រុមទាំង៣
- តើមុននេះ កូនៗបានធ្វើចលនាអ្វីខ្លះ ?

❖ **បន្ទុកអារម្មណ៍ ៖** នាំកុមារបេះផ្កាហិតដោយដកដង្ហើមវែងៗ។

ចលនាចន្ត ៖ ដើរ និង រត់ (ដើរធម្មតា រត់តិចៗទៅមុខ និងដើរលឿនតាមផ្លូវបត់បែន)

❖ **កំដៅសាច់ដុំ ៖** ឱ្យកុមារធ្វើចលនាដើរបង្ហាញម៉ូត និងរត់តិចៗ មួយកន្លែង។

❖ **សកម្មភាពអនុវត្ត ៖**

- ប្រាប់ទីកន្លែង គឺទីចាប់ផ្តើមចេញពីដើរធម្មតា បន្ទាប់មករត់តិចៗ ទៅមុខ ចុងក្រោយដើរលឿនតាមផ្លូវបត់បែនមករកទីបញ្ចប់
- ណែនាំពីការធ្វើចលនានីមួយៗ បន្តបន្ទាប់គ្នា ដោយមានទីចាប់ផ្តើម និងទីបញ្ចប់ និងវិលជុំចុះឡើងទៅតាមពេលវេលាជាក់ស្តែង
- ឱ្យកុមារនិយាយឡើងវិញពីរបៀបធ្វើចលនាតាមទីតាំងនីមួយៗ តាមលំដាប់លំដោយ
- ឱ្យកុមារទាំងអស់អនុវត្តបន្តបន្ទាប់គ្នាម្នាក់ម្តងៗ ដោយចាប់ផ្តើមចេញពីដើរធម្មតា បន្ទាប់មករត់តិចៗ ទៅមុខ ចុងក្រោយដើរលឿនតាមផ្លូវបត់បែនមករកទីបញ្ចប់
- សម្របសម្រួលកុមារតាមក្រុម បើករណីកុមារធ្វើមិនទាន់ត្រឹមត្រូវ ត្រូវកែតម្រូវភ្លាម
- តើថ្ងៃនេះ អ្នកគ្រូនាំកូនធ្វើចលនាអ្វីខ្លះ ?

❖ **បន្ទុកអារម្មណ៍ ៖** នាំកុមារផ្លុំប៉េងប៉ោងដោយចលនាដង្ហើមវែងៗ។

ល្បែងចលនា ៖ ដងទឹកដាក់ដប

❖ **កំដៅសាច់ដុំ ៖** ឱ្យកុមារធ្វើចលនាខ្យល់បក់(ខ្យល់បក់តិចៗ បក់ខ្លាំងៗ ទៅមុខ ទៅក្រោយ...)។

❖ **សកម្មភាពអនុវត្ត ៖**

- បង្ហាញសម្ភារៈឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះរួមមាន ធុងទឹក ទឹក ពែងទឹក និងដប (ទំហំប៉ុនគ្នា)
- បង្ហាញទីតាំង ចម្ងាយពីទីចាប់ផ្តើមដល់កន្លែងដាក់ដបទឹកចម្ងាយ ៤ ឬ៥ម៉ែត្រ
- ណែនាំពីរបៀប និងលក្ខខណ្ឌនៃការលេង
 - នៅពេលឮសូរសញ្ញារបស់គ្រូ សមាជិកក្រុមនីមួយៗត្រូវយកពែងដងទឹកចេញពីក្នុងធុងរួចរត់យកទៅចាក់ចូលក្នុងដបឱ្យបានលឿន និងឆាប់ពេញ
 - ក្រុមណាជញ្ជូនទឹកពេញដបមុនគេ ក្រុមនោះជាអ្នកឈ្នះ
- ឱ្យកុមារនិយាយឡើងវិញពីរបៀប និងលក្ខខណ្ឌនៃការលេង
- រៀបចំកុមារ ៤ ឬ៥នាក់ ក្នុង១ក្រុម ចែកជា ៣ ទៅ៤ក្រុម
- ចែកសម្ភារៈឱ្យកុមារអនុវត្ត
- កុមារអនុវត្តការលេងដោយគ្រូជាអ្នកសម្របសម្រួល
- បង្ហាញលទ្ធផលរបស់ក្រុម
- កុមារ និងគ្រូផ្ទៀងផ្ទាត់កែតម្រូវភ្លាមៗ ដោយផ្អែកតាមលក្ខខណ្ឌនៃការលេង
- តើថ្ងៃនេះ អ្នកគ្រូនាំកូនលេងល្បែងអ្វី ?

❖ **បន្ទុកអារម្មណ៍ ៖** នាំកុមារផ្តុំទឹកក្តៅដោយចលនាដង្ហើមវែងៗ។

ហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន ៖ មេមាន់នាំកូនទៅរកចំណី

❖ **កំដៅសាច់ដុំ ៖** ឱ្យកុមារធ្វើចលនាត្រីគូចទទះស្លាប។

❖ **សកម្មភាពអនុវត្ត ៖**

- ពិភាក្សាជាមួយកុមារធ្វើចលនាខ្លះៗ ដែលទាក់ទងទៅនឹងខ្លឹមសាររឿង រួមមាន៖ មេមាន់ដើរទៅមុខ ថយក្រោយ បោះជំហានវែងៗ លោតចុះឡើង ទទះស្លាប កកាយដី រត់ទៅមុខ
- ចាប់ផ្តើមនិទានរឿងបណ្តើរ កុមារធ្វើសកម្មភាពជាចលនាបណ្តើរ តាមការនិទានរឿងរបស់គ្រូរហូតដល់ចប់សាច់រឿង (មានមេមាន់មួយបាននាំកូនដើរចេញពីទ្រុង...កៀងកូនស្រែកថា៖ កូនៗរត់លឿនចូលទ្រុងវិញ)។
- តើថ្ងៃនេះ អ្នកគ្រូនាំកូនហាត់ប្រាណតាមរឿងអ្វី ?

❖ **បន្ទុកអារម្មណ៍ ៖** នាំកុមារស្រែកជាសំឡេងមាន់រងាវ កុកគីកែកីត...។

ហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង ៖ យើងក្មេងៗនាំគ្នា

❖ **កំដៅសាច់ដុំ ៖** ឱ្យកុមារធ្វើចលនាចាប់ហើរ។

❖ **សកម្មភាពអនុវត្ត ៖**

- នៅពេលកូនឮសំឡេងក្មេង តើកូនធ្វើដូចម្តេច ?
 - ច្រៀង និងធ្វើចលនាតាមខ្លឹមសារបទចម្រៀងឱ្យកុមារស្តាប់ និងមើលមួយចប់
- យើងក្មេងៗនាំគ្នា រាំសប្បាយៗ លំហែកាយ មកមិត្តអើយយើងនាំគ្នា រាំ រាំ រាំលេងសប្បាយ (កុមារឈររាងជារង្វង់) កាន់ដៃគ្នាៗជារង្វង់ រាល់ថ្ងៃឈប់ៗ ឈប់សម្រាកកាយ (កុមារកាន់ដៃគ្នាជារង្វង់) មកមិត្តអើយយើងនាំគ្នា រាំ រាំ រាំលេងសប្បាយ (កុមារឈររាំជារង្វង់) ឡាឡាឡា ឡាឡាឡា ឡាឡាឡា ឡាឡាឡា ឡាឡាឡា ឡាឡាឡា ឡាឡាឡាឡាឡា ឡាឡាឡាឡាឡាឡា (កុមារឈររាំជារង្វង់)
- នាំកុមារច្រៀង និងធ្វើចលនាទាំងអស់គ្នា រហូតដល់ចប់បទចម្រៀង
 - តើថ្ងៃនេះ អ្នកគ្រូនាំកូនហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀងអ្វី ?

❖ **បន្ទុកអារម្មណ៍ ៖** នាំកុមារឈរដកដង្ហើមចេញចូលវែងៗ។

២.១.២- អត្ថបទនៃមុខវិជ្ជាវិគ្គបលភាព

២.១.២.១- វិស្សទបលនាម្រាមដៃ

បូតសណ្តែក

❖ របៀបលេង ៖

- រៀបកុមារអង្គុយទល់មុខគ្នាមួយគូៗ
- ចម្រៀង និងចលនាត្រូវធ្វើដំណាលពេលគ្នា ហើយបន្តការទះដៃរហូតដល់ចប់
- កុមារអង្គុយទល់មុខគ្នាមួយគូៗ ត្រូវយកបាតដៃទាំង២ ដាក់ផ្តោបឆ្លាស់គ្នានឹងបាតដៃទាំង២ របស់ដៃគូរួចបូតដៃចេញទះដៃខ្លួនឯងរៀងៗខ្លួន ហើយតមកទៀតទើបយកបាតដៃឆ្វេងទះទៅលើបាតដៃឆ្វេងរបស់គូខ្លួន រួចដកដៃមកទះដៃខ្លួនឯងរៀងៗខ្លួនសិន ទើបទះទៅលើបាតដៃស្តាំរបស់ដៃគូខ្លួន។ ធ្វើរបៀបនេះរហូតដល់ច្រៀងចប់។ កុមារទះបាតដៃម្តងឆ្វេង ម្តងស្តាំទៅរកគ្នា រហូតដល់ច្រៀងចប់ ទើបលេងសាដើមឡើងវិញ។

- នៅពេលដែលបូតដៃចេញពីគ្នាកុមារត្រូវច្រៀងឱ្យព្រមៗគ្នា ៖

បូតសណ្តែកអើយបូតសណ្តែក	រទេះបាក់បែកនាងនីដើរដី
អស់ទាំងគេ គេជិះជីរី	នាងនីដើរជិះផ្លែកំដើម។
កំដើមៗ អើយចង់ស៊ីនំដុត	ភ្លើងរលត់ចង់ស៊ីនំនៅ
កំពប់ម្សៅយកដៃទៅត្រង	កំពប់លំអង សងកូនក្រមុំ
សងមីតូច វាចេះតែយំ	សងមីធំវាដាំបាយនៅ។

✚ បញ្ជាក់ ៖ គ្រូច្នៃប្រឌិតល្បែងនេះ ដោយឱ្យកុមារអង្គុយជារង្វង់ ឬឈរ រួចទះបាតដៃទៅលើបាតដៃអ្នកនៅអមសងខាង នៅកន្លែងខ្លះគេទះក្លោផងដែរ។

ក្បួនស៊ីដៃ

❖ របៀបលេង៖

- រៀបចំកុមារអង្គុយជារង្វង់
- កុមារទាំងអស់ប៉ារ៉ាដើម្បីរកអ្នកឈ្នះធ្វើជាមេក្រុម
- ចំណែកកុមារនៅសល់ទាំងអស់ត្រូវក្តាប់ដៃដោយបញ្ចេញចង្អុលដៃត្រង់ឡើងទៅលើ ឯកុមារដទៃត្រូវយកប្រអប់ដៃមកក្តាប់ចង្អុលដៃអ្នកទី១ ព្រមទាំងបញ្ចេញចង្អុលដៃឱ្យត្រង់ឡើងទៅលើដៃ ហើយដំណើរនេះនឹងធ្វើតាមលំដាប់រហូតទាល់តែអស់កុមារ
- មេក្រុមត្រូវប្រើចង្អុលដៃស្តាំគ្រវាសទៅមក ចង្អុលដៃឆ្វេងរបស់ខ្លួនដែលកាន់បន្តពីលើគេបង្អស់ ហើយនិយាយថា៖ «ប៉ែតប៉ែត សមុទ្រស៊ីបាយ បាយអី? បាយស សម្លអី? សម្លក្អែក វ៉ែកអី? វ៉ែកស្ពាន់មាន់អី? មាន់ចៃ ចៃអី? ចៃល្អ» (ពាក្យ បាយអី? សម្លអី? វ៉ែកអី? មាន់អី? ចៃអី? ត្រូវមេក្រុមជាអ្នកសួរ)
- គ្រាន់តែចប់ពំនោលភ្លាម ត្រូវយកចង្អុលដៃឆ្វេងរបស់ខ្លួនលាក់នៅខាងក្រោយខ្នងហើយចង្អុលដៃរបស់មេក្រុម នៅតែគ្រវាសទៅមកឱ្យប៉ះចង្អុលដៃមិត្តរបស់ខ្លួនបន្តទៀតរហូតដល់គ្រប់គ្នា
- កូនក្រុមត្រូវឆ្លើយឱ្យបានឆាប់រហ័សនូវសំណួររបស់មេក្រុមដូចជា បាយស សម្លក្អែក វ៉ែកស្ពាន់ មាន់ចៃចៃល្អ រហូតដល់ចប់ ទើបអាចយកចង្អុលដៃរបស់ខ្លួនលាក់បាន។ នៅពេលកូនក្រុមម្នាក់ៗ លាក់ចង្អុលដៃបានគ្រប់គ្នាហើយ មេក្រុមរាប់ ១ ២ ៣ ដើម្បីឱ្យកូនក្រុមទាំងអស់ទះដៃព្រមគ្នា។

✚ បញ្ជាក់ ៖ ល្បែងនេះ មាននៅគ្រប់តំបន់តែការចាប់ចុងចួននិយាយខុសគ្នា។

បែតប៉ត

- របៀបលេងដូចល្បែងក្អែកស៊ីដៃ មេក្រុមពោលជាទំនុក «ប៉ែតប៉ត ត្រីអណ្តែងកប់កក់ ត្រីផ្ទុកសូត្រមន្ត អ្នកស្រុកធ្វើបុណ្យ ដូងខ្លី ដូងទុំ?»
- កូនក្រុមដែលមានដៃនៅខាងលើគេ ត្រូវឆ្លើយតែមួយម៉ាត់ថា «ទុំ» ឬ «ខ្លី» បើកុមារណាម្នាក់ឆ្លើយថា «ដូងខ្លី» មេក្រុមត្រូវត្រវាសចង្អុលដៃឱ្យខ្លាំងដើម្បីឱ្យឆាប់ជ្រុះដូង។ បើកុមារថា «ដូងទុំ» មេក្រុមត្រូវត្រវាស តិចៗ ស្រាលៗ ពីព្រោះដូងទុំងាយនឹងជ្រុះ។

បំក់យកកៅស៊ូ ឬបំក់យកគ្រាប់ក្រូស

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារត្រូវប៉ារកអ្នកឈ្នះ
- កុមារដែលប៉ារឈ្នះ ត្រូវប្រមូលគ្រាប់ក្រូសទាំងអស់ដោយក្បងដាក់ក្នុងបាតដៃទាំង២ រួចបោះឡើងទៅលើ ហើយត្រឡប់យកខ្នងដៃទាំងពីរដាក់កៀកគ្នាដើម្បីទ្រយកគ្រាប់ក្រូសឱ្យបាន រួចបោះគ្រាប់ក្រូសនៅសល់ឡើងទៅលើ ដោយត្រឡប់បាតដៃទាំងពីរឱ្យរហ័សក្បងទ្រយកគ្រាប់ក្រូសមកទុកជាចំណែករបស់ខ្លួន។ រីឯអ្នកនៅខាងស្តាំដៃត្រូវប្រមូលគ្រាប់ក្រូសដែលជ្រុះមកក្បងដាក់ក្នុងបាតដៃលេងតាមរបៀបដូចអ្នកមុន រហូតដល់អស់គ្រាប់ក្រូសទើបលេងសាជាថ្មី។ ចុងបញ្ចប់អ្នកលេងណាម្នាក់មានគ្រាប់ក្រូសច្រើនជាងគេគឺជាអ្នកឈ្នះ។

🚦 បញ្ជាក់ ៖ ល្បែងនេះអាចលេងដោយប្រើបាតដៃតែម្ខាង។

ចាក់ឡូកឡាក់ ឬ ចាក់ជីយ៉ា

❖ របៀបលេង ៖

- អង្គុយលាបាតដៃស្តាំដាក់ចំពីមុខ
- កុមារទាំងអស់យកចង្អុលដៃស្តាំចុចលើបាតដៃគ្រូ បន្តមកគ្រូពោលជាទំនុក៖ «ចាក់ឡូកឡាក់ស៊ីបាយឡុងឡាំង ជក់ថ្នាំខ្លាំងណាំណាំអយ កូនចៅឡើយកន្ត្រប់បាយអ៊ឹង»។ ពេលគ្រូនិយាយដល់ពាក្យ «អ៊ឹង» កុមារទាំងអស់ត្រូវដកដៃចេញយ៉ាងរហ័ស ចំណែកគ្រូត្រូវប្រុងចាប់យកម្រាមដៃកុមារណាមួយឱ្យបាន។ ពេលចាប់បាន គ្រូត្រូវកាន់ចង្អុលដៃឱ្យជាប់រួចបញ្ជាទៅកុមារដទៃទៀតដែលរួចខ្លួនឱ្យទៅគោះ ឬប៉ះវត្ថុណាមួយដែលនៅជុំវិញខ្លួនមានចម្ងាយប្រមាណ៤ទៅ៥ម៉ែត្រ។ បន្ទាប់មក គ្រូលេងដៃកុមារឱ្យទៅដេញកុមារទាំងអស់។ កាលបើឃើញកុមារចាំទីមកដេញចាប់ខ្លួនកុមារទាំងអស់នោះត្រូវរត់គេចខ្លួនសំដៅទៅគ្រូ បើរត់មិនដល់ទីទេហើយយល់ថាខ្លួនគេចមិនទាន់ កុមារនោះត្រូវអង្គុយចុះដោយយកដៃទាំងគូខ្ទប់ត្រចៀក រួចដើរដំណើរទៅរកគ្រូ ធ្វើដូចនេះទើបអ្នកចាំទីមិនអាចចាប់ខ្លួនកុមារនោះបានឡើយ។ ដូច្នេះកុមារចាំទីត្រូវងាកទៅដេញចាប់កុមារដទៃទៀតដែលកំពុងរត់ ឬមិនបានយកដៃទាំងពីរខ្ទប់ត្រចៀក និងអង្គុយចុះនោះ។ ប្រសិនបើអ្នកចាំទីដេញចាប់កុមារណាម្នាក់បានគេចាត់ទុកអ្នកចាំទីថាជារួចខ្លួន។ ប្រសិនបើអ្នកចាំទីចាប់ពុំបាននរណាម្នាក់នឹងទទួលពិន័យឱ្យធ្វើអ្វីមួយតាមការកំណត់របស់ក្រុម ហើយចាប់ផ្តើមលេងសាជាថ្មី។

កាប់ដូងទុំ

❖ របៀបលេង ៖

- ប៉ារកអ្នកឈ្នះម្នាក់ធ្វើជាអ្នកកាប់ដូង
- កុមារនៅសល់ត្រូវចាប់ច្បាប់ស្បែកខ្នងដៃស្តាំរបស់មិត្តភក្តិបន្តគ្នាឱ្យត្រង់ពីក្រោមទៅលើរួចពោលជាទំនុកថា៖
- «ដីបអំបិល តើចៗ ខ្សែយើងខើចយកវល្លិ៍ទៅត តធ្វើអ្វី? តបេះដូង» អ្នកចាំកាប់ដូងសួរថា៖ «ដូងទុំ ដូងខ្លី?»

- អ្នកខាងលើគេបង្អស់ត្រូវឆ្លើយ៖
 - «ខ្លី» អ្នកកាប់មិនត្រូវកាប់ដៃគេទេ ហើយពេលទំនុកឡើងវិញ
 - «ទុំ» អ្នកកាប់ត្រូវកាប់ដៃខាងលើភ្លាម តែបើប៉ះដៃអ្នកនៅបន្ទាប់ត្រូវគេដោះ ហើយបើកាប់ដៃពេលដែលគេថា «ខ្លី» ក៏ត្រូវគេដោះដែរ។
- កុមារលេងរបៀបនេះរហូតទាល់តែចប់។

ជីមអំបិល

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារអង្គុយជិតគ្នាជារង្វង់តូចៗ
- កុមារទាំងអស់ត្រូវច្បាប់ចាប់ស្បែកខ្នងដៃស្តាំគ្នាពីក្រោមទៅលើឱ្យត្រង់ក្នុងចលនាលើកដាក់តិចៗតាមចង្វាក់អមដោយពាក្យថា៖ «ជីមអំបិលៗ អន្លើតអន្លង តុកកែខាំពង លលកហើរកិល »
- ចប់ពាក្យ «កិល» ភ្លាមកុមារដែលមានដៃនៅលើគេ ត្រូវដកដៃចេញហើយយកមកលាក់នៅក្រោយខ្នង។
- កុមារលេងរបៀបនេះរហូតទាល់តែអស់ដៃជីម ទើបនាំគ្នាទះដៃស្រែកហោរា។

📌 បញ្ជាក់ ៖ ល្បែងនេះស្រដៀងគ្នានឹងល្បែងកាប់ដូងទុំដែរ។

ចាម់រោតដៃ

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារឈរទល់មុខគ្នាក្នុងចន្លោះសមល្មម រួចលូកដៃស្តាំទៅមកដោយឱ្យខ្នងដៃស្តាំទល់គ្នានឹងខ្នងដៃស្តាំរបស់ដៃគូ (ដាក់បញ្ឈរមិនមែនផ្តាប់ ឬផ្ទុះ)
- កុមារទាំងពីរផ្តាប់បាតដៃចុះក្រោម តែផ្នែកប្រសព្វរវាងកូនដៃ និងកូនដៃ មិនត្រូវឱ្យឃ្លាតចេញពីគ្នាឡើយ។ បាតដៃស្តាំនៃកុមារទាំងពីរផ្តាប់ចុះសន្សឹមៗ រហូតទាល់តែបាតដៃទាំងពីរផ្តាប់ជាប់គ្នា ហើយត្រូវឱ្យមេដៃស្តាំទាំងពីររត់រកគ្នាដែលត្រូវនៅខាងក្រោមហើយកូនដៃទាំងពីរត្រូវនៅខាងលើ
- តមកទៀតកុមារទាំងពីរបង្វិលដៃឱ្យចេញពីគ្នា តែដាច់ខាតមិនត្រូវឱ្យមេដៃទាំងពីរឃ្លាតចេញពីគ្នាឡើយ ដោយធ្វើយ៉ាងណាឱ្យបាតដៃទាំងពីរទល់មុខគ្នា។ ពេលនេះមេដៃទាំងពីរនៅខាងលើ ឯកូនដៃទាំងពីរនៅខាងក្រោមម្តង ហើយបាតដៃទល់នឹងបាតដៃ។ ទីបញ្ចប់កុមារចាប់ដៃគ្នា រលាក់របៀបគួរសម ឬហៅថា ស្គូស្គី។

ម្រាមដៃនៅឯណា

❖ របៀបលេង ៖

- សួរសំណួរកុមារអំពីឈ្មោះម្រាមដៃទាំងប្រាំ ចំណែកកុមារជាអ្នកឆ្លើយ
- ចម្លើយរំពឹងទុក៖ ១.មេដៃ ២.ចង្កូលដៃ ៣.ម្រាមកណ្តាល ៤.នាងដៃ ៥.កូនដៃ
- ច្រៀងចម្រៀងជាកំរុំៗ ព្រមទាំងធ្វើចលនាឱ្យកុមារស្តាប់ និងសង្កេត

១. មេដៃនៅឯណាៗ (យកម្រាមមេដៃលាក់ទៅក្រោយខ្នង)
 នៅឯណេះៗ (លើកម្រាមមេដៃស្តាំដាក់ទៅមុខ បន្ទាប់មកម្រាមមេដៃឆ្វេង)
 សុខសប្បាយជាទេៗ (ម្រាមមេដៃទាំងពីរ អចុះឡើងៗ)
 សុខសប្បាយទាំងកាយចិត្ត (ម្រាមមេដៃទាំងពីរដាក់ជាប់គ្នាចំដើមទ្រូង អចុះឡើងៗ)
 ជម្រាបសួរៗ (ផ្គុំម្រាមមេដៃទាំងពីរ រួចជម្រាបសួរពីរដង)
២. ចង្កូលដៃនៅឯណាៗ (យកម្រាមចង្កូលដៃលាក់ទៅក្រោយខ្នង)
 នៅឯណេះៗ (លើកម្រាមចង្កូលដៃស្តាំដាក់ទៅមុខបន្ទាប់មកម្រាមចង្កូលដៃឆ្វេង)

សុខសប្បាយជាទេៗ	(ម្រាមចង្អុលដៃទាំងពីរ អចុះឡើងៗ)
សុខសប្បាយទាំងកាយចិត្ត	(ម្រាមចង្អុលដៃទាំងពីរដាក់ជាប់គ្នាចំដើមទ្រូង អចុះឡើងៗ)
ជម្រាបសួរៗ	(ផ្គុំម្រាមចង្អុលទាំងពីរ រួចជម្រាបសួរពីរដង)
៣.ម្រាមកណ្តាលនៅឯណាៗ	(យកម្រាមកណ្តាលលាក់ទៅក្រោយខ្នង)
នៅឯណេះៗ	(លើកម្រាមដៃកណ្តាលស្តាំដាក់ទៅមុខ បន្ទាប់មកម្រាមកណ្តាលឆ្វេង)
សុខសប្បាយជាទេៗ	(ម្រាមដៃកណ្តាលទាំងពីរ អចុះឡើងៗ)
សុខសប្បាយទាំងកាយចិត្ត	(ម្រាមដៃកណ្តាលទាំងពីរដាក់ជាប់គ្នាចំដើមទ្រូង អចុះឡើងៗ)
ជម្រាបសួរៗ	(ផ្គុំម្រាមដៃកណ្តាលទាំងពីរ រួចជម្រាបសួរពីរដង)
៤.នាងដៃនៅឯណាៗ	(យកម្រាមនាងដៃលាក់ទៅក្រោយខ្នង)
នៅឯណេះៗ	(លើកម្រាមនាងដៃស្តាំដាក់ទៅមុខ បន្ទាប់មកម្រាមនាងដៃឆ្វេង)
សុខសប្បាយជាទេៗ	(ម្រាមនាងដៃទាំងពីរ អចុះឡើងៗ)
សុខសប្បាយទាំងកាយចិត្ត	(ម្រាមនាងដៃទាំងពីរដាក់ជាប់គ្នាចំដើមទ្រូង អចុះឡើងៗ)
ជម្រាបសួរៗ	(ផ្គុំម្រាមនាងដៃចង្អុលទាំងពីរ រួចជម្រាបសួរពីរដង)
៥.កូនដៃនៅឯណាៗ	(យកម្រាមកូនដៃលាក់ទៅក្រោយខ្នង)
នៅឯណេះៗ	(លើកម្រាមកូនដៃស្តាំដាក់ទៅមុខ បន្ទាប់មកម្រាមកូនដៃឆ្វេង)
សុខសប្បាយជាទេៗ	(ម្រាមកូនដៃទាំងពីរ អចុះឡើងៗ)
សុខសប្បាយទាំងកាយចិត្ត	(ម្រាមកូនដៃទាំងពីរដាក់ជាប់គ្នាចំដើមទ្រូង អចុះឡើងៗ)
ជម្រាបសួរៗ	(ផ្គុំម្រាមកូនដៃទាំងពីរ រួចជម្រាបសួរពីរដង)
៦.ម្រាមប្រាំនៅឯណាៗ	(យកម្រាមដៃទាំងពីរលាក់ទៅក្រោយខ្នង)
នៅឯណេះៗ	(លើកម្រាមដៃ៥ខាងស្តាំ រួចម្រាមដៃ៥ខាងឆ្វេងដាក់ទៅមុខ)
សុខសប្បាយជាទេៗ	(ម្រាមដៃទាំងពីរ អចុះឡើងៗ)
សុខសប្បាយទាំងកាយចិត្ត	(ម្រាមដៃប្រាំទាំងពីរដាក់ជាប់គ្នាចំដើមទ្រូង អចុះឡើងៗ)
ជម្រាបសួរ ជម្រាបលា។	(ផ្គុំម្រាមដៃរួចជម្រាបសួរ និងជម្រាបលា)

ក្រចកៅស៊ូកងខ្សែ

❖ របៀបលេង ៖

- ចែកកៅស៊ូកងឱ្យកុមារម្នាក់ៗ ស្មើគ្នា តាមលទ្ធភាពជាក់ស្តែង
- ឱ្យកុមារម្នាក់ៗ អង្គុយសណ្តូកជើង យកកៅស៊ូកងមួយមកពាក់នឹងមេជើងឆ្វេង ឬស្តាំ។ បន្ទាប់មកកុមារយកកៅស៊ូកង១ថ្មីមកសិកបញ្ចូលក្នុងកៅស៊ូដែលទាក់នឹងមេជើង ហើយបត់កៅស៊ូនោះជា២ឱ្យផ្តោបគ្នារួចយកកៅស៊ូកង១ទៀត មកសិកបញ្ចូលបន្តទៅក្នុងកៅស៊ូមុន ហើយបត់ជា២ឱ្យផ្តោបគ្នាដូចមុន។ កុមារអនុវត្តបែបនេះបន្តគ្នារហូតសល់កៅស៊ូតែ១។ កៅស៊ូដែលសល់១នោះ ត្រូវសិកបញ្ចូលបន្តគ្នាតែបត់ជា២មិនដូចមុនទេគឺយកកៅស៊ូម្ខាងសិកបញ្ចូលគ្នាទាញចេញយកតែម្ខាងដើម្បីផ្គិតមុខបានជាខ្សែមួយរួចជាស្រេច។

ផ្លាស់គ្រាប់ក្រូស ឬកៅស៊ូចូលក្នុងទង់

❖ របៀបលេង ៖

- របៀបទី១
- លេងជាក្រុម ២នាក់ ៣នាក់ ឬ៤នាក់
- កុមារប៉ារ៉េសរកអ្នកទី១ ទី២ ទី៣ ទី៤

- បន្ទាប់មកកុមារម្នាក់ៗ ត្រូវដាក់សម្ភារៈរបស់ខ្លួនឱ្យមានចំនួនស្មើៗគ្នាដូចជាកុមារម្នាក់ៗ ដាក់កៅស៊ូចំនួន៥ ឬគ្រាប់ក្រូសចំនួន៤ ជាដើម
- អ្នកឈ្នះទី១ ត្រូវប្រមូលយកសម្ភារៈទាំងអស់មកបោះឡើងទៅលើឱ្យធ្លាក់ចុះ រួចផ្ដាត់របស់នោះឱ្យចូលប្រអប់ដៃ ឬរង្វង់។ តែបើផ្ដាត់ខុសទីដៅត្រូវផ្អាកភ្លាមហើយបន្តវេនឱ្យអ្នកទី២ លេងផ្ដាត់សម្ភារៈដែលនៅសល់ឱ្យចូលទីដៅក្នុងករណីផ្ដាត់ខុសទីដៅ ត្រូវបន្តវេនឱ្យអ្នកទី៣ ទី៤ លេងរហូតដល់អស់សម្ភារៈ។
- របៀបទី២
 - ដូចរបៀបលេងទី១ ដែរ តែកុមារ២នាក់ ផ្ដាត់ម្នាក់ម្ដងតម្រង់ទៅរកសម្ភារៈរបស់ដៃគូខ្លួនឱ្យដល់គ្នា ឬគងលើគ្នា អ្នកណាផ្ដាត់ត្រូវលក្ខខណ្ឌ អ្នកនោះឈ្នះ។

ផ្ដាត់គ្រាប់ក្រូស ឬកៅស៊ូប្រណាំងគ្នា

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារដាក់សម្ភារៈនៅទីចេញដំណើររៀងៗខ្លួន
- ឱ្យសញ្ញាចាប់ផ្ដើម កុមារត្រូវផ្ដាត់សម្ភារៈតាមផ្លូវបត់បែន មិនឱ្យវត្ថុចេញក្រៅគំនូស
- កុមារណាម្នាក់ផ្ដាត់ទៅដល់ទីមុន គឺជាអ្នកឈ្នះ។ ចំណែកកុមារដែលផ្ដាត់វត្ថុចេញក្រៅគំនូសត្រូវយកវត្ថុនោះមកដាក់នៅដើមទីវិញ ហើយផ្ដាត់សាជាថ្មីម្ដងទៀត។

✚ បញ្ជាក់ ៖ ចម្ងាយទីរបស់កុមារម្នាក់ៗ ត្រូវមានចន្លោះ និងប្រវែងស្មើៗគ្នា។

លាក់ម្រាមដៃ

❖ របៀបលេង ៖

កុមារទាំងអស់ប៉ាវរកអ្នកឈ្នះដើម្បីធ្វើមេ។ អ្នកធ្វើជាមេត្រូវខ្ជាប់ម្រាមដៃស្តាំ និងម្រាមដៃឆ្វេងឆ្លាស់ចូលគ្នាដោយលាក់ម្រាមដៃណាមួយនៅក្នុងប្រអប់ដៃមិនឱ្យអ្នកឯទៀតឃើញដើម្បីទាយ។ ប្រសិនបើអ្នកណាទាយត្រូវអ្នកនោះត្រូវធ្វើជាមេម្ដង។ អ្នកទាយខុសត្រូវធ្វើជាដង្កូវទឹកដោយប្រើចលនាម្រាមដៃម្ដងមួយៗ កម្រើកចុះឡើងដូចដង្កូវទឹកឱ្យគ្រប់ម្រាមដៃ ទើបអនុញ្ញាតឱ្យលេងសាជាថ្មី។

✚ បញ្ជាក់ ៖ អ្នកធ្វើជាមេអាចលាក់ម្រាមដៃម្ដងពីរបាន ហើយប្រើម្រាមដៃខាងណាក៏បាន។

ក្ដាមចានរកចំណី

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារអង្គុយតាមទីដែលបានកំណត់។ ដាក់ម្រាមដៃទាំងដប់លើទីរង់ចាំស្ដាប់សញ្ញាចេញដំណើរពីគ្រូ
- កុមារធ្វើចលនាម្រាមដៃទាំង១០ ដូចក្ដាមរាវរត្នៈទៅរកទីដែលមានចំណី (ប្រណាំងគ្នា)
- អ្នកទៅដល់ទីដៅត្រូវកៀបយកចំណីដោយប្រើចង្កូលដៃនិងម្រាមកណ្តាលរួចវាត្រឡប់មកទីដើមវិញដោយប្រុងប្រយ័ត្នមិនធ្វើឱ្យជ្រុះចំណី។ ប្រសិនបើកុមារណាម្នាក់ធ្វើឱ្យជ្រុះចំណីកណ្តាលផ្លូវត្រូវចាញ់ កុមារដែលមកដល់ទីក្រោយគេក៏ត្រូវចាញ់ដែរ ចំណែកកុមារដែលមកដល់ទីមុនគេដោយមិនជ្រុះចំណីគឺជាអ្នកឈ្នះ។

✚ បញ្ជាក់ ៖ ការកំណត់ទីឆ្ងាយ ឬជិត អាស្រ័យទៅតាមវ័យ ឬលទ្ធផលដែលកុមារអាចធ្វើបាន។ ចំពោះកុមារដែលចាញ់ត្រូវធ្វើតាមបញ្ជារបស់អ្នកឈ្នះ។ ឧទាហរណ៍៖ ធ្វើដំណើរដូចសត្វទាស្រែកកាបៗ ធ្វើគ្រាប់សំឡេងផ្លែព្រួស...។

ចាប់វត្ថុប្រណាំងគ្នាដោយប្រើម្រាមដៃពីរ

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារអាចលេងជាដៃគូ ឬក្រុមតូច
- កុមារស្ដាប់គ្រូឱ្យសញ្ញាចាប់ផ្ដើម និងបញ្ឈប់

- កុមារត្រូវចាប់វត្ថុម្តងមួយៗ ដោយមេដៃ និងចង្កូលដៃ ពីទីម្ខាងយកទៅដាក់ទីម្ខាងទៀតឱ្យបានរហ័ស។ កុមារណាចាប់វត្ថុអស់មុនគេ និងបានច្រើនជាងគេចាត់ទុកជាអ្នកឈ្នះ។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** ធ្វើដូចរបៀបខាងលើដែរតែប្រើមេដៃ និងម្រាមកណ្តាលម្តងៗ បន្តមកទៀតប្រើមេដៃ និងនាងដៃ រួចកូនដៃ។ គ្រូណែនាំកុមារឱ្យលេងដៃឆ្វេងម្តង។

ចាក់ទឹកដូង

❖ **របៀបលេង ៖**

- កុមារត្រូវប៉ារកអ្នកចាញ់
- អ្នកចាញ់ត្រូវក្រាបនៅចំកណ្តាលរង្វង់
- អ្នកឈ្នះត្រូវផ្ទុះបាតដៃឆ្វេងដាក់លើខ្នងអ្នកក្រាបទាំងអស់គ្នា
- កុមារម្នាក់ធ្វើជាមេគេ (ដោយអ្នកស្ម័គ្រចិត្តកាន់គ្រាប់ក្រូស ឬកំណាត់ជើងធូប) ដោយម្រាមមេដៃ និងចង្កូលដៃស្តាំយកទៅចុចលើបាតដៃរបស់សមាជិកតាមលំដាប់លំដោយពីស្តាំទៅឆ្វេង ឬពីឆ្វេងទៅស្តាំដោយស្រែកច្រៀងបណ្តើរ «ចាក់ទឹកដូងមីឡុងមីឡា កន្ទុយត្រីប្រាមហានាងអុក អកកំបោរប្រចាំថ្ងៃ បំពង់ឫស្សីប្រចាំវែក ក្បាលទំពែកក្អែកដុះដាក់ប៉ក លាក់ទៅ» ពាក្យ ប៉ក ចប់ភ្លាមមេត្រូវដាក់ក្រូស ឬកំណាត់ជើងធូបលើបាតដៃកុមារណាម្នាក់បន្ទាប់មក កុមារទាំងអស់យកបាតដៃឆ្វេងក្តាប់ចង្កូលដៃស្តាំធ្វើចលនាមូលចុះ រមួលឡើង ដោយច្រៀងបន្ទូលថា៖ «គ្រលីតបាយសងៗៗ»
- កុមារក្រាបងើបឡើង រួចទាយរកអ្នកលាក់វត្ថុ (គ្រាប់ក្រូស ឬកំណាត់ធូប) បើទាយត្រូវនោះបានរួចខ្លួន
- អ្នកលាក់វត្ថុដែលទាយត្រូវគឺក្រាបវិញម្តង។ ប៉ុន្តែបើទាយខុស អ្នកមុនត្រូវក្រាបម្តងទៀត និងលេងសាជាថ្មី។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** បើទាយខុសពីរដងត្រូវគេដោះ ឬច្រៀង ឬនិទានរឿង... ឱ្យកុមារទាំងអស់ស្តាប់។

បោះកៅស៊ូ

❖ **របៀបលេង ៖**

- កុមារលេងជាក្រុម មួយក្រុមមាន ២នាក់ឡើងទៅ
- កុមារប៉ារកអ្នកឈ្នះទី១ ទី២ ទី៣...
- ដាក់ចំនួនកៅស៊ូស្មើៗគ្នា
- អ្នកឈ្នះទី១ ត្រូវប្រមូលយកកៅស៊ូកងពីសមាជិកម្នាក់ៗ ដាក់លើបាតដៃស្តាំរួចបោះទៅលើ។ បន្ទាប់មកត្រូវប្រញាប់យកចង្កូលដៃស្តាំស៊កចូលក្នុងរង្វង់កៅស៊ូកងនោះ។ កៅស៊ូកងដែលធ្លាក់ចូលក្នុងចង្កូលដៃបានប៉ុន្មាន ចាត់ទុកជាចំណែករបស់កុមារនោះ។ រីឯកៅស៊ូកងដែលចេញពីចង្កូលដៃត្រូវទុកឱ្យអ្នកទី២លេងបន្តរួចអ្នកទី៣ ទី ៤ បើអស់កៅស៊ូកងត្រឹមណា ត្រូវដាក់ចំនួនកៅស៊ូស្មើៗគ្នា លេងសាជាថ្មីទៀត។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** ណែនាំកុមារលេងដោយប្រើឱ្យបានគ្រប់ម្រាមដៃស្តាំ និងអាចប្តូរមកលេងម្រាមដៃខាងឆ្វេងបាន។

ត្រេះ

❖ **របៀបលេង ៖**

- កុមារទាំងអស់ត្រូវប៉ារកអ្នកឈ្នះលេងមុនគេ
- **របៀបទី១ ៖** កុមារដែលត្រេះមុនគេត្រូវយកចង្កឹះតូចៗ មកដាក់លើបាតដៃស្តាំ។ បន្ទាប់មកបោះឡើងលើបន្តិចរួចយកខ្នងដៃស្តាំដដែលមកទ្រចង្កឹះដែលនៅសល់លើខ្នងដៃ។ ត្រូវបោះឡើងលើម្តងទៀតរួចក្រឡុះបាតដៃឱ្យរហ័សចាប់ជាដំបូងយកមួយ។ ធ្វើសាដើមជាលើកទីពីររួចចាប់យកចង្កឹះពីរ ហើយធ្វើលើកទីបីរួចចាប់យកចង្កឹះបី។ លើកទីបួន ចាប់យកចង្កឹះបួនទីប្រាំចាប់យកចង្កឹះប្រាំ។ កុមារណាម្នាក់អនុវត្តបានត្រឹម

ត្រូវហើយមិនធ្លាក់ជ្រុះ កុមារនោះជាអ្នកឈ្នះ។ តែបើអនុវត្តមិនបានត្រឹមត្រូវទេនោះ ត្រូវផ្ទេរឱ្យកុមារទីពីរធ្វើ ម្តងរួចដល់វេនអ្នកទីបី ទីបួន ទីប្រាំ... ដោយលេងតាមរបៀបដូចខាងលើ។

- របៀបទី២ ៖ កុមារលេងដូចរបៀបទី១ដែរ។ កុមារបោះចង្កឹះទៅលើរូបយកខ្នងដៃទ្រឱ្យទើលើខ្នងដៃបាន ចំនួនច្រើនកាន់តែប្រសើរ ចង្កឹះជ្រុះប៉ុន្មានមិនចាប់គិតរួចបោះទៅលើម្តងទៀតហើយក្រឡាស់បានដៃទ្រ យកវិញបានចំនួនប៉ុន្មានយកប៉ុណ្ណោះ សល់ប៉ុន្មានត្រូវឱ្យអ្នកទីពីរធ្វើម្តង។

ផ្លាស់កៅស៊ូគងគ្នា

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារលេងពី ២ ទៅ ៦នាក់
- កុមារទាំងអស់ប៉ារ៉ាដើម្បីរកអ្នកឈ្នះផ្លាស់មុនគេរួចរកអ្នកទី២ ទី៣...
- កុមារប៉ារ៉ាឈ្នះគេត្រូវកើបកៅស៊ូទាំងអស់រួចបោះឡើងទៅលើ ពេលធ្លាក់មកវិញកៅស៊ូណាគងគ្នាជាគូ។ កុមារនោះត្រូវយកជារបស់ខ្លួន។ ចំណែកកៅស៊ូនៅដាច់ពីគ្នា និងគងលើគ្នាច្រើនចាប់ពីបីឡើងទៅកុមារត្រូវ គិតថា តើត្រូវផ្លាស់កៅស៊ូកងណាមួយដែលស្រួលផ្លាស់ចេញពីគំនរ ដើម្បីឱ្យទៅគងលើកៅស៊ូកងដទៃទៀត ដែលនៅតែឯង។ ការផ្លាស់របៀបនេះពិបាកបន្តិច។ ដូច្នេះកុមារអាចបែរមកផ្លាស់ កៅស៊ូរាយៗដែលនៅតែ ឯងឱ្យគងគ្នាតាមការយល់ឃើញ។ បើកុមារណាម្នាក់ផ្លាស់កៅស៊ូមិនគងគ្នា កុមារនោះត្រូវផ្ទេរឱ្យកុមារទី២ ផ្លាស់វិញម្តង។ កុមារណាផ្លាស់បានកៅស៊ូច្រើនជាងគេ កុមារនោះជាអ្នកឈ្នះ។

ចាប់កាំមេ

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារឈរជារង្វង់ ឆ្លាស់គ្នាប្រសស្រី
- និយាយថាប្រុងប្រៀប កុមារដាក់ដៃទាំង២ស្របនឹងដងខ្លួន
- និយាយថា ១ កុមារលើកដៃឆ្វេងលាទៅខាងឆ្វេងដោយផ្ទាល់បានដៃឡើងលើ
- និយាយថា ២ កុមារលើកចង្កូលដៃស្តាំឡើងទៅលើ
- និយាយថា ៣ កុមារយកចង្កូលដៃស្តាំដាក់ចំកណ្តាលបានដៃឆ្វេងរបស់អ្នកឈរបន្ទាប់ ហើយអ្នកឈរបន្ទាប់ នោះដាក់ចង្កូលដៃស្តាំនៅលើបានដៃឆ្វេងអ្នកឈរបន្ត។ ធ្វើបែបនេះបន្តបន្ទាប់រហូតគ្រប់គ្នា
- និយាយថា ៤ កុមារត្រូវប្រើបានដៃឆ្វេងរបស់ខ្លួនចាប់ចង្កូលដៃស្តាំរបស់អ្នកឈរបន្ទាប់ឱ្យជាប់ហើយអ្នកឈរ បន្ទាប់នោះដែរក៏ត្រូវដកចង្កូលដៃស្តាំរបស់ខ្លួនឱ្យរហ័សកុំឱ្យគេចាប់បាន
- អ្នកដែលគេចាប់ចង្កូលដៃបានអ្នកនោះជាអ្នកចាញ់
- នាំកុមារលេងរបៀបនេះ៤ ទៅ៥ដង អាស្រ័យតាមពេលវេលា។

បាយខ្ញុំ

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារលេង ២នាក់ ម្នាក់ៗត្រូវមានន្ទូចចំនួន៤ និងន្ទូចមេចំនួន១។ ន្ទូចនីមួយៗមាន៥គ្រាប់ លើកលែងតែន្ទូចមេ មាន៦គ្រាប់ (ខ្មៅ ក្រហម...)
- កុមារប៉ារ៉ាអ្នកឈ្នះ។ អ្នកឈ្នះចាប់យកគ្រាប់ក្នុងន្ទូចណាមួយដែលជារបស់ខ្លួនមកពង្រាយចែកតាមន្ទូច នីមួយៗ ចំនួន១គ្រាប់ ឱ្យត្រូវតាមលំដាប់បន្តបន្ទាប់គ្នាពីឆ្វេងទៅស្តាំ ឬពីស្តាំទៅឆ្វេង ដោយមិនឱ្យរលងន្ទូច មួយណាឡើយ និងគិតរួមទាំងន្ទូចរបស់ដៃគូផង
- ពេលអស់គ្រាប់ពីក្នុងដៃត្រូវចាប់យកគ្រាប់ទាំងអស់ក្នុងន្ទូចបន្ទាប់ (គឺជាន្ទូចដែលបានទម្លាក់គ្រាប់ចុងក្រោយ)
- រួចពង្រាយគ្រាប់ដាក់តាមន្ទូចបន្តដូចមុន

- ប្រសិនបើចែកទៅអស់គ្រាប់ហើយ រន្ធបន្ទាប់នោះពុំមានគ្រាប់ហៅថា «ខត» គឺពុំមានសិទ្ធិដើរបន្តទៀតឡើយ ប៉ុន្តែអាចប្រមូលយកគ្រាប់ដែលមានក្នុងរន្ធបន្ទាប់«ខត»ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួន
- បន្តទៅអ្នកទី២ លេងរបៀបដូចអ្នកមុន ប៉ុន្តែត្រូវគិតថា តើត្រូវចាប់យករន្ធរបស់ខ្លួនមួយណា និងចាប់ពីខាងណាទៅមុនទើបស៊ីបានគ្រាប់ច្រើន អ្នកដែលមានគ្រាប់ច្រើនជាងគេ គឺជាអ្នកឈ្នះ។

លោកម៉ីកម្រាមដែ

❖ របៀបលេង ៖

- អ្នកប៉ាវឈ្នះធ្វើមុនគេ ដោយដាក់ម្រាមកណ្តាលនៅលើទី១
 - ១. ត្រូវលោតលេងក្រឡាទី១ដោយយកម្រាមកណ្តាលដាក់ចូលក្នុងក្រឡាទី២តែម្តងព្រោះក្រឡាទី១ជាកន្លែងដែលយើងបោះមេ
 - ២. លោតពីក្រឡាទី២ ចូលក្រឡាទី៣ដោយប្រើម្រាមពីរ គឺយកចង្កុលដៃដាក់នៅខាងឆ្វេង និងចង្កុលកណ្តាលដាក់នៅខាងស្តាំ
 - ៣. លោតពីក្រឡាទី៣ ចូលក្រឡាទី៤ ដោយយកតែចង្កុលកណ្តាលមួយប៉ុណ្ណោះ
 - ៤. លោតពីក្រឡាទី៤ចូលក្រឡាទី៥ ដោយយកចង្កុលដៃដាក់នៅខាងឆ្វេងនិងចង្កុលកណ្តាលដាក់នៅខាងស្តាំ
 - ៥. កុមារត្រូវលោតត្រឡប់មកទី១វិញក្នុងដំណើរដូចមុន តែពេលលោតមកដល់ក្រឡាទី២ កុមារត្រូវយកចង្កុលដៃនិងមេដៃកៀបយកមេបោះ ហើយលោតផ្លោះក្រឡាទី១
 - ៦. មកដល់ទីហើយ កុមារត្រូវបោះមេចូលក្រឡាទី២ម្តង លោតចូលក្រឡាទី១ ហើយផ្លោះចូលក្រឡាទី៣ រួចបន្តដំណើរ និងវិលត្រឡប់ដូចលើកមុន
 - ៧. ពេលបោះមេទៅដល់ក្រឡាស្លាប(ឆ្វេងស្តាំ) កុមារត្រូវលោតដោយប្រើម្រាមតែមួយទេនៅលើក្រឡាស្លាបម្ខាងទៀតដែលពុំមានដាក់មេ ធ្វើរបៀបនេះរហូតគ្រប់ក្រឡា។
- ✚ បញ្ជាក់ ៖** ល្បែងនេះខុសពីម៉ីកលោតដោយជើងបន្តិចត្រង់ពុំមានមេដំបូល ហើយពុំលោតប្តូរម្រាមដៃនៅក្រឡាស្លាបលើឡើយ គឺធ្វើចលនាថយក្រោយ។

ចលនាម្រាមដែតាមរឿងនិទាន «ដង្កូវទាវអក្ខរណ៍»

មានដង្កូវតូចមួយគូ ភ្ញាក់ពីដំណេកពត់ខ្លួនចុះអេឡើងចុះឡើងៗ ហើយក៏វាទៅមុខយ៉ាងលឿន។ ដង្កូវទាំងពីរអើតកសំឡឹងទៅមុខវាទៅឆ្វេង វាទៅស្តាំវាថយក្រោយ វាទៅមុខយឺតៗ វាយឺតៗ ដោយអើតកសំឡឹងចុះអេឡើងឃើញផ្លែពុទ្រា ហើយវាយ៉ាងលឿនរួចឈប់ដំក់ ស៊ីផ្លែឈើគ្រប់ៗ ហើយលាន់មាត់ថា៖ ឆ្ងាញ់ណាស់ៗ ខ្ញុំផ្អែតហើយដង្កូវបានបង្វិលខ្លួនវាគឺមៗចូលទៅក្នុងភ្លៀក(ភ្លៀកខ្លួនឯង ឬភ្លៀកមិត្តភក្តិ)ចាក់ក្រឡេកគឺកៗ សំដំដេកទៅ។

ទាយ

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារប៉ាវរកអ្នកឈ្នះដើម្បីធ្វើមេ (ជាអ្នកលាក់វត្ថុតូចៗ) ឬធ្វើជាមេម្តងម្នាក់
- កុមារដែលឈ្នះជាអ្នកលាក់វត្ថុ ដូច្នេះត្រូវចាប់យកដុំក្រួស ឬគ្រាប់ធញ្ញជាតិ ១គ្រាប់ ដាក់ក្នុងបាតដៃខ្លួន រួចយកបាតដៃខ្លួនទាំងពីរមកដាក់ពីក្រោយខ្នង។ ពេលនោះ មេត្រូវសម្រេចចិត្តដាក់វត្ថុនៅក្នុងបាតដៃណាមួយ។ ក្រោយពីដាក់ទៅក្នុងបាតដៃណាមួយហើយ កុមារត្រូវក្តាប់វត្ថុនោះឱ្យជិត ហើយដៃម្ខាងទៀតដែលគ្មានវត្ថុ ក៏ត្រូវក្តាប់ដៃ រួចយកកណ្តាប់ដៃទាំងពីរមកដាក់ពីមុខខ្លួនដើម្បីឱ្យគេទាយថា៖តើវត្ថុនៅដៃខាងស្តាំឬខាងឆ្វេង? កុមារណាដែលទាយត្រូវជាអ្នកឈ្នះ ហើយត្រូវបានគេទះដៃអបអរសាទរ និងដោះមេ បើទាយខុសត្រូវឱ្យមេដោះវិញ។

- ✚ បញ្ជាក់៖ អ្នកត្រូវអាចធ្វើដោយខ្លួនឯងឱ្យកុមារទាំងអស់ទាយ ហើយក៏អាចទម្លាក់វត្ថុនៅក្រោយខ្នងឱ្យកុមារទាយ រួចលាបទង្គើងម្តងមួយៗឱ្យកុមារទាយឬអាចលាក់ម្តង២ឬ៣គ្រាប់ផងដែរ ហើយឱ្យកុមារទាយចំនួន។

២.១.២.២- ល្បែងចលនា

ប្រណាំងដើរយឺត ដើរលឿន

លើកទី១ ៖ គូសចំណុចចេញដំណើរ និងចំណុចគោលដៅចម្ងាយប្រហែល ៤ម៉ែត្រ

- ពេលឱ្យសញ្ញាកុមារចាប់ផ្តើមដើរ (ដើរយឺតបំផុត) តែមិនឱ្យនៅស្ងៀមទេ
- កុមារណាដើរយឺតជាងគេ ហើយនៅក្រោយគេ កុមារនោះជាអ្នកឈ្នះ។

លើកទី២ ៖ គូសចំណុចចេញដំណើរ និងចំណុចគោលដៅចម្ងាយប្រហែល ៤ម៉ែត្រ

- ពេលឱ្យសញ្ញាកុមារចាប់ផ្តើមដើរ (ដើរលឿនបំផុត)
- កុមារណាដើរលឿនជាងគេ ហើយទៅដល់ទីមុនគេ កុមារនោះជាអ្នកឈ្នះ។

ដើរប្រណាំងគ្នាលើបន្ទះខ្សែ ឬគំនូសបន្ទះខ្សែ

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារអាចលេងប្រណាំងគ្នាជាដៃគូ ឬក្រុម
- ដាក់បន្ទះខ្សែចំនួន២បន្ទះដែលមានបណ្តោយប្រវែង ៣ម៉ែត្រនិងទទឹង១០សង់ទីម៉ែត្រ ដាក់ទន្ទឹមគ្នាតែមិនឱ្យប៉ះគ្នាទេ
- កុមារម្នាក់ៗត្រូវដើរដាក់ចុងជើងឆ្វេងឱ្យជាប់នឹងកែងជើងស្តាំជានិច្ច ដោយមិនឱ្យធ្លាក់ជើងចេញពីបន្ទះខ្សែ និងដើររហូតដល់ទីដៅ
- កុមារម្នាក់ៗត្រូវដើរកុំឱ្យធ្លាក់ជើងពីលើខ្សែបន្ទះចំនួន២ឬ៣ដង និងដើរបានលឿនជាងគេនោះជាអ្នកឈ្នះ។

អ៊ូ

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារពីរក្រុម មានគ្នាពី ៣ ទៅ ៦នាក់ ក្នុងមួយក្រុម
- គូសទីខណ្ឌរវាងក្រុមទាំង២ រួចប៉ារក្រុមណា «អ៊ូ» មុនគេ
- ក្រុមប៉ារឈ្នះ ចាត់អ្នកស្ម័គ្រចិត្តម្នាក់ដង្ហើមវែងឱ្យស្រែកអ៊ូមិនឱ្យដាច់ដង្ហើម រត់កាត់គំនូសទីខណ្ឌចូលទៅប៉ះសមាជិកក្រុមម្ខាងទៀតឱ្យបាន ហើយរត់ត្រឡប់មកក្រុមវិញដោយមិនឱ្យដាច់អ៊ូ។ ប្រសិនបើមានសមាជិកអ៊ូដាច់ភ្លាម ក្រុមម្ខាងទៀតនឹងនាំគ្នាចាប់អ្នកនោះមកធ្វើជាសមាជិករបស់ក្រុមខ្លួន ហើយមានសិទ្ធិអ៊ូដេញប៉ះក្រុមនោះវិញម្តង កុមារដែលអ៊ូដាច់ ហើយត្រូវបានក្លាយជាសមាជិកក្រុមថ្មី និងរត់ដេញចាប់សមាជិកក្រុមចាស់របស់ខ្លួនបាន។

- ✚ បញ្ជាក់ ៖ កុមារមិនត្រូវប្រើហិង្សាក្នុងការចាប់គ្នា ឬវីខ្លាំងចេញពីការលេងនេះឡើយ។

លោតអន្ទាក់

❖ របៀបលេង ៖

- ចែកកុមារជាក្រុមៗ សម្រាប់លេងជាមួយសម្ភារៈមាន ខ្សែកៅស៊ូ ឬខ្សែផ្តៅ ឬឫស្សីតូចឆ្មាវែង ៖
- **របៀបទី១ ៖** កុមារម្នាក់ៗកាន់ខ្សែកៅស៊ូនៅដៃសងខាង ត្រូវបង្វិលខ្សែទៅខាងមុខយឺតៗដោយលោតជើង២នៅពេលកុមារយល់ថាខ្លួនលោតបានល្អហើយ កុមារអាចបង្វិលខ្សែកាន់តែលឿន លោតទៅមុខកាន់តែលឿនតាមដែលអាចធ្វើបាន។
- **របៀបទី២ ៖** កុមារ ២នាក់ ឈរសងខាងកាន់ខ្សែគ្រី កុមារ១នាក់ ២នាក់រត់ចូលលោត បើមិនទាន់ចេះរត់ចូល ឱ្យកុមារឈរចំកណ្តាលហើយគ្រីឱ្យកុមារលោតតែម្តង។ប្រសិនបើកុមារលោតប៉ះខ្សែ កុមារនោះត្រូវរត់

ទៅកាន់ខ្សែត្រីម្តង។

- របៀបទី៣ ៖ កុមារម្នាក់អង្គុយកាន់ផ្តៅ ឬឫស្សីតូចឆ្មារីងមួយត្រូវទៅឆ្វេងទៅស្តាំ កុមារ ១នាក់ ២នាក់ លោត បើលោតជាន់ផ្តៅកុមារនោះអង្គុយត្រីម្តងធ្វើយ៉ាងណាឱ្យកុមារលោតបានគ្រប់ៗគ្នា។

ជណ្តើរកៅអី

❖ របៀបលេង ៖

- លេងជាក្រុមដែលមានគ្នាច្រើនបំផុត ១២នាក់
- តម្រៀបកៅអីជារង្វង់ដែលមានចំនួនតិចជាងកុមារ
- នាំកុមារប្រៀងរំលេងព័ទ្ធជុំវិញកៅអីទាំងនោះ
- ឱ្យសញ្ញាបញ្ឈប់ការប្រៀងរំលេង កុមារត្រូវរត់ទៅជណ្តើរកៅអីអង្គុយ កុមារណាជណ្តើរកៅអីអង្គុយមិនបានត្រូវ ឈប់ឱ្យរាំ តែត្រូវមកជួយប្រៀងវិញ
- ដកកៅអី១ចេញ ហើយនាំកុមារប្រៀងរំលេងព័ទ្ធជុំវិញកៅអីដែល នៅពេលកុមារប្រៀងរំលេងខ្លួនគ្រូឱ្យសញ្ញា បញ្ឈប់ការប្រៀងរំលេង កុមារត្រូវរត់ទៅជណ្តើរកៅអីអង្គុយទៀត
- នាំកុមារលេងរបៀបនេះរហូតនៅសល់កៅអីតែមួយ កុមារនោះគឺជាអ្នកឈ្នះ។

រត់ហុចបាល់បណ្តាក់គ្នា

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារ ៥ ទៅ ៦នាក់ ក្នុងមួយក្រុម
- កំណត់ទីដៅទី១ ដែលជាទីដៅចាប់ផ្តើម និងទីដៅទី២ ដែលជាទីដៅបញ្ចប់ដែលពុំមានកុមារឈរប្រចាំការ ទេ មានចម្ងាយ ១០ម៉ែត្រ អាស្រ័យចំនួនកុមារតិច ឬច្រើនក្នុងក្រុម
- តាមក្រុមនីមួយៗ ត្រូវឈរបណ្តាក់គ្នាចម្ងាយ ២ម៉ែត្រ
- ឱ្យសញ្ញាចេញដំណើរនៅតាមក្រុមនីមួយៗ កុមារឈរកាន់បាល់នៅទីចាប់ផ្តើមរត់យ៉ាងលឿនទៅប៉ះដៃ និង ហុចបាល់ឱ្យអ្នកឈរបន្ទាប់ រួចឈរនៅទីនោះ។ ឯអ្នកឈរបន្ទាប់នោះហុចដៃឱ្យប៉ះ និងទទួលបាល់ បន្តរត់ យ៉ាងលឿនទៅប៉ះដៃ និងហុចបាល់ឱ្យអ្នកឈរបន្ទាប់ទៀត ហើយឈរនៅទីនោះ។ កុមារដែលកាន់បាល់រត់ មកទីដៅបញ្ចប់ ត្រូវលើកបាល់ឡើងលើបញ្ជាក់ថាក្រុមខ្លួនបានជោគជ័យហើយ។

ជិះសេះប្រណាំងគ្នា

❖ របៀបលេង ៖

កំណត់កុមារក្នុងមួយក្រុមៗមានគ្នា ៣នាក់។ កុមារ ២នាក់ ឈរកាន់កងដៃគ្នាទៅវិញទៅមកធ្វើជាសេះ នៅខ្សែទីចេញដំណើរ និងកុមារម្នាក់ទៀតធ្វើជាអ្នកជិះសេះដោយដៃទាំងពីរតាងស្មាសេះ និងពាក់ជើងម្ខាង ទៅលើដៃរបស់សេះជើងម្ខាងទៀតជាន់ដីលោតជើងមួយ។ ចំណែកពីរនាក់ដែលជាសេះដើរទៅមុខ ក្រុមណា ដែលទៅដល់ទីដៅមុនគេជាអ្នកឈ្នះ (ប្រសិនបើមានសេះណាមួយរហូតដៃ ឬអ្នកជិះសេះនោះដាក់ជើងមួយ ទៀតដល់ដី ក្រុមនោះត្រូវចាប់ផ្តើមឡើងវិញពីទីចេញដំណើរ) ។

ជណ្តើរស្លឹកឈើ

❖ របៀបលេង ៖

- ចែកកុមារជា ២ក្រុម ដែលក្រុមនីមួយៗ មានគ្នា ៤ ៥ ឬ៦នាក់ និងឈរលើខ្សែគំនូសកំណត់ជាទីគោលដៅ
- ក្រុមទាំងពីរឈរទល់មុខគ្នាចម្ងាយពីគ្នា ៨ ទៅ១០ម៉ែត្រ ដោយមានដាក់មែកឈើមួយនៅចំពាក់កណ្តាល
- មុនចាប់លេង ក្រុមនីមួយៗ ពិគ្រោះពិភាក្សាគ្នា ដើម្បីកំណត់លេខសម្គាល់ខ្លួន ឈរឱ្យត្រូវតាមលេខរៀង ដោយគិតចាប់ពីលេខ១ ទៅដល់លេខចុងក្រោយនៃចំនួនកុមាររបស់ក្រុម

- នៅពេលព្រះអាជ្ញាកណ្តាលហៅលេខរៀងណាមួយ កុមារក្នុងក្រុមដែលមានលេខរៀងនោះត្រូវរត់ទៅដង្ហើមស្លឹកឈើដែលនៅចំកណ្តាលឱ្យបានឆាប់រហ័ស។ ប្រសិនបើដៃគូម្ខាងយកមកលើលឿនជាង ពេលនោះកុមារម្ខាងទៀតត្រូវដេញចាប់ឱ្យបានមុនពេលគេរត់ដល់ទីរបស់គេ
- ក្រុមណាដែលដង្ហើមស្លឹកឈើបានច្រើនជាងគេ គឺជាអ្នកឈ្នះ។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** គ្រូអាចជំនួសលេខរៀងជាសញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងៗទៀត ដូចជាពណ៌ តួអក្សរ រាងធរណីមាត្រជាដើម។

ម៉ូលីសចាប់ចោរ

❖ **របៀបលេង ៖**

- ឱ្យកុមារឈរជារង្វង់ គ្រូយកក្រមាទី១ មកបំពាក់លើ «ក» កុមារណាម្នាក់ រួចចងចំណងមួយជាន់ ចាត់ទុកជាកុមារនោះតំណាងជាប៉ូលីស
- យកក្រមាទី២ បំពាក់លើ «ក» កុមារណាម្នាក់ផ្សេងទៀត ដែលឈរលងពីកុមារពាក់ក្រមាទី១ ចំនួនពី៥ ទៅ ៦ នាក់ រួចចងចំណងពីរជាន់ ចាត់ទុកថាកុមារនោះតំណាងជាចោរ
- ឱ្យសញ្ញាចាប់ផ្តើមកុមារទះដៃទាំងអស់គ្នា ឯកុមារជាប៉ូលីស និងកុមារជាចោរ ត្រូវប្រញាប់ស្រាយចំណងក្រមាដែលនៅនឹង «ក» រៀងខ្លួន ទៅបំពាក់ និងចងតាមចំនួនចំណងរបស់ខ្លួនឱ្យបានឆាប់រហ័សដល់កុមារនៅស្តាំដៃបន្ទាប់។ កុមារស្តាំដៃបន្ទាប់នោះ ក៏ត្រូវប្រញាប់ស្រាយចំណងក្រមាដែលនៅនឹង «ក» រៀងខ្លួនទៅបំពាក់ និងចងតាមចំនួនចំណងរបស់ខ្លួនឱ្យបានឆាប់រហ័សដល់កុមារនៅស្តាំដៃបន្តបន្ទាប់ទៀតដែរ។ កុមារអនុវត្តបែបនេះរហូតដល់ក្រមាទាំង២នៅលើកុមារតែម្នាក់មានន័យថាប៉ូលីសចាប់ចោរបាន។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** ក្នុងពេលលេងអាចចាត់កុមារធ្វើជាប៉ូលីស២នាក់ទៅតាមចំនួនកុមារតិច ឬច្រើនដោយដាក់ប៉ូលីស ១ ចន្លោះឃ្លាតពីគ្នា៥ ឬ៦នាក់ ចោរម្នាក់។

ចាប់ត្រី

❖ **របៀបលេង ៖**

- ចែកកុមារជាពីរក្រុម មួយក្រុមធ្វើត្រី និងមួយក្រុមទៀតធ្វើសំណាញ់ដោយកាន់ដៃគ្នាជារង្វង់
- ត្រីត្រូវឆ្លងកាត់សំណាញ់ចូលក្នុងរង្វង់ឱ្យបានញឹកញាប់ មិនត្រូវនៅតែខាងក្រៅឡើយប៉ុន្តែត្រូវប្រើលឿន និងជ្រើសរើសផ្លូវដើម្បីចេញមកវិញឱ្យរួច
- អ្នកធ្វើសំណាញ់គ្មានសិទ្ធិខានដល់ត្រី មុនពេលទម្លាក់ដៃចុះទាំងអស់គ្នាឡើយ
- អ្នកធ្វើសំណាញ់ត្រូវរាប់លេខ ឬច្រៀងទាំងអស់គ្នាតាមចង្វាក់តែមួយ ហើយមិនត្រូវបង្ហាញប្រាប់ពីពេលដែលខ្លួន និងទម្លាក់ដៃចុះតាមរយៈសំឡេងខ្លាំងៗ ឬយឺតឡើយ
- អ្នកធ្វើសំណាញ់ត្រូវរាប់ពីមួយដល់ដប់នៅពេលចាប់ផ្តើមលេងជាថ្មីម្តងៗ សំណាញ់ត្រូវនិយាយសន្មត់គ្នាអំពីលេខណាមួយដែលត្រូវទំលាក់ដៃចុះដោយមិននិយាយឱ្យត្រីឮឡើយ
- អ្នកធ្វើសំណាញ់កាន់ដៃគ្នាជារង្វង់ធ្វើយ៉ាងណាឱ្យត្រីឆ្លងកាត់បាន ដោយចាប់រាប់ជាចង្វាក់យឺតៗល្មមៗ ដើម្បីឱ្យត្រីហែលឆ្លងកាត់ នៅពេលដល់លេខដែលបានសន្មត់គ្នាអ្នកធ្វើសំណាញ់ទាំងអស់ត្រូវទម្លាក់ដៃចុះក្រោម។ ត្រីដែលនៅខាងក្នុងរង្វង់ត្រូវគេចាប់បាន ហើយត្រីត្រូវចូលរួមធ្វើជាសំណាញ់ម្តង
- ការលេងនេះត្រូវចប់នៅពេលណាដែលអស់ត្រីឬនៅសល់ត្រីតែមួយ
- គេចាប់ផ្តើមលេងឡើងវិញដោយប្តូរគ្នានូវតួនាទីពីមុន។

ចាបស្រុក និងនា

❖ **របៀបលេង ៖**

- កុមារម្នាក់ធ្វើជាឆ្មា និងកុមារដទៃធ្វើជាចាប់ដែលត្រូវឈរលើទីតាំងដែលបានកំណត់ចម្ងាយពីគ្នា១ម៉ែត្រ

- កំណត់ទីឱ្យសត្វឆ្មានៅឆ្ងាយពីគេត្រៀមចាប់បាប
- ពេលគ្រូស្រែកថា៖ ចាប់ស្រុកហើរ។ ពេលនោះកុមារលោតចុះពីទ្រនំរបស់ខ្លួនហើយធ្វើដៃទទះស្លាបហើរឡើង
- នៅពេលឮសូរសំឡេងចាប់ហើរ ឆ្មាត្រូវព្យាយាមដេញចាប់បាបស្រុកដោយស្រែកថា៖ ម៉េវៗ
- សត្វចាប់ណាដែលត្រូវឆ្មាចាប់បាន ត្រូវឃុំទុកមួយកន្លែង ចាប់នោះមិនអាចលេងបាន
- ល្បែងនេះចប់នៅពេលណាដែលសល់តែចាប់មួយជាអ្នកឈ្នះ។

កំប្រុកត់ចូលទ្រុឌ

❖ របៀបលេង ៖

- ចែកកុមារជាក្រុមតូចៗ មាន ៣នាក់ (២នាក់ធ្វើជាទ្រុឌកាន់ដៃគ្នា និង១នាក់ទៀតធ្វើជាកូនកំប្រុក)
- ពេលគ្រូស្រែក «ក្រៅ» កុមារធ្វើទ្រុឌលើកដៃឡើងលើដើម្បីឱ្យកូនកំប្រុកដើរចេញក្រៅរកចំណីដោយសេរី
- ពេលគ្រូស្រែកថា «ក្នុង» និងរាប់ចំនួន ១ ២ ៣ កូនកំប្រុកត់ចូលទ្រុឌវិញដោយសេរី ទ្រុឌមួយណាក៏បានរំលឹកអ្នកធ្វើទ្រុឌត្រូវទម្លាក់ដៃចុះ កូនកំប្រុកណាត់ចូលមិនទាន់ត្រូវប្តូរឈរធ្វើជាទ្រុឌវិញម្តង
- ផ្លាស់ប្តូរកុមារលេងឱ្យបានគ្រប់គ្នាម្តងធ្វើជាទ្រុឌ ម្តងធ្វើជាកូនកំប្រុក។

ដណ្តើមម្ទុះ

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារ២នាក់ទល់ខ្នង ឬទល់ពោះ ឬទល់ស្មា ឬទល់ចង្កេះ ឬទល់គូប... គ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងរង្វង់មួយអង្កត់ផ្ចិតប្រវែង ១ ឬ២ម៉ែត្រ
- ពេលគ្រូឱ្យសញ្ញាចាប់ផ្តើមកុមារទាំងពីរ ចាប់ផ្តើមបញ្ជាគ្នាធ្វើយ៉ាងណាឱ្យមានម្នាក់ចេញក្រៅរង្វង់។ កុមារដែលចេញក្រៅរង្វង់ជាអ្នកចាញ់ ឯកុមារនៅក្នុងរង្វង់ជាអ្នកឈ្នះ
- ការលេងត្រូវចប់ចំពោះគូណាដែលមានកុមារម្នាក់ចេញក្រៅរង្វង់។

ទន្សាយបេះផ្លែប៉េងប៉ោះ

❖ របៀបលេង ៖

- ចែកកុមារជា ៣ក្រុម ឬលេងជាបុគ្គល
- គូសទីចេញដំណើរ និងទៅដល់កន្លែងបេះចម្ងាយប្រមាណ ៥ ម៉ែត្រ និងដាក់ដើមប៉េងប៉ោះ ឬមែកឈើ (សន្មត់ជាដើមប៉េងប៉ោះ)
- ផ្តល់សញ្ញាកុមារទាំង ៣នាក់ ចេញដំណើរដោយលោតជើងបួន ធ្វើជាទន្សាយទៅបេះផ្លែប៉េងប៉ោះ និងលោតត្រឡប់មកវិញដោយជើងពីរ និងបាតដៃទាំងពីរធ្វើជាកាន់ផ្លែប៉េងប៉ោះ កុមារដទៃទៀតលោតបន្តគ្នាតាមក្រុមទៅបេះផ្លែប៉េងប៉ោះ បើក្រុមណាបេះផ្លែប៉េងប៉ោះបានច្រើនជាងគេក្រុមនោះជាអ្នកឈ្នះ។

ទារជូចក្តាមប្រណាំងគ្នា

❖ របៀបលេង ៖

- រៀបចំកន្លែងមានសុវត្ថិភាពនៅលើវាលស្មៅ លើកន្ទួល ឬលើឥដ្ឋកាវ៉ូ និងកំណត់ទីចេញដំណើរ និងទៅដល់ចម្ងាយប្រវែង ៥ ឬ៦ម៉ែត្រ
- កុមារវាប្រណាំងគ្នាម្តង ៣ ទៅ ៥នាក់ អាស្រ័យទៅតាមទំហំនៃទីកន្លែង
- ផ្តល់សញ្ញាចាប់ផ្តើមកុមារធ្វើជាក្តាមវាចំហៀងខ្លួនដោយប្រើម្រាមដៃលាឱ្យអស់ និងប្រើក្បាលជង្គង់ឱ្យស្របគ្នាទៅដល់គោលដៅ។ ក្តាមណាវាលឿនបានត្រឹមត្រូវទៅដល់គោលដៅមុនគេឈ្នះ។

✚ បញ្ជាក់ ៖ ល្បែងនេះ កុមារអាចលេងប្រណាំងគ្នាជាបុគ្គល ឬក្រុម។

ស្វាដណ្តើមទី

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារមួយក្រុមៗ មាន ៥នាក់ ដោយ១នាក់ធ្វើជាស្វាដណ្តើមទី និងស្វា៤ទៀត ឈរតាមទីតាំងទាំង៤ ចម្ងាយពីគ្នាប្រវែង ៤ ឬ៥ម៉ែត្រ ជារាងបួនជ្រុង
- នៅពេលឮគ្រូឱ្យសញ្ញាចាប់ផ្តើមស្វាដែលឈរនៅទីតាំងទាំង ៤ ត្រូវរត់ប្តូរទីតាំងគ្នាទៅវិញទៅមក រីឯស្វាដណ្តើមទីក៏ត្រូវរត់ទៅដណ្តើមទីតាំងឈរណាមួយដែរ
- ស្វាដែលគ្មានទីតាំងឈរ ត្រូវធ្វើជាស្វាដណ្តើមទីវិញ។

ទស្សនាលោតចូលទ្រុង

❖ របៀបលេង ៖

- ចែកកុមារជាក្រុមតូចៗ ក្នុងមួយក្រុម ៥នាក់
- កុមារពីរនាក់កាន់ខ្សែធ្វើទ្រុង កម្ពស់ ៣០ សង់ទីម៉ែត្រចម្ងាយប្រវែង ២ម៉ែត្រក្នុងមួយក្រុម ដោយទាញឱ្យត្រង់ឈរទៅម្ខាងម្នាក់ កុមារបីនាក់ទៀតធ្វើទស្សនា
- ពេលគ្រូស្រែកថា៖ មេស្រឡះហើយកូនទស្សនានាំគ្នាចេញរកចំណី។ កុមារ ២នាក់ កាន់ខ្សែដាក់ចុះឱ្យកូនទស្សនាលោតចេញក្រៅរកចំណី
- ពេលគ្រូស្រែកថា៖ មេយកឆ្កែហើយទស្សនានាំគ្នាចូលទ្រុងវិញ។ កុមារកាន់ខ្សែត្រូវលើកខ្សែវិញកូនទស្សនាត្រូវនាំគ្នាលោតចូលទ្រុងវិញ
- រាប់១ ២ ៣ ប្រសិនបើកុមារណាលោតរំលងខ្សែមិនផុតឬមិនទាន់ការកំណត់ កុមារនោះកាន់ខ្សែធ្វើទ្រុងម្តង។

លោតមីក

❖ របៀបលេង ៖

- ចែកកុមារតាមក្រុមតូច ដែលមានចំនួនពី ២ ទៅ ៤នាក់
- ប៉ារកអ្នកលេងមីកទី១ ទី២ ទី៣...
- អ្នកប៉ារឈ្នះទី១ បោះមេមីកចូលក្នុងក្រឡាចត្រង្គទី១ ដោយលោតជើងមួយរំលងត្រង់កន្លែងដែលមានមេមីក គឺលោតចូលក្នុងក្រឡាចត្រង្គទី២ រហូតដល់ក្រឡាចត្រង្គទី៩ និងលោតត្រឡប់មកវិញ ដើម្បីយកមេមីក រួចបោះបន្ត។ ក្នុងករណីអ្នកទី១ ធ្វើបានដល់លេខ៩ មានសិទ្ធិបូលយកផ្ទះមួយដោយគូសសញ្ញាសម្គាល់។ ក្នុងករណីបោះរំលង ឬបោះមេជាប់ខ្សែ ឬចេញក្រៅខ្សែ ត្រូវផ្អាក រួចផ្តល់សិទ្ធិទៅកុមារដទៃទៀតលេងបន្តបន្ទាប់។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** ប្រភេទនៃការលោតមីកមាន មីកយន្តហោះ មីកផ្ទះ និងមីកឈូស។

ហុច និងចាប់បាល់

❖ របៀបលេង ៖

- ចែកកុមារជា ៣ ក្រុមហើយឈរបន្តគ្នាក្នុងមួយក្រុមកាន់បាល់១
 - ក្រុមទី ១ ហុចបាល់ពីលើក្បាល បន្តគ្នាពីមុខទៅក្រោយ និងពីក្រោយមកមុខវិញ
 - ក្រុមទី ២ ហុចបាល់ទៅខាងស្តាំដៃដោយបន្តគ្នាពីមុខទៅក្រោយ និងពីក្រោយមកមុខវិញ
 - ក្រុមទី ៣ ហុចបាល់ទៅក្រោមប្រឡោះជើងដោយបន្តគ្នាពីមុខទៅក្រោយ និងពីក្រោយមកមុខ
- ពេលគ្រូឱ្យសញ្ញា កុមារចាប់ផ្តើមហុចបាល់តាមក្រុមធ្វើទៅតាមការកំណត់របស់ក្រុមនីមួយៗ ធ្វើយ៉ាងណាកុំឱ្យធ្លាក់ដល់ដី។ ប្រសិនបើធ្លាក់ដល់ដី ក្រុមនោះជាអ្នកចាញ់ ហើយបើក្រុមណាហុចបាល់ទៅដល់ក្រោយបានមុនគេ ក្រុមនោះជាអ្នកឈ្នះ។ គ្រូអាចផ្លាស់ប្តូររបៀបហុចបាល់ឱ្យគ្រប់ក្រុម។

ក្រពើដេញចោល

❖ របៀបលេង ៖

- គូសទីកំណត់ជាស្ទឹង
- ក្រពើអាចដេញចាប់បានតែនៅក្នុងស្ទឹងតែប៉ុណ្ណោះ
- កុមារទាំងអស់រត់ឆ្លងស្ទឹងទៅវិញទៅមកទៅតាមចំណង់ចំណូលចិត្ត
- ដំបូងមានកុមារតែម្នាក់គត់ធ្វើជាក្រពើ។ រាល់លើកដែលក្រពើចាប់បានកុមារណាម្នាក់ កុមារនោះត្រូវចាប់ដៃជាមួយក្រពើហើយក្លាយទៅជាក្រពើធំមួយ។ ពេលនោះក្រពើពិបាកនឹងរត់ដេញចាប់គេជាងមុនព្រោះថាក្រពើនេះមិនត្រូវបូតដៃចេញពីគ្នាឡើយ។ ប្រសិនបើបូតដៃចេញពីគ្នាការចាប់បានកុមារណាម្នាក់ផ្សេងទៀត គឺមិនអាចយកជាការបានឡើយ ហើយត្រូវឱ្យកុមារនោះរួចខ្លួនវិញ។ នៅពេលក្រពើដែលមានគ្នា ៣ នាក់ រួចហើយរត់ទៅចាប់បានកុមារម្នាក់ទៀត គឺត្រូវប្រលែងដៃអ្នកទី១ ឱ្យទៅបង្កើតក្រពើថ្មីមួយទៀត។ លេងរបៀបនេះរហូតដល់បានក្រពើច្រើន។ កុមារដែលនៅសល់ជាអ្នកឈ្នះ។

ចាប់កូនខ្លែង

❖ របៀបលេង ៖

- ចាត់កុមារម្នាក់ធ្វើជាតា ឬជាសត្វខ្លែង អង្គុយបង្អាតភ្លើង
- កុមារដទៃទៀតឈរឱបចង្កេះបន្តគ្នា អ្នកឈរខាងមុខធ្វើមេមាន់និងអ្នកឈរបន្តបន្ទាប់ពីក្រោយជាកូនមាន់
- មេមាន់នាំកូនដើរជុំវិញតា រួចស្រែកច្រៀងថា៖ ចាប់កូនខ្លែង ប្រឡែងកូនមាន់ ម្ចាស់គេទាន់យកមេទៅលាក់លាក់ណា លាក់ក្បាលដំណេក រឭកពីដេកវាយមាន់ តូងតាំងៗ
- មេមាន់ និងកូនមាន់ ឈរឱបចង្កេះនិយាយថា៖ តាៗសុំភ្លើង១ ។ តាឆ្លើយថា៖ អត់មានទេ! មេមាន់នាំកូនដើរច្រៀងបន្ត ហើយមកឈរពីមុខតាម្តងទៀតនិយាយថា៖ តាៗសុំភ្លើង១ ។ តាសួរថា៖ យកធ្វើអ្វី? មេមាន់ឆ្លើយថា៖ យកទៅដុតខ្យង តាថា៖ ឱ្យតាស៊ីផង មេមាន់ឆ្លើយថា៖ ស៊ីសំបកទៅ! តាហុចភ្លើងឱ្យមេមាន់ មេមាន់ហុចភ្លើងឱ្យទៅកូនមាន់ ធ្វើជាស្តោះទឹកមាត់បន្តគ្នាបន្ទាប់មកមេមាន់ឱ្យកូនមាន់កន្លែកជើងរួចយកភ្លើងបោះចូលក្រោមជើងកុំឱ្យប៉ះខ្លាចរលាក។ តាក្រោកឈរទល់មុខមេមាន់ហើយនិយាយថា៖

តា	មាន់
○ សុំកូនមុខ	ឪពុកមិនឱ្យ
○ សុំកូនកណ្តាល	ម្តាយមិនឱ្យ
○ សុំកូនក្រោយ	ចាប់បានយកចុះ!

- តាធ្វើជាសត្វខ្លែងរត់ដេញចាប់យកកូនមាន់ដែលនៅខាងក្រោយគេ
- មេមាន់រត់យ៉ាងខ្លាំងកុំឱ្យចាប់កូនបាន បើខ្លែងចាប់កូនមាន់បានត្រូវយកកូនមាន់មកដាក់មួយកន្លែង។ បើខ្លែងចាប់កូនមាន់បានអស់ ខ្លែងជាអ្នកឈ្នះ តែបើចាប់មិនអស់មេមាន់ជាអ្នកឈ្នះ។ ប៉ុន្តែបើខ្លែងមិនអាចចូលជិតមេមាន់បានទេ ហើយមេមាន់ចាប់បានខ្លែង ខ្លែងជាអ្នកចាញ់រួចចាប់ផ្តើមលេងសាឡើងវិញ។

លាក់កន្សែង

❖ របៀបលេង ៖

- រកកុមារស្ម័គ្រចិត្តម្នាក់ធ្វើជាអ្នកដើរលាក់កន្សែង និងកុមារដទៃទៀតអង្គុយជារង្វង់ ដោយឃ្លាតពីគ្នាបន្តិច ហើយគ្មានសិទ្ធិងាកមើលមកក្រោយឡើយ
- កុមារទាំងអស់ច្រៀងដដែលៗនូវឃ្លា៖ លាក់កន្សែង ឆ្មាខាំកែងអូសលោងៗ

- អ្នកអង្គុយត្រូវនៅនឹងមួយកន្លែង អ្នកកាន់កន្សែងដើរវង់ជុំវិញ ប្រៀងបណ្តើរ សង្កេតមើលកុមារណាកើតខ្លួន ឬធ្វេសប្រហែសជាងគេបណ្តើរដើម្បីទំលាក់កន្សែងក្រោយខ្នង។ កុមារនោះត្រូវក្រោកឡើងចាប់យកកន្សែង រត់ដេញវាយអ្នកនៅខាងស្តាំដៃ។ បើកុមារនោះដេញវាយបាន កុមារនោះត្រូវមកអង្គុយនៅកន្លែងដើមវិញ ហើយចាប់ផ្តើមលេងសាឡើងវិញដោយអ្នកដដែលជាអ្នកលាក់កន្សែង។
- បើកុមារនោះដេញវាយមិនបានទេ ត្រូវធ្វើជាអ្នកលាក់កន្សែងវិញម្តង
- បើកុមារដែលអង្គុយនោះមិនបានដឹងអ្វីសោះ មុនពេលដែលអ្នកលាក់នោះបានដើរមួយជុំមកអ្នកលាក់នោះ ក៏ចាប់យកកន្សែងមកវិញ ហើយយកមកវាយកុមារនោះ ដោយដេញតាមមួយជុំរហូតដល់កន្លែងដើមវិញ។

បោះអង្គព្រំ

❖ របៀបលេង ៖

- ចែកកុមារជា ២ក្រុម ក្នុងមួយក្រុម មានកុមារចំនួន ៦នាក់
- អង្គព្រំមានចំនួនសរុប ៥០គ្រាប់ ក្រុមនីមួយៗ ជាអង្គព្រំចំនួន ១០គ្រាប់ ជាកូនកោយជួរ នៅសល់អង្គព្រំ ៣០គ្រាប់ទុកសម្រាប់បោះ ចម្ងាយរវាងក្រុមទាំងពីរប្រវែង ៣ម៉ែត្រ។
- តំណាងក្រុមប៉ារ៉ូកអ្នកឈ្នះដើម្បីបោះមុនគេ ក្រុមប៉ារ៉ូកចាប់ផ្តើមបោះអង្គព្រំម្នាក់ម្តងៗ បន្តបន្ទាប់ ដើម្បីផ្តល់កូនកោយក្រុមម្ខាងទៀត ប្រសិនបើបោះអស់គ្រាប់អង្គព្រំ ក្រុមត្រូវរាប់កូនកោយដែលផ្តល់ ក្រុមណា ដដែលសល់កូនកោយមិនលំច្រើនជាងគេ គឺក្រុមនោះឈ្នះ ។

✚ បញ្ជាក់ ៖ កុមារចាប់ផ្តើមបោះពីចម្ងាយជិតៗសិន បន្ទាប់មកទើបបង្កើនចម្ងាយនេះបន្តិចម្តងៗ។

បោះបាល់មូលក្នុងរាងកាយ

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារលេងជាបុគ្គល និងបោះបាល់/វត្ថុព្រមគ្នាម្តង ៣នាក់ ឬ៤នាក់ តាមសញ្ញារបស់គ្រូ
- កំណត់ទីឈរបោះចម្ងាយ (កម្រិតទាប ១,៥០ម៉ែត្រ កម្រិតមធ្យម ២ម៉ែត្រ និងកម្រិតខ្ពស់ ៣ម៉ែត្រ) ទៅឱ្យដល់រាងកាយទំហំ ៣០សង់ទីម៉ែត្រ ដែលគូនៅលើដីស្មើនឹងចំនួនកុមារដែលឈរបោះ
- ផ្តល់សញ្ញាកុមារបោះតម្រង់ឱ្យចំរាងកាយគ្រប់ ៣ដង
- កុមារ ៣នាក់ ឈរទន្ទឹមគ្នានៅលើទីដោយកាន់បាល់ម្នាក់ៗ មានពណ៌ខុសគ្នា និងកុមារ ៣នាក់ទៀតត្រូវឈរពីមុខរាងកាយ រង់ចាំរាប់ចំនួនដងរបស់អ្នកបោះ រួចរើសបាល់បោះត្រឡប់ទៅវិញ
- កុមារណាដែលបោះចំរាងកាយបានចំនួន ៣ដង ត្រូវបានទទួលការអបអរ។ កុមារណាបោះមិនចំរាងកាយចំនួន ៣ដង ត្រូវប្តូរទៅរើសបាល់ឱ្យអ្នកបោះវិញម្តង។

ខ្ញុំពុំមែនជាមនុស្សយន្ត

❖ របៀបលេង ៖

- ទីចាប់ផ្តើមមកទល់នឹងជញ្ជាំងចម្ងាយ ៥ម៉ែត្រ ឬលើសពីនេះ
- ឈររំបេមុខទៅជញ្ជាំង ធ្វើជាអ្នកគោះជញ្ជាំង ឬសម្ភារៈផ្សេងៗ ជាសញ្ញាដោយចង្វាក់មិនស្មើគ្នា ឬធ្វើដូចជាបម្រុងគោះ ដោយចាប់ផ្តើមរាប់យឺតៗ ហើយបញ្ចប់យ៉ាងឆាប់រហ័សនូវឃ្លា « ១ ២ ៣ មនុស្សយន្ត »
- នៅពេលឮគ្រូនិយាយបែបនេះ កុមារដែលធ្វើជាមនុស្សយន្ត តម្រង់ជួរគ្នាដើរត្បៀតជើងឱ្យលឿនទៅមុខ ដោយកាយវិការសេរីបែបមនុស្សយន្ត សំដៅទៅប៉ះជញ្ជាំងដែលគ្រូកំពុងគោះដោយនិយាយថា « ខ្ញុំពុំមែនជាមនុស្សយន្ត »។ ប្រសិនបើគ្រូងាកក្រោយ ឃើញកុមារណាដើរមិនត្បៀតជើង កុមារនោះត្រូវត្រឡប់ទៅទីចាប់ផ្តើម ដើម្បីធ្វើសាឡើងវិញ
- កុមារដើរដល់ជញ្ជាំងត្រូវនិយាយថា « ខ្ញុំពុំមែនជាមនុស្សយន្ត » និងមានសិទ្ធិឱ្យកុមារជាមនុស្សយន្តរាំប្រៀង។

ជំនួញការនៅមុខ

❖ របៀបលេង ៖

- ចែកកុមារជា ២ក្រុម ដោយដាក់ឈ្មោះថា ដង្កូវពណ៌ខៀវ និងដង្កូវពណ៌ក្រហម
- កំណត់ទីតាំងចាប់ផ្តើម និងគោលដៅដែលត្រូវទៅឱ្យដល់កុមារអង្គុយសណ្តូកជើងស្របគ្នាដោយឱបចង្កេះ បន្តគ្នាធ្វើជាដង្កូវពណ៌ខៀវ១ ដង្កូវពណ៌ក្រហម១
- ឱ្យសញ្ញាចេញដំណើរ ដង្កូវពណ៌ខៀវ ដង្កូវពណ៌ក្រហម ត្រូវរំកិលគូចទៅមុខឱ្យលឿនដើម្បីទៅឱ្យដល់គោលដៅបានមុនគេនឹងបានជ័យជំនះ។

✚ បញ្ជាក់ ៖ គ្រូអាចបង្កើតដង្កូវច្រើនទៅតាមចំនួនកុមារ និងកំណត់លក្ខខណ្ឌល្បែងតាមវិធីជាក់ស្តែងរបស់គ្រូ។

បោះផ្តល់កូនកោយ (គ្រាប់អង្កាញ់ ឬវត្ថុផ្សេងៗ)

❖ របៀបលេង ៖

- ចែកកុមារជាពីរក្រុម គឺក្រុម « ក » និងក្រុម « ខ » ហើយកុមារម្នាក់ៗទទួលបានបាល់២
- ក្រុមទាំងពីរឈរតម្រៀបជាជួរទល់មុខគ្នាក្នុងចម្ងាយ៦ម៉ែត្រ នៅពាក់កណ្តាលនៃចម្ងាយនោះក្រុម«ក» តម្រៀបកូនកោយពណ៌ក្រហមចំនួន ៥ជាជួរ ឯក្រុម«ខ»ក៏តម្រៀបកូនកោយពណ៌ខៀវចំនួន៥ បន្តពីជួររបស់ក្រុម«ក» ក្រុមនីមួយៗ ត្រូវបោះផ្តល់រំលំកូនកោយរបស់ខ្លួន។ ប្រសិនបើក្រុមណាមួយ បោះរំលំច្រឡំពណ៌របស់ក្រុមផ្សេងនឹងផ្តល់ការចំណេញទៅឱ្យក្រុមនោះ។ ក្រុមឈ្នះ គឺក្រុមដែលផ្តល់កូនកោយរបស់ខ្លួនបានគ្រប់ចំនួន៥។

គប់បាល់ឱ្យចំទ្វង់

❖ របៀបលេង ៖

- ចែកកុមារជា ២ក្រុម ក្រុមនីមួយៗ មានបាល់១ពណ៌ខុសគ្នា ដែលក្រុមទី១ មានសញ្ញាសម្គាល់ខុសពីក្រុមទី ២ និងត្រូវជាអាជ្ញាកណ្តាលជួយរាប់ចំនួនដងដែលគប់បាល់ចំរង្វង់
- គូររង្វង់២ នៅលើដី ហើយក្រុមនីមួយៗ ត្រូវពិភាក្សាគ្នាធ្វើយ៉ាងណាគប់ឱ្យបានគ្រប់គ្នា និងបែងចែកកម្លាំងរើសបាល់ឱ្យគ្រប់គ្នាចំណុចបានច្រើនដង
- នៅពេលកុមារគប់បានគ្រប់គ្នាហើយ គ្រូឱ្យសញ្ញាបញ្ឈប់ ដើម្បីផ្ទៀងផ្ទាត់រកអ្នកឈ្នះ។

ពីរជកម្មយ

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារឈរកាន់ដៃគ្នាពីរៗនាក់ជារង្វង់
- កុមារ២នាក់ ម្នាក់ជាអ្នកដេញចាប់ និងម្នាក់ទៀតជាអ្នករត់។ អ្នករត់ត្រូវរត់ទៅចាប់ដៃគូដែលខ្លួនពេញចិត្តរីឯអ្នកដេញត្រូវព្យាយាមដេញចាប់ដៃគូម្ខាងទៀតឱ្យបាន ឬចាប់កុមារម្នាក់ទៀតដែលត្រូវដៃគូរបស់ខ្លួនប្រលែង
- ក្នុងករណីអ្នករត់ត្រូវអ្នកដេញចាប់បាន គឺត្រូវប្តូរវេនគ្នាម្តង
- លេងរបៀបនេះរហូតដល់ម៉ោងកំណត់។

ដងទឹកជាក់ដប

❖ របៀបលេង ៖

- ចែកកុមារ ៤ ទៅ ៥នាក់ ក្នុង១ក្រុម (ចំនួនក្រុមអាស្រ័យតាមភាពជាក់ស្តែង)
- កំណត់ទីចាប់ផ្តើម និងទីទៅដល់ចម្ងាយ ២ ទៅ ៣ម៉ែត្រ

- ផ្តល់សញ្ញាចាប់ផ្តើម ក្រុមនីមួយៗយកកែវជ័រដួសទឹកពីក្នុងធុងទៅចាក់ដាក់ក្នុងដប។ ដបរបស់ក្រុមណា មានទឹកពេញមុនគេ គឺក្រុមនោះជាអ្នកឈ្នះ។

គាបវត្ថុទល់ខ្នងគ្នា

❖ របៀបលេង ៖

- គូសទីចាប់ផ្តើមទៅគោលដៅចម្ងាយ ៣ម៉ែត្រ
- កុមារចាប់ដៃគូពីរៗនាក់ ដោយដាក់បាល់១ ឬតុក្កតា១ គាបទល់ខ្នងគ្នា
- ពេលឮសញ្ញារបស់គ្រូ កុមារទាំង២នាក់ដែលបានគាបបាល់នៅនឹងខ្នងទល់គ្នាចេញដំណើរឱ្យលឿនស្រប គ្នាមិនឱ្យធ្លាក់បាល់ចេញពីខ្នងទៅឱ្យដល់គោលដៅ។ ចំពោះការចេញដំណើរម្តងៗចាប់ពី ២ ទៅ៣គូ។ ក្រុម ណាដែលទៅដល់គោលដៅមុនគេ គឺក្រុមនោះជាអ្នកឈ្នះ។

គាបវត្ថុនឹងក្លោលោតប្រណាំងគ្នា

❖ របៀបលេង ៖

- គូសទីកំណត់ចម្ងាយ ៣ម៉ែត្រ
- កុមារម្នាក់ៗ គាបបាល់ ឬតុក្កតានៅនឹងក្លោ
- នៅពេលឮសញ្ញារបស់គ្រូ កុមារគាបបាល់នៅនឹងក្លោលោតទៅមុខឱ្យលឿន
- កុមារដែលមិនជ្រុះបាល់ហើយទៅដល់គោលដៅមុនគេ គឺជាអ្នកឈ្នះ។

ឱបចង្កេះ

❖ របៀបលេង ៖

- គូសទីចំកណ្តាលមួយ ដោយខ្សែបន្ទាត់វែង ចែកកុមារជាពីរក្រុមស្មើគ្នា ដោយក្រុមទី១ និងក្រុមទី២ ឈរជា ជួរទល់មុខគ្នានៅសងខាងខ្សែគំនូសដោយឱបចង្កេះបន្តគ្នា កុមារនៅខាងមុខគេបង្អស់នៃក្រុមទាំង២ ត្រូវ ចាប់ដៃគ្នាទៅវិញទៅមកឱ្យជាប់
- ស្តាប់ឮសញ្ញារបស់គ្រូ កុមារទាំង២ក្រុមប្រឹងទាញបន្តទាំងអស់គ្នា បើក្រុមណាទាញក្រុមផ្សេងឱ្យចូលផុត ខ្សែគំនូសមកខាងក្រុមរបស់ខ្លួន ក្រុមនោះ គឺជាអ្នកឈ្នះ
- ប្រសិនបើក្រុមណាដួល ឬដាច់គ្នាក្នុងក្រុម ក្រុមនោះជាអ្នកបាញ់។

លោតលើ១១ ដេញចាប់

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារប៉ារវកអ្នកចាញ់ម្នាក់ដើម្បីលោតជើង១ ដេញចាប់កុមារដែលលោតជើង២ ក្នុងរង្វង់
- នៅពេលឮសូរសញ្ញាកុមារលោតជើង១ ឱ្យលឿនដេញចាប់កុមារដែលកំពុងលោតជើង២ ក្នុងរង្វង់ប្រសិន បើចាប់បានកុមារណាម្នាក់ កុមារនោះត្រូវប្តូរពីលោតជើង១ មកលោតជើង២ ឱ្យគេចាប់ម្តង ឯកុមារដែល គេចាប់បានត្រូវប្តូរមកលោតជើង១ ដេញចាប់គេវិញម្តង
- ក្នុងករណីដែលកុមារណាលោតជើង២ ចេញក្រៅរង្វង់ ត្រូវចាត់ទុកជាអ្នកចាញ់ ហើយត្រូវប្តូរមកលោតជើង ១ ដេញចាប់គេ ឯអ្នកដេញចាប់គេនោះត្រូវបានប្តូរមកលោតជើង២វិញ។

បេះផ្លែឪឡឹក ឬឱបផ្លែត្រឡាច

❖ របៀបលេង ៖

- ចាត់កុមារម្នាក់ធ្វើជាអ្នកទិញ ម្នាក់ទៀតធ្វើជាម្ចាស់ចម្ការ កុមារដទៃទៀតធ្វើជាផ្លែឪឡឹក
- កុមារដែលធ្វើជាផ្លែឪឡឹកត្រូវអង្គុយឱបចង្កេះបន្តគ្នា ឯអ្នកខាងមុខយកដៃឱបសរសរឱ្យជាប់
- ម្ចាស់ចម្ការអំពាវនាវលក់ផ្លែឪឡឹកអ្នកទិញសួរថា តើឪឡឹកអ្នកលក់ថ្លៃប៉ុន្មាន ?

- ម្ចាស់ចម្ការឆ្លើយប្រាប់តម្លៃអ្នកទិញតថ្លៃ បើត្រូវថ្លៃគ្នាហើយ អ្នកទិញទៅសួរផ្លែឪឡឹកខាងមុខ ដែលឱបសរសរ ដោយគោះខ្នងតិចៗថា «ទុំ ឬខ្លី»?
- ផ្លែឪឡឹកដែលនៅខាងមុខត្រូវឆ្លើយថា «ខ្លី» អ្នកទិញត្រូវធ្វើរបៀបនេះបន្តបន្ទាប់ផ្លែឪឡឹកឆ្លើយថា «ខ្លី» រហូតដល់អ្នកចុងក្រោយឆ្លើយថា «ទុំ» អ្នកទិញចាប់ផ្តើមរកវិធីធ្វើយ៉ាងណាបេះយកផ្លែឪឡឹកទុំនោះឱ្យបានចំណែកផ្លែឪឡឹកទាំងអស់ខំតោងចង្កេះគ្នាឱ្យជាប់មិនឱ្យរលើក បើរលើកគឺត្រូវមកនៅខាងអ្នកទិញ
- លេងរបៀបនេះរហូតដល់អ្នកទិញបេះផ្លែឪឡឹកអស់។

ប្រណាំងឡាន

❖ របៀបលេង ៖

- រៀបចំសំបកកេសក្រដាស ពុំមានបាតលើក្រោមធ្វើជាឡានចំនួន៥។ ឡាន១ដាក់កុមារ២នាក់។ នៅក្នុងឡានគឺម្នាក់ជាអ្នកបើកនៅខាងមុខនិងម្នាក់ទៀតជាអ្នកជិះនៅខាងក្រោយដោយដៃទាំង២កាន់ឡានឱ្យជាប់
- កំណត់ទីចាប់ផ្តើមចម្ងាយ ៣ម៉ែត្រ - ៥ម៉ែត្រ ទៅដល់គោលដៅ(សមស្របតាមវ័យ)
- ផ្តល់សញ្ញាកុមារប្រណាំងឡានម្តង ៥ឡាន ឡានណាទៅដល់គោលដៅមុនគេគឺឈ្នះ
- ប្រណាំងឡានបែបនេះរហូតដល់កុមារលេងបានគ្រប់គ្នា។

កាន់ទឹកដើរលើត្រឡោកដូង

❖ របៀបលេង ៖

- តម្រៀបត្រឡោកដូង ៣ជួរ មានពែងទឹកចំនួន ៦ ធុងដាក់ទឹកចំនួន ៣
- ផ្តល់សញ្ញាកុមារចាប់ផ្តើមយកពែងជួសទឹកពីក្នុងធុងសន្លឹងដៃទាំងសងខាងដើរលើត្រឡោកដូង មិនកំពប់ទឹកទៅដល់គោលដៅមុនគេ គឺជាអ្នកឈ្នះ
- អ្នកឈ្នះ ត្រូវអង្គុយមួយកន្លែងរង់ចាំលេងម្តងទៀត ដើម្បីរកអ្នកឈ្នះផ្តាច់ព្រ័ត្រ។

ស្វែងរកកោះ

❖ របៀបលេង ៖

- បង្កើតក្រុមកោះ ដែលកំណត់ដោយកងហាត់ប្រាណ ឬគូសរង្វង់លើកម្រាលឥដ្ឋ ឬក្រដាសបិទសម្គាល់ទីតាំងលើកម្រាលឥដ្ឋ
- ឱ្យកុមាររាំជុំវិញ ឬចន្លោះកោះទាំងនេះពេលភ្លេង ឬចម្រៀងបន្តីឡើង នៅពេលភ្លេង ឬចម្រៀងឈប់គ្រប់គ្នាត្រូវរត់ទៅឈរលើកោះ
- ដកកោះមួយចេញ ឱ្យកុមាររាំជុំវិញ ប្រាប់លក្ខខណ្ឌដល់កុមារ ដែលមានពាក់អាវសដូចគ្នា សក់ខ្លីដូចគ្នា ភេទដូចគ្នា... ចូលកោះជាមួយគ្នា
- បន្តយកកោះចេញម្តងមួយៗ និងបន្តប្រាប់លក្ខខណ្ឌរហូតនៅសល់កោះតែមួយ
- បញ្ចប់សកម្មភាពដោយនាំកុមារប្រៀង និងរាំ ទាំងអស់គ្នា។

✚ បញ្ជាក់ ៖ ល្បែងនេះលើកទឹកចិត្តឱ្យកុមារបានចូលក្នុងរង្វង់ទាំងអស់គ្នា ដោយគ្មានកុមារណាម្នាក់នៅក្រៅកោះនោះទេ តែនៅពេលកុមារណាចូលច្រឡំកោះត្រូវផ្ទៀងផ្ទាត់។

ដឹកដៃកូនប្រសារទៅលេងម៉ែក្មេក

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារកាន់ដៃគ្នា២នាក់ៗ ឈរតម្រៀបគ្នាជារង្វង់ កុមារប៉ាវចាញ់គេឈរកាន់ដៃគ្នានៅក្រៅរង្វង់

- នៅពេលគ្រូឱ្យសញ្ញា កុមារដែលប៉ាវចាញ់កាន់ដៃគ្នាភ្ជាប់ជុំវិញរង្វង់ទៅទះស្មាគូដែលពេញចិត្ត ហើយឈប់រត់ចូលទៅឈរកន្លែងគូនោះ។ ឯគូដែលគេទះស្មានោះ ត្រូវទាញដៃគូរបស់ខ្លួនរត់បញ្ជាសទិសទៅទះស្មាគូផ្សេងបន្តទៀតដើម្បីរកកន្លែងឈរ។

បោះបាល់ចូលកន្រ្តកប្រណាំងគ្នា

❖ របៀបលេង ៖

- រៀបចំវត្ថុ ឬបាល់តូចៗ ជាច្រើន ឬចូលក្រដាសចាស់ៗធ្វើឱ្យមូលបិទស្កុតធ្វើជាកូនបាល់ កន្រ្តកចំនួន៣ គឺ ១សម្រាប់ដាក់បាល់រួមគ្នា ២កន្រ្តកក្រហមចងពាក់នឹងបង្គោលម្ខាង ៣កន្រ្តកខៀវចងពាក់នឹងបង្គោលម្ខាងទៀត
- ដាក់កន្រ្តកបាល់រួមគ្នា នៅលើគំនូសទីដែលនៅចំកណ្តាលរវាងបង្គោលកន្រ្តកក្រហមនិងបង្គោលកន្រ្តកខៀវចម្ងាយពីទី ២,៥០ ទៅ ៣ម៉ែត្រ
- នៅពេលឮសូរសញ្ញា កុមារក្រុមខៀវ និងក្រុមក្រហមដែលឈរលើគំនូសទី យកបាល់ពីកន្រ្តករួមបោះឱ្យចូលទៅក្នុងកន្រ្តកតាមក្រុម។ ក្រុមនីមួយៗ ត្រូវបែងចែកកម្លាំងរើសបាល់ដែលបោះខុសកន្រ្តកឱ្យទៅក្រុមរៀងខ្លួន
- ឱ្យសញ្ញាបញ្ឈប់ ក្រុមនីមួយៗ ត្រូវរាប់ចំនួនបាល់ដែលចូលកន្រ្តក
- ក្រុមណាបោះបាល់ចូលកន្រ្តកបានច្រើនជាងគេ គឺឈ្នះ។

📌 **បញ្ជាក់ ៖** គ្រូអាចច្នៃប្រឌិតវត្ថុផ្សេងៗ ធ្វើជាបាល់។ អ្នកកាន់កន្រ្តក ២នាក់ រត់ចុះឡើងដើម្បីឱ្យកុមាររត់តាមបោះបាល់ឱ្យចូលកន្រ្តករបស់ក្រុមខ្លួន។

ដើរកាត់កែវទឹកប្រណាំងគ្នា

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារអាចលេង ៤ ទៅ ៥នាក់ និងកែវ និងថង់ទឹកម្នាក់ៗ
- កំណត់ទីចម្ងាយ៣ទៅ៥ម៉ែត្រ
- នៅពេលឮសូរសញ្ញា កុមារម្នាក់ៗ ត្រូវចាក់ទឹកទៅក្នុងកែវត្រឹមគំនូសក្រិត មិនឱ្យកំពប់រួចកាន់កែវទឹកនោះដើរយ៉ាងលឿនទៅឱ្យដល់ទីដៅបានមុនគេ និងមិនកំពប់ គឺជាអ្នកឈ្នះ។ កុមារណាអនុវត្តមិនបានតាមលក្ខខណ្ឌ ត្រូវផ្អាករង់ចាំវេនក្រោយទើបអាចលេងសាជាថ្មីបាន។

រត់យកវត្ថុបន្តគ្នា

❖ របៀបលេង ៖

- ដាក់វត្ថុហ្លឹកសៀវភៅបិទខ្ទប់នៅលើតុចម្ងាយ ៣ ទៅ ៥ ម៉ែត្រពីទីចាប់ផ្តើម
- ចំនួនកុមារត្រូវលេងចាប់ពី២នាក់ឡើងទៅ
- ពេលឮសញ្ញារបស់គ្រូ កុមារទាំងអស់ដែលឈរត្រឹមគំនូសទីត្រូវរត់ទៅយកវត្ថុណាៗ ដែលគ្រូបានកំណត់ឱ្យយក(វត្ថុត្រូវតែជាចំនួនកុមារ)
- កុមារដែលរត់បានលឿនហើយយកវត្ថុដែលគ្រូបានកំណត់បានមុនគេកុមារនោះជាអ្នកឈ្នះ។ ត្រូវបន្តលេងរហូតអស់កុមារក្នុងថ្នាក់។

ទល់ខ្នងញាត្តានៅមក

❖ របៀបលេង ៖

- ចែកកុមារជា២ក្រុម ដោយសមាជិកក្រុម «ក» ចាប់ដៃគូជាមួយសមាជិកក្រុម«ខ» ទល់ខ្នងគ្នា ដែលអ្នកទាំង២មានកម្ពស់ និងកម្លាំងប្រហាក់ប្រហែលគ្នា

- ដៃគូទល់ខ្នងគ្នាឈរជើងយកជំហរ ឈរតម្រៀបគ្នាជាជួរណែនាំ មិនប៉ះគំនូសខ្សែកណ្តាល ដែលនៅចន្លោះជើងអ្នកទាំង២
- ឱ្យសញ្ញាទះដៃ (ឬសញ្ញាផ្សេង) ដៃគូនីមួយៗ ត្រូវប្រឹងប្រែងទល់ខ្នងគ្នា ធ្វើយ៉ាងណាឱ្យបានឆ្លងផុតខ្សែទៅដៃគូម្ខាងទៀត មានន័យថា ដៃគូដែលឆ្លងទៅខ្សែម្ខាងនោះមានកម្លាំងខ្លាំងជាងដៃគូរបស់ខ្លួន
- ផ្ទៀងផ្ទាត់ចំនួនដៃគូដែលមានប្រៀបជាង គឺក្រុមនោះឈ្នះ។

២.១.២.៣- ហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទាន

យើងនាំគ្នាទៅមើលគេអុំទូក

ថ្ងៃនេះកុមារជាច្រើនបានបបួលគ្នាដើរទៅមើលគេអុំទូកនៅឯមាត់ស្ទឹង។ ពួកគេកាន់ដៃគ្នាដើរយ៉ាងលឿនទៅមុខ ខ្លះដើរចុងជើង ខ្លះដើរកែងជើង ខ្លះទៀតដើរចំហៀងជើង។ លុះដើរបានបន្តិច ពួកគេក៏បានជួបជុំជួរនៅពេញផ្លូវ គេក៏នាំគ្នាលោតរំលងម្តងមួយៗ ម្តងពួកគេលោតទៅឆ្វេង ម្តងពួកគេលោតទៅស្តាំ ម្តងលោតទៅមុខ ម្តងលោតទៅក្រោយ លុះទៅដល់មុខបន្តិច ទើបពួកគេកាន់ដៃគ្នាបីៗនាក់ ហើយរត់តិចៗ បានឆ្ងាយបន្តិច ពួកគេក៏ជួបប្រទះដែកគោលនៅពាសពេញផ្លូវ គេក៏នាំគ្នាវិសបោះដាក់ក្នុងរណ្តៅមួយ ហើយក៏នាំគ្នាដើរទៅមុខទៀត។ ពេលធ្វើដំណើរជិតដល់ទឹកស្ទឹង ពួកគេក៏នាំគ្នារត់ប្រសាចទៅមើលគេអុំទូក រហូតដល់ពេលរសៀលទើបគេនាំគ្នាដើរត្រឡប់មកផ្ទះរៀងៗខ្លួនវិញ ដោយឈរបន្តគ្នាជាជួរ រួចធ្វើគ្រាប់តាមអ្នកអុំទូក ជួននាំគ្នាអង្គុយអុំទូក ជួននាំគ្នាឈរអុំទូក។

មានពពែមួយហូងនាំគ្នាដើរយ៉ាងស្វាហាប់ទៅរកចំណីនៅលើភ្នំ

មានពពែមួយហូងនាំគ្នាដើរយ៉ាងស្វាហាប់ទៅរកចំណីនៅលើភ្នំ។ ហូងពពែទាំងនោះ បានឃើញទឹកថ្លុកតូចៗ ពួកគេក៏នាំគ្នាលោតរំលងថ្លុកម្តង២ៗ ហើយក៏ដើរទៅមុខទៀតបានជួបនឹងបន្ទានៅពាសពេញវាល។ ពួកគេក៏នាំគ្នាដើរចុងជើងដោយឈានជំហានវែងៗ មួយៗ ថ្មមៗ។ រំពេចនោះស្រាប់តែឃើញផ្តែចចកមួយដើរមក ពពែទាំងនោះភ័យណាស់ក៏នាំគ្នារត់យ៉ាងលឿនចូលទៅពួនក្នុងគុម្ពោតព្រៃមួយយ៉ាងស្ងៀមស្ងាត់។ មួយសន្ទុះក្រោយមក ពួកគេក៏នាំគ្នាដើរទៅមុខទៀត ដោយងាកមើលទៅឆ្វេង មើលទៅស្តាំ ហើយបានឃើញវាលស្មៅមួយដែលមានពណ៌បៃតងខ្ចី នៅខាងមុខ ពួកគេក៏នាំគ្នារត់សំដៅយ៉ាងលឿនទៅស៊ីស្មៅនោះ ដោយក្តីសប្បាយរីករាយ។ ពួកគេក៏បានសម្រាកបន្តិច ទើបគេនាំគ្នាត្រឡប់មកផ្ទះវិញ។

មេមាន់នាំកូនទៅរកចំណី

មានមេមាន់មួយបាននាំកូនដើរចេញពីទ្រុង ពួកវាបានដើរផង លោតផង ហើយទទះស្លាបភឹបៗ ហើយស្រែកថា«ក្រកៗ»។ មេមាន់ដើរមួយៗ ដើម្បីទៅរកចំណីនៅជិតរបងផ្ទះ ស្រាប់តែវាឃើញពស់មួយវារឡើងរបង ពួកគេភ័យណាស់ក៏ថយក្រោយមួយៗ ដោយជំហានវែងៗ។ មេមាន់ក៏នាំកូនរត់លោតទុំលើរបង រួចហាក់ចុះទៅលើដីវាលម្ខាងទៀត។ ដើរបណ្តើរ លោតបណ្តើរ ដោយទទះស្លាបភឹបៗ ហើយក៏នាំកូនកកាយដឹកចំណី ម្តងកាយទៅខាងឆ្វេង ម្តងកាយទៅខាងស្តាំ លោតចុះ លោតឡើង ព្រោះគេសប្បាយដោយបានស៊ីចំណីយ៉ាងឆ្ងាញ់ ស្រាប់តែពេលនោះមេមាន់ក៏កៀងកូនស្រែកថាកូនៗ រត់លឿនចូលទ្រុងវិញ។

មេសេះនាំកូនទៅរកចំណី

មានមេសេះមួយបាននាំកូនៗ លោតផ្លោះរបងចេញពីក្រោលដើម្បីទៅលេងនៅលើភ្នំមួយ ពួកគេនាំគ្នារត់បោលយ៉ាងលឿនម្តងលោតទៅឆ្វេង ម្តងលោតទៅស្តាំ ខ្លះលោតហាក់រំលងជុំថ្ម ខ្លះលោតជាន់លើជុំថ្មតូចៗ ខ្លះរត់ដល់ក្បាលគ្នា

ខ្លះទៀតឈរទល់គូបគ្នា រុញទៅវិញទៅមករហូតបានមកដល់ជ្រោះ មានស្ពានបាក់បែកមួយមេសេះ និង កូនៗ ក៏នាំគ្នាដើរតម្រង់ជួរឆ្លងស្ពានម្តងមួយៗ ដើម្បីកុំឱ្យផ្ទុះជើងធ្លាក់ ពួកគេលើកជើងខ្ពស់ៗ ហើយឈានជើងវែងៗ។ ពេលឆ្លងផុតពួកគេក៏បានលោតបន្តទៀតដោយកែវភ្នែកសំឡឹងមើលទៅភ្នំ ហើយក៏អង្គុយសម្រាកមួយសន្ទុះទើបក្រោកឡើងនាំគ្នាស៊ីស្មៅ។ មេសេះ និងកូនៗ នាំគ្នាស៊ីស្មៅឆ្អែត ហើយក៏នាំគ្នាប្រលែងលេងយ៉ាងសប្បាយរីករាយរហូតដល់ពេលល្ងាចទើបគេនាំគ្នាត្រឡប់មកក្រោលវិញ។

សម្ភាញ់បីនាក់នៅសាលារៀន

គឺៗកូនឆ្កែ ម៉ាប់កូនជ្រូក និងម៉ែកូនឆ្កា បានកាន់ដៃគ្នាដើរយ៉ាងស្ងាហាប់ដូចពួកកងទ័ព។ នៅតាមផ្លូវគេបានឃើញសត្វជន្លេនៅពាសពេញដី គេក៏នាំគ្នាជំទើតជើងដើរមួយៗ ម្តងទៅឆ្វេង ម្តងទៅស្តាំ ពេលដើរផុតបានបន្តិចពួកគេបានជួបជីកបំបិចបំប៉ាច់ គេក៏នាំគ្នាដើរបត់បែនរកផ្លូវស្អាត ហើយក៏នាំគ្នាដើរយ៉ាងលឿនទៅមុខទៀតដោយជំហានវែងៗ។ ពេលនោះ គេបានជួបនឹងដុំថ្មជាច្រើននៅពាសពេញថ្នល់ ហើយក៏នាំគ្នាជើសបោះទៅខាងម្តងមួយៗ រើសអស់ ពួកគេនាំគ្នាដើរខ្វែងជើងយ៉ាងសប្បាយរីករាយ។ ពេលនោះស្រាប់តែឮសូររង្វង់វាយម៉ឺងៗ គេក៏ នាំគ្នារត់កាន់ដៃគ្នាសំដៅទៅសាលារៀន។

មេគោនាំកូនទៅស៊ីស្មៅ

ជារៀងរាល់ព្រឹក មេគោបាននាំកូនគោដើរទៅរកស្មៅស៊ីនៅឯវាលស្មៅមួយក្បែរភូមិ។ នៅតាមផ្លូវ ហ្វូងគោបាននាំគ្នាដើរមួយៗ ភ្នែកសំឡឹងរកមើលស្មៅ។ ពេលនោះ ហ្វូងគោក៏បានឃើញវាលស្មៅពណ៌បៃតងខ្ចី។ មេគោ និងកូនគោក៏បាននាំគ្នារត់ផង លោតផង ហាក់ទៅឆ្វេង ហាក់ទៅស្តាំ ដោយក្តីសប្បាយរីករាយ។ មេគោ និងកូនៗ កំពុងប្រដេញគ្នាលេងស្រាប់តែជួបនឹងអូរមួយ។ ពេលនោះ កូនគោក៏នាំគ្នាលោតរំលងអូរនោះម្តងៗ បន្តគ្នា ហើយបានទៅដល់ វាលស្រែដែលមានស្មៅពណ៌បៃតងខ្ចី ពួកគេក៏នាំគ្នាស៊ីស្មៅយ៉ាងឆ្ងាញ់។ លុះដល់ពេលល្ងាច ទើបមេគោ និងកូន បាននាំវិលត្រឡប់មកក្រោលវិញ។

សម្ភាញ់បីនាក់នាំគ្នាដើរលេង

ក្រោយពីពេលភ្លៀងធ្លាក់រួច ពួកសត្វទាំងបី គឺកង្កែប ហ្នឹង គឺង្កក់ បាននាំគ្នាលោតផ្អោតៗ ដើម្បីទៅលេងទឹកស្រះមួយនៅតាមផ្លូវ។ ពួកគេលោតម្តងទៅឆ្វេង ម្តងទៅស្តាំ ម្តងទៅមុខ ម្តងចំកោងខ្លួនទៅក្រោយ លោតបត់បែន ហើយលោតទៅមុខយ៉ាងលឿន រួចពួកគេឈប់ដំក់ដោយឃើញមានដុំថ្មរាបរាប។ ពួកគេក៏នាំគ្នាលោតរំលងដុំថ្មម្តង មួយៗ រហូតទៅដល់ទឹកស្រះ ហើយក៏លោតចុះទៅក្នុងទឹកស្រះនោះទាំងអស់គ្នា។ ខ្លះបង្វិលខ្លួនលេង ខ្លះទៀតរុញគ្នាលេងម្តងទៅមុខ ម្តងទាញថយក្រោយ លោតឡើងលើ លោតចុះក្រោម លោតទៅមុខ ចំកោងខ្លួនថយក្រោយ។ ពួកគេនាំគ្នាហែលទឹកលេងយ៉ាងសប្បាយរីករាយ រួចក៏លោតទៅរកទីជំរករៀងៗខ្លួនវិញ។

២.១.២.៤- បាត់ប្រាណតាមបទបង្រៀន

យើងក្មេងៗ នាំគ្នារាំ

យើងក្មេងៗ នាំគ្នារាំ	រាំសប្បាយៗ លំហែកាយា
មកមិត្តអើយយើងនាំគ្នារាំ	រាំ រាំលេងសប្បាយ។
កាន់ដៃគ្នាៗ ជារង្វង់	រាល់ថ្ងៃឈប់ៗ ឈប់សម្រាករៀន
មកមិត្តអើយយើងនាំគ្នារាំរាំ	រាំរាំលេងសប្បាយ។
ឡា ឡា ឡា ៗៗ	ឡា ឡា ឡា ៗៗ

ដើរ ឬ ដេក

ដើរ ឬដេក ដងខ្លួនឱ្យត្រង់	ត្រូវតែម្រង់ទាន់ខ្លួននៅក្មេង
ទោះអង្គុយ ឬមួយឈរលេង	យើងក្មេងៗ ឈរឱ្យត្រង់ខ្លួន។
មុខញញឹមសង្ឃឹមជានិច្ច	កុំបែរគេចលបមើលក្រោយខ្នង
ងើបមុខឡើងនិយាយឆ្លើយឆ្លង	ទើបអ្នកផងគេហៅក្លាហាន។

ធ្វេង ស្តាំ

ធ្វេង ស្តាំ ចាំឱ្យស្អាត ១-២	ពួកយើងប្រយ័ត្នដើរឱ្យត្រូវជើង ១-២
ធ្វេង ស្តាំត្រូវចាំពួកយើង ១-២	ដើរឱ្យត្រូវជើងកុំឱ្យច្រឡំ ១-២។

រទេះភ្លើង

រទេះភ្លើងកូនក្មេងបរទៅ	បរសំដៅទៅសាលារៀន
មកមិត្តអើយប្រញាប់រួសរាន់	មកឱ្យទាន់រទេះភ្លើងចេញហើយ
ទីន ទីន ទីន	ឈុក ឈុក ឈុក។

ព្រះអាទិត្យរះហើយ

(លំនាំបទសារិកាកែវ)

ព្រះអាទិត្យរះហើយ	នាំគ្នាលើកដៃ	កុកគឺកែកីត
ព្រះអាទិត្យរះហើយ	នាំគ្នាលើកដៃ	ទទួលពន្លឺ
រាងកាយមាំមួន អីៗអីងអើយៗ។		
ពត់ខ្លួនទៅមុខ	ពត់ខ្លួនទៅក្រោយ	កុកគឺកែកីត
ពត់ខ្លួនទៅមុខ	ពត់ខ្លួនទៅក្រោយ	ខ្យល់បក់មកហើយ
នាំគ្នារាំ អីៗអីងអើយៗ។		
ហាត់ប្រាណរាល់ព្រឹក	រាងកាយមាំល្អ	កុកគឺកែកីត
ហាត់ប្រាណរាល់ព្រឹក	រាងកាយមាំល្អ	សុខភាពបរវរ
ប្រាជ្ញាភ្លឺថ្លា អីៗអីងអើយៗ។		

ហាត់កាយសិក្សា

កូនលើកដៃហាត់ធ្វើកាយវិការ	ធ្វើចលនាឱ្យដៃកូនរឹងមាំ
មកមិត្តអើយយើងនាំគ្នារាំ	ពួកយើងរាំហាត់ធ្វើកាយសិក្សា។
កូនលើកជើងហាត់ធ្វើកាយវិការ	ធ្វើចលនាឱ្យជើងកូនរឹងមាំ
មកមិត្តអើយយើងនាំគ្នារាំ	ពួកយើងរាំហាត់ធ្វើកាយសិក្សា។
ចង្កេះកូនហាត់ធ្វើកាយវិការ	ធ្វើចលនាឱ្យចង្កេះរឹងមាំ
មកមិត្តអើយយើងនាំគ្នារាំ	ពួកយើងរាំហាត់ធ្វើកាយសិក្សា។
ដងខ្លួនកូនហាត់ធ្វើកាយវិការ	ធ្វើចលនាឱ្យដងខ្លួនរឹងមាំ
មកមិត្តអើយយើងនាំគ្នារាំ	ពួកយើងរាំហាត់ធ្វើកាយសិក្សា។

ពេលសប្បាយ

ពេលសប្បាយ	ពេលយើងរីករាយ	យើងត្រូវទះដៃ (ទះដៃ ២ដង)
ពេលសប្បាយ	ពេលយើងរីករាយ	យើងត្រូវទះដៃ
យើងទះដៃ មិត្តរាល់គ្នាបើមិនសប្បាយក៏ត្រូវទះដៃ (ទះដៃ ២ដង) ។		
ពេលសប្បាយ	ពេលយើងរីករាយ	យើងត្រូវទះស្មា (ទះដៃ ២ដង)
ពេលសប្បាយ	ពេលយើងរីករាយ	យើងត្រូវទះស្មា
យើងទះស្មា មិត្តរាល់គ្នាបើមិនសប្បាយក៏ត្រូវទះស្មា (ទះដៃ ២ដង) ។		
ពេលសប្បាយ	ពេលយើងរីករាយ	យើងត្រូវទះក្លោ (ទះដៃ ២ដង)
ពេលសប្បាយ	ពេលយើងរីករាយ	យើងត្រូវទះក្លោ
យើងទះក្លោ មិត្តរាល់គ្នាបើមិនសប្បាយក៏ត្រូវទះក្លោ (ទះដៃ ២ដង) ។		
ពេលសប្បាយ	ពេលយើងរីករាយ	យើងត្រូវគោះជើង (ទះដៃ ២ដង)
ពេលសប្បាយ	ពេលយើងរីករាយ	យើងត្រូវគោះជើង
យើងគោះជើង មិត្តរាល់គ្នាបើមិនសប្បាយក៏ត្រូវគោះជើង (ទះដៃ ២ដង) ។		

តួនកំបុក

ផ្លោតៗ ផ្លោះទៅលើបុងត្នោត ក្រោកៗ ក្រោក កកែរផ្លែក្រោកក្រោក
បក់កន្ទុយតែកតោក ហើយធ្វើក្បាលដីងើៗ (ច្រៀង២ដង)

២.២- មុខវិជ្ជា៖ វិទ្យាសាស្ត្រ

២.២.១- លំនាំនៃការបង្រៀនមុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រ

២.២.១.១- ទស្សនាសង្កេត

❖ មុនពេលទស្សនាសង្កេត

- បំផុសកុមារឱ្យចាប់អារម្មណ៍នូវអ្វីដែលទាក់ទងនឹងប្រធានបទថ្មី ដោយប្រើសំណួរបំផុស ឬកំណាព្យ ឬ ពាក្យបណ្តោយ...
- ផ្តល់ដំបូន្មាន និងណែនាំសណ្តាប់ធ្នាប់ដល់កុមារនៅពេលដើរតាមផ្លូវ និងទៅដល់ទីកន្លែង។

❖ នៅតាមផ្លូវ

- ឱ្យកុមារសង្កេតអ្វីដែលបានឃើញនៅតាមផ្លូវ
- ទាញចំណាប់អារម្មណ៍កុមារពេលជិតទៅដល់ទីកន្លែងដែលត្រូវសង្កេត ដោយឱ្យកុមារឈប់ស្តាប់ ឬសង្កេត ពីចម្ងាយ រួចប៉ាន់ស្មានទស្សន៍ទាយ។

❖ ពេលកំពុងទស្សនាសង្កេត

- ឱ្យកុមារធ្វើការគួរសម (ជម្រាបសួរ...) ជាមួយម្ចាស់ទីកន្លែង
- ឱ្យកុមារសង្កេតសេរី និងសន្ទនាគ្នា
- បំផុស និងផ្តល់យោបល់ឱ្យកុមារសង្កេត និងតាមដានសម្របសម្រួលកុមារ
- ឱ្យកុមារធ្វើទំនាក់ទំនងជាមួយម្ចាស់ទីកន្លែង គ្រូជាអ្នកសម្របសម្រួល
- ឱ្យកុមារសាកល្បងអនុវត្ត ដោយមានការសម្របសម្រួលពីម្ចាស់ទីកន្លែង

❖ **ក្រោយពេលទស្សនាសង្កេត** (អាចនៅទីកន្លែងផ្ទាល់ ឬត្រឡប់មកដល់សាលារៀនវិញ)

- កុមារសន្ទនាគ្នាជាមួយមិត្តភក្តិឡើងវិញពីអ្វីដែលបានសង្កេត ឬនាំលេងល្បែង ឬនាំកុមារធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗនូវអ្វីដែលកុមារម្នាក់ៗ បានសង្កេត ឬចាប់អារម្មណ៍។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** មុនពេលដឹកនាំកុមារទស្សនាសង្កេតត្រូវ

- ធ្វើបញ្ជីសម្រង់អ្វីៗ ដែលមាននៅជុំវិញសាលា និងនៅក្នុងសហគមន៍ (រុក្ខជាតិ សត្វ មនុស្ស ការងារសង្គម...)
- ជ្រើសរើសសកម្មភាពមួយតាមកម្មវិធីសិក្សា និងស្របតាមប្រធានបទ
- ធ្វើទំនាក់ទំនងជាមួយម្ចាស់ទីកន្លែង
- អាចជួសកម្មភាពបានប្រសិនបើក្នុងតំបន់គ្មានសកម្មភាពដែលបានកំណត់ក្នុងកម្មវិធី។

២.២.១.២- សង្កេត

- បង្ហាញរូបភាព ឬវត្ថុជាក់ស្តែងឱ្យកុមារសង្កេតដោយពណ៌នាអារម្មណ៍
- បំផុសគំនិតឱ្យកុមារសង្កេត ទុកពេលសង្កេត និងឱ្យកុមាររៀបរាប់ពីអ្វីដែលបានសង្កេត (ផ្នែកខាងក្រៅនិងផ្នែកខាងក្នុង ដោយប្រើញ្ញាណទាំងប្រាំ)
- បំពេញបន្ថែមនូវអ្វីដែលកុមារមិនទាន់ស្គាល់ (បន្ថែមចំណេះដឹងថ្មី ផលប្រយោជន៍ និងផលប៉ះពាល់)
- សង្ខេបយកខ្លឹមសារសំខាន់ៗ របស់មេរៀន សម្រាប់ចំណេះដឹងថ្មីរបស់កុមារ
- បំផុសរកចំណងជើងមេរៀន

✚ **បញ្ជាក់៖** ចំពោះការសង្កេត គ្រូអាចអនុវត្តបត់បែនតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង ក្រុមតូច ឬក្រុមធំ និងធានាសម្ភារៈដែលយកមកសង្កេតមានអនាម័យ និងសុវត្ថិភាព។

២.២.១.៣- ពិសោធន៍

- បង្ហាញសម្ភារៈឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ
- ដាក់បញ្ហាឱ្យកុមារប៉ាន់ស្មាន ឬទស្សន៍ទាយ (បញ្ហាឆ្លើយតបនឹងវត្ថុបំណងមេរៀន)
- កត់ត្រាចម្លើយប៉ាន់ស្មានរបស់កុមារ
- បែងចែកសម្ភារៈពិសោធន៍តាមក្រុមកុមារ
- កុមារពិសោធន៍/អនុវត្ត
- សម្របសម្រួលតាមក្រុម និងជំរុញការពិសោធន៍របស់កុមារឱ្យឆ្លើយតបនឹងវត្ថុបំណង
- តំណាងក្រុមឡើងរាយការណ៍ពីលទ្ធផលនៃការពិសោធន៍
- ផ្ទៀងផ្ទាត់លទ្ធផលនៃការពិសោធន៍ទៅនឹងចម្លើយប៉ាន់ស្មានរបស់កុមារ
- បំផុសរកចំណងជើងដែលបានពិសោធន៍
- បូកសរុប និងសន្និដ្ឋាន
 - ចំណេះដឹងវិទ្យាសាស្ត្រ ៖ នាំកុមារឱ្យដឹងពីហេតុនិងផលដែលកើតចេញពីការពិសោធន៍
 - ចំណេះដឹងភាសា៖ នាំកុមារអានពាក្យថ្មីៗដែលចេញពីការពិសោធន៍និងយល់ន័យនៃពាក្យទាំងនោះ
 - ការអប់រំ ៖ ផ្សារភ្ជាប់ចំណេះដឹងទៅនឹងជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** គ្រូត្រូវត្រៀមសម្ភារៈសម្រាប់ពិសោធន៍តាមក្រុម និងធ្វើការពិសោធន៍ខ្លួនឯងជាមុន។

២.២.១.៤- ឧទាហរណ៍

ទស្សនាសង្កេត ៖ វត្ថុ

❖ មុនពេលទស្សនាសង្កេត

- នៅពេលបុណ្យភ្ជុំបិណ្ឌ និងបុណ្យចូលឆ្នាំខ្មែរ តើយាយតាម៉ាកំប៉ាធ្វើចង្ហាន់យកទៅណា ?
- ណែនាំកុមារឱ្យដើរប្រកាន់ស្លា មិនប្រឡែងគ្នា និងជម្រាបសួរម្ចាស់ទឹកនៃឆ្នេរ។

❖ នៅតាមផ្លូវ

- តើនៅតាមដងផ្លូវកូនឃើញមានអ្វីខ្លះ ?
- តើខាងមុខ កូនឃើញមានអ្វីខ្លះ ?...

❖ ដល់ទឹកនៃឆ្នេរដែលត្រូវទស្សនាសង្កេត

- នាំកុមារសំពះគួរសមគណៈកម្មការវត្ត និងអាចារ្យវត្ត
- នាំកុមារថ្វាយបង្គំព្រះពុទ្ធបូជិមា ព្រះសង្ឃ គោរពចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ
- ឱ្យកុមារសង្កេត និងប្រាប់ពីអត្ថន័យនៃទឹកនៃឆ្នេរសំខាន់ៗ ក្នុងវត្តដូចជា ព្រះវិហារ សាលាឆាន់ ចេតិយ ដងទង់ ព្រះពុទ្ធបូជិមា... ដោយមានការណែនាំពីព្រះសង្ឃ គ្រូជួយបំផុសផ្តល់យោបល់ និងអនុវត្តដោយមានការសម្របសម្រួលពីចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ ដូចជា របៀបថ្វាយបង្គំព្រះសង្ឃ ការស្តាប់ឱវាទព្រះសង្ឃ ជាដើម
- ក្រោយពេលត្រឡប់មកដល់សាលារៀនវិញត្រូវនាំកុមារធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗដែលកុមារបានឃើញ។

សង្កេត ៖ ផ្លែក្រូច

- បង្ហាញថង់អាប៉ិកំប៉ាងមួយដែលមានផ្លែក្រូចនៅខាងក្នុងសម្រាប់កុមារទស្សន៍ទាយ
- ឱ្យកុមារស្ទាប ហិតពីខាងក្រៅ ខាងក្នុង និងទាយឈ្មោះវត្ថុដែលនៅក្នុងថង់នោះ
- ឱ្យកុមារលូកយកផ្លែក្រូចមកបង្ហាញ និងប្រាប់ឈ្មោះ ផ្ទៀងផ្ទាត់ចម្លើយទស្សន៍ទាយ
- នាំកុមារសង្កេតលក្ខណៈរូបផ្ទុំខាងក្រៅរបស់ផ្លែក្រូច (ពណ៌ រាង ទង សណ្តែង ក្លិន ...)
 - តើកូនសង្កេតឃើញលក្ខណៈខាងក្រៅរបស់ផ្លែក្រូចមានអ្វីខ្លះ ?
- កុមារឆ្លើយតបសំណួរ និងចង្អុលប្រាប់ផ្នែកផ្សេងៗនៃផ្លែក្រូច
- នាំកុមារសង្កេតផ្នែកក្នុងផ្លែក្រូច
 - ចិតសំបកផ្លែក្រូច (សំបកខាងក្នុងពណ៌ស សំបកខាងក្រៅមានពណ៌លឿងលាយបៃតង)
 - កុមាររៀបរាប់អំពីសំបក ក្លែប សាច់ កំពឹស ទឹក គ្រាប់ ពណ៌...
 - ឱ្យកុមារភ្ជក់រសជាតិផ្លែក្រូច
- តើកូនចូលចិត្តញ៉ាំផ្លែក្រូចដែរឬទេ ? ហេតុអ្វី ?
- នៅផ្ទះកូនតើមានដើមក្រូចដែរឬទេ ? ហើយកូនត្រូវធ្វើដូចម្តេចដើម្បីឱ្យដើមក្រូចមានផ្លែល្អ ?
- ឱ្យកុមារ១ ឬ២នាក់ ឡើងរៀបរាប់ឡើងវិញពីលក្ខណៈផ្លែក្រូច ផលប្រយោជន៍ និងការថែទាំ
- សង្ខេបខ្លឹមសារមេរៀននិងផ្សារភ្ជាប់ចំណេះដឹងថ្មីៗ ទៅនឹងជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ
- តើថ្ងៃនេះ អ្នកត្រូវនាំកូនឱ្យស្គាល់ផ្លែអ្វី ?

ពិសោធន៍ ៖ លិច អណ្តែត (បន្លែ)

- បង្ហាញបន្លែដែលមាននៅក្នុងថង់មួយៗឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ (ឆៃថាវ លុងខ្ចី ដំឡូងបារាំង...) និងសម្ភារៈដែលត្រូវប្រើក្នុងពេលពិសោធន៍
- ដាក់បញ្ចុះ គ្រូមានបន្លែ និងសម្ភារៈទាំងអស់នេះ កូនទាំងអស់គ្នាយកទៅសង្កេត តើវាមានអ្វីកើតឡើងនៅពេលដាក់វាទៅក្នុងទឹក ?

- កត់ត្រាចម្លើយប៉ាន់ស្មានរបស់កុមារ
- បែងចែកកុមារ និងសម្ភារៈដើម្បីឱ្យកុមារពិសោធតាមក្រុម
- កុមារអនុវត្តការពិសោធន៍
- សម្របសម្រួលតាមក្រុម និងជំរុញការពិសោធរបស់កុមារឱ្យឆ្លើយតបនឹងវត្ថុបំណងមេរៀន
- តំណាងក្រុមឡើងវាយការណ៍ពីលទ្ធផលនៃការពិសោធន៍ ៖ ថែថាវ ល្អឬខ្លី អណ្តែតលើទឹក និងជំងឺបាវាំង លិចទៅក្នុងទឹក
- ផ្ទៀងផ្ទាត់លទ្ធផលនៃការពិសោធន៍ទៅនឹងចម្លើយប៉ាន់ស្មានរបស់កុមារ
- តើយើងពិសោធន៍អំពីអ្វីថ្ងៃនេះ ?
- បូកសរុប និងសន្និដ្ឋាន
 - ចំណេះដឹងវិទ្យាសាស្ត្រ៖ បន្លែដែលធ្ងន់ គឺលិចចូលក្នុងទឹក បន្លែដែលស្រាលគឺអណ្តែតលើទឹក
 - ចំណេះដឹងភាសា៖ នាំកុមារថាតាមពាក្យថ្មីៗ និងអត្ថន័យនៃពាក្យលិច (គឺលិចចុះទៅក្នុងបាតទឹក) អណ្តែត (ស្ថិតនៅលើទឹក)
 - ការអប់រំ៖ ពេលកូនទៅផ្ទះវិញ កូនឱ្យប៉ាម៉ាក់ស្នប់បន្លែគ្រប់មុខឱ្យកូនញ៉ាំ ទើបជួយកូនឱ្យមានសុខភាព ល្អ។ បើមានអ្នកណាម្នាក់ទឹក ត្រូវតែងរករបស់ណាដែលអណ្តែតទឹក ។

២.២.២- អត្ថបទនៃមុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រ

២.២.២.១- សន្ទនា

មុននិងក្រោយញ៉ាំអាហារ

- ដើម្បីមានសុខភាពល្អ តើកូនត្រូវធ្វើដូចម្តេចខ្លះ ?
 - មានអនាម័យចំណីអាហារ និងខ្លួនប្រាណ បរិភោគចំណីអាហារបីក្រុមមានជីវជាតិគ្រប់គ្រាន់ និង បរិស្ថាន ស្អាត
- មុនពេលញ៉ាំអាហារ តើកូនត្រូវធ្វើដូចម្តេចខ្លះ ?
 - ត្រូវលាងសម្អាតដៃនឹងសាប៊ូ
- ក្រោយពេលញ៉ាំអាហាររួច តើកូនត្រូវធ្វើដូចម្តេចខ្លះ ?
 - ត្រូវលាងសម្អាតដៃនឹងសាប៊ូ
- កុមារចាប់ផ្តើមរៀនសូត្រពីសកម្មភាពមុនពេលញ៉ាំអាហារ និងក្រោយពេលញ៉ាំអាហារ
- ទុកពេលឱ្យកុមារបាននិយាយរៀបរាប់ប្រាប់ដៃគូម្នាក់ម្តង
- ធ្វើការបូកសរុបលទ្ធផលពិភាក្សារបស់កុមារ និងខ្លឹមសារមេរៀន

📌 **បញ្ជាក់ ៖** ការសន្ទនាអាចជាដៃគូរវាងគ្រូនិងកុមារម្នាក់ កុមារនិងកុមារ គ្រូនិងកុមារទាំងអស់។

អ្វីៗដែលមានជីវិត និងគ្មានជីវិត

❖ របៀបលេង៖

- ឱ្យកុមាររៀបរាប់ឈ្មោះអ្វីៗដែលមានជីវិត និងរៀបរាប់ឈ្មោះអ្វីៗដែលគ្មានជីវិត
- ចែកកុមារជាក្រុមៗ ពិភាក្សារកឈ្មោះអ្វីៗដែលមានជីវិតចំនួន៥ឡើងទៅនិងគ្មានជីវិតចំនួន៥ ឡើងទៅក្នុង ១ក្រុម
- ឱ្យកុមារតំណាងក្រុមឡើងបង្ហាញនិងធ្វើការបញ្ជាក់ ម្តង១ក្រុមៗ
- ក្រុមដទៃស្តាប់និងផ្ទៀងផ្ទាត់។

២.២.២.២- ឈ្មោះ

ទំនាក់ទំនងរវាងកាយទៅនឹងសម្ភារៈប្រើប្រាស់

❖ របៀបលេង ៖

- បង្ហាញផ្ទាំងរូបភាពផ្នែកផ្សេងៗ នៃរាងកាយ និងសម្ភារៈប្រើប្រាស់
- ឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះរូបភាព និងណែនាំកុមារឱ្យគូសភ្ជាប់។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** ចំពោះសម្ភារៈគឺប្រើផ្ទាំងរូបភាពដែលមានជាប់ផ្នែកផ្សេងៗនៃរាងកាយ និងមានទៀតជាសម្ភារៈប្រើប្រាស់ ដោយទុកចន្លោះកណ្តាលសម្រាប់ឱ្យកុមារគូសភ្ជាប់។

បាទ/ចាស ឬទេ (ឆ្លាំមណ្ឌលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់)

❖ របៀបលេង ៖

- បំផុសសំណួរទៅកាន់កុមារទាក់ទងនឹងថ្នាំដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់
- នៅពេលលេងគ្រូហៅឈ្មោះថ្នាំដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ កុមារត្រូវធ្វើសញ្ញា « បាទ/ចាស » គឺភ្ជាប់ដៃដូចជាងក់ក្បាល តែបើមិនមែនជាថ្នាំគ្រោះថ្នាក់ទេ កុមារត្រូវធ្វើសញ្ញា « ទេ » លាបាតដៃគ្រឿង។ ឧទាហរណ៍៖ គ្រូហៅឈ្មោះ ថ្នាំអង់ទ្រីន ថ្នាំបាញ់ស្មៅ ថ្នាំបាញ់មូស ទឹកក្រូច ធូបមូស ថ្នាំពេទ្យ ទឹកដោះគោ... (គ្រូអាចជ្រើសរើសពាក្យផ្សេងៗ ទៀតបាន)
- កុមារធ្វើតាមសញ្ញា បាទ/ចាស ឬទេ តាមឈ្មោះថ្នាំដែលគ្រូបានហៅ
- ប្រាប់ចម្លើយត្រឹមត្រូវ និងផ្តល់ការអប់រំកុមារឱ្យមានការប្រុងប្រយ័ត្ន។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** គ្រូអាចធ្វើសញ្ញាផ្សេងៗ ទៀតតំណាងឱ្យ បាទ/ចាស ឬ ទេ តាមខ្លឹមសារមេរៀន។

ប្រព័ន្ធគ្រួសារ រុក្ខជាតិ

❖ របៀបលេង

- រុក្ខជាតិរស់នៅក្នុងទឹក
 - កុមារទាំងអស់ឈរជារង្វង់រួចប្រាប់ឈ្មោះរុក្ខជាតិដែលរស់នៅក្នុងទឹកឱ្យបានម្នាក់មួយៗ ដោយមិនជាន់ឈ្មោះគ្នា ក្នុងករណីដែលកុមារឆ្លើយមិនត្រឹមត្រូវ ឬរកនឹកមិនឃើញត្រូវរំលងទៅកុមារបន្តទៀត។ លេងរបៀបនេះជាបន្តបន្ទាប់។
- រុក្ខជាតិរស់នៅលើគោក (របៀបលេងដូចខាងលើ)
 - ពេលលេងចប់នាំកុមារច្រៀងរាំទាំងអស់គ្នា។

ថង់ទិព្វ រាងកាយមនុស្ស

❖ របៀបលេង

- បង្ហាញប័ណ្ណរូបភាពផ្នែកផ្សេងៗនៃរាងកាយមនុស្ស (ក្បាល ភ្នែក ត្រចៀក ភ្នែក ច្រមុះ មាត់ ដៃ ជើង...) ឱ្យកុមារសង្កេត និងប្រាប់ឈ្មោះប័ណ្ណរូបភាពទាំងនោះម្តងមួយៗ
- ដាក់ប័ណ្ណរូបភាពទាំងនេះក្នុងថង់ឱ្យទៅកុមារដែលអង្គុយ ឬឈរជារង្វង់ រួចឱ្យកុមារហូចបន្តគ្នា និងច្រៀង
- ផ្តល់សញ្ញាបញ្ឈប់ ថង់នោះនៅដៃកុមារណា កុមារនោះត្រូវយកប័ណ្ណរូបភាព១ក្នុងថង់មកមើលហើយប្រាប់ឈ្មោះ និងមុខងារនៃរូបភាពនោះ
- កុមារលេងរបៀបនេះបន្តទៀតរហូតដល់ម៉ោងគ្រូកំណត់។

ផ្សំបមនុស្ស

❖ របៀបលេង

- បង្ហាញរូបមនុស្សដែលផ្សំរួចជាគំរូ

- បំផុសសំណួរលើផ្នែកផ្សេងៗ នៃរាងកាយមនុស្សឱ្យកុមារឆ្លើយ
- ណែនាំកុមារឱ្យផ្តល់រូបភាពតាមរូបគំរូជាបុគ្គល ឬក្រុមតូចៗ

✚ **បញ្ជាក់៖** បំណែកនៃរូបមនុស្សអាចផលិតចេញពីក្រដាសឬបន្ទះឈើដែលមានបំណែកយ៉ាងតិច ៥បំណែក។

តាថា រាងកាយមនុស្ស

❖ **របៀបលេង**

- បំផុសសំណួរទាក់ទងនឹងរាងកាយមនុស្សឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ។ ឧទាហរណ៍៖ តើមានកូននៅឯណា ? ចិញ្ចឹម ? ថ្ងាស ?...
- ប្រាប់កុមារថា៖ នៅពេលឮពាក្យថាតាថា ផ្នែកនៃរាងកាយណាមួយ កូនត្រូវចង្អុលកន្លែងនោះ។
ឧទាហរណ៍ ៖ ត្រូវនិយាយ « តាថាមាត់ » កុមារចង្អុលមាត់ ...។ បើមិនឮពាក្យ « តាថា » កូនត្រូវនៅស្ងៀម។
ឧទាហរណ៍ ៖ ត្រូវនិយាយ « មាត់ » កុមារត្រូវនៅស្ងៀម...។
- ការលេងល្បែងនេះ ជាដំបូងត្រូវពាក្យមួយៗយឺតៗ លុះដល់ពេលកុមារលេងស្ទាត់ហើយ ត្រូវចាប់ផ្តើមនិយាយកាន់តែលឿន។

ចំណាត់ថ្នាក់ « បន្លែ និងផ្លែឈើ »

❖ **របៀបលេង**

- លើកប័ណ្ណរូបភាពសម្ភារៈ បន្លែ និង ផ្លែឈើ ម្តងមួយៗឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ
- ណែនាំកុមារឱ្យរើសប័ណ្ណរូបភាពដាក់ទៅតាមប្រភេទបន្លែ និងផ្លែឈើ។

សួសម្លកកូរ

❖ **របៀបលេង**

- បង្ហាញប័ណ្ណ ចំនួន ១៤ រូបភាពឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ (រូបផ្លែចេកខ្ចី ផ្លែល្ពៅ ផ្លែត្រប់វែង ផ្លែលុងខ្ចី ផ្លែខ្មៅខ្ចី ស្លឹកម្រុំ ស្លឹកបាស ត្រីអណ្តែងឬត្រីឆ្លាំង សាច់ជ្រូក ត្រីងៀត ទឹកដោះគោ អំពិលទុំ គ្រឿងផ្សំ (អំបិល ទឹកត្រី ស្ករត្នោត គ្រឿងបុក) និងទឹក រួចបិទលើក្តារខៀន
- ប្រាប់ពីបន្លែ ត្រី សាច់ និងគ្រឿងផ្សំសម្រាប់សួសម្លកកូរ
- ឱ្យកុមារជ្រើសរើសយកឈ្មោះរូបភាពដែលបិទលើក្តារខៀនម្នាក់មួយៗ
- ឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះខ្លួនតាមរូបភាពដែលបានជ្រើសរើសម្នាក់មួយៗ និងចងចាំឈ្មោះរបស់ខ្លួននិងមិត្តភក្តិ។
ឧទាហរណ៍ ៖ ខ្ញុំឈ្មោះផ្លែត្រប់វែង មិត្តភក្តិខ្ញុំឈ្មោះទឹកដោះគោ
- គួររង្វង់លើកម្រាលឥដ្ឋ ឬផ្ទៃដី ធ្វើជាឆ្នាំងសម្លសម្លមដែលកុមារអាចរត់ចូលចំនួន៩នាក់
- ស្រែកថា ៖ « សួសម្លកកូរ » កុមារដែលមានឈ្មោះជាបន្លែ ត្រីសាច់ និងគ្រឿងផ្សំ ត្រូវរត់ចូលក្នុងឆ្នាំងសម្ល។
- រីឯអ្នកជាត្រីងៀត ទឹកដោះគោ និងអំពិលទុំមិនត្រូវរត់ចូលឆ្នាំងសម្លឡើយ គឺត្រូវរត់ជុំវិញឆ្នាំង (ប្រសិនបើអ្នកជាគ្រឿងផ្សំសម្លកកូរណាមួយរត់ចូលក្នុងឆ្នាំងមិនទាន់ ត្រូវប៉ាវជាមួយអ្នកដែលមិនមែនជាគ្រឿងផ្សំសម្លកកូរ ដើម្បីរកអ្នកមកប្តូរជាឈ្មោះជាត្រីងៀត ទឹកដោះគោ និងអំពិលទុំ)
- កុមារលេងរបៀបនេះរហូតដល់ចប់ម៉ោងសិក្សា។

✚ **បញ្ជាក់ ៖**

- ឱ្យកុមារលេងរួមគ្នា១ថ្នាក់ ធ្វើសម្ល១ ឬអាចឱ្យកុមារលេងជា២ ឬ៣ឆ្នាំងសម្លទៅតាមចំនួនកុមារជាក់ស្តែង
- រង្វង់ឆ្នាំងសម្លត្រូវដាក់ចំនួនកុមារមិនគ្រប់ ដើម្បីឱ្យសល់កុមារនៅក្រៅឆ្នាំង៤ ឬ ៥នាក់ងាយស្រួលដល់គ្រូចំណាំ
- អាចចែកប័ណ្ណរូបភាពឱ្យកុមារម្នាក់មួយៗ ទៅតាមលទ្ធភាពរបស់គ្រូ។

ត្រៀមខ្លួន

❖ របៀបលេង

- កុមារទាំងអស់ឈរជារង្វង់ ហើយដកកុមារម្នាក់មកឈរនៅកណ្តាលរង្វង់ ធ្វើជាអ្នកដឹកនាំ
- នៅពេលឮអ្នកដឹកនាំបញ្ជាថា៖
 - ផ្តុំ ៖ កុមារទាំងអស់ត្រូវយកដៃខ្ទប់ត្រចៀកទាំងសងខាង
 - ខ្យល់ ៖ កុមារទាំងអស់ត្រូវយោលដៃ យោលខ្លួន ទៅឆ្វេងទៅស្តាំ
 - ភ្លៀង ៖ កុមារទាំងអស់ត្រូវយកដៃទទួលក្បាល
 - ផ្លេកបន្ទោរ ៖ កុមារទាំងអស់ត្រូវខ្ទប់ត្រចៀក និងឱនក្បាលអង្គុយចុះ
 - ផ្តុំ ខ្យល់ ភ្លៀង ផ្លេកបន្ទោរ ៖ កុមារទាំងអស់ត្រូវធ្វើការវិការទាំង៤ខាងលើបន្តបន្ទាប់ឡើងវិញ
- ប្រសិនបើកុមារណាធ្វើមិនទាន់ត្រឹមត្រូវ កុមារនោះត្រូវរាំច្រៀង
- នាំកុមារលេងរបៀបនេះដោយលើកដំបូងគ្រូហៅយឺតៗ ជាបន្តបន្ទាប់កាន់តែញាប់ៗ

ការពារខ្លួនពីបាតុភូតធម្មជាតិ

❖ របៀបលេង

- បំផុសសំណួរឱ្យកុមាររៀបរាប់អំពីវិធីការពារខ្លួនពីបាតុភូតធម្មជាតិ
- ចែកកុមារជា ៤ក្រុមស្មើគ្នា គឺក្រុមខ្យល់ព្យុះ ក្រុមទឹកជំនន់ ក្រុមផ្កូរផ្កា និងក្រុមភ្លៀង
- ណែនាំពីរបៀបលេងដល់កុមារទាំងអស់ ៖
 - នៅពេលត្រូវស្រែកថា៖ ខ្យល់ព្យុះ។ ក្រុមខ្យល់ព្យុះត្រូវរត់ដេញចាប់កុមារទាំងបីក្រុមផ្សេងទៀតយកមកធ្វើជាសមាជិករបស់ខ្លួន ក្នុងករណីក្រុមខ្យល់ព្យុះហៀបនឹងចាប់បានកុមារដែលត្រូវគេដេញចាប់ត្រូវស្រែកថា៖ ផ្ទះថ្ម ! ដើមឈើច្រូន។
 - នៅពេលត្រូវស្រែកថា៖ ទឹកជំនន់។ ក្រុមទឹកជំនន់ ត្រូវរត់ដេញចាប់កុមារទាំងបីក្រុមផ្សេងទៀតយកមកធ្វើជាសមាជិករបស់ខ្លួន ក្នុងករណីក្រុមទឹកជំនន់ហៀបនឹងចាប់បានកុមារដែលត្រូវគេដេញចាប់ត្រូវស្រែកថា៖ ឱបវត្តអណ្តែត! ដើមឈើច្រូន។
 - នៅពេលត្រូវស្រែកថា៖ ផ្កូរផ្កា។ ក្រុមផ្កូរផ្កា ត្រូវរត់ដេញចាប់កុមារទាំងបីក្រុមផ្សេងទៀតយកមកធ្វើជាសមាជិករបស់ខ្លួន ក្នុងករណីក្រុមផ្កូរផ្កាហៀបនឹងចាប់បានកុមារដែលត្រូវគេដេញចាប់ត្រូវអង្គុយចោងហោងយកដៃខ្ទប់ត្រចៀកទាំងសងខាងដើមឈើច្រូន។
 - នៅពេលត្រូវស្រែកថា៖ ភ្លៀង។ ក្រុមភ្លៀងត្រូវរត់ដេញចាប់កុមារទាំងបីក្រុមផ្សេងទៀតយកមកធ្វើជាសមាជិករបស់ខ្លួន ក្នុងករណីក្រុមភ្លៀងបម្រុងនឹងចាប់បានកុមារដែលត្រូវគេដេញចាប់ត្រូវស្រែកថា៖
 - ពាក់អាវភ្លៀង ! ដើមឈើច្រូន។
- កុមារលេង និងរាប់ចំនួនដើម្បីដឹងថាក្រុមណាចាប់បានកុមារច្រើនជាងគេក្រោយពីលេងចប់។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** ដើម្បីងាយស្រួលចំណាំ គ្រូដាក់សញ្ញាសម្គាល់ក្រុមដូចជា កាត់ក្រដាសពណ៌ទំហំ២ស.មពីទូរទស្សន៍ ក្បាលកុមារដោយកៀបឃ្លាប។ នៅពេលកុមារលេងសប្បាយរួចខ្លួន គ្រូត្រូវប្រកាសប្តូរក្រុមឱ្យរត់ដេញចាប់គេវិញម្តងដើម្បីបង្កើនបម្រុងប្រយ័ត្ន។

រៀបចំបរិស្ថានសាលារៀន

❖ របៀបលេង

- បង្ហាញ និងចែកសម្ភារៈឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ (សំបកកេស ខ្សាច់ ដុំឈើសំណង់ ឬដុំគ្រួសតូចៗ ដែលអាចត្រួតគង់លើគ្នាបាន មែកឈើតូចៗ ដើមស្មៅ ផ្កាស្មៅ...) ឬនាំកុមារទៅរកនៅខាងក្រៅ

- កុមារតាមក្រុមរៀបចំបរិស្ថានសាលារៀន ដែលមានរបង ទីធ្លា សួនច្បារតូចៗ និងថ្នាក់រៀន
- ក្រុមណាដែលរៀបហើយបានមុនគេ ត្រូវទះដៃប្រាប់ជាសញ្ញា
- ក្រុមនីមួយៗ រៀបរាប់អំពីការរៀបចំបរិស្ថានសាលារៀនរបស់ខ្លួន និងផ្តល់យោបល់ឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីកែលម្អសាលារៀនឱ្យកាន់តែស្រស់ស្អាត។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** បើឱ្យកុមារលេងនៅខាងក្រៅថ្នាក់ ត្រូវអាចឱ្យកុមារលេងក្នុងអាងខ្សាច់ ឬដីផុសស្អាត ធានាបាននូវអនាម័យ និងសុវត្ថិភាព។

គូសភ្ជាប់វត្ថុនៅលើកាយមនុស្ស

❖ របៀបលេង

- បង្ហាញផ្ទាំងរូបភាពឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ (កុមារី ក្រាស់សិតសក់ ទូរស័ព្ទ ស្រោមជើង នាឡិកា...)
- ណែនាំ និងចែករូបភាពឱ្យកុមារគូសភ្ជាប់។

ផ្លូវទឹក ផ្លូវគោក ផ្លូវអាកាស

❖ របៀបលេង

- កុមារឈរជារង្វង់ រួចណែនាំពីរបៀបលេង ដោយនិយាយថា៖
 - ផ្លូវទឹក កុមារត្រូវរកប្រភេទមធ្យោបាយដែលប្រើនៅលើទឹកដូចជា៖ ទូក កាណូត កប៉ាល់ សំពៅ កូន...
 - ផ្លូវគោក កុមារត្រូវរកប្រភេទមធ្យោបាយដែលប្រើនៅលើគោកដូចជា៖ កង់ ម៉ូតូ ឡាន រថភ្លើង...
 - ផ្លូវអាកាស កុមារត្រូវរកប្រភេទមធ្យោបាយដែលប្រើនៅក្នុងអាកាសដូចជា៖ យន្តហោះ យានអវកាស បាឡុង...
- នៅពេលដែលគ្រូចង្អុលទៅលើកុមារណាម្នាក់ ហើយគាត់និយាយថាផ្លូវគោក ឬផ្លូវទឹក ឬផ្លូវអាកាស កុមារនោះត្រូវប្រាប់ឈ្មោះមធ្យោបាយដែលប្រើនៅលើគោកឬប្រើនៅលើទឹក ឬប្រើនៅក្នុងអាកាស ឱ្យបានមួយ
- ចង្អុលទៅកាន់កុមារម្នាក់ម្តងៗ ឆ្លាស់គ្នាជាច្រើនលើកច្រើនសាឱ្យបានគ្រប់គ្នា។

២.២.២.៣- រឿងនិទាន

ធុងសំរាម

វេលាម៉ោងប្រាំមួយល្ងាច នាថ្ងៃអាទិត្យនេះ នាងជឹម និងមិត្តភក្តិ បាននាំគ្នាវត់លេងនៅតាមខឿនជុំវិញសួនច្បារសាលាណៈដែលស្ថិតនៅខាងមុខផ្ទះ។ ស្រាប់តែឮសំឡេងយំខ្លាំងៗ នាងជឹមខំដើររកសំឡេងទើបដឹងថា ធុងសំរាមយំ នាងក៏សួរថា ៖ ហេតុអ្វីបានជាបងធុងសំរាមយំ?

ធុងសំរាម ៖ ខ្ញុំយំព្រោះប្អូនៗ ពុំមានចិត្តរើសសំរាមមកដាក់ក្នុងធុងខ្ញុំសោះ។

នាងជឹម ៖ សំរាមទាំងនោះកង្វក់ណាស់ពុំមែនពួកខ្ញុំចោលទេ។ ខ្ញុំប្រញាប់រត់លេងបន្តទៀតសិន។

ធុងសំរាម ៖ ឈប់សិនៗ ខ្ញុំសូមអង្វរ ! សូមរើសចងដែលស្អាតម្នាក់មួយសិកដៃចូល ហើយដើររើសសំរាមដាក់ក្នុងធុងឱ្យខ្ញុំផងណា។ នាងជឹម និងមិត្តភក្តិនាំគ្នាដើររើសសំរាម។

ធុងសំរាម ៖ ឈប់សិនៗកុំអាលដាក់ឱ្យខ្ញុំសុំដាក់សំបកដបនេះទៅក្នុងធុងសំរាមពណ៌លឿងដែលនៅត្រង់នោះ

នាងជឹម និងមិត្តភក្តិ ៖ ហេតុអ្វីទៅបងធុងសំរាម?

ធុងសំរាម ៖ ប្អូនៗ ចាំស្តាប់ណា! ធុងសំរាមក្រហម គឺជារូបខ្ញុំដាក់តែសំរាមងាយរលួយ។ ធុងសំរាមលឿងដែលកំពុងញញឹមចូលចិត្តតែសំរាមប្រភេទជ័រ ឯធុងសំរាមខៀវវិញចូលចិត្តតែប្រភេទសំរាមក្រដាស។ នាងជឹម និងមិត្តភក្តិស្តាប់យល់ហើយក៏នាំគ្នាដើររើសសំរាមដាក់តាមប្រភេទ។

ធុងសំរាមក្រហម លឿង ខៀវ និយាយព្រមគ្នាថា ៖ អរគុណណាស់ក្មេងៗ ប្រញាប់ទៅលាងដៃជាមួយសាប៊ូ សិន សឹមនាំគ្នាត្រលាតលេងបន្តទៀត ឮទេ !

ក្មេងៗ ឆ្លើយព្រមគ្នា ៖ បាទ! ចាស! រួចក៏នាំគ្នាត្រលាតលេងដៃជាមួយសាប៊ូដោយសប្បាយចិត្ត ពីព្រោះពួកគេបាន ធ្វើអំពើល្អម្នាក់ៗសម្អាតទីសួនច្បារសាធារណៈធ្វើឱ្យមនុស្សចាស់ដែលអង្គុយលេងនៅក្បែរទីនោះកោតសរសើរគ្រប់ៗគ្នា។

បាយ

ថ្ងៃមួយ នៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងហូបបាយតែម្នាក់ឯង ខ្ញុំស្រមៃឃើញគ្រាប់បាយចេះនិយាយរឿងប្រាប់ខ្ញុំ « ពីមុនខ្ញុំ ជាគ្រាប់ស្រូវដែលគេដាក់ក្នុងជង្រុក ដល់រដូវធ្វើស្រែគេយកខ្ញុំទៅសាបព្រួស ដកស្ទូង ពេលខ្ញុំទុំគេច្រូតកាត់ខ្ញុំរួចបោក បែន ហើយកិន បុក ឱ្យទៅជាអង្ករ។ ទីបំផុតគេយកខ្ញុំទៅដាំចម្អិនជាបាយ ដូចអ្នកឃើញខ្ញុំនៅទីនេះ។ » កសិករ កម្មករ ព្រមទាំងគ្រួសារអ្នកនឿយហត់ណាស់ ក្នុងការធ្វើឱ្យរូបខ្ញុំក្លាយជាអាហារសម្រាប់អ្នក។ ដូចនេះ កុំខ្លះខាយខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំជា វត្ថុចាំបាច់សម្រាប់ជីវិតអ្នក និងមនុស្សទូទៅ។

ជីវភាពភូមិខ្ញុំ

ថ្ងៃនេះ មានអាកាសធាតុល្អ ខ្យល់ជំនោរបក់មករំភើយៗ មកពីទិសខាងកើត។ នៅចំកណ្តាលភូមិក្រោមម្លប់ដើម ឈើដ៏ធំត្រឈឹងត្រឈៃ មានកុមារពីរនាក់អង្គុយលើគ្រែជង្រុកគ្នា។

សុភា ៖ សួស្តីលីដា! ទៅណាមកណា? សុខសប្បាយជាទេ?

លីដា ៖ ចាស សុខសប្បាយទេ។ សុភាគ្នាមកនេះគឺមកលេងនឹងសម្លាញ់ឯងណាសុភា។

សុភា ៖ អូ! រីករាយណាស់ដែលសម្លាញ់មកដល់ទីនេះ!

លីដា ៖ សុភា! គ្នាមើលទៅក្នុងភូមិឯងហាក់ដូចជាសប្បាយហើយមានសម្រស់ពណ៌បៃតងល្អណាស់ តើគេប្រកបមុខរបរអ្វីដែរ?

សុភា ៖ លីដា! អ្នកភូមិរបស់ខ្ញុំភាគច្រើន គឺប្រកបមុខរបរចម្រុះដូចជា ដាំបន្លែ ធ្វើស្រែចំការ នេសាទ ត្រី ចិញ្ចឹម សត្វផ្លែក គោ មាន់ ទា ខ្លះត្បាញរែវ កាត់ដេរសម្លៀកបំពាក់ លក់ដូរបន្តិចបន្តួចនៅផ្ទះ ធ្វើជាងឈើ កាត់សក់ ដំដែក ធ្វើ កាំបិត ពូថៅ និងចប ពិសេសទៅទៀតធ្វើជាគ្រូបង្រៀន គ្រូពេទ្យទាហាន ប៉ូលីសជាដើម។

លីដា ៖ ល្អណាស់ៗ! សម្លាញ់ភូមិឯងពិតជាមានការរីកចម្រើនល្អមែន គ្នាចង់ដឹងថាចុះគ្រួសារឯងវិញរាល់ថ្ងៃ ប្រកបមុខរបរអ្វីដែរ បានជាមានជីវភាពធូរធារម្ល៉េះ?

សុភា ៖ ម្តាយឪពុករបស់ខ្ញុំធ្វើស្រែចំការ ហើយគាត់បានមានប្រសាសន៍ថា យើងទាំងអស់គ្នាចង់បានញ៉ាញ៉ា ស្លៀកពាក់ល្អ សេនៅប្រកបដោយសុភមង្គលនោះ ត្រូវតែខំជ្រើសរើសមុខរបរណាស្របតាមច្បាប់ ពិសេសយើងត្រូវតែខំ រៀនទើបប្រកបមុខរបរអ្វីៗ បានជោគជ័យ។

លីដា ៖ សម្លាញ់! ភ្លៀងលើមតក់ៗស្រក់លើខ្ញុំហើយ ខ្ញុំសូមលាសម្លាញ់ហើយណា!

សុភា ៖ ចាស! ទៅចុះសូមឱ្យលីដាបានសុខសប្បាយ។

មេអំបៅមួយគូ

ក្នុងស្ថានមួយមានមេអំបៅមួយគូ មួយមានពណ៌ក្រហម មួយទៀតពណ៌លឿង។ មេអំបៅទាំងពីរជាមិត្តភក្តិជិត ស្និទ្ធស្រឡាញ់គ្នាដូចបងប្អូនបង្កើត។ ថ្ងៃណាក៏ដូចថ្ងៃណាមេអំបៅទាំងគូនេះតែងតែបបួលគ្នាហើរឆ្វេលឆ្វាត់លេងយ៉ាង សប្បាយរីករាយនៅក្នុងសួនច្បារដែលមានផ្កាកូឡាបក្រហម និងផ្កាស្បែររឿង។ ថ្ងៃមួយមេអំបៅទាំងគូកំពុងតែហិចហើរ ចុះឡើង សើចលេងសប្បាយក្អាកក្អាយក្នុងសួនច្បារ ស្រាប់តែផ្ទៃមេឃប្រែជាងងឹត ភ្លៀងធ្លាក់មកយ៉ាងខ្លាំង ដំណក់ទឹក ធំៗ ធ្លាក់មកប៉ះលើស្លឹកឈើលាន់ៗប្រាវៗ ធ្វើឱ្យមេអំបៅទាំងពីរភ័យរន្ធត់។ វាហើរតម្រង់ទៅដើមផ្កាកូឡាបដែលនៅជិត នោះ រួចនិយាយព្រមគ្នាថា ៖ បងកូឡាបអើយ! ស្លាប់ខ្ញុំទឹកជោក អស់ហើយ យើងខ្ញុំងាណាស់! យើងខ្ញុំសុំចូល ជ្រកក្រោមមែកផ្ការបស់បងផងណា។

កូឡាបឆ្លើយ ៖ មេអំបៅមានពណ៌ក្រហមដូចផ្កាកូឡាបខ្ញុំ ទើបអាចជ្រកបាន រីឯមេអំបៅពណ៌លឿងហើរទៅវិញទៅទៀតមិនឱ្យជ្រកទេ។

មេអំបៅទាំងគូសម្លឹងមើលមុខគ្នា ហើយមេអំបៅពណ៌ក្រហមនិយាយអង្វរថា ៖ បងកូឡាបអើយ! យើងទាំងពីរជាមិត្តនឹងគ្នា សូមបងមេត្តាឱ្យយើងទាំងពីរនាក់ជ្រកផង។ ផ្កាកូឡាបឆ្លើយដាច់ខាតមិនព្រមឱ្យមេអំបៅពណ៌លឿងចូលជ្រកឡើយ។ មេអំបៅទាំងគូអស់សង្ឃឹមក៏នាំគ្នាហើរទៅសុំផ្កាស្បែងជ្រកម្តង។

មេអំបៅទាំងគូនិយាយព្រមៗគ្នាថា ៖ បងផ្កាស្បែងអើយ! ស្លាបខ្ញុំទឹកជោកអស់ហើយ យើងខ្ញុំរងាណាស់ យើងខ្ញុំសុំចូលជ្រកក្រោមមែកផ្ការបស់បងផងណា។

ផ្កាស្បែងនិយាយថា ៖ មេអំបៅពណ៌លឿងដូចផ្កាស្បែងខ្ញុំ ទើបអាចជ្រកបាន រីឯមេអំបៅពណ៌ក្រហមហើរទៅវិញទៅ ខ្ញុំមិនឱ្យជ្រកទេ។ ទោះបីមេអំបៅទាំងពីរខិតខំអង្វរយ៉ាងណា ក៏ផ្កាស្បែងអនុញ្ញាតឱ្យតែមេអំបៅពណ៌លឿងជ្រកប៉ុណ្ណោះ។ ភ្លៀងធ្លាក់កាន់តែខ្លាំងធ្វើឱ្យស្លាបមេអំបៅកាន់តែទឹកជោកជាហើរលែងរួច ធ្លាក់មកលើដី រងាញ់ខ្លួនចំប្រប់ ពុំព្រមបែកគ្នាឡើយ។ មួយសន្ទុះក្រោយមកភ្លៀងក៏រាំង ព្រះអាទិត្យដែលនៅខ្ពស់លើអាកាសក៏បានសម្លឹងមើលចុះក្រោម លោកញញឹមហើយសរសើរមេអំបៅទាំងគូដែលចេះស្រឡាញ់គ្នា។ ដើម្បីស្រោចស្រង់អាយុជីវិតមេអំបៅលោកបានបញ្ចេញពន្លឺ ផ្ទៃមេឃស្រឡះចែងចាំង ធ្វើឱ្យស្លាបរបស់មេអំបៅទាំងពីរឆាប់ស្ងួត ហើយទទះស្លាប ហោះហើរឆាប់លេងប្រឡែងពេញក្នុងសួនច្បារ។

មេអំបៅទាំងគូនិយាយព្រមៗគ្នាថា ៖ សូមអគុណបងព្រះអាទិត្យខ្លាំងណាស់ យើងខ្ញុំមិនចង់កំហឹងនឹងផ្កាកូឡាបនិងផ្កាស្បែងឡើយ ពីព្រោះផ្កាកូឡាប និងផ្កាស្បែង បានធ្វើឱ្យអារម្មណ៍យើងខ្ញុំស្រស់ថ្លាជានិច្ច។ រីឯផ្កាកូឡាប និងផ្កាស្បែង ក៏បានសារភាពកំហុសរបស់ខ្លួន ហើយសន្យាថាអំណះតទៅនឹងខិតខំកែខ្លួនឱ្យល្អប្រសើរ។

ពពក និងផ្កា

នៅមុខផ្ទះមួយមានដើមផ្កាក្តាំងងារមួយដើមធំកំពុងបញ្ចេញផ្កាយ៉ាងច្រើនក្រអូបឈ្មុយឈ្ងប់។ លោកតាម្ចាស់ផ្ទះបានកាត់មែកផ្កាក្តាំងងារបំបែកផ្សំដាក់ក្នុងកូនជាលជាច្រើន ដើម្បីទុកចែកចាយញាតិមិត្ត។ លោកតាថែទាំដោយដាក់ដី និងស្រោចទឹកជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ ថ្ងៃមួយលោកតាបានដួលដំបូលដើមដំបូលដុំថ្ម អ្នកជិតខាងក៏ស្ទុះមកត្រាហ៍លោកតាយកទៅព្យាបាលនៅឯមន្ទីរពេទ្យ។ កូនផ្កាក្តាំងងារជាលគ្មានអ្នកស្រោចទឹក ស្រពោនបន្តបន្ទាប់គួរឱ្យអាណិត ព្រោះមិនអាចទប់ទល់នឹងភាពខ្សោះទឹកបាន។ ដើមផ្កាក្តាំងងារធំបានស្រែកហៅពពកឱ្យបង្កុំភ្លៀងស្រោចស្រង់កូនផ្កា ដោយនិយាយថា៖ ក្រូជាតិធំៗ ដូចពួកខ្ញុំមានឫសជ្រៅអាចទ្រាំបានយូរថ្ងៃ សូមពពកជួយកូនផ្កាតូចៗ នេះសិនទៅ។ ពពកឆ្លើយថា ៖ មិនបានទេ! ខ្ញុំបានសន្យាទៅផ្តល់ទឹកភ្លៀងជូនលោកម្ចាស់នៅភូមិឆ្ងាយនោះ ហើយចាំថ្ងៃខានស្អែក ខ្ញុំនឹងត្រឡប់មកបង្កុំភ្លៀងស្រោចឱ្យពួកអ្នក។ ក្រោយមកពពកបានត្រឡប់មកតាមពាក្យសន្យាមែន តែអ្វីៗបានហួសអស់ទៅហើយ។ កូនផ្កាដែលត្រូវសង្គ្រោះជាច្រើននោះបានស្លាប់អស់រលីង។ ពពកយំអាណិតស្រណោះកូនផ្កានឹកស្តាយក្រោយ ព្រោះតែចង់ផ្តាបផ្តុនលោកម្ចាស់ពេកមិនបានគិតឱ្យបានច្បាស់លាស់ពីជីវិតរបស់កូនផ្កាតូចៗ។ ឃើញដូច្នេះដើមផ្កាក្តាំងងារធំនោះមិននិយាយវែងឆ្ងាយទេ គ្រាន់តែពោលយ៉ាងខ្លីថា៖ ហ៊ី! ពពកអើយប្រសិនបើអ្នកគិតឱ្យបានច្បាស់លាស់ម្ល៉េះសមកូនផ្កាមិនស្លាប់ទេ។

ទូកខ្ញុំនៅឯណា?

ទីណូ និងទីទី មានទូកមួយយ៉ាងល្អ។ ថ្ងៃនេះ គេទាំងពីរនាក់កំពុងអុំទូកលេងនៅក្នុងស្ទឹងមួយយ៉ាងធំ ស្រាប់តែពេលនោះមានកូនជំរីសមួយកាន់សន្ទូចស្រែកថា ៖ បងទីណូ! បងទីទី! ឱ្យខ្ញុំជិះទូកជាមួយបងផងបានឬទេ? ទេ!

យើងកំពុងជិះទូកយ៉ាងសប្បាយ យើងមិនឱ្យអូនជំរិះទេ។ ពេលដូច្នេះហើយ អ្នកទាំងពីរនាក់អុំទូកទៅបាត់រហូតដល់ ពេលព្រលប់ទើបមកដល់ប្រាំងវិញ។

ទីទី និយាយទៅកាន់ទីណូថា ៖ ទីណូឯងចង់ទូកទៅ!

ទីណូ ៖ ទេ! ខ្ញុំហត់ណាស់ ទីទីឯងចង់វិញទៅ!

ទីទី ៖ ចំណែកខ្ញុំក៏ហត់ដែរ។

អ្នកទាំងពីរប្រថាប់គ្នាហើយក៏រត់ឡើងប្រាំងសំដៅទៅផ្ទះយ៉ាងលឿន។ លុះព្រឹកឡើងទីទី និងទីណូ ក៏ត្រឡប់មក មាត់ស្ទឹងស្រាប់តែ។

ទីទី ៖ យី! ទូកយើងទៅណាហើយ?

ទីណូបន្ទោស ៖ នោះ! មកពីទីទីឯងខ្ជិលមិនព្រមចង់ទូក។

ទីទី ៖ ទីណូឯងក៏ខ្ជិលដូចខ្ញុំដែរ។

រំពេចនោះ **កូនជំរិះក៏មកដល់ ៖** មិនអីទេបងទាំងពីរចាំខ្ញុំជួយរកណា!

ទីទី ៖ តើត្រូវធ្វើដូចម្តេចទើបយើងរកឃើញ?

កូនជំរិះ ៖ ខ្ញុំនឹកឃើញហើយ! ថាតែប៉ុណ្ណោះកូនជំរិះស្ទុះរឹងសំដៅទៅចំការចេក មួយសន្ទុះក្រោយមក កូនជំរិះ លឺចេកបីដើមដែលដោតភ្ជាប់គ្នាជាកូនមួយ។

ទីណូ ៖ អូនជំរិះកុំមែន! ប៉ុណ្ណោះយើងអាចរកទូកឃើញហើយ។ យើងទាំងពីរនាក់បងប្អូនសូមអរគុណអូនជំរិះ យ៉ាងច្រើន។ ទីទី ទីណូ កូនជំរិះ ក៏នាំគ្នាជិះកូនយ៉ាងរីករាយទៅរកទូកបានដូចបំណង។

ខ្យល់ព្យុះ

ថ្ងៃនេះផ្ទៃមេឃមានពពកខ្មៅអ្នកអាប់ភ្លៀងក៏ធ្លាក់យ៉ាងខ្លាំងមកលើព្រៃឈើ និងមានផ្លូវរន្ទះគួរឱ្យខ្លាច ។ រំពេច នោះស្រាប់តែមានខ្យល់ព្យុះបក់បោកយ៉ាងខ្លាំងធ្វើឱ្យដើមឈើដួលរលំបាក់រណ្តាករណែលពាសពេញដី។

លុះព្រឹកឡើង ពេលព្រះអាទិត្យរះ ផ្ទៃមេឃក៏ស្រឡះឡើងវិញ ។ ក៏ប៉ុន្តែសត្វនៅក្នុងព្រៃទាំងអស់ មានទុក្ខ ព្រួយយ៉ាងខ្លាំង ពីព្រោះទីជម្រក និងសំបុករបស់ពួកគេត្រូវបានខ្យល់ព្យុះបោកបក់ខ្ទេចខ្ទីស្ទើរគ្មានសល់ ។

សត្វខ្លះបានហិចហើរ ដើររកគ្នាពាសពេញព្រៃ ។ មើលហ្ន! កូនជំរិះមួយនោះ កំពុងតែដើរចុះដើរឡើង ឆ្លេញទាំង ទឹកភ្នែកហូរហោម យំស្រែករកមេរបស់វា ។ នៅក្បែរនោះដែរ មានអង្រ្កងមួយសំបុក បានត្រូវខ្យល់ព្យុះវាយបំប្លើងឱ្យធ្លាក់ ពីលើដើមឈើមកក្នុងត្រពាំង ។ ពួកអង្រ្កងបាននាំគ្នាហែលទឹកខ្លះៗ អណ្តែតពាសពេញត្រពាំង ។ ចំណែកឯសាវិកាកែវ ញី ឈ្មោលមួយគូនោះវិញ កំពុងតែហើរឆ្លេញចុះឡើង ពីព្រោះពុំដឹងជាត្រូវធ្វើដូចម្តេចដើម្បីលើកសំបុក និងកូនរបស់ខ្លួន ដែលត្រូវខ្យល់ព្យុះបោកបំប្លើងទម្លាក់ពីដើមឈើមកលើដី ដែរ។ រីឯកូនជំរិះនៅពេលកំពុងដើររកមេរបស់ខ្លួន កាត់តាម ត្រពាំងទឹកក៏បានឃើញហ្វូងអង្រ្កងកំពុងតែហែលទឹកត្រៀបត្រា ។ ដោយនឹកអាណិតដល់ពួកអង្រ្កងកូនជំរិះបានកាច់មែក ឈើមួយមែកដាក់ឱ្យពួកគេតោងឡើង ពេលអង្រ្កងតោងឡើងមែកឈើអស់ហើយ កូនជំរិះក៏លើកមែកឈើនោះដាក់ទៅ លើដើមឈើ ក្បែរសំបុកចាស់របស់វាវិញ ។ អង្រ្កងសប្បាយចិត្តណាស់ ហើយក៏នាំគ្នាអរគុណកូនជំរិះ ដែលបានជួយពួក គេឱ្យរួចផុតពីគ្រោះថ្នាក់ ។

ជាបន្ទាប់មកកូនជំរិះ បានឃើញកូនសាវិកាកែវ កំពុងស្រែកចេចចាចក្បែរសំបុកដែលជ្រុះនៅនឹងដី។ សាវិកាកែវ ទាំងពីរ បានពឹងឱ្យជំរិះ ជួយលើកសំបុក និងកូនរបស់ខ្លួន ដាក់ទៅលើប្រគាបឈើវិញ។ កូនជំរិះបានលើកកូនសាវិកាកែវ

ទាំងពីរ ដោយថ្មមៗដាក់ទៅក្នុងសំបុក រួចទើបលើកសំបុកនោះ ដាក់នៅលើប្រឡាយឈើ វិញ សារិកាកែវបានអរគុណ កូនជីវីយ៉ាងខ្លាំង ។

ក្រោយពីបានជួយពួកអង្គ្រង និងសារិកាកែវរួចហើយ កូនជីវីក៏បន្តដំណើរស្វែងរកមេរបស់ខ្លួន ។ ពេលចេញ ដំណើរបានបន្តិច ស្រាប់តែមានព្រានព្រៃ លើកកាំភ្លើងតម្រង់បម្រុងនឹងបាញ់កូនជីវី ។ ពេលនោះសារិកាកែវបានឃើញ ព្រានព្រៃ បម្រុងនឹងបាញ់កូនជីវីយ៉ាងដូច្នេះ ក៏នាំគ្នាស្រែកប្រាប់ទៅអង្គ្រង ឱ្យរកមធ្យោបាយជួយកូនជីវី ។ ភ្លាមនោះដែរ អង្គ្រងក៏នាំគ្នាទម្លាក់ខ្លួនចុះទៅលើព្រានព្រៃជាបន្ទាន់។ មិនបង្អង់យូរពួកអង្គ្រងបាននាំគ្នាខាំមុខ ខាំមាត់ព្រានព្រៃបណ្តាល ឱ្យគាត់ភ្ញាក់ខ្លួនក្រញ៉ាញ រួចក៏កេះកែកាំភ្លើងបាញ់ខុសគោលដៅ។ សូរកាំភ្លើងផ្ទុះឡើងធ្វើឱ្យកូនជីវីភ្ញាក់ផ្អើល ហើយក៏ស្ទុះ គេចខ្លួនចូលព្រៃបាត់ទៅ។ ពេលគេចខ្លួនផុតពីការបាញ់ប្រហាររបស់ព្រានព្រៃ កូនជីវីក៏ធ្វើដំណើរស្វែងរកមេបន្តទៀត ។ នៅតាមដងផ្លូវកូនជីវី បានឃើញផ្លែព្រៃមួយ កំពុងស្រែករកឱ្យគេជួយ ពីព្រោះមែកឈើដ៏ធំមួយបានបាក់សង្កត់វីខ្លួនពុំ រួច។ ឃើញដូច្នេះ កូនជីវីនឹកអាណិតដល់ផ្លែព្រៃយ៉ាងខ្លាំង ក៏យកប្រមោយទៅចាប់លើកបង្ហើបមែកឈើនោះឡើង ធ្វើឱ្យ ផ្លែព្រៃអាចចេញពីក្រោមមែកឈើនោះបានដោយងាយ ផ្លែព្រៃបានអរគុណកូនជីវី ហើយក៏រួមដំណើរទៅជាមួយគ្នា ដើម្បីដើររកមេជីវី ផ្លែព្រៃបានប្រើចម្រុះដ៏ពូកែរបស់វា ស្រង់ក្លិនតាមដានរកមើលកន្លែង ដែលហ្វូងជីវី ធ្លាប់រស់នៅ។ មិនយូរប៉ុន្មាន មេជីវី និងកូនជីវីបានជួបជុំគ្នាវិញ មេជីវីបានអរគុណផ្លែព្រៃដែលនាំកូនរបស់ខ្លួនមកជួបជុំគ្នាវិញ។

សង្គ្រាមរវាងគីង្គកនិងតាព្រហ្ម

សម័យព្រេងនាយ ពិភពលោកមានគ្រោះធម្មជាតិក្តៅហួតហែងគ្រប់ទិសទី។ ដោយសារមេឃមិនបង្កុរភ្លៀងឱ្យ សត្វទាំងឡាយស្លាប់គ្រឿងលើគ្នា រុក្ខជាតិក្រៀមស្ងួតក្រញ៉ាញ ពួកសត្វគីង្គក ហ៊ីង កង្កែប បានគិតគ្នារួចហើយគឺងក់ជា មេទ័ពក៏ប្រកាសហៅមិត្តទាំងអស់ទៅធ្វើសង្គ្រាមប្រយុទ្ធនឹងតាព្រហ្ម ដើម្បីទាមទារទឹកភ្លៀង។ ទ័ពសត្វធ្វើដំណើរទៅ ដល់ទីវាលស្រាប់តែប្រទះឃើញទ័ពមួយហ្វូងធំទៀត គឺហ្វូងត្រី មានត្រីអណ្តែង និងត្រីក្រាញ់ជា មេទ័ពដ៏ប៉ិនប្រសប់ខាង រត់ឆ្លងកាត់ភ្នំ និងទឹក។ មួយពេលនោះ សម្រែកជ័យយោសបានលាន់រំពង ទ័ពទាំងពីរក្រុមប្រមូលគ្នាធ្វើជាទ័ពមួយ យាត្រាតាមវាលក្តៅហួតហែង។ មិនយូរប៉ុន្មានពួកគេក៏បានឃើញ ហ្វូងឃ្មុំ និងឱម៉ាល់ជាមេទ័ពក៏បានសួរទៅ គីង្គក ហ៊ីង កង្កែប ត្រីអណ្តែង ត្រីក្រាញ់អញ្ជើញទៅណា។ គីង្គកប្រាប់ថា ក្រុមបងលើកទ័ពទៅច្បាំងនឹងតាព្រហ្មព្រោះអត់ទឹកភ្លៀង យើងនាំគ្នាទៅប្រយុទ្ធនឹងតាព្រហ្មកុំខ្លាចស្លាប់។ ពេលនោះទ័ពជើងគោកនិងជើងអាកាសនាំគ្នាធ្វើដំណើរតទៅទៀត។ លុះដល់ជិតចម្ការស្លូតមួយស្រាប់តែប្រទះឃើញផ្លែត្រសក់ស្រូវដេករំណាលនៅលើផែនដី ខ្លះដាច់របេះចាកពីទង លុះ ដល់ព្រៃមួយក្បួនទ័ពប្រទះនឹងវល្លិ៍ផ្តៅធំៗ សុំទៅច្បាំងដែរ ព្រោះខ្លួនរស់នៅវេទនាណាស់ ទ័ពទាំងអស់ក៏យល់ព្រមឱ្យ ផ្តៅទៅតាមដែរ។ ទ័ពទាំងអស់បានទៅដល់ឋានតាព្រហ្ម។ ទ័ពទាំងអស់បានរៀបចំក្បួនយុទ្ធសាស្ត្រហើយជាស្រេច ក៏ស្រែកហោសន្ធាប់យ៉ាងខ្លាំងធ្វើឱ្យទេវតា មេនំមេនាង ទាំងអស់ភ័យស្លន់ស្លោរ រត់ចេញពីប្រាសាទបាក់ទ័ពរត់ខ្ចាត់ខ្ចាយ អស់ទៅ។ ចំណែកតាព្រហ្មក៏ព្រមបង្កុរទឹកភ្លៀងតាមសំណូមពររបស់មេទ័ពទាំងអស់ ពួកគេបានរស់នៅសុខសាន្ត រហូតមក។

ទូកចម្លែក

ថ្ងៃមួយម្តាយសុខាបាននាំសុខាដើរលេងនៅមាត់ទន្លេ។ ពេលនោះសុខាមើលទៅឃើញមានទូកជាច្រើនឈប់ តាមដងទន្លេ ពេលនោះស្រាប់តែសុខាក្រឡេកទៅឃើញទូកមួយចំណុចខុសគេ គឺខ្លួនមូល ក្បាលធំ កន្ទុយតូចកាត់ត្រង់ មិនដូចទូកឯទៀតដែលស្រួចទាំងកន្ទុយ។ សុខាក៏ចង្អុលទូកនោះ ហើយសួរម្តាយថា៖

- ម៉ាក់មើលនំ ! ទុកអីក្បាលធំខុសគេ ?
- ម្តាយក៏និយាយប្រាប់កូនថា៖ អូ ! ទុកចំឡែកនោះគឺទុកត្នោតណាស់កូន ! កូនឃើញទេ វាមានពណ៌ខ្មៅស្រិលទៀតផង។
- សុខាស្សរទៅម្តាយថា៖ ចុះដើមត្នោតនោះយ៉ាងម៉េចដែរ បានជាគេធ្វើទុកបាន ?
- ម្តាយឆ្លើយថា៖ បើកូនចង់ដឹង ចាំថ្ងៃណាទំនេរម៉ាក់នឹងនាំកូនទៅមើលដើមត្នោត។ រំលងមួយសប្តាហ៍ក្រោយមក សុខាបានជម្រាបទៅម្តាយថា៖ ម៉ាក់អើយ ! កូនបានស្គាល់ដើមត្នោតហើយអ្នកគ្រូបាននាំពួកកូនទៅសង្កេតដើមត្នោតពីព្រឹកមិញនេះហើយ។
- ម្តាយឆ្លើយថា៖ ល្អណាស់ ! អ្នកគ្រូកូនបាននាំកូនទៅសង្កេតដើមត្នោតតាមបំណងរបស់កូនហើយ។

២.២.២.៤- បង្រៀន

ត្រួតសម្ភាសខ្លួនប្រាណ

(លំនាំបទយីកេ)

កូនប្រុសកូនស្រីថ្ងៃខ្លួនប្រាណ

យើងត្រូវដុះលាងអើយនឹងសាប៊ូ

រក្សាឱ្យបានអើយកុំទុកយូរ

កុំឱ្យក្លិនជូរស្អាតជានិច្ច។

ឱ! ផ្ទៃស្រុកខ្មែរ

ឱ! ផ្ទៃស្រុកខ្មែរៗ

លោកអើយអ្នកអើយ

មានជាងឈូសឈើៗ

លោកអើយអ្នកអើយ

មានជាងចម្លាក់ៗ

លោកអើយអ្នកអើយ

យប់ខែភ្លឺថ្លា

អ្នកស្រុកធ្វើការ

រៀបធ្វើផ្ទះថ្មី

វិញ្ញកស្រីៗ

មានអ្នកកូរស្ករ

កញ្ញារូបល្អ

អ្នកស្រុកធ្វើការ

អីអីអីអើយធ្វើការគ្រប់ដែរ។

វិញ្ញកស្រីៗ

អីអីអីអើយស្រិតស្វែងអង្ករ។

កញ្ញារូបល្អ

អីអីអីអើយអង្គុយត្បាញហូល។

២.២.៣- សម្ភារៈឧបទេសសម្រាប់មុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រ

ល្បែង ទំនាក់ទំនងរាងកាយទៅនឹងសម្ភារៈប្រើប្រាស់

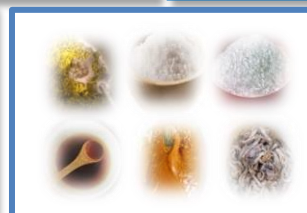
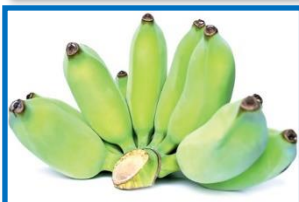
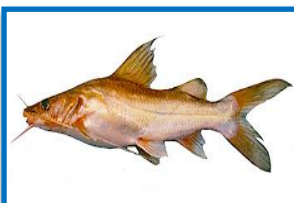
ល្បែងថង់ទិញ ប៉ុណ្ណាងកាយមនុស្ស

រូបមន្តស្ប (រូបសម្រាប់កាត់)

ស្លឹកស្លឹក

ល្បែង គូសភ្ជាប់វត្ថុទៅនឹងរាងកាយមនុស្ស

សង្កេត អាហារបីក្រុម

ក្រុមទី១. អាហារថាមពល

អង្ករ

គុយទាវ និងមី

នំបញ្ចុក

ត្រាវ

នំប៉័ង

ជំទ្បូង

ពោត

អំពៅ

ស្ករ

ទឹកឃ្មុំ

ប្រេងឆា

ខ្លាញ់

ដូង

ក្រុមទី២. អាហារស្ថាបនា

ស៊ីត

កំពឹស បង្កង់

ត្រី

សាច់ជ្រូក

សាច់តោ

សាច់ទា

សាច់មាន់

អន្ទង់

មីក

ក្តាម

បបៃល

សណ្តែកដី

សណ្តែកបាយ

សណ្តែកសៀង

លូ

ក្រុមទី៣. អាហារការពារ

ចេក

ក្រូច

ផ្លែត្របែក

ខ្នុរ

ល្អុង

អាត់

ប៉េងប៉ោះ

ល្ពៅ

ស្ពៃខ្មៅ

ស្រូវ

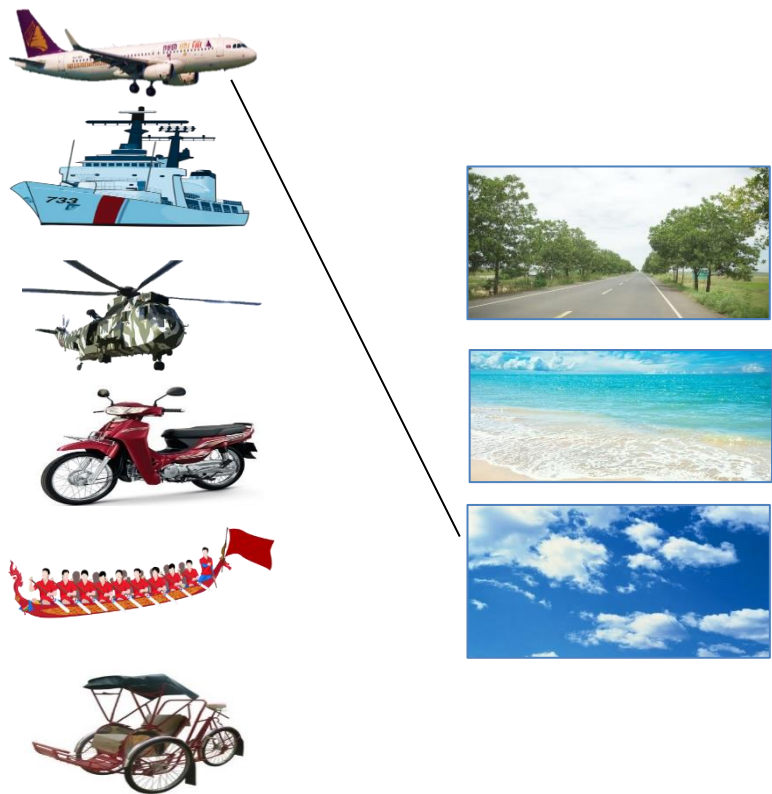

ត្រកួន

ស្លឹកបាស

ល្បែងគូសភ្ជាប់យានជំនិះទៅនឹងទីកន្លែង

ចំណាត់ថ្នាក់អាហារមានគុណភាព និងមិនមានគុណភាព

២.៣- មុខវិជ្ជា៖ សិក្សាសង្គម

២.៣.១- លំនាំនៃការបង្រៀនមុខវិជ្ជាសិក្សាសង្គម

២.៣.១.១- សកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ

ការគូរសមនេរពេលចូលថ្នាក់រៀន

- នាំកុមារឱ្យចេះជម្រាបសួរគ្រូ និងការនិយាយគួរសម។

ការពិនិត្យវត្តមាននិងអវត្តមានកុមារប្រចាំថ្ងៃ

❖ ដំណាក់កាលទី១

- ហៅឈ្មោះកុមារតាមបញ្ជីឈ្មោះ ឱ្យកុមារក្រោកឈរឆ្លើយ
- ណែនាំកុមារឱ្យស្គាល់ឈ្មោះពិតប្រាកដ និងឈ្មោះហៅក្រៅ
- ណែនាំពិនិត្យមើលកុមារវត្តមាន និងអវត្តមានតាមក្រុម
- ចុះអវត្តមានកុមារនៅក្នុងសៀវភៅបញ្ជីហៅឈ្មោះ។

❖ ដំណាក់កាលទី២

- ហៅ និងចែកប័ណ្ណឈ្មោះកុមារម្នាក់ៗ ឱ្យយកទៅពិនិត្យមើលឈ្មោះរបស់ខ្លួន
- ឱ្យកុមារយកប័ណ្ណឈ្មោះរបស់ខ្លួនម្នាក់ៗ ទៅដាក់នៅក្នុងតារាងឈ្មោះកុមារតាមក្រុម
- នាំកុមារផ្ទៀងផ្ទាត់ឈ្មោះនៅតាមក្រុមនីមួយៗ និងឱ្យកុមារជួយកែតម្រូវគ្នា
- នាំកុមារផ្ទៀងផ្ទាត់វត្តមាន និងអវត្តមានកុមារតាមក្រុមដោយបញ្ជាក់ពីចំនួនវត្តមាន និងអវត្តមាន
- ចុះអវត្តមានកុមារនៅក្នុងសៀវភៅបញ្ជីហៅឈ្មោះ និងខាងលើជ្រុងតូចមួយនៃក្តារខៀន។

❖ ដំណាក់កាលទី៣

- ឱ្យកុមារយកប័ណ្ណឈ្មោះរបស់ខ្លួនម្នាក់ៗ ទៅដាក់នៅក្នុងតារាងឈ្មោះកុមារតាមក្រុមនៅពេលកុមារមកដល់ថ្នាក់រៀន
- នាំកុមារផ្ទៀងផ្ទាត់វត្តមាន និងអវត្តមាន កុមារតាមក្រុម ដោយបញ្ជាក់ពីចំនួនវត្តមាន និងអវត្តមាន
- ចុះអវត្តមានកុមារនៅក្នុងសៀវភៅបញ្ជីហៅឈ្មោះ និងខាងលើជ្រុងតូចមួយនៃក្តារខៀន។

ការបង្ហាញភាវូបនីយកម្ម (ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ)

❖ ដំណាក់កាលទី១

- ប្រាប់ឈ្មោះ ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ រៀនប្រចាំថ្ងៃ និងសរសេរលើក្តារខៀន(ដើមឆ្នាំសិក្សា)
- កុមាររាប់ឈ្មោះថ្ងៃក្នុងតារាងឈ្មោះថ្ងៃក្នុងសប្តាហ៍
- ណែនាំ និងធ្វើបង្ហាញពីប្រតិទិនប្រចាំខែ។

❖ ដំណាក់កាលទី២

- កុមាររើសប័ណ្ណសិកក្នុងតារាងថ្ងៃក្នុងសប្តាហ៍(តារាងខ្មៅដៃ) បញ្ជាក់ពីអាកាសធាតុ ថ្ងៃរៀន និងថ្ងៃឈប់សម្រាក
- កុមារយកប័ណ្ណលេខមកសិកក្នុងតារាងប្រតិទិន
- កុមារប្រាប់ឈ្មោះ ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ គ្រួសារសរសេរលើក្តារខៀន និងកុមារអានឡើងវិញ
- កុមាររាប់ឈ្មោះខែទាំង១២ក្នុងតារាង(មករា កុម្ភៈ...ឆ្នាំ)។

❖ ដំណាក់កាលទី៣

- ឱ្យកុមាររើសប័ណ្ណសិកក្នុងតារាងថ្ងៃក្នុងសប្តាហ៍ បញ្ជាក់ពីអាកាសធាតុ ថ្ងៃរៀន និងថ្ងៃឈប់សម្រាក

- ឱ្យកុមារយកប័ណ្ណលេខមកសិកក្នុងតារាងប្រតិទិន
- ឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ គ្រួសារសេរីលើការខៀន និងកុមារអានឡើងវិញ
- នាំកុមាររាប់ឈ្មោះខែទាំង១២(មករា កុម្ភៈ ដល់ ធ្នូ)។
- នាំកុមាររាប់ឈ្មោះខែទាំង១២ក្នុងតារាង(ពីមករា ដល់ ធ្នូ) និងឆ្នាំខ្មែរទាំង១២ ក្នុងតារាង(ពីជូត ដល់កុរ)។

បញ្ជាក់ ៖

- ចំពោះការរៀបចំតារាងផ្សេងៗ ទាក់ទងនឹងសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ គ្រូអាចរៀបចំតាមការច្នៃប្រឌិតរបស់ខ្លួនធ្វើយ៉ាងណាឱ្យទាក់ទាញកុមារចូលរួមសកម្មភាព និងឆ្លើយតបទៅនឹងវត្ថុបំណងដែលយើងចង់បាន។
- តារាងប្រតិទិនប្រចាំខែត្រូវនាំកុមារផ្ទៀងផ្ទាត់នៅចុងខែ(ម្តង១ខែៗ)ឱ្យដឹងចំនួនថ្ងៃរៀន និងថ្ងៃសម្រាក
- តារាងឈ្មោះឆ្នាំខ្មែរទាំង១២ ឈ្មោះខែ (ពីមករា ដល់ ធ្នូ) ទាំង១២ អាចប្រើមួយសប្តាហ៍ម្តង ឬមួយខែម្តងអាស្រ័យលើគ្រូតាមសាលានីមួយៗ។

ការបង្ហាញពីទម្លាប់ល្អ

- ប្រើសំណួរបំផុស ឬឱ្យកុមារសម្តែងតួ ឬច្រៀងចម្រៀង ឬប្រើតុក្កតា ឬនិទានរឿងខ្លី... ដើម្បីអនុវត្តទម្លាប់ល្អស្របតាមផែនការបង្រៀនប្រចាំថ្ងៃ។

២.៣.១.២- គំនូរ និងសកម្មភាពកសាង

គំនូស

❖ **គំនូសអក្សរ និងគំនូសមូលដ្ឋាន**

- បង្ហាញរូបគំនូសអក្សរជាកំរូ ឬគំនូសមូលដ្ឋាន រួចបិទលើការខៀនឱ្យកុមារសង្កេត
- ណែនាំពីរបៀបគូសគំនូសអក្សរ ឬគំនូសមូលដ្ឋាន នៅលើការខៀន
- ចែកសម្ភារទៅកុមារ និងឱ្យកុមារអនុវត្ត(ជាបុគ្គល ឬក្រុម)
- នាំកុមារផ្ទៀងផ្ទាត់លទ្ធផល ពិនិត្យវាយតម្លៃស្នាដៃកុមារ និងកែលម្អ
- បំផុសរកចំណងជើងរបស់គំនូស។

គំនូរ

❖ **គំនូរសេរី**

- បំផុសគំនិតឱ្យកុមាររំលឹកនូវអ្វីដែលធ្លាប់ស្គាល់ ឬបានឃើញរួចមកហើយ ឬ បង្ហាញគំនូរផ្សេងៗ ឬគំនូររបស់កុមារដទៃ
- ណែនាំពីរបៀបរៀបចំក្រដាសសម្រាប់គូរ (ប្លង់លើក្រដាស)
- ចែកសម្ភារៈទៅកុមារ និងឱ្យកុមារអនុវត្ត(ជាក្រុម ឬជាបុគ្គល)
- សរសេរពីក្រោមគំនូរ តាមការបកស្រាយរបស់កុមារម្នាក់ៗ
- នាំកុមារផ្ទៀងផ្ទាត់លទ្ធផល ពិនិត្យវាយតម្លៃស្នាដៃកុមារ និងកែលម្អ។

❖ **គំនូរតាមវត្ថុគំរូ និងគំនូរតុបតែងលម្អ (អនុវត្តដូចលំនាំបង្រៀនគំនូសមូលដ្ឋាន)**

❖ **គំនូរផាត់ពណ៌**

- បង្ហាញរូបគំនូរផាត់ពណ៌ជាកំរូ
- បង្ហាញសម្ភារឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ
- ណែនាំពីរបៀបផាត់ពណ៌លើរូបគំនូរ
- ចែកសម្ភារទៅកុមារ និងឱ្យកុមារអនុវត្ត (ជាបុគ្គល ឬជាក្រុម)

- នាំកុមារផ្ទៀងផ្ទាត់លទ្ធផល ពិនិត្យវាយតម្លៃស្នាដៃកុមារ និងកែលម្អ
- បំផុសរកចំណងជើងរបស់គំនូរផាត់ពណ៌។

❖ **គំនូរតាមប្រធានបទ**

- បំផុសកុមារឱ្យរៀនអ្វីដែលបានស្គាល់ បានឃើញរួចមកហើយ (រឿងមេរៀនសង្កេត...)
- បំផុសរកចំណងជើងនៃគំនូរ
- ចែកសម្ភារៈទៅកុមារ និងឱ្យកុមារអនុវត្ត (ជាបុគ្គល ឬជាក្រុម)
- នាំកុមារផ្ទៀងផ្ទាត់លទ្ធផល ពិនិត្យវាយតម្លៃស្នាដៃកុមារ និងកែលម្អ។

សកម្មភាពកសាង

- បង្ហាញរូបគំរូ ណែនាំឱ្យកុមារសង្កេត
- ណែនាំពីរបៀបអនុវត្ត (កាត់បិទ/ហែកបិទ/បត់/សួន/ត្បាញ/ក្រង/ដេរ/តម្រៀប/រោយ/ស្ទាច់/...)
- ចែកសម្ភារៈទៅកុមារអនុវត្ត និងឱ្យកុមារអនុវត្ត (ជាបុគ្គល ឬជាក្រុម)
- នាំកុមារផ្ទៀងផ្ទាត់លទ្ធផល ពិនិត្យវាយតម្លៃស្នាដៃកុមារ និងកែលម្អ
- បំផុសរកចំណងជើងនៃសកម្មភាពដែលបានអនុវត្តរួច។

🔧 **កំណត់សម្គាល់ ៖**

- រាល់ពេលអនុវត្តសកម្មភាពគ្រូត្រូវសម្របសម្រួលដោយលើកទឹកចិត្តកុមារ និងកែលម្អ
- ចំពោះការផ្ទៀងផ្ទាត់លទ្ធផល និងពិនិត្យវាយតម្លៃស្នាដៃកុមារ ទាំងសកម្មភាពកសាង និងគំនូរ ត្រូវបង្ហាញស្នាដៃកុមារ រួចសរសើរលើកទឹកចិត្ត
- ចំពោះស្នាដៃកុមារដែលធ្វើមិនបានពេញលេញ កុមារដទៃជួយបំពេញបន្ថែម ប៉ុន្តែមិនត្រូវបន្ទោសកុមារទាំងនោះឡើយ គឺត្រូវចេះប្រើពាក្យសំដីជំរុញលើកទឹកចិត្ត
- ចំពោះគំនូរផាត់ពណ៌អាចផាត់លើរូបភាពដែលកុមារបានគូរ ផាត់ពណ៌តុបតែងលម្អ ផាត់ពណ៌លើរូបភាពមានស្រាប់។

២.៣.១.៣- ល្បែង

- បង្ហាញសម្ភារៈដែលត្រូវលេងឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ (ប្រសិនបើមាន)
- ណែនាំពីរបៀប និងលក្ខខណ្ឌនៃការលេង
- ឱ្យកុមារនិយាយឡើងវិញពីរបៀប និងលក្ខខណ្ឌនៃការលេង
- រៀបចំកុមារ (ជាក្រុមតូច ឬក្រុមធំអាស្រ័យទៅតាមប្រភេទល្បែង)
- ចែកសម្ភារៈ និងឱ្យកុមារអនុវត្តការលេង (តាមក្រុម ឬបុគ្គល)
- ក្រុមនីមួយៗបង្ហាញលទ្ធផល
- កុមារ និងគ្រូ ផ្ទៀងផ្ទាត់កែលម្អ និងអនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌនៃការលេងដែលបានកំណត់
- បំផុសរកចំណងជើងល្បែង។

២.៣.១.៤- ចម្រៀង

❖ **ពេលទី១**

- ច្រៀង និងធ្វើកាយវិការឱ្យកុមារស្តាប់ និងមើលមួយចប់
- នាំកុមារអានពាក្យពិបាក និងពន្យល់អត្ថន័យនៃបទចម្រៀង

- នាំកុមារអានអត្ថបទចម្លែងឱ្យកុមារថាតាមមួយឃ្លាម្តងៗ រហូតដល់ចប់
- នាំកុមារកំដៅសំឡេង (ត្រាប់តាមសំឡេងសត្វ សំឡេងក្នុងបរិស្ថាន ឬធ្វើឡាៗៗ តាមរលកសំឡេង ឬតាមលំនាំបទចម្លែង)
- នាំកុមារច្រៀង និងធ្វើកាយវិការមួយឃ្លាម្តងៗ រហូតដល់ចប់
- នាំកុមារច្រៀង និងធ្វើកាយវិការជាមួយគ្នា សាឡើងវិញមួយចប់
- កុមារច្រៀងៗ គ្រូច្រៀងតិចៗ មួយចប់
- បំផុសរកចំណងជើងចម្លែង និងប្រាប់ឈ្មោះអ្នកនិពន្ធ (ប្រសិនបើមាន) ។

❖ **ពេលទី២**

- កុមារប្រាប់ចំណងជើងចម្លែង
- កុមារច្រៀង និងធ្វើកាយវិការកម្រិតពេលទី១ សាឡើងវិញ
- ច្រៀង បំបាត់ពាក្យខ្លះៗ ឱ្យកុមារច្រៀងបំពេញពាក្យដែលបំបាត់
- ធ្វើកាយវិការ កុមារជាអ្នកច្រៀងទាំងអស់គ្នា
- ច្រៀង កុមារធ្វើកាយវិការទាំងអស់គ្នា
- កុមារច្រៀង និងធ្វើកាយវិការ តាមសញ្ញាបញ្ជារបស់គ្រូ
- នាំកុមារច្រៀង និងធ្វើកាយវិការទាំងអស់គ្នាសាឡើងវិញ ឱ្យបាន ២ ឬ៣ចប់។

២.៣.២- អត្ថបទនៃមុខវិជ្ជាសិក្សាសង្គម

២.៣.២.១- សន្តត (សន្តតា)

ពិធីបុណ្យវិសាខបូជា

បុណ្យវិសាខបូជា ជាពិធីមួយដ៏ធំក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនាដែលប្រទេសកម្ពុជាបានចាត់ទុកជាបុណ្យជាតិ ។ បុណ្យនេះធ្វើឡើងដើម្បីរំលឹកដល់ព្រះពុទ្ធ នៅថ្ងៃពេញបូណ៌មី ថ្ងៃ១៥កើត ខែវិសាខ អ្នកដែលកាន់សាសនាព្រះពុទ្ធ ទាំងព្រះសង្ឃ ទាំងប្រជាពលរដ្ឋ តែងធ្វើពិធីប្រារព្ធបូជាតាំងពីបុរាណកាលមក ដែលមានជំនឿថាជាមហាបុណ្យដ៏ប្រសើរ។ ការប្រារព្ធពិធីបុណ្យវិសាខបូជាគឺដើម្បីរំលឹកដល់ព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ពិសេសចំនួនបី ដែលព្រះពុទ្ធនៃយើង ទ្រង់បានប្រសូត្រ(ចាប់កំណើត) ត្រាស់ដឹង(ត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធ) និងចូលបរិនិព្វាន(មរណៈភាព/ស្លាប់) សុទ្ធតែនៅក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មី ខែវិសាខ ទាំងអស់ខុសប្លែកគ្នាតែឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ ។

ជារៀងរាល់ឆ្នាំនៅថ្ងៃ១៥កើត ខែវិសាខ ប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់រូបតែងតែប្រារព្ធពិធីបុណ្យវិសាខបូជា នៅតាមវត្តអារាមយ៉ាងច្រើនកុះករដើម្បីរួមគ្នាបំពេញកុសលផលបុណ្យតាមសទ្ធាជ្រះថ្លានិងសប្បាយរីករាយ។ មហាជនចាស់ ក្មេង ប្រុស ស្រី ប្រជុំគ្នាអួរអរព្រមទាំងនាំមកជាមួយនូវគ្រឿងសក្ការបូជាមានទៀន ធូប ផ្កាភ្ញី ប្រទីបតូច ធំ អុជបំភ្លឺព្រោងព្រាតនៅក្នុងគ្រប់វត្តអារាម ។ ប្រការសំខាន់បំផុតនោះអង្គការសហប្រជាជាតិបានចាត់ទុកពិធីបុណ្យវិសាខបូជា ជាពិធីបុណ្យអន្តរជាតិមួយដែលត្រូវប្រារព្ធឡើងដោយកំណត់កាលបរិច្ឆេទដូចប្រទេសកម្ពុជាដែរ ។

ទិវាកុមារអន្តរជាតិ ១មិថុនា

ទិវាកុមារអន្តរជាតិ គេតែងប្រារព្ធឡើងនៅថ្ងៃទី១ ខែមិថុនា នៅទូទាំងពិភពលោក ។ គេបង្កើតទិវានេះ ដើម្បីឱ្យកុមារដឹងពីសិទ្ធិសេរីភាពដែលមនុស្សជាតិលើសកលលោក ចង់ចាត់តែនៅឧក្រិដ្ឋកម្មព្រៃផ្សៃយ៉ាងយូរទៅលើស្រ្តី និងកុមារនៅក្នុងប្រទេសមួយចំនួនធំ ក្នុងនោះប្រទេសកម្ពុជាក៏បានឆ្លងកាត់មហាវិនាសកម្មប្រល័យពូជសាសន៍ប៉ុលពតដែលបានកាប់សម្លាប់និងបំផ្លាញអ្វីៗទាំងអស់ខ្ទេចខ្ទីរគ្មានសល់ ក្នុងនោះកុមារជាច្រើនលាននាក់ត្រូវបានស្លាប់ដោយការកាប់សម្លាប់ វាយធ្វើបាប បង្ខត់អាហារ និងបង្ខំឱ្យធ្វើការហួសកម្លាំង រស់នៅដោយក្តីលំបាកវេទនា ព្រាត់ប្រាស់ឪពុក

ម្តាយ និងបន្ទូលទុកឱ្យកុមារស្ថិតក្នុងស្ថានភាពដ៏សែនលំបាកយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។ វិនាសកម្មទាំងនេះហើយធ្វើឱ្យកងកម្លាំងស្នេហាសន្តិភាពនិងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិ និងមនុស្សគ្រប់ពណ៌សម្បុរប្រមូលគ្នាក្រោកឡើងហើយធ្វើការអំពាវនាវដើម្បីប្រឆាំងរាល់ទង្វើដែលនាំឱ្យអន្តរាយដល់អាយុជីវិតមនុស្សជាតិ ជាពិសេសគឺដើម្បីការពារជីវិត សន្តិសុខ និងគាំពារដល់កុមារនៅលើផែនដី ហើយបានមូលមតិគ្នាសម្រេចយកថ្ងៃទី១ ខែមិថុនាជារៀងរាល់ឆ្នាំប្រារព្ធពិធី«ទិវាកុមារអន្តរជាតិ»។

ប្រទេសកម្ពុជាយើងក៏ត្រូវបានរាជរដ្ឋាភិបាលអនុញ្ញាតឱ្យគ្រប់ស្ថាប័ន អង្គភាពពាក់ព័ន្ធទាំងអស់រៀបចំប្រារព្ធពិធីទិវាកុមារអន្តរជាតិជារៀងរាល់ឆ្នាំនៅថ្ងៃទី១ ខែមិថុនា ក្នុងគោលបំណងចូលរួមលើកកម្ពស់សិទ្ធិទាំងបួនរបស់កុមារគឺ ៖ **សិទ្ធិរស់រានមានជីវិត សិទ្ធិអភិវឌ្ឍន៍ សិទ្ធិទទួលបានការការពារ និងសិទ្ធិក្នុងការចូលរួម** ជាពិសេសនៅតាមសាលារៀន ភាគច្រើនត្រូវបានរៀបចំ ចូលរួម គាំទ្រយ៉ាងច្រើនកុះករពីសំណាក់អាជ្ញាធរដែនដី សហគមន៍ អង្គការពាក់ព័ន្ធ មាតាបិតា ឬអ្នកអាណាព្យាបាលរបស់កុមារ ក្នុងនោះមានការរៀបចំកម្មវិធីលេងកំសាន្តនិងផ្តល់រង្វាន់ជាច្រើនដើម្បីលើកទឹកចិត្តកុមារទាំងអស់ដែលបានចូលរួម សហការ លេងសប្បាយរីករាយជាមួយគ្នា ដូចជាការសម្តែងសិល្បៈ ល្បែងប្រឡងប្រណាំងជាដើម។

ពិធីបុណ្យឯករាជ្យជាតិ

ប្រទេសកម្ពុជាយើងបានទទួលឯករាជ្យពេញបរិបូណ៌ ពីការគ្រប់គ្រងរបស់ប្រទេសបារាំងនៅថ្ងៃទី០៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៥៣ ក្រោមការដឹកនាំតស៊ូ ទាមទារដ៏ស្វិតស្វាញរបស់ សម្តេចព្រះនរោត្តម សីហនុ ដែលជាសម្តេចតា/តាទួតរបស់យើង។ នៅពេលបានទទួលឯករាជ្យ សម្តេចតា/តាទួតបានសរសេរលិខិតផ្លូវការទៅរដ្ឋាភិបាលប្រទេសបារាំងដោយអះអាងថា៖ចាប់ពីថ្ងៃទី០៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៥៣ តទៅ កម្ពុជាជាប្រទេសឯករាជ្យមួយមិនស្ថិតនៅក្រោមការដឹកនាំរបស់ប្រទេសណាមួយនោះទៀតឡើយ ហើយប្រទេសកម្ពុជានឹងរាប់អានប្រទេសបារាំងក្នុងឋានៈជាប្រទេសឯករាជ្យដូចគ្នា។

ហេតុនេះហើយនៅថ្ងៃទី០៩ ខែវិច្ឆិកាជារៀងរាល់ឆ្នាំ គ្រប់ខេត្ត-ក្រុងជាពិសេសនៅស្ថាប័នមានឯករាជ្យក្នុងរាជធានីភ្នំពេញ បានប្រារព្ធពិធីបុណ្យឯករាជ្យជាផ្លូវការក្រោមព្រះរាជ្យធិបតីភាពរបស់ព្រះមហាក្សត្រនៃប្រទេសកម្ពុជា ថ្នាក់ដឹកនាំជាន់ខ្ពស់ និងមន្ត្រីជាច្រើននៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ព្រមទាំងព្រះសង្ឃ មហាជនគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ បានមកជួបជុំគ្នាយ៉ាងច្រើនកុះករប្រកបដោយទឹកមុខរីករាយ និងមានមោទកភាពក្រៃលែង។

មុនពិធីប្រារព្ធទិវាបុណ្យឯករាជ្យជាតិ មានការរៀបចំតុបតែងលម្អរំលឹកឯករាជ្យដោយដាក់ភ្លើងចម្រុះពណ៌បំភ្លឺនៅពេលយប់ រីឯសួនច្បារនានាមានការតុបតែងលម្អអគ្គិសនី កម្រងផ្កាភ្លឺ...។ នៅពេលព្រឹកថ្ងៃទីមួយព្រះមហាក្សត្រនៃប្រទេសកម្ពុជារបស់យើង បានយាងដុតទៀនជ័យ និងពេលក្រោយប្រារព្ធពិធីចប់មានការបង្ហោះប៉េងប៉ោងចម្រុះពណ៌ លែងសត្វព្រាប និងមានការដុតកាំជ្រួចអបអរសាទរនៅពេលយប់ៗផងដែរ ។ ការរក្សាតម្កល់ទុកភ្លើងទៀនជ័យនេះមានរយៈពេលបីថ្ងៃ ។ នៅថ្ងៃបញ្ចប់ប្រារព្ធពិធីចុងក្រោយ មានការជួបជុំថ្នាក់ដឹកនាំជាន់ខ្ពស់ និងមន្ត្រីជាច្រើន នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ព្រមទាំងព្រះសង្ឃ មហាជនគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់យ៉ាងច្រើនកុះករម្តងទៀត ដើម្បីរៀបចំពិធីពន្លត់ភ្លើងទៀនជ័យដោយព្រះមហាក្សត្រនៃប្រទេសកម្ពុជាយើង។

២.៣.២.២- ល្បែង

ណែនាំខ្លួន

- ❖ របៀបលេង ៖
 - ឱ្យកុមារចាប់ដៃគូពីរៗ នាក់

- ឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ និងព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនដល់គ្នាទៅវិញទៅមក
- ឱ្យកុមារអនុវត្តដូចខាងលើដោយផ្លាស់ប្តូរដៃគូ (២ ឬ៣គូ)
- ហៅកុមារឡើងមកនិយាយប្រាប់ព័ត៌មានរបស់មិត្តភក្តិដែលបាននិយាយជាមួយគ្នាឱ្យបានច្រើននាក់ អាស្រ័យតាមពេលវេលាជាក់ស្តែង។

ចំណាំឈ្មោះខ្ញុំ

❖ **របៀបលេង ៖**

- ឱ្យកុមារអង្គុយជារង្វង់ពាក់កណ្តាលរង្វង់
- ឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះរបស់ខ្លួនម្តងម្នាក់ៗ
- កុមារដទៃត្រូវចំណាំឈ្មោះមិត្តភក្តិ
- ហៅកុមារម្នាក់ក្រោកឈរ ហើយនិយាយថា ៖ ខ្ញុំឈ្មោះអ្វី?
- កុមារដទៃទៀតប្រាប់ឈ្មោះ (ប្រាប់ជាបុគ្គល ឬក្រុមធំ)
- នាំកុមារលេងរបៀបនេះ ឱ្យបានច្រើននាក់ អាស្រ័យតាមពេលវេលាជាក់ស្តែង។

យើងចេះគួរសម

❖ **របៀបលេង ៖**

- ឱ្យកុមារច្រៀង និងដើរជារង្វង់
- និយាយថា៖ តែរកដៃគូ។ កុមារត្រូវរត់រកដៃគូណាម្នាក់ដែលខ្លួនចូលចិត្ត
- និយាយថា៖ ពេលជួបគ្នា។ ឱ្យកុមារលើកដៃសំពះគ្នាទៅវិញទៅមកដោយនិយាយថា៖ ជម្រាបសួរ
- និយាយថា៖ ពេលបែកគ្នា។ ឱ្យកុមារលើកដៃសំពះគ្នាទៅវិញទៅមកដោយនិយាយថា៖ ជម្រាបលា។ ពេលដើរចេញពីគ្នាកុមារត្រូវរត់រកចាប់ដៃគូផ្សេងទៀត
- និយាយថា៖ ពេលជួបគ្នា។ ឱ្យកុមារសួរសុខទុក្ខគ្នាទៅវិញទៅមកដោយសួរសំណួរ៖
 - អ្នកទី១ សួរ ៖ តើអ្នកសុខសប្បាយជាទេ?
 - អ្នកទី២ ឆ្លើយ ៖ ខ្ញុំសុខសប្បាយជាទេ។ អរគុណ!
 - អ្នកទី២ សួរ ៖ ចុះអ្នកវិញ តើសុខសប្បាយជាទេ?
 - អ្នកទី១ ឆ្លើយ ៖ ខ្ញុំក៏សុខសប្បាយដូចអ្នកដែរ។ អរគុណ!
- នាំកុមារលេងរបៀបទាំងពីរនេះសាជាថ្មីអាស្រ័យតាមពេលវេលា។

តើខ្ញុំជានរណា?

❖ **របៀបលេង ៖**

- ឱ្យកុមារអង្គុយជារង្វង់ពាក់កណ្តាលរង្វង់ ដោយចំណាំទីតាំងអង្គុយ និងសំឡេងរបស់មិត្តភក្តិ
- ហៅកុមារម្នាក់ឡើងមកឈរពីមុខគូ រួចត្រូបិទភ្នែកកុមារនោះនឹងកន្លែង ឬក្រមា
- ចង្អុលទៅកុមារម្នាក់ដែលអង្គុយក្នុងរង្វង់ កុមារនោះត្រូវក្រោកឈរឡើងហើយនិយាយថា៖ ខ្ញុំជាអ្នកណា?
- កុមារដែលបិទភ្នែកស្តាប់សំឡេង ហើយប្រាប់ឈ្មោះកុមារនោះ (កុមារដទៃទៀតត្រូវនៅស្ងៀមរង់ចាំស្តាប់)។ ប្រសិនបើកុមារទាយត្រឹមត្រូវ ត្រូវទះដៃសរសើរហើយឱ្យមកអង្គុយកន្លែងវិញរួចឱ្យកុមារដែលគេទាយត្រូវឡើងមកបិទភ្នែកទាយវិញម្តង។ ប្រសិនបើកុមារនោះទាយមិនត្រូវ គឺត្រូវបន្តបិទភ្នែករហូតដល់ទាយត្រូវ
- កុមារត្រូវផ្លាស់ប្តូរវេនជាអ្នកទាយឱ្យបានគ្រប់ៗគ្នា។

បកដំឡូងក្តៅមន្ទាញពីអារម្មណ៍

❖ របៀបលេង ៖

- គូររូបមុខមនុស្ស ឬបិទរូបមុខមនុស្សបញ្ជាក់ពីអារម្មណ៍លើក្រដាស ១អារម្មណ៍ ១សន្លឹក
- ខ្ទប់សន្លឹកក្រដាសដែលបញ្ជាក់ពីអារម្មណ៍ម្តងមួយៗ ត្រួតពិនិត្យ បង្កើតឱ្យបានជាជុំក្រដាសមួយមានច្រើនស្រទាប់ ដែលគេហៅថា ដំឡូងក្តៅ
- ឱ្យកុមារទាំងអស់ឈរជារង្វង់
- ហុចដំឡូងក្តៅទៅកុមារម្នាក់ រួចឱ្យហុចបន្តគ្នាពីម្នាក់ទៅម្នាក់ និងច្រៀងបណ្តើរ
- ពេលគ្រូឱ្យសញ្ញាបញ្ឈប់ កុមារឈប់ហុច អ្នកដែលមានដំឡូងក្តៅកាន់នៅដៃ ត្រូវបកស្រទាប់ក្រដាសដែលនៅពីលើគេយកមកមើល ឃើញរូបអ្វីត្រូវធ្វើការវិភាគ ទឹកមុខ តាមរូបដែលបានឃើញនោះ ហើយកុមារដទៃទៀតសង្កេតរួចប្រាប់ពីអារម្មណ៍ដែលមិត្តភក្តិបានបង្ហាញ
- កុមារលេងរបៀបនេះរហូតដល់សន្លឹកស្រទាប់ចុងក្រោយ។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** ក្នុងពេលកំពុងលេង គ្រូត្រូវបញ្ឈប់មិនឱ្យអ្នកដែលបកសំបកដំឡូងក្តៅរួចហើយនោះទេ។ ល្បែងដំឡូងក្តៅនេះ អាចលេងជាមួយខ្លឹមសារផ្សេងៗទៀតបាន។

ទាយពីអារម្មណ៍របស់ខ្ញុំ

❖ របៀបលេង ៖

- ចែកកុមារក្នុងថ្នាក់ជា ២ក្រុម (១ក្រុមសម្តែង ១ក្រុមទាយ)
- ណែនាំកុមារពីរបៀបលេង៖ តំណាងក្រុមសម្តែងម្នាក់ ត្រូវឡើងមកចាប់យកប័ណ្ណអារម្មណ៍មួយមើល រួចលាក់ទុក បន្ទាប់មកពិភាក្សាក្នុងក្រុមរកសកម្មភាពសម្តែងអារម្មណ៍តាមប័ណ្ណនោះ សម្រាប់ក្រុមម្ខាងទៀតទាយ។
- តំណាងក្រុមចាប់ផ្តើមអនុវត្តសកម្មភាពសម្តែងអារម្មណ៍ឱ្យក្រុមម្ខាងទៀតទាយ
- អ្នកសម្តែងអារម្មណ៍ប្រាប់ចម្លើយត្រឹមត្រូវ ដោយលើកបង្ហាញប័ណ្ណអារម្មណ៍ដែលខ្លួនបានលាក់ទុកនោះ
- បន្តការលេងដោយប្តូរវេនឱ្យតំណាងក្រុមផ្សេងទៀតធ្វើសកម្មភាពដូចខាងលើ។

មុខគួរឱ្យចង់សើច

❖ របៀបលេង ៖

- ឱ្យកុមារ ២នាក់ ក្នុង១ក្រុម មកឈរទល់មុខគ្នាពីមុខមិត្តភក្តិទាំងអស់(៣ក្រុម ស្មើនឹង ៦នាក់)
- ណែនាំពីរបៀបលេង ៖
 - ឱ្យកុមារឈរទល់មុខគ្នាជាមួយដៃគូ
 - ប្រាប់កុមារម្នាក់ឱ្យសម្តែងទឹកមុខបង្ហាញពីអារម្មណ៍អ្វីមួយ (សប្បាយ ខឹង យំ...)
 - ឱ្យដៃគូម្ខាងទៀតប្រាប់ពីទឹកមុខនោះ
 - កុមារទាំង ២នាក់ សម្តែងទឹកមុខដោយផ្លាស់វេនគ្នា
 - នាំកុមារទាំងអស់ច្រៀងទល់មុខគ្នានូវចម្រៀង «អូ ឡា ឡា ឆ្កុះកញ្ចក់ រ៉ូម៉ាក់អី!»
- ហៅកុមារ ២នាក់ ឱ្យនិយាយពីអារម្មណ៍ដែលបានសម្តែងម្នាក់ម្តង។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** បើមានពេលត្រូវផ្លាស់ប្តូរក្រុមធ្វើយ៉ាងណាឱ្យកុមារបានលេងគ្រប់ៗគ្នា។

នាយករដ្ឋមន្ត្រីតាមរូបភាព

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារអង្គុយជារងពាក់កណ្តាលរង្វង់
- ដាក់ផ្តាប់ប័ណ្ណរូបភាពអារម្មណ៍នៅលើតុពីមុខកុមារ
- ហៅកុមារម្នាក់ឡើងមកបើកប័ណ្ណរូបភាពអារម្មណ៍ ១សន្លឹកមើល រួចសម្តែងអារម្មណ៍តាមរូបភាពនៅក្នុងប័ណ្ណ
- កុមារដទៃសង្កេត រួចប្រាប់ពីឈ្មោះអារម្មណ៍
- កុមារដែលសម្តែងលើកប័ណ្ណអារម្មណ៍បង្ហាញ ហើយកុមារដទៃទៀតផ្ទៀងផ្ទាត់
- បន្ទាប់មកកុមារដែលបានសម្តែងត្រូវហៅកុមារណាម្នាក់ទៀតតាមការពេញចិត្តរបស់ខ្លួនឡើងមកសម្តែងអារម្មណ៍ឱ្យកុមារដទៃទៀតទាយវិញម្តង
- អនុវត្តរបៀបនេះរហូតដល់អស់ប័ណ្ណអារម្មណ៍។

ស្វាមើលឃើញ ស្វាធ្វើតាម

❖ របៀបលេង ៖

- ឱ្យកុមារចាប់ដៃគូ និងអង្គុយទល់មុខគ្នាដោយម្នាក់ធ្វើជាមេដឹកនាំ និងម្នាក់ទៀតធ្វើជាស្វា។ ស្វាត្រូវត្រាប់តាមមេដឹកនាំ រួចប្តូរតួនាទីដោយឆ្លាស់វេនគ្នា។
- ឱ្យមេដឹកនាំធ្វើចលនារាងកាយតាមចំណង់ចំណូលចិត្ត និងប្រាប់អ្នកដែលធ្វើស្វាឱ្យសង្កេតមើលដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ហើយព្យាយាមធ្វើតាមចលនារបស់មេដឹកនាំឱ្យដូចបេះបិទ
- កុមារអនុវត្តបាន ២នាទី ទៅ៣នាទី គ្រូឱ្យកុមារផ្លាស់ប្តូរតួនាទីដោយអ្នកដែលធ្វើជាមេដឹកនាំមកធ្វើជាស្វាវិញ និងអ្នកដែលធ្វើជាស្វាមកធ្វើជាមេដឹកនាំវិញម្តង។

ស្គាល់ធម្មជាតិរបស់អ្នក

❖ របៀបលេង ៖

- បំផុសកុមារឱ្យចាប់អារម្មណ៍ពីធម្មជាតិ
- អប់រំណែនាំអំពីសុវត្ថិភាព វិន័យ និងសណ្តាប់ធ្នាប់នៅពេលធ្វើដំណើរ
- ប្រាប់ពីកិច្ចការដែលកុមារត្រូវធ្វើ ដូចជាវេសវត្ថុដែលពេញចិត្ត និងស្អាតដាក់ចូលក្នុងថង់
- នាំកុមារដើរមើលក្នុងធម្មជាតិនៅបរិវេណក្នុង ឬក្រៅសាលា ឬសួនធម្មជាតិ ឬក្នុងសហគមន៍ ឬតាមសមុទ្រ...
- នៅពេលធ្វើដំណើរ និងពេលទៅដល់កន្លែងមានម្លប់ឱ្យកុមារសម្រាក និងនាំកុមារ ៖
 - ស្តាប់សូរសំឡេងដែលកើតឡើងពីធម្មជាតិ រួចឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះសំឡេងនោះ
 - ពិសោធជាមួយធម្មជាតិដោយការដកដង្ហើមស្រូបយកខ្យល់ធម្មជាតិ ការប៉ះ ស្លាប ហិត រួចឱ្យកុមារបញ្ជាក់មកវិញនូវភាពរលោង គគ្រាតគគ្រើម ក្រអូប...
 - សង្កេតលក្ខខណ្ឌរស់នៅ និងអត្ថប្រយោជន៍របស់សត្វ រុក្ខជាតិ បឹងស្ទឹង ទន្លេសមុទ្រ និងប្រាប់ពីផ្ទៃមេឃអាកាសធាតុ
- នៅពេលត្រឡប់វិញគ្រូឱ្យកុមារបង្ហាញអំពីសម្ភារៈដែលវេសបាន រួចឱ្យកុមាររៀបសម្ភារៈទាំងនោះដាក់តាមក្រុម បន្ទាប់មកឱ្យកុមារចាប់ដៃគូការងារផ្តុំសម្ភារៈទាំងនោះជារងផ្សេងៗ តាមគំនិតច្នៃ ប្រឌិត
- ឱ្យកុមារបង្ហាញ និងរៀបរាប់អំពីស្នាដៃរបស់ក្រុម។

ស្តាប់សូរសំឡេងជុំវិញខ្លួន

❖ របៀបលេង ៖

- ឱ្យកុមារអង្គុយជារង្វង់
- ឱ្យសញ្ញាកុមារទាំងអស់ត្រូវដាក់ដៃទាំងពីរនៅលើភ្លៅហើយបិទភ្នែកហើយស្តាប់សំឡេងដែលបានឮជុំវិញខ្លួន
- ឱ្យកុមារបើកភ្នែក ហើយប្រាប់ឈ្មោះសូរសំឡេងដែលបានឮ
- ហៅកុមារឡើងប្រាប់ពីសូរសំឡេងដែលខ្លួនបានឮ និងផ្ទៀងផ្ទាត់ការស្តាប់ជាមួយកុមារដទៃទៀត
- ឱ្យកុមារបិទភ្នែកម្តងទៀត អនុវត្តរបៀបនេះ ៣ ឬ ៤ ដង។

ស្តេចចង

❖ របៀបលេង ៖

- ចែកកុមារជា ២ក្រុម ដែលមានចំនួនកុមារស្មើគ្នា
- ឱ្យកុមារទាំង ២ក្រុម ឈរជួរជួបបណ្តោយទល់មុខគ្នា ដែលមានចម្ងាយ ៥ម៉ែត្រ
- ចាត់កុមារ ១នាក់ អង្គុយចំកណ្តាលទីធ្វើជាស្តេច
- ស្តេចឱ្យសមាជិកក្រុមទី១ ម្នាក់ឡើងមកឱ្យប ដោយនិយាយថា៖ ខ្ញុំចូលចិត្ត/ស្រឡាញ់...(ឈ្មោះអ្នកណាម្នាក់នៅក្នុងក្រុមទី២ រួចត្រឡប់មកកន្លែងដើមវិញ)
- ហៅកុមារក្នុងក្រុមទី២ ណាម្នាក់ឡើងមកឱ្យបវិញម្តង ដោយនិយាយថា៖ ខ្ញុំចូលចិត្ត/ស្រឡាញ់...(ឈ្មោះអ្នកណាម្នាក់នៅក្នុងក្រុមទី១) រួចឱ្យត្រឡប់ទៅកន្លែងដើមវិញ
- ប្រសិនបើក្រុមណាមួយឡើងមកឱ្យបប្រាប់ស្តេចថាស្រឡាញ់ និងចូលចិត្តអ្នកណាម្នាក់ក្នុងក្រុមម្ខាងទៀត ហើយអ្នកដែលចំឈ្មោះនៅក្នុងក្រុមម្ខាងទៀតនោះឡើងទៅជួបស្តេចក្រុមនោះត្រូវចាញ់។ អ្នកចាញ់ត្រូវមកនៅក្នុងក្រុមអ្នកឈ្នះ
- លេងរបៀបនេះរហូតដល់ក្រុមណាមួយអស់កុមារពីក្នុងក្រុម។

ដំណើរ

❖ របៀបលេង ៖

- គូសរង្វង់តូចៗ ធ្វើជាសំពៅសមល្មមដែលអាចឱ្យកុមាររត់ចូលបានចំនួន ៤ ឬ ៥ នាក់។ រង្វង់នីមួយៗត្រូវគូសឃ្លាតឆ្ងាយពីគ្នាបន្តិច ដើម្បីងាយស្រួលឱ្យកុមាររត់ចូល។
- ឱ្យកុមារទាំងអស់ឈរជុំវិញរង្វង់
- និយាយថា ៖ «នាំគ្នាងូតទឹកលេង» កុមារទាំងអស់ត្រូវដើរជុំវិញចំនួនរង្វង់ទាំងអស់
- និយាយថា៖ «ឡើងជិះសំពៅ»កុមារទាំងអស់ត្រូវរត់ទៅចូលក្នុងរង្វង់ណាមួយដែលនៅជិតខ្លួនឱ្យបានរហ័ស។ គ្រូលប់រង្វង់ម្តងមួយៗ រហូតដល់តែ១រង្វង់។ កុមារដែលនៅសល់រកសំពៅជិះមិនបានជាអ្នកចាញ់។
- នាំកុមារលេងរបៀបនេះ ៤ ឬ ៥ ដង អាស្រ័យទៅតាមពេលវេលា។

ព្រះអាទិត្យរះលើ

❖ របៀបលេង ៖

- ឱ្យកុមារអង្គុយជារង្វង់ជំរុំបែរមុខចូលគ្នា និងមានកុមារម្នាក់ឈរចំកណ្តាលរង្វង់
- កុមារនៅកណ្តាលរង្វង់សម្គាល់លក្ខណៈនៃសម្លៀកបំពាក់ ស្បែកជើង និងរូបរាងរបស់ខ្លួន ដើម្បីស្រែករកអ្នកដែលមានលក្ខណៈដូចខ្លួន
- កុមារនៅកណ្តាលរង្វង់ស្រែកថា ៖ ព្រះអាទិត្យរះលើអ្នកពាក់អាវដៃខ្លី

- កុមារទាំងឡាយណាដែលពាក់អាវដៃខ្លីងើបឈរឡើង ហើយប្តូរកន្លែងគ្នារួចអង្គុយចុះ ឯអ្នកនៅកណ្តាលក៏រត់ទៅជណ្តើមកន្លែងមួយដែលគេកំពុងរត់ចេញ
- ក្រោយការប្តូរកន្លែងនឹងនៅសល់កុមារម្នាក់ដែលនឹងត្រូវឈរចំកណ្តាលរង្វង់
- កុមារនៅកណ្តាលស្រែកថា ៖ ព្រះអាទិត្យរះលើអ្នកស្លៀកខោវែង/ ដែលមានសក់ខ្លី...(ដូចលក្ខណៈ ឬអ្វីៗដែលខ្លួនមាន)
- សកម្មភាពខាងលើអនុវត្តសារជាថ្មី។

២.៣.២.៣- រឿងនិទាន

ប្រវត្តិបុណ្យអុំទូក

នាល្ងាចថ្ងៃឈប់សម្រាកមួយ នារី និងបុណ្យ អង្គុយលេងជាមួយលោកតានៅក្រោមម្លប់ស្វាយ។

លោកតា ៖ ខ្យល់បក់ត្រសៀកៗ មេឃស្រឡះល្អ! នៅប៉ុន្មានថ្ងៃទៀតដល់ពេលប្រារព្ធពិធីបុណ្យអុំទូក សំពះព្រះខែ អកអំបុកហើយ។

នារី ៖ ពិតមែនហើយលោកតា! អ្នកត្រូវបានប្រាប់ថា៖ នៅសប្តាហ៍ក្រោយខាងមុខនេះ សិស្សទាំងអស់ត្រូវបានឈប់សម្រាកចំនួន៣ថ្ងៃ

បុណ្យ ៖ លោកតា! ហេតុអ្វីចាំបាច់ប្រារព្ធពិធីបុណ្យអុំទូក?

លោកតា ៖ ពិធីបុណ្យអុំទូក ជាពិធីបុណ្យប្រពៃណីខ្មែរ ដែលធ្វើឡើងដើម្បីរំលឹកថ្ងៃជ័យជំនះនៃកងទ័ពជើងទឹកដ៏ខ្លាំងពូកែនាសម័យអង្គរ។ នៅថ្ងៃទី១៤កើត ១៥កើត និងថ្ងៃ១រោច ខែកត្តិក ពិធីអុំទូកចាប់ផ្តើមប្រណាំងគ្នាតាមគូស្ថិតនៅទន្លេចតុមុខ ខាងមុខព្រះបរមរាជវាំង។

នារី ៖ លោកតា! ចៅឮអ្នកត្រូវបានប្រាប់ថា មានបណ្តែតប្រទីបនៅពេលយប់ទៀត! តើមែនទេតា?

លោកតា ៖ ត្រូវហើយចៅ! បណ្តែតប្រទីបនេះសប្បាយណាស់ចៅ គេធ្វើឡើងដើម្បីនឹកគុណដល់ព្រះគង្វារ និងព្រះធរណី ដែលបានផ្តល់ជីវភាពរស់នៅយ៉ាងរុងរឿងដល់យើងគ្រប់គ្នាណាចៅ!

បុណ្យ ៖ លោកតា! ចុះពិធីអកអំបុក និងសំពះព្រះខែវិញនោះ?

លោកតា ៖ ស្របពេលបណ្តែតប្រទីប នាវេលាយប់ចន្ទពេញបូណ៌មី ត្រូវនឹងថ្ងៃ១៥កើត អ្នកស្រុកក្មេងចាស់ប្រុសស្រីនាំគ្នាស្លៀកពាក់ស្អាតបាត មានទឹកមុខរីករាយនាំយកចេកទុំ ដូងខ្លី ត្រាវស្វាយ អំពៅ ស្ករអំបុក ធូប ទៀនបាយសី ផ្កាក្លី រៀបចំពិធីសំពះព្រះខែនៅខាងមុខផ្ទះ ឬទីធ្លាខាងមុខវត្ត។ ពេលខែរះពេញពន្លឺ អ្នកស្រុកនាំ គ្នាអុំជូនធូប សំពះបួងសួងថ្វាយរណ្តាប់ដល់ព្រះចន្ទ។ បន្ទាប់មកគេធ្វើពិធីអកអំបុក ដោយលាយអំបុកជាមួយដូងខ្លី ឬច្របាច់អំបុកលាយជាមួយចេកទុំ បង្អកគ្នាទៅវិញទៅមកយ៉ាងសប្បាយរីករាយ។

លោកតា ៖ ព្រលប់ចូលមកដល់ហើយចៅៗ តោះចូលទៅក្នុងផ្ទះខ្លាចមូសខ្លាខាំ។ នារី និងបុណ្យ ដើរចូលក្នុងផ្ទះបណ្តើរគិតបណ្តើរថា សូមឱ្យថ្ងៃបុណ្យអុំទូកមកដល់ឆាប់ៗ។

សាកាន់ខ្មៅដៃ

មានស្វាគួចៗពីរ មួយឈ្មោះ សា និងមួយទៀតឈ្មោះ ជា។ ស្វាទាំងពីរអង្គុយនៅលើដើមឈើមួយ ពួកវាមើលមកក្រោម បានឃើញក្មេងៗ កំពុងលេងនៅក្នុងទីធ្លាសាលារៀន។ ស្វាជួងបានបន្តិចឡើង ម៉ឹង ម៉ឹង ម៉ឹង ក្មេងៗ បាននាំគ្នាប្រញាប់ដើរចូលថ្នាក់រៀនវិញ។

សា ស្រែកថា ៖ អូ !មើលពួកក្មេងៗ ទុកអ្វីនៅលើដី ប្រហែលជានំហើយ។ សា អង្អែលពោះដូចជាឃ្លានខ្លាំង

ជា និយាយថា ៖ តោះយើងទៅមើល។ ពួកវាសម្រុតចុះយ៉ាងលឿន ពីលើដើមឈើមកខាងក្រោមមានខ្មៅដៃមួយផ្នែកនៅលើដី។

សានិយាយថា ៖ អូ ! មានស្លឹកឈើចង្អុលមករកខ្ញុំ ។ សា មិនដឹងថានោះជាខ្មៅដៃទេ វាក៏លើកខ្មៅដៃនោះឡើងដោយប្រើមេដៃ និងចង្អុលដៃរបស់វា។ តើនេះជាអ្វី ?

ជា ឆ្លើយថា ៖ វាជាខ្មៅដៃ ឯងកាន់ខ្មៅដៃដោយមេដៃ និងចង្អុលដៃរបស់ឯង ហើយប្រើដៃម្ខាងទៀត បង្វិលវាឱ្យមកនៅលើប្រអប់ដៃរបស់ឯង។ ជា បានធ្វើបង្ហាញ។

សា និយាយថា ៖ អូ វាស្រួលកាន់ជាងមុន ប៉ុន្តែខ្ញុំចុកដៃ !។

ជា និយាយថា ៖ មិនអីទេដាក់ម្រាមដៃផ្សេងទៀតមកខាងក្រោមខ្មៅដៃរបស់ឯង ហើយដាក់ដៃឱ្យដល់ដីទៅ។

សា ដាក់ម្រាមដៃរបស់វានៅក្រោមខ្មៅដៃហើយនិយាយថា ៖ វាស្រួលជាងមុនហើយ មើលនែ ! បើខ្ញុំកម្រើកត្រង់នៅលើដី ខ្ញុំអាចគូសគំនូសបាន ។

ជា សើចហើយនិយាយថា ៖ ឯងក៏អាចរៀនគូសនិងសរសេរអ្វីផ្សេងៗ ទៀតដូចជាគំនូសផ្នែក គំនូសទេរទៅឆ្វេង ទេរទៅស្តាំ កោងផ្តាប កោងផ្តាវ រង្វង់ និងគំនូសអ្វីផ្សេងៗ ទៀតបាន មិនត្រឹមតែនៅលើដីទេ អាចសរសេរនៅលើក្រដាស ឬលើសៀវភៅបាន

សា សួរ ៖ ពិតមែនឬ ? ឯងអាចជួយខ្ញុំបានទេ ?

ជាឆ្លើយ ៖ ពិតជាបាន! ថាហើយ សា និង ជា បានញញឹមញញែមដាក់គ្នា ហើយក៏លាគ្នាទៅផ្ទះរៀងៗខ្លួន។

គ្រួសារខ្ញុំ

ព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យនេះ ផានិតនៅចាំផ្ទះតែម្នាក់ឯង។ ផានិតកំពុងពិនិត្យមើលរូបភាពក្នុងសៀវភៅ និងដៃកាន់ខ្មៅដៃពណ៌ក្នុងគោលបំណងដាត់ពណ៌ក្នុងរូបភាពទាំងនោះនៅរាងហាលខាងមុខផ្ទះ ស្រាប់តែមានលោកយាយមិនស្គាល់មុខម្នាក់បានស្រែកសួរ៖ ចៅតូច ចៅតូច! ពុកម៉ែនៅផ្ទះដែរឬទេ ?

ផានិត ៖ មិននៅទេ! ពុកម៉ែគាត់ទៅស្រែតាំងពីព្រលឹមម្ល៉េះ។

លោកយាយ ៖ តើអាចឱ្យយាយសុំចូលអង្គុយលេងបានដែរឬទេ ?

ផានិត ៖ បានលោកយាយ! សូមអញ្ជើញពិសាទឹក។

លោកយាយ ៖ អរគុណណាស់ចៅ! តើចៅឈ្មោះអ្វី? អាយុប៉ុន្មានឆ្នាំ? មានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់?

ផានិត ៖ ខ្ញុំឈ្មោះផានិត អាយុ ៥ឆ្នាំ មានបងប្អូន ៣នាក់។ ម៉ែហៅខ្ញុំថាអាពៅ។

លោកយាយ ៖ បងៗ របស់ចៅទៅណាអស់ហើយ?

ផានិត ៖ គាត់ទៅផ្សារជាមួយមីងពូរបស់ខ្ញុំ។

លោកយាយ ៖ ចុះពុកម៉ែចៅឈ្មោះអ្វី?

ផានិត ៖ ពុកឈ្មោះផាន់ ម៉ែឈ្មោះលីម។

លោកយាយ ៖ ចុះមាននរណាទៀតទេ ចៅផានិត?

ផានិត ៖ យាយតាគាត់ទៅវត្ត។

លោកយាយ ៖ ដូចនេះ គ្រួសាររបស់ចៅមានប៉ុន្មាននាក់? ផានិតរាប់ដៃស្ងាត់ៗ រួចឆ្លើយ ៖ មានយាយតា ពុក

ម៉ែ បងៗ និងខ្ញុំ អូលោកយាយ! គ្រួសារខ្ញុំមាន ៧នាក់ ។

លោកយាយ ៖ ចៅភ្លេច ២នាក់ ហើយ គឺមីងពូរបស់ចៅ។

ផានិត ៖ គាត់នៅផ្ទះផ្សេងទេ លោកយាយ!។ លោកយាយលាន់មាត់ថា ៖ អូ!

ផានិត ៖ នោះពុកមែមកដល់ហើយ! ពុកមែរបស់ផានិតគ្រាន់តែក្រឡេកឃើញភ្លាម ក៏ស្ទុះទៅឱបលោកយាយ ហើយប្រាប់ផានិតថា៖ ផានិត! កូនមកជម្រាបសួរលោកយាយក៏ម គាត់ជាប្អូនស្រីរបស់លោកតា និងជាមីងរបស់ពុក ណា។ ផានិតឆ្លើយ៖ បាទ! ហើយដើរទៅជម្រាបសួរលោកយាយ រួចកាន់សៀវភៅតែចូលទៅក្នុងផ្ទះដើម្បីទុកពេលឱ្យ ចាស់ៗ បានជជែកគ្នាលេងដោយសប្បាយរីករាយ។

ការអត់ឱន

កាលពីព្រេងនាយ មានកូនស្តេចស្វាដ៏សែនរើសមួយឈ្មោះពីនពីន ។ ពីនពីនមិនចេះនៅស្ងៀមតែងតែរត់ លេងហាក់លោតចុះឡើងពីដើមឈើមួយទៅដើមឈើមួយ។ ពីនពីនបានឃើញមិត្តភក្តិកំពុងចែកផ្លែចាន់គ្នាហូបយ៉ាង ឆ្ងាញ់ វាលេបទឹកមាត់ក្តឹកៗ ក៏ដាច់ចិត្តសុំមិត្តភក្តិភ្ជួរមួយម៉ាត់។ ពិតជាឆ្ងាញ់មែន! តើវាមាននៅឯណា? ពីនពីនសួរ។ នៅក្នុងព្រៃខាងមុខឯនោះគ្រាន់តែស្តាប់មិត្តភក្តិនិយាយចប់ពុំទាន់ពីនពីនរត់យ៉ាងលឿនចូលទៅក្នុងព្រៃ។ កំពុងតែធ្វើ ដំណើរ ស្រាប់តែកូនស្វាតូចមួយរត់មកបុកពីនពីនដួលទាំង២នាក់ពីនពីនមិនប្រកាន់ឡើយស្ទុះងើបទៅជួយលើកកូន ស្វាឱ្យងើបឈររួចបង្វិលខ្លួនមើល ដើម្បីឱ្យប្រាកដក្នុងចិត្តថាពុំមានរបួស ហើយវាក៏រត់ទៅមុខទៀតយ៉ាងលឿន បានទៅ ដល់ដើមចាន់។ ពីនពីនឈោងដៃបេះផ្លែចាន់ ស្រាប់តែសំឡេងដើមចាន់ឃាត់ថា៖ឯងត្រូវតែរកប្រស្នាឱ្យយើងចំនួន៣ អំពីការអត់ឱនមកប្តូរផ្លែចាន់នេះទើបបាន។ ពីនពីនសំឡឹងផ្លែចាន់ដោយលេបទឹកមាត់ ហើយក៏អង្គុយសណ្តូកជើងគិត បែបអស់សង្ឃឹមគិតចុះគិតឡើងនៅតែនឹកមិនឃើញ។ ពេចនោះ មានពស់មួយវារកាត់លើជើងពីនពីនខឹងម្ល៉េះម៉ៅលូកដៃ ចាប់កពស់បម្រុងនឹងបោក តែបែរជាអាណិតហើយក៏ព្រលែងពស់នោះវិញ។ យី! នរណាគប់មែកឈើត្រូវក្បាលខ្ញុំហ្នឹង? ពីនពីនអង្អែលក្បាលឈើផងខឹងផងស្ទុះបម្រុងទៅវាយកូនស្វាដែលឈរគប់ផ្លែចាន់ពីក្រោយខ្នងកូនស្វាសំពះសុំអភ័យ ទោសពីនពីន។ ពីនពីនសោយកំហឹងហើយក៏ចាប់ដៃកូនស្វានោះឱ្យមកជួយគិតគ្នា ផ្លែចាន់ពណ៌មាសមួយយ៉ាងធំបាន ធ្លាក់មកលើដៃ ពីនពីនចូលណាស់ក៏សួរទៅដើមចាន់ថា៖ខ្ញុំពុំទាន់បានដោះប្រស្នាឱ្យបង! តើហេតុអ្វីបានជាបងឱ្យចាន់ដ៏ ក្រអូបឆ្ងាញ់នេះមកខ្ញុំ? ដើមចាន់តប៖ ចូរឯងគិតទៅមើល! ចាប់ពីពេលដែលឯងធ្វើដំណើររហូតដល់ពេលនេះ តើពីនពីន បានធ្វើអ្វីខ្លះបានប៉ុន្មានដង? ដែលទាក់ទងនឹងប្រស្នាការអត់ឱននេះ? ពីនពីនគិតមួយសន្ទុះ ញញឹមនិងនិយាយថា៖ ខ្ញុំយល់ហើយៗ! សូមអរគុណបងដើមចាន់ច្រើនណាស់! ជម្រាបលាបង!

ត្រឡប់ទៅវាំងវិញ នៅតាមផ្លូវពីនពីនចែកផ្លែចាន់ឱ្យកូនស្វាញ៉ាំជាមួយដែរ ចំណែកខ្លួនពីនពីនមានពណ៌មាស ខុសពីធម្មតា។ មកដល់វាំង ពីនពីនភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំង ឃើញមានការតុបតែងភ្លឺផ្កា មានកូនឈរអមតាមផ្លូវខ្លះទះដៃ ខ្លះត្រូវផ្កាអបអរសាទរ ពីនពីនបានពាក់មកដំណើរ និងបានឡើងសោយរាជ្យ។

កុមារវិទ្យាហាន

មានរឿងមួយតំណាលថា នៅក្នុងខ្នងដីកំសត់មួយ មានកូនស្រីម្នាក់ឈ្មោះមេត្តា និងម្តាយចាស់ជរា មានដំងី ប្រចាំកាយ។ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ នាងមេត្តាតែងរៀបចំបាយ ទឹកនំចំណី និងថ្នាំព្យាបាលទុកឱ្យនៅជិតម្តាយ ទើបចេញ ដំណើរទៅរកថ្នាំព្យាបាល និងម្ហូបអាហារ សម្រាប់បន្តទៅថ្ងៃក្រោយទៀត។ នាងមេត្តាបានចេញដំណើរទៅក្នុងព្រៃជ្រៅ បានជួបនឹងខ្លាធំមួយមានរបួសជើងម្ខាង នាងអាណិតបានជូតឈាម និងរុំរបួសឱ្យខ្លានោះ។ ខ្លាបានសងគុណវិញដោយ ឱ្យទៅនាងមេត្តានូវជំឡូង១បាវ និងគ្រាប់សណ្តែកខៀវ១បាវ ។ នាងមេត្តាត្រេកអរណាស់តែយកពុំរួច ព្រោះធ្ងន់ និងមិន អាចយកទៅតាមខ្លួន ដើម្បីរកថ្នាំក្នុងព្រៃជ្រៅខាងមុខបន្តទៀត។ នាងមេត្តាបានដាំមើមជំឡូងនៅតាមចិញ្ចើមផ្លូវម្ខាង និងចិញ្ចើមផ្លូវម្ខាងទៀត នាងដាំសណ្តែកខៀវ។ នាងមេត្តា ដាំបែបនេះ រហូតទៅដល់កន្លែងមួយដែលមានថ្នាំ។ នាង មេត្តាកំពុងអង្គុយដឹកថ្នាំបានឮសំឡេងថ្ងូរ និងស្រែកសុំឱ្យជួយនៅក្រោយខ្នងនាង។ នាងមេត្តាកាន់មើមថ្នាំរត់ទៅមើល

ឃើញមនុស្សរូបអាក្រក់គួរឱ្យខ្លាចកំពុងឈឺញ័រញ័រ រន្ធដោលរន្ធដោល ហើយនិយាយតែម្នាក់ឯងថា៖ អូហ្នា! នឹកឃើញ ហើយ យកមើមថ្នាំនេះព្យាបាលបុរសនេះសិនចុះ នៅមួយកន្លែងទៀត ដែលអាចដឹកថ្នាំទៅព្យាបាលម្តាយបាន។ ពេល ចប់ នាងបានបុកមើមថ្នាំពូតយកទឹកមកឱ្យបុរសនោះផឹក បុរសនោះបានធូរស្រាលក៏ចាប់នាងបិទភ្នែកចងនឹងកន្សែងលី ទៅប្រាសាទ។ នៅតាមផ្លូវ នាងចំណាំដោយការបត់ធ្វេង២ដង បត់ស្តាំម្តង បត់ធ្វេងម្តងដល់មុខប្រាសាទ។ បុរសរូប អាក្រក់នោះ បានស្រាយក្រណាត់ចេញពីភ្នែកនាង។ នាងមេត្តាឃើញរូបចម្លាក់មុខអាក្រក់សំឡឹង និងគ្រហឹមដាក់នាង គួរឱ្យខ្លាច។ នាងគិតក្នុងចិត្តថា មិនខ្លាច នឹងធ្វើឱ្យរូបចម្លាក់ទាំងនេះ ស្រឡាញ់ទុកចិត្តនាងវិញ។ នាងសួរថា ៖ ល្អ អាក្រក់! តើនៅជិតនេះ មានអណ្តូងទឹកស្អាតឬទេ? ខ្ញុំចង់ផុតខ្លួនឱ្យរូបចម្លាក់ទាំងនេះ មើលទៅខានមុជទឹកយូរឆ្នាំមក ហើយ។ បុរសរូបអាក្រក់នោះ បានបង្ហាញអណ្តូងទឹកស្អាតនៅខាងក្រៅប្រាសាទ។ រាល់ពេលនាងទៅដងទឹកអណ្តូងមក ផុតខ្លួនឱ្យរូបចម្លាក់ នាងតែងលួចគិត ចម្ងាយផ្លូវដែលនាងមកដល់ខ្លោងទ្វារប្រាសាទ និងផ្លូវបត់ធ្វេង២ដង បត់ស្តាំម្តង បត់ធ្វេងម្តង បើត្រឡប់ទៅវិញបត់ស្តាំម្តង បត់ធ្វេងម្តង បត់ស្តាំ២ដង នាងគិតចុះគិតឡើងជឿជាក់ថាត្រូវហើយនាង សប្បាយចិត្តណាស់។

ក្នុងរយៈពេល ៣ថ្ងៃនេះ នាងមេត្តាបានគោរព និងបម្រើបុរសមុខអាក្រក់ប្រៀបដូចជាអ្នកមានគុណ និងផុត សម្ភាគរូបចម្លាក់ថ្មមៗ ដោយប្រិតប្រៀង ធ្វើឱ្យប្រាសាទមានភាពរីករាយ និងមានក្តីសង្ឃឹមឡើងវិញ។ ជាឱកាសដែលពួកគេកំពុងស្រឡាញ់ទុកចិត្តនាង នាងលួចរត់យ៉ាងលឿនតាមផ្លូវដែលនាងបានគិតទុក បត់ស្តាំម្តង បត់ ធ្វេងម្តង បត់ស្តាំ២ដង រហូតមកដល់ព័ន្ធកំពង់ដែលនាងទើបនឹងដាំដំឡូង និងសណ្តែកខៀវថ្មីៗ នៅតាមដងផ្លូវទាំង សងខាង នាងប្រឹងរត់បន្តទៀត។ ស្រាប់តែឮសំឡេងខ្លាស្រែកថា ៖ នាងមេត្តា! ឡើងជិះលើខ្នងខ្ញុំមក ផ្ទះនាងនៅឯណា ខ្ញុំជូនទៅ។ នាងមេត្តាឡើងជិះលើខ្នងខ្លាបណ្តើរ និយាយប្រាប់ខ្លាបណ្តើរ៖ ផ្ទះខ្ញុំជាខ្ទម មានដើមពុទ្រា២ដើម ក្បែរផ្ទះ យាយក៏ម ស្ថិតនៅខាងចុងភូមិគូលែន។ ខ្លាស្តាប់បានហើយក៏បោលតែមួយប៉ប្រិចភ្នែកបានដល់ផ្ទះដូចបំណង។ នាង សំពះលា និងអរគុណខ្លា។ នាងបានរៀបរាប់ដំណើររឿងប្រាប់ម្តាយ។ ប៉ុន្មានខែក្រោយមកអ្នកភូមិបានមកបបួលនាង ទៅដឹកដំឡូង និងបេះសណ្តែក ដែលទៅតាបានដាំទុកឱ្យ។ អ្នកភូមិមិនដឹងថានាងជាអ្នកដាំ គិតថាជាទេវតា នាងនឹង លួចទៅដាំឱ្យអ្នកភូមិសប្បាយចិត្តបន្តទៀត ហើយនាងក៏នឹកទៅដល់បុរសមុខអាក្រក់។ នាងសុំការអនុញ្ញាតពីម្តាយទៅ លេងគាត់។ ខ្លាជូននាងទៅប្រាសាទតាមដែលនាងចង់លបប្រាប់ផ្លូវ។ នាងបានទៅដល់ប្រាសាទឃើញរូបចម្លាក់ទាំងអស់ យំនាងរត់ឡើងទៅបើកទ្វារបន្ទប់ខាងលើប្រាសាទ ឃើញបុរសមុខអាក្រក់ស្លាប់ នាងសំពះឱនក្បាលយំដាក់លើទ្រូង បុរសនោះ រៀបរាប់សុំអភ័យទោស។ រំពេចនោះផ្ទៃប្រាសាទទាំងមូលមានពន្លឺចែងចាំង សំឡេងតន្ត្រីលាន់រំង បុរសមុខ អាក្រក់ប្រែក្លាយជាព្រះមហាក្សត្រដ៏ស្រស់សង្ហាស្ទុះមកឱបនាង និងរៀបរាប់ប្រាប់ថា ៖ ទឹកភ្នែកដ៏ស្មោះត្រង់របស់នាង បានដោះស្រាយទេពឱ្យរួចពីបណ្តាសារបស់អារក្សទឹក។ ព្រះមហាក្សត្រដ៏ស្រស់សង្ហាបានដឹកនាងមកសាលប្រជុំ រូប ចម្លាក់ទាំងឡាយបានក្លាយជាមនុស្ស។ ព្រះអង្គបានប្រកាសថា ៖ សូមមហាសេនា នាហ្មឺននិងមន្ត្រីគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ទាំង អស់ យកថ្នាំទិព្វនេះទៅជូនអ្នកម្តាយរបស់ព្រះនាងមេត្តា ហើយដង្ហែរទ្រង់ និងអញ្ជើញអ្នកភូមិទាំងអស់មកទទួល អំណោយ និងចូលរួមអបអរសាទរពិធីឡើងគ្រងរាជ្យរបស់ព្រះនាងតូចមេត្តា។ ចាប់ពីថ្ងៃនោះមកអ្នកភូមិគូលែនមាន ជីវភាពរុងរឿង រស់នៅសុខសាន្ត និងមានទំនាក់ទំនងល្អជាមួយព្រះនគរទេព។

ចូលនា្ទខ្មែរ

ព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យនេះ វណ្ណៈគេងលក់យ៉ាងស្តប់ស្តល់។ យី! អ្វីមកចាំងភ្នែកខ្ញុំម្ល៉េះ! អូ! ពន្លឺព្រះអាទិត្យចាំងចូលតាម បង្អួច ខ្ញុំសំប៉នចៀតសិន។ គួរឱ្យខានមែន! ទ្រនិចនាឡិកាភេទ៧ដំណាងៗ ១ ដំណាងៗ ២ ដំណាងៗ ៣ ដំណាងៗ ៤ ដំណាងៗ ៥ ដំណាងៗ ៦ ដំណាងៗ ៧ ទ្រាំមិនបានទេម៉ោង ៧ហើយ ខ្ញុំត្រូវតែភ្ញាក់។ វណ្ណៈ ភ្ញាក់ពីដំណេកទាញបន្លឺងកម្រាលពូក រៀបចំខ្នើយ បត់ភួយ ឃើញមានខោអាវថ្មី ២សម្រាប់ នៅលើកៅអី។ វណ្ណៈញញឹម

ដើរចេញទៅក្រៅបន្ទប់ឃើញទីធ្លាផ្ទះស្អាតខុសពីថ្ងៃធម្មតា។ នៅរាងហាលខាងមុខផ្ទះ មានតុមួយរៀបចំយ៉ាងស្អាត ក្រាលកម្រាលពណ៌ស ដែលមានទៀនធូប បាយសី ផ្លែឈើ២ថាស ផ្កាទឹកអប់ផ្កាម្លិះ និងចម្កា១គូ មានភ្លិនក្រអូបឈ្មុយ ឈប់។ វណ្ណ៍រត់ទៅផ្ទះបាយឃើញម្តាយ និងបងស្រីកំពុងរៀបចំម្ហូបដាក់ស្រាក់ ម្តាយនិយាយថា៖ វណ្ណ៍ ឆាប់ទៅមុជទឹក ស្លៀកពាក់ ទទួលទេវតាឆ្នាំថ្មី ដល់ម៉ោង៩ឡើយហើយកូន។ វណ្ណ៍ឆ្លើយ បាទ ហើយរត់ទៅមុជទឹក ស្លៀកពាក់ខោអាវថ្មី តុបតែងខ្លួនយ៉ាងស្អាត រួចចេញទៅអុចធូបជាមួយក្រុមគ្រួសារទទួលទេវតាឆ្នាំថ្មី។ បន្ទាប់មកវណ្ណ៍កាន់សាជក បងស្រី កាន់ស្រាក់ ម្តាយទូលកញ្ជីដាក់អន្សម និងផ្លែឈើដើរទៅវត្តនៅចុងភូមិ។ ល្ងាចថ្ងៃទី១នេះ បងស្រីកាន់ដៃវណ្ណ៍បណ្តើរគ្នា ទៅលេងលែងប្រជាប្រិយនៅឯវត្ត។ វណ្ណ៍និយាយទៅកាន់បងស្រីថា៖ បងមើលហ្ន! ពួកគេលេងលែងចោលឈ្នងក៏ សប្បាយ បោះអង្គញ់ក៏សប្បាយ ចាប់កូនខ្លែងក៏សប្បាយ តើយើងលេងលែងមួយណា? ប្អូនមើលទៅខាងនោះវិញ មានក្មេងៗ ស្រករនឹងប្អូនកំពុងលេងលែងលាក់កន្សែង។ បងស្រីតបគ្រាន់តែក្រឡេកឃើញភ្លាម វណ្ណ៍ព្រលែងដៃបងស្រី ហើយរត់ទៅសុំមិត្តភក្តិលេងជាមួយរហូតដល់ហត់នឿយត្រឡប់មកផ្ទះវិញ។ នៅពេលយប់កំពុងញ័រអាហារជុំគ្នា ប៉ា បាននិយាយថា ៖ ថ្ងៃស្អែកជាថ្ងៃទី២ កូនៗ ត្រូវភ្ញាក់ពីព្រលឹមជួយរៀបចំម្ហូបអាហារម៉ាក់ និងយករណ្តាប់រួមទាំងលុយ កាក់ ទៅជូនលោកតាលោកយាយរបស់កូននៅឯដើមភូមិណា! ខានស្អែកជាថ្ងៃទី៣ កូនៗត្រូវទៅវត្តជាមួយប៉ាម៉ាក់យក ចង្កាន់ប្រគេនព្រះសង្ឃ ពូនភ្នំខ្សាច់ ស្រង់ទឹកព្រះពុទ្ធរូបរួចទៅផ្ទះឯដើមភូមិស្រង់ទឹកជូនលោកតាលោកយាយ។ បងស្រី និយាយថា៖ តើកូនទាំង២ អាចស្រង់ទឹកជូនប៉ាម៉ាក់ ព្រមពេលលោកយាយ លោកតាបានឬទេ? ប្រាកដជាបានណា កូន! ប៉ាម៉ាក់ ឆ្លើយព្រមគ្នា។ ប៉ាម៉ាក់! បន្ទាប់ពីស្រង់ទឹកអ្នកមានគុណហើយ តើប៉ាម៉ាក់អាចជូនកូនទៅលេងសមុទ្របាន ឬទេ? គ្រាន់តែវណ្ណ៍សួរចប់ភ្លាម។ ក្រុមគ្រួសារនាំគ្នាទះដៃសើចយល់ព្រមតាមសំណើរបស់វណ្ណ៍។

កូនប្អូននាក់មិនបម្រើឪពុក

ក្នុងកាលកន្លងទៅ មានបុរសពោះម៉ាយម្នាក់ គាត់មានកូនប្រុសប្អូននាក់ ដែលមានអាយុគ្រប់ការទាំងអស់។ ដោយមានការលំបាក ខ្វះស្រ្តីមេផ្ទះជាអ្នកចម្អិនអាហារ និងជួយថែទាំទ្រព្យសម្បត្តិ គាត់ក៏រៀបការប្រពន្ធឱ្យកូនប្រុសជា បន្តបន្ទាប់ ដោយចែកទ្រព្យសម្បត្តិអស់លើងពីខ្លួន ទុកតែផ្ទះមួយខ្នងឱ្យកូននៅជុំគ្នា។ ឪពុកតែងតែគិតថា កូនទាំងប្អូន នឹងរកស៊ីចិញ្ចឹមគាត់វិញរហូតដល់ថ្ងៃស្លាប់។ ប៉ុន្តែការគិតនេះខុសស្រឡះ ព្រោះចាប់ពីមានប្រពន្ធមក កូនទាំងនោះបាន បែកចិត្តគំនិតផ្សេងៗគ្នា រស់នៅជាមួយគ្នាពុំសូវបានសុខ ចេះតែស្លៀបរមាស់បន្តិចទាស់នេះ បន្តិចទាស់នោះ ក៏នាំគ្នា ចេញពីផ្ទះកំណើតទៅរកសង់ផ្ទះនៅទីទៃពីគ្នា ចោលតាជាឪពុកឱ្យនៅតែម្នាក់ឯង។ កាលកូនទាំងប្អូននាក់ទើបនឹងចុះពី ឪពុកទៅថ្មីៗ នៅហុចបាយហុចចំណីជូនតាជាឪពុកបន្តិចបន្តួចរាល់ៗថ្ងៃ លុះមានកូនខ្ចីគ្រប់ៗគ្នាជួនពេលប្តីរស់ដើរ ទៅជួញស្រុកឆ្ងាយ ភរិយាម្នាក់ៗមើលបំណាំគ្នា ខ្លះគិតប្រហែលប្អូនគេយកទៅជូនហើយ ខ្លះគិតថាបងឯនោះយក បាយទៅជូនពុកហើយ។ យូរថ្ងៃទៅតាអត់បាយមួយពេលក៏មាន ពីពេលក៏មាន ។ ពេលប្តីមកវិញដឹងរឿងនេះ បានស្តី បន្ទោសប្រពន្ធ។ ប្រពន្ធទាំងនោះដោះសារថាកូនឈឺ ខ្លះថាជាប់រល់ទៅជួយញាតិជិតខាងស្រេចតែប្រពន្ធថា ប្តី តាម ទាំងអស់។ ចំណែកតាពោះម៉ាយ ខ្លួនកាន់តែចាស់ ទ្រព្យក៏គ្មាន រកស៊ីអ្វីពុំកើតក៏ធ្លាក់ខ្លួនសុំទានគេ រងទុក្ខវេទនា ពេកក្រៃ។

ថ្ងៃមួយមានបុរសម្នាក់មានចិត្តសប្បុរស ដើរមកឃើញក៏មានចិត្តអាណិតក៏សាកសួរតា។ លុះបានដឹងរឿង ហើយចោកម្លោះនិយាយថា៖ កូនចិត្តអាក្រក់ដល់ម្លឹងហ្ន ! ខ្ញុំយកបាយទឹកជូនតា តែសូមតាធ្វើតាមខ្ញុំ គឺតាដុះអាចម៍ឱ្យ ពេញពាងមួយ រុក្រណាត់បិទមាត់ឱ្យជិតកប់ក្នុងដីជិតសរសរទ្រូងផ្ទះ រួចនិយាយឱ្យកូនណាដែលដឹងគុណ បើខ្ញុំរៀប ស្លាប់ខ្ញុំនឹងប្រគល់ឱ្យកូននោះ។ តាលឺបំបំបាត់ ហើយធ្វើតាមចិត្តសប្បុរស។ លុះបានប្រហែល៥ថ្ងៃ សម្តីតានោះ បានឮដល់កូន និងកូនប្រសាទាំង៨នាក់ ដែលមានចិត្តលោភលន់ចង់បានកំណប់តែរឿងខ្លួនក៏នាំគ្នាយកបាយទឹកម្ហូប ចំណី ផ្លែឈើទុំ ខ្ចី គ្រប់មុខ និងខោអាវក្រមាមកផ្តាប់ផ្តួនជូនឪពុករៀងរាល់ថ្ងៃ រហូតដល់តាចាស់បានជាសះស្បើយរោគ មានកម្លាំងពលំ សុខសប្បាយចិត្ត។ លុះចំណេរយូរមក ភាពចាស់ជរាបានធ្វើឱ្យតាស្លាប់ហើយកូនក៏នាំគ្នាធ្វើបុណ្យ

អធិកអធិតាមទំនៀមទម្លាប់ ។ កូនទាំងអស់គិតនាំគ្នាគាស់ពាងកំណប់ ប៉ុន្តែក្រែងចែកមិនស្មើគ្នានាំឈ្លោះប្រកែកគ្នា ក៏ទៅអញ្ជើញគ្រូហ្មឺន។ ហេតុតែចង់បានរបស់គេ គ្រូហ្មនោះបានយកក្បាលមួយធំមករុំជួតក្បាលធំទើងមើងធ្វើឱ្យខ្ទងកណ្តាលដូចគេទូលជើងឆ្នាំងផ្ទុះ ក៏តាំងអង្គុយពែនក្នុងបែរមុខទៅទិសខាងកើត ធ្មេចភ្នែករាងសង្រួមស្ទឹងស្មាធ ហើយប្រាប់កូនទាំងបួនឱ្យទៅគាស់យកកំណប់មក ប៉ុន្តែហាមមិនឱ្យបើកមាត់ពាងខ្លាចខុសត្រណម។ លុះយកពាងមកដល់ហើយ កូនប្រុសទាំងបួនធ្មេចភ្នែក យកដៃទាំងអស់គ្នាចាប់លើកពាងទ្រស្ទូចលើក្បាល ហើយស្រាយចំណងមាត់ពាង នាំគ្នាផ្ទៀងមាត់ពាងស្រោចកំណប់មកលើក្បាលគ្រូហ្ម បើកំណប់ធ្លាក់ទៅទិសណាប៉ុន្មាន គឺត្រូវបានទៅអ្នកឈរនៅទិសនោះ កំណប់ណានៅសល់ ទើរលើឆ្មតក្បាលត្រូវបានជារង្វាន់គ្រូហ្មទាំងអស់។ រីឯភរិយាទាំងបួនឈរកាន់កញ្ជើរៀងខ្លួនចាំកើបកំណប់ ចំណែកអ្នកស្រុកជិតខាងនាំគ្នាចាំឈរមើល ទឹកមាំត្រាំលាមកជ័រច្រើនខ្ទប់ជុំក្លិនស្អុយ បានហូរស្រោចលើក្បាលគ្រូហ្មពេញបន្ទុក ហើយបានខ្ចាតបាចសាច់ទៅគ្រប់ទិស ប្រឡាក់ពេញមុខ និងសំពត់អាវហូតដល់នាងប្រពន្ធអ្នកទាំងបួននាក់ទៀត។ គ្រូហ្មខ្មាស់អ្នកស្រុកក៏ស្រែកជេរថា៖ មេដែង អាដែងទាំងអស់គ្នា បានធ្វើបាបខ្មោចឱ្យច្រើនណាស់មើលទៅបានជាកំណប់មាសប្រាក់អន្តរាយក្លាយទៅជាអាចម៍ដូច្នេះ។ គ្រូហ្មនិងសិស្សនាំគ្នាវត់លោតទម្លាក់ខ្លួនទៅក្នុងទន្លេប្រូង ខំត្រាំទឹកលាងបាបអស់មួយម៉ោង រួចនាំគ្នាឡើងទៅលើផ្ទះរៀងៗខ្លួន ដោយសេចក្តីក្តៅក្រហាយស្តាយក្រោយខ្មាស់គេតកូនតបៅ។

ហ្វូងដំរី

ថ្ងៃនេះមានដំរីមួយហ្វូងនៅក្នុងព្រៃ (កុមារទាំងអស់ធ្វើហ្វូងដំរី) វាចង់មកលេងនៅសាលារៀនយើង។ ហ្វូងដំរីនៅឆ្ងាយកំពុងធ្វើដំណើរមកហើយ (ឱ្យកុមារដើរទន្រ្ទាំជើងឮតិចៗ)។ ហ្វូងដំរីកំពុងតែធ្វើដំណើរមកកាន់តែជិតដល់សាលាយើងហើយ (ឱ្យកុមារដើរទន្រ្ទាំជើងឮខ្លាំងៗ)។ អូ! នុះហ្វូងដំរីបានមកដល់សាលារៀនយើងហើយ (ឱ្យកុមារដើរទន្រ្ទាំជើងឮកាន់តែខ្លាំងឡើងៗ)។ ឥឡូវនេះ ហ្វូងដំរីរៀបចំធ្វើដំណើរត្រឡប់ទៅវិញហើយ (ឱ្យកុមារដើរទន្រ្ទាំជើងឮខ្លាំងៗ)។ ហ្វូងដំរីទៅកាន់តែឆ្ងាយទៅៗ (ឱ្យកុមារដើរទន្រ្ទាំជើងឮកាន់តែតិចទៅៗ)។ ហ្វូងដំរីទៅដល់ព្រៃវិញហើយ (ឱ្យកុមារឈររៀបរយបទន្រ្ទាំជើងទាំងអស់គ្នា)។

✚ បញ្ជាក់ ៖ និទានបណ្តើរ នាំកុមារធ្វើសកម្មភាពតាមខ្លឹមសាររឿងរបបណ្តើរ។

ដើរលេងតាមសួន

នេះ គឺសុភាជាកូននោះ គឺសុផាជាម៉ែ ពួកគេដើរលេងតាមសួន។
 សុភា! តើកូនឃើញដើមចំប៉ីឬទេ? សុភា ៖ ឃើញដើមចំប៉ី។ សុភារាប់ដើមចំប៉ីជាមួយម៉ែ ១ ២
 សុភា! តើកូនឃើញចាបទេ? សុភា៖ ឃើញចាប។ សុភារាប់ចាបជាមួយម៉ែ ១ ២ ៣
 សុភា! តើកូនឃើញមេអំបៅទេ? សុភា៖ ឃើញមេអំបៅ។ សុភារាប់មេអំបៅជាមួយម៉ែ ១ ២ ៣ ៤
 សុភា! តើកូនឃើញចង់សំរាមទេ? សុភា៖ ឃើញចង់សំរាម។ សុភារាប់ចង់សំរាមជាមួយម៉ែ ១ ២ ៣ ៤ ៥
 សុភា! តើកូនឃើញផ្ទុងសំរាមទេ? សុភា៖ ឃើញផ្ទុងសំរាម។ សុភារើសចង់សំរាមដាក់ទៅក្នុងផ្ទុងសំរាម។

កូនទារុបអាត្រា

នេះជារដូវក្តៅ ម្តាយទាបានរកឃើញកន្លែងដ៏ល្អសម្រាប់ពងនៅក្រោមដើមឈើជិតស្រះមួយ។ នាងពងបាន៥ ក្លាមនោះនាងក៏កត់សម្គាល់ថា ពងមួយមានរូបរាងខុសពីពងដទៃ។ នាងមានការព្រួយបារម្ភ រង់ចាំរហូតដល់ពងនោះញាស់។ ពេលព្រឹកមួយពងទាំងអស់ចាប់ផ្តើមញាស់ សល់តែពងមួយ ពួកវាស្រែកកេបៗៗ គ្រប់ពងចាប់ផ្តើមមានជីវិតក្លាយជាកូនទា។ កូនទាទាំងអស់នោះ បានរុញក្បាលវាចេញមកក្រៅ ដើម្បីបានឃើញពិភពលោកដ៏ធំធេង។ ម្តាយទានិយាយថា ៖ កូនរបស់ខ្ញុំអីគួរឱ្យស្រឡាញ់ម៉្លេះ! ខ្ញុំជាម្តាយអីក៏សំណាងម៉្លេះ! តើមានរឿងអ្វីចំពោះពងទី៥នេះមិនទាន់

ស្អាតជានិច្ច

ស្អាតជានិច្ច	យើងកុំភ្លេច	ត្រូវសម្អាតកាយ
ទាំងពេលគេង	ពេលញ៉ាំបាយ	សម្អាតកាយមុនទៅសាលា។
សូនរូបដី	ហើយឃ្លាតខ្លី	រុករានម្តងៗ
លាងដៃស្អាត	គ្រប់វេលា	ទើបឈ្មោះថាមានគំរូ។

ចំការបន្លែ

(លំនាំបទមេឃពណ៌ក្រហមផ្កា)

គន់មើលចំការបន្លែ	យើងដាំហើយថែឱ្យវាល្អពិត
ផ្លែអើយៗ ផ្លែល្អប្រណិត	ស្រឡាញ់ពេញចិត្តព្រោះស្នូលទៅឆ្ងាញ់(២ដង)។
ត្រកួនសាលាដាច់ណា	ព្រមទាំងស្ពៃផ្កាត្រឡាចប៉ងប៉ោះ
បន្លែគ្រប់មុខល្អឥតខ្ចោះ	ញ៉ាំទៅគ្មានទាស់ ស្រស់ហើយថ្មីផង(២ដង)។

បណ្តាំអ្នកគ្រូ

(លំនាំបទ អក្ខរក្រមដែលបងសរសេរទៅ)

បណ្តាំដែលអ្នកគ្រូផ្តាំទៅ	ថាឱ្យកូនពៅជម្រាបសួរចាស់ៗ
ម្តេចឡើយក៏ពៅមិនចាំច្បាស់(២ដង)	ភ្លេចអស់សំពះភ្លេចថាអរគុណ
ក្រោយៗ សំពះចាស់ៗ មុន(២ដង)	រួចថាអរគុណមុនទទួលអ្វីៗ
បន្ទុះ ស្តាយណាស់អ្នកគ្រូខំចែកចំណី(២ដង)	ព្រោះតែថ្លាថ្លៃភ្លេចបណ្តាំអ្នកគ្រូ(២ដង)។

នគររាជ

សូមពួកទេព្វា	រក្សាមហាក្សត្រយើង
ឱ្យបានរុងរឿង	ដោយជ័យមង្គល សិរីសួស្តី
យើងខ្ញុំព្រះអង្គ	សូមជ្រកក្រោមម្លប់ ព្រះបារមី
នៃព្រះនរេន្ទ្រ	វង្សក្សត្រាដែលសាងប្រាសាទថ្ម
គ្រប់គ្រងដែនខ្មែរ	បុរាណថ្មើងថ្កាន ។
ប្រាសាទសីលា	កំបាំងកណ្តាលព្រៃ
គួរឱ្យស្រមៃ	នឹកដល់យសសក្តិមហានគរ
ជាតិខ្មែរដូចថ្ម	គង់វង្សនៅល្អវឹងបឹងជំហរ
យើងសង្ឃឹមពរ	ក៏ឲ្យព្រងសំណាងរបស់កម្ពុជា
មហារដ្ឋកើតមាន	យូរអង្វែងហើយ។
គ្រប់វត្តអារាម	ឮតែសូរសព្ទធម៌
សូត្រដោយអំណរ	ព្រឹកគុណពុទ្ធសាសនា
ចូរយើងជាអ្នក	ជឿជាក់ស្មោះស្ម័គ្រតាមបែបដូនតា
គង់តែទេវតា	នឹងជួយជ្រោមជ្រែងផ្គត់ផ្គង់ប្រយោជន៍ឱ្យ
ដល់ប្រទេសខ្មែរ	ជាមហានគរ។

ដើមឈូង

(លំនាំបទ ខ! ផ្កាឈូង)

ឱដើមឈូងៗ តាខ្ញុំគាត់ដាំ ផ្លែខ្លីស្លញ៉ាំ តាខ្ញុំដាំខ្ញុំជួយស្រោចទឹក(២ដង) ។
នៅពេលផ្លែវាធំ ពណ៌វាលឿងទុំ គួរឱ្យចង់ផឹក ហូបនៅថ្មីៗ
មានសេដាតិក្រៃផ្អែមឆ្ងាញ់អស្ចារ្យ(២ដង)។

សត្វទីទុយ

មានសត្វទីទុយមួយក្នែកធំ ស្រែកយំពីលើចុងជ្រៃ ឮសូរសម្រែកសត្វមៀមព្រៃ
ឃ្លាតខ្លីវាយឆ្លើយឆ្លង ទីទុយ ទីទុយ ទីទុយ ទីទុយ។

ជីតាខ្ញុំ

ជីតាខ្ញុំគាត់នៅឯស្រែ អ៊ីយ៉ាអ៊ីយ៉ាយ៉ូ នៅឯស្រែគាត់ចិញ្ចឹមមាន់ អ៊ីយ៉ាអ៊ីយ៉ាយ៉ូ
យំឮតត តតឯណោះ យំឮតត តតឯណោះ ឯណោះក៏តតឯណាៗ ក៏តត តត។

ជីតាខ្ញុំគាត់នៅឯស្រែ អ៊ីយ៉ាអ៊ីយ៉ាយ៉ូ នៅឯស្រែគាត់ចិញ្ចឹមទា អ៊ីយ៉ាអ៊ីយ៉ាយ៉ូ
យំឮកាបកាបឯណោះ យំឮកាបកាបឯណោះ ឯណោះក៏កាប ឯណាៗ ក៏កាប កាប។

ជីតាខ្ញុំគាត់នៅឯស្រែ អ៊ីយ៉ាអ៊ីយ៉ាយ៉ូ នៅឯស្រែគាត់ចិញ្ចឹមគោ អ៊ីយ៉ាអ៊ីយ៉ាយ៉ូ
យំឮម៉ម៉ឯណោះ យំឮម៉ម៉ឯណោះ ឯណោះក៏ម៉ ឯណាៗ ក៏ម៉ម៉។

ជីតាខ្ញុំគាត់នៅឯស្រែ អ៊ីយ៉ាអ៊ីយ៉ាយ៉ូ នៅឯស្រែគាត់ចិញ្ចឹមជ្រូក អ៊ីយ៉ាអ៊ីយ៉ាយ៉ូ
យំឮអ៊ូកអ៊ូកឯណោះ យំឮអ៊ូកអ៊ូកឯណោះ ឯណោះក៏អ៊ូក ឯណាៗ ក៏អ៊ូក អ៊ូក។

កូនមាន់តឿ

កូនមាន់តឿ កន្ទុយរីក ហាមាត់ស្រែក សំឡេងពិរោះណាស់
កាច់រំពៃល្អ ស្លាបក៏ល្អ ជើងដែក៏ស ល្អទាំងខ្លួន។
ណាយ ៗ ៗ ៗ ៗ ៗ ៗ ៗ ៗ ។

មុខរបរភូមិខ្ញុំ

(ខ! ផ្ទៃស្រុកខ្មែរ)

នៅក្នុងភូមិខ្ញុំៗ មានជាងឈូសឆាយ មានស្រីជំទើរលោកអើយអ្នកអើយ
មានស្រីជំទើរ អើអឹងអើយ អង្គុយត្បាញហូល។
មានអ្នកលក់ដូរៗ មានអ្នករកត្រី ជនប្រុស ជនស្រី លោកអើយអ្នកអើយ
ជនប្រុស ជនស្រី អើអឹងអើយ មិនក៏យអត់ឃ្លាន។

គំរូបទៀងគ្នាលេង

(លំនាំបទ អុំទូក)

អើយយើងនាំគ្នាទៅ ឱណានាងណា ទៅជិះទូកលេង(២ដង)
យើងមិនៗ ប្រលែង ឱណានាងណា ខ្លាចទូកយើងលិច(២ដង)។

ពេលសប្បាយ

ពេលសប្បាយ ពេលយើងរីករាយ យើងត្រូវទះដៃ(ទះដៃ២ដង)
ពេលសប្បាយ ពេលយើងរីករាយ យើងត្រូវទះដៃ
យើងទះដៃ មិត្តរាល់គ្នាបើមិនសប្បាយក៏ត្រូវទះដៃ(ទះដៃ២ដង)។

ពេលសប្បាយ	ពេលយើងរីករាយ	យើងត្រូវទះស្មា(ទះស្មា២ដង)
ពេលសប្បាយ	ពេលយើងរីករាយ	យើងត្រូវទះស្មា
យើងទះស្មា	មិត្តរាល់គ្នាបើមិនសប្បាយក៏ត្រូវទះស្មា (ទះស្មា២ដង)។	
ពេលសប្បាយ	ពេលយើងរីករាយ	យើងត្រូវទះក្បាល(ទះក្បាល២ដង)
ពេលសប្បាយ	ពេលយើងរីករាយ	យើងត្រូវទះក្បាល
យើងទះក្បាល	មិត្តរាល់គ្នាបើមិនសប្បាយក៏ត្រូវទះក្បាល(ទះក្បាល២ដង)។	
ពេលសប្បាយ	ពេលយើងរីករាយ	យើងត្រូវគោះជើង(គោះជើង២ដង)
ពេលសប្បាយ	ពេលយើងរីករាយ	យើងត្រូវគោះជើង
យើងគោះជើង	មិត្តរាល់គ្នាបើមិនសប្បាយក៏ត្រូវគោះជើង (គោះជើង២ដង)។	

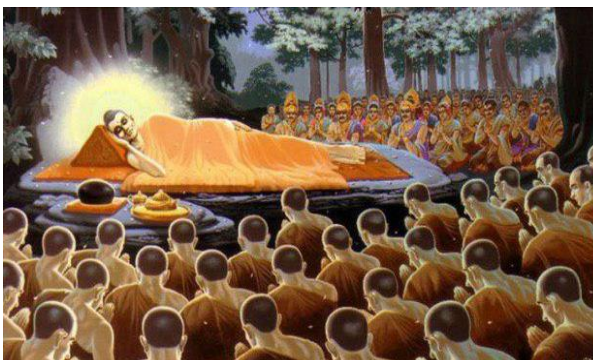
អក្ខរក្រម

(លំនាំបទ តាចាស់ចង់បានប្រពន្ធក្មេង)

ក ខ ខិតខំសំកឹ	គ គា គិ គី គីកូនគីង្គក់
យ យា កុំដេកទ្រមក់	ង ងើបកុំងក់ ក ខ គ យ ង។
ច ចា រាបសារម្យទម	ឆ ឆី សមរម្យ ជ ជួបសំពះ
ឈ ឈប់ ឆាឆៅចាស់ៗ	ញញឹមកុំខ្មាស់ ច ឆ ជ ឈ ញ។
ដ ប៉ ឧ ឈ និង ណ	រីករាយត្រេកអរ ទៅសាលារៀន
ត តាតាមជំបូន្មាន	សង្វាតសូត្ររៀន ត ថ ទ ធន។
ប ផ ព ក និង ម	រីករាយសាទរមិនទាស់ទែងគ្នា
យ រ ល វ សាមគ្គី	ស ហ ឡ អ ជាសាមសិបបីតួ។

២.៣.៣- សម្ភារឧបទេសសម្រាប់មុខវិជ្ជាសិក្សាសង្គម

បុណ្យវិសាខបូជា

ទិវាកុមារអន្តរជាតិ១មិថុនា

បុណ្យឯករាជ្យជាតិ

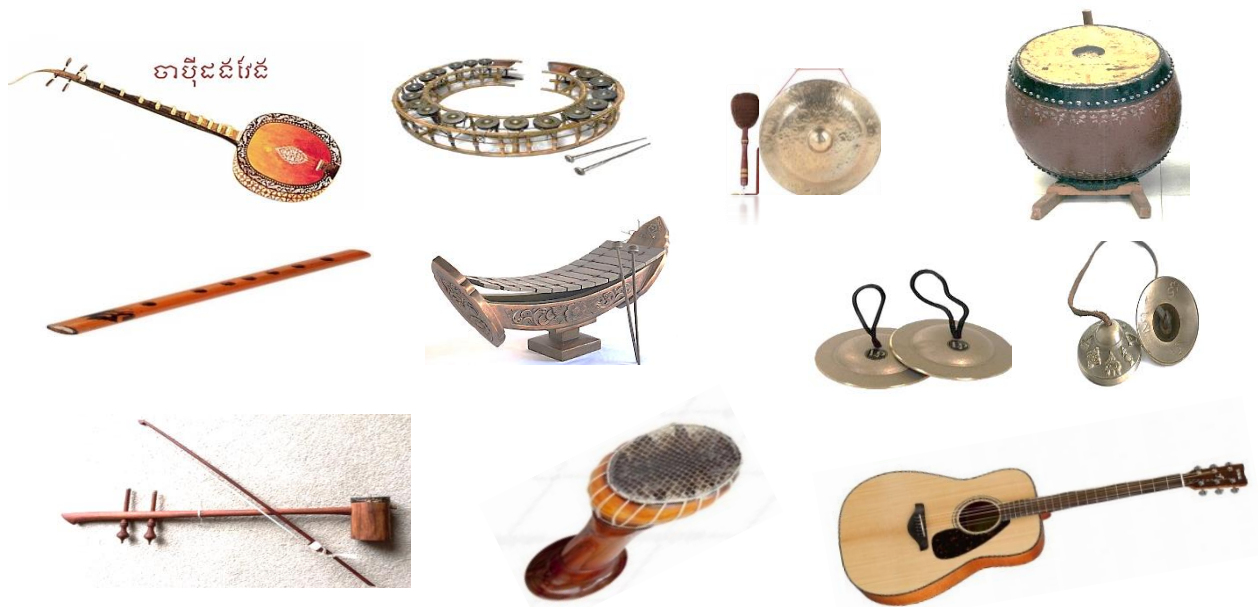
ទាយពីអារម្មណ៍របស់ខ្ញុំ

បុណ្យភ្ជុំបិណ្ឌ

ឧបករណ៍ភ្លេងខ្មែរ

ព្រះបរមរាជវាំង

រូបភាពកុមារដណ្តើមកូនបាល់គ្នាលេង

២.៤- មុខវិជ្ជា៖ មុរេគណិត

២.៤.១- លំនាំនៃការបង្រៀនមុខវិជ្ជាមុរេគណិត

២.៤.១.១- សកម្មភាពបង្រៀន

- បង្ហាញសម្ភារៈម្តងមួយៗ (រូបភាព ឬវត្ថុជាក់ស្តែង) រួចឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ
- បំផុសសំណួរដែលទាក់ទងនឹងមេរៀន ដើម្បីឱ្យកុមារប៉ាន់ស្មានពីអ្វីដែលនឹងត្រូវធ្វើ
- រៀបចំកុមារជាក្រុមតូច ឬក្រុមធំ ធ្វើការណែនាំពីរបៀបអនុវត្ត និងចែកសម្ភារៈ
- កុមារចាប់ផ្តើមអនុវត្តដោយផ្ទាល់ (វិះគិត បញ្ចេញមតិ វិភាគរៀបចំ និងដាក់សញ្ញាតាង)
- សម្របសម្រួលដោយបំផុសគំនិត ដើម្បីជំរុញ និងលើកទឹកចិត្តឱ្យកុមារអនុវត្តបានល្អ
- ក្រុមធ្វើការបង្ហាញលទ្ធផលពិភាក្សា ឬដែលបានអនុវត្ត
- នាំកុមារផ្ទៀងផ្ទាត់ និងវាយតម្លៃលទ្ធផល
- បំផុសរកចំណងជើងតាមមេរៀននីមួយៗ។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** លំនាំនៃការបង្រៀននេះ ត្រូវបត់បែនទៅតាមខ្លឹមសារសកម្មភាពនីមួយៗ។

២.៤.១.២- ឧទាហរណ៍

តម្រៀមវត្ថុតូចៗ លើលេខ ១ ដល់៣

- បង្ហាញសម្ភារៈម្តងមួយៗរួចឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះដូចជា សំបកងាវ ផ្ទាំងលេខ១ ផ្ទាំងលេខ២ និងផ្ទាំងលេខ
- យើងមានសម្ភារៈទាំងអស់នេះ តើកូនអាចលេងយ៉ាងដូចម្តេច?
- ចែកកុមារជាក្រុម និងធ្វើការណែនាំកុមារពីរបៀបលេង (ឱ្យកុមាររើសសំបកងាវតូចៗ មកតម្រៀបលើផ្ទាំងលេខ១ ផ្ទាំងលេខ២ និងផ្ទាំងលេខ៣)

- ចែកសម្ភារៈដល់ក្រុមកុមារនីមួយៗ
- កុមារអនុវត្តតាមក្រុម
- សម្របសម្រួល ជួយបំផុសគំនិត និងធ្វើការលើកទឹកចិត្តដល់កុមារក្នុងពេលកំពុងអនុវត្ត
- ក្រុមកុមារនីមួយៗ ឡើងបង្ហាញលទ្ធផល
- ក្រុមកុមារដទៃទៀតចូលរួមក្នុងការផ្ទៀងផ្ទាត់ និង ផ្តល់យោបល់ទៅលើលទ្ធផលនោះ
- អម្បាញ់មិញ តើកូនៗបានធ្វើអ្វីខ្លះ?

២.៤.២- អត្ថបទនៃមុខវិជ្ជាបុរេគណិត

២.៤.២.១- សម្គាល់

ចំនួន ចំណុច និងលេខពី១ ដល់៥

- នាំកុមាររាប់ចំនួនពី ១ ដល់ ៥ ដូចជា ម្រាមដៃ សម្ភារៈផ្សេងៗ ដែលមានក្នុងថ្នាក់រៀន
- បង្ហាញប័ណ្ណ ចំនួនរូបភាពពី ១ ដល់ ៥ ឱ្យកុមាររាប់ និងបិទលើក្តារខៀន
- បង្ហាញប័ណ្ណ ចំនួនចំណុចពី ១ ដល់ ៥ ឱ្យកុមាររាប់ និងបិទលើក្តារខៀន
- បង្ហាញប័ណ្ណលេខពី ១ ដល់ ៥ ឱ្យកុមាររាប់ និងបិទលើក្តារខៀន
- នាំកុមាររាប់ ចំនួនរូបភាព ចំនួនចំណុច និងលេខសាឡើងវិញម្តងមួយៗ។

រាងធរណីមាត្រ (រង្វង់ និងត្រីកោណ)

- បំផុសកុមារឱ្យប្រាប់ឈ្មោះរូបភាព និងរាងធរណីមាត្រម្តងមួយៗ
- ប្រាប់ឈ្មោះរាងធរណីមាត្រម្តងមួយៗ
- បង្ហាញរង្វង់ដែលកាត់រួចឱ្យកុមារសង្កេត និងយកចង្កុលដៃបង្អួសតាមគែមជុំវិញរង្វង់(រង្វង់ពុំមានជ្រុងទេ)
- បង្ហាញរាងរង្វង់ មានពណ៌ខុសគ្នា តូច ធំ ឱ្យកុមារសង្កេត និងប្រាប់ឈ្មោះរាងទាំងនោះឡើងវិញ
- បំផុសកុមារឱ្យប្រាប់ឈ្មោះរូបភាព និងរាងធរណីមាត្រម្តងមួយៗ
- ប្រាប់ឈ្មោះរាងធរណីមាត្រម្តងមួយៗ
- បង្ហាញត្រីកោណដែលកាត់រួចឱ្យកុមារសង្កេត និងយកចង្កុលដៃបង្អួសតាមគែមជុំវិញត្រីកោណ(ត្រីកោណមានជ្រុង៣)
- បង្ហាញរាងត្រីកោណ មានពណ៌ខុសគ្នា ធំ តូចឱ្យកុមារសង្កេត និងបំផុសការប្រាប់ឈ្មោះរាងទាំងនោះឡើងវិញ
- បំផុសកុមារស្វែងរកវត្ថុផ្សេងៗ នៅជុំវិញខ្លួនដែលមានរាងដូចរង្វង់ និងត្រីកោណ។

✚ បញ្ជាក់ ៖

- ចំពោះរាងធរណីមាត្រយើងប្រើពាក្យ « រង្វង់ » រីឯវត្ថុ និងផ្ទៃឈើហៅថា « រាងមូល »
- មេរៀនទាក់ទងនឹងការស្គាល់រាងផ្សេងៗទៀត ត្រូវអាចអនុវត្តរបៀបបង្រៀនដូចដែលបានសរសេរខាងលើ។

ពណ៌ (ក្រហម លឿង ខៀវ និងបៃតង)

- បំផុសកុមារឱ្យប្រាប់ពណ៌សម្លៀកបំពាក់របស់មិត្តភក្តិ ឬពណ៌ផ្សេងៗដែលមានក្នុងថ្នាក់
- បង្ហាញរូបភាពឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ និងពណ៌(ក្រហម លឿង ខៀវ និងបៃតង)
- បង្ហាញក្រដាសពណ៌ក្រហម លឿង ខៀវ និងបៃតង ម្តងមួយៗ ឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះពណ៌
- ឱ្យកុមាររកឈ្មោះបន្ថែម ផ្ទៃឈើ ផ្កា ឬវត្ថុផ្សេងៗ ដែលមានពណ៌ក្រហម លឿង ខៀវ និងបៃតង
- ឱ្យកុមាររៀបរូបភាពដាក់តាមពណ៌ដែលដូចគ្នា។

ថ្ងៃម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងថ្ងៃស្អែក

- សួរកុមារដោយប្រើតារាងថ្ងៃប្រចាំសប្តាហ៍ដូចជា៖តើថ្ងៃនេះជាថ្ងៃអ្វី?តើថ្ងៃនេះកូនបានធ្វើអ្វីខ្លះ?តើម្សិលមិញជាថ្ងៃអ្វី? តើថ្ងៃម្សិលមិញ កូនមករៀនដែរឬទេ? តើថ្ងៃម្សិលមិញ កូនបានធ្វើអ្វីខ្លះ? តើថ្ងៃស្អែកជាថ្ងៃអ្វី?
- តើថ្ងៃស្អែក កូននឹងមករៀនដែរឬទេ? តើថ្ងៃស្អែក កូននឹងធ្វើអ្វីខ្លះ?
- ឱកុមារ ២ ឬ ៣នាក់ និយាយពីសកម្មភាពដែលខ្លួនបានធ្វើពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងសម្រាប់ថ្ងៃស្អែក
- ឱកុមារចាប់ក្រុម ៣នាក់ៗឈរទន្ទឹមគ្នា ឬបង្កើតជារង្វង់តាមក្រុមតូចៗ ដោយអ្នកទី១ត្រូវនិយាយពីសកម្មភាពផ្ទាល់ខ្លួនមួយដែលបានធ្វើពីម្សិលមិញ អ្នកទី២ ត្រូវនិយាយពីសកម្មភាពផ្ទាល់ខ្លួនមួយដែលកំពុងធ្វើនៅថ្ងៃនេះ អ្នកទី៣ ត្រូវនិយាយពីសកម្មភាពផ្ទាល់ខ្លួនមួយដែលនឹងត្រូវធ្វើសម្រាប់ថ្ងៃស្អែក
- ជ្រើសរើសកុមារ២ ឬ ៣ក្រុម ដើម្បីឡើងមកនិយាយប្រាប់កុមារទាំងអស់ពីសកម្មភាពដែលពួកគេបានប្រាប់គ្នាក្នុងក្រុម។

ខាងលើ និងខាងក្រោម

- ដាក់វត្ថុមួយនៅលើកៅអី និងវត្ថុមួយផ្សេងទៀតនៅក្រោមកៅអីឱកុមារប្រាប់ពីទីតាំងវត្ថុនោះ
- ឱកុមារម្នាក់យកខ្មៅដៃដាក់នៅខាងលើសៀវភៅ និងកុមារម្នាក់ទៀតដាក់បន្ទាត់នៅខាងក្រោមសៀវភៅ រួចសួរកុមារពីទីតាំងវត្ថុ
- ឱកុមារចង្អុល និងរៀបរាប់ពីអ្វីដែលនៅខាងលើ និងអ្វីដែលនៅខាងក្រោម នៅជុំវិញខ្លួនគេ
- បង្ហាញរូបភាពមួយដែលមានវត្ថុ ឬសត្វផ្សេងៗនៅខាងលើ និងនៅខាងក្រោមឱកុមាររៀបរាប់។

ប្រៀបធៀបចំនួនស្មើគ្នា តិចជាង ច្រើនជាង ក្នុងចំនួនពី ១ ដល់ ៥

- លើកទី១ ឱកុមារឈរជាពីរជួរដែលមានចំនួនស្មើគ្នា រួចឱកុមារប្រៀបធៀប និងលើកទី២ ឱកុមារឈរជាពីរជួរដែលមានចំនួនតិចជាង ច្រើនជាង រួចឱកុមារប្រៀបធៀប
- បង្ហាញដបដែលមានបិទលេខនិងចំនួនចំណុចពី១ ដល់៥ មិនតាមលំដាប់រួចនាំកុមាររាប់ និងប្រាប់ចំនួនទាំងនោះម្តងមួយដបៗ
- ចែកដបទឹកសុទ្ធដែលមានបិទចំនួនចំណុចក្នុងមួយក្រុមៗ ចំនួន ៥ដប និងគ្រាប់ក្រូសចំនួន ១៥គ្រាប់
- កុមារក្នុងក្រុមនីមួយៗ យកគ្រាប់ក្រូសដាក់ក្នុងដបតាមចំនួនចំណុចដែលមានបិទនៅលើដប
- បន្ទាប់មក គឺតម្រៀបដបតាមលំដាប់ចំនួនពីតិចទៅច្រើន និងពីច្រើនមកតិចវិញ និងផ្ទៀងផ្ទាត់ក្រុមធំ
- នាំកុមារទាំងអស់ប្រៀបធៀបចំនួនគ្រាប់ក្រូសក្នុងដប ម្តងពីរដបៗ តាមការកំណត់របស់គ្រូ (ស្មើគ្នា តិចជាង និងច្រើនជាង)។

✚ បញ្ជាក់ ៖ រាល់ពេលប្រៀបធៀប គ្រូនាំកុមារធ្វើការបញ្ជាក់ចំនួនតិចជាង ច្រើនជាង និងចំនួនស្មើគ្នា។

ធ្ងន់ និងស្រាល

- ឱកុមារប៉ាន់ស្មាន រួចលើកទម្ងន់នៃវត្ថុ២ ដែលមានទម្ងន់ខុសគ្នា ដោយឱកុមារបញ្ជាក់ពាក្យ ធ្ងន់ ស្រាល ដូចជា ៖ សៀវភៅ២ក្បាល តុនិងកៅអី ថ្ម១ដុំនិងគ្រាប់ក្រូស១ដុំ កុមារធាត់និងកុមារស្នម ប្រើប្រអប់ចំនួន២ (ប្រអប់ទី១មានដាក់ដុំវត្ថុ និងប្រអប់ទី២ទទេ) ជាដើម
- ឱកុមារឡើងមកលើកវត្ថុទាំងនោះម្តងមួយៗ និងប្រាប់ពីទម្ងន់ ធ្ងន់ ស្រាល ធ្វើយ៉ាងណាឱកុមារបានចូលរួមលើកទាំងអស់គ្នា
- ចែកកុមារជា ២ក្រុម ក្រុមទី១ រើសវត្ថុធ្ងន់ ក្រុមទី២ រើសវត្ថុស្រាល
- កុមារអនុវត្តដោយប្រើប្រាស់សម្ភារៈខាងលើ និងបង្ហាញពីអំណះអំណាង។

រៀបរៀប ឆ្លងជាន និងស្រាលជាន

- បង្ហាញចង់ខ្សាច់២ប៉ុនគ្នា ចង់ខ្សាច់បិទស្លាកលេខ១មានខ្សាច់ពេញចង់(ឆ្លង) និងចង់ខ្សាច់បិទស្លាកលេខ២មានខ្សាច់តិចជាង(ស្រាល) រួមទាំងប័ណ្ណលេខ១ និងប័ណ្ណលេខ២ ស្មើនឹងចំនួនកុមារ
- នាំកុមារឈរជារង្វង់ហុចចង់ខ្សាច់បន្តគ្នា ដោយចាប់ផ្តើមពីចង់ខ្សាច់លេខ១មុន បន្ទាប់មកចង់ខ្សាច់លេខ២ទុកពេលឱ្យកុមារម្នាក់ៗ កំណត់ចំណាំលេខសម្គាល់ចង់ខ្សាច់ និងទម្ងន់របស់ចង់នីមួយៗ មុននឹងហុចបន្ត
- ឱ្យកុមារយកប័ណ្ណលេខនៅលើតុគ្រូ ទៅបិទក្នុងតារាងលើក្តារខៀនដែលបញ្ជាក់ពីទម្ងន់ឆ្លងជាង ស្រាលជាង (គ្រូអាចប្រើសញ្ញាតាងផ្សេងៗ ដែលតាងឱ្យទម្ងន់ឆ្លងជាង និងស្រាលជាង ក្នុងតារាងនៅលើក្តារខៀន)។
- ✚ **បញ្ជាក់ ៖** ក្នុងករណីកុមារមានចំនួនច្រើន គ្រូបែងចែកកុមារជា ២ ឬ៣ក្រុម។ ចំពោះសម្ភារៈសម្រាប់ធ្វើការរៀបរៀប គ្រូអាចច្នៃប្រឌិតឱ្យមានភាពសំបូរបែបសម្រាប់កុមារលេង។

ខ្ពស់ និងទាប

- ឱ្យកុមារពីរនាក់ឡើងមកឈរមុខក្តារខៀន កុមារដទៃទៀតប៉ាន់ស្មានកម្ពស់ រួចវាស់កម្ពស់កុមារទាំងពីរដោយគូសក្រិតនៅលើជញ្ជាំង
- ឱ្យកុមារចាប់ដៃគូពីរនាក់ វាស់កម្ពស់ដោយខ្លួនឯង រួចប្រាប់ចម្លើយម្នាក់ណាខ្ពស់ និងម្នាក់ណាទាប
- ឱ្យកុមាររកវត្ថុជុំវិញខ្លួនដែលខ្ពស់ជាង និងទាបជាង។ ឧទាហរណ៍ ៖ តុខ្ពស់ជាងកៅអី ទូខ្ពស់ជាងតុ ...។
- ✚ **បញ្ជាក់ ៖** ការវាស់កម្ពស់ ខ្ពស់ និងទាប អាចប្រើរបៀបផ្សេងៗដូចជា ការឈរក្រិតកម្ពស់ដោយការគូសគំនូសនៅលើជញ្ជាំង យកខ្សែវាស់ ការក្រិតនៅនឹងផ្ទៃដេករាបស្មើ ជាដើម។

ច្រើន និងតិច

- បង្ហាញសម្ភារៈឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ
- ដាក់ខ្សាច់ឱ្យស្ទើរស្មើមាត់បាន ១បានទាប និង១បានចម្លើ៖ ឱ្យកុមារប៉ាន់ស្មាន តើខ្សាច់បានមួយណាមានច្រើនជាង?
- ឱ្យកុមារ ២នាក់ កាន់ស្លាបព្រាប៉ុនគ្នា និងជួសខ្សាច់មិនឱ្យកំពប់ ដោយម្នាក់ជួសខ្សាច់វាល់ចេញពីបានទាបដាក់លើក្រដាសស និងប្រាប់ចំនួនស្លាបព្រាខ្សាច់ ឯកុមារម្នាក់ទៀតជួសខ្សាច់វាល់ចេញពីបានចម្លើ៖ដាក់លើក្រដាស និងប្រាប់ចំនួនស្លាបព្រាខ្សាច់
- នាំកុមារសង្កេតពិនិត្យខ្សាច់លើក្រដាសសដែលជួសចេញពីបានទាប ឧទាហរណ៍ ៖ មានចំនួន ១៣ស្លាបព្រា និងសង្កេតពិនិត្យខ្សាច់លើក្រដាសសដែលជួសចេញពីបានចម្លើ៖ ឧទាហរណ៍ ៖ មានចំនួន២០ស្លាបព្រារួចនាំកុមារទាញការសន្និដ្ឋានលើបញ្ញត្តិច្រើន និងតិច
- ឱ្យកុមាររកចំណុះតិច ច្រើននៃទឹក ឬវត្ថុតូចៗផ្សេងទៀតដូចជា អំបិល ស្រូវ ល្ង អង្ករ ជាដើម និងធ្វើអំណះអំណាង។

ពេញ និងកន្លះ

- បង្ហាញសម្ភារៈ និងឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ (ទឹកចំនួន២ដប មួយមានទឹកពេញ និងមួយទៀតមានទឹកកន្លះ ពែងទឹក ដបទឹកទេ ទឹកមួយធុង និងខ្នាតបន្ទះក្រដាសសម្រាប់វាស់ទឹកពេញ ...)
- នាំកុមារសង្កេត និងវាស់កម្រិតដបទឹកទាំង២(ពេញ និងកន្លះ)
- ណែនាំកុមារឱ្យធ្វើការងារក្រុមដើម្បីបានទឹកពេញ និងទឹកកន្លះ ដោយប្រើប្រាស់មធ្យោបាយផ្សេងៗ
- ចែកសម្ភារៈឱ្យកុមារតាមក្រុមអនុវត្ត និងបង្ហាញពីអំណះអំណាង។
- ✚ **បញ្ជាក់៖** ក្រដាសដែលជាខ្នាតកន្លះ គឺត្រូវវាស់ខ្នាតដបពេញរួចបត់ជាពីរកខ្នាតកន្លះ និងគូសចំណាំលើដប។

ខាងឆ្វេង និងខាងស្តាំ

- ឱ្យកុមារលើកដៃទាំងពីរឡើងលើរួចដាក់ចុះ បន្ទាប់មកឱ្យកុមារលើកដៃស្តាំឡើងរួចដាក់ចុះ បន្ទាប់មកទៀតឱ្យកុមារលើកដៃឆ្វេងឡើងរួចដាក់ចុះ
- ឱ្យកុមារម្នាក់មកឈរជាគោល ឱ្យកុមារម្នាក់ទៀតមកឈរនៅខាងឆ្វេងកុមារនោះ និងឱ្យកុមារម្នាក់ទៀតមកឈរនៅខាងស្តាំកុមារនោះ
- ឱ្យកុមាររកអ្វីៗដែលស្ថិតនៅផ្នែកខាងឆ្វេង និងផ្នែកខាងស្តាំនៃវត្ថុណាមួយ ដោយកំណត់វត្ថុនោះជាគោលនៅក្នុងបរិស្ថានថ្នាក់រៀន
- បង្ហាញរូបភាពមួយឱ្យកុមារប្រាប់ពីទីតាំងនៃរូបភាពនោះ «ដោយប្រើពាក្យខាងឆ្វេង ឬខាងស្តាំ ដោយជៀបទៅនឹងទីតាំងគោលមួយ »។

ថែទាំ និងខ្លី

- បង្ហាញស្លាបព្រាចំនួនពីរឱ្យកុមារធ្វើការប្រៀបធៀបថា «តើស្លាបព្រាទាំងពីរនេះ មានអ្វីដែលខុសប្លែកពីគ្នា?»
- កុមារសង្កេត និងប្រាប់ពីភាពប្លែកគ្នារវាងរូបទាំងពីរ គឺមានពាក្យវែង និងខ្លី
- សួរកុមារថា «តើធ្វើដូចម្តេចទើបដឹងថាស្លាបព្រាមួយណាវែង និងមួយណាខ្លី?»
- កុមារឡើងបង្ហាញពីហេតុផលដែលបញ្ជាក់ឱ្យចម្លើយរបស់ខ្លួនបានត្រឹមត្រូវ (ចម្លើយ៖ ដាក់ដងវាឱ្យស្មើគ្នាដោយផ្អែកចុះ ឬដាក់បញ្ឈរ គេនឹងរកឃើញដោយងាយ)
- នាំកុមារវាស់ស្លាបព្រា វែង ខ្លី ដោយប្រើខ្នាតជាបន្ទះក្រដាសតូចវែង ឬខ្សែ... ដើម្បីកំណត់បញ្ញត្តិ វែង ខ្លី (ក្នុងពេលកំណត់បញ្ញត្តិវែង ខ្លី គឺប្រើខ្នាតវាស់ផ្នែក)
- ឱ្យកុមារធ្វើការប្រៀបធៀបក្នុងក្រុមដោយប្រើវត្ថុដូចជា ខ្មៅដៃ ប៊ិក បន្ទាត់ ជ័រលុប ខ្សែ... ជាដើម។

២.៤.២.២- ស្វែងរក

តម្រៀមឈ្មោះថ្ងៃក្នុងសប្តាហ៍តាមលំដាប់

❖ របៀបលេង ៖

- បិទបង្ហាញតារាងឈ្មោះថ្ងៃក្នុងសប្តាហ៍នៅលើក្តារខៀន
- ចែកកុមារជាក្រុមតូច និងបង្ហាញប័ណ្ណឈ្មោះថ្ងៃទាំង៧មិនតាមលំដាប់ និងតារាងដែលមិនមានឈ្មោះថ្ងៃ
- កុមាររៀបប័ណ្ណឈ្មោះថ្ងៃទាំង៧ តាមលំដាប់នៅលើតារាង
- ក្រុមណារៀបហើយមុនគេត្រូវទះដៃជាសញ្ញា
- ក្រុមនីមួយៗ ធ្វើការរាប់ឈ្មោះថ្ងៃដែលបានរៀបរួច ដោយធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់ជាមួយនឹងក្រុមផ្សេងទៀត
- ក្រុមនីមួយៗ រាប់ចំនួនថ្ងៃឡើងវិញ និងរាប់ថយក្រោយមកវិញម្តងមួយក្រុមៗ។

🚦 បញ្ជាក់៖

- មេរៀនទាក់ទងនឹងការរៀបតាមលំដាប់ដែលមាននៅក្នុងខែផ្សេងៗទៀត
- ត្រូវអនុវត្តរបៀបលេង ដូចដែល បានសរសេរខាងលើ។

ការបន្ថែម និងបន្ថយចំនួនពី១ ដល់៣

❖ របៀបលេង ៖

- កុមាររាប់ម្រាមដៃរបស់ខ្លួនពី១ ដល់៣ ដោយចាប់ផ្តើមពីម្រាមដៃ១ និងបន្ថែមម្រាមដៃម្តងៗរហូតគ្រប់ចំនួនម្រាមដៃ៣
- កុមាររាប់គ្រាប់ក្រូសបន្ថែមម្តងៗគ្រាប់ រហូតគ្រប់ចំនួន ៣គ្រាប់

- ចាប់យកគ្រាប់ក្រូសចំនួន១ ដាក់លើតុឱ្យកុមារសង្កេត បន្ទាប់មកចាប់យកគ្រាប់ក្រូសចំនួន១បន្ថែមទៀតនិង
 - សួរកុមារ៖ តើគ្រាប់ក្រូសដែលមាននៅទីនេះមានចំនួនប៉ុន្មាន ?
 - កុមារសង្កេត និងពោលថា៖ ពីដំបូងមានចំនួន១ រួចដាក់បន្ថែមចំនួន១ទៀត ទាំងអស់មានចំនួន២
 - បង្ហាញគ្រាប់ក្រូសចំនួន៣ បន្ទាប់មកគ្រូឱ្យកុមារសង្កេតក្នុងប្រអប់ដៃទាំងពីរបស់ខ្លួន
 - ចាប់ផ្តើមយកគ្រាប់ក្រូសទាំង៣ មកក្តោបក្នុងប្រអប់ដៃទាំងពីរ រួចក្រឡេកចុះឡើង។ បន្ទាប់មកគ្រូរំលែកគ្រាប់ក្រូសក្នុងប្រអប់ដៃរបស់ខ្លួនជាពីរចំណែកដោយប្រអប់ដៃខាងស្តាំក្តាប់ និងប្រអប់ដៃខាងឆ្វេងលាឱ្យកុមារបានឃើញរួចសួរកុមារថា ៖ តើនៅក្នុងប្រអប់ដៃដែលបានក្តាប់នេះមានគ្រាប់ក្រូសចំនួនប៉ុន្មាន ?
 - លេងរបៀបនេះសាចុះសាឡើងដោយផ្លាស់ប្តូរចំនួនគ្រាប់ក្រូសក្នុងប្រអប់ដៃ។
- ✚ **បញ្ជាក់ ៖** មេរៀនទាក់ទងបន្ថែម និងបន្ថយ ដែលមាននៅក្នុងខែផ្សេងៗទៀត ត្រូវអនុវត្តរបៀបលេងដូចដែលបានសរសេរខាងលើ។

ផ្ដុំចំនួនរូបភាពទៅនឹងចំនួនចំណុចពី១ ដល់៥

❖ របៀបលេង ៖

- កុមាររាប់ម្រាមដៃជាមុន ឬរាប់សម្ភារៈក្នុងថ្នាក់រៀនពីចំនួន១ ដល់៥
- បង្ហាញសម្ភារៈឱ្យកុមារប្រាប់ពីចំនួនរូបភាព និងចំនួនចំណុចដែលបានកាត់ផ្តាច់ចេញពីគ្នា
- ចែកសម្ភារៈឱ្យកុមារផ្ដុំចូលគ្នារវាងចំនួនរូបភាពឱ្យត្រូវនឹងចំនួនចំណុចរួចឱ្យកុមាររាប់ចំនួនរូបភាពស្មើនឹងចំនួនចំណុច។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** មេរៀនទាក់ទងនឹងការផ្ដុំចំនួនរូបភាពទៅនឹងចំនួនចំណុច ដែលមាននៅក្នុងខែផ្សេងៗទៀតត្រូវអនុវត្តរបៀបលេងដូចដែលបានសរសេរដូចខាងលើ។

ចាប់គូរពងឈើមាត្រ (ទ្វេដ ត្រីកោណ ការេ បតុកោណកែង)

❖ របៀបលេង ៖

- បង្ហាញប័ណ្ណទាំង៨គូដល់កុមារ ប័ណ្ណរាងរង្វង់១គូ ចតុកោណកែង១គូ ត្រីកោណ១គូ និងការេ១គូ
- ច្របល់ប័ណ្ណហើយដាក់វានៅលើតុផ្តាច់មុខចុះក្រោម និងរៀបជាជួរដេក
- អ្នកលេងត្រូវប៉ារវែកអ្នកឈ្នះដើម្បីបើកប័ណ្ណមុនគេ។ អ្នកលេងបន្ទាប់គឺអ្នកដែលនៅខាងស្តាំនៃអ្នកទីមួយ និងអ្នកបន្តបន្ទាប់គ្នា។ អ្នកដែលត្រូវវេន ត្រូវបើកប័ណ្ណចំនួន២សន្លឹកក្នុងពេលតែមួយ រួចផ្ដុំផ្ទុំរូបក្នុងប័ណ្ណទាំងពីរបើមានរូបដូចគ្នានោះកុមារត្រូវដករក្សាទុកជាប័ណ្ណរបស់ខ្លួន រួចបន្តបើកប័ណ្ណចំនួន២ទៀតនិងផ្ទៀងផ្ទាត់ដូចមុនប្រសិនបើមានរូបក្នុងប័ណ្ណទាំង២មិនដូចគ្នាត្រូវផ្តាច់វិញនៅកន្លែងដដែល។ បន្តវេនឱ្យអ្នកលេងបន្ទាប់គឺអ្នកលេងនៅខាងស្តាំដែរ។ វិធីនេះ គឺដើម្បីចងចាំថាប័ណ្ណនោះមានរូបអ្វី។
- កុមារអនុវត្តតាមក្រុម និងធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់ រាប់ប័ណ្ណដែលទទួលបាន។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** ក្នុងខែផ្សេងៗទៀត មេរៀនទាក់ទងនឹងល្បែងនេះត្រូវអនុវត្តរបៀបលេងដូចការសរសេរខាងលើគ្រាន់តែខុសចំណងជើង និងសម្ភារៈ។

បំពេញលេខតាមចន្លោះពី ១ ដល់ ១០

❖ របៀបលេង ៖

- បង្ហាញបន្ទះលេខដែលមានលេខមិនពេញលេញ ឬមិនតាមលំដាប់ និងប័ណ្ណលេខ
 - ឱ្យកុមាររៀបលេខបំពេញក្នុងប្រអប់ដៃដែលមិនមានលេខឱ្យត្រូវតាមលំដាប់ពី១ ដល់១០ រួចនាំកុមារផ្ទៀងផ្ទាត់។
- ✚ **បញ្ជាក់ ៖** មេរៀនទាក់ទងនឹងការបំពេញលេខតាមចន្លោះ ដែលមាននៅក្នុងខែផ្សេងៗទៀត ត្រូវអនុវត្តរបៀបលេងដូចដែលបានសរសេរខាងលើដោយគ្រាន់តែធ្វើការផ្លាស់ប្តូរចន្លោះលេខអាស្រ័យតាមការច្នៃប្រឌិត។

បង្កើតសំណុំចំនួនតូចៗ ពី១ ដល់១០

❖ របៀបលេង ៖

- បង្ហាញប័ណ្ណចំណុចដែលមានចំនួនពី១ ដល់១០(ប័ណ្ណចំណុច១ ប័ណ្ណចំណុច២ ប័ណ្ណចំណុច៣ ដល់ ប័ណ្ណចំណុច១០)ឱ្យកុមារសង្កេត និងរាប់ចំនួននៅក្នុងប័ណ្ណនោះម្តងម្តាយ។
- ចែកកុមារជាក្រុមតូចៗ និងដាក់គ្រាប់ក្រូសចំណុចរង្វង់កុមារចំនួន ១០គ្រាប់
- ប្រសិនបើគ្រូលើកប័ណ្ណដែលមានចំនួនចំណុច២ កុមារចាប់ផ្តើមគ្រាប់ក្រូស២ៗឱ្យអស់ គ្រូសួរ ៖ តើកូនចាប់ផ្តើមគ្រាប់ក្រូស២ៗ បានប៉ុន្មានកញ្ចប់? កុមារឆ្លើយថា ៖ គ្រាប់ក្រូសផ្គុំគ្នាចំនួន២ៗ បាន៥កញ្ចប់។ គ្រូបន្តលើក ប័ណ្ណដែលមានចំនួនចំណុច៣ កុមារចាប់ផ្តើមគ្រាប់ក្រូស៣ៗឱ្យអស់ គ្រូសួរ ៖ តើកូនចាប់ផ្តើមគ្រាប់ក្រូស៣ៗ បានប៉ុន្មានកញ្ចប់? កុមារឆ្លើយថា ៖ គ្រាប់ក្រូសផ្គុំគ្នាចំនួន៣ៗ បាន៣កញ្ចប់ និង១កញ្ចប់ទៀតមានក្រូសតែ ១គ្រាប់។
- នាំកុមារលេងរបៀបនេះដោយចាប់ផ្តើមពីប័ណ្ណចំណុច១ រហូតដល់ប័ណ្ណចំណុច១០
- ឱ្យកុមាររាប់ចំនួនរាល់ពេលធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** មេរៀនទាក់ទងនឹងការលេងល្បែងបង្កើតសំណុំ ដែលមាននៅក្នុងខែផ្សេងៗទៀត ត្រូវអនុវត្តរបៀបលេងដូចដែលបានសរសេរខាងលើ។

ផ្គុំដូមីណូពី១ ដល់១០

❖ របៀបលេង ៖

- កុមាររាប់ចំនួនម្រាមដៃពី១ ដល់១០ និងរាប់ចំនួនក្រោយមកវិញ
- បង្ហាញប័ណ្ណដូមីណូដែលបានកាត់ផ្តាច់ពីគ្នាឱ្យកុមារប្រាប់ចំនួនដែលមាននៅក្នុងប័ណ្ណនីមួយៗ
- កុមារអនុវត្តដោយផ្អែកបំណែកគ្រាប់ដូមីណូតាមលេខដែលគ្រូបានបង្ហាញនៅលើក្តារខៀន
- កុមារផ្ទៀងផ្ទាត់ចំនួនដែលមាននៅក្នុងបំណែកទី១ និងបំណែកទី២ ឱ្យស្មើនឹងលេខដែលគ្រូបានបង្ហាញ។

ផ្គុំផ្ទុះចំនួនរូបភាពនៅនឹងចំនួនចំណុច និងលេខ ពី១ ដល់១០

❖ របៀបលេង ៖

- កុមាររាប់ចំនួនម្រាមដៃទាំងសងខាង
- បង្ហាញប័ណ្ណរូបភាព ប័ណ្ណចំនួនចំណុច ប័ណ្ណលេខ ដែលមានចំនួន និងលេខស្មើគ្នាចាប់ពី១ដល់១០ឱ្យកុមារប្រាប់ចំនួនរូបភាព ចំនួនចំណុច និងលេខក្នុងប័ណ្ណនោះ
- កុមារផ្គុំផ្ទុះប័ណ្ណរូបភាព និងប័ណ្ណចំនួនចំណុច ទៅនឹងប័ណ្ណលេខឱ្យត្រូវគ្នា។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** មេរៀនទាក់ទងនឹងការលេងល្បែងផ្គុំផ្ទុះនេះ ដែលមាននៅក្នុងខែផ្សេងៗទៀត ត្រូវអនុវត្តរបៀបលេងដូចដែលបានសរសេរខាងលើ។

ចំណាត់ថ្នាក់ក្រុមផ្លែឈើតាមពណ៌ និងទំហំ

❖ របៀបលេង ៖

- បង្ហាញប័ណ្ណរូបផ្លែឈើម្តងម្តាយ។ ឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ ពណ៌ និងទំហំ
- ណែនាំឱ្យកុមាររៀបចំផ្លែឈើទាំងនោះទៅតាមប្រភេទរបស់វា (តាមពណ៌ និងទំហំ)
- កុមារពិភាក្សាគ្នាតាមក្រុម និងរៀបចំប័ណ្ណរូបភាពផ្លែឈើដាក់ជាក្រុម ទៅតាមប្រភេទដែលដូចគ្នា
- លើកទី១ ឱ្យកុមាររៀបផ្លែឈើតាមពណ៌ និងលើកទី២ ឱ្យកុមាររៀបផ្លែឈើតាមទំហំ។

គូសគ្នាបំពេញដូចគ្នា

❖ របៀបលេង ៖

- បង្ហាញផ្ទាំងរូបភាពដែលចែកចេញជាពីរផ្នែក (ផ្នែករូបភាព និងផ្នែកពណ៌)

- កុមារសង្គេតរូបភាព និងពណ៌ដែលមាននៅក្នុងផ្នែកនីមួយៗ
- កុមារគូសភ្ជាប់រូបភាពទៅនឹងពណ៌ដែលដូចគ្នា។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** មេរៀនទាក់ទងនឹងការលេងល្បែងគូសភ្ជាប់ ដែលមាននៅក្នុងខែផ្សេងៗទៀត ត្រូវអនុវត្តរបៀបលេងដូចដែលបានសរសេរខាងលើ។

មណ្ឌលមិត្ត (ពី១ ដល់ ១៥)

❖ **របៀបលេង ៖**

ដំបូងឱ្យកុមារទាំងអស់ដើរដោយសេរី ធ្វើហាក់ដូចជាកំពុងស្វែងរកមិត្ត។ គ្រូនិយាយថា ៖ ២! កុមារទាំងអស់ត្រូវរត់ទៅចាប់ដៃមិត្តភក្តិរបស់ខ្លួនឱ្យបានចំនួន ២នាក់ ក្នុងមួយក្រុមៗ។ បើគ្រូនិយាយចំនួន៤ កុមារត្រូវរត់រកដៃគូក្នុងមួយក្រុមៗឱ្យបានចំនួន៤នាក់ នាំកុមារលេងរបៀបនេះរហូតដល់ចំនួន១៥។ ក្នុងករណីនេះគ្រូអាចហៅចំនួនត្រឡប់ចុះឡើងដោយមិនតាមលំដាប់។

ផ្គុំដូមីណូនៅលើលេខពី ៥ ដល់ ១៥

❖ **របៀបលេង ៖**

- បង្ហាញប័ណ្ណដូមីណូ និងប័ណ្ណលេខពី៥ ដល់១៥ មិនតាមលំដាប់ឱ្យកុមារប្រាប់ពីចំនួនចំណុច និងលេខ
- ណែនាំកុមារឱ្យកុមារធ្វើការផ្គុំប័ណ្ណចំនួនចំណុចឱ្យស្មើនឹងប័ណ្ណលេខ។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** មេរៀនទាក់ទងនឹងការលេងល្បែងផ្គុំដូមីណូចំណុចទៅនឹងលេខ ដែលមាននៅក្នុងខែផ្សេងៗទៀត ត្រូវអនុវត្តរបៀបលេងដូចដែលបានសរសេរខាងលើ។

គូសភ្ជាប់លេខបង្កើតរូបភាពពី១ ដល់១៥

❖ **របៀបលេង ៖**

- កុមាររាប់លេខតាមលំដាប់ពី១ ដល់១៥ (ប្រើតារាងលេខ)
- លើកបង្ហាញប័ណ្ណលេខមួយមួយ មិនតាមលំដាប់ ចំនួន ៥ប័ណ្ណ (ក្នុងចន្លោះពី១ ដល់១៥)
- បង្ហាញរូបភាពមួយដែលមានតែចំនុចតូចៗ និងលេខដែលនៅរាយប៉ាយពីគ្នាពី១ ដល់ ១៥
- ណែនាំឱ្យកុមារគូសភ្ជាប់លេខពី១ ដល់ ១៥ តាមលំដាប់ដោយលេខដើម្បីបង្កើតបានជារូបភាពមួយ
- ផ្ទៀងផ្ទាត់តាមរូបភាពគំរូ។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** មេរៀនទាក់ទងនឹងការគូសភ្ជាប់លេខតាមលំដាប់ដែលមាននៅក្នុងខែផ្សេងៗទៀត ត្រូវអនុវត្តរបៀបលេងដូចដែលបានសរសេរខាងលើ។

ដងទឹកដាក់ដបប្រណាំងគ្នា (ពេញ និងកន្លះ)

❖ **របៀបលេង ៖**

- បង្ហាញសម្ភារៈ និងឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ
- ណែនាំកុមារឱ្យដងទឹកដាក់ដបប្រណាំងគ្នា ពេញ និងកន្លះ
- កុមារអនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌល្បែងប្រឡងប្រណាំង
- នាំកុមារធ្វើការវាស់កម្រិតទឹកដែលមាននៅក្នុងដបទឹកនីមួយៗ ដោយប្រើខ្នាតសម្រាប់វាស់ចំណុះពេញកន្លះ។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** ដបទឹក ពែងទឹកត្រូវមានទំហំប៉ុនគ្នា និងក្រិតខ្នាតដបទឹកដែលមានចំណុះទឹកកន្លះដប។ ការប្រឡងប្រណាំងដងទឹកចាក់ដប ត្រូវត្រូវមានភាពច្នៃប្រឌិតសកម្មភាពតាមមធ្យោបាយផ្សេងៗ។

ពស់ព្រួយមិត្តរាងបណ្តាញ និងពណ៌ / វត្ថុផ្សេងៗ

❖ **របៀបលេង ៖**

- បង្ហាញរូបពស់ដែលមានដងខ្លួនទទេរមើលក្តៅខ្សោយ

- គ្រប់ផុសសំណួរទាក់ទងជាមួយការរៀបចំរចនាដាក់ស្រកាឱ្យសត្វពស់
- បង្ហាញរាងធរណីមាត្រតូចៗ / វត្ថុផ្សេងៗ
- ឱ្យកុមាររៀបរាងធរណីមាត្រ (ឬវត្ថុផ្សេងៗ) លើខ្លួនរបស់ពស់តាមគំនិតរបស់គេ
- នាំកុមារធ្វើការសង្កេតលទ្ធផល
- បង្ហាញរូបពស់ដែលមានស្រកាមិនពេញលេញ រួចឱ្យកុមារជួយបំពេញបន្ថែម
- ណែនាំពីរបៀបលេង រួច ចែកកុមារជាក្រុមតូចៗ និងចែកសម្ភារៈឱ្យកុមារអនុវត្ត
- សម្របសម្រួលកុមារធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់លទ្ធផល និងកែលម្អ។

✚ បញ្ជាក់៖ គ្រូផលិតរូបកូនពស់គំរូដែលមានរាងធរណីមាត្រជាចង្វាក់ឱ្យបានច្រើនរបៀប ឬអាចផ្លាស់វត្ថុផ្សេងៗ។

តម្រៀបវត្ថុតាមចង្វាក់ដដែលៗ

❖ របៀបលេង ៖

- បង្ហាញរាងធរណីមាត្រតូចៗ ឬវត្ថុនានា និងតារាងគំរូឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ
- ណែនាំកុមារតម្រៀបរាងធរណីមាត្រ ឬវត្ថុនានាបន្តគ្នាតាមតារាងគំរូជាចង្វាក់ដដែលៗ
- ចែកកុមារជាក្រុមតូចៗ ចែកសម្ភារៈ និងឱ្យកុមារអនុវត្ត
- ក្រុមនីមួយៗ បង្ហាញលទ្ធផល
- កុមារធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់ និងកែលម្អ។

✚ បញ្ជាក់ ៖ របៀបលេងនេះគឺតម្រៀបដូចល្បែងពស់ព្រួយចិត្តដែរ តែគេប្រើជាតារាងវិញ។

តម្រូវការធរណីមាត្រ (តាមលំដាប់លំដោយនៃទំហំ)

❖ របៀបលេង ៖

- បង្ហាញរាងរង្វង់ ការព្រីកោណ និងចតុកោណកែងដែលមានចំនួន៣ៗក្នុងរាងនីមួយៗ និងទំហំខុសៗគ្នា
- ណែនាំឱ្យកុមារតម្រៀបរាងដូចគ្នាដោយត្រួតលើគ្នា ឬបន្តគ្នាតាមទំហំ និងតាមលំដាប់លំដោយនៃរាងនីមួយៗ
- ច្របល់រាងចូលគ្នា រួចឱ្យកុមារអនុវត្ត និងបង្ហាញពីអំណះអំណាង។

✚ បញ្ជាក់ ៖ គ្រូអាចបង្កើនចំនួនទំហំរាងធរណីមាត្របន្ថែម ៤ ឬ៥ សម្រាប់កុមាររៀប។

ត្រាប់តាមអ្នកលក់ដូរ

❖ របៀបលេង ៖

- ចែកកុមារជាពីរក្រុមតាមការស្ម័គ្រចិត្ត ដោយមួយក្រុមជាអ្នកលក់ និងមួយក្រុមទៀតជាអ្នកទិញ
- អ្នកលក់ត្រូវរៀបចំទីកន្លែងលក់របស់ខ្លួនឱ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់ និងមានរបៀបរៀបរយល្អគួរជាទីទាក់ទាញដល់អ្នកទិញ។ អ្នកលក់រួមមាន៖ អ្នកលក់បន្លែ អ្នកលក់ផ្លែឈើ អ្នកលក់គ្រឿងទេស អ្នកលក់អាហារ និងអ្នកលក់ភេសជ្ជៈ។ អ្នកទិញ និងអ្នកលក់ ត្រូវមានក្រដាសប្រាក់១០០៛ ៥០០៛ ១ ០០០៛ ២ ០០០៛ និង៥ ០០០៛
- ក្រោយពីរៀបរយរួចហើយអ្នកលក់ចាប់ផ្តើមប្រកាសលក់អីវ៉ាន់របស់ខ្លួន។ កុមារដែលជាអ្នកទិញត្រូវដើរមើលអីវ៉ាន់ក្នុងតូបនីមួយៗ និងធ្វើការជ្រើសរើសអីវ៉ាន់តាមតម្រូវការ អ្នកលក់ធ្វើការណែនាំពីគុណភាពនិងតម្លៃនៃអីវ៉ាន់របស់ខ្លួនទៅកាន់អ្នកទិញ។ អ្នកលក់ និងអ្នកទិញធ្វើការចរចាតម្លៃគ្នា និងត្រូវប្រគល់ប្រាក់តាមតម្លៃនៃអីវ៉ាន់នីមួយៗ។ អ្នកលក់នឹងធ្វើការខ្ចប់អីវ៉ាន់ និងប្រគល់ជូនអ្នកទិញដោយក្តីរីករាយ
- ឱ្យកុមាររៀបរាប់ពីការទិញលក់និងការប្រើប្រាស់ក្រដាសប្រាក់រួចបូកសរុបតម្លៃ និងការអាចត្រឡប់មកវិញ។

តម្រៀបលេខតាមលំដាប់ពី១ ដល់៣០

❖ របៀបលេង ៖

- នាំកុមាររាប់ចំនួនវត្ថុពី១ ដល់៣០
- បង្ហាញប័ណ្ណលេខពី១ ដល់៣០ និងណែនាំកុមារឱ្យរៀបលេខទៅតាមលំដាប់ពី១ ដល់៣០
- គ្រូចែកកុមារជាក្រុម និងចែកសម្ភារៈដល់កុមារ
- ក្រុមនីមួយៗ ធ្វើការពិភាក្សា និងជួយគ្នារៀបចំប័ណ្ណលេខតាមលំដាប់
- ក្រុមនីមួយៗឡើងបង្ហាញលទ្ធផល ដោយធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់ជាមួយតារាងគំរូដែលបានបិទនៅលើក្តារខៀន។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** មេរៀនទាក់ទងនឹងការលេងល្បែងរៀបតាមតាមលំដាប់ ដែលមាននៅក្នុងខែផ្សេងៗទៀត ត្រូវអនុវត្ត របៀបលេងដូចដែលបានសរសេរខាងលើ។

តើផ្លូវណាវែងជាងគេបំផុត និងខ្លីជាងគេបំផុត

❖ របៀបលេង ៖

- សួរកុមារថា៖តើកូនមកសាលារៀនតាមផ្លូវណាខ្លះ? ហើយផ្លូវមួយណាដែលកូនគិតថាជិតជាងគេបំផុត?
- ហេតុអ្វីបានជាកូនដឹង?
- កុមារឆ្លើយប្រាប់ពីមូលហេតុផ្សេងៗ តាមការយល់ឃើញ
- បង្ហាញរូបភាពមួយផ្ទាំង ដែលមានផ្លូវបីប្រភេទ បន្ទាប់មកសួរទៅកាន់កុមារថា «តើផ្លូវទាំងបីនេះមួយណា ដែលវែងជាងគេ ហើយមួយណាដែលខ្លីជាងគេ?»
- កុមារធ្វើការសង្កេត និងធ្វើការប៉ាន់ស្មាន (ត្រួតត្រាចម្លើយប៉ាន់ស្មាន លើក្តារខៀន)
- ចែកសម្ភារៈដែលមានផ្ទាំងរូបផ្លូវមួយផ្ទាំង និងប័ណ្ណជាច្រើនដែលមានរាងដូចគ្នា ទំហំប៉ុនគ្នាដើម្បីឱ្យកុមារ
- ធ្វើការតម្រៀបលើផ្លូវទាំងបីនោះ
- ឱ្យកុមារអនុវត្ត និងបង្ហាញពីអំណះអំណាង(បើចំនួនប័ណ្ណច្រើនជាងគេគឺផ្លូវនោះវែងជាងគេ បើចំនួនប័ណ្ណ តិចជាងគេគឺផ្លូវនោះខ្លីជាងគេ)។

✚ **បញ្ជាក់៖**ចំពោះវត្ថុដែលយកមកតម្រៀបលើផ្លូវត្រូវមានប្រវែងស្មើគ្នានិងទំហំប៉ុនៗគ្នាដូចជាតម្របដប ឡេវ...។

លើ ក្រោម ឆ្វេង ស្តាំ

❖ របៀបលេង ៖

- ឱ្យកុមារតម្រង់ជួរជា៣ ឬជា ៤ជួរ ឬឈរជារង្វង់
- ណែនាំកុមារលេង
 - **ដំណាក់កាលទី១៖** ទះដៃចំនួន២ដង រួចលើកដៃទាំង២ឡើងលើព្រមជាមួយនឹងការនិយាយពាក្យថា «លើៗ» (ឱ្យបានព្រមគ្នាជាមួយនឹងការលើកដៃ)។ បន្ទាប់មកទះដៃ២ដងទៀត រួចទម្លាក់ដៃទាំង២ចុះ ក្រោមព្រមទាំងនិយាយពាក្យថា «ក្រោមៗ» បន្ទាប់មកទៀតទះដៃ២ដងរួចដាក់ដៃទាំង២ទៅខាងឆ្វេង ព្រមទាំងនិយាយពាក្យថា «ឆ្វេងៗ» បន្ទាប់មកទៀតទះដៃ២ដងទៀត រួចដាក់ដៃទាំង២ទៅខាងស្តាំ ព្រម ទាំងនិយាយពាក្យថា «ស្តាំៗ» ។
 - **ដំណាក់កាលទី២៖** ទះដៃចំនួន១ដង រួចលើកដៃទាំង២ឡើងលើព្រមទាំងនិយាយពាក្យថា «លើ» បន្ទាប់ មកទះដៃ១ដងទៀត រួចទម្លាក់ដៃទាំងពីរចុះក្រោមព្រមទាំងនិយាយពាក្យថា «ក្រោម» បន្ទាប់មកទៀត ទះដៃ១ដង រួចដាក់ដៃទាំងពីរទៅខាងឆ្វេង ព្រមទាំងនិយាយពាក្យថា «ឆ្វេង» បន្ទាប់មកទៀតទះដៃ១ ដង រួចដាក់ដៃទាំងពីរទៅខាងស្តាំ ព្រមទាំងនិយាយពាក្យថា «ស្តាំ»។

- ដំណាក់កាលទី៣៖ លើកដៃទាំង២ឡើងលើព្រមទាំងនិយាយពាក្យថា «លើ» រួចទម្លាក់ដៃទាំងពីរចុះ ក្រោមព្រមទាំងនិយាយពាក្យថា «ក្រោម» រួចដាក់ដៃទាំងពីរទៅខាងឆ្វេងព្រមទាំងនិយាយពាក្យថា៖ «ឆ្វេង» រួចដាក់ដៃទាំងពីរទៅខាងស្តាំព្រមទាំងនិយាយពាក្យថា«ឆ្វេង» រួចទះដៃចំនួន២ដង។

- កុមារអនុវត្តការលេង។

តម្រៀបរូបភាពតាមលំដាប់សកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ (មុន បន្ទាប់ និងចុងក្រោយ)

❖ របៀបលេង ៖

- សួរកុមារ ២ ឬ៣នាក់ ពីសកម្មភាពដែលបានធ្វើពេញមួយថ្ងៃ
- បង្ហាញរូបភាពចំនួន៤ ឱ្យកុមារសង្កេតរូបភាពម្តងមួយៗ និងរៀបរាប់ពីសកម្មភាពក្នុងរូបភាពនោះ
- កុមារជាក្រុមតូច និងចែកសម្ភារៈដល់ក្រុមទាំងនោះឱ្យកុមាររៀបរូបភាពទាំងនោះតាមលំដាប់សកម្មភាព
- កុមារធ្វើការពិភាក្សា និងរៀបរូបភាពទាំងនោះតាមលំដាប់សកម្មភាព
- កុមារឡើងបង្ហាញលទ្ធផលនៃការពិភាក្សា និងការពារនូវអំណះអំណាងសមហេតុផលរបស់ក្រុមខ្លួន ដោយប្រើពាក្យ «មុន បន្ទាប់ និងចុងក្រោយ»។

✚ បញ្ជាក់ ៖ មេរៀនទាក់ទងនឹងការលេងល្បែងតម្រៀបរូបភាពតាមលំដាប់ ដែលមាននៅក្នុងខែបន្ទាប់ទៀត ត្រូវអនុវត្តរបៀបលេងដូចដែលបានសរសេរខាងលើ។

យើងទៅផ្សារទិញបន្លែ ឬផ្លែឈើ ១ ដល់ ៣

❖ របៀបលេង៖

- បំផុសសំណួរទាក់ទងនឹងការទៅផ្សារ
- បង្ហាញប័ណ្ណចំនួន ឬ រូបភាពបន្លែ ឬផ្លែឈើពី ១ដល់៣ ម្តងមួយៗ ឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ
- ណែនាំពីរបៀបលេង៖ ពេលអ្នកគ្រូប្រាប់ថា យើងនាំគ្នាទៅផ្សារ កុមារទាំងអស់ត្រូវដើរទៅជាមួយគ្រូទៅផ្សារ។ ពេលអ្នកគ្រូប្រាប់ថា គ្រូចង់ទិញត្រសក់ ឬបន្លែ ឬផ្លែឈើផ្សេងចំនួន ... (និយាយផងលើកប័ណ្ណរូបភាព ឬប័ណ្ណចំនួនបង្ហាញផង) កុមារត្រូវរត់ចូលក្រុមដែលមានគ្នាស្មើនឹងចំនួន ឬ រូបភាពដែលគ្រូបានបង្ហាញ
- នាំកុមារលេង និងផ្ទៀងផ្ទាត់ចំនួនកុមារដែលរត់ចូលក្រុមម្តងៗ
- សួរកុមារឡើងវិញពីល្បែងដែលបានលេង ព្រមទាំងឱ្យកុមាររាប់ចំនួនដែលបានរៀន។

២.៤.២.៣- គំនូរ

គូរតាមស្នាមចុចលេខ១ និងលេខ២

- បង្ហាញប័ណ្ណលេខម្តងមួយៗ ឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ(លេខ១ និងលេខ២) រួចបិទលើក្តារខៀន
- បង្ហាញប័ណ្ណលេខ១ ប័ណ្ណលេខ២ ដែលមានស្នាមចុច
- ណែនាំកុមារពីរបៀបគូរតាមស្នាមចុច ដើម្បីឱ្យបានលេខ១ និងលេខ២ ដោយអនុវត្តតាមទិសនៃសំណេរ
- ចែកក្រដាសដែលមានស្នាមចុចឱ្យកុមារគូរបំពេញតាមស្នាមចុចលេខ១ និងលេខ២
- កុមារឡើងបង្ហាញលទ្ធផលរបស់ខ្លួនដោយការឡើងបិទលេខ នៅលើក្តារខៀនបន្តគ្នា។

គូរម្តងតាមគំរូលេខពី១ ដល់២

- បង្ហាញប័ណ្ណលេខម្តងមួយៗ ឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ(លេខ១ និងលេខ២) រួចបិទលើក្តារខៀន
- សរសេរលេខ១ យឺតៗឱ្យកុមារសង្កេត បន្ទាប់មកលេខ២ ព្រមទាំងបញ្ជាក់ពីទិសនៃសំណេរ
- ចែកក្រដាស និងខ្មៅដៃ ឱ្យកុមារធ្វើការគូរម្តងតាមលេខ១ និងលេខ២
- ឱ្យកុមារអនុវត្តជាបុគ្គល។

✚ បញ្ជាក់ : មេរៀនទាក់ទងនឹងការគូរចម្លងតាមលេខគំរូ ដែលមាននៅក្នុងខែផ្សេងៗទៀត ត្រូវអនុវត្តតាមរបៀប ដូចដែលបានសរសេរខាងលើ។

២.៤.២.៤- រឿងនិទាន

ចុងក្រោយសល់តែខ្ញុំម្នាក់

ព្រឹកថ្ងៃសៅរ៍មកដល់ គឺគឺមានអារម្មណ៍ធុញថប់មិនចង់ទៅរៀន។ គឺគឺបានប្រាប់ម្តាយឱ្យជួយសុំច្បាប់អ្នកគ្រូ មួយពេល។ គឺគឺនៅម្នាក់ឯងអផ្សុកណាស់ ក៏ចេញមកលេងនៅខាងក្រៅផ្ទះ សំឡឹងទៅទីធ្លាដែលធ្លាប់រត់លេង សម្លឹងទៅ ថ្នាក់រៀនមានអារម្មណ៍ថាស្អាយក្រោយ។ សូរជួង ម៉ឺងៗៗ សិស្សសាលាទាំងអស់រត់ចេញមកលេងពេញទីធ្លាសាលា។ ស្រាប់តែសំឡេងជាច្រើនស្រែកមកព្រមគ្នា៖ គឺគឺ ឯងឈឺអីនឹង? ពួកខ្ញុំ និងអ្នកគ្រូបារម្ភពីគឺគឺឯងណាស់។ គឺគឺញញឹម ស្ងួតតបវិញ៖ ខ្ញុំញ៉ាំថ្នាំបានធូរខ្លះហើយ នាំខ្ញុំលេងបន្តិចទៅផងមក។ មិត្តគឺគឺនិយាយ៖ តោះអញ្ជឹងយើងនាំគ្នាលេង ល្បែងដណ្តើមស្លឹកឈើ។ គឺគឺ និងមិត្តភក្តិទាំង១២៣៤៥៦៧៨៩១០ គ្រប់ចំនួនល្មម ចែកគ្នាបានមួយ ក្រុម៥នាក់ ប៉ុន្តែខ្លះមេក្រុមម្នាក់ជាអ្នកហៅលេខឱ្យយើង។ កំពុងតែគិតគ្នារកមេក្រុម។ មិត្តភក្តិគឺគឺ ៣នាក់ក៏និយាយថា៖ គឺគឺបានធូរស្រាលហើយគ្នាខ្ញុំបីនាក់ទៅធ្វើកិច្ចការបង្ហើយជូនអ្នកគ្រូសិនណា! គឺគឺញញឹមឯក់ក្បាលរួចនិយាយថា៖ យើង សល់តែ៧នាក់ យើងដូរមកលេងល្បែងលាក់កន្សែង តើបានឬទេ? ដោយអាណិតគឺគឺ មិត្តភក្តិដែលនៅសល់ ក៏យល់ ព្រម គឺគឺអរណាស់ក៏រត់ចូលទៅយកក្រមាពីក្នុងផ្ទះ គឺគឺលាន់មាត់«អ្នា! បាត់២នាក់ទៀត ទៅណាហើយ? នៅសល់តែ ៥នាក់ទាំងខ្ញុំ។ មិត្តភក្តិតបវិញថា៖២នាក់នោះសុំទៅបត់ជើងតូចនៅឯសាលារៀនបន្តិចទៀតមកដល់ហើយ។ សូរជួង បន្តិចឡើងម៉ឺងៗៗ មិត្តភក្តិគឺគឺទាំង ៤នាក់ រត់យ៉ាងលឿនទៅថ្នាក់រៀនវិញដោយមិនងាកក្រោយ។ គឺគឺដកដង្ហើមធំ ហើយ ពោលតែម្នាក់ឯងថា៖ ចុងក្រោយសល់តែខ្ញុំម្នាក់! ថ្ងៃក្រោយមិនឈប់សម្រាកទៀតឡើយ»។

ហ្វូងកូនទាទាំង១៥

កេប កេប មេហ្វូងស្រែកហៅកូនក្រុម កូនទាទាំងអស់រត់មកឈរតម្រង់ជួរដោយឆ្លើយ៖ កេប កេប លាន់រំពង។ កេប កេប មេហ្វូង ដែលជារៀងច្បងបានឱ្យកូនទារាប់បន្តគ្នា ចាប់ពីអ្នកឈរខាងមុខគេរហូតដល់អ្នកឈរខាងក្រោយគេ បង្អស់៖ ១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១ ១២ ១៣ ១៤ មេហ្វូងរាប់ខ្លួនឯងមួយថែមទៀតគឺ១៥។ អូហ្នា! ១៥នាក់ ជុំគ្នាហើយ យើងបែកគ្នាទៅរកចំណីរៀងៗខ្លួន ១ម៉ោងក្រោយមកយើងជួបគ្នាក្រោមម្លប់ឈើនេះវិញ។ ដល់ ម៉ោងកំណត់មេហ្វូងបានស្រែកហៅកូនទា កេប កេប។ កូនទា១ក្រុមបានរត់មក មេហ្វូងរាប់ចំនួនកូនទាបាន៥ រួចគូស រង្វង់ព័ទ្ធជុំវិញដោយដាក់លេខ ៥ចំណាំ និងហាមមិនឱ្យចេញក្រៅ។ មេហ្វូងទាក់យណាស់រត់ឆ្លើងៗ ស្រាប់តែឃើញ កូនទា១ក្រុមទៀតមកដល់ មេហ្វូងអរណាស់គាត់គូសរង្វង់ព័ទ្ធជុំវិញកូនទា និងដាក់លេខ៤ចំណាំ។ កេប កេប! កូនទា ១ក្រុមទៀតក៏មកដល់ មេហ្វូងរាប់កូនទាដោយគូសរង្វង់ព័ទ្ធជុំវិញ និងដាក់លេខ ៥ ចំណាំដូចក្រុមកូនទាមុនៗ។ មេហ្វូង រាប់ស្ងាត់ៗ តែម្នាក់ឯង ហើយពាំលេខមករាប់បញ្ចូលគ្នាទៀតឃើញតែ១៤ គិតសាចុះឡើងរាប់បន្ថែមចុះឡើងនៅតែ ១៤។ មេហ្វូងក៏យណាស់រត់ឆ្លើងចុះឡើងស្រែកថា៖ « កេប កេប បាត់កូនទា១ៗ!»។ ឯកូនទាមើលគ្នា ហើយស្រែក តបថា៖ «កេប កេប គ្រប់ហើយមិនបាត់ទេ»។ មេហ្វូងមិនអស់ចិត្តក៏ឱ្យកូនទា២ក្រុមរត់ចូលគ្នាហើយ ៥ ថែម ៤ សរុប បាន ៩។ ដើម្បីបញ្ជាក់មេហ្វូងឱ្យកូនទារាប់បន្តគ្នា១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ មេហ្វូងលាន់មាត់៖ អូហ្នា! ៩ ត្រូវហើយ ធូរទ្រូងបន្តិច ឥឡូវកូនទាទាំង៥ ត្រូវរត់មកចូលគ្នាក្នុងក្រុមដែលមានគ្នា ៩នាក់ សរុប គឺ១៤ អរគុណប្អូនៗ ចូររាប់បន្តគ្នា ដោយចាប់ផ្តើមពី១ទៅ»។ កូនទាចាប់ផ្តើមរាប់បន្តគ្នា៖ ១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១ ១២ ១៣ ១៤។ មេហ្វូង ស្រែកថា៖ ហេតុអ្វីឃើញតែ១៤? កូនទាទាំងអស់នាំគ្នាចង្អុលទៅមេហ្វូង ហើយស្រែកថា៖ ថែមមេហ្វូង១ទៀតទើបបាន

១៥។ មេហ្វូងក្រឡេកមើលខ្លួនឯងហើយសើចព្រមគ្នាដោយនិយាយថា៖ ពិតជា ១៥ មែន! ពិតជា១៥ មែន! តោះ!
យើងចេញដំណើរទៅទ្រុងយើងវិញ ពុកម៉ែកំពុងរង់ចាំពួកយើងហើយ។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** ប្រសិនបើប្រើប្រាស់ភាពត្រូវនិទានបណ្តើរៗបិទបញ្ជីភាពបណ្តើរៗឬធ្វើការវិការបណ្តើរៗ រឿងនិទាននេះត្រូវអាច
ដឹកនាំកុមារធ្វើសកម្មភាពសម្តែងតួផ្ទាល់បាន។

២.៤.២.៥- ចម្រៀង

ចម្រៀង ១ ដល់ ៥

តាក់ទីងណឹង ណឹង ពុកចុះទឹកបឹងចាប់បានត្រី៥ (ឱ្យកុមារលើកម្រាមដៃប្រាំ)

ត្រី១ធ្វើផ្អក (ឱ្យកុមារយកម្រាមដៃ១បត់ចូលក្នុងបាតដៃ នៅសល់៤)

ត្រី២ធ្វើមាំ (ឱ្យកុមារយកម្រាមដៃ២បត់ចូលក្នុងបាតដៃ នៅសល់ម្រាម២)

ត្រី២ម៉ែអាំង កូនញ៉ាំឆ្ងាញ់ណាស់(២ដង) តាក់ទីងណឹង ណឹង (ឱ្យកុមារយកម្រាមដៃ២បត់ចូលក្នុង
បាតដៃ នៅសល់សូន្យ)។

✚ **បញ្ជាក់ ៖** នៅពេលនាំកុមារច្រៀងចប់ គ្រូបំផុសសំណួរទាក់ទងនឹងចំនួនត្រីតាមខ្លឹមសារចម្រៀង។

ធ្វេង ស្តាំ

ធ្វេង ស្តាំ ចាំឱ្យស្អាត ១ ២

ពួកយើងប្រយ័ត្នដើរឱ្យត្រូវជើង ១ ២

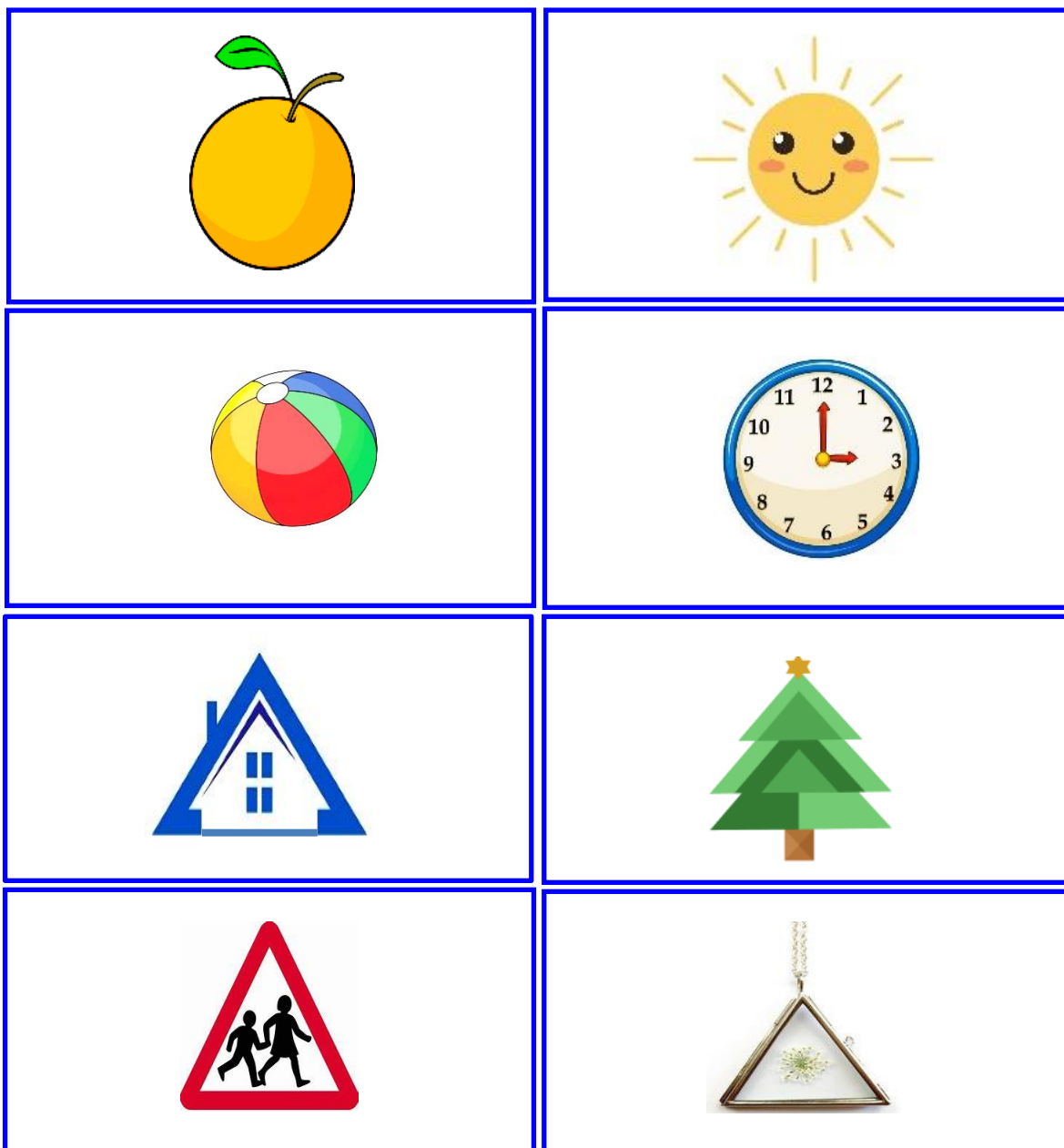
ធ្វេង ស្តាំ ត្រូវចាំពួកយើង

ដើរឱ្យត្រូវជើងកុំឱ្យច្រឡំ ១ ២។

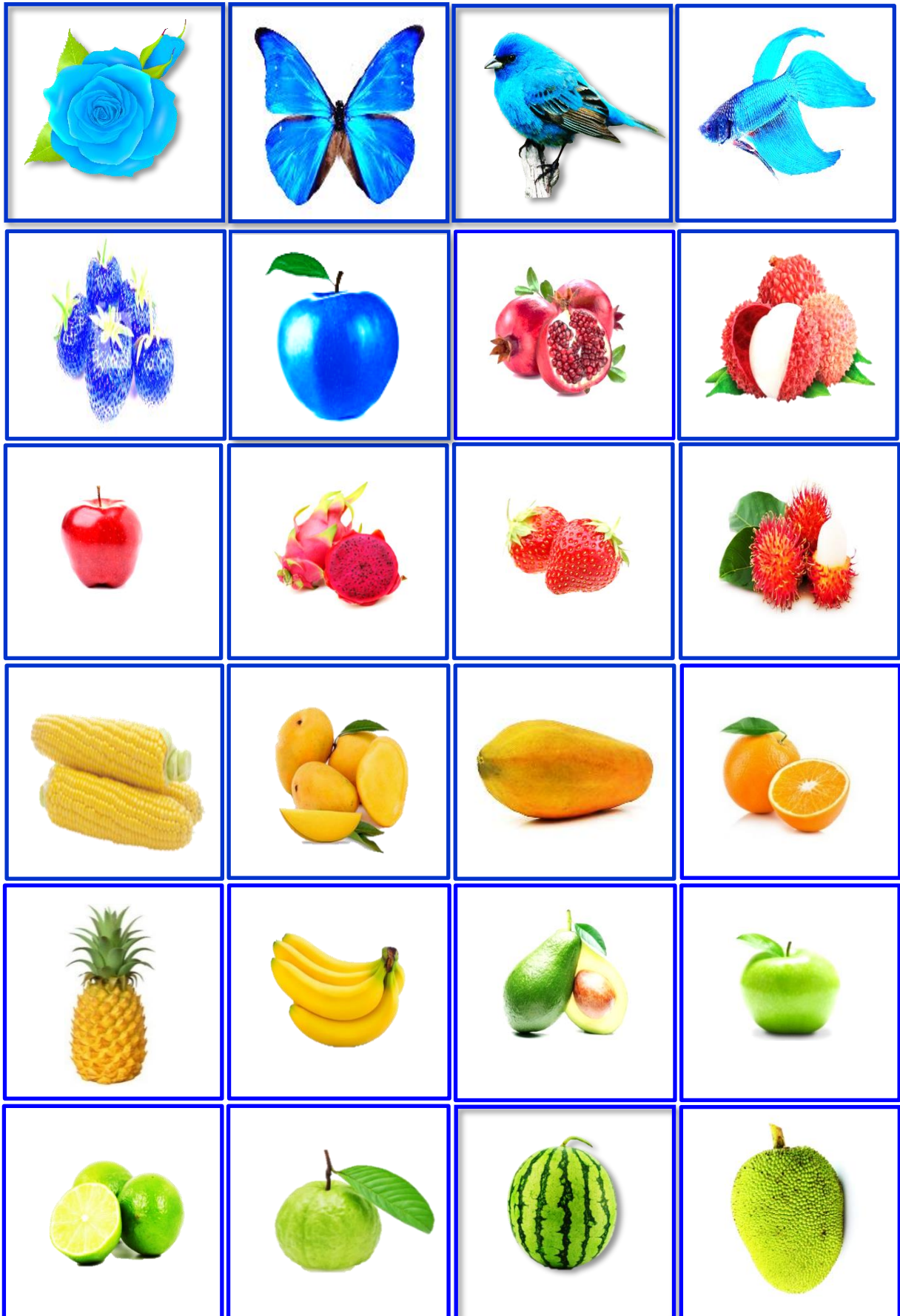
✚ **បញ្ជាក់ ៖** នៅពេលនាំកុមារច្រៀងចប់ គ្រូបំផុសសំណួរទាក់ទងនឹងខ្លឹមសារចម្រៀង។

២.៤.៣- សម្ភារឧបទេសសម្រាប់មុខវិជ្ជាបុរេគណិត

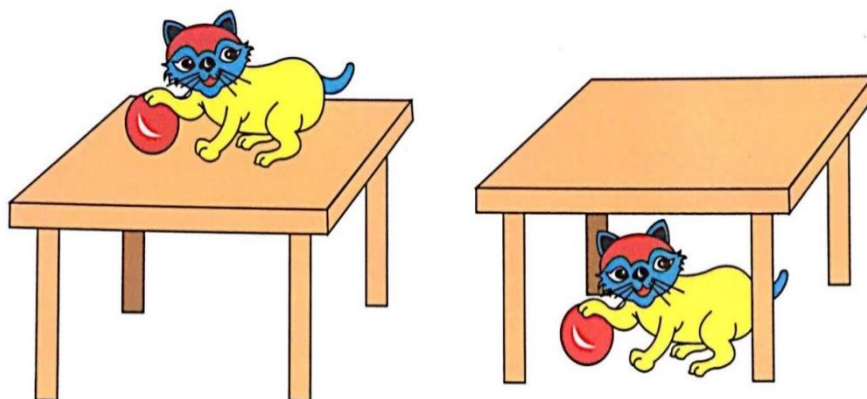
រាងធរណីមាត្រ រង្វង់ និងត្រីកោណ

សម្គាល់ពណ៌ (រូបផ្លែឈើ ផ្កា សត្វ)

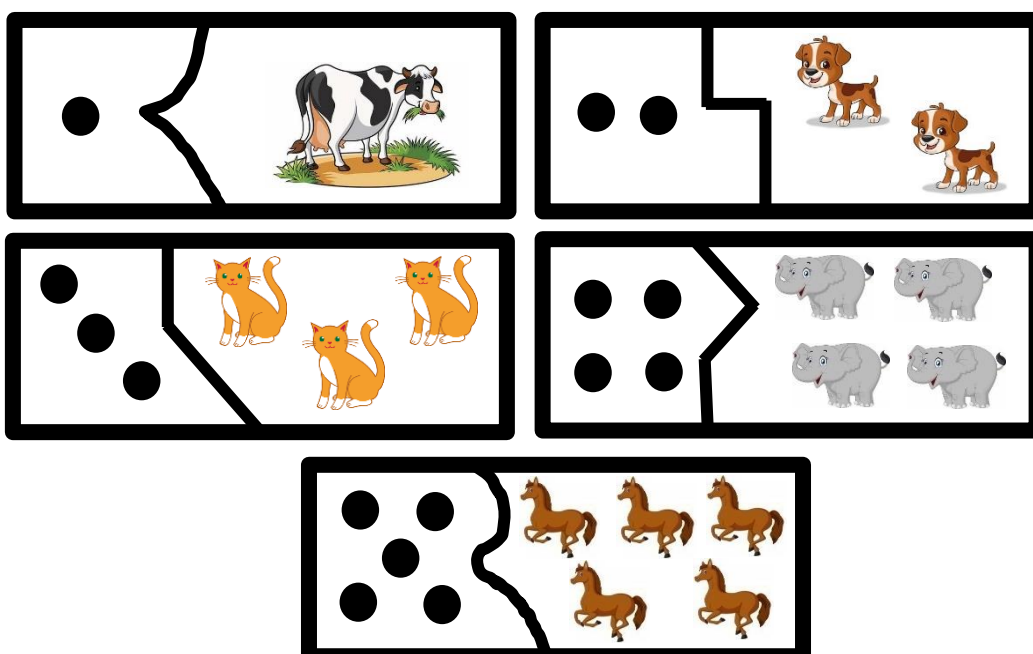
ខាងលើ និងខាងក្រោម

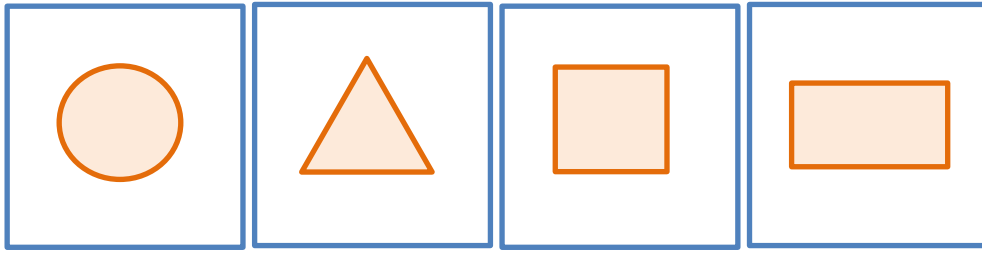
ខាងធ្វេង និងខាងស្តាំ

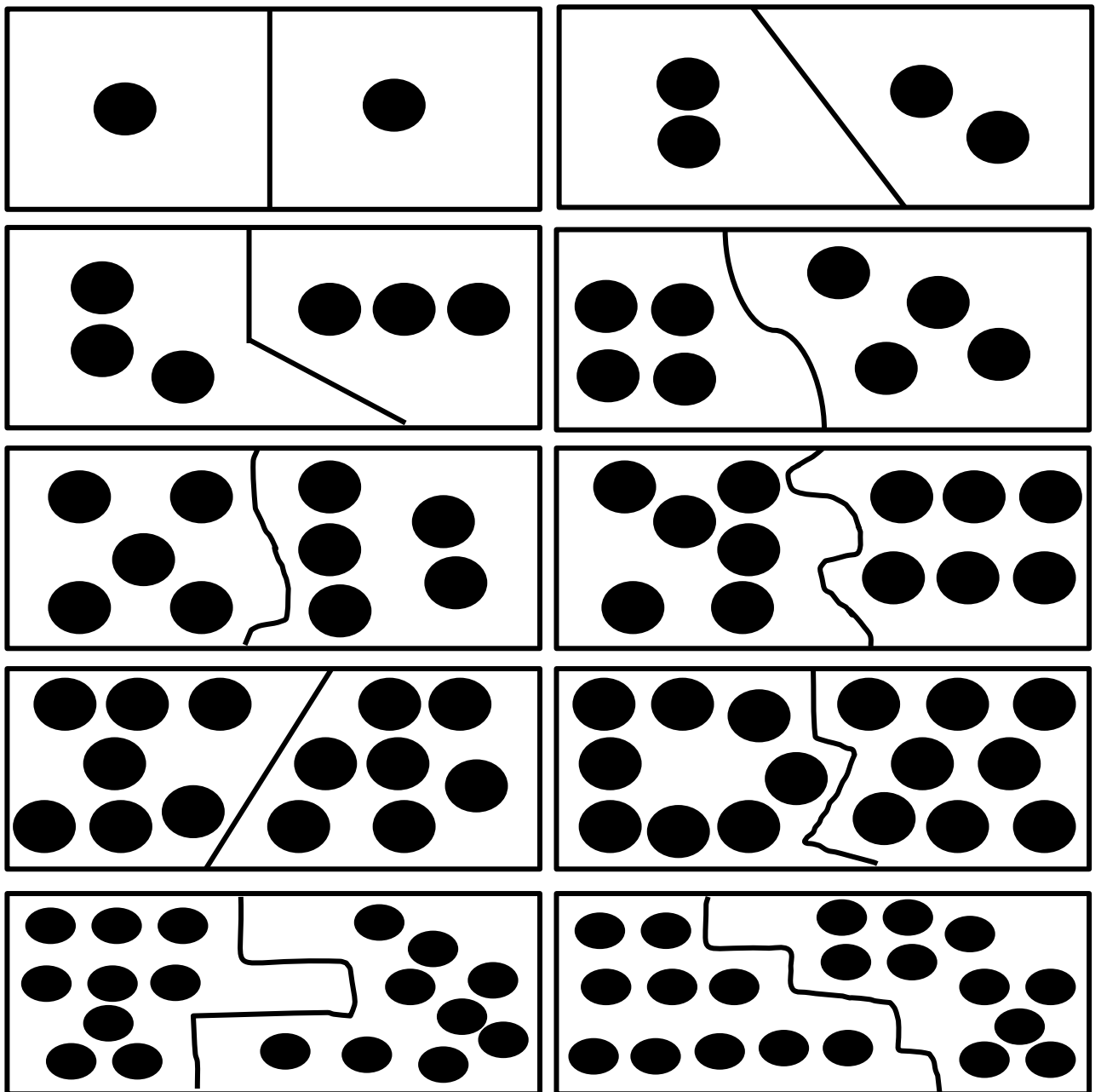
ផ្គុំចំនួនរូបភាពទៅនឹងចំនួនចំណុចពី១ ដល់៥

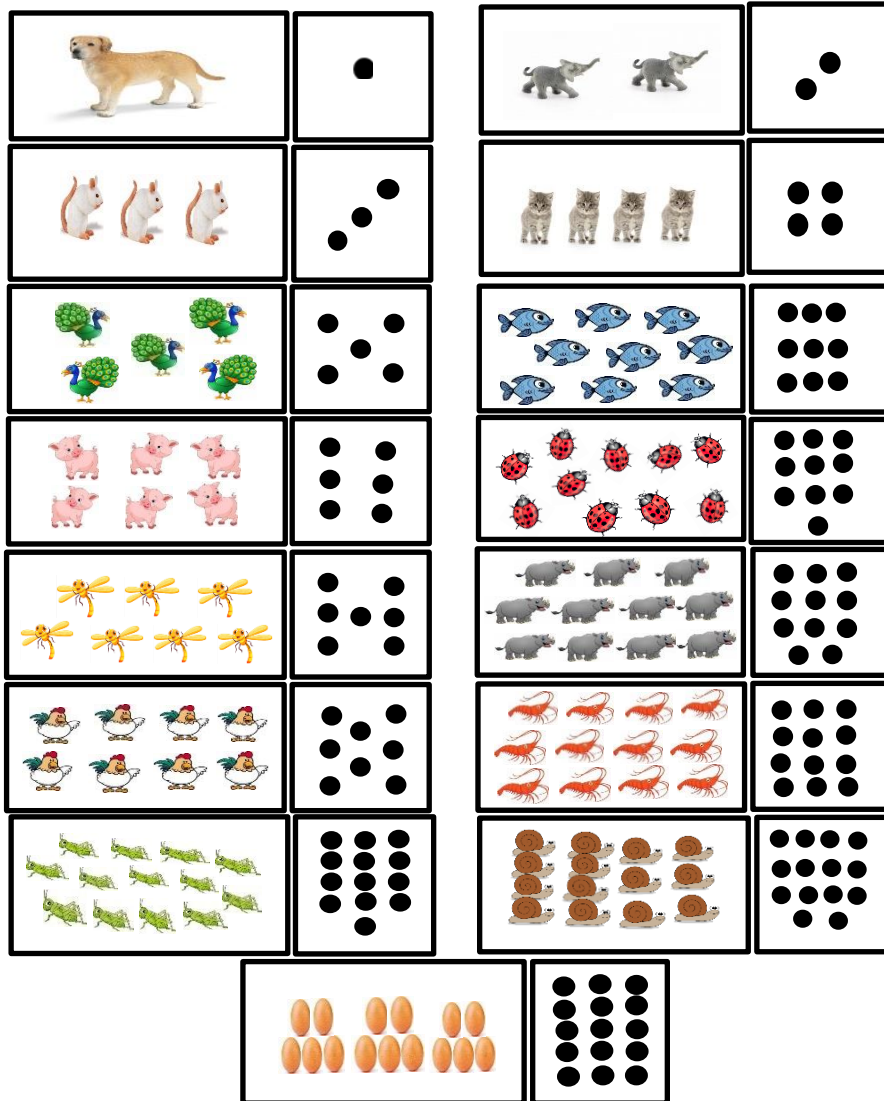
ល្បែងចងចាំរាងធរណីមាត្រ (រង្វង់ ត្រីកោណ ការេ ចតុកោណកែង)

ផ្គុំដូចម្នាក់ ១ ដល់ ១០

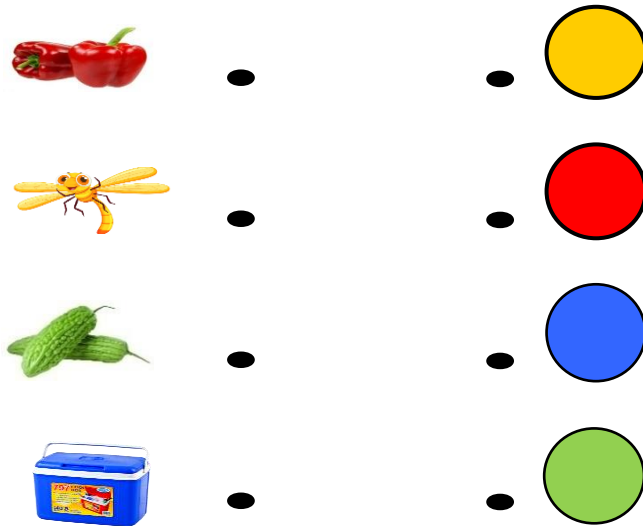
ផ្លូវចំនួនរូបភាពទៅនឹងចំនួនចំណុច និងលេខ ពី១ ដល់១៥

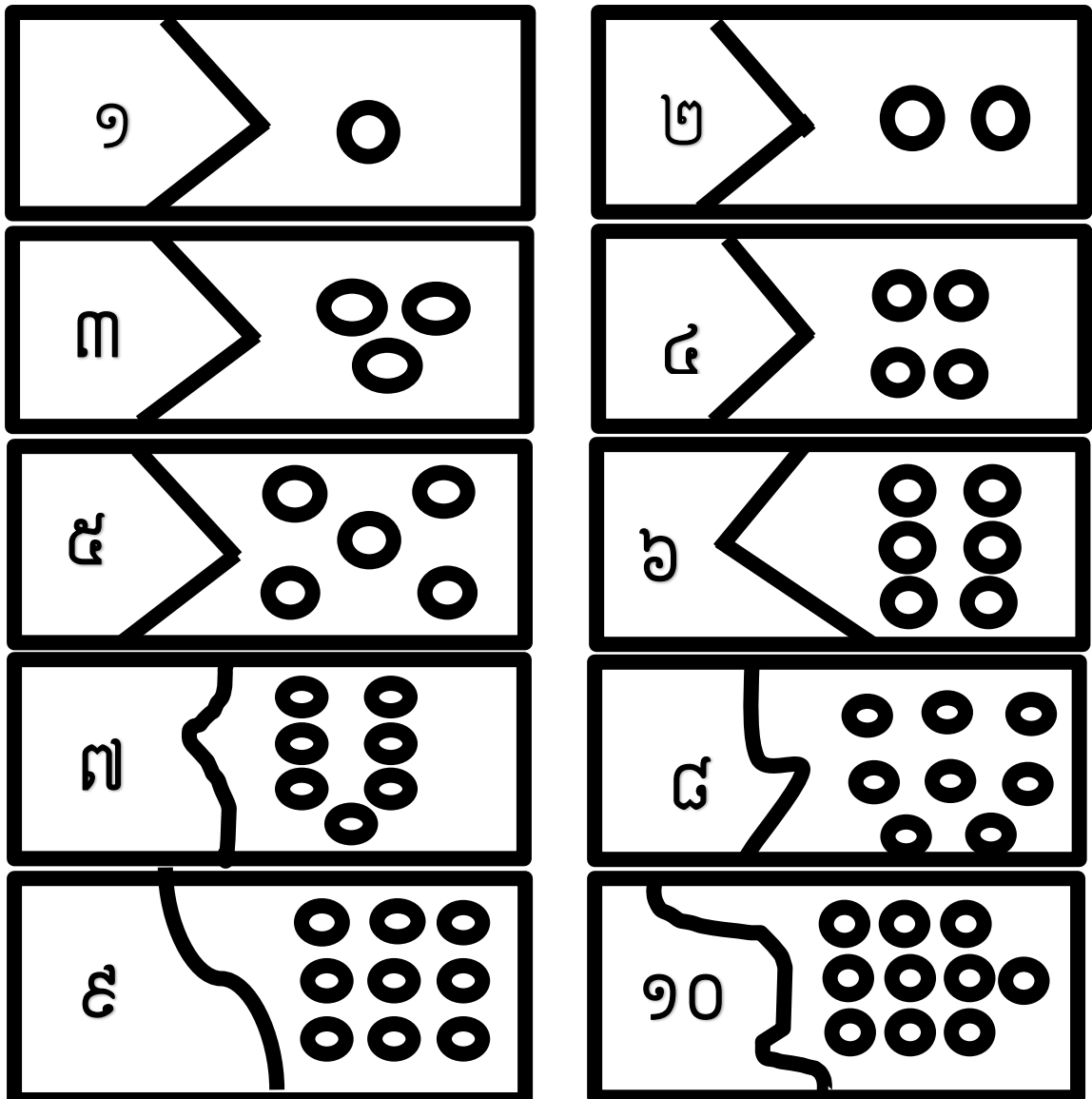
ចំណាត់ថ្នាក់ក្រុមផ្លែឈើតាមពណ៌ និងតាមទំហំ

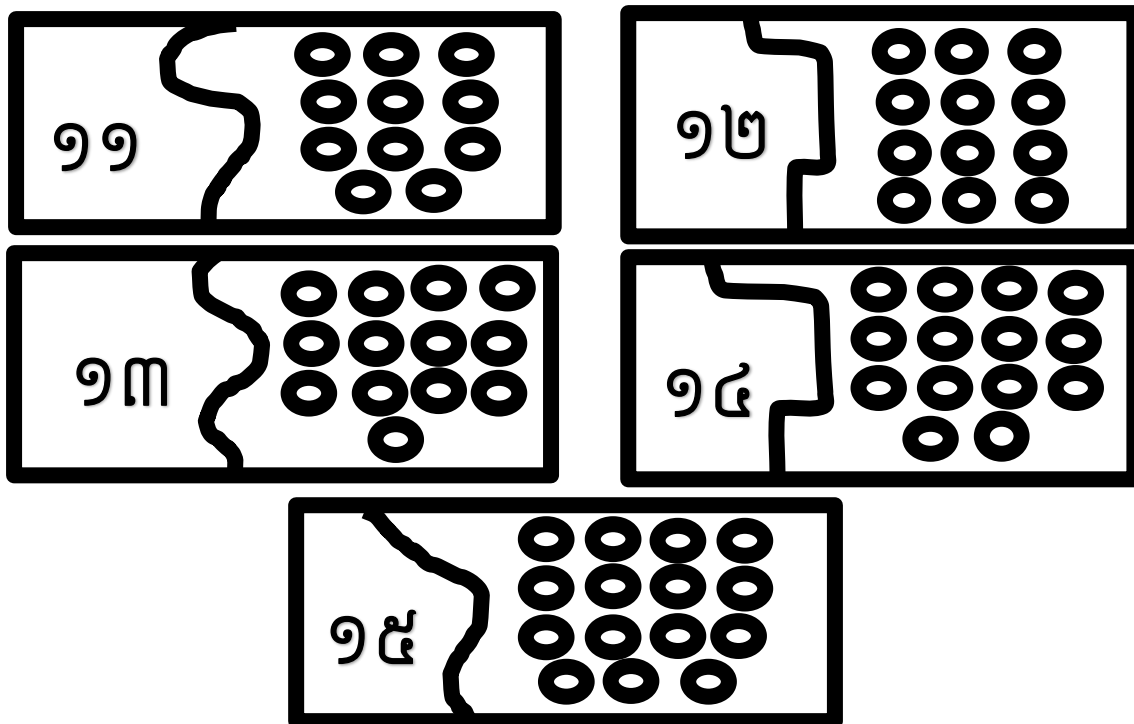

ល្បែង គូសភ្ជាប់ពណ៌ដូចគ្នា

ផ្គុំដូមីណូទៅនឹងលេខពី ១ ដល់ ១៥

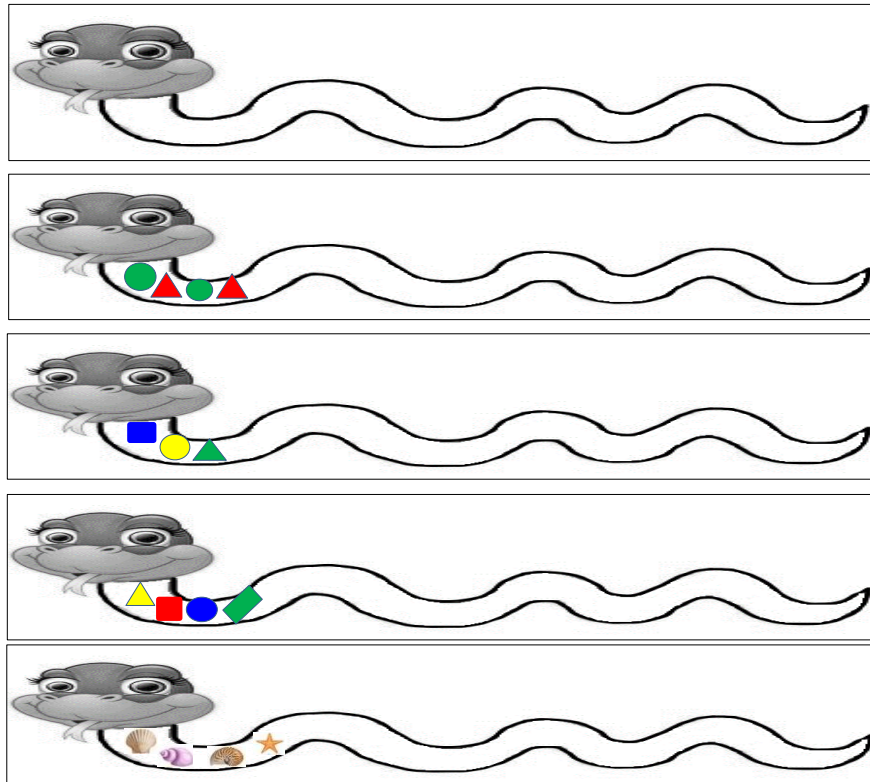

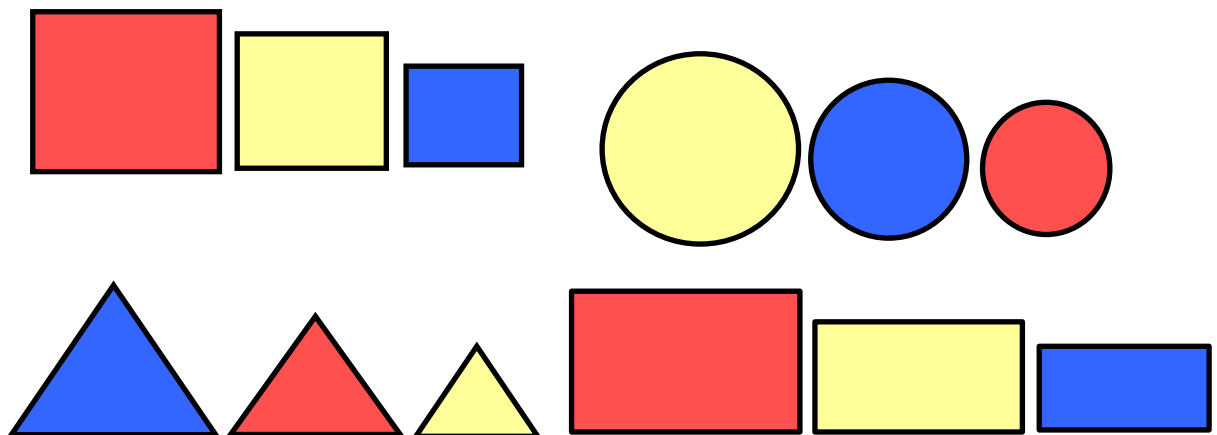
គូសភ្ជាប់លេខបង្កើតរូបភាពពី ១ ដល់ ១៥

ពស់ព្រួយចិត្ត

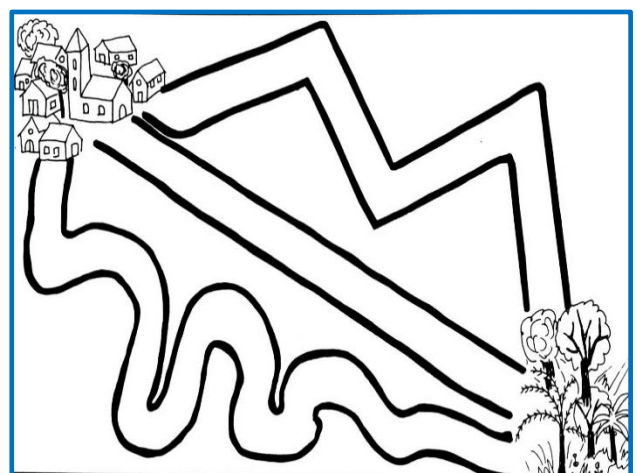
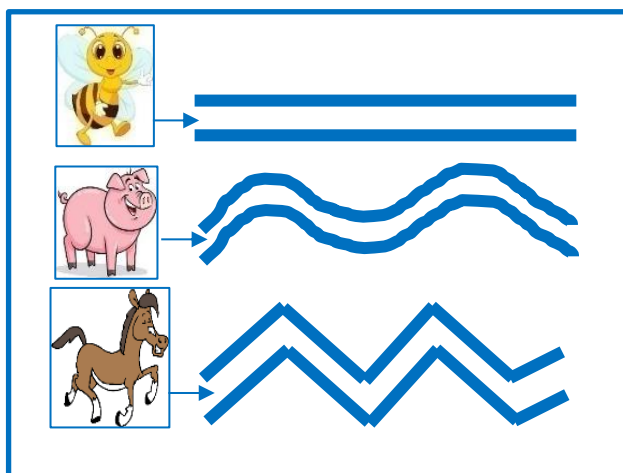
ធ្វើចំណាត់ថ្នាក់តាមក្រុម រាង ពណ៌ ទំហំ

ត្រាប់តាមអ្នកលក់ដូរ ១០០៛ ៥០០៛ ១ ០០០៛ ២ ០០០៛ និង ៥ ០០០៛

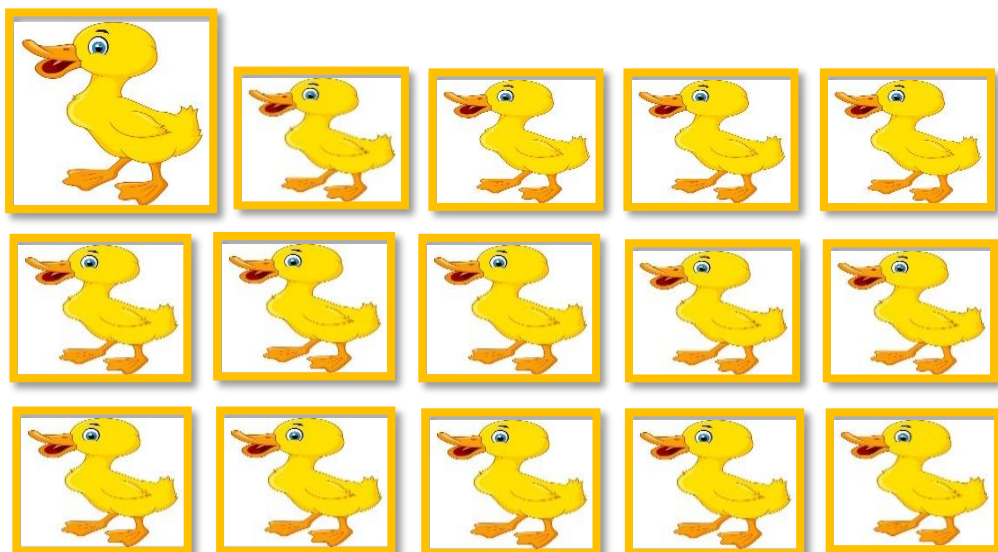
តើផ្លូវណាវែងជាងគេបំផុត និងខ្លីជាងគេបំផុត

តម្រៀបរូបភាពតាមលំដាប់សកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ (មុន បន្ទាប់ និងចុងក្រោយ)

ហ្វូងកូនទាទាំង១៥

២.៥- មុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ

២.៥.១- លំនាំនៃការបង្រៀនមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ

២.៥.១.១- សម្គាល់តួអក្សរ

❖ រកពាក្យ និងឃ្លា

- បង្ហាញរូបភាពឬវត្ថុពិតឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះ (តាមរយៈបំផុសសំណួរបុព្វកម្មឬការប្រើកំណាព្យ)
- បិទបញ្ជីរូបភាព បិទបញ្ជីពាក្យពីក្រោមរូបភាព និងបិទឃ្លា។

❖ ស្តាប់សូរ

- អានពាក្យ និង ឃ្លា ដែលបានបង្ហាញរួច ឱ្យកុមារស្តាប់សូរនៃពាក្យ និងឃ្លា។

❖ ពិនិត្យរូបរាង

- កុមាររកតួអក្សរដែលមានរាងដូចគ្នានៅក្នុងពាក្យ និងឃ្លា។

❖ ប្រាប់ឈ្មោះអក្សរ

- បំផុសរកឈ្មោះតួអក្សរ និងឱ្យកុមារបង្ហាញតួអក្សរ (តាមវិធីផ្សេងៗ)
- បិទអក្សរចល័តលើក្តារខៀន និងប្រាប់ឈ្មោះតួអក្សរ
- សរសេរតួអក្សរយ៉ាងធំនៅលើក្តារខៀនដិតអក្សរចល័ត។

❖ ប្រៀបធៀបតួអក្សរដែលមានរាងប្រហាក់ប្រហែលគ្នា

- សរសេរតួអក្សរ ដែលមានរាងប្រហាក់ប្រហែលគ្នាឱ្យកុមារសង្កេត និងនាំកុមារប្រៀបធៀបលក្ខណៈខុសគ្នា និងដូចគ្នា។

❖ កុមាររកពាក្យថ្មីដែលផ្តើមចេញពីតួអក្សររៀនរួច

- កុមាររកពាក្យថ្មីផ្តើមចេញពីតួអក្សរដែលទើបរៀនរួច
- សរសេរពាក្យទាំងអស់នោះនៅលើក្តារខៀន
- កុមារផ្ទៀងផ្ទាត់ (គូសជុំវិញពាក្យដែលត្រឹមត្រូវ)។

២.៥.១.២- រឿងនិទាន

- និទានរឿងឱ្យកុមារស្តាប់ (និទានដោយលើកដាក់សំឡេង កាយវិការ ទឹកមុខ ទៅតាមតួអង្គក្នុងសាច់រឿង)
- ពន្យល់ន័យនៃពាក្យពិបាក (ប្រសិនបើមាន)
- បំផុសសំណួរឱ្យកុមារយល់ដឹងពីអត្ថន័យនៃសាច់រឿង (ខ្លឹមសារ តួអង្គ និងការអប់រំ...)
- សង្ខេបរឿងឱ្យកុមារស្តាប់ឡើងវិញ
- កុមារនិយាយសង្ខេបរឿងឡើងវិញឱ្យមិត្តភក្តិស្តាប់
- បំផុសកុមាររកចំណងជើងរឿង
- ប្រាប់ឈ្មោះអ្នកនិពន្ធ។

❖ អំណានរឿង (អនុវត្តតែថ្នាក់កម្រិតខ្ពស់)

- បង្ហាញក្របសៀវភៅឱ្យកុមារមើលរូបភាពរួចប៉ាន់ស្មានទាយចំណងជើងរឿង
- បើកសៀវភៅបង្ហាញរូបភាពមួយសន្លឹកម្តងៗរហូតដល់សាច់រឿង និងឱ្យកុមារទាយចំណងជើងរឿងម្តងទៀត
- ប្រាប់ចំណងជើងរឿងផ្ទៀងផ្ទាត់និងការប៉ាន់ស្មានដាក់ចំណងជើងរឿងរបស់កុមារ
- ប្រាប់ឈ្មោះអ្នកនិពន្ធ
- អានរឿង និងចង្អុលតាមតួអក្សរឱ្យកុមារស្តាប់ និងសង្កេត ដោយមិនឱ្យបាំងរូបភាព

- ពន្យល់ន័យនៃពាក្យពិបាក (ប្រសិនបើមាន)
- បំផុសសំណួរឱ្យកុមារយល់ដឹងពីអត្ថន័យនៃសាច់រឿង (ខ្លឹមសារ តួអង្គ និងការអប់រំ...)
- ឱ្យកុមារចង្អុល និងអានពាក្យក្នុងរឿងតាមការចងចាំ។

✚ បញ្ជាក់ ៖

- ត្រូវជ្រើសរើសរឿងនិទានទៅតាមកម្រិតអាយុរបស់កុមារ
- ចងចាំសាច់រឿងឱ្យបានស្អាត
- ត្រូវលើកដាក់សម្លេង កាយវិការ ទឹកមុខ និងប្រើសម្លេងច្បាស់ៗទៅតាមខ្លឹមសារសាច់រឿង
- ក្រោយពីនិទានរឿងចប់គ្រូ៖
 - ចោទជាសំណួរឱ្យកុមារនិទានរឿងឡើងវិញ
 - កុមារបើកសៀវភៅអានរឿងឡើងវិញ
- អនុវត្តបន្តនៅម៉ោងក្រោយ៖
 - កុមាររៀបរូបភាពតាមលំដាប់នៃឈុតនីមួយៗក្នុងសាច់រឿង និងឱ្យកុមារនិទានតាមរូបភាពទាំងនោះ
 - កុមារសម្តែងតួទៅតាមសាច់រឿង
 - កុមារគូររូបភាពដែលបានចងចាំនៅក្នុងសាច់រឿង រួចឱ្យបកស្រាយពន្យល់រូបភាពទាំងនោះ។

២.៥.១.៣- កំណាព្យ

❖ ពេលទី១

- សូត្រកំណាព្យឱ្យកុមារស្តាប់មួយចប់សិន
- កុមារអានអត្ថបទ និងពាក្យពិបាកតាមគ្រូ
- ពន្យល់ន័យនៃពាក្យពិបាក និងអត្ថន័យនៃកំណាព្យ
- នាំកុមារសូត្រកំណាព្យឃ្លាទី១ ឃ្លាទី២ បន្ទាប់មកសូត្រឃ្លាទី១និងឃ្លាទី២ រួមបញ្ចូលគ្នា
- សូត្រឃ្លាបន្តបន្ទាប់តាមរបៀបខាងលើរហូតដល់ចប់អត្ថបទ
- នាំកុមារសូត្រកំណាព្យសាឡើងវិញ ១ ឬ២ចប់
- បំផុសរកចំណងជើងកំណាព្យ និងប្រាប់ឈ្មោះអ្នកនិពន្ធ។

❖ ពេលទី២

- កុមារប្រាប់ចំណងជើងកំណាព្យ
- កុមារសូត្រកំណាព្យពេលទី១ សាឡើងវិញ
- សូត្រតិចៗ ឱ្យកុមារសូត្រកំណាព្យ៣ៗ (ក្រុមធំ/ក្រុមតូច)
- កុមារសូត្រកំណាព្យបណ្តាក់គ្នាតាមសញ្ញាបញ្ជារបស់គ្រូ
- កុមារសូត្រកំណាព្យសាឡើងវិញឱ្យបាន ១ ឬ២ចប់។

✚ បញ្ជាក់៖ ចំពោះអត្ថបទកំណាព្យគ្រូគួរតែសរសេរខ្លឹមសារ ដែលក្នុងនោះមានលាយរូបភាពជំនួសពាក្យគន្លឹះ ដើម្បីកុមារងាយចងចាំ។

២.៥.២- អត្ថបទនៃមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ

២.៥.២.១- ល្បែង

គោរពឆ្លើងចរាចរណ៍

❖ របៀបលេង ៖

- បង្ហាញស្លាកសញ្ញាភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍ (ពណ៌បៃតង ពណ៌ក្រហម និងពណ៌លឿង)ម្តងមួយៗ ឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះពណ៌
- កុមារប្រាប់ពីអត្ថន័យនៃពណ៌ភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍បើកុមារមិនស្គាល់គ្រូជួយបំផុស
- កុមារឈរតម្រង់ជួរតាងស្មាគ្នាជា២ ឬ៣ជួរ រងចាំស្តាប់ និងសង្កេតសញ្ញារបស់គ្រូ
- សញ្ញាថា៖ ទៅមុខ !កុមារទាំងអស់ដើរតាងស្មាគ្នាទៅមុខ
- លើកស្លាកសញ្ញាពណ៌បៃតង កុមារទាំងអស់ដើរតាងស្មាគ្នាទៅមុខឱ្យលឿន
- លើកស្លាកសញ្ញាពណ៌លឿង កុមារទាំងអស់តាងស្មាគ្នាដើរយឺតៗ ថ្មមៗ
- លើកស្លាកសញ្ញាពណ៌ក្រហម កុមារទាំងអស់បញ្ឈប់ដំណើរដោយឈរស្ងៀម
- លេងរបៀបនេះដោយផ្លាស់ប្តូរស្លាកសញ្ញាពណ៌ចរាចរណ៍រហូតដល់កុមារចាំស្គាល់។

នាយឈ្មោះសត្វដោយជ្រើសរើស

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារអង្គុយជារង្វង់ លេងជាក្រុមតូចៗ ឬក្រុមធំ
- បង្ហាញប័ណ្ណរូបភាពរូបសត្វជាច្រើន ឱ្យកុមារប្រាប់ឈ្មោះសត្វទាំងនោះ
- ដាក់ផ្តាប់ប័ណ្ណរូបភាពសត្វទាំងនោះនៅចំកណ្តាលរង្វង់
- ប៉ាររកអ្នកចាប់ផ្តើម ជ្រើសរើសប័ណ្ណរូបភាពបើកមុនគេ នៅពេលជ្រើសរើសបានត្រូវបើកមើលតែម្នាក់ឯង ហើយត្រូវធ្វើត្រាប់តាមសំឡេងសត្វនៅក្នុងប័ណ្ណរូបភាពនោះឱ្យកុមារដទៃទៀតជាអ្នកទាយ
- ពេលកុមារទាយឈ្មោះសត្វហើយត្រូវបង្ហាញប័ណ្ណរូបភាពដើម្បីផ្ទៀងផ្ទាត់ចម្លើយ រួចនាំកុមារហៅឈ្មោះសត្វនោះ (ទោះបីទាយខុសក៏ដោយ ត្រូវនាំកុមារហៅឈ្មោះសត្វនោះដែរ)
- កុមារអនុវត្តបន្តបន្ទាប់គ្នាតាមវេនដូចអ្នកទី១ គ្រាន់តែផ្លាស់ប្តូរសំឡេងផ្សេងៗ តាមរូបភាពក្នុងប័ណ្ណរូបភាពដែលកុមារបានជ្រើសរើស។

នាយសូរសំឡេងវត្ថុខុសគ្នា

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារអង្គុយជារង្វង់ពាក់កណ្តាលរង្វង់
- ដាក់វត្ថុចំនួន ៣មុខ នៅលើតុឱ្យកុមារសង្កេត
- លើកវត្ថុម្តងមួយៗ មកគោះ ឱ្យកុមារស្តាប់សំឡេង
- ឱ្យកុមារបិទភ្នែក គ្រូគោះវត្ថុណាមួយឱ្យកុមារស្តាប់ និងទាយសំឡេងវត្ថុនោះ
- នាំកុមារលេងរបៀបនេះ ដោយផ្លាស់ប្តូរសំឡេងវត្ថុឱ្យកុមារទាយ។

🚦 បញ្ជាក់៖ ល្បែងនេះអាចលេងជាមួយសម្ភារៈផ្សេងៗច្រើនប្រភេទអាស្រ័យតាមការជ្រើសរើសរបស់គ្រូ។

សង្គេតរូបភាពដែលខុសគេ

❖ របៀបលេង ៖

- លើកបង្ហាញរូបភាពឱ្យកុមារសង្កេត បន្ទាប់មកត្រួតពិនិត្យរូបភាពនោះ ហើយសួរកុមារឱ្យនិយាយរៀបរាប់ពីអ្វីដែលបានឃើញនៅក្នុងរូបភាពនោះ
- ណែនាំកុមារគូសជុំវិញរូបណាដែលមានលក្ខណៈខុសគេ
- ចែករូបភាពឱ្យកុមារសង្កេត និងអនុវត្តតាមក្រុម
- កុមារផ្ទៀងផ្ទាត់ចម្លើយតាមក្រុម។

ភ្លើងឆេះលើភ្នំតូអក្សរ

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារដើរជុំវិញរង្វង់ ក រង្វង់ ខ និងរង្វង់ គ
- និយាយថា៖ « ភ្លើងឆេះលើភ្នំ រត់ រត់ » កុមារនាំគ្នាដើរចុះឡើងជុំវិញរង្វង់ តូអក្សរ « ក ខ គ »
- និយាយថា៖ « ភ្លើងរលត់ហើយ » កុមារត្រូវរត់ចូលរង្វង់តូអក្សរតាមឈ្មោះប័ណ្ណដែលត្រូវលើកបង្ហាញ
- នាំកុមារលេងរបៀបនេះរហូតដល់អស់រង្វង់តូអក្សរ។

✚ បញ្ជាក់ ៖ ចំពោះល្បែងភ្លើងឆេះលើភ្នំអំពីស្រៈ ត្រូវអនុវត្តតាមរបៀបលេងដូចខាងលើ។

ស្តាប់ និងទាយកេរទិសនៃសំឡេង

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារបិទភ្នែករួចស្តាប់សូរសំឡេងផ្សេងៗ ដែលនៅជុំវិញខ្លួន
- កុមារបើកភ្នែកវិញរួចប្រាប់ពីសំឡេងដែលគេបានឮ និងប្រាប់ពីប្រភពសំឡេង
- កុមារបិទភ្នែកម្តងទៀតរួចត្រូវដើរទៅជ្រុងណាមួយទះដៃបន្ទាប់មកដើរទៅជ្រុងម្ខាងទៀតហែកក្រដាសហើយដើរទៅជ្រុងម្ខាងទៀតគោះកែវ ឬឱ្យកុមារម្នាក់ច្រៀង...
- កុមារចង្អុលទិសដែលគេបានឮសំឡេងទាំងនេះ
- កុមារបើកភ្នែកវិញ រួចប្រាប់ឈ្មោះ និងប្រភពសំឡេងដែលបានឮ
- អនុវត្តរបៀបនេះឱ្យបានពីរ ឬបីដងដោយប្តូរទីតាំងនិងប្រើវត្ថុផ្សេងៗទៀតដូចជា គោះកំប៉ុងចង្កឹះ ត្រឡោក...។

ធ្វើតាមការណែនាំ (៣ដំណាក់កាល)

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារអង្គុយជារង្វង់ពាក់កណ្តាលរង្វង់
- ដាក់វត្ថុនៅលើតុក្រោយខ្នងកុមារចម្ងាយ ៣ម៉ែត្រ
- ហៅកុមារម្នាក់មកឈរជិតរួចនិយាយឮៗ ឱ្យកុមារស្តាប់ និងធ្វើតាមការណែនាំរបស់គ្រូ
- ឧទាហរណ៍ ៖ ចូរកូនទៅយកកែវនៅលើតុនោះមកជូនគ្រូ រួចទៅអង្គុយលើកៅអីរបស់កូនវិញ បន្ទាប់មកកូនទះដៃ ២ដង
- កុមារអនុវត្តម្នាក់ម្តងៗ តាមការណែនាំរបស់គ្រូ។

✚ បញ្ជាក់ ៖ គ្រូអាចផ្លាស់ប្តូរការណែនាំផ្សេងៗ ទៀតបាន ឱ្យតែការណែនាំនោះមាន ៣ដំណាក់កាល និងអាចនាំកុមារលេងជា៤ដំណាក់កាល គ្រាន់តែបន្ថែម១ដំណាក់កាលទៀតតែប៉ុណ្ណោះសម្រាប់មេរៀនក្រោយ។

ថង់ទិព្វ បង្កើតឃ្លា ឬល្បះ

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារអង្គុយជារង្វង់
- ហុចថង់ទិព្វដែលមានប័ណ្ណបន្ថែមទៅកុមារ រួចឱ្យកុមារហុចបន្តគ្នាតាមចង្វាក់ភ្លេង ឬចម្រៀង ឬសូរទះដៃ
- បញ្ឈប់ចង្វាក់ភ្លេង ឬចម្រៀង ឬទះដៃ ថង់ទិព្វនៅលើដៃអ្នកណា អ្នកនោះត្រូវលូកយកកូនកាសរូបភាពមួយមកមើលនិងប្រាប់ឈ្មោះ រួចបង្ហាញមិត្តភក្តិដើម្បីបញ្ជាក់ចម្លើយរបស់ខ្លួន បន្ទាប់មកបង្កើតជាឃ្លា ឬល្បះទាក់ទងនឹងបន្ថែមនោះ។ ឧទាហរណ៍៖ ប័ណ្ណប័ណ្ណ(រូបផ្លែត្រឡាច) ឃ្លា (ផ្លែត្រឡាចមានពណ៌បៃតង...) ឬល្បះ(ខ្ញុំចូលចិត្តញ៉ាំសម្លស្លាត្រឡាច។...)។
- កុមារលេងរបៀបនេះ ជាបន្តបន្ទាប់រហូតដល់អស់ប័ណ្ណ។

✚ បញ្ជាក់ ៖ នៅពេលបញ្ឈប់ចង្វាក់ភ្លេង ឬចម្រៀង ឬទះដៃសូមកុំឱ្យថង់ទិព្វនៅលើដៃកុមារដែលបានឆ្លើយរួច។

ព្រឹត្តិការណ៍

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារប្រាប់ឈ្មោះតួអក្សរដែលបានរៀនរួច
- ណែនាំរបៀបលេងដូចខាងក្រោម៖
 - ល្បែងតម្រៀបគ្រាប់ក្រូសលើតួអក្សរ៖ គឺកុមារម្នាក់ៗ ត្រូវយកគ្រាប់ក្រូសមកតម្រៀបលើតួអក្សរតាមលំដាប់លំដោយទិសនៃសំណេរ
 - ល្បែងដើរតួអក្សរលើរូបពស់៖
 - បង្ហាញផ្ទាំងរូបភាពពស់តួអក្សរដែលត្រូវរំលឹក ប័ណ្ណចំនួន៤ពណ៌ខុសគ្នាសម្រាប់ដើរ និងមេឡុកឡាក់ៗ ឱ្យកុមារសង្កេត
 - ផ្ទាំងរូបភាពពស់មួយផ្ទាំងលេងបានគ្នា ៤នាក់ កុមារម្នាក់ៗ មានប័ណ្ណពណ៌ចំនួន១
 - ប៉ារ៉ាអ្នកឈ្នះទី១ ដើរតួអក្សរលើរូបពស់មុនគេ
 - អ្នកប៉ារ៉ាឈ្នះបោះមេឡុកឡាក់ ឃើញចំនួនចំណុចនៅលើមុខមេឡុកឡាក់ចំនួនប៉ុន្មានត្រូវយកប័ណ្ណពណ៌របស់ខ្លួនដើរតាមតួអក្សរដែលមាននៅលើរូបពស់ចំនួនប៉ុណ្ណឹងឧទាហរណ៍៖ បោះបានចំនួន៣ ត្រូវយកប័ណ្ណប័ណ្ណដើរតាមតួអក្សរដោយរាប់ជាលេខ ១ ២ ៣ បន្ទាប់មករាប់ជាតួអក្សរ ក ខ គ ។ សម្រាប់កុមារបន្ទាប់ ត្រូវអនុវត្តការលេងដូចអ្នកទី១ តាមវេនរៀងៗខ្លួន
 - លេងរបៀបនេះរហូតដល់អ្នកទៅដល់ទី ឬគោលដៅមុនគេ គឺជាអ្នកឈ្នះទី១ និងអ្នកឈ្នះបន្តបន្ទាប់។
 - ល្បែងគូសភ្ជាប់តួអក្សរដែលដូចគ្នា៖
 - សរសេរតួអក្សរដែលត្រូវរំលឹក១តួអក្សរ ដោយមានចំនួន ៤តួ រួចដាក់ឆ្នាំងស្រាលជាមួយតួអក្សរផ្សេងទៀតនៅលើផ្ទាំងក្រដាសតែមួយ
 - កុមារគូសភ្ជាប់តួអក្សរដែលដូចគ្នា ពីមួយទៅមួយរហូតដល់អស់តួអក្សរ។
- ចែកកុមារជា ៣ក្រុមដើម្បីចូលលេងតាមល្បែងនីមួយៗ

✚ បញ្ជាក់៖ អាចរំលឹកតួអក្សរលើសពីមួយ និងប្តូរក្រុមគ្នាលេងប្រសិនបើសល់ពេល។

តម្រៀបរូបភាពតាមដំណើរសាច់រឿងនិទាន « ទន្សាយចង់ស៊ីចេក »

❖ របៀបលេង ៖

- បង្ហាញផ្ទាំងរូបភាពចំនួន ៤ផ្ទាំង តាមដំណើរសាច់រឿង

- និទានរឿងតាមលំដាប់ផ្ទាំងរូបភាពម្តងមួយៗ ឱ្យកុមារស្តាប់
- បំផុសសំណួរតាមខ្លឹមសារសាច់រឿងឡើងវិញតាមផ្ទាំងរូបភាពនីមួយៗ
- ចែកផ្ទាំងរូបភាពចំនួន ៤ ផ្ទាំងតាមសាច់រឿងដែលរៀបមិនតាមលំដាប់ទៅកុមារតាមក្រុមនីមួយៗ
- កុមារពិភាក្សារៀបចំរូបភាពតាមលំដាប់សាច់រឿង និងក្រុមនីមួយៗ ឡើងនិទានរឿងតាមរូបភាពម្តងមួយ ផ្ទាំងៗ ឡើងវិញដោយឆ្លាស់វេនគ្នា។

✚ បញ្ជាក់៖ គ្រូត្រូវបង្កើត ឬរៀបចំរូបភាពជាផ្ទាំងៗឱ្យបានច្រើនរឿង ដើម្បីយកមកនិទាន និងឱ្យកុមារតម្រៀប តាមសាច់រឿងនិទានទាំងនោះ។

ខ្ញុំចូលចិត្ត...ចុះអ្នកវិញ?

❖ របៀបលេង ៖

- ឈរជារង្វង់ជាមួយកុមារ
- បំផុសកុមារ ៖ (ឧទាហរណ៍៖ ត្រូចូលចិត្តអានសៀវភៅ ចុះកូនវិញ តើចូលចិត្តអ្វីខ្លះ?)
- កុមារឆ្លើយតបតាមគំនិតរបស់គេម្នាក់ៗ
- បំផុសសួរកុមារដែលឈរនៅបន្ទាប់គ្រូ (ឧទាហរណ៍៖ត្រូចូលចិត្តអានសៀវភៅ ចុះកូនវិញ តើចូលចិត្តអ្វីខ្លះ?)
- កុមារបន្ទាប់នោះឆ្លើយ (ឧទាហរណ៍៖ខ្ញុំចូលចិត្តញ៉ាំផ្លែស្វាយទុំ)
- ណែនាំកុមារដែលឆ្លើយនោះឱ្យសួរបន្តទៅកុមារដែលឈរនៅបន្ទាប់ថា៖ ខ្ញុំចូលចិត្តញ៉ាំផ្លែស្វាយទុំ ចុះអ្នកវិញ តើចូលចិត្តអ្វីខ្លះ?
- កុមារឆ្លើយ និងសួរសំណួររបៀបនេះបន្តរហូតដល់បានគ្រប់គ្នា
- ចុងក្រោយគ្រូរៀបចំដោយបំផុសសំណួរបញ្ជាក់ឱ្យកុមារប្រាប់ពីការចូលចិត្តរបស់ពីមិត្តភក្តិផ្សេងៗតាមការចង ចាំឡើងវិញ (ឧទាហរណ៍៖ កូនចាំទេ! តើមិត្តភក្តិកូនចូលចិត្តអ្វីខ្លះ?)
- បូកសរុបលើចំណូលចិត្តរបស់កុមារឡើងវិញ ដោយផ្តល់ដំបូន្មានលើចំណូលចិត្តណាដែលអវិជ្ជមាន។

ទះដៃតាមចំនួនព្យាង្គ ២ នៅ ៥ ព្យាង្គ

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារអង្គុយជារង្វង់ពាក់កណ្តាលរង្វង់
- ហៅឈ្មោះកុមារណាម្នាក់ដែលមានឈ្មោះ ២ព្យាង្គ ឧទាហរណ៍ ៖ តុលា ត្រូវនាំកុមារទះដៃតាមឈ្មោះដែល ត្រូវហៅដោយ តុ ទះដៃ១ លា ទះដៃ១ទៀត ស្មើ២ព្យាង្គ
- ហៅឈ្មោះកុមារណាម្នាក់ទៀតដែលមានឈ្មោះ ៣ព្យាង្គ ឧទាហរណ៍ ៖ ចាន់ដាវ៉ា ត្រូវនាំកុមារទះដៃតាម ឈ្មោះដែលត្រូវហៅដោយ ចាន់ ទះដៃ១ ដា ទះដៃ១ និង វ៉ា ទះដៃ១ទៀត ស្មើ៣ព្យាង្គ
- រកឈ្មោះកុមារផ្សេងៗ ទៀតដែលមានឈ្មោះ ៤ព្យាង្គ ៥ព្យាង្គ អនុវត្តដូចខាងលើ
- កុមារអនុវត្ត ដោយត្រូវជាអ្នកហៅឈ្មោះកុមារផ្សេងៗ ទៀត ដែលមាន ២ ៣ ៤ ៥ព្យាង្គ មិនតាមលំដាប់ ហើយកុមារជាអ្នកទះដៃតាមត្រូវហៅឈ្មោះកុមារ
- នៅពេលហៅឈ្មោះឱ្យកុមារទះដៃចប់កុមារម្នាក់ គ្រូត្រូវនាំកុមារផ្ទៀងផ្ទាត់ដោយទះដៃតាមចំនួនព្យាង្គរបស់ ឈ្មោះកុមារនោះឡើងវិញ។

✚ បញ្ជាក់ ៖ អាចនាំកុមារលេងជាមួយឈ្មោះកុមារ ឬឃ្លាដែលមានពាក្យផ្សេងៗទៀតបាន និងត្រូវត្រៀមឃ្លាដែល ពាក្យនីមួយៗ មាន ២ ៣ ៤ ៥ព្យាង្គ ឱ្យបានច្រើន។

ពណ៌នា / ហុចកញ្ចប់ (អំពីសត្វ ឬវត្ថុផ្សេងៗ)

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារទាំងអស់អង្គុយជារង្វង់
- ហុចកញ្ចប់ដែលមានដាក់ប័ណ្ណរូបភាព (រូបសត្វ ឬវត្ថុផ្សេងៗ) ទៅកុមារណាម្នាក់
- ឈរមុខភ្នែក ឬបែរមុខទៅជញ្ជាំង បែរខ្នងដាក់កុមារ រួចផ្តល់សញ្ញាបញ្ជាឱ្យកុមារហុចកញ្ចប់រូបភាពបន្តគ្នា
- ផ្តល់សញ្ញាបញ្ជាដល់កុមារ កុមារណាដែលមានកញ្ចប់រូបភាពនៅក្នុងដៃត្រូវលូកយកប័ណ្ណមួយមកមើល រួចបង្ហាញដោយប្រាប់ឈ្មោះ ត្រាប់តាមសំឡេង ធ្វើការវិភាគតាមសត្វ/វត្ថុ រៀបរាប់រូបរាងចរិត លក្ខណៈ ឬការរស់នៅរបស់សត្វ/វត្ថុនោះ
- ដកប័ណ្ណរូបភាពដែលបានរៀបរាប់រួចចេញពីកញ្ចប់ កុមារទាំងអស់ចូលរួមកែលំអ
- លេងរបៀបនេះរហូតដល់អស់ប័ណ្ណ។

✚ បញ្ជាក់៖ ករណីប័ណ្ណរូបភាពមានចំនួនតិច តែកុមារមានចំនួនច្រើន គ្រូត្រូវយកប័ណ្ណរូបភាពដែលបានរៀបរាប់ រួចទុកចូលក្នុងកញ្ចប់វិញ។

ទាយឈ្មោះ តើនេះជាអ្វី?

❖ របៀបលេង ៖

- ដាក់ប័ណ្ណរូបភាពចំនួន ៤ ឬ ៥ ផ្តាច់នៅលើតុ
- ណែនាំពីរបៀបលេង
 - ឱ្យកុមារយកប័ណ្ណរូបភាពនៅលើតុមួយមកមើល រួចពណ៌នាពីរូបភាពនៅក្នុងប័ណ្ណឱ្យកុមារដទៃស្តាប់ និងទាយឈ្មោះរូបភាពនោះ
 - កុមារបង្ហាញប័ណ្ណរូបភាពដើម្បីផ្ទៀងផ្ទាត់ចម្លើយ
- កុមារអនុវត្តតាមរបៀបនេះរហូតដល់អស់ប័ណ្ណរូបភាព។

✚ បញ្ជាក់ ៖ លែងនេះត្រូវអាចនាំកុមារលេងជាមួយប័ណ្ណរូបភាពអំពីសត្វ វត្ថុផ្សេងៗ និងមុខរបរបស់មនុស្ស។

ប្រព័ន្ធគ្រួសារសត្វលើមូល

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារឈរជារង្វង់
- កុមារម្នាក់ៗ ប្រាប់ឈ្មោះសត្វជើងបួនបន្តគ្នាខាងស្តាំដៃរហូតដល់អ្នកចុងក្រោយ
- ប្រសិនបើកុមារណាម្នាក់ប្រាប់ឈ្មោះសត្វជើង៤ ដូចអ្នកមុន ឬប្រាប់ឈ្មោះខុស គឺត្រូវរំលងទៅកុមារបន្ទាប់
- លេងរបៀបនេះរហូតដល់ពេលបញ្ចប់ និងក្រោយពេលបញ្ចប់នាំកុមាររាំច្រៀងទាំងអស់គ្នា។

ថង់ទិព្វ ស្លាកសញ្ញាសាធារណៈ

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារឈរជារង្វង់
- ហុចថង់ទិព្វ ដែលមានប័ណ្ណស្លាកសញ្ញាបន្ទប់ទឹកប្រុស ស្រី សញ្ញាពេទ្យ និងសញ្ញាចរាចរណ៍ឱ្យកុមារ
- ឱ្យសញ្ញាកុមារ ច្រៀងបណ្តើរ ទះដៃបណ្តើរ និងហុចថង់ទិព្វបន្តគ្នាខាងស្តាំដៃ
- ឱ្យសញ្ញាបញ្ជប់ ថង់ទិព្វនៅដៃកុមារណា កុមារនោះលូកដៃទៅក្នុងថង់រើសយកប័ណ្ណរូបភាពមួយមកមើល ហើយប្រាប់ឈ្មោះស្លាកសញ្ញានៅក្នុងប័ណ្ណនោះ រួចបង្ហាញមិត្តភក្តិ
- លេងរបៀបនេះរហូតដល់អស់ប័ណ្ណរូបភាព។

ទាយឈ្មោះសកម្មភាព

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារអង្គុយជាអក្សរ U
- ណែនាំពីរបៀបលេងល្បែង៖ គ្រូធ្វើការវិការ កុមារទាយ
- សម្តែងការវិការដូចជា៖ ដំណើរសត្វដំរី ដំណើរសត្វទា ដុសធ្មេញ សិតសក់ ...
- កុមារទាយសកម្មភាពរបស់គ្រូម្តងមួយៗ
- កុមារអនុវត្តការលេងដោយខ្លួនឯង និងប្តូរវេនគ្នាសម្តែងវិញម្តង។

តម្រៀមរូបភាពតាមលំដាប់លំដោយ

❖ របៀបលេង ៖

- ចែកប័ណ្ណរូបភាពដែលបានច្របល់ចូលគ្នាឱ្យទៅកុមារតាមក្រុ និងណែនាំឱ្យកុមាររៀបតាមលំដាប់លំដោយ
- កុមាររៀបប័ណ្ណរូបភាពតាមលំដាប់លំដោយនៃសាច់រឿងតាមក្រុម
- ពិនិត្យមើល តើប័ណ្ណរូបភាពទាំងនេះកុមាររៀបតាមលំដាប់ហើយឬនៅ? បើមិនទាន់ត្រឹមត្រូវគ្រូណែនាំបន្ថែម
- កុមាររៀបរាប់សាច់រឿងតាមលំដាប់លំដោយនៃសកម្មភាព
- យកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់ និងណែនាំកុមារប្រើពាក្យឱ្យត្រូវតាមវាក្យសព្ទ។

✚ បញ្ជាក់៖ គ្រូត្រូវរករូបភាពសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃរបស់មនុស្ស ឬការលូតលាស់ជាតំណាក់កាលរបស់សត្វ រុក្ខជាតិ ផ្សេងៗ ចាប់ពី ៣ ទៅ ៥សន្លឹកក្នុងមួយឈុតៗ ដើម្បីយកមកឱ្យកុមារតម្រៀបតាមលំដាប់លំដោយ។

ឡូកឡាត្រៈ (០ ១ ២ ៣)

❖ របៀបលេង ៖

- កុមារលេង១ក្រុមៗ មានចំនួន ៤នាក់ ដោយម្នាក់ៗ កាន់មួយជ្រុង
- បង្ហាញផ្ទាំងក្រដាសឡូកឡាត្រៈ មេឡូកឡាត្រៈ និងប័ណ្ណ ដែលមានស្រៈ ០ ១ ២ ៣ ដោយនាំកុមារសង្កេត និងអានស្រៈ
- ប៉ារ៉ាអ្នកចាប់ផ្តើមបោះមេឡូកឡាត្រៈមុនគេ
- អ្នកចាប់ផ្តើមបោះមេឡូកឡាត្រៈ បើមុខមេឡូកឡាត្រៈចំស្រៈ ០ ទើបអាចជ្រើសរើសប័ណ្ណស្រៈ ០ រៀប
- លើស្រៈ ០ ក្នុងផ្ទាំងក្រដាសឡូកឡាត្រៈរបស់ខ្លួនបើមិនចំ ស្រៈ០ ទេ គ្មានសិទ្ធិរើសស្រៈផ្សេងដាក់ឡើយ
- ត្រូវប្តូរវេនទៅអ្នកទី២ អនុវត្តរបៀបនេះទៅអ្នកបន្តបន្ទាប់ដោយគោរពតាមលំដាប់ស្រៈ
- បើអ្នកណាជ្រើសរើសប័ណ្ណដាក់ផ្ទាំងក្រដាសឡូកឡាត្រៈនៅជ្រុងរបស់ខ្លួនពេញមុនគេគឺជាអ្នកឈ្នះទី១ និងឈ្នះបន្តបន្ទាប់រួចឱ្យកុមារអានឡើងវិញ។

ឡូតូស្រៈ (ស្រៈ ០១ ដល់ស្រៈ ១១)

❖ របៀបលេង៖

- ល្បែងនេះអាចលេងជាបុគ្គល ឬក្រុមតូច អាស្រ័យតាមចំនួនសម្ភារៈ
- បង្ហាញផ្ទាំងក្រដាសឡូតូស្រៈនិងប័ណ្ណស្រៈទាំង៨ឱ្យកុមារសង្កេត និងកុមារអានស្រៈទាំងនោះ
- កុមារម្នាក់ៗ ត្រូវមានផ្ទាំងក្រដាសឡូតូស្រៈ និងប័ណ្ណស្រៈទាំង៨ ច្របល់ចូលគ្នា
- ហៅស្រៈម្តងមួយៗឧទាហរណ៍៖ ស្រៈ ០១ កុមារត្រូវយកប័ណ្ណស្រៈ ០១ ដាក់លើផ្ទាំងក្រដាសឡូតូស្រៈ ០១
- នាំលេងរបៀបនេះ រហូតអស់ប័ណ្ណស្រៈ
- នាំកុមារផ្ទៀងផ្ទាត់លទ្ធផល និងឱ្យកុមារអានស្រៈឡើងវិញ។

បន្ថែមពាក្យទៅផ្សារ

❖ របៀបលេង៖

- តើពេលយើងទៅផ្សារ យើងយកសម្ភារៈអ្វីខ្លះទៅជាមួយ?
- កុមាររៀបរាប់ឈ្មោះសម្ភារៈតាមការនឹកឃើញ(កង់ ម៉ូតូ ម្នក លុយ កន្រ្តក ក្រម៉ា ធំត្រ ទូរស័ព្ទ...)
- បិទប័ណ្ណរូបភាពច្របូកច្របល់គ្នា កង់ ម៉ូតូ ម្នក ក្រដាសប្រាក់ កន្រ្តក ក្រម៉ា ធំត្រ ទូរស័ព្ទ នៅលើក្តារខៀន
- នាំកុមារលេងល្បែងទៅផ្សារដោយប្រើប្រាស់សម្ភារៈដែលបានបិទលើក្តារខៀន
- ឥឡូវនេះយើងនាំគ្នាត្រៀមខ្លួនទៅផ្សារដោយនិយាយថា៖
 - កុមារទី១៖ ខ្ញុំនឹងទៅផ្សារហើយយក លុយ (កុមារដកប័ណ្ណរូបលុយយកទៅបិទលើក្តារខៀន)
 - កុមារទី២៖ ខ្ញុំនឹងទៅផ្សារហើយយក លុយ កន្រ្តក (កុមារដកប័ណ្ណរូបកន្រ្តក យកទៅបិទបន្តពីប័ណ្ណរូបលុយលើក្តារខៀន)
 - កុមារទី៣៖ ខ្ញុំនឹងទៅផ្សារហើយយក លុយ កន្រ្តក ម្នក (កុមារដកយកប័ណ្ណរូបម្នកយកទៅបិទបន្តពីប័ណ្ណរូបកន្រ្តកលើក្តារខៀន)
 - កុមារទី៤៖ ខ្ញុំនឹងទៅផ្សារហើយយក លុយ កន្រ្តក ម្នក និងទូរស័ព្ទ...(កុមារដកប័ណ្ណរូបទូរស័ព្ទយកទៅបិទបន្តពីប័ណ្ណរូបម្នកលើក្តារខៀន)

ស្តាប់សូរសំឡេងនៅក្នុងបរិស្ថាន

❖ របៀបលេង៖

- ឱ្យកុមារបិទភ្នែក រួចស្តាប់សូរសំឡេងផ្សេងៗដែលនៅជុំវិញខ្លួនគេ
- ឱ្យកុមារបើកភ្នែកវិញ រួចប្រាប់ពីសំឡេងដែលគេបានឮ និងធ្វើត្រាប់តាមសំឡេងដែលគេបានឮ
- ឱ្យកុមារបិទភ្នែកម្តងទៀត រួចគ្រូដើរទៅជ្រុងណាមួយទះដៃ និងឈរនៅទីនោះ
- ឱ្យកុមារចង្អុលទិសដែលគេបានឮសំឡេងនោះ
- ឱ្យកុមារបើកភ្នែកដើម្បីផ្ទៀងផ្ទាត់ចម្លើយរបស់កុមារ
- ធ្វើរបៀបនេះនៅជ្រុងផ្សេងៗទៀត ដោយប្រើសំឡេងសត្វ ។

បង្កើតឃ្លាដែលមាន៦ព្យាង្គ

❖ របៀបលេង៖

- នាំកុមារបង្កើតឃ្លាដែលមាន៦ព្យាង្គ(១ម៉ាត់ ស្មើ ១ព្យាង្គ)
- ឧទាហរណ៍៖ គ្រូអានឃ្លាឱ្យកុមារស្តាប់ ខ្ញុំ ទៅ ផ្សារ ទិញ នំ ញ៉ាំ
- នាំកុមារផ្ទៀងផ្ទាត់ ដោយរាប់ព្យាង្គក្នុងឃ្លាជាមួយនឹងការរាប់ម្រាមដៃ
- ឧទាហរណ៍៖ ខ្ញុំ (រាប់ម្រាមដៃ១) ទៅ (រាប់បន្ថែមម្រាមដៃមួយទៀត ១ ២) ផ្សារ (រាប់បន្ថែមម្រាមដៃមួយទៀត ១ ២ ៣) ទិញ (រាប់បន្ថែមម្រាមដៃមួយទៀត ១ ២ ៣ ៤) នំ (រាប់បន្ថែមម្រាមដៃមួយទៀត ១ ២ ៣ ៤ ៥) ញ៉ាំ (រាប់បន្ថែមម្រាមដៃមួយទៀត ១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦)
- នាំកុមារបង្កើតតាមរបៀបនេះ ជាមួយនឹងឃ្លាដែលមាន៦ព្យាង្គផ្សេងទៀត ចំនួន ២ ឬ ៣ ឃ្លាផ្សេងទៀត
- ណែនាំកុមារពីរបៀបរកឃ្លាដែលមាន៦ព្យាង្គ តាមការចងបង្កើតរបស់កុមារ
- បែងចែកកុមារជាក្រុមតូចៗ
- ក្រុមពិភាក្សាគ្នារកឃ្លាដែលមាន ៦ ព្យាង្គ
- តំណាងក្រុមឡើងអានឃ្លាដែលរកបានឱ្យក្រុមជំនួស
- នាំកុមារទាំងអស់ផ្ទៀងផ្ទាត់

- អនុវត្តរបៀបនេះរហូតដល់អស់ក្រុម
- សម្របសម្រួលនឹងលើកសរសើរ ។

បញ្ជាក់ ៖ គ្រូត្រូវត្រៀមឃ្លាផ្សេងៗទៀតដែលមាន៦ព្យាង្គឱ្យបានច្រើន ងាយស្រួល។

២.៥.២.២- រឿងនិទាន

កូនទន្សាយទៅសាលារៀន

មានកូនទន្សាយមួយឈ្មោះទីណូ។ ព្រឹកនេះទីណូកំពុងគេងលក់យ៉ាងស្ងប់ស្ងួល ព្រះអាទិត្យរះចាំងចូលតាមមាត់បង្អួច ហើយមកខ្សឹបដាស់ទីណូថ្ងៃម្ខាង។ ដោយនិយាយថា ៖ ភ្ញាក់ឡើងទីណូ ភ្លឺហើយ។ ទីណូប្រែខ្លួនទៅម្ខាងរួចទាញខ្នើយមកគ្របក្បាល។ សត្វចាបឃើញដូចនេះ ក៏នាំគ្នាស្រែកពីលើមែកត្របែកថា ៖ ចេបៗ! ចេបៗ! ទីណូ ភ្លឺហើយៗ។ ទីណូមិនឮទេ វាកំពុងស្រមុក ខៗ។ ពេលនោះនាឡិកាស្រែកយ៉ាងខ្លាំងថា រឿងៗ! ទីណូម៉ោងប្រាំមួយហើយភ្ញាក់ឡើងៗ។ ទីណូភ្ញាក់ព្រឹតស្ទុះក្រោកអង្គុយពត់ខ្លួនប្រាណហើយនិយាយថា ៖ សួស្តី នាឡិកា! អរគុណឯងដែលបានដាស់ខ្ញុំ។ នាឡិកាញញឹម ព្រមទាំងត្រីក្បាលរួចតបវិញថា ៖ សួស្តីទីណូ មិនមែនខ្ញុំតែម្នាក់ឯងទេ ដែលដាស់នោះ។ ទីណូរត់ចេញទៅរកហាលខាងក្រៅផ្ទះនិយាយថា ៖ សួស្តីបងចាប! សួស្តីបងព្រះអាទិត្យ! អរគុណអ្នកទាំងអស់គ្នាដែលបានដាស់ខ្ញុំ។ ព្រះអាទិត្យញញឹមស្រស់ដាក់ទីណូរួចតបវិញថា ៖ សួស្តី ទីណូ! សូមបងមានសុខភាពល្អ។ សត្វចាបនិយាយថា ៖ សួស្តី ទីណូ! សូមឯងមានប្រាជ្ញាភ្លឺថ្លា អរគុណ! អរគុណ! ខ្ញុំលាសិនហើយ! ខ្ញុំប្រញាប់ទៅសាលារៀន។ ទីណូលប់មុខ ស្លៀកពាក់ សិតសក់ស្អាតបាត ស្រស់ស្រូបអាហាររួចយកកាតាប ហើយសំពះលាប៉ាក់ចេញទៅសាលារៀន។ នៅតាមផ្លូវទីណូឃើញអ្នកៗ កំពុងចាប់ចង្រិតនៅគុម្ពស្មៅ។ ទីណូនិយាយទៅកាន់អ្នកៗថា ៖ សួស្តីអ្នកៗ! ឯងមិនទាន់រៀបចំខ្លួនទៅរៀនទេឬ? អ្នកៗតបថា ៖ អត់ទេ ខ្ញុំរៀនពេលរសៀល ព្រឹកនេះខ្ញុំនៅផ្ទះជួយចម្អិនម្ហូបម៉ាក់ខ្ញុំ អូមែន! ខ្ញុំលាសិនហើយ សូមមានសំណាងល្អ! លាសិនហើយ។ ទីណូដើរប្រញាប់ទៅសាលា គ្រាន់តែដើរចូលផុតមាត់ទ្វាររបងសាលារៀន ជួងក៏បន្លឺម៉ឺងៗហៅសិស្សទាំងអស់ឱ្យចូលរៀន សិស្សទាំងអស់គោរពទង់ជាតិ រួចនាំគ្នាតម្រៀបជួរចូលថ្នាក់រៀន លោកគ្រូឈរនៅក្តៅខៀនបម្រុងចាប់ផ្តើមមេរៀន។ រំពេចនោះស្ទាត់ចូលមកហើយអង្គុយក្បែរទីណូ លោកគ្រូឃើញដូចនេះក៏សួរថា ៖ សួស្តី កូនស្វា! កូនឯងរំលំធ្វើអ្វីបានជាទើបមកដល់? ។ បាទលោកគ្រូ ! ខ្ញុំរំលំរកសៀវភៅទើបបានជាមករៀនយឺតបន្តិច។ លោកគ្រូថា ៖ ថ្ងៃក្រោយត្រូវទុកដាក់ប្រដាប់ប្រដាជៀនឱ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់ ទើបងាយរក កូនស្វាតបវិញថា ៖ បាទលោកគ្រូ! ។

ដៃ ដើម មាត់ ច្រណែននឹងក្រពះ

មានរឿងមួយដំណាលថាមានដៃ ជើង និងមាត់ ច្រណែននឹងក្រពះហើយដៃចាប់ផ្តើមសួរគ្នាថា ៖ ហេតុអ្វីបានជាយើងមាននាទីធ្វើការងារអ្វីៗ សព្វបែបយ៉ាងសុទ្ធតែពឹងលើយើងទាំងអស់គ្នា ប៉ុន្តែយើងពុំបានទទួលអាហារ ឬរសជាតិអ្វីសោះ?។ ជើងឆ្លើយថា ៖ អ្នកឯងមានសំណាងជាងខ្ញុំ ហើយអ្នកអាចចាប់កាន់ចំណីអាហារបានដឹងក្តៅត្រជាក់ ចំណែកខ្ញុំវិញគ្មានសោះ។ ដៃឆ្លើយថា ៖ ខ្ញុំបានត្រឹមតែចាប់កាន់ប៉ុណ្ណោះមានតែមាត់ទេដែលបានទទួលអាហារទាំងនោះ។ មាត់ឮដៃ ជើងជជែកគ្នាយ៉ាងដូចនេះក៏តបថា ៖ មិនត្រូវទេ ក្រពះឯណោះ ទើបបានផ្តិត ដូចនេះយើងទាំងបីនាក់មិនត្រូវបរិភោគឬធ្វើការងារអ្វីឡើយ ចាំមើលក្រពះបានអាហារពីណាមកចម្អែត! និយាយរួចអ្នកទាំងបីក៏ធ្វើតាមគំនិត ពេលនោះរាងកាយទាំងមូលចុះស្ទួម ហត់ហែរ អស់កម្លាំងខ្លាំង ទើបក្រពះនិយាយពន្យល់ពួកគេថា ៖ អ្នកពិតជាយល់ខុសហើយ ជារៀងរាល់ថ្ងៃខ្ញុំក៏ធ្វើការដូចអ្នកដែរ គឺខ្ញុំបានរំលាយអាហារទាំងនោះ ហើយដីជាតិទាំងអស់នោះបានបញ្ជូនទៅឱ្យអ្នកទាំងអស់គ្នា ពេលដែលអ្នកមិនធ្វើការនោះ គឺវាធ្វើឱ្យយើងស្លាប់ទាំងអស់គ្នា ដូច្នេះយើងគួរធ្វើការ និងហូបអាហារឡើងវិញទើបធ្វើឱ្យយើងមានសុខភាពរឹងមាំល្អ។ ចាប់ពីថ្ងៃនោះមក ដៃ ជើង និងមាត់ លែងមានគំនិតច្រណែន នឹងក្រពះ ហើយខិតខំធ្វើការងារ និងហូបអាហារដែលមានប្រយោជន៍ដល់រាងកាយទាំងមូល។

មើមនៃថាវជំងឺ

ល្ងាចថ្ងៃនេះ មេឃស្រទំ លោកតាជីកដីដាំគ្រាប់ធញ្ញជាតិ។ លោកតា និងគីគី ស្រោចទឹក បោចស្មៅ ដាក់ដីជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ ព្រឹកនេះលោកតាបានទៅមើលថែទាំស្ពានបន្លែដូចសព្វដង ស្រាប់តែគាត់លាន់មាត់ថា ៖ យី! ធញ្ញជាតិយើងចេញមើមធំណាស់។ គាត់ក៏ប្រឹងដកធញ្ញជាតិ អ៊ុសៗ ១ ២ ៣ ១១ ។ ដកច្រើនដងហើយនៅតែមិនបាន លោកតាក៏បានស្រែកហៅយាយមកជួយដកមើមធញ្ញជាតិ។

ពេលនោះយាយមកដល់ យាយឱបចង្កេះតា តាទាញបន្លែ « ១ ២ ៣ ១១ » ដកច្រើនដងហើយ នៅតែមិនបាន យាយស្រែកហៅចៅស្រី ចៅស្រីឱបចង្កេះយាយ យាយឱបចង្កេះតា តាទាញបន្លែ « ១ ២ ៣ ១១ » ដកច្រើនដងហើយនៅតែមិនបាន។ ចៅស្រីរត់ហៅ គីគី រ៉ូស រ៉ូស! គីគី ខាំទាញសំពត់ចៅស្រី ចៅស្រីឱបចង្កេះយាយ យាយឱបចង្កេះតា តាទាញបន្លែ « ១ ២ ៣ ១១ » ដកច្រើនដងហើយនៅតែមិនបាន។

គីគី រត់ទៅហៅឆ្មា។ ម៉េរ ម៉េរ ឆ្មារត់មកតោងកន្ទុយគីគី គីគីខាំទាញសំពត់ចៅស្រី ចៅស្រីឱបចង្កេះយាយ យាយឱបចង្កេះតា តាទាញបន្លែ « ១ ២ ៣ ១១ » ដកច្រើនដងហើយនៅតែមិនបាន។ ឆ្មារត់ទៅហៅកណ្តុរ ចិច ចិច! កណ្តុររត់ទៅតោងកន្ទុយឆ្មា ឆ្មាតោងកន្ទុយគីគី គីគីខាំទាញសំពត់ចៅស្រី ចៅស្រីឱបចង្កេះយាយ យាយឱបចង្កេះតា តាទាញបន្លែ « ១ ២ ៣ ១១ » អូ! ដកបានហើយ មើមធញ្ញជាតិធំណាស់ គស់ពួកយើងយកមើមធញ្ញជាតិនេះទៅស្ន »។

ទន្សាយបកស៊ីចេក

មានទន្សាយមួយឃើញយាយទូលចេកដើរមក វាធ្វើពុតជាងាប់នៅក្បែរផ្លូវ។ យាយឃើញទន្សាយត្រេកអរណាស់ក៏លើកទន្សាយដោយដៃទាំងពីរដាក់លើល្អិតចេក រួចទូលដើរទៅ។ ទន្សាយបកចេកស៊ីគ្មានសំចៃម្តងមួយៗទាល់តែអស់នៅសល់តែសំបក រួចលោតចូលព្រៃបាត់។ យាយមកដល់ផ្ទះដាក់ល្អិតចុះលើកដៃទះទ្រូង ហើយលាន់មាត់ថា ៖ យី ! ថ្ងៃនេះ អញចាញ់បោកទន្សាយទេតើ។

កុមារីតូច និងខ្លាម្នំទាំងបី

កាលពីព្រេងនាយមានកុមារីតូចម្នាក់រស់នៅជាមួយម្តាយនាងនៅក្បែរព្រៃមួយ។ ម្តាយបានហាមកូនស្រីរបស់ខ្លួនថា ៖ កុំឱ្យទៅដើរលេងនៅក្នុងព្រៃនោះ ព្រោះវាមានគ្រោះថ្នាក់ច្រើនណាស់។ ប៉ុន្តែថ្ងៃមួយនៅពេលកំពុងបេះផ្កាលេង កុមារីតូចស្រាប់តែដើរចូលទៅក្នុងព្រៃនោះយ៉ាងជ្រៅដោយមិនដឹងខ្លួនឡើយ។ នៅពេលដែលកុមារីតូចចង់ត្រឡប់មកផ្ទះវិញ នាងដឹងថានាងពិតជាវង្វេងផ្លូវហើយ កុមារីតូចប្រុងនឹងស្រែកយំទៅហើយ ស្រាប់តែនាងក្រឡេកមើលទៅខាងមុខក៏ឃើញមានផ្ទះមួយស្ថិតនៅកណ្តាលព្រៃនោះ។

ឱ ! ជាការពិតណាស់ នោះមិនមែនជាផ្ទះនាងទេ។ ក៏ប៉ុន្តែកុមារីតូចគិតថា នាងនឹងជួបប្រទះមនុស្សណាម្នាក់នៅទីនោះដែលអាចជួយជូននាងឱ្យត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញបាន។ គិតដូច្នេះហើយ កុមារីតូចក៏ដើរសំដៅទៅផ្ទះជិតនោះរួចក៏ស្រែកហៅដោយគ្មាននរណាឆ្លើយសោះ នាងក៏ដើរចូលទៅ។ អីក៏ចម្លែកម្ល៉េះផ្ទះនេះ! វត្ថុគ្រប់ប្រភេទទាំងអស់សុទ្ធតែមានបីៗ ហើយមួយប្រភេទៗ សុទ្ធតែមានទំហំខុសៗគ្នាទាំងបីដែរ។ នៅទីនោះមានតុបី ៖ តុធំមួយ តុមធ្យមមួយ និងតុតូចមួយ កៅអីមានបី ៖ កៅអីធំមួយ កៅអីមធ្យមមួយ និងកៅអីតូចមួយ បានសម្លបី ៖ បានសម្លធំមួយ បានសម្លមធ្យមមួយ និងបានសម្លតូចមួយ... កុមារីតូចដើរចូលទៅជិត។ នាងឃ្លានខ្លាំងណាស់។ កុមារីតូចអង្គុយនៅលើកៅអីធំ តែកៅអីនោះខ្ពស់ពេក។ នាងអង្គុយលើកៅអីមធ្យមម្តង ប៉ុន្តែកៅអីនោះពិបាកអង្គុយណាស់។ ពេលនោះកុមារីតូចក៏ទៅអង្គុយលើកៅអីតូចម្តង។ កៅអីតូចនេះអង្គុយស្រួលណាស់! ក៏ប៉ុន្តែមិនបានប៉ុន្មានវិនាទីផងវាក៏បាក់ទៅ!។ ម្តងនេះកុមារីតូចភ័យខ្លាចនៅក្នុងក្បាលបានធំប៉ុន្តែសម្លក្តៅពេក នាងភ័យខ្លាចនៅក្នុងក្បាលបានមធ្យមតែសម្លនៅក្នុងក្បាលបាននោះប្រៃពេក។ ពេលនោះនាងក៏ភ័យខ្លាចនៅក្នុងក្បាលបានតូចទៅ។ ម្តងនេះសម្លធ្លាក់ណាស់ធ្លាក់រហូតធ្វើឱ្យនាងញ៉ាំងអស់ពីក្នុងក្បាល។ កុមារីតូចទទួលអារម្មណ៍ថាដូចជាអស់កម្លាំងណាស់។ នាងក៏ឡើងលើផ្ទះចូលទៅកាន់បន្ទប់។ នៅទីនោះកុមារីតូចក៏

ឃើញគ្រែទាំងអស់ក៏មានបីដែរ គឺ គ្រែធំមួយ គ្រែមធ្យមមួយ គ្រែតូចមួយ។ កុមារីតូចសាកល្បងគេងលើគ្រែធំ ប៉ុន្តែគ្រែនោះរឹងពេកពិបាកគេងណាស់ នាងសាកល្បងគេងលើគ្រែមធ្យមម្តង តែគ្រែមធ្យមនោះទន់ពេក បន្ទាប់មកនាងក៏សាកល្បងគេងលើគ្រែតូចម្តង គ្រែតូចនេះស្រួលគេងណាស់ ស្រួលរហូតធ្វើឱ្យតូចគេងលង់លក់ទៅ។ ពេលជាមួយគ្នានោះដែរ ម្ចាស់ផ្ទះក៏ត្រឡប់មកពីរដើរលេងវិញ គឺជាខ្លាឃ្មុំបី! ពិតប្រាកដណាស់វាគឺជាខ្លាឃ្មុំទាំងបី ខ្លាឃ្មុំធំគឺជាឪពុក ខ្លាឃ្មុំដែលមាឌមធ្យមជាម្តាយ និងខ្លាឃ្មុំតូចដែលត្រូវជាកូន។ នៅពេលដែលពួកគេចូលមកដល់ក្នុងផ្ទះបាយ។ ខ្លាឃ្មុំធំជាឪពុកក៏ស្រែកឡើងដោយសំឡេងឮខ្លាំងៗរបស់វាថា៖ មានអ្នកណាម្នាក់មកអង្គុយលើកៅអីខ្ញុំហើយ។ ចំណែកខ្លាឃ្មុំមធ្យមជាម្តាយក៏ស្រែកឡើងដោយសំឡេងល្មមឡើងដែរថា៖ ចំណែកកៅអីខ្ញុំក៏មានអ្នកណាមកអង្គុយដែរ! ព្រមគ្នានោះដែរខ្លាឃ្មុំតូចដែលជាកូនស្រែកដោយសំឡេងតូចធ្លាក់របស់វាព្រមទាំងយំផងថា៖ មានអ្នកណាម្នាក់ធ្វើឱ្យកៅអីខ្ញុំបាក់ហើយ! បន្ទាប់មកខ្លាឃ្មុំទាំងបី ដើរទៅជិតតុរបស់ពួកគេ រំពេចនោះខ្លាឃ្មុំធំជាឪពុកស្រែកឡើងដោយសំឡេងខ្លាំងៗរបស់វាឡើងទៀតថា៖ មានអ្នកណាម្នាក់លូកសម្លរបស់ខ្ញុំហើយ! ឯខ្លាឃ្មុំជាម្តាយស្រែកដោយសំឡេងល្មមៗរបស់វាដែរថា៖ សម្លរបស់ខ្ញុំក៏មានគេលូកដែរ! ពេលជាមួយគ្នានេះខ្លាឃ្មុំតូចជាកូនក៏ស្រែកឡើងដោយសំឡេងតូចធ្លាក់របស់វាព្រមទាំងយំផងថា៖ មានអ្នកណាបានញ៉ាំសម្លរបស់ខ្ញុំអស់លើងហើយ! ខ្លាឃ្មុំទាំងបីឡើងទៅកាន់បន្ទប់របស់គេទៀត ខ្លាឃ្មុំធំជាឪពុកក៏ស្រែកឡើងដោយសំឡេងឮខ្លាំងរបស់ពួកគេថា៖ មានអ្នកណាម្នាក់មកដេកលេងលើគ្រែរបស់ខ្ញុំ! រីឯខ្លាឃ្មុំជាម្តាយស្រែកដោយសំឡេងល្មមៗថា៖ គ្រែរបស់ខ្ញុំក៏មានគេមកដេកលេងដែរ។ ទទ្ទឹមគ្នានេះខ្លាឃ្មុំតូចជាកូនបែរជាសើចទៅវិញព្រមទាំងស្រែកដោយសំឡេងតូចធ្លាក់ថា៖ អ្នកណានេះកំពុងតែដេកលើគ្រែខ្ញុំ! ទទ្ទឹមគ្នានឹងឮសូរសម្រែកទាំងនេះ កុមារីតូចក៏ភ្ញាក់ដឹងខ្លួនឡើង។

ពេលដែលនាងបើកភ្នែកភ្លាម នាងមានការភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំង ហើយក៏រត់ចេញទៅយ៉ាងលឿនដោយភ្លេចយកទាំងផ្កា និងស្បែកជើងរបស់នាងទៅជាមួយផង។ ប៉ុន្តែសំណាងល្អ ខ្លាឃ្មុំទាំងបីសុទ្ធតែជាសត្វស្ងួត ចេះគួរសមទាំងអស់។ ពេលដែលកុមារីតូចរត់ទៅ ខ្លាឃ្មុំធំជាឪពុកស្រែកដោយសំឡេងឮខ្លាំងថា៖ គេមិនត្រូវចូលក្នុងផ្ទះអ្នកដទៃដោយម្ចាស់គេមិននៅ ឬដោយគ្មានសុំការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់ផ្ទះយ៉ាងដូចនេះទេ!

ចំណែកឯខ្លាឃ្មុំជាម្តាយស្រែកដោយសំឡេងល្មមៗថា៖ នាងត្រូវតែស្តាប់បង្គាប់ និងគោរពម្តាយរបស់នាងជានិច្ច! នៅពេលជាមួយគ្នានោះដែរ ខ្លាឃ្មុំតូចជាកូនដែលស្ងួតគួរឱ្យស្រឡាញ់ខ្លាំងនោះស្រែកដោយសំឡេងតូចធ្លាក់យ៉ាងគ្រលួចថា៖ បត់ស្តាំ! ហើយបត់ច្រើន! ឯងនឹងរកផ្ទះឯងឃើញបានយ៉ាងឆាប់រហ័ស! ដោយសារការចង្អុលបង្ហាញផ្លូវពីកូនខ្លាឃ្មុំ កុមារីតូចរកឃើញផ្លូវត្រឡប់ទៅផ្ទះនាងវិញ។ តាំងពីកើតហេតុការណ៍ផ្សេងៗព្រេងមក កុមារីតូចតែងតែស្តាប់បង្គាប់ម្តាយនាងជានិច្ច នាងឈប់ទៅដើរលេងក្នុងព្រៃម្នាក់ឯងទៀត ហើយនាងក៏លែងលួចចូលទៅក្នុងផ្ទះអ្នកដទៃដោយគ្មានការអញ្ជើញផងដែរ។

បូណាជាកុមារល្អ

បូណាជាកុមារខិតខំរៀនសូត្រណាស់ អ្នកគ្រូតែងសរសើរបូណារាល់ថ្ងៃ នៅផ្ទះបូណាបានជួយធ្វើការឪពុកនិងម្តាយសព្វគ្រប់ ដូចជា ដងទឹក ជញ្ជូនអុស ស្រោចបន្លែ និងជួយបោសផ្ទះសំបែង។ ដោយឃើញកូនឧស្សាហ៍ធ្វើការខិតខំរៀនសូត្រ ម្តាយបូណាក៏ទិញស្បែកជើងមួយគូឱ្យជារង្វាន់ដល់បូណា។ ស្បែកជើងនោះស្អាតណាស់ បាតវាធ្វើអំពីកៅស៊ូ បូណាពាក់ស្បែកជើងថ្មីទៅរៀនរាល់ថ្ងៃដោយប្រុងប្រយ័ត្នខ្លាចដាច់ខ្សែ ឬប្រឡាក់ភក់។ ថ្ងៃមួយមេឃភ្លៀងខ្លាំង នៅតាមផ្លូវមានទឹកដក់ជាថ្លុកធំៗ បូណាត្រូវលោតឆ្លងថ្លុកនោះតែភ្លាត់ស្លៀត បូណាផ្ទុះជើងចូកក្នុងភក់នាំឱ្យប្រឡាក់ស្បែកជើងថ្មី និងខោ អាវ បូណាចង់យំ។ ពេលនោះមានមិត្តភក្តិម្នាក់ជាច្រើនដើរមកដល់ បូណាឃើញក៏រីករាយយាត់មិនទាន់ឱ្យមិត្តឆ្លងថ្លុក ហើយក៏ស្ទុះទៅយកក្តារមួយបន្ទះរំលែមកដាក់ធ្វើជាស្ពានឱ្យមិត្តទាំងអស់គ្នាឆ្លងដោយស្រួលគ្មានប្រឡាក់ជើងនិងខោអាវឡើយ មិត្តទាំងអស់បានចាប់ដៃ ទះស្មា អរគុណ និងសរសើរដល់សេចក្តីក្លាហាន និងទឹកចិត្តសប្បុរសធម៌របស់បូណា។

កុមារសៅចេះកែខ្លួន

មានកុមារម្នាក់ឈ្មោះសៅ ជាកុមារប្រុសមិនស្អាបបង្គាប់ឪពុកម្តាយ និងអ្នកត្រូវឡើយ។ ថ្ងៃមួយសៅពុំបានទៅសាលារៀនទេ ហើយសៅក៏បានយកដែកគោលទៅដាក់កប់នៅតាមផ្លូវទៅសាលារៀន ហើយរត់ជួនចាំមើល។ នារីជាកុមារីល្អដែលអ្នកគ្រូនិងមិត្តដទៃទៀតស្រឡាញ់រាប់អាន។ ព្រឹកស្អែកនារីជិះកង់ទៅសាលារៀន ស្រាប់តែកង់របស់នារីបែកលាន់ឮសូរផ្ទេង នារីភ័យណាស់ក៏ចុះពីលើកង់ ហើយនិយាយម្នាក់ឯងថា៖ “យី! ដែកគោលទេតើ!”។ សៅក៏លោតចេញពីគុម្ពាតព្រៃហើយស្រែកសើចយ៉ាងសប្បាយរីករាយ “ហាស់ ហាៗៗ សប្បាយមែនៗ”។ នារីខឹងណាស់ក៏ស្រែកបន្ទោសសៅថា៖ “សៅ! ម្តេចក៏សៅឯងធ្វើដូច្នេះ? ចុះបើសិនជាកង់ ឬម៉ូតូរបស់លោកអ៊ីវិញ តើឯងគិតដូចម្តេចដែរ?”។ ពេលនោះក៏មានអ្នកជិះកង់មកដល់ហើយសួរនារីថា៖ “មានរឿងអ្វីក្លាយស្រី? ហេតុអ្វីបានជាកង់នេះបែក?”។ នារីឆ្លើយជម្រាបលោកអ៊ីវនោះថា៖ “ជម្រាបលោកអ៊ី គឺសៅនេះជាអ្នកយកដែកគោលមកកប់”។ អ៊ីបាននិយាយទៅកាន់សៅថា៖ “ក្លាយមិនត្រូវធ្វើដូច្នេះទេ ព្រោះនាំឱ្យខាតបង់លុយកាក់ ពិសេសគឺខាតបានទៅសាលារៀនទៀតផង។ ដូច្នេះថ្ងៃក្រោយ ចូរក្លាយឈប់ធ្វើដូច្នេះទៀត ហើយក្លាយត្រូវទៅសាលារៀនឱ្យបានរៀងរាល់ថ្ងៃដូចនារី និងមិត្តដទៃណា ព្រោះពេលវេលាជាមាសប្រាក់”។ សៅដឹងកំហុសរបស់ខ្លួនក៏និយាយសុំទោស និងសារភាពថា៖ “ថ្ងៃក្រោយខ្ញុំឈប់ធ្វើរបៀបនេះទៀត ហើយខ្ញុំនឹងទៅសាលារៀនបានទៀងទាត់រាល់ថ្ងៃដូចមិត្តឯទៀតដែរ”។

កសិករ និងពស់ថ្នាក់

នៅក្នុងភូមិមួយ មានកសិករជាច្រើនគ្រួសារ បានរស់នៅយ៉ាងសុខសាន្ត ដោយប្រកបរបរចិញ្ចឹមជីវិតធ្វើស្រែចម្ការ ។ ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ពួកគាត់តែងតែធ្វើស្រែបានផលស្រូវយ៉ាងសម្បូរហូរហៀរ ធ្វើឱ្យមានជីវភាពធូរធារគ្រប់ៗគ្នា ។ ជាកុសលក្នុងឆ្នាំនេះ កសិករទាំងអស់បានខកចិត្តយ៉ាងខ្លាំង ពីព្រោះមានកណ្តុរជាច្រើនមកកាត់បំផ្លាញស្រូវធ្វើឱ្យផលស្រូវដែលប្រមូលបានមានការថយចុះយ៉ាងខ្លាំង ។

ឆ្នាំបន្ទាប់នៅពេលដែលរដូវធ្វើស្រែកមកដល់ កសិករទាំងអស់បានចាប់ផ្តើមខិតខំព្យាយាម ដកស្ទូងជាបន្តទៅទៀតដោយសង្ឃឹមថាឆ្នាំនេះផលស្រូវរបស់គាត់នឹងកើនឡើង ហើយពុំមានសត្វកណ្តុរមកកាត់បំផ្លាញទៀតឡើយ។ នៅពេលនោះស្រូវរបស់គាត់បានចេញផ្លែផ្កាខិនដាក់គ្រាប់យ៉ាងល្អគ្រប់ៗស្រែពុំមានកណ្តុរមកកាត់បំផ្លាញដូចឆ្នាំមុនទៀតឡើយ។ កសិករទាំងអស់ចូលយ៉ាងខ្លាំងថា ហេតុអ្វីបានជាពុំមានសត្វកណ្តុរមកកាត់ស្រូវដូចឆ្នាំមុន? នៅពេលកំពុងច្រូតកាត់ប្រមូលផលស្រូវ មានកសិករខ្លះភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំង ពីព្រោះនៅក្នុងស្រែពួកគាត់បានប្រទះឃើញសំណកពស់ធំ តូច ជាច្រើន នៅក្នុងគុម្ពស្រូវ ។ ឃើញដូច្នេះអ្នកស្រុកមួយចំនួនក៏គិតថា នៅក្បែរស្រែរបស់គាត់ គឺពិតជាមានពស់ជាច្រើនរស់នៅពុំខានឡើយ ។ លុះច្រូតកាត់រួច ពួកគាត់ក៏នាំគ្នាដើរកាប់ទម្លាយដំបូក និងធ្លាក់ព្រៃនៅក្បែរស្រែរបស់គាត់ ដើម្បីរកចាប់សត្វពស់យកទៅលក់ ។ ដោយឃើញគ្នាគាត់ចាប់បានពស់ថ្លាន់យកទៅលក់បានថ្លៃ កសិករដទៃទៀត ក៏ផ្តើមនាំគ្នាទៅកាប់ធ្លាក់ព្រៃរំលាយដំបូក ដែលនៅក្បែរស្រែរបស់ខ្លួន ដើម្បីរកចាប់ពស់ថ្លាន់យកទៅលក់នឹងគេដែរ។ ឃើញដូច្នេះ ចាស់ៗនៅក្នុងភូមិបានប្រាប់ឱ្យអ្នកចាប់ពស់លែងពស់ថ្លាន់ទាំងនោះ ទៅក្នុងព្រៃវិញ ហើយឈប់តាមរបៀបរៀនពួកវាទៅទៀត ព្រោះថាឆ្នាំនេះស្រូវល្អគ្មានកណ្តុរកាត់ គឺដោយសារតែសត្វពស់ទាំងអស់នេះហើយ។ ដោយមើលឃើញប្រាក់ជាធំ កសិករក្មេងៗទាំងនោះ ពុំបានស្តាប់តាមដំបូន្មានរបស់ចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ ទាំងឡាយដែលរស់នៅក្នុងភូមិឡើយ ពួកគេនៅតែបន្តដើររុករកចាប់ពស់ថ្លាន់និងពស់ផ្សេងៗទៀត យកទៅលក់ជាបន្តបន្ទាប់ និងរៀងរាល់ថ្ងៃ។ នៅឆ្នាំបន្ទាប់ កណ្តុរបានកើតយ៉ាងច្រើន ហើយកាត់បំផ្លាញស្រូវ ធ្វើឱ្យផលស្រូវមានការថយចុះ ហូបពុំគ្រាប់គ្រាន់។ កសិករ

ទាំងអស់មានការសោកស្តាយជាខ្លាំងព្រោះតែពុំរក្សាពស់ថ្លានដែលជាសត្វមានប្រយោជន៍ ដើម្បីទប់ស្កាត់សត្វកណ្តុរដែលតែងតែមកបំផ្លិញបំផ្លាញស្រូវរបស់ពួកគាត់ ។

២.៥.២.៣- កំណាព្យ

ពិធីបុណ្យអុំទូក

(បទកាកគតិ)

មិត្តអើយឃើញទេ	នៅក្នុងទន្លេ	មានទូកច្រើនក្រៃ
ខ្លះអុំខ្លះចែវ	បង្ហាញថ្វីដៃ	គម្រប់បីថ្ងៃ
	ប្រពៃណីជាតិ។	
ទំនៀមទម្លាប់	ខែដប់មួយជាប់	អារម្មណ៍ដៅញាតិ
ធ្វើបុណ្យអុំទូក	ប្រជាព្រាងព្រាត	គ្រប់គ្នាខ្ចីឃ្មុត
	ចូលរួមសប្បាយ។	

ពេលដើរតាមផ្លូវ

(បទកាកគតិ)

ពេលដើរតាមផ្លូវ	កូនអើយកូនត្រូវ	ដើរប្រកាន់ស្តាំ
ដើរអែបខាងៗ	គ្រប់យ៉ាងកូនចាំ	កុំភ្លេចបណ្តាំ
	ដើរស្តាំជានិច្ច។	
ពេលឆ្លងកាត់ផ្លូវ	កូនអើយកូនត្រូវ	ប្រយ័ត្នមិនភ្លេច
ត្រូវមើលមុខក្រោយ	សញ្ញារំលេច	ប្រុងខ្លួនជានិច្ច
	ទើបគេចផុតគ្រោះ។	

សាលា និងផ្ទះ

(បទកាកគតិ)

នៅផ្ទះម៉ាក់ប៉ា	ស្រឡាញ់រក្សា	ថែទាំកក់ក្តៅ
ពេលមកសាលា	អ្នកគ្រូប្រដៅ	មិនឱ្យល្ងង់ខ្លៅ
	មោះមុតក្លាហាន។	
យើងសើចក្អាកក្អាយ	សាលាសប្បាយ	ច្រៀងរាំកម្សាន្ត
រៀនគួរស្តាប់រឿង	ចងចាំគ្រប់ប្រាណ	ស្រឡាញ់រាប់អាន
	ប្រៀបបានបងប្អូន។	

ត្រូវហូបទឹកផ្អិន

(បទកាកគតិ)

យើងជាកុមារ	ត្រូវតែចាំថា	យើងហូបទឹកផ្អិន
បើឃើញទឹកនៅ	ត្រូវបង្អង់សិន	ចាំហូបទឹកផ្អិន
	ទើបគ្មានរោគា។	

ត្រូវកំចាត់សត្វចង្រៃ

(បទកាកគតិ)

កណ្តុរុយមូស

រស់នៅក្បែរមនុស្ស

ចម្លងរោគា

ដូច្នេះយើងត្រូវ

កម្ចាត់ពួកវា

តាមក្បួនគ្រប់គ្នា

ទើបល្អប្រសើរ។

កំណាព្យ យើងថែដំណាំ

(បទកាកគតិ)

មកមិត្តរាល់ព្រឹក

បោចស្មៅស្រោចទឹក

សណ្តែកគួរយើង

កំពុងចេញផ្កា

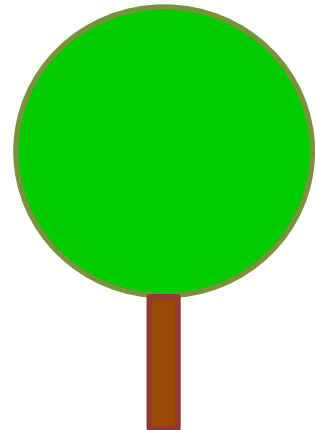
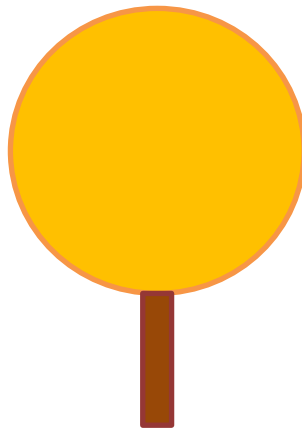
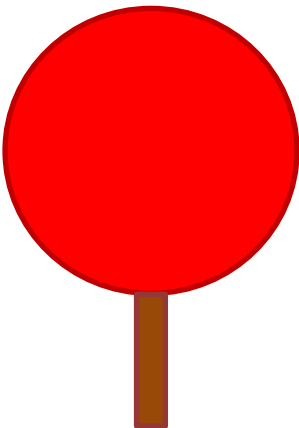
រហង់ពេញឡើង

ផ្លែលេចចេញឡើង

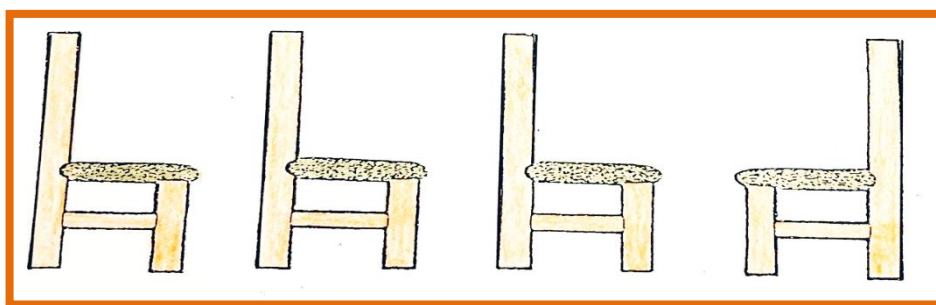
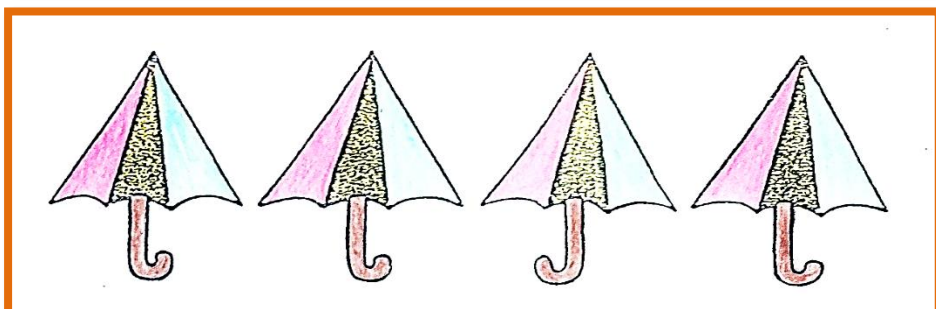
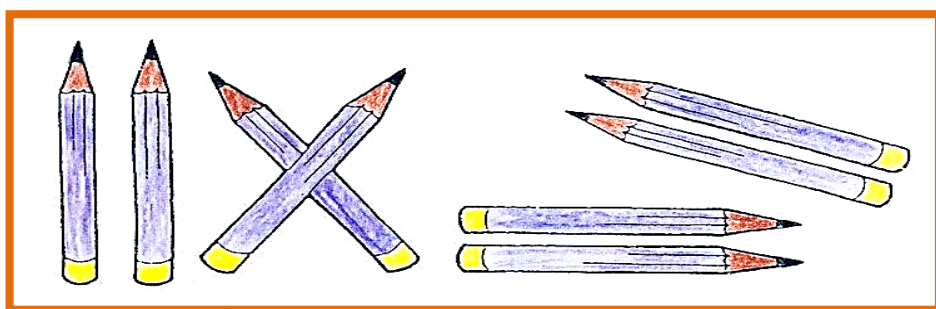
ទាំងក្បួនក្បួន។

២.៥.៣- សម្ភារឧបទេសសម្រាប់មុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ

សញ្ញាភ្លើងចរាចរណ៍

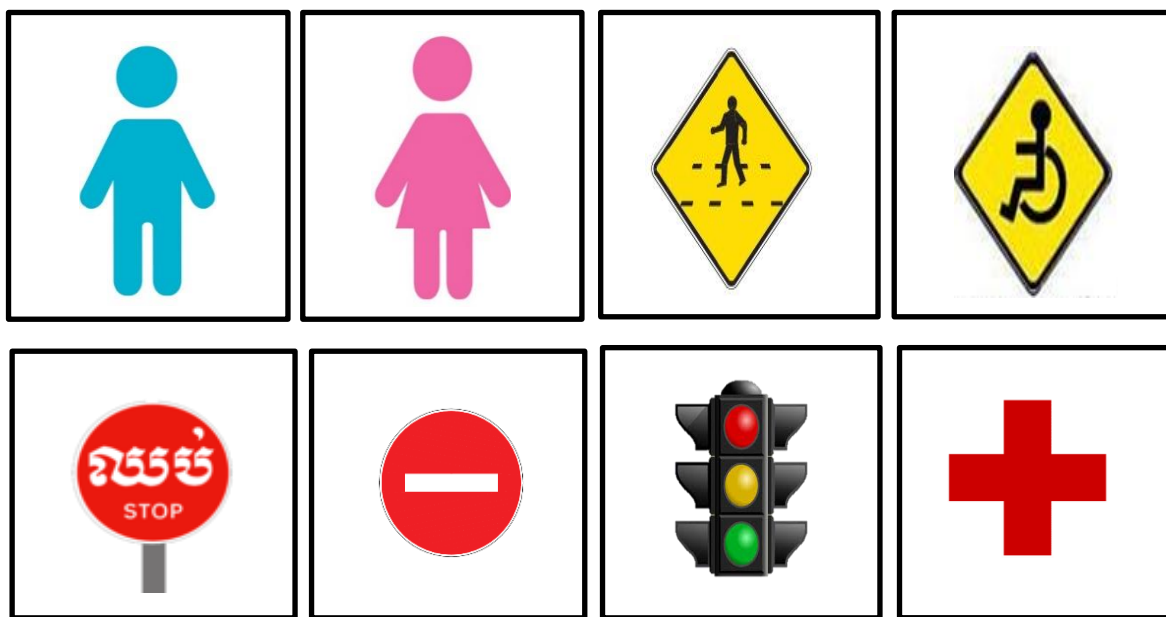
សង្កេតរូបភាពដែលខុសគ្នា

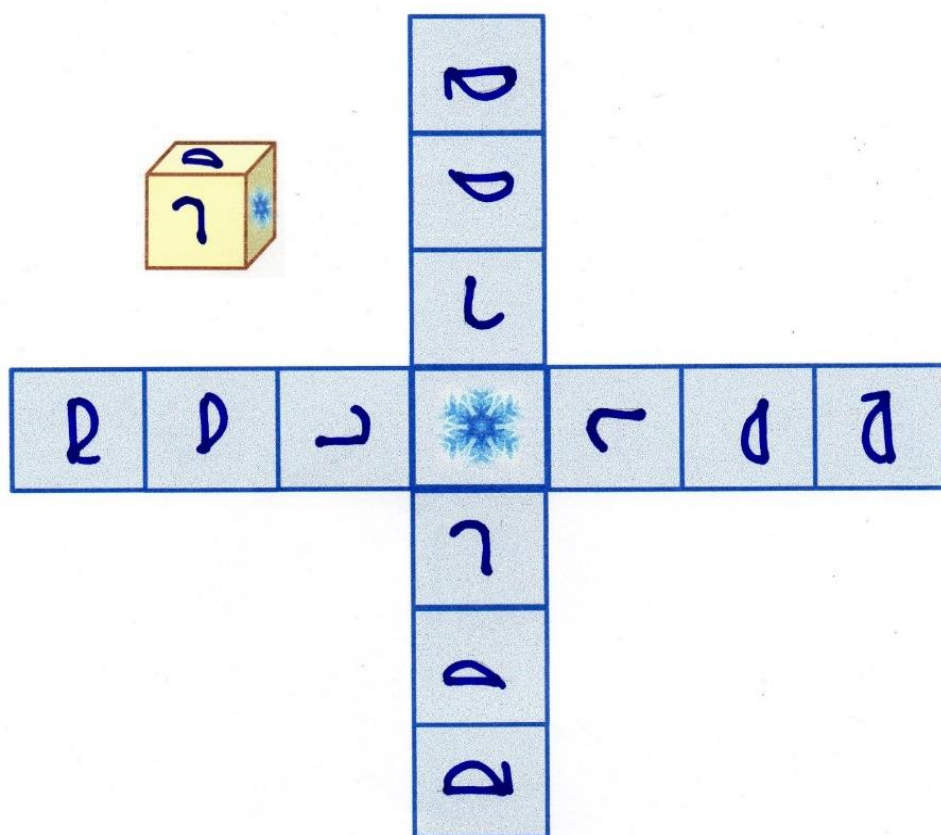
តម្រៀបរូបភាពតាមដំណើររឿង

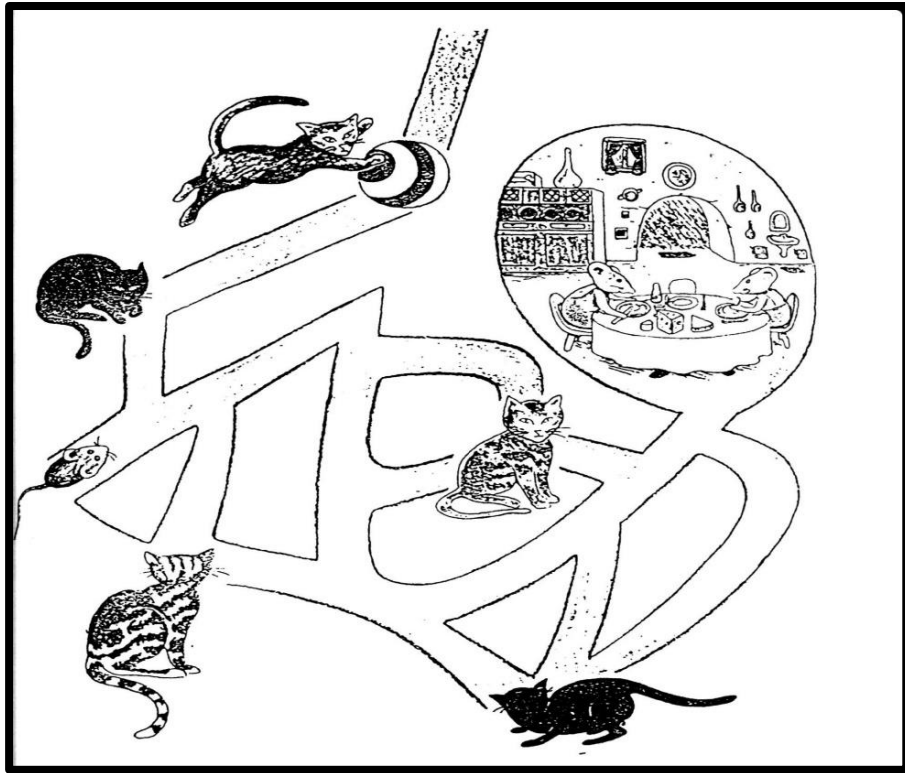
ស្លាកសញ្ញាសាធារណៈ (បន្ទប់ទឹកប្រុស ស្រី សញ្ញាពេទ្យ និងសញ្ញាចរាចរណ៍)

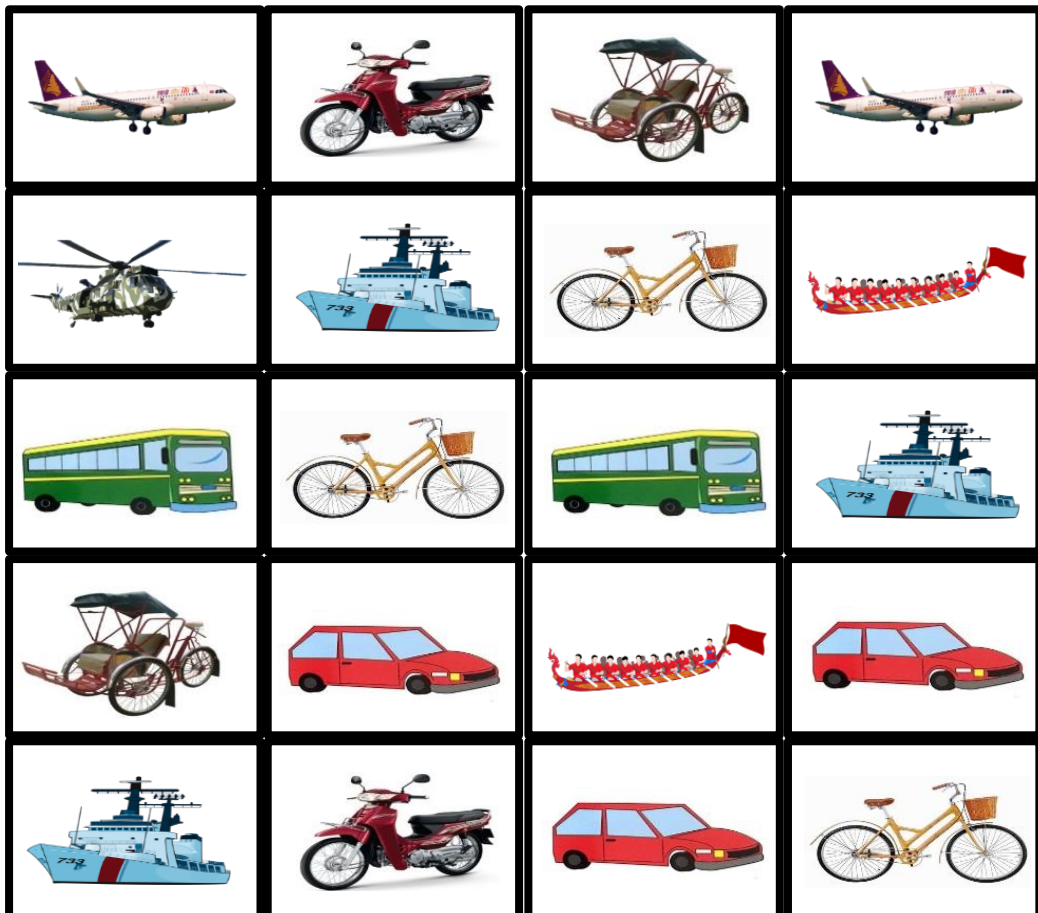
ល្បែងឡកឡាក់អំពី ស្រៈ

ជួយរកផ្លូវឱ្យកូនកណ្តុរ

ឡូត៍រូបភាពមធ្យោបាយធ្វើដំណើរ

រូបភាពសម្រាប់កាត់ (មធ្យោបាយធ្វើដំណើរ)

គន្ថនិទ្ទេស

- ជួន ណាត៖ វចនានុក្រឹត្យ ភាគ ១ ភាគ ២ ភ្នំពេញ ព.ស. ២៥១១ គ.ស.១៩៣៨
- ក្រសួងអប់រំ៖ កងអត្ថបទមត្តេយ្យសិក្សាថ្នាក់កំរិតខ្ពស់ ភ្នំពេញ នាយកដ្ឋាន ចំណេះទូទៅ និងមត្តេយ្យសិក្សា ឆ្នាំ១៩៨៣
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា៖ កងអត្ថបទល្បែងចលនាម្រាមដៃ សំរាប់កុមារាកុមារី ភ្នំពេញ បោះពុម្ពផ្សាយដោយអង្គការកុមារកម្ពុជា ឆ្នាំ១៩៩៣
- មិណាស្វាណាថាន់៖ សកម្មភាពល្បែងសំរាប់កុមារីតូច ភ្នំពេញ បោះពុម្ពផ្សាយដោយអង្គការកុមារកម្ពុជា ឆ្នាំ១៩៩៤
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា៖ គំនូស និង ការត្រៀមកុមារអោយហាត់សរសេរ ផ្នែកមត្តេយ្យសិក្សា ភ្នំពេញ បោះពុម្ពផ្សាយដោយអង្គការកុមារកម្ពុជា ឆ្នាំ១៩៩៥
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា៖ គំនូស និង ការត្រៀមកុមារអោយហាត់សរសេរ ផ្នែកមត្តេយ្យសិក្សា ឯកសារឧបសម្ព័ន្ធ ភ្នំពេញ បោះពុម្ពផ្សាយដោយអង្គការកុមារកម្ពុជា ឆ្នាំ១៩៩៥
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា៖ គរុកោសល្យនៃបរិដ្ឋានសំរាប់មត្តេយ្យសិក្សា ភាគទី១ និងទី២ ភ្នំពេញ បោះពុម្ពផ្សាយដោយអង្គការកុមារកម្ពុជា ឆ្នាំ១៩៩៥
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា៖ គំនូស និង ការត្រៀមកុមារអោយហាត់សរសេរ ផ្នែកមត្តេយ្យសិក្សា ភ្នំពេញ បោះពុម្ពផ្សាយដោយអង្គការកុមារកម្ពុជា ឆ្នាំ១៩៩៥
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា៖ ចិត្តលចភាព ផ្នែកមត្តេយ្យសិក្សា ភ្នំពេញ បោះពុម្ពផ្សាយដោយអង្គការកុមារកម្ពុជា ឆ្នាំ១៩៩៧
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា៖ តន្ត្រី និង ចម្រៀងផ្នែកមត្តេយ្យសិក្សា សម្រាប់គ្រូមត្តេយ្យ ភ្នំពេញ បោះពុម្ពផ្សាយដោយអង្គការ Unicef ឆ្នាំ១៩៩៩
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា៖ គណិតវិទ្យានៅមត្តេយ្យសិក្សា ភ្នំពេញ សមាគមគ្រួសារយើង បោះពុម្ពលើកទី២ ឆ្នាំ២០០៥
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា៖ កម្មវិធីមត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍ ភ្នំពេញ នាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច ឆ្នាំ២០០៦
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា៖ ឯកសារសម្រាប់គ្រូមត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍ ភ្នំពេញ នាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច ឆ្នាំ២០០៦
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា៖ បទពិសោធន៍ល្អៗក្នុងការអនុវត្តការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍកុមារតូចនៅកម្ពុជា ភ្នំពេញ នាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច ឆ្នាំ២០០៦
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា៖ កម្មវិធីមត្តេយ្យសិក្សាកុមារអាយុ៥ឆ្នាំ ភ្នំពេញ នាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច ឆ្នាំ២០០៨
- រាជរដ្ឋាភិបាល៖ គោនយោបាយជាតិស្តីពីការគាំពារនិងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូច
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា៖ ឯកសារធនធានអភិវឌ្ឍកុមារតូច ភ្នំពេញ នាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច ឆ្នាំ២០១០
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា៖ ពាក្យបណ្តៅ សម្រាប់មត្តេយ្យសិក្សា ភ្នំពេញ រោងពុម្ព JSRC Printing House លើកទី២ ឆ្នាំ២០១០
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា៖ កំណាព្យ សម្រាប់មត្តេយ្យសិក្សា ភ្នំពេញ រោងពុម្ព JSRC Printing House លើកទី២ ឆ្នាំ២០១០

- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា៖ សៀវភៅចិត្តវិទ្យា ភ្នំពេញ នាយកដ្ឋានបណ្តុះបណ្តាល និងវិក្រឹតការ ឆ្នាំ២០១៣
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា៖ ក្របខ័ណ្ឌកម្មវិធីសិក្សាចំណេះទូទៅ និងអប់រំបច្ចេកទេស ភ្នំពេញ នាយកដ្ឋាន អភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សា ឆ្នាំ២០១៥
- រាជរដ្ឋាភិបាល៖ អនុក្រឹតលេខ ២៤៥ អនក្របក ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែធ្នូ ២០១៧ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងមត្តេយ្យសិក្សា.
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា៖ ប្រកាសលេខ៩០ ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៨ ស្តីពីដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ស្តង់ ដាអប្បបរមាមត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា៖ ប្រកាសលេខ ៩១ ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៨ ស្តីពីបែបបទនិងនីតិវិធីនៃ ការវាយតម្លៃមត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា៖ កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់មត្តេយ្យសិក្សារដ្ឋ ភ្នំពេញ នាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច បោះពុម្ពលើកទី២ ឆ្នាំ២០២០

បោះពុម្ពលើកទី១
ថវិកាកម្មវិធីឆ្នាំ២០២១